

بەرگی دووهم

مەملەكەتی نوور

◀ رۆمانی ژيانی باشتین پیاو
◀ له كۆچهوه بو خەندهق

منتدی اقر

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

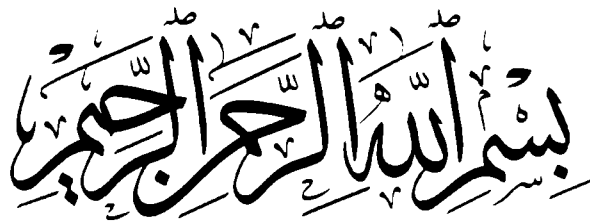
نوسین

◀ ماکوان کەریم

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

مهمله كه تي نوور
پڙماني ڙياني باشتريڻ مروڦ
(به رگي دووهم)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

مهمله که تی نوور
پۆمانی ژیا نی باشتین مرووف
(به رکی دووه م)

نووسینی: ماکوان که ریم
پیدا چوونه وهی: شهوبو جهلال، زیوهر نه نوهر
نوسینه وهی: فیرده وس موحه ممه د

کتیبخانه ی حاجی قادری کوئی

به رتوبه به ری کشتی: موحه ممه د خضر نه حمه د ۰۷۸۲۴۶۷۱۳۹۴ - ۰۷۵۰۴۶۷۱۳۹۴
به رتوبه به ری هونه ری: موسته فا موحه ممه د کوردی ۰۷۵۰۹۹۹۸۱۸۲
فه یسبووک: کتیبخانه ی حاجی قادری کوئی / M.Ktebxana
نیستکرام: کتیبخانه ی حاجی قادری کوئی / M.Ktebxana
لقی یه که م: به رانبهر ده رگه ی قه لا - بازار ی پۆشنییری
لقی دووه م: چوارپانی شیخ مه حموود - به رانبهر مزگه وتی مه حموود عه لاف
نیمیل: mdmaktaba@gmail.com

نه خشه سازی ناوه وه: موسته فا موحه ممه د کوردی
نه خشه سازی به رک: بره وه نه جچار
چاپی یه که م: ۲۰۲۴
پتوانه: ۲۴ * ۱۷
تیراژ: ۴۰۰۰
نرخ: ۳۰۰۰۰

له به رتوبه رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان - هه ریمی کوردستان
ژماره سپاردنی (۱۸۸) ی سالی (۲۰۲۰) پیدراوه

مہملہ کہتی نوور
پڑمانی ژانی باشتین مروّف
(بہرگی دووہم)

نووسین:
ماکوان کہریم

چاپی یہ کہم
۲۰۲۴

يا مزمل بوّ خه لاتى يا مدثر بوّ كالاي توّ
ياسين له قه بى ته شريف طه بوّ به درى گوناي توّ

م. عبدالكريم مدرس

سهره تایه کی سهره تای

کاتیک که بهرگی یه که می مهمله که تی نوورم نووسی فریا نه که وتم به چاپکراوی بیبینم، به لکو ده ستگیر کرام، نه رویج دوو مانگ زیندانی کردم پاشان رادهستی ئیتالیا کرام.

له ماوهی گیرانه که مدا له نه رویج داوای کتیه که ی (فه ره غلی) م کرد بویان هیتام، بوو به هاوړتی زیندانی. له گه ل خوځدا زیندان به زیندانی پیده کرد له خوځ زیاتر ناگام لای بوو، چونکه بوو بووه خه مپوه یتیم! تاکه هوکار بوو ده یردمه دهره وهی زیندان و له نا کاو له غه فله تدا ده گه پامه وه بو کونجی زیندانی پوځ و خاچپه رست و مولحیدان!

کتیه که ی فه ره غلی بوو بووه مایه ی دلخوشکه ریم، ده مگوت مادام خاوه ن نه و کتیه م نیر کیشه چیه؟ له گه لیدا ده ژیم و بگره له گه لیشی ده مرم.

که چوومه یه که م زیندان له پوځا به ناوی (جفینا فیکا) هه موو که ره سته کانی خو میان لای سهندم تا ۱۵ پوځ که ره نینه کرام، له دواي ته واو بوونی ماوهی که ره نینه وام زانی نه و ئیتواریه هه موو شتومه که کانم ده ده نه وه، به لام بردیانم بو دوورگه یه که به ناوی (دوورگه ی سهر دینیا)، له ویش ۱۵ پوځ که ره نینه کرام نه وهی که پیم بوو خرایه جیگای تاییه ت تا له دوا پیدا وه ری بگره وه.

ماوهی که ره نینه ی نه ویشم ته واو کرد ده نگ نه بوو، زمانی ئیتالیم نه ده زانی نه وانه ی له ویش کاریان ده کرد هیچ ئینگلیزیان نه ده زانی، ته نانه ت نه یانده توانی به ئینگلیزی بپرسن ناوت چیه؟

بوو به ۱۷ پوځ که س به لامدا نه هات، بویه له ژووره که ی خو موه وه هاوارم کرد (معه سکه ر) ی نازی، پیاوani گوانتانامو، خاچپه رست و خاچدروشمه کان. چی له ژووره که دا بوو شکاندم، هه مووان کو بوونه وه به ئیتالی قسه یان ده کرد له گه لمدان منیش یه که وشه تینه ده گه ی شتم. کیشه ی من نه وه بوو که دوسیه که م تیرور بوو، هیچ که س له زیندانییه کانی تر بویان نه بوو قسه م له گه ل بکه ن، نه و کاته ی نه م کاره م کرد ئیتواریه ی (۲. ۱۱. ۲۰۲۰) بوو کورپکی لیبیان هیتا، بوو به وه رگپر له نیوان من و ئیتالییه کاندان.

کوره لیبیه که وتی: فه رموو نه و ئیتالیانه ده لاین چی ده ویت؟!

ماکوان: قورثانه که م و جل و بهرگ و هه ندیک کتیب و ته زبیه که م؟!

ماوهی ۱۷ پۆژه له م ژووهر دام کهس لئی نه پرسوووم، ده کړی بپرسم بۆچی من هاتووم بۆ تیره و چیتان دهویت؟!

کهوام وت کوربه عهره به که بۆی وه رگپران، بوو به مقۆ مقۆ له نیتوانیندا، کوربه لیبیه که ناوی خۆی وت که گوايه ناوی -محمد-ه، ئیتالییه کان نهک لیم ده ترسان، به لکو ته نانه ت نزیکی ده رگا کهش نه ده بوونهوه، وایان ده زانی من ده یان خۆم، ئاگام لیبوو محمد-یش ده ترسا. محمد: ده لێن به ده ست ئیمه نییه، ئیمه لیره ته نها پاسه وانین و هیچ فه رمانیکمان بۆ نه م که سه پێ نییه؟!

ماکوان: باشه برا، تۆ خۆ موسلمانیت تۆ هاوکاریم بکه، ئه مه ژماره مۆبایلی خیزاغه ته نها ته له فۆنیکیان بۆ بکه و بلێ ماکوان له م شاره و له م دوورگه یه زیندانی کراوه؟

محمد: ژماره که بنووسه، من ناتوانم قسه ت زۆر له گه ل بکه م هه رچی ده لیتت ده بیت وه ریگێرم ده نا منیش سزای زیاتر ده درێم، ده لێن تۆ زۆر ترسناکی ژماره که بنووسه و فرییده به رده م ژووهره که له کلینسیک دا منیش هه لی ده گرمه وه و فریتی نه ده م، دواي خۆله که ده رێژم و هه لیده گرمه وه.

ماکوان: خوا جهزای خیرت بداته وه، به په له چوومه دواوه و له مه جالیکدا پاسه وانه کان سه رقāl بوون نووسیم بۆم فرییدا، ئه ویش هه لیگرته وه. پاش که میک که سیکي به ته مه ن بۆ لام هات، زۆر ریزی نواند و وه کو هیندییه کان سه لامی لی کردم، تۆزی ئینگلیزی ده زانی تیکه یشتم که لیبرسراوی پاسه وانه کانه، وتی ئه م ئیواره ئه تگوازینه وه بۆ قاتی (نهۆمی) سییه م و ده چیت بۆ لای خه لکی زۆر باش!

زۆر له سه ر ئه م باسه و ورده کارییه کانی نادویم، به پشتیوانی خواي په روهر دگار له جیگای تر دا به پوونی بۆتان باس ده که م.

چوومه به شیکي نوێ له نهۆمی سییه م ناسراو بوو به به شی تیرۆر و مافیا، وامزانی زۆر ترسناکه، به لām پێچه وانه که ی راست بوو، هه موو خه لکی خواناس و به ریز و دیندار بوون، زۆر به یان وه کو خۆم به زوڵم گیرابوون که زانیان که سیکي نوێ هاتۆته به شه که یان هه موو به ده ممه وه هاتن، وه کو برا و باوک و کهس و کار و ابوون، له ئه لبانی، پاکستانی، مه غریبی، توونس، سووری، جه زائیری و میسری؛ ئه م جوړه خه لکانه ی لیبوون چه ند موسلمانیکي ئیتالی که په گه زیان ئیتالی بوو موسلمان بوو بوون له سه ر ئه وه ش گیرابوون که بانگه وازیان کردووه.

خۆشحال بووم له‌ناو ئه‌و موسلمانانه‌و دابووم مزگه‌وتمان هه‌بوو له‌ناو به‌شه‌که‌مان بانگ ئه‌درا و جومعه و جمعه‌مان زۆر ڕێکوپێک بوو، دواى چهند ڕۆژێک هه‌موو جل و به‌رگ و کتێبه‌کانیان بۆ گه‌راندمه‌وه.

له‌دواى قورئان خوێندن ده‌ستم دایه‌ کتێبه‌که‌ى فەرغه‌لى ده‌ستم کرد به‌ خوێندنه‌وه‌ى، به‌ هیواى ئه‌وه‌ى بچمه‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌رى ئازیز ﷺ به‌شى یه‌که‌مم ته‌واو کردبوو، به‌دواى به‌شى مه‌ديه‌ن ده‌گه‌رام چاوم که‌وته‌ سه‌ر به‌شیکى گرنگ له‌ هه‌جره‌ت له‌سه‌رى وه‌ستام، له‌م کتێبه‌دا نووسرابوو پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێش ئه‌وه‌ى بگاته‌ شارى یه‌سریب له‌ ڕێگا له‌ نزیک به‌نى ته‌میم ئه‌گات به‌ قافله‌ى بازرگانى زوبییری کورێ عه‌وام و ته‌لحه‌ى کورێ عوبیدوللا، دوو قاتى سه‌پى واتا کراس و شه‌روال که‌ هه‌ردووکیان عه‌ره‌ب پێیان ده‌لێن (ثیاب) دایانه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ و ئه‌وبه‌به‌کری صدیق، به‌ به‌رگی سپیه‌وه‌ که‌وته‌ ڕێ به‌ره‌و شارى یه‌سریب، من له‌ناو زیندانه‌که‌م چاوم نا به‌یه‌کدا و کتێبه‌که‌ بردمى بۆ نزیک شارى مه‌دینه به‌ چوارده‌ورى خۆم هه‌لخولام که‌س نه‌بوو، به‌لام زۆر دلخۆش بووم چونکه‌ ترسم له‌ هه‌چ نه‌بوو، خه‌مى گه‌رانه‌وه‌م نه‌بوو، ده‌مزانی زیندانم له‌ زیندانى خاچه‌رستانى ڕۆم.

له‌په‌ر دوو که‌سم لێ په‌یدا بوو به‌ره‌و لای من ڕایان ده‌کرد، منیش ڕووه‌و ئه‌وان به‌ هه‌یمنى ده‌ڕۆیشتم، که‌ نزیک بوونه‌وه‌ لێم شمشه‌ریان لێ ده‌ره‌ینام و وتیان چیت پێیه‌ داینى، ئه‌یانروانییه‌ پێشه‌وه‌ هه‌ستیان ده‌کرد که‌مینم بۆیان داناویت، لێیان پرسیم چی ده‌که‌یت له‌م ناوه‌ له‌گه‌ڵ کام قافله‌ دایت؟ هه‌ر خۆتى یان که‌سى ترت له‌گه‌ڵدایه‌؟!

ماکوان: نا، هه‌ر خۆم هه‌یم ببنه‌وه‌ پاڤه‌ و شتم پێ نییه‌ و له‌قافله‌که‌م ون بووم، به‌شوێنیاندا ده‌گه‌ڕێم ئه‌گه‌ر بۆم بدۆزنه‌وه‌ هاوکارى باشتان ده‌که‌م؟!

یه‌کیک له‌ دووکه‌سه‌که‌ پرسى خه‌لکى کویت؟! سه‌رۆک قافله‌تان ناوی چیه‌؟!

ماکوان: ولاتى فارس و کوردم!

هه‌روام وت شمشه‌ره‌که‌یان خسته‌وه‌ کێلانه‌کانیان و وتیان قافله‌ى (نومیره‌).

گویم لێ بوو به‌یه‌که‌وه‌ قسه‌یان ده‌کرد پشتیان تێکردم و وتیان ئه‌مه‌ هه‌چ سوودى نییه‌، زۆر به‌ئاسانى جێیان هه‌یشتم، هه‌رچی بانگم کردن هه‌ر وه‌لامیان نه‌دامه‌وه‌.

ڕێگاکه‌ ته‌پۆلکه‌ و گردى زۆرى لیبوو، له‌سه‌ر گردێکه‌وه‌ چاوم له‌ دۆلێک بوو ته‌پوتۆزى لێ هه‌لده‌ستا منیش ڕووه‌و ئه‌و غوبار و خۆله‌ ڕۆیشتم، وتم به‌دنیایه‌وه‌ یان سواره‌ یان قافله‌ و کاروانه‌ یاخود بازار و ناوچه‌یه‌. که‌وتمه‌ ڕێ و ده‌ره‌ و ده‌ره‌ گرد و نشیوم ده‌برى دیسان دوو

که سه کهم لئ پهیدا بوونه وه، هه موو ماوه ی کاتژمیر و نیویک یان دوو کاتژمیر لیم دوور که وتبوونه وه، دیسان به دیم کردنه وه هاوارم لئ کردن، پیاوی چاک بن هاوکاریم بکه ن؟

ئه مجاره به ده موچاوی پتکه نیناوی هاتن بۆلام و وتیان چیت پیویسته هاوکاریت بکه ی ن؟

ماکوان: ده مه ویت برۆم بۆ شاری مه دینه؟

وتیان له م ناوه جیگایه ک نییه ناوی شاری مه دینه بێت، ته نها شاریک هه یه له پشتی ئه و دوو گرده وه ناوی یه سربه.

ماکوان: ده ی سوپاستان ده کهم، من بۆ ئه و ئی ده چم، چۆن برۆم زوو ده کهم.

وتیان: پێگا مه گۆره هه ر لێره وه به کاتیکی کهم ده چیته ناو شار، ئه ی تینووت نییه، ئاو ت نه ده ی نئ؟ یان ئه گه ر برسیته خورمامان پێیه؟

زۆر سه رسام بووم به وه ی که که سانیک پێش تێستا ده یانو یست پروتم بکه نه وه و دزیم لئ بکه ن و چه ته بوون، چۆن له ماوه یه کی کورتدا ئاوا بوونه پیاوچاکی خوا؟! حه په سا بووم به دیاریانه وه.

ماکوان: ئه گه ر ده کریت که مێک ئاوم بده نئ تینوومه؟!

ئاو و خورمایان ده ره ئتا و خستیانه به رده مم، له گه ل یه کتردا قسه یان ده کرد باسی که سکیان ده کرد که زۆر میهره بانه و چا که ی له گه ل کردوون.

ماکوان: ده کریت به رسم ئه و که سه کتیه؟!

وتیان: تێمه چه ته و پێگرین دزی له خه لکی ده که ی ن، ئه وه ماوه ی سالتیکه که س له م پێگا وه ها تووچۆ ناکات مه گه ر به ده گمه ن، به لام ئه مپۆ تۆ و دوو پیاوی ترمان به دی کرد، زانیمان تۆ هیچت پێ نییه پۆیشتن فریای ئه و دوو که سه بکه وین، پێشتر له دووره وه که مینمان بۆ دانا بوون که نزیکیان بووینه وه پیاویک هات بۆ لامان، تێمه ویستمان پرووتیان بکه ی نه وه که چی ئه و پیاوه تێمه ی پروت کرده وه له تاوان و بانگه وازی کردین بۆ جوانترین و به پێزترین په وشت، ماوه یه کی کهم له خزمه تیدا بووین، تێمه ی له دزه وه کرده پیاو چاک.

ماکوان: ناوی چییه؟

وتیان: ناوی محمد-ه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خه لکی شاری مه که که به و ماوه یه که خه لکی باسی ده که ن، خو ش ی وتی من پیغه مبه رم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تێمه ناومان لێزا وه (ئه و که سانه ی که

ناپوخته و ئیهانه کراون و ئیهانه دهکهن) کهچی ئهو ناوهکهی گۆری بۆ دوو کهسه بهرپزیه که،
تیمهش په یماغان داوهتی تا دهمرین قسهی نهشکینین و پروامان هیناوه پیتی.

ماکوان: خوشحال بووم به ناسینتان، ئهوهی که ریزی لی ناوان خۆی بهرپزترین کهسی
مروڤایه تیه، به یارمهتیتان من دهروم به لکو به خزمهتی بگم.

خوا حافیزیم لهوان کرد کهوتمه ری بهرهو شاری یه سرب، کاتیک نزیک شار بوومه وه له
رینگا قافللهیه که له نزیک باخیک لای دابوو منیش پرووه و ئهو قافللهیه رویشتم بۆ پرسیار
کردن، نزیک بوومه وه لییان و پاسهوانی قافلله که بهرهو پرووم هات، سلوم لی کرد پیم وت
له رینگای دووره وه هاتووم ده مهویتی پشوو بدهم پاشان بهرهو شاری یه سرب دهروم، کهسه که
پیشوازی لی کردم و وتی: شیر و خورما مان زور لایه برو پشوو بده تیتا بۆت دههینم.

چوومه ژیر سبهری دارخورمایه که و پاسهوانی قافلله که جامیک شیر و قاییک خورمای بۆ
هینام، منیش سوپاسم کرد وتم ببوره به لام من هیچ پاره و سهروهت و سامانیکم نییه له
حهقی ئهوهی بتدهمی؟!

پاسهوانه که: نا پتویست ناکات خاوهن قافلله که کهسیکی دهست و دل باشه و له پیناوی
خوادا ئهو کاره دهکات.

ماکوان: خوا جهزای بداته وه بۆی بخاته ئه جری قیامهتی، ئامین.

پاسهوان: تۆ موسلمان بوویت؟!

ماکوان: به لی سوپاس بۆ خوا، ده مهویتی بروم بۆ خزمهتی پیغمه بهری خوا
ﷺ له م شاره.

پاسهوانه که: بهندهی خوا تۆ ناوت چییه؟

ماکوان: من ناوم ماکوانه و ناسراوم به (أبو آناء).

پاسهوانه که: خواردنه کهت بخۆ و پاش کهمیکی تر دیمه وه لات.

ماکوان: بفهرموو بهرپز، سوپاس بۆ ماندوو بوونت و بۆ سهروک قافلله کهشتان.

سهرقالی خواردنی شیر و خورما بووم له پر پاسهوانه که و کهسیکی تر پرووه و من هاتن،
منیش له دلی خۆم دا وتم حه تمه ن دهروم له م ناوه بۆیه وا به په له پرووه و من هاتن بۆ ئهوهی
قاپه کانیان بهرنه وه، به په له شیره کهم نوژی، رویشتم بهره و جوگه لهی ئاوه که قاپه کهیان بۆ
بشووم، له دواوه کهسیک باوهشی پندا کردم، ئاورم داوه (نومیره).

نومیر: ئەوێ له کویت برا عەزیزە کەم زۆر لە میژە چاوەروانتین.

ماکوان: تۆی پلنگی؟^۱ برام چۆنی و باشی سلاوی خوای پەروەردگارت لێ بیت، ئەوێ چە دەکەیت لەم ناو؟

نومیر: چاوەروانی تۆ بووین، زۆر لە میژە بەدواتا دەگەڕێم، بڕۆ بچینه ژێر دەواره کەمان، خواردن نامادە دەکەین!

ماکوان: زۆر باش، دەنگوباسی سەعد و عەبدوڵلا و ئەوان چۆن؟!

نومیر: لە مەککە سەرقالی کاری ترن و لیترە خەلکیکی ترم لە گەلدا، سوپاس بۆ خوا هەموو مۆسڵمانن، ئەمڕۆ پیڤەمبەری خوا ﷺ دەگاتە (قوبا)^۲ نزیک شاری مەدینە.

ماکوان: بەلێ دەزانم، هەر لە ڕێگای کتێبە کەوێ گەراومەتەوێ بۆ ئێرە بەلام دەزانی من زیندانم لە ئیتالیا دەستگیر کراوم! نەروێج پادەستی ئیتالیا کردووم!

نومیر: دەمزانی شتێک پوویدا، بەلام نەمەزانی چییە، زۆر باشە گرنگە کە گەراینهوێ بۆم باس بکە. پاشان با بەو کەسانەشت بناسینم لە گەل قافلە کەماندان، ئەوان هەموو تۆ دەناسن و باسی تۆم بۆ کردوون، ئەم ماوێیە لە شاری مەدینە پیڤەمبەر ﷺ دەمێنێنەوێ.

ماکوان: بە پشتیوانی خوای پەروەردگار بۆت باس دەکەم بەلام با پەلە بکەین، بەلکو بگەینە خزمەتی پیڤەمبەری خوا ﷺ بەراستی موشتاقم بۆ لای!

نومیری برام بەراستی زۆر ماندوویمان کردووم مەگەر ماندوویتیم لە بینینی ئەو ئازیزە ﷺ دەر بچیت.

نومیر: دەرۆین دەبینین، بەلام دەبیت بزانی تۆ و من ناتوانین بچینه خزمەتی دەبیت هەر لە دوورەوێ تەماشای بکەین؟!

ماکوان: بۆ برا، بۆ؟ ئەو بڕیارە قورسە چییە، گەشبینە؟!

۱ - (نومیر) لە زمانی عەرەبیدا بەمانای پلنگ دیت.

۲ - قوبا.

نومیر به‌پیکه‌نینه خو‌شه‌که‌ی خو‌ی وتی: هر به‌مانه‌و‌یت بچینه خزمه‌تی پاسته‌وخو ده‌گه‌پ‌نینه‌وه بو زهمه‌نی خو‌مان، جا بو ئه‌وه‌ی زیاتر له خزمه‌تی دابین و له دووره‌وه ته‌ماشای ده‌که‌ین و فیرین ل‌ی و بزانی‌ن جه‌نابیان چی ده‌که‌ن و چی ل‌یوه‌ فیرده‌بین.

ماکوان: خ‌وای گه‌وره ئاسانی بکات.

پ‌و‌یشتنه ژ‌یر ده‌واره‌که‌یان میان به‌ ک‌ۆمه‌له‌که‌ی ناساند له‌گه‌ل‌یدابوون، زیاتر له (۷) پ‌یاو و (۳) ئافره‌ت بوون، هه‌ند‌یک له‌ پ‌یاوه‌کان‌ی نارد‌بوو بو بازاری یه‌س‌ریب له‌و‌ی خه‌ریکی ک‌ر‌ین و فر‌وش‌تن بوون، من‌یش با‌سی خو‌مم بو گ‌یر‌پ‌رايه‌وه و ز‌ۆر خه‌می بو خو‌ارد‌م و د‌لی دامه‌وه، وت‌ی خه‌می پاره و سه‌روه‌ت و سامان‌ت نه‌ی‌ت، پاره‌مان ز‌ۆره و قافل‌ه‌که‌مان سوود و قازانج‌ی باش‌ی کرد‌وو‌ه.

نومیر: پ‌شووبده به‌یانی به‌یه‌که‌وه ده‌چ‌ین بو (قوبا) نزیک شاری مه‌دینه.

ماکوان: قوبا چ‌یه‌؟

نومیر: د‌یه‌کی ب‌چ‌وو‌که له‌ خو‌ار شاری مه‌دینه، نزیکه له‌ قه‌ل‌ای یه‌هوودییه‌کان به‌تایه‌ت ناوچه‌ی (بنو نظیر).^۲

ماکوان: ئ‌یستا پ‌ن‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ کو‌ی‌یه‌؟

نومیر: له‌ قوبا له‌ م‌الی که‌س‌یک به‌ناوی (سه‌عد‌ی ک‌ور‌ی خه‌یسه‌مه)^۳ یان (که‌لسومی ک‌ور‌ی هه‌دم).^۴

ماکوان: ناوی که‌لسوم پ‌یاوه یان ژ‌نه‌؟

نومیر: ناوی که‌لسوم عه‌ره‌ب بو هه‌ردوو‌کیان به‌کاری ده‌ه‌یت‌یت.

ماکوان: و‌اتا دو‌ن‌ی گه‌یش‌ت‌ۆته قوبا، ئ‌یستا س‌الی چه‌نده‌؟

نومیر: س‌الی (۶۲۲) ز. جه‌نابی پ‌ن‌غه‌مبه‌ر ﷺ ۲۲‌ی مانگی ۹ گه‌یش‌ته قوبا.

ماکوان: و‌اتا ئه‌م شه‌و که‌ من ل‌یره‌م شه‌وی (۲۳. ۹. ۶۲۲) ز.؟

نومیر: به‌ل‌ی، پ‌شووبده به‌یانی ده‌چ‌ین بو خزمه‌تی پ‌ن‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ.

۳ - (بنو نظیر) وشه‌یه‌کی عه‌ره‌یه و له‌مه‌ودوا له‌م ک‌ت‌یبه‌دا به‌ر‌ن‌ووسی کوردی به‌نوو نه‌زیر ده‌ینووسین

۴ - سعد بن الخیثمه

۵ - ته‌واوی ناوه‌کان له‌م ک‌ت‌یبه‌دا به‌ر‌ن‌ووسی کوردی نووسراون، کل‌ثوم بن الهمدم.

پۆژ بوویه وه به ره و قوبا پۆشتین من ئاواتم بوو پیغمه مبه ر ﷺ ببینم له
پێگادا کاتیک ده پۆشتم خه یالم هه ر لای پیغمه مبه ر ﷺ بوو، له هۆش خۆم
چووم له پێگا که هۆشم هاته وه چاوم کرده وه ته ماشام کرد به یانی زووه شیر و قاوه یان
هیناوه به سه ر زیندانه که دا دابه شی ده که ن، که سیک به ناوی (ئه بویه حیا) له خه و هه لیساند
وتی ئه بو ئانا شیر و قاوه که ت وه رگره.

له دلی خۆمدا وتم توخوا وه ختی قاوه و شیر بوو؟ ئه وه نده خه فه تم خوارد هه لسام
ده ستنویژم گرت و دوا ی نوژی نان و چای به یانیم خوارد وه کو هه موو پۆژیکی زیندان
چاوه ری ئه وه بووم که پۆمه ناو حه وشه ی زیندانه که و تۆژیک لاشه م بجولیت.

چه ند پۆژیک هه ر خه ریکی خۆینده وه ی کتیه که ی فه رغه لی بووم، به لام نه ده که پامه وه
زۆر بیزار بووم، به یانییه ک که ئه بویه حیا شیر و قاوه ی دابه ش ده کرد.

وتم: تکایه ئه گه ر خه و تبه ووم خه به رم مه که ره وه، چونکه کاتژمیر پینچ و نیو بۆ شه ش
دابه شی ده کرد نوژی به یانی کاتژمیر (6:20) بانگی ئه دا تا کاتژمیر (8:10) خوله ک پۆژ
هه لده هات.

ئه بویه حیا: زۆر باشه، به س گه رده نم ئازاده.

ماکوان: گه ردنت خۆش و ئازاد بیت.

بۆ شه وه که ی دوا ی نوژی عیسا جوزیک قورئانم خۆیند زۆر دوعام کرد که بگه ریمه وه
پووداوه کانی پیغمه مبه ری خوا ﷺ ببینم و له گه لیدا بژیم، سوپاس بۆ خوا چوومه
ناو جیگا و کتیه که م کرده وه چه ند دپۆیکم لی خۆینده وه چاوم نیشت و له پڕ نومیر
خه به ری کرده وه پرسی: باشت بوویت؟

چاوم کرده وه هه رچی له گه لیدا بوون به سه ر سه رمه وه وه ستابوون منیش له خۆشیدا
به هیز هه لسام و نومیر پیده که نی و ئه وه ی له ویدا بوون سه ریان سوپما بوو!

نومیر: برسیت نیه نانت بۆ به یینین؟!

ماکوان: نا، بابروین بۆ قوبا.

نومیر: تۆ چه ند پۆژیکه بیه هۆشی جار ی پشووبده.

ماکوان: تۆ ده زانی بۆچی بیه هۆش که وتم له ولا قاوه و شیریان بۆ هینام گه پامه وه بۆ
زیندان، به ده ست خۆم نه بوو!!

نومیر: زانیم شتیک پرویداوه.

ئهوهی گوئی لیمان بوو وایان دهزانی من شتیم و ئه قلم له دهست داوه.

ماکوان: ئیستا چی بکهین؟!

نومیر: ئاخر پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ چوو بۆ مه دینه دواى ئه وه تۆ گه پرایته وه، ئیتر پرووداوه کان چاوه پرتی تۆ ناکهن، بۆ شیر و قاوه پرووداوه کانت له دهست ده رچوو! (به پیکه نینه وه).

ماکوان: چی پرویدا بۆم باس بکه.

نومیر: که پیغه مبه ر شهوی یه که م مایه وه له قوبا بۆ به یانی دهستی کرد به دروست کردنی مزگه وتیک و به سێ یان چوار پوژ کۆتاییان پێ هینا، ئه و چه ند پوژ چاوه پرتی عه لی کورپی ئه بو تالیبی ده کرد تا له مه ککه وه بێته لای.

ماکوان: بۆ مزگه وت به چوار پوژ ته واو ده کریت؟!

نومیر: مزگه وتیک له شیوه ی که پریک دابوو جیگایه کی بچوک بوو یه که م مزگه وته که پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بونیادی ناوه خوا ی پهروه ردگار له قورئان باسی ده کات له سوره تی (التوبة) دا ده فهرمو ویت:

﴿لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدَ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ﴾

واته: هه رگیز له و مزگه وته دا پامه وهسته بۆ نوێژ کردن (چونکه) به راستی مزگه وتیک شایسته یه که تۆ تیایدا به وستیت بۆ نوێژ کردن تیایدا که هه ر له یه که م پوژ وه وه له سه ر بنچینه ی ته قوا و خواناسی دروست کراوه، (چونکه) له و مزگه وته دا چه ند که سانیکی مه ردی تیادایه که زۆر هه ز ده که ن خۆیان خاوین پابگرن (له دهروون و پوآله تدا)، خواش به رده وام ئه وانه ی خۆش ده ویت که خۆیان پاک پاده گرن.

ماکوان: وت چاوه پرتی ئیمامی عه لی - په زامه ندی خوا ی له سه ر بیت- ده کرد؟!

نومیر: به لێ پوژی شه ممه گه یشته ئه وێ تا پوژی پینجشه ممه مایه وه ئیواره ی چوارشه ممه عه لی کورپی ئه بو تالیب به سه لامه تی گه یشته لای پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به یه که وه له گه ل (۱۰۰) شمشی به دهستی عه شیره تی خالوانی که ناسراون به عه شیره تی (به نی نه ججار) هاتن

بۆ پیشوازی و پۆژی جومعه له نزیک عه شیره تی به نی سوله یم له ویدا کۆبوونه وه، پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ یه که م جومعه وتار و جه ماعه تی نوژی بۆ کردن و له گه ل ئه بوبه کر و عه لی و (۱۰۰) پیای به نی نه ججاړ به ره و ناو جه رگه ی شاری یه سرب پویشتن، به داخه وه نه تبینی چ پیشوازیه کی لێ کرا!

ماکوان: ئه م (۱۰۰) که سه چۆن کۆبوونه وه و هاتن و بوچی ناوی شاری یه سرب گۆرا بۆ مه دینه، به و خیرایه؟!

نومێر: پیشتر ئاگاداری مآلی خالوانی پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ کرابووه وه زۆریک له ریکخستنه ئیسلامیه کان ئاگادار بوون به هاتنی پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ، ئه و ریکخستنه ی له به رپرسی ته نزیما تی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ دروستی کرد ناوی (موسعه بی کوری عومه ی) بوو ناوی شاری یه سیری گۆری بۆ مه دینه، له راستیدا شاره که پیشتر هه میشه جه نگ و شه ری برا کوژی تیدا بوو، ناوی ئه و جیگایه نرا بوو به جیگای خراپه کاران (یه سرب)^۱ و اتا خراپ و شووم، به لآم پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ بانگه وازه که ی په حمه ته چۆن له جیگای شووم و خراپه وه بانگه واز ده کات و ئه و په یامی ئیسلام چۆن له شوینیکی شووم و خراپه وه بلآو ده کاته وه.

ماکوان: و اتا شاره که ناو نراوه به شاری پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ، وایه؟!
نومێر: به لێ به دنیایه وه وایه.

ماکوان: ئه ی پیشوازیه که چۆن بوو؟!

نومێر پۆژی هه ینی هه موو چاوه پوانی پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ بوون، به لآم پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ به هوکاری جومعه و جه ماعه ت دواکه وت و دوا ی نیوه پۆ گه یشته شاری مه دینه، یه هوودیه ک ئاشکرای کرد که پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ له دووره وه ده رکه وت و هاواری کرد، عه ره ب ئه وه پیغه مبه ره که تان هات یان ده لێن وتی ئه ی عه ره ب ئه وه باپیرتان هات!

ماکوان: بۆ ده بیت یه هوودیه ک پیغه مبه ر به وان بناسینیت؟!

نومێر به پیکه نینه وه وتی: نه به ر ئه وه ی یه هوود پیغه مبه ر محمد صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ یان زیاتر له مندآله کانی خو یان ده ناسی، بۆ ئه وه ی حوجه بیت له سه ریان و هه نهجه تیان

نهمینیت، چونکه له (سه حیفه ی حبوق) ۶ دا له (۳:۳) دا هاتوو که محمد له چای فارانه وه دیت.

"اللَّهُ جَاءَ مِنْ تَيْمَانَ، وَالْقُدُّوسُ مِنْ جَبَلٍ قَارَانَ. سِلَاحَهُ جَلَالُهُ غَطَّى السَّمَاوَاتِ، وَالْأَرْضُ اِمْتَلَأَتْ مِنْ تَسْبِيحِهِ." (حب ۳: ۳).

ماکوان: ئی چیت پرویدا بۆم باس بکه؟!

که پیغه مبه ر ده رکه وت له که ل کومه له خه لکه که دا هه موو موسلمان ی شاری مه دینه ته کبیران کردو به ده نگی بهرز سوپاسی خویان ده کرد، ده یان وت (الْحَمْدُ لِلَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ)، شاری مه دینه میژوو ی وای به خو یه وه نه دیوو.

پاشان کچانی نه نسا ر^۸ شیع ر و سروودیان ده وت بۆ پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم.

ماکوان: کچانی نه نسا ر چیان ده وت؟!

نومیر:

من ثنات الوداع	أشرق البدر علينا
ما دعا لله داع	وجب الشکر علينا
جئت بالأمر المطاع	أيها المبعوث فينا

پاشان پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم له وشتره که ی دانه بهزی، چونکه هه موو شاری مه دینه مال به مال ئاواته خوازیوون به وه ی پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم میوانداریان بکات، به لام پیغه مبه ر فهرمووی: واز له وشتره که م بهینن فهرمانی پی کراوه چوو هه ر جیگایه ک ئه وه مالی میوانداریمانه، خودی پیغه مبه ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم هزی ده کرد له ناو مالی خالوانی بمینتته وه، وشتره که گه را و پروه و زوریک له ماله کانی مه دینه ده رویش ت تا له کوتابی له جیگای مزگه وتی تیتای پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم دانیش ت. پیغه مبه ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم دابهزی ئه و ناوچه بهش هه موو ناوچه ی مال خالوانی پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم بوو، زوریک له پیاوماقولانی شاری مه دینه هاته خزمه تی پیغه مبه ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم که میوانداریان بکات له مالیاندا بمینتته وه له وانه (ئه سعه دی کوپی زهواره)، به لام پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فهرمووی: لیره وه مالی کام له خزمان نزیکه؟

۷ - صحیفه حبوق.

۸ - الأنصار.

ئەبو ئەيووبى ئەنسارى فەرمووى: يا رسول الله مالى من، ئەوئەش دەركاگە بەس دوو نەھۆمە، نەھۆمىكىان بۆ جەنابت و من و خىزانىشم دەچىنە نەھۆمى دووئەم، پىغەمبەرى خوا ﷺ تەشرىفى بردە مالى ئەبو ئەيووب و لەوى ماىەوئە؟!

ماكون: ئەى پىغەمبەر ﷺ ھەر خۆى بوو؟ واتا مەبەستم ئەوئە مالى و مندالى لەگەل نەبوو؟

نومىر: نا، تەنھا عەلى و ئەبوبەكر -رەزامەندى خوايان لەسەر بىت- لەگەل بوو، بەلام دواى چەند رۆژىك خىزانى پىغەمبەر ﷺ خاتوو سەودە و مندالەكانى پىغەمبەر ﷺ فاتىمە و ئوم كلسوم گەيشتن كە ئوسامەى كورى زەيد^۱ يان لەگەل بوو و لەگەل ئوم ئەيمەن^۲ ئىتر وردە وردە مالى و مندال بەروودوا گەيشتن، وەكو مالى و مندالى ئەبوبەكر كورەكەى ئەبوبەكر ھەموويانى ھىنا بۆ مەدينە.

ماكون: ئەى لەشارى مەدينە خوشحال بوون، ئەو خەلكەى شارى مەككە؟!

نومىر: راست دەوت ھەموويان خەمبار بوون، تەنانەت ھەندىكىان مەرگيان پى خوشتر بوو لە بەجىھىشتنى شارى مەككە، تەنانەت بىلال و ئەبوبەكر ئەوئەندە نارەحەت بوون ھەردووكان شىعريان بۆ مەككە دەوت، خاتوو عايشە بۆ پىغەمبەر ﷺ گىراپەوئە حالى خەلكە كۆچ كرووئەكەى مەككە بۆ مەدينە چۆنە، بۆيە پىغەمبەرى خوا ﷺ دوعاى خىرى كرد بۆيان تا شارى مەدينەيان لەبەر چاوى خوشەويست بكات، خواى گەورە وا خوشەويستى كرد لەبەر چاويان تەنانەت دواى فەتحى مەككەش نەگەرانەوئە.

ماكون: بۆچى غەمباريان پىو ديار بوو، خو شارى مەدينە زۆر خوشتر و جوانترە وەكو ديمەن لە شارى مەككە، شارى مەدينە ھەموو باخ و باخاتە، مەككە زۆر وشك و دۆل و نشىو و ھەورازى زۆرە؟!

نومىر: فرە زۆرى دانىشتوانەكەى شارى مەدينە بىزاركەر بوون.

ماكون: بۆچى خو ھەموو خەلكى شارى مەدينە جياوازيان چىيە؟!

۹ - اسامة بن زيد.

۱۰ - أم أيمن.

نومېر: نا، جياوازيان زوره، له شاري مه دينه چهند جور خه لکي تيدايه هيچي قسه ي نيه له گه ل يه کتر، جووله که کان له ناو خويان دژي يه کن، عه ره به کان دژي يه کن، ته نانه ت نه عرابيه کانيش دژي يه کن.

ماکوان: بو له شاري مه دينه چهند جورن؟

نومېر: زورن.

ماکوان: نه ي چون پيغه مبهري خوا ﷺ مامه له ي له گه ل نه م کومه لگه يه دا کرد؟

نومېر: گوماني تيدا نيه که پيغه مبهري خوا ﷺ به وه حي ناراسته ده کرا، به لام پيوهر بو ژياني واقيعي مروقه کاني زور سياسيانه و سيسته ماتیکانه مامه له ي کرد، کومه لگه ي ناسي و جياي کردنه وه و مامه له ي له گه ل کردن و پاشان ريکي خستن.

ماکوان: چون ريکي خستن؟! چون مامه له ي له گه ل نه و کومه لگه يه ده کرد.

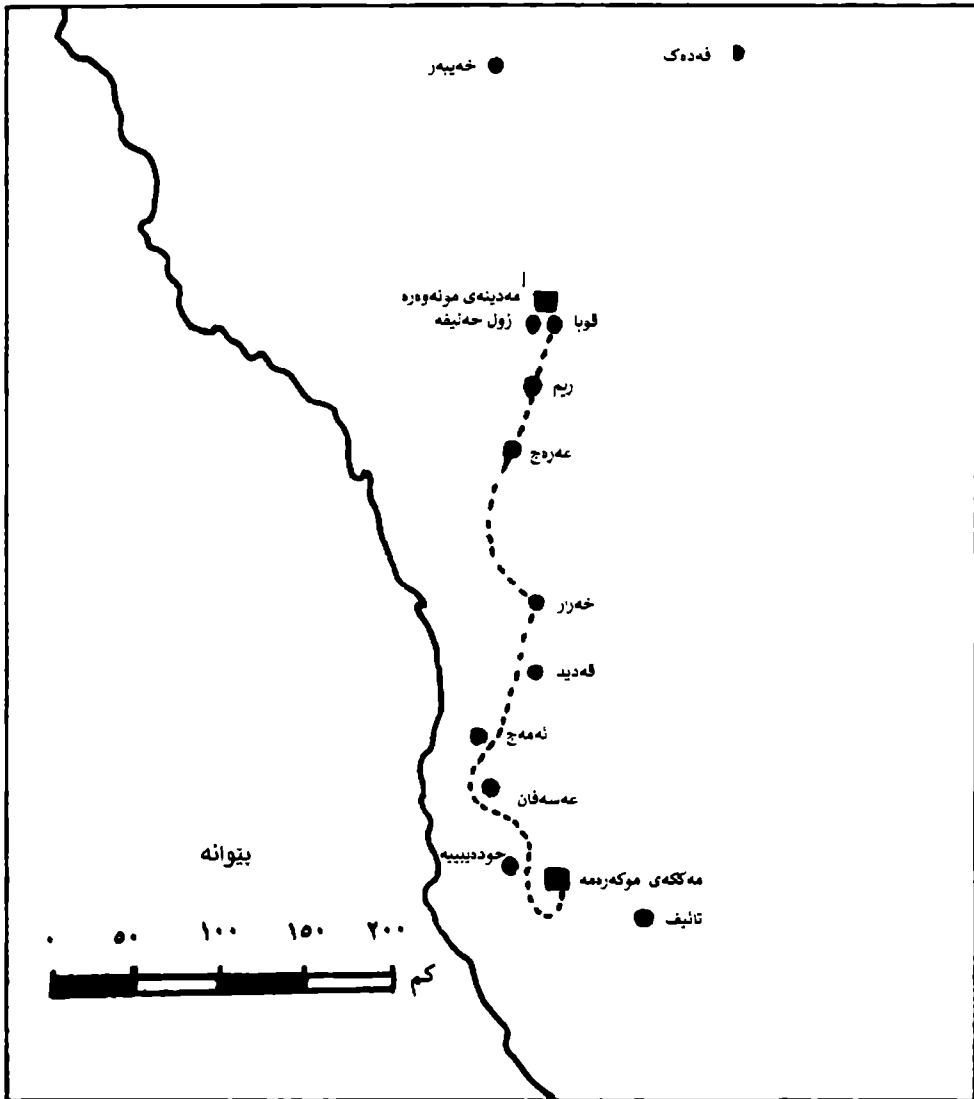
نومېر: وه ره بروين بو مه دينه له وي به چاوي خوت بينه و بزانه نه و پيغه مبهره ﷺ نازيز و به ريزه چون مامه له ي کردوه، جيگاي سهرنج و ئيعجابه و به راستي ئيعجازيشه.

ماکوان: ههر ده بيت واييت، چونکه خواي په روه ردگار له ريگاي جوبريله وه ناراسته ي کردوه به وه حي، فهرموو بابروين.

که وتينه ري و نزيک چهند کاتژميرکي تيمه دوور بووين له شاري مه دينه، به پي به پياسه و دهمه ته قی له گه ل نوميردا که وتينه ري به ره و شار.

له ريگادا نومير وتي: بزانه شاري مه دينه سي جور خه لکي تيدايه کومه لگه ي موسلمان به هه موو جوړه کاني، کومه لگه ي موشريک و هاوبه شدانه ر و بته پرسته کان به هه موو جوړه کاني، کومه لگه ي يه هوودي به هه موو جوړه کاني.

رنگای کوچی پیغمبر ﷺ له مه ککهوه به ره و مه دینه ی مونه وهره

پروژهی برایه تی نه نسا له ناو خویاندا

ماکوان: سه ره تا باسی کۆمه لگهی موسلمانم بۆ بکه؟

نومیر: نهو کۆمه له دوو بهش بوون له نه نسا و موهاجر.

ماکوان: سه ره تا باسی نه نسا بۆ بکه نه نسا کین؟!

نومیر: نه نسا نهو کۆمه له خه لکه ن که موسلمان بوون له دوو عه شیره تی گه وری ناو شاری مه دینه ی پیغه مبه ر ﷺ بریتی بوون له نه وس و پاشان عه شیره تی خه زره ج، نه م دوو عه شیره ته به درژایی میژوو له نیوان خویان جهنگ و شهریان بوو، شمشیر و خه نه جهره کانیا ن خوینی یه کتری لئ ده چۆرا، دايم کینه یان بوو له یه کتری هه میشه له تۆله سه نه دنه وه و له مه ته ریژدا بوون بۆ یه کتری، خه زره ج سی جار یا خود سی نه وه نه دی عه شیره تی نه وس نه بون.

ماکوان: شاری مه دینه گه وریه بوو یان شاری مه ککه؟!

نومیر: ئیستا ده چین، شاری مه دینه نزیکه ی (۵۰۰۰) که سی تیدا ده ژیا شاریکی به رفراوانه، گه ره که کانی له یه که وه زۆر دوورن، یه هو و دیش له ده ره وه ی شاری مه دینه قه لا و گه ره کی خویان بوونیا د ناوه.

ماکوان: نه ی پیغه مبه ر ﷺ چۆن توانی کیشه ی نه وس و خه زره ج چاره سه ر بکات؟!

نومیر: له راستیدا کیشه یه کی زۆر ئالۆز بوو، دوو سال پیش په یمانی عه قه به واته نزیکه ی پینج ساله که پیغه مبه ر ﷺ چۆته مه دینه، نه ناشتی و نه شه ر له نیوانیاندا به رفه راره، هه ره وه کو وتم گه وریه ترین جهنگ له نیوانیاندا پرویدا، پیش پینج سال به ر له هاتی پیغه مبه ر ﷺ بۆ مه دینه، زۆریان له یه کتری کوشت، مالی مه دینه نه ماوه دوو کوژراو یان کوژراویکی به ده ستی یه کتر نه بیّت، نهو جهنگه ی پرویدا ناوی جهنگی (به عاس)^{۱۱} بوو، سه ره تا پیغه مبه ر ﷺ له میشکی موسلمانه نه وس و خه زره جیه کاندایه و شه ی عه شیره تی ده ره ینا و به ناوی نه نسا ناوی پنده رکردن، نه مه ش گرنگترین چاره سه ر بوو بۆ کیشه ی نهو عه شیره تانه، ناوی نه وس و خه زره جی گۆری به نه نسا، ده بیّت له مه ولا هه ردوو

۱۱ - بعث.

عەشیرەت لە یەك كیان و لە ژێر یەك ئالادا كۆببنەووە و یەك پەییوەندی كۆیان دەكاتەووە، ئەویش پەییوەندی بیروباوەرە واتە نە خاك، نە زمان، نە ئابووری، هیچ لەمانە كۆیان ناكاتەووە تەنها ئالا و دروشمی (لااله الا الله محمد رسول الله) كۆیان دەكاتەووە، بەرگری لەم دروشمە دەكەن نەك دروشمی عەشیرەتگەری.

ئەنسار راستگۆ بوون لەگەڵ بیروباوەرەكەیاندا بۆیە بە زوویی پرۆژەكە ی پێغەمبەر ﷺ یان قبوڵ كرد، زانیان پرۆژە ی محمد ﷺ پرۆژە یەكی دروستكەری دەستی مرووف نییە، ئاراستە ی وەحییە و خوای گەورە بە یاسا بۆیانی دارشتوووە، بۆیە بیریان لەووە كردهووە كە زوو پشتگیری پرۆژەكە بكەن و ئەوس و خەزرج بەیەكەووە بەرگری لە ئیسلام و یاسای خوای پەروەردگار بكەن.

ئەنسار وازیان لە یاساكانی زەوی هێنا، خوای گەورە بە یاسای خوێ عەزیزی كردن.

ماكوان: واتا سەرەتا پێغەمبەر ﷺ ئەوس و خەزرجی كرده برا، نەك ئەنسار و موهاجیر؟!

نومێر: بە ئێ بەدڵنیاییەووە، ئەووە بەداخەووە كەم كەس باسی دەكات، پرۆژە ی یەكەمی پێغەمبەر ﷺ بڕایەتی نێوان ئەوس و خەزرج بوو، ئەم بڕایەتیە بوووە ھۆكاری دروست بوونی ئەنسار.

ماكوان: جا بە راستی دوژمنایەتی و ھەموو تۆلەسەندنەووە یەكی لەبیر بردنەووە؟

نومێر: بە ئێ، بەدڵنیاییەووە راستگۆ بوون ھەندێك كیشە ی بچوك پروویدا، بەلام سوپاس بۆ خوا پێغەمبەری خوا ﷺ خێرا چارەسەری كردن، ئەویش لەكاتی خویدا بۆت باس دەكەم، ئەوس و خەزرج لە یەك خەندەق و مەیداندا بەیەكەووە بەرگریان دەكرد، ئەمە یەكەم پرۆژە ی پێغەمبەر ﷺ بوو.

ماكوان: كەواتە با بڵێن یەكەم پرۆژە ی پێغەمبەر ﷺ بڕایەتی خستە نێوان ئەوس و خەزرج؟

نومێر: نا، باشترە بڵێن یەكەم پرۆژە ی پێغەمبەر ﷺ یەك تاپەرستی بوو، بە پرۆژە ی یەك تاپەرستی و پەییوەندی بیروباوەر پرۆژە ی دووھم بەرھەم ھات، ئەویش بڕایەتی ئەوس و خەزرج بوو كە پرۆژەكە ناوێرا بە پرۆژە ی مامەلە كردنی پێغەمبەر ﷺ لەگەڵ ئەنسار.

ماكوان: ئە ی دوا ی ئەنسار كێی تر بوون لە موسلمانەكان واتا موهاجیرەكان بوون وایە؟

نومیر: گومانی تیدا نییه موهاجیره کان بوون، به لئی ئەمەش پرۆژەیه کی تری نوێی پیغەمبەرە ﷺ که توانی له کیشەوه بیکاته پرۆژە! زۆر سەرکەوتووانه مامەلە ی له گەڵ پەناهەندەکانی موهاجیردا کرد.

ماکوان: پیغەمبەر ﷺ چۆن مامەلە ی له گەڵ ئەم کیشەیه دا کرد.

نومیر: پەوشی موهاجیره کان له پرووی ئابوورییه وه زۆر خراب بوو، ئەگەر بلیتین زۆر ترسناک و کارەسات باربوو! موهاجیره کان هەموو مāl و سەرۆهت و سامان و خاکیان له شاری مەککە جێ هێشتبوو، بێجگە لەو هەش له هەمووی سەیر تر یادگاری و عەشیرەت و تەنانەت له پیتاوی ئایینه که یاندا کوچیان کرد و که سوکاریان جیھت، برۆا بکه زۆر شتیکی گەورەیه که سیک خانوو و بازرگانی و مāl و پارە و هەموو ئەمانە جیبهێلت و خۆی برسی بکات له پیتاوی خوادا.

ماکوان: زۆر راسته، ئە ی پاشان چۆن بوون که هاتنه ناو خاکیکی نوێ که خاکی خویان نه بوو؟ یان جواتر بلیت چۆن مامەلە یان له گەڵ ئەم پەناهەندە کوچکردووانه دە کرد، چونکه له راستیدا دەبنه کیشه بو شاری مەدینه، له کاتیکدا شاری مەدینه خەلکه کی به گشتی هەژارن و زۆر دەوڵەمەند نین، چونکه وه کو ئەوهی باسماں کرد و ئەو جهنگ و شەپە درێژخایه نانه خەلکی مەدینه ی هەژار کردوون، چۆن پیغەمبەر ﷺ توانی ئەم کیشە چاره سەر بکات؟

پروژهی چاره‌سەری کیشە‌ی په‌ناهە‌ندە

نومیر: پرسیاره‌که سەرنج ڕاکیشە، ئە‌گەر بڵین چۆن پیغە‌مبە‌ری خوا ﷺ توانی چاره‌سەری کیشە‌ی کۆچەرە‌کان بکات لە کاتیکدا شاری مە‌دینە دووچاری گە‌وره‌ترین کیشە‌ی ئابووری دە‌بیتە‌وه، لە‌کاتی هاتنی ئە‌و هە‌موو خە‌ڵکە په‌ناهە‌ندانه، چۆن لە‌هە‌مان کاتدا چاره‌سەری کیشە‌ی دە‌روونی موهاجیرە‌کانی کرد که مأل و سامان و شاری مە‌ککە‌یان جیه‌شت بوو؟

ماکوان: باشە دە‌ی چۆن وا گویم گرتوو! چۆن نومیر؟!

نومیر: بە‌و پە‌ری حیکمە‌ت و دانایی پیغە‌مبە‌ری خوا ﷺ توانی پروژه‌یە‌کی نوێ ب‌خاتە‌ گەر و چاره‌سەری ئە‌و کیشە‌یە‌ش بکات.

ماکوان: چۆن؟

نومیر: پە‌له‌ مە‌که‌ بۆت باس دە‌که‌م بە (پێکه‌نینە‌وه)! پروژه‌که بە‌م شی‌وه‌یه‌ لە‌ چە‌ند خالێک پێکهاتوو که پیغە‌مبە‌ری خوا ﷺ بە‌خیرایی گرتیە‌ بە‌ر.

خالی یە‌که‌م: نزیک کردنە‌وه‌ی موهاجیر و ئە‌نسار لە‌ یە‌کتری و بە‌رزکردنە‌وه‌ی ئاستی دە‌روون و ناخ لە‌ نێواندا.

خوای پە‌روه‌ردگار قورئانی دابە‌زاند بۆ پیغە‌مبە‌ری خوا ﷺ ئە‌و کیشە‌یه‌ بە‌ ته‌واوە‌تی چاره‌سەر دە‌کات، موسلمان یە‌ک‌ب‌گ‌رن لە‌یە‌ک گیان و جە‌سته و هێ‌زدا، پاشان قورئان دابە‌زی لە‌سەر موهاجیر و کۆچە‌رانی که مأل و مندال، سە‌روه‌ت و سامان، خاک و عە‌شیرە‌تیان لە‌ پێناوی خوای پە‌روه‌ردگاردا جی هێ‌شتوو، بۆ ئە‌وه‌ی هە‌ست بە‌ لاوازی و زە‌لیلی نە‌که‌ن، قورئان شە‌ره‌ف و شانازی پێ بە‌خشین، ئیستا ئە‌و موهاجیرانە بە‌خۆش‌حالی‌یه‌وه دە‌لێن تێمە‌ موهاجیرین.

هەر چە‌ندە‌ قورئان ئاستی بە‌رزی دایە موهاجیرە‌کان، هە‌روه‌هاش ئاستی بە‌رزی دالە‌دانێ دایە ئە‌نسار که پشت و پە‌نای کۆچ‌کردووکان بوون.

ئێ‌تر وای لێ‌هات پە‌له‌ی موهاجیر خە‌ڵکی بە‌شوینی دا دە‌گە‌را فە‌وونە‌ی سورە‌تی آل عمران ئایە‌تی ۱۹۵:

دل و دهروونیاندا جتی هیچ جۆره حه سوودی و به خلییهک نابیته وه (له سه ره ئه وهی که به شی کوچکه ران دراوه و به شی ئه وان نه دراوه، حه ز به به خشی نی ده سته که وه ته کان به وان ده که ن تا خو یان هه رچه نده هه ژار و نه داریشن، جا ئه وهی خو ی له نه فسی ره زیلی بهاری زیت و زال بیت به سه ریدا ئه وانه سه رفه رازن.

ههروه ها پهروه ردگار هه ردووکیانی به یه که وه باس کردو وه وه کو تای ته رازوو که پله و ئاستی هه ردوولا به رزه چونکه له پیناوی خوادا هیج ره تیان کردو وه، ئه نساریش دالده یان داو ن، خوا ی پهروه ردگار له سوره تی التوبه ئایه تی ۱۱۷ ده فه رموو یت:

﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

واته: سو یتند به خوا به راستی خوا ته وه ی قبول کرد له پیغه مبه ره و کوچه ران و پشتیوانان، ئه وانه ی که شو ینی پیغه مبه ره که وتن له کاتی سه غله تی و ته نگانه دا (له غه زای ته بوو کدا)، دوا ی ئه وهی که خه ریک بوو دل ی ده سته یه کیان له خسته بجیت و (بیزاری ده بریت)، له وه ودوا ته وه به و په شیمانی ئه وانیشی قبول کرد، چونکه به راستی ئه و پهروه ردگار له گه لیاندا به سو ز و میهره بانه.

خوا ی پهروه ردگار کیپرکی خسته نیتوانی خه لکی به قورئان و له ریکای پیغه مبه ره که یه وه، بو ئه وونه پله و پایه ی موهاجیری به چهند سیفاتیک به رز کردو وه.

ئارامگرتن و ته وه کول به خوا.

﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جَزَاءَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾

واته: ئه و که سانه ی له بهر خواو بو خوا کوچیان کرد دوا ی ئه وهی که سته میان لیکر ابو، هه ره له دنیا دا پاداشتی چاکیان ده دهینه وه، بیکومان پاداشتی ئه و جیهانیان گه وره تر و فراوانتر و زۆتره ئه گه ر بزائن.

﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾

واته: ئه وانه ی که ئارامگرو خوگرن، پشت به پهروه ردگاریان ده به ستن (ئه وانه به خته وه رن). ههروه ها له سوره تی التوبه ئایه تی ۲۰ دا ها تو وه، که باسی جیهاد و خو به خت کردن له پینا و ئیسلامدا.

﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾

واته: جا ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هێناوه و کۆچیان کردووه و جیهاد و هه‌ول و کۆششیان ئه‌نجامداوه له پێناوی په‌زنامه‌ندی خوادا، پله و پایه و پاداشتیان زۆر گه‌وره و بێسنوره هه‌ر ئه‌وانیشن سه‌رفراز و به‌خته‌وه‌رن.

هه‌روه‌ها له سوره‌تی الحشر ئایه‌تی ۸ که پێشتر ئاماژه‌مان پێداوه باسی راستگویی و سه‌رخستنی خوای په‌روه‌ردگار^{۱۲}.

ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هێناوه و کۆچیان کردووه و جیهاد و هه‌ول و کۆششیان ئه‌نجامداوه له پێناوی پێناو و په‌زنامه‌ندی خوادا به‌ مایان و به‌گیانیان، پله‌وپایه و پاداشتیان لای خوا بێ سنوو و گه‌وره‌تره، ئا ئه‌وانه‌ش که باسکران هه‌ر ئه‌وانه سه‌رفراز و به‌خته‌وه‌رن...

خوای گه‌وره گه‌وره‌ترین مه‌دحی کردوون به‌ جیهاد و خۆبه‌خش کردن له پێناو ئیسلامدا که ئاشکرای ده‌روونیان کردووه ئه‌ویش په‌جائه له سوره‌تی البقرة ئایه‌تی ۱۷۸ ده‌فه‌رموویت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾

واته: به‌راستی ئه‌وانه‌ی که باوه‌ریان هێناوه و ئه‌وانه‌ی که کۆچ و جیهاد و تیکۆشانیان کردووه له پێناوی خوادا، ئا ئه‌وانه به‌ هیوای په‌حمه‌ت و میهره‌بانی خواوه‌ندن، بێگومان خوایش لێخۆش بوو دلۆفانه.

ئینجا هه‌ردوولا کێرکێ ده‌که‌ن، ئه‌وه‌ی ده‌یه‌وێت له پێناوی خوا بێته‌ موجه‌یر له‌به‌رامبه‌ردا کێرکێکه‌ زۆر سه‌خته که‌سێکی ئه‌نسا ده‌یه‌وێت داڵده‌ی بدات، سوره‌تی التوبه ئایه‌تی ۱۰۰:

﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾

واته: خوای میهره‌بان له‌وانه‌ی که پێشکه‌وتن و یه‌که‌م که‌س بوون له ئیسلام بوون و
خزمت کردنی ئیسلامدا له‌کاروانی کۆچه‌ران و پشتیوانان و ئه‌وانه‌ی که به پێکۆپێکی
شوێنیان که‌وتوون، پازی بووه و ئه‌وانیش له‌و پازی بوون، باخه‌کانی به‌هه‌شتی بۆ ئاماده
کردوون که چه‌نده‌ها پروبار به به‌رده‌م کۆشکه‌کانی و به‌ژێر دره‌خته‌کانیدا ده‌روات، هاوړی
له‌گه‌ل نه‌مريدا بۆ هه‌میشه‌یش تايادا ده‌میننه‌وه، ئه‌و سه‌ره‌نجه‌نامه سه‌ر که‌وتنێکی زۆر
که‌وره‌یه.

ئینجا شاهیدی دانی خوای په‌روه‌ردگار له سه‌ره‌نجامی موهاجیر و ئه‌نسا له سوره‌تی
الأنفال نایه‌تی ۷۴

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾

واته: ئه‌وانه‌ش باوه‌ریان هێناوه و کۆچیان کردووه و تیکۆشاوان له پێناوی خوادا، ئه‌وانه‌ش
جێگه‌ی کۆچه‌رانان کردووه و (پێشوازیان کردن) و یارمه‌تیان دان، هه‌ر ئا ئه‌وانه پروداری
راسته‌قینه‌ن، (له به‌هه‌شتی به‌ریندا) بۆیان ئاماده‌یه لیخۆشبوون و پزق و پۆزی به‌پێز و پر
به‌ره‌که‌ت و جوان و پاراوه.

پاشان په‌یمانی خوای که‌وره له دانی پزق و پۆزی به موهاجیره‌کان بۆ ئه‌وه‌ی نه‌ترسن له
هه‌جرت کردن، خوای په‌روه‌ردگار له سوره‌تی النساء نایه‌تی ۱۰۰ ده‌فه‌رموویت:

﴿وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاعِمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ
مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا﴾

واته: ئه‌وه‌ی کۆچ بکا له پێناوی خوادا ده‌رووی زۆر و به‌ره‌که‌تی زۆر پووی تی ده‌کات له‌و
سه‌ره‌مه‌ینده‌ (که کۆچی بۆ ده‌کات) که مال و حاڵی خۆی به‌جێ بێتی و ده‌رچیت (به‌ره‌و
ولاتی ئیسلام، یاخود شوێنێکی ئازاد) کۆچ بکات، به‌لام مردن یه‌خه‌ی پێ بگریت، ئیتر ئه‌و
که‌سه پاداشتی که‌وتۆته سه‌ر خوا (وه هه‌ر خۆی ده‌زانیت چۆن پاداشتی ده‌داته‌وه) خوا
هه‌میشه‌و به‌رده‌وام لیخۆشبوو میهره‌بانه (به تايه‌ت بۆ ئه‌و جوړه که‌سانه).

له هه‌مووی گه‌وره‌تر لیخو‌شبوونی تاوان هه‌رک‌ه‌س هیج‌ره‌ت بکات خ‌وای په‌روه‌ردگار ل‌یی خو‌ش ده‌بی‌ت، به‌پ‌یی ئایه‌تی ۱۵۵ سو‌ره‌تی آل ع‌مران که خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رم‌وو‌ی‌ت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾

واته: ب‌ی‌گومان ئه‌وانه‌ی پ‌شتیان هه‌ل‌کرد (له غه‌زای ئو‌حود) دا، ئه‌و پ‌و‌ژه‌ی هه‌ردوو ده‌سته‌ی (ئ‌یمان و ک‌وفر) به‌ره‌نگاری یه‌ک بو‌ون، ئه‌وانه شه‌یتان تو‌وشی هه‌له‌ی کردن به‌هو‌ی هه‌ند‌یک گونا‌حه‌وه که ئه‌نجامیان دابوو، ب‌ی‌گومان خ‌وا ل‌ییان خو‌ش بو‌و، چون‌که به‌پ‌راستی خ‌وا لیخو‌شبو‌و و به‌ئارامه.

پ‌ی‌چه‌وانه‌که‌ی ئه‌وه‌ی توانای هیج‌ره‌تی هه‌یه و نایکات به‌ر هه‌پ‌ه‌شه‌ی خ‌وای په‌روه‌ردگار ده‌که‌و‌ی‌ت، سو‌ره‌تی النساء ئایه‌تی ۹۷:

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا أَلْمَلِكَةَ ظَالِمِينَ أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾

واته: به‌پ‌راستی ئه‌وانه‌ی که له سه‌ره‌مه‌رگ دا فری‌شته (ده‌گه‌نه لایان ب‌و گیان ک‌یشانیان) له کات‌یک‌دا که ئه‌وان سه‌تمیان له خ‌و‌یان کردوو (ئ‌یمان و باوه‌ریان له مه‌ترسی دا بو‌وه که‌چی ک‌و‌چیان نه‌کردوو ب‌و ن‌ی‌شتمانی ئ‌یمان، به‌ توندی پ‌یایان‌دا هه‌ل‌ده‌شاخ‌ین) و ده‌ل‌ین: باشه ئ‌یوه له کو‌ی ژیا‌نتان ده‌برده سه‌رو به‌ چ‌یه‌وه سه‌رگه‌رم بو‌ون؟! له وه‌لام دا ده‌ل‌ین: ئ‌یمه ب‌نده‌سه‌لات و لاواز بو‌وین له زه‌ویدا، فری‌شته‌کان ده‌ل‌ین: باشه ئایا سه‌رزه‌وی خ‌وا فراوان نه‌بو‌وه تا ک‌و‌چی تیا ب‌که‌ن و (ک‌و‌چ ب‌که‌ن ب‌و ن‌ی‌شتمان‌یک که تیا‌یدا ئ‌یمانداران فه‌رمان‌پ‌ه‌وان یاخود سه‌ره‌به‌ستن).

ئا ئه‌وانه شو‌ینه‌واریان د‌ۆزه‌خه، که ج‌ی‌گه‌و پ‌ی‌گه‌یه‌کی ز‌و‌ر ناخ‌و‌ش و ناسازه.

که‌واته به‌رزکردنه‌وه‌ی ئاستی ده‌روونی مو‌هاج‌یره‌کان و دانی پ‌له و پایه‌ی ئه‌نسار به‌د‌ال‌ده‌دانیان، قور‌تان ز‌و‌ر به‌ ئاسانی ک‌یشه‌که‌ی چاره‌سه‌ر کرد.

ماک‌وان: ئه‌م پ‌و‌ژه‌یه له ه‌ی‌ج شارستانییه‌ت‌یک و مه‌نه‌ه‌ج و یاسا و ده‌ست‌و‌و‌ر‌یک دا ن‌یه‌ پ‌روا ب‌که ب‌ی‌ج‌گه له ئایینی ئ‌یسلام، ئه‌گه‌ر ته‌ماشای حال و گ‌وزه‌رانی په‌ناه‌نده ب‌که‌ین له‌هه‌موو ج‌یهان‌دا له ک‌و‌ن و نو‌ی و ئ‌یستادا، کام په‌ناه‌نده له ج‌یهان‌دا جا ئ‌یتر په‌ناه‌نده‌ی سیاسی ب‌ی‌ت

یان ئابووری یاخود سهربازی و کومه لایه تی که ده چنه ههر ولایتیک قورساییه کی زۆر دروست ده کهن له سه ر خه لکی ئه و ولاته، جا خه لکی ئه و جیگایه به چاوی کهم ته ماشای په ناهه نده کان ده کهن ته نانه ت زۆر جار تانه و ته شهر و شهر و ئاژاوه دروست ده کهن.

به لام به پێچه وانه وه کومه لیک له خاک و سهروه ت و سامانی خویان وه ده رنراون و ده ربه ده رکران، له هه مانکاتدا شاری مه دینه خۆی هه ژاره، خه لکه که ی به گشتی هه ژارن، به لام چ خۆشی و شادییه که له قسه کانتا ده رده که ویت بۆ ئه نسا ر و موهاجیره کان.

نومێر: نه به دلنیا ییه وه زۆر له وه گرنگتر به چاوی خۆت ده ییینی که من با سم کرد، به لام ماکوان ئه وه بزانه که ئه و په یوه ندییه له هیچ جیگایه که ده ست ناکه ویت ته نیا له یه که جیگا نه بیت، ئه ویش ئه و جیگایه که خه لکه که ی په یوه سن به خوای گه و ره و په یوه ندی راسته قینه یان به خوا وه هیه.

ئه بیت تۆ ئه وه له بهر چا و بگری ت، هه موو ئه م ئاراسته گرنگه ی که بۆت با س ده که م کۆتایی و ئامانجی خوا و پێغه مبه ره که ی دامه زران دنی ده و له تی ئیسلامیه له شاری مه دینه و چا و ده وری دا.

ماکوان: دامه زران دنی ده و له ت، پێغه مبه ری خوا ﷺ به سی بنه ما دا پرشتو وه، ئه گه ر ته ماشا بکه ین بریتیه له خواناسی (عه قیده) پاشان (زانست) له کۆتایی (ئه خلاق).

نومێر: جارێ زۆر پۆ مه چوو له م با سه دا، با بلێین سه ره تا ئه وه ی له می شکی موهاجیره کاند ا پرو واند که جیه یشتنی مال و سامان له پێنا و خوا دا شه ره ف و شانازییه و به هه شتی له گه لدا یه، پاشان ئه نسا ریش ئاماده بوون بۆ که فاله ت کردنی موهاجیر، ئه م ئاماده کارییه گرنگه سه ره تا بیزانین، بۆ ئه وه ی تۆش و خه لکیش ئه وه بزانی که دامه زران دی ده و له تی پێغه مبه ره ﷺ به پرۆژه و کارکردن بووه نه که به موعجیزه یه که له توانای مرۆفدا نه بیت، به لکو پێغه مبه ری خوا ﷺ زۆر به سیاسه ت کیشه کانی چاره سه ر کرد به ئاراسته ی قورئان.

ماکوان: مه به ست ت چی بوو له که فاله ت کردنی موهاجیره کان؟!

نومێر: ئه وه خالی دووه می با سه که مانه که فاله تی برایه تیه.

خالی دووهم: که‌فاله‌تی برابه‌تی

که‌فاله‌تی خیرا بۆ موهاجیره‌کان له‌لایه‌ن ئه‌نسه‌ره‌وه، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌بووه ئومێد و هیوا، ده‌بوو جیگا بۆ ئه‌و هه‌موو خه‌ڵکه‌ دابین بکات که هاتبوونه ناو شاری مه‌دینه و کار ئاسانیان بۆ بکات.

ماکوان: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چی کرد؟!

نومێر: کارێکی کرد له میژوودا پروینه‌داوه و هه‌تا هه‌تایه‌ش پروناداته‌وه.

ماکوان: چۆن؟!

نومێر: چۆن برابه‌تی خسته‌ نێوان موهاجیر و ئه‌نسه‌ره‌کان، چۆن وای کرد هه‌ر کۆچکه‌ریکی مه‌ککه‌ بکاته‌ برای ئه‌نسه‌ریکی مه‌دینه.

ماکوان: که‌واته ئیستا تێگه‌یشتم که‌وا ناوی (ئه‌نسه‌ر) واتاکه‌ی به‌ کوردی (پشتیوانه) له‌وه هاتوو!

نومێر: ئه‌شێ له‌وه‌وه وه‌رگیراییت، به‌لام ئه‌م برابه‌تییه‌ وه‌کو برابه‌تی سه‌رزاره‌کی نه‌بوو ته‌نها به‌ده‌م یان فه‌نتازیا بێت، به‌لکو برا بوون له‌هه‌موو شتێک دا. ته‌نانه‌ت له‌ سه‌ره‌تادا میراتیان له‌ یه‌ک ده‌گرت، هه‌ر کامێکیان به‌ردنایه‌ میراتیان له‌یه‌ک ده‌گرت له‌ ئه‌نسه‌ر و موهاجیر، به‌لام له‌ دواییدا زۆری نه‌برد ئه‌و حوکمه‌ خوای گه‌وره‌ نه‌سخی کردوو و به‌تال کراوه‌ له‌لایه‌ن خوای په‌روه‌ردگاره‌وه به‌ وه‌حی بۆ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی.

ماکوان: ئیستا پێم بڵێ ئه‌م جیگایه‌ کوێیه‌ که‌ من و تۆی لێین، خه‌لکی زۆر و مال و قه‌لای زۆر ده‌بینم، ئێره‌ شاری مه‌دینه‌یه‌؟!

نومێر: به‌لێ، ئێره‌ شاری مه‌دینه‌یه‌ من و تۆ له‌ شاری مه‌دینه‌ی پێغه‌مبه‌ری خواین ﷺ.

ماکوان: نزیک مزگه‌وتی پێغه‌مبه‌رین ﷺ؟!

نومێر: نا جارێ مزگه‌وت دروست نه‌کراوه‌!

ماکوان: ئه‌ها راست ده‌که‌یت، ئه‌ی ئیستا له‌ کام قو‌وناغ و زه‌مه‌نی ژیا‌نی پێغه‌مبه‌ری خواین ﷺ؟!

نومېر: لەو جىڭايەدايت كە پىغەمبەرى خوا ﷺ موهاجىر و ئەنسارى كرده بەش بەش، ھەموو رۆژىك پىغەمبەر ﷺ تەشريفى ھىناوہ لە قۇناغى براپەتتى ھەردوو لاکەداين.

ماکوان: ئىستا چى بکەين بېرۆين بۆ كۆي؟!

نومېر: ۋەرە با سەردانىكى مالى ئەنسارەكان بکەين بزائين چۆن لە پرووى پياده کردن و لە واقىعەوہ چيان كرده، بېرۆين بۆ كۆي؟!

ماکوان: خۆت سەردەست بە ھەلبېزىرە و من لە خزمەتدام.

نومېر: ۋەرە بېرۆين بۆ مالى كەسىك بە ناوى سەعدى كۆرى پەيىع^{۱۳} - پەزنامەندى خواى لىيىت-

ماکوان: بەخۆشحاللىوہ بابېرۆين.

نومېر: بەلام ئەوان تۆ نايىن، بەس تۆ ئەوان دەيىنى!

ماکوان: ئەى ناتوانم قسە و باسيان لەگەل بکەم؟!

نومېر: بەداخەوہ لە ئىستادا نەخىر، بەلام ھەولبەدە گوڤيان لى بگرە يان پرسىارم لى بکە بۆت باس دەكەم

ماکوان: ئەى تۆ دەمىيىت؟!

نومېر: ژيانى من و تۆ پەيوەستە بەيەكەوہ لە يەك زەمەن و سەردەمدا دەژين.

ماکوان: ئى خۆ چەند رۆژىك بەر لە ئىستا لەگەل خەلكى قسەم دەكرد؟!

نومېر: ئاخىر لەدەرەوہى شارى مەدينە بوويت كە ھايتتە ناوہوہ كەس ناتىيىت، بەلام تۆ ئەوان دەيىنى!

ماکوان: چارەم چىيە، خۆشحالم بەس نىيە من دەيانىيىم و خزمەتيان دەكەم.

نومېر: بەلى، بەراستى نىعمەتتىكى گەورەيە خواى پەروەردگار پىي بەخشيويىن.

ماکوان: بابېرۆين بۆ مالى سەعدى كۆرى پەيىع بزائين چى پروويداوہ كى بووہ بە براى.

رۆيشتين لەسەر بەردىك ھەردووكمەن تروشكەمان كرددو گويم بۆ نومېر شل كردد

نومیر: ٺو پياوه بالا به رزه چوارشانه ده بينی؟

ماکوان: به ٺی، ده بینم! ٺووه سه عدی کوری په بیعه؟!

نومیر: نا، ٺووه برا موهاجیره که یه تی ناوی عه بدوپره حمانی کوری عه وف-ه.^{۱۴}

ماکوان: ٺووه عه بدوپره حمانی کوری عه وفه؟

نومیر: بو ده یناسیت (به پیکه نینه وه).

ماکوان: نا، به س ژیانم خویندو ٺووه له ده مژده پیدراوه که یه.

نومیر: راسته له ده مژده پیدراوه که ی به هه شته، به لام بزانه ٺم بووه به برای سه عدی کوری په بیع.

ماکوان: من ژیانامه یم خویندو ٺووه که باسی برایه تییه که ی کرا وتم له وانه یه ٺو میژووه راست نه بیت، به لام سبحان الله له هه موو سیره کاندایا باسکراوه ته نانه ت ئیمامی بوخاریش باسی کردووه.

نومیر: به ٺی، به راستی له خه یال خه یالتره، ته ماشای ٺو برایه تییه بکه سه عدی کوری په بیع له گه وره هاوه لانی پیغه مبه ره، له شه هیدانی جهنگی ٺوحد، کاتیک پیغه مبه ره صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ کردنی به برا له گه ل عه بدوپره حمانی کوری عه وف، عه بدوپره حمان ٺه گه رچی بازرگان و ده وله مهندي شاری مه که بوو، به لام که هاته شاری مه دینه هیچی پی نه بوو.

سه عد پتی ده لیت من ده وله مهندي شاری مه دینه مه ده وله مهنترینی ٺه نسارم نیوه ی سه روه ته که ی خوتم ٺه ده می!!

ماکوان: به راستی له خه یال زیاتر سه رسامت ده کات! راسته ده وله مهنده به لام ٺه گه ر بیوتایه له ۵٪ یان له ۱۰٪ له سه روه تی خوتم پی ده به خشم هر زور زور بوو، ته نها ده ست مایه که ی بدات به عه بدوپره حمان یان بیکاته هاوبه ش له کارکردندا نه که له سه روه ت و ساماندا!!

نومیر: - راسته، به لام ئیمان و ئیسلام و هه ست و سوز و موحیه تی برایه تی دایکی و باوکی زیاتری پی به خشیووه، بویه ده لیت برا که م سه روه ت و سامانه که م ده که م به دوو که رته وه له گه لندا!!

۱۴ - عبدالرحمن بن عوف.

ماکوان: بڕوا بکە وەکو تۆ دەفەر مووێت بۆ دایک و باوکیش زۆر ئەستەمە ئەوە بکات.

نومێر: لەوە سەر سامتەر و عەجیب تر، ئەوەیە دەلێت دوو ژنم هەیە، یەکیکیان هەلبژێرە با تەلەقی بدهم بێتە خێزانی تۆ!

ماکوان: بەخشین لە پێناو خوادا گەیشته ئاستی شەرف، بەراستی عەفییه.

نومێر: کێشە لەوە دایە هەلبژاردە ئەداتە دەستی عەبدووڕەحمان دەلێت کامیانت دەوێت هەلبژێرە، بۆ ئەوەی یەکیکیان خۆی هەلبژێرێت، لەوانەیە بوتراوە ئەوە پقی لەو ژنە یەتی دەیهوێت لە کۆلی بێتەوه!

بەلکو هەلبژاردە ئەداتە دەستی عەبدووڕەحمان، بەلام سبحان الله پیاوی خاوەن عیزەت و کەرەمەت و شەقامەت و ئازا و جوامێر و خواناسن، نە یووت فرسەتە با هەلەکە بقۆزمەوه.

بەلکو وتی: خۆی گەورە بەرە کەت بخاتە ناو خێزانە کانت و مأل و مندال و سەر وەت و سامانت، بەس پێم بلێ بازارە کە تان لە کوێه؟

ماکوان: بەلێ بازارگان بەدوای بازارەوهیە، بۆیە بازارگانی سەرکەوتوو دەم پاک و دەست پاکە، بۆیە دەلێت بازارە کە تان لە کوێه.

نومێر: هەلسە با بڕۆین بچین با مالتکی تەرت بۆ باس بکەم.

ماکوان: جارێ کۆتایی ئەم چی بوو بۆم باس بکە.

بەرێگاوه نومێر کەوتەوه قسە کردن بۆم، سەعدی کۆری پەبیع بردی بۆ بازارێ بەنوو قەینوووق لەوێ دەستی کرد بە کەسابەت و بازارگانی، خۆی گەورە سەر وەت و سامانی زۆری پێ بەخشی.

جا بۆیە بەوه دەستم پێ کرد ماکوان گیان لەبەر ئەوەی بزانی سەر وەت و سامان لای خاوەن ئیمان گرنگ نییە، بەلکو بەدوای پاداشتەوهیە زۆریک لە هاوێلان هەزار بوون، بەلام بۆیەتی تەنها لە سەر وەت و سامان نییە.

ماکوان: مەبەستت چییە؟ واتا هاوکاریمان کردوو لە بواری کۆمەلایەتی و بوارەکانی تردا؟

نومێر: بەلێ، بەدلتیاییهوه مەبەستم ئەوەیە، ئەو ژنە دەبینیت؟!

ماکوان: بەلێ، بەلێ، دەبینم نازانم بۆچی وا پەشوکاوه؟!

نومێر: ئەوە نە پەشوکاوه، بەلکو لە هاوسەرە کە ی بزارە.

ماکوان: بۆ ئهوهيه؟

نومير:- ئهوه (دايكي دهردائه)^{۱۵} خيزاني هاوهلي بهريزي پيغهمبهرى خوايه
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ باوكى دهردائه^{۱۶} پيغهمبهرى خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ له گهل سهلمانى فارسى^{۱۷}
دا كردنييه برا، سهلمان له موهاجيرهكان ههژمار دهكرت ئهبو دهردائيش له ئهנסار، سهلمان
له بهر دهركا قسهى له گهلدا دهكات، دهيان بينى ئهوه براژنى سهلمانى فارسىيه.

ماکوان: باسى چى دهكهن؟

نومير: خيزانى ئهبو دهردا دهردهل لاي سهلمانى فارسى دهكات دهليت براكهت ئهبو دهردا
هيچ گرنگيم پى نادات.

سهلمان ليتى دهپرست بۆ وا شتواو و شله ژاويت؟!

ئوم دهردائيش له وهلامدا دهليت، ئاخر براكهت هيچ گوپى بهمن و ژيانى خوى نادات؟!
سهلمان ههست دهكات كه كيشهيهك ههيه له مالى براكهيدا، چونكه برايهتى لهسهر
بنه ماي پهناهندهيى و كوچكردن و ئابوورى و عهشيرهت نهبوو، بهلكو برايهتى زور بههيزتر
بوو له برايهتى دايك و باوكى. له بهرئهوهى يهك بيرووباوهپر كوى كردبوونهوه، ليره دا
پره نسيپ و مه بدهئو رۆل ده بينيت كه فاكتهريكي زور بنه پرتيه له خوشه ويستى و وابهسته
بوونه بهيه كه وه، كهواته ئهم برايه تيه برايهتى ئيمان و عه قیده بوو، نهك پراگماتيكي و سوود
بهيهك گهياندى دنيايى.

ماکوان: راسته، ئهى سهلمان چى دهكات؟

نومير: له پاش ئهوهى سهلمان ليتى پرسى بۆ وا په شوکاويت، ئه ويش پيى وت كهوا براكهت
هيچ گوپى به ژيانى خوى و ئيمه نادات.

سهلمان زور لهسهر باسه كه نه رۆشت راسته وخو چووه مالى خوى و خواردنى ئاماده كرد و
ئه بو دهرداي براى بانگيشت كرد بۆ نانخواردن، به لام ئه بو دهرداء وتى ناخۆم، به پرۆژووم.

ئهو كات سهلمان تيگه يشت كهوا ئه بو دهردا هه موو ژيانى تهرخان كردوو بۆ به نديايتى، به
شه و خهريكي شه ونويژ و به پرۆژ به پرۆژو ده بيت، هه ميشه سه رقالي به نديايتيه و وازى له

۱۵ - أم درءاء.

۱۶ - أبو درءاء.

۱۷ - سلمان الفارسي.

مال و مندالی هیناوه. له راستیدا ئەم کیشیه کیشیه کی گه وره ی خیزانییه و هه روا ئاسان نییه چاره سهری. بۆیه سه لمان خۆی ته رخا ن کرد بۆ چاره سهری کیشیه که و هه لسا به راست کردنه وه ی چه مکی به ندایه تی بۆ ئەبو ده ردای برای و فیژکردنی ئەو چه مکه نه ی که سوودی هه یه بۆ پیکه وه ژیا نی خیزانی.

له گه لی دانیش ت و پیتی وت پۆژوو ه که ت بشکینه و به یه که وه نا ن ده خوین، ئەبو ده ردای به قسه ی سه لمانی کرد پۆژوو ه که ی شکا ند و پیکه وه نا نیان خوا رد.

کا تیک شه و به سه ردای ها ت هه ستا ده ست نوژی گرت و ویستی ده ست بکا ت به شه و نوژی و هه مو و شه وه که ته رخا ن بکا ت بۆ به ندایه تی، به لام سه لمان پیتی وت بخه وه، چونکه له مالی سه لمان بو و نه ی ده توانی مو خاله فه ی قسه کا نی بکا ت، جا ریکی تر هه لسا یه وه سه لمان پیتی وت بخه وه، له کو تایی شه و دا سه لمان هه لسا ند، وتی: هه سته با به یه که وه شه و نوژی بکه ی ن.

له دوا ییدا سه لمان به جه نا بی ئەبو ده ردای فه رموو: خوا ی گه وره فه رمانی به سه ر ئەوه هه یه، پا شان نه فس و لاشه ت مافی به سه رته وه هه یه هه روه ها خیزا ن و ها وسه ره که ت مافی به سه رته وه هه یه، میوا نه که شت هه قی به سه رته وه هه یه، بۆ هه ر خوا ون مافی مافی خۆی بده.

ما کوا ن: ئەبو ده ردای چی وت؟

نومیر: قه نا عه تی نه بو و به قسه کا نی سه لمانی برای چوو بۆ لای پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم سکا لای خۆی لا بکا ت له سه ر سه لمانی برای له به ر ئەوه ی به پۆژوو بو و پۆژوو ه که ی پیشکا ندوو ه له سه رته ی شه وه وه ویستوو یه تی شه و نوژی بکا ت نه یه تیشوو ه له کو تایی شه و دا ریگای دا وه، هه مو و رو و دا وه که ی بۆ پیغه مبه ر صلى الله عليه وعلى آله وسلم گێرا یه وه.

ما کوا ن: ئە ی پیغه مبه ر صلى الله عليه وعلى آله وسلم چی فه رموو؟

نومیر: پیغه مبه ر خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم فه رموو ی (سه لمان راستی کردوو ه).

ما کوا ن: به لێ راسته، ده بی ت له ژیا نی مرو ففی مو سلما ن پا رسه نگ ی هه بی ت له نیوا ن ژیا ن و قیا مه ت له نیوا نی راستی و ماف و حه ق و دا ده ره وه ی... هتد.

به لام ئەوه ی سه رنجی منی را کیشا وه پیا ویکی فارس ده بی ته برای پیا ویکی عه ره بی، ما له که یان بۆ یه کتری کرا وه یه، کو مه لگه یه کی جا و ن و پا ک بو و ن ئەگه ر چی برو ی به کاره که ی سه لمان نه بو و، به لام له به ر ئەوه ی له ما له که یدا بو و ه یچی نه وت برا یه تییه که یان زۆر بێ وینه

بوو به‌راستی، برایشی ته‌وان ته‌نھا قسه نه‌بووه له‌سه‌ر وه‌ره‌قه نووسرايیته‌وه، به‌لکو برای راسته‌قینه بوون هه‌ستی به‌نازار و سوژی براژنه‌که‌ی کرد.

بۆیه به‌راستی هه‌تا وه‌کو ته‌و ته‌زموونه نه‌گه‌رێته‌وه ناومان ته‌م ئومه‌ت ی ئیسلامیه ناتوانیت پێشه‌وايه‌تی سه‌ر زه‌وی بکات که پێشتر کردوویه‌تی، به‌و برایشی و ئیمان و بیروباوه‌ره نه‌بیت ته‌و ئومه‌ته‌ پێک نایه‌ته‌وه.

نومێر: راسته، هه‌مووی سه‌رچاوه‌که‌ی له‌ ئیمان و خواناسیه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زۆر ئاموژگاری ده‌کردن و هانی ده‌دان بۆ پرسى قیامه‌ت و خواناسی و برایشی، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌یفه‌رموو:

لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ، حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ^{١٨}

واته: ئیمانی نییه که‌سیک له‌ ئیوه، تا ته‌وه‌ی بۆ خو‌ی پێی خو‌شه بۆ براکه‌شی پێی خو‌ش بێت.

خالی سییه‌م: برایشی له‌ پێناوی خوادا

ماکوان: راسته په‌یوه‌ندی برایشی ته‌وان بۆ به‌هه‌شت و پازیکردنی خواى په‌روه‌ردگار بوو بۆیه پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یفه‌رموو:

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تَأْمَنُوا وَلَا تَأْمَنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أُولَا أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ.

واته: سوێند به‌و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته، ناچنه به‌هه‌شت تاوه‌کو ئیمان نه‌هێنن، ئیماننان دامه‌زراو نابیت تا‌کو په‌کترتان خو‌ش نه‌وێت، شتیکتان پێی بلێم تا خو‌شه‌ویستی له‌ نێوانتاندا زیاد بکات، ته‌ویش سلّوی ئیسلام له‌یه‌کتری بکه‌ن.

به‌داخه‌وه خه‌لکانیک هه‌یه نایانه‌وێت خو‌شه‌ویستی له‌ دلی په‌کتردا پروینن وشه‌ی (السلام علیکم) به‌کار نه‌هێنن، ده‌لێن (رۆژ باش، به‌یانی باش... هتد).

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌ولێ زۆری داوه ته‌م برایشییه ئاوا له‌ نێوانیاندا به‌ریا بکات.

١٨ - الراوي: أنس بن مالك، المحدث: بخاري، المصدر: صحيح البخاري.

نومیر: به‌لئ، به‌دنیاییه‌وه ئه‌و فهرموودانه کاریگه‌ری ته‌واوی هه‌بوو له‌سه‌ر دَل و ده‌روونی هاوه‌لان له‌و واقیعه‌دا هه‌موو پیاده‌یان کرد، ژیانیان له‌سه‌ر بنه‌مای براییه‌تی بوونیاد نا.

به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زۆر واقیعه‌انه‌تری کردووه، به‌ته‌نها براییه‌تی به‌س نه‌بوو به‌لکو پێویسته‌ بو دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی ئیسلامی ڕێگای تریگریته‌ به‌ر، چونکه‌ به‌دنیاییه‌وه‌ دووچارێ کیشه‌ی گه‌وره‌تر ده‌بیته‌وه، هه‌روا به‌ ئاسانی ده‌ستبه‌ردار نه‌بوو یاخود به‌جیه‌یتلێت بو نه‌فس و براییه‌تی، چونکه‌ شه‌یتان و یه‌هوود و هاوبه‌شدانه‌ره‌کان و ئه‌عراب هه‌موو له‌ ناوچه‌که‌دا هه‌بوون، پێویست بوو که‌ یاسا و قانونیش له‌ هه‌مان کاتدا هه‌بیته‌، هه‌لسا به‌ نووسین و ده‌ستور و دانانی یاسا به‌شیوه‌یه‌کی نووسراو، ئاراسته‌که‌ی وه‌حی خوا یه‌روه‌ردگار بوو.

ماکوان: ده‌ستور و یاسای ئیسلامی؟!

نومیر: به‌لئ، ده‌ستور و یاسای ئیسلامی.

خالی یه‌که‌م: براییه‌تی نێوان موهاجیره‌کان و ئه‌نسار بوو وه‌کو باس‌م کرد.

خالی دووهم: که‌فاله‌تی نێوان موهاجیر و ئه‌نسار بوو.

خالی سێهه‌م: وه‌کو تۆ ئاماژه‌ت پێدا، براییه‌تی بوو له‌ پێناوی خوادا.

خالی چواره‌م: نووسینه‌وه‌ی ده‌ستور.

خالی چواره‌م: نووسینه‌وه‌ی ده‌ستور

ماکوان: ئه‌و میساق و ده‌ستوره‌ زۆر به‌ناوبانگه‌، بۆچی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌ستی کرد به‌ نووسینه‌وه‌ی، هوکاري نووسینه‌وه‌ی ئه‌و قانونه‌ چی بوو؟!

نومیر: به‌لئ، به‌راستی گرنگی خۆی هه‌یه و ڕێکخستنی ناو کۆمه‌لگه‌که‌ی پێ پابه‌ند ده‌کات له‌به‌ندی یه‌که‌می ئه‌و یاسایانه‌دا هاتووه‌؟

یه‌که‌م: موهاجیر و ئه‌نسار ئوممه‌تێکی یه‌کگرتوون و جیاوازه‌تر له‌ خه‌لکی تر هه‌یج جیاوازییه‌ک له‌ نێوانی موهاجیر و ئه‌نساردا نییه‌.

به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زۆر به‌وردی کاری کرد.

یه‌که‌م: سه‌رژمیری هه‌موو شاری مه‌دینه‌ی کردوو زانی چهند مآل و چهند جوړه خه‌لکی تیدا ده‌ژیا.

دووهم: کوچکردوووه‌کانی قورپه‌یش له‌هه‌موو گیروگرفتیکدا به‌یه‌که‌وه مامه‌له ده‌که‌ن، هه‌ر پرووداوێکی نه‌خوازاو پروویدا، ده‌بیټ خو‌یان چاره‌سه‌ری بکه‌ن، وه‌کو نموونه‌ی (الدیه) واتا نه‌گه‌ر که‌سیک به‌ ده‌ستیان کوژرا ده‌بیټ خو‌یان (خو‌ینبای)یه‌که‌ی بده‌نه خانه‌واده‌ی مردوو‌ه‌که، یاخود نه‌گه‌ر نه‌سیریک له‌ موهاجیره‌کان ده‌ست دوژمن که‌وت بو‌ پرزگارکردنی له‌ دیلی ده‌بیټ موهاجیره‌کان دییه‌که‌ی بده‌ن و ئازادی بکه‌ن، هه‌روه‌ها نه‌نسا به‌هه‌مانشیوه بو‌ مه‌به‌ستی دانی دییه ده‌بیټ هاوکاری یه‌کتر بکه‌ن.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کومه‌له‌که‌ی کرد به‌ چهند به‌شیک (له‌ قورپه‌یش و نه‌وس و خه‌زره‌ج) له‌سه‌ر بنه‌مای عه‌شیره‌ت ریک‌بخستن، هه‌ریه‌ک له‌و عه‌شیره‌تانه له‌سه‌ر بنه‌مای هه‌زه‌کانیان. له‌به‌ر نه‌وه‌ی براهیه‌تی ته‌نها له‌ بواری جه‌نگ و خو‌یندا پو‌لی نابیت، له‌ هه‌مانکاتدا ده‌وله‌تی ئیسلامی که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ دایمه‌زراندوووه نو‌یه و لاوازه له‌ پرووی ئابوورییه‌وه دارایی و سه‌روه‌تی نییه، به‌یتومالی خالییه، سه‌روه‌ت و سامانیکی وای نییه که‌ فریای لێ قه‌وماوه‌کان و بیده‌ره‌تانه‌کان بکه‌و‌یت و ده‌ست گیرویان بکات.

له‌سه‌ر بنه‌مای عه‌شیره‌ت و هه‌ز پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ یاساکانی موس‌لمانانی ریک‌بخستن، نه‌گه‌ر چی ئیسلام هه‌زی به‌ عه‌شیره‌ت و هه‌زگه‌رای نییه.

یاخود حیزب و گروپ له‌سه‌ر بنه‌مای عه‌شایه‌ر و هه‌زگه‌رای دروست بکات، ته‌نها به‌مه‌رجیک نه‌و کاره نه‌نجام نه‌دریټ که‌ له‌سه‌ر هاوکاری کردنی ته‌قوا و چاکه‌خوازی بیټ، هاوکاری لێ قه‌وماو و خاوه‌ن پیداو‌یستی بیټ.

که‌واته ئیسلام پو‌لی عه‌شیره‌ت و هه‌ز و تیره‌ پشتگو‌ی ناخات به‌ ته‌واوه‌تی به‌لکو ریکی ده‌خات له‌سه‌ر بنه‌مای چاکه و هاوکاری کردنی یه‌کتر له‌ خو‌ین به‌یه‌که‌وه‌ی به‌ستوون، یاخود خزمایه‌تی و سیله‌ی په‌حم.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ یاساکانی نووسیوه، پاشان سنووره‌کانی دیاریکرد و ده‌ستینشانی کرد، سه‌پاندی به‌سه‌ر عه‌شیره‌ته‌کاندا، به‌لام نه‌م یاسا و ریسایانه پیاده‌ ناکریت تا براهیه‌تی له‌ ئیوان موس‌لماناندا دروست نه‌بیټ، هه‌ر بو‌یه نه‌و پرپوژه کاری یه‌که‌می پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو بو‌ بونیادنانی یاسا و ریساکانی ئیسلامی، شه‌ریعه‌تی ئیسلام ناکریت به‌شیکی وه‌ربگرین و به‌شیکی تری وازی لێ بێنین، چونکه هه‌موو ته‌واوکه‌ری یه‌کترن.

دهبیت هه موو لایهک له وه تیبگات که شه ریه تی ئیسلام بو دنیا و قیامه ته، بو ئیداره ی ژیان و دنیا و دینه.

به م شیوه یه پیغه مبه ی خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ دانی نا به عه شیرت و هوژ و تیره کان، له سه ر بنه مای چاکه خوازی و هاوکاری، فیکری ئیسلامی له کارهکانی پیغه مبه ر خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ سه رچاوه ده گریت، به لام سنووری بو دانرا. ئه مهش به واتایه کی به رفراوانتر واتای ئه وه یه، ئه گهر ده سترژی کرایه سه ر خه لکی و هاو نیشتمانی ده ولته تی ئیسلامی پیویسته به رگری له خو یان بکه ن یان هاوکاری ده کریت له لایه ن ئه وانیه که له پرووی جوگرافیاوه لئی نزیکن واتا ناکریت له ده ولته تی ئیسلامیدا ئه وانیه جه نگیان له به رامبه ر ده کریت له رۆژه لات خه لکی رۆژئاوا هاوکاریان بکات، ئه گهر خو یان توانای هاوکاری و به رگری کردنیان هه بوو، ریتم و سیسته مه پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ به شی جیو پۆلیتیک، جیو پۆلیتاری و ئاسایشی ده ولته تی دامه زراند له گشت بواره کاند، هه روه ها نمونه ی زه کات، ئه گهر رۆژئاوا له به ی تومالی دا زه کاتی هه بوو ته نها دابهش ده کریت به سه ر خه لکی رۆژئاوا، ئه گهر له وان زیاد بوو ئه ملی رۆژه لات پیویستیان بوو ئه وه له به شی رۆژئاوا پیتی ده دریت، ئه مهش سیاسه ت و ستراتیژی سه ره تای پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ بوو له ده ولته ته که دا و بو هاوکاری له نزیکه کانه وه به باز نه یه کی بچوک ئه گهر خه لکانی تر پیویستیان بوو ئه وه باز نه که گه وره تر ده کریت.

ئه وهش زیاتر هوکاری یه کگرتن و خو شه ویستی و نزیک بوونه وه ی گه لان و خه لکییه به گشتی له یه کتری، هه موو وه کو یه ک لاشه به یه که وه کار ده که ن له ده ولته تی ئیسلامیدا، چونکه موسلمان نا هیلت هه ژار و قه رزار و لیقه وماو له ناو ده ولته تی ئیسلامیدا به ی نیت، خه لکی به گشتی پیداو یستی یه کتری ده بیت پر بکه نه وه له سه ر بنه مای یه کترناسین و لیک نزیک بوونه وه، ئه وهش له سه ر بنه مای ده قی قورئان که خوای په روه ردگار له سوره تی الحجرات ئایه تی ۱۳ دا ده فه رموو یت:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاهُ شُعْبًا وَفَصِيلًا لِّتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾

واته: ئه ی خه لکینه ئیمه هه موو تا همان له تیروم ییه ک دروست کردوو (که باوکه ئاده م و دایکه حه وایه)، کردوو مانن به گه لان و تیره و هوژانی جوړ به جوړ، تا یه کتر بناسن و

په‌یوه‌ندیتان خوش بیت به یه‌که‌وه..به‌راستی به‌پرتریتان لای خوا ئه‌وه‌تانه که زورتر له خواترسه و فرمانبهرداری خوايه، بېگومان خوا زانا و ئاگایه به ههموان.

سێیه له‌باسی ده‌ستوردا ههموو موسلمان ده‌بیت یه‌ک ده‌نگ و یه‌ک‌گرتوو بن له‌ دژی ئه‌وانه‌ی که ده‌ستدریژ و خراپه‌کاری و زوڵم و تاوان ئه‌نجام ئه‌ده‌ن، به‌واتای ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر که‌سیک له‌ عه‌شیره‌ته‌که یاخود کوری که‌سیکی ناودار له‌ناویاندا دزی و فه‌سادى و دوژمنایه‌تی بلا‌وکرده‌وه ئه‌وا ههموو یه‌ک ده‌نگن له‌سه‌ر سزادانی په‌چاوی هیچ بنه‌مایه‌کی خزمایه‌تی عه‌شایه‌ری و هۆزگه‌رایى ناکریت و تاوانبار سزا ده‌دریت.

موسلمان له‌سه‌ر کافر ناکوژریت و نابیت ئیماندار بکوژریت، هه‌روه‌ها ئیماندار نابیت کافر سه‌ربخات به‌سه‌ر ئیمانداردا، ئه‌مه‌ش به‌شیک بوو له‌ ده‌ستور که ئه‌وپه‌ری گرنگی خو‌ی هه‌یه، چونکه ده‌وله‌تی ئیسلامی ده‌چیته‌ ناو ململانییه‌کی دژوار له‌گه‌ڵ زوریک لایه‌ندا، له‌گه‌ڵ قورهبش، ئه‌عراب، جووله‌که...هتد.

ئه‌گه‌ر که‌سیک موسلمان بوو، باوکی یاخود برایه‌کی یان نزیک و خزمیکی له‌گه‌ڵ کافره‌کان که‌وته‌ جه‌نگ و شه‌رکردن له‌گه‌ڵ موسلماناندا، ئه‌گه‌ر که‌سیک له‌کافره‌کان کوژرا و برا و که‌سوکاری که‌سیکی موسلمان بوو، ناتوانیت داوای خوین یاخود تۆله‌سه‌ندنه‌وه بکات، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌بوو ئه‌م یاسا گرنگه‌ دارپێژرا که موسلمان له‌به‌رانبه‌ر کافردا ناکوژریته‌وه، چونکه دواى زه‌مه‌نیکى نزیک جه‌نگ و شه‌رکردنى زور پووئهدات له‌ نێوان کافره‌کانى قورهبش و نیه‌دوورگه‌ی عه‌ره‌بى.

هه‌روه‌ها به‌ند و یاسا و پێسای زوری تر له‌و ده‌ستوره‌دا ئاماژه‌ پێکراوه، به‌لام من لێره‌دا کو‌تایان‌ت بۆ باس ده‌که‌م که ده‌شیت له‌هه‌مووی گرنگ‌تر بیت و کو‌کراوه‌ی ده‌ستوره‌که‌ بیت ئه‌ویش که پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ده‌فه‌رموو‌یت:

ئیه‌و له‌ هه‌ر شتیکدا رای جیا‌وا‌زان هه‌بوو ده‌بیت بگه‌رێنه‌وه بۆلای په‌روه‌ردگار که مه‌به‌ست قورئانه، پاشان بۆلای محمد پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ئه‌ویش به‌ ئا‌راسته‌ی وه‌حی کیشه‌کان و رای جیا‌واز چاره‌سه‌ر ده‌کات، به‌م شیوه‌یه سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی یاسای ئیسلامی له‌ناو ده‌وله‌تی ئیسلامدا بریتیه له: (قورئان و سونه‌ت).^{۱۹}

ئه‌مه‌ش به‌شیکى کورت بوو له‌ ده‌ستور و سیاسه‌تى شارى مه‌دینه یان ده‌وله‌تى ئیسلامى.

۱۹ - إنکم مهما اختلفتم فیہ من شیء فن مرده إلى الله عز وجل وإلى محمد ﷺ.

سیره ابن هشام، باب الدستور.

ماکوان: به پراستی هەر ئه وهنده بوو ده ستوور و سیاسه ته که؟!

نومێر: نا، زۆره به لām پێم خۆشه له گه‌ڵ پرو دواوه کاندایاتر باسی بکه‌م، خۆشت به چاوی خۆت هه موو به ند و یاساکان ده بینیت.

ماکوان: ئه ی خالی پێنجهم چیه؟

نومێر: مه به ست چیه له خالی پێنجهم؟!

ماکوان: ئه ی خوا عه فوت بکات و تمان خالی یه که‌م براهه تی موهاجیر بوو له گه‌ڵ ئه نسا، خالی دووهم که فاله تی نیتوان موهاجیر و ئه نسا بوو، خالی سێهه م براهه تی بوو له پێناو خوا، خالی چواره م نووسینه وه ی ده ستوور، ئه ی خالی پێنجهم چیه؟!

نومێر: ببووره راسته، خالی پێنجهم نه هیشتنی بیکاری بوو له شاری مه دینه.

خالی پێنجهم: پرۆژه ی نه هیشتنی بیکاری

ماکوان: ئه و پرۆژه گرنگه پێغه مبه‌ر ﷺ چۆن چاره سه‌ری کیشه ی بیکاری کرد؟!

نومێر: وه‌کو باسما کرد ئیسلام وه‌کو ملوانکه وایه، هه موو ده‌نکه مرواری و میرووه‌کانی له یه‌ک به‌که‌ده هۆنراوه ته وه، پرۆژه‌کان وابه‌سته‌ن به په‌ت و سه‌بلی ئیما، بۆیه سه‌ره‌که‌وتنی ده‌وله‌تی ئیسلامی پێش هه موو شتی‌ک به‌ خواناسی و ئیما ده‌ست پێده‌کات، پاشا پرۆژه‌کانی به‌و خواناسیه ده‌هۆنرێته وه و ریز ده‌کریت و تا کۆمه‌لگه و سیسته‌می کۆمه‌لایه‌تی پێ رێکبخریت.

ماکوان: چۆن و مه به ست چیه و جوانتر بۆم روون بکه‌ره وه؟!

نومێر: ماکوان گیان، ئیما مه‌خلوقی‌کی زۆر عه‌جیبه له‌ پۆج عه‌جیبه‌ره، درۆ و ته‌زویر قبول ناکات، خۆ ئه‌گه‌ر که‌سی‌ک وتی ئیماندارم و وانه‌بوو، دوو‌پووه زۆر زوو به‌ کردار و گو‌فتاری‌دا ده‌رده‌که‌ویت، هه‌ر خۆی بۆ خۆی رسوا ده‌بیت و له‌ قیامه‌تیش له‌ ئاگری دۆزه‌خ له‌ خواری خواره‌وه‌یه.

ئاخه‌ر نا‌کریت موهاجیره‌کان به‌و جو‌ره ناو شاری مه‌دینه‌دا بمێننه‌وه کۆل و باربن به‌سه‌ر خه‌لکی شاری مه‌دینه، راسته سه‌ره‌تا له‌وانه‌یه نه‌رمه ته‌ریقه‌تی و هه‌ست و سۆز وابکات که ئه‌نسا قبولی هه‌موو ئه‌و قورساییه بکات یا نا گوما‌نی تیدا نییه، ئه‌وان با‌ش‌ترین په‌وه‌ند و

جیل بوون و ههر به پیشه‌نگی ده‌میتته‌وه، به‌لام له هه‌مووی گرنگر پیغه‌مبه‌ری خوایه
 صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم زۆر واقعیانه بیرى ده‌کرده‌وه، خواى په‌روه‌ردگاریش ئاراسته‌ی وه‌حیه‌که‌ی
 بۆ پیغه‌مبه‌ر صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم له‌سه‌ر بنه‌مای قسه‌کردن بوو له‌گه‌ل دَل و ده‌روونی خه‌لکی دا
 و له واقعی ژيانی خه‌لکی ته‌دویت.

ئه‌گه‌ر ته‌ماشای ئیمانی ته‌نسه‌ر بکه‌ین ته‌وه‌نده به‌هێزه به‌قورسای ئاسمانه‌کان پیوه‌ر
 ده‌کریت، شاری مه‌دینه خورما و باخ خورمای زۆری تیدا بوو، هاتن بۆلای پیغه‌مبه‌ر
 صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم بۆ ته‌وه‌ی باخه‌ خورماکان دابه‌ش بکه‌ن له‌گه‌ل موهاجیره‌کاندا، سه‌رچاوه‌ی
 دارایی و خۆراکی شاری مه‌دینه خورمایه، خورما یه‌کجار زۆر بوو له‌و شاره‌دا، بۆیه به‌ په‌له
 هاتن وتیان باخه‌کانیش دابه‌ش بکه‌ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم.

ماکوان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم چی کرد؟!

نومێر: وه‌کو وتم پیغه‌مبه‌ر صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم زۆر واقعی بوو، رازی نه‌بوو داواکه‌ی رعت
 کردنه‌وه، ئه‌و هه‌موو به‌خشیشه‌ گه‌وره‌یه له‌لایه‌ن ته‌نسه‌روه‌ ئیمان داینه‌مۆکه‌یه‌تی،
 پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم نایه‌ویت رۆژیک له‌ رۆژان په‌شیمانی به‌ ته‌نسه‌روه‌ ببینیت
 له‌ به‌خشینی ئه‌و سه‌روه‌ت و سامانه‌ی که‌ دارایی ولاته‌که‌یه.

لێ‌روه‌ پرۆژه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ده‌ستی پیکرد داواى کرد له‌ ته‌نسه‌ر که
 موهاجیره‌کان له‌ گه‌لایندا له‌ باخه‌کاندا کار بکه‌ن و له‌ داها‌تی باخه‌که‌ و به‌روبوومی خورما
 به‌شداری بکه‌ن، به‌مه‌ش موهاجیر و ته‌نسه‌ر که‌وته‌ن کارکردن و به‌باشترین شیوه‌ خزمه‌تی
 دارخورما و باخ و سه‌روه‌ت و سامان و دارایی ولاتیان ده‌کرد، له‌رووی کشتوکال و بازرگانی
 مه‌دینه به‌ره‌و پیش ده‌رۆیشت.

له‌م پرۆژه‌دا چه‌ند لایه‌تیکى تر هه‌یه له‌کاتی خۆیدا بۆت ته‌واو ده‌که‌م، ته‌ویش
 دامه‌زراندنی بازاری ئازاده‌ دوور له‌ باج و خه‌راج و ریا، که‌ پیغه‌مبه‌ر صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم پاش
 ماوه‌یه‌کی تر دایده‌مه‌زرینیت.

به‌هه‌رحال موهاجیره‌کان که‌وته‌ن کارکردن له‌ خاکی ته‌نسه‌ردا و باخ و باخاتیان پر به‌ره‌که‌ت
 تر کرد و توانای کاری زیاتریان هه‌بوو له‌ باخه‌کاندا، به‌م هۆکاره‌ رۆلی موهاجیر له‌ناو
 ده‌وله‌تی ئیسلامیدا گرنگ و چالاک بوو، شاری مه‌دینه ته‌نها نه‌بووه که‌مپی په‌ناهه‌نده بۆ
 موهاجیره‌کان، به‌لکو بوونه توخمیکى سه‌ره‌کی هاو‌نیشتمانی له‌ شار و کۆمه‌لگه‌ و
 ده‌وله‌ته‌که‌دا.

بۆ زانیاریت ئەمانە ی که باسیان دەکەم زۆربە ی له دەستووری ئیسلامدا بە یاسا پێغەمبەری
خوای صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلٰٓاٰهُ وَسَلَّمَ ڕێکی خستوو هەموو بەشێکن لەو دەستوورە.

ماکوان: ئە ی چی گرنگتر هە یە لەو دەستوورەدا؟!

نومێر: بابیکە ی بە خالی شەشەم، ئازادی هاو نیشتمانی بوون لە شاری مەدینە.

خالی شەشەم: ئازادی تەواو بۆ موهاجیرەکان لە شاری مەدینەدا

یاسایەکی تر بریتی بوو لە ئازادی موهاجیرەکان لە شاری مەدینەدا که بە تەواوەتی ئازادن
و مافیان وەکو مافی ئەنسارە، لە بوارەکانی مۆلک و کڕین و فرۆشتن، هاوسەرگیری، چوونە ناو
شوورا و مەجلیسی ڕاوێژ کردن، ئازادی سەرکردایەتی لە سوپا و بوارەکانیتردا، بە لکو ئازادی لە
سەرۆکایەتی دەوڵەت. ئەمەش لە واقعدا ڕوویدا هەر چوار خولەفای ڕاشیدین لە
موهاجیرەکان بوون، بە لکو ڕۆژێک لە ڕۆژان ئەنسار قیادە ی دەوڵەتیان نەکردوو.

بەمەش لە دڵ و دەروونی هەموو لایە کدا چەسپا جیاوازی لە نێوان ڕەگەز و نەتەو و
عەشیرەتدا نییە، بە لکو هەموو هاو نیشتمانن لەم خاکەدا و لەم دەوڵەتەدا پاش چەند
مانگێکی تر وای لێدیت جیاوازی لە نێوان موهاجیر و ئەنساردا ناکرێت و هەموو توخمێکی
گرنگن لە دەوڵەتە کەدا و بە یە کەو و هەموو بەرگری لە خاک و نیشتمان دەکەن.

تەنانەت موهاجیرەکان دوا ی فەتحی مەکەش نەگەرانهو بۆ شاری مەکە هەموو لە شاری
مەدینە مانەو.

ماکوان: بە ڕاستی ئەو ی که جەنابت باست کرد نومێر، ڕێک دە لێت ئەمریکا و ولاتە
یە کگرتوووەکانی ئەمەریکا ژیان و سیرە ی پێغەمبەریان خوێندۆتەو، لە واقعیی ئەواندا ڕێک
ئەم یاسایانە پیادە کراو بگرە لە کەنەدا و لە بەریتانیا و ئوستورالیا و لەم دوا یانەشدا هەموو
ئەوروپا بە گشتی.

نومێر: بە لێ، بە دنیاییەو ڕۆژئاوا بە گشتی لێکۆ لێنەو یان کردوو لە سەر ژیا نی پێغەمبەر
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلٰٓاٰهُ وَسَلَّمَ و شارەزان لە میژووی ئەو پێغەمبەرە، بۆ یە سەرکەوتوون و ئەوان هەر چی
شتی چاکی ئێمە یە بردوویانە بۆ خو یان و کاری پێ دەکەن، ئێمەش هەر چی پۆخ لەواتی ئەوانە
هێناومانە بۆ خو مان و لە جیهانی ئیسلامیدا کاری پێ دەکەن.

ماکوان: بە ڕاستی وایە، ئەگەر تەماشای ئەمریکا بکە ی لە سەدە ی ۱۸دا پێنج ملیۆن
دانیشتوانی هەبوو، بە لām دوا ی سێ سەدە دانیشتوانی گەشتۆتە سەر ووی (۳۰۰) ملیۆن کەس،

به‌دلتیاییه‌وه شاره‌زان له میژووی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی‌الله‌علیه‌وآل‌ه‌وسلم خویندنه‌وه‌یان بۆ (١٤) سه‌ده) کردووه که پیغه‌مبه‌ر محمد صلی‌الله‌علیه‌وآل‌ه‌وسلم چی کردووه، ده‌وله‌تیکیان دروست کردووه له جیهاندا غوونه‌یان که‌مه و قسه‌ پۆیشتوون به‌ توانا و زالن و خاوه‌نی ده‌یه‌ها ئوسطوولی گه‌وره و ملیونه‌ها سه‌رباز و ته‌کنه‌لۆجیای سه‌ربازین، ئه‌ویش به‌ دوو‌خالی گرنه‌گ که هه‌ردووکی سه‌رچاوه‌که‌ی له ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآل‌ه‌وسلم و ده‌وله‌ته‌که‌یدا به‌دی ده‌کریت.

خالی یه‌که‌م: به‌یه‌ک‌گرتنی خه‌لکه‌که‌ چۆن پیغه‌مبه‌ری خوا صلی‌الله‌علیه‌وآل‌ه‌وسلم یه‌ک‌گرتووی خسته‌ ناو ئه‌وس و خه‌زه‌ر، پاشان موها‌جیره‌کانی کردن به‌هاونیشتمان و گیاتیکی یه‌ک‌گرتوو هه‌روه‌ها ئه‌مریکا توانی (٥٢ ویلايه‌ت) له‌ناو ده‌وله‌تیکدا کۆ بکاته‌وه و یه‌ک سه‌رکرده‌ی هه‌بی‌ت، ئه‌مه‌ش ئه‌و توانا و هه‌زه‌ی به‌خشی به‌ ئه‌مریکا.

نومێر: ئه‌ی خالی دووهم چیه‌؟

ما‌کوان: خالی دووهم بریتییه‌ له‌ دانی فیه‌ بۆ ئه‌وانه‌ی له‌ ده‌ره‌وه‌ی ئه‌مریکا بۆ هاتن بۆ ناو خاکی ئه‌مریکا و هه‌موو مافی‌ک وه‌رده‌گرن و ده‌بنه‌ هاو‌لاتی له‌و و‌لاته‌دا، عه‌ره‌ب و کورد و ئه‌وروپی و ئاسیایی...هتد، دوا‌ی هه‌موو به‌خۆیان ده‌لێن ئه‌مریکی و ته‌نانه‌ت له‌ ئیستادا وتنی پاشگری و‌لاتی تر دانانی بۆ خه‌لکی وه‌کو ده‌مارگیری قه‌ده‌غه‌یه و سزای له‌سه‌ر وه‌رده‌گری‌ت.

نومێر: به‌پاستی وایه‌ هه‌موو یه‌ک مافیان هه‌یه، ئه‌گه‌ر چی یه‌کی‌ک بنه‌په‌رتی هۆله‌ندی بیت یان ئه‌لمانی یان هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌کی تر.

ما‌کوان: چاویان له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا صلی‌الله‌علیه‌وآل‌ه‌وسلم کردووه، ته‌ماشای بکه‌ به‌شیوه‌یه‌کی شارستانی و زۆر جوان و را‌قی، هه‌موو هۆز و عه‌شیره‌ت و ته‌نانه‌ت نه‌ته‌وه‌کانی تریشی تیکه‌ل کرد و په‌یوه‌ندی ئیمان و خواناسی به‌یه‌که‌وه به‌ستینه‌وه له‌ ده‌وله‌تیکي سه‌ربه‌خۆ و یه‌ک‌گرتوودا له‌ بواره‌کانی ژیا‌ن و دنیا‌دا، هه‌روه‌ها له‌ بواره‌کانی قیامه‌ت و به‌هه‌شتدا، خۆشی دنیا و قیامه‌تی بۆ تیکه‌ل کردن.

نومێر: به‌دلتیاییه‌وه ئه‌و قسه‌ت زۆر گرنه‌گه‌ چونکه‌ ده‌وله‌تان به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ده‌توانن ژینگه‌یه‌کی باش و هیمن دروست بکه‌ن، به‌لام ئه‌گه‌ر بونیادی خواناسی و بیروباوه‌ری له‌گه‌لدا نه‌بی‌ت ئه‌وه به‌دلتیاییه‌وه خه‌لکه‌که‌ی له‌ بۆشاییه‌کی پۆحیدان و ئه‌و خۆشییه‌ی با‌ست کرد به‌دی نایه‌ت، خۆ ئه‌گه‌ر به‌دی هات ئه‌وه خۆشی دنیا‌یه و له‌زه‌ته‌کانییه‌تی، به‌هۆکاری نو‌قسانی قیامه‌تی خۆشی ژیا‌ن هه‌ر له‌ده‌ست ئه‌دات.

ماکوان: کهواته بهم شیوهیه پیغهمبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کیشهی موهاجیر و پهناهندهی چارهسهر کرد، بهلکو له کیشهوه دەرچوون بوونه هیژیکی گهوره بۆ دهولهتی ئیسلامی، بهلام پرسیاریکی تر ئهی کیشهی موسلمان له دهرهوهی شاری مه دینه چۆن چارهسهرکرا وهکو نمونهی (موسلمانانی حه به شه، موسلمانانی ناو هۆز و عه شیره ته کانی تر، یاخود لاواز و بیچاره کانی ناو شاری مه ککه له موسلمانان).

موسلمانانی دهره‌وه‌ی ده‌وله‌تی ئسلا

نومێر: وه‌کو ئه‌وه‌ی که خۆت کردت به‌سێ به‌ش، موسلمانانی حه‌به‌شه و موسلمانانی هۆز و عه‌شیره‌ته‌کانی دهره‌وه‌ی مه‌دینه، موسلمانانه لاواز و بێ ده‌سه‌لاته‌کانی شاری مه‌که. سه‌ره‌تا با له موسلمانانی حه‌به‌شه‌وه ده‌ست پێ بکه‌ین.

موهاجیره‌کانی حه‌به‌شه

له ولاتی حه‌به‌شه‌دا (٨٠) په‌ناهه‌نده‌ی موسلمانانی لیوو، له‌و شار و ولاته‌دا زولمیان لێ نه‌ده‌کرا، حاکمه‌که‌ی دادپه‌روه‌ر بوو، به‌لام که پێغه‌مبه‌ر ﷺ جێگیر بوو په‌وشه‌که ئاسایی بوویه‌وه له شاری مه‌دینه، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ناردی به شوێن هه‌ندیکیاندا که به‌ زووترین کات بگه‌ڕێنه‌وه، هه‌موویان نا به‌لکو هه‌ندیکیان بۆ ئه‌وه‌ی هاوکاری پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بکه‌ن له بونیادنانی ده‌وله‌ته‌که‌یدا، چونکه بونیادنانی ده‌وله‌ت توانا و هێز و خه‌لکی لێها‌تووی ده‌وێت، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که ده‌یتوانی ب‌لێت هه‌مووتان بگه‌ڕێنه‌وه به‌لام پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که‌سیکی واقعی بوو دوور بوو له سۆز و عاطیفه ئه‌گه‌ر هه‌موویان بانگ بکاته‌وه، ئه‌وه جارێکتر پێناچێت جێگای موسلمانان له‌و ولاته‌دا بکریته‌وه بۆیه به‌شیکی هێشته‌وه، تا کۆمه‌لێک له موسلمان له مه‌ترسی هه‌ر به‌دووربن.

تا‌کو حه‌به‌شه جێگا و حه‌شارگه و قاعیده‌یه‌کی تری موسلمانان بێت، چونکه مه‌ترسی قورهباش زۆره و هه‌میشه له که‌مینه‌دان بۆ موسلمان له لایه‌کی تره‌وه مه‌ترسی یه‌هوود هه‌یه، یاخود گه‌ل و هۆزه‌کانی تری چواره‌ور، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌م هۆکارانه بوو پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ندیکیانی هێشته‌وه له ولاتی حه‌به‌شه، تا ئه‌و کاته‌ی په‌وشی واقعی ده‌وله‌تی ئیسلامی جێگیر و به‌هێزتر ده‌بێت و به‌ته‌واوه‌تی خۆی ده‌گریت، هه‌ر بۆیه گه‌رانه‌وه‌ی موسلمانان دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی په‌یمانی حوده‌یبیه‌ رویدا، به‌ته‌واوه‌تی هه‌موویان گه‌رانه‌وه له حه‌به‌شه دوا‌ی شه‌ش سالی تر ئه‌و کاره ئه‌نجام ده‌درێت.

موسلمانانی ناو گهل و هوژ و عه شیره ته کانی دهره وهی مه دینه

که بریتی بوون له موسلمانانی یه مهن غیفار و ئه سلهم... هتد

پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم ئه مری پښ کردن له جیگا و مه نزلگای خویمان بمیننه وه، به لām هه ریه ک له موسلمانانی ئه و هوژ و عه شیره تانه بینه شوعله و مه شخه لیک بانگه وازی خه لکی ناوچه ی خویمان بکه ن و پښاندهر و هیدایهت دهری ئه و خه لکه بکه ن، ئه وونه له ناو گه لی (دهوس) ولاتی یه مهن که سیک به ناوی (طوفه یلی کوپی عه مری دهوسی)^{۲۰} بانگه وازی ده کرد له ناو هوژ و عه شیره تی غیفاردا که سیک تر به ناوی (ئبو زه پی غیفاری)^{۲۱} بانگه وازی ده کرد، له ناو هوژ و عه شیره تی ئه سلهم (عه مری عه یسه) بانگه وازی ده کرد، به م شیویه له هه موو ناوچه کانی تر دا که سیک دانابوو بو بانگه واز و پښخستنی خه لکی بو ئیسلام، بو یه پیغه مبهر خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم وازی هینا له و خه لکانه له جیگای خویمان بمیننه وه، له کاتی پیوستدا هه مووی بانگیش ده کات بو ده وله ته که ی، به گشتی ئه و خه لکه هیزی ده وله ته که ی زیاتر ده کات. به لām له ئیستادا نایه ویت ئه و قورساییه پرواته سهر خو ی، زیاتر ده یئیریت تا کاتی دیاریکراو نایه ویت جه بهه و شهر زور یه خه ی ده وله ته که ی بگریت، له هه مانکاتدا مانه وه یان بو بانگه واز و پښخستنی سهرتاسه ری ناو گهل و هوژ و عه شیره ته کان زور پیوسته، ئه وانیش دوا ی په یمانی حوده یبیه بانگه ویت ده کرین بو ده وله تی پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم.

۲۰ - طفیل بن عمرو دوسی.

۲۱ - أبو ذر الغفاری.

لاوازی دهسه لات و بیّه‌زه کانی شاری مه‌ککه له موسلمانان

ئهم کۆمه‌له له شاری مه‌ککه‌دا لاواز و بن ده‌ره‌تانن و توانای هیج‌ره‌ت کردنیان نه‌بوو، بن پاره و بن هیز بوون، بۆیه پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ داوای لێ‌کردن به نه‌ه‌نی بمێنه‌وه و که‌س پێیان نه‌زانیت، تا‌کو کافره‌کانی قو‌ره‌یش ئازاریان نه‌ده‌ن و له ناویشیان به‌رن، ئه‌و کیشه چاره‌سه‌ر نه‌کرا هه‌تا وه‌کو ئازاد کردنی شاری مه‌ککه و فه‌تح‌کردنی له‌دوای هه‌شت ساڵ له دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له شاری مه‌دینه، ئا به‌م شیوه‌یه پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌رخوردی کرد له‌گه‌ڵ کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامی له ناوه و ده‌ره‌وه‌ی ده‌وله‌ته‌که‌یدا.

ماکوان: به‌راستی به‌وپه‌ری حیکمه‌ت و لێ هاتوو‌یه‌وه کار و پرۆژه‌کانی ئه‌نجام ده‌دا و پێ‌ویسته هه‌رچی سیاسی هه‌یه له‌سه‌ر ئهم زه‌ویه‌دا چاوی لێ‌بکات، به‌وا‌نه‌ش‌وه وانه‌ی زانسته سیاسی و س‌تراتی‌ژه‌کان ده‌لێنه‌وه له ئه‌کادیمی‌یه‌کانی جیهان‌دا، به‌راستی کار‌کردنی زۆر جی‌گای سه‌رنج و لێ‌کۆ‌لێنه‌وه‌یه.

نومێر: به‌د‌ل‌نیاییه‌وه وته‌که‌ت ته‌واوه، با ئه‌وه‌مان له‌بیر نه‌چیت راسته پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ مرو‌فقه، به‌لام به‌ ئاراسته‌ی وه‌حی کاره‌کانی ئه‌نجام داوه.

ماکوان: باشه من لاریم له‌وه نییه، به‌لام وه‌حیه‌که‌ی بۆ ئیمه و جیل و په‌وه‌نده‌کان به‌جی ماوه و له‌به‌رده‌ستمان‌دا به‌ ئه‌وه نییه من و تۆ قسه‌ی له‌سه‌ر ده‌که‌ین، ئه‌ویش قورئان و سوننه‌ته‌کانییه‌تی، به‌هه‌ر حال ئه‌وه‌م پێ ب‌لێ موش‌ریکه‌کانی مه‌دینه چیان ده‌کرد؟!

نومێر: به‌لێ، به‌د‌ل‌نیاییه‌وه قسه‌که ته‌واوه منیش لاریم لێ نییه، به‌ل‌کو وه‌حیه‌که له‌به‌ر ده‌ستمان‌دا به‌لام ده‌مه‌وی ئه‌وه بگه‌یه‌نم که محمد ﷺ ته‌نیا سیاسیه‌کی پروت نه‌بووه، به‌ل‌کو پی‌غه‌مبه‌ر و سیاسی بووه. پاشان سه‌ر‌کرده و پی‌غه‌مبه‌ر بووه، هه‌روه‌ها سه‌ر‌کرده‌ی سه‌ربازی و پی‌غه‌مبه‌ر بوو، باوک و پی‌غه‌مبه‌ر بووه، باش‌ترین هاوسه‌ر بووه بۆ هاوسه‌ره‌کانی له‌گه‌ڵ‌یدا پی‌غه‌مبه‌ر بووه ﷺ، ئه‌وه‌ت پێ‌لێم که وه‌حی له لایه‌ن خواوه بۆ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ هاتوو، قسه‌کردن بوو له‌گه‌ڵ ناخی مرو‌فقه‌کان و واقعیان، ده‌رنه‌چوو له‌ توانا‌کانی مرو‌ف.

بۆ ئه‌وه‌ی وه‌لامی پرسیاره‌که‌ت بده‌مه‌وه درێژه به‌م با‌سانه ناده‌ین، ئیتر چونکه ئهم پرسیاره‌ت زۆر گرنگه، زۆر شتمان له‌و واقعیه‌دا بۆ پروو ده‌بێته‌وه، هاوبه‌شدانه‌ره‌کان ئه‌وانیش

کۆمه لێک بوون، به هه مان شیوه پیغه مبه ری خوا ﷺ مامه له ی له گه ل ده کردن و بهر خور دی له گه ل ده کردن، چونکه به شیک بوون هاو نیش تیمانی ده وه ته که ی!

ماکوان: پیغه مبه ری خوا ﷺ مامه له و بهر خور دی له گه ل موش ریک ده کرد؟!

نومیر: به لێ، به دلنیا ییه وه ده ی کرد چونکه ستراتیژی ده وه ته که ی پیغه مبه ر ﷺ ناشتی و پاراستن و هیمنی و ئاسایش بوو له ناوچه که دا، به لکو باش بوو بوون بۆ دراوسێ هاو به شدانه ره کانی و خۆ پاراستن له پروو به پروو بوونه وه و به ریه ک که وتن، به لکو هاو کاری کردنی یه کتری بوون له کیشه هاو به شه کاندایا خود کیشه بنه ره تییه کاندایا.

ماکوان: نمونه یان به لگه ت هه یه بۆ ئه م قسانه که ده یلێت نومیر؟!

نومیر: به لێ، سێ جۆر هاو به شدانه ره هه بوون که پیغه مبه ر ﷺ له گه لێاندا مامه له و گفتوگۆ کاری له گه ل ده کردن (هاو به ش دانه ره کانی مه دینه، هاو به ش دانه ره کانی ده شته کی و ئه عرابی، هاو به ش دانه ره کانی عه شیره ت و هۆزه کانی تر).

مامه له کردن و بهر خورد له گه ل کافره کانی مه دینه

یه کهم کاری پیغه مبهری خوا ﷺ گفتوگو و دیبهیت بوو له نیتوان موشریکه کان و پیغه مبهری خوا ﷺ، کاتیک پیغه مبهری خوا ﷺ هاته ناو شاری مه دینه که سیک به ناوی (ئه بو عامری فاسق) ۳۳ خۆی ناوی (ئه بو عامری راهیب) بوو له گفتوگو و دیبهیت که ی ژیر کهوت، نهیتوانی پروو به پرووی پیغه مبهری خوا ﷺ بپتهوه، له بوغزی و پیسی خۆی بریاری دا شاری مه دینه جی بهیلتیت.

ماکان: دهی جا باشر با پروات، کیشیه ک که متر.

نومیر: به پیکه نینه وه راسته با پروات، به لام بهو ساده ییه نییه ته ماشای ئەم کهسه بکه، ناوی ته و اوای (ئه بو عامری عه بدی صدیق ئه وسییه) باوکی هاوه لی به پرسی پیغه مبهری خوایه ﷺ (حه نظه له یه) که ناسراوه به وهی له دواي شهید بوونی مه لائیکهت شوژدوو یه تی له جهنگی ئوحددا، ئەم پیاوه واتا ئه بو عامری فاسق بانگه شهی راهیب بوون و ئایینی حه نیفه ی ده کرد، خۆی به که سیک له زانا و راهیبی ئه و ئایینه ده زانی و له سه ر وه جی جاهیلی پئ ده و ترا، (المسوح) جوړه زاتیکي حه نیفه ین ئەم کهسه چوو له لای پیغه مبهری خوا ﷺ بو دیبهیت.

ئه بو عامری فاسق: ئەم دینه چیه تۆ هیناوته ئه ی محمد ﷺ؟!

پیغه مبهری خوا ﷺ: ئایینی حه قیقییه، ئایینی ئیبراهیمه.

ئه بو عامری فاسق: دهی من له سه ر ئەم ئایینه م.

پیغه مبهری خوا ﷺ: نا، تۆ له سه ر ئەو ئایینه نیت، (چونکه ئەو ئایینه ده ستکاری کراوه له بنه رته ی خۆی ده رچوو).

ئه بو عامری فاسق: به لئ من له سه ر ئەم ئایینه م، به لام محمد ﷺ ها توو یته ناو ئایینیک که حه قیقی نییه و تۆ له سه ری نیت.

پیغه مبهری خوا ﷺ: نا وانییه، به لکو من له سه ر ئەم ئایینه م و هیناومه وه کو شیر سپی و بئ له که و بئ په له یه.

ئەبو عامری فاسق: دەی خوا درۆزن لە دوورە ولاتی و دەربەدەری تەنهای و غەریبیدا بکوژیت.

خۆی ئەم قەسە بەرامبەر پێغەمبەر ﷺ کرد و تۆمەتی درۆی دایە پāl پێغەمبەری خوا ﷺ که مادام درۆ دەکات خوا بە تەنهای و غەریبی و دەربەدەری بیکوژیت.

پێغەمبەری خواش ﷺ زۆر بە هیمنی و سادەیی فەرمووی، بە ئی هەر کەس درۆی کرد خۆی گەورە ئەوێ لە گەڵ بکات که تۆ دە یلێت ئەبو عامر.

ئەبو عامری فاسق: ئەویش وتی پازیم، هەر لەدوای دیبەیتە کە یان زانی موهاجیر و ئەنسار وەکو سەرکرده تەماشای پێغەمبەر دەکەن ﷺ، ئەو بە گەورە و سەرۆکی شاری مەدینە دەزانن، توانای نەبوو دابنیشیت و چاوی بەو وەزەعە هەلنەدەهات، پڕۆیشتە شاری مەککە و مەدینە جێهێشت و دواي ئازادکردنی مەککە بە (۸ سال) پڕۆیشت بۆ طائیف و دواي فەتحی طائیف رای کرد بۆ شام، لەوێ بە تەنهای و غەریبی و دەربەدەری مرد!!

لەناو شاری مەدینەدا (۱۰-۲۰) کەس لە داخی پێغەمبەری خوا ﷺ چوونە دەرەوێ شاری مەدینە و مەدینەیان جێهێشت، بە لām هیچ پێداکێشایک نەبوو، بە لām ئەبو عامری پراهییب که دەرچوو ناوێرا بە ئەبو عامری فاسق.

ماکوان: لە شاری مەدینە زۆرینە موسلمان بوون؟

نومێر: نا زۆری شاری مەدینە لە ئەوس و خەزەرەج موشریک بوون و لەسەر هاوبەش دانانیان مابوونەو.

ماکوان: ئەی چۆن پێغەمبەریان قبوول کرد وەکو گەورە و سەرکردهی شاری مەدینە؟!

نومێر: موشریکەکان قبوولیان نەکرد، تەنها موسلمانەکانی ئەوس و خەزەرەج و موهاجیرەکان وەکو سەرکردهی مەدینە و دەوڵەت مامەلەیان لە گەڵ پێغەمبەر ﷺ دەکرد، بە لām زۆربەیی موشریک و کافرەکانی مەدینە بێلایەن بوون، نە لە گەڵ پێغەمبەر بوون نە دژی وەستانەو، که دەیانینی کارەکانی جوان و پڕۆژەکانی بە جێ بوو، خەلکی خاوەن ئینسانییەت بوون، هەر بۆیە دژی نەبوون.

ماکوان: مەبەستت چیه لە بێلایەنی بۆ لایەنی تر هەبوو دژی پێغەمبەر خوا ﷺ مەلانی لە گەڵ پێغەمبەردا بکات؟!

نومیر: به‌لئ سهرۆکی موشریکه‌کانی مه‌دینه (عه‌بدوڵلای کوری سه‌لول)^{۲۳} بوو، دوايش ده‌بیته سهرۆکی موناڤیقه‌کان، ئه‌و پیاوه پێش هاتنی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ جیگا و مه‌کانێکی زۆر گه‌وره‌ی هه‌بوو له‌ناو ئه‌وس و خه‌زه‌رج دا، ئه‌وس و خه‌زه‌رج بریاریان دا‌بوو بیکه‌نه پادشای خۆیان، هه‌موویان له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌و کۆببونه‌وه، پێگه‌ی فراوانی هه‌بوو له‌ناو هه‌ردوو عه‌شیره‌ته‌که‌دا، به‌لام له‌ پر وه‌زه‌که و په‌وشه‌که گۆرا و (٦) که‌سه‌که‌ی مو‌سڵمان بوون هه‌موو له‌ خه‌زه‌رج بوون عه‌بدوڵلا کوری سه‌لولیش له‌ خه‌زه‌رج بوو پاشان بوونه (٢٢) که‌س له‌ به‌یعه‌ته‌که‌ی عه‌قه‌به و دوا‌ی به (٧٣) که‌س له‌ په‌یمانی عه‌قه‌به‌ی دووهمدا، عه‌بدوڵلای ئه‌بی سه‌لول به‌مه‌ی نه‌زانی بوو، هه‌ر خۆشی له‌سالی (١٣)ی پێغه‌مبه‌رایه‌تی سهرۆکی وه‌فدی مه‌دینه بوو بۆ خه‌زه‌رج که‌ بریتی بوون له (٣٠٠) که‌س ئه‌و ده‌مه له‌ یه‌سریبه‌وه هاتن و (٧٥) که‌س مو‌سڵمان و (٢٢٥) که‌س موشریک بوون وایزانی عه‌شیره‌ته‌کان هه‌یچی لئ ناشارنه‌وه، کاتیک قورپه‌یش گومانی بۆ دروست بوو په‌یمانان له‌گه‌ڵ موحه‌ممهد ﷺ به‌ستوو، ئه‌و به‌رگری زۆری کرد وتی خه‌لکه‌که‌م هه‌یچم لئ ناشارنه‌وه، ئه‌گه‌ر شتی وا پروویدا ئه‌وه راوێژیان پێ ده‌کردم، جا ئه‌م پرووداوه له‌ مانگی ذی الحجه‌ی سالی (١٣)ی پێغه‌مبه‌رایه‌تی پروویدا، دوا‌ی سێ مانگ پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌یجهره‌تی کرد بۆ مه‌دینه مو‌سڵمانه‌کان پێغه‌مبه‌ری خویان به‌ سه‌رۆک و سه‌رکرده ته‌ماشای ده‌کرد، زۆریک له‌ گه‌وره‌ پیاوانی ئه‌وس و خه‌زه‌رج مو‌سڵمان بوون و شوێن پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئیتر پێگه‌ی ئه‌و لاواز بوو ئه‌مه‌ش بووه‌ هۆکاری ڤق لیبونه‌وه و ئیره‌یی به‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، زۆر دڵپیس و خراپه‌کار بوو به‌رامبه‌ر به‌ پێغه‌مبه‌ر و مو‌سڵمانان به‌ گشتی.

ماکوان: ئه‌ی چۆن ئه‌و توانی هانی خه‌لکه‌که‌ی بدات که‌ محمد پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ عه‌شیره‌ت ته‌نانه‌ت له‌ شاریکی تره‌وه هاتوو، چۆن ده‌توانی‌ت بیته‌ سه‌رۆک؟!

نومیر: به‌لئ ئه‌وه‌ی که‌ تۆ ده‌ی‌لێت کردی، به‌لام ئیمان و خواناسی و داینه‌مۆی بیروباوه‌ری مو‌سڵمان زۆر له‌وه به‌هێزتر بوو، ئه‌و بتوانی‌ت به‌م شێوه‌ که‌لێنی تیبخات، بۆیه ئه‌وه‌ی له‌ده‌ور و پشتی بوون و به‌هێز بوون هه‌موو مو‌سڵمان بوون، ئیتر ئه‌ویش ناچار بوو بێده‌نگ بی‌ت، به‌لام هه‌میشه له‌ پیلان و فیتبازی بوو بۆ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ.

٢٣ - عبد الله بن أبي ابن سلول.

هه‌روه‌کو وتم کافره‌کانی ده‌روپشتی هه‌موو بێلایه‌ن بوون، سه‌ریان نه‌ده‌خسته سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و بیده‌نگیان هه‌لبژارد.

ئه‌ویش به‌ ته‌واوه‌تی په‌تی کرده‌وه بێته‌ ناو ئیسلام و له‌سه‌ر شه‌ریک دانان و کافری خۆی مابه‌وه، ده‌ستی له‌گه‌ڵ هه‌موو شه‌یتان و دوژمنانی پیغه‌مبه‌ردا تیکه‌ڵ کرد بۆ له‌ناوبردنی ده‌وله‌تی پیغه‌مبه‌ر و موسلمانان به‌گشتی.

هه‌روه‌کو وتم ستراتیژی بانگه‌وازی ئیسلامی و ده‌وله‌تی ئیسلامی زۆر له‌سه‌رخۆ و ئاشتیانه‌ بوو، چونکه‌ له‌ ئاشتیادا بانگه‌واز ده‌کریت و له‌ ململانی سه‌ربازیدا زۆرجار بانگه‌واز ئامانجی خۆی ناپیتکت، بۆیه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌ولێ ئه‌دا خه‌لکی بانگه‌واز بکات بۆ ئیسلام و هیدایه‌تیان بدات.

ماکوان: ئه‌ی هیچ پیتکیشان و رووبه‌روو بوونه‌وه‌ رووی نه‌دا له‌گه‌ڵ کافره‌کانی شاری مه‌دینه؟!

نومێر: لێره و له‌وێ بۆله‌ بۆل و ورده‌ جه‌نجالی رووی ئه‌دا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ خه‌را چاره‌سه‌ری ده‌کرد، غه‌وونه‌یه‌کت بۆ باس ده‌که‌م به‌لام پێش ئه‌وه‌ی ئه‌م باسه‌ت بۆ بکه‌م شتیکم بیر که‌وته‌وه‌ پێویسته‌ پێتپراگه‌یه‌نم ئه‌ویش؛ بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ ناو خه‌لکیدا خۆشه‌ویست و قسه‌ رویشتوو بوو؟

پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌رگیز وه‌کو عه‌بدوولای کوری سه‌لول و سه‌رکرده‌کانی تر نه‌بوو جل و به‌رگی گرانبه‌ها و ئالتون و زیو به‌خۆیه‌وه‌ بکات، جل و به‌رگی زۆر ساده‌ بوو، سواری مایین و ئه‌سپی جوان و ولاغی زین نه‌ده‌بوو، زۆر له‌ خۆ بردوو بوو هه‌میشه‌ گویدریزی به‌کارده‌هێنا بۆ سه‌فه‌ره‌کانی له‌ناو شاری مه‌دینه، لوته‌رز نه‌بوو، له‌گه‌ڵ هه‌موو چین و تووژیک گه‌فتوگۆی ده‌کرد، له‌گه‌ڵ مندالان و پیرویه‌که‌وته و به‌نده و کۆیله و ژن و کچ ریزی هه‌مووانی ده‌گرت، گوپی بۆیان ده‌گرت و له‌گه‌ڵ خه‌مه‌کانیادا به‌شداربوو، چونکه‌ ژبانی پیغه‌مبه‌رایه‌تی جیاوازه‌ له‌ ژبانی هه‌موو سه‌رکرده‌ دونه‌ییه‌کان، وه‌کو ئاماژه‌م پێداوه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌بێته‌ سه‌رکرده‌ی ده‌وله‌ت و سه‌رکرده‌ی سه‌ربازی، به‌لام په‌فتار و کرداری جیاوازه‌ له‌ سه‌رکرده‌ دونه‌ییه‌کان. ئه‌و کردار و په‌فتاری تایه‌ت به‌خۆی هه‌یه و خاوه‌نی کۆشک و ته‌لار و خه‌لات و زینه‌ت و لووتبه‌رزی... هتد نیه‌ که‌ سه‌رکرده‌کانی ئیستا هه‌یانه.

ماکوان: به‌لێ، به‌دنیاییه‌وه‌ وایه‌ چونکه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌دوای ناوبانگه‌وه‌ نیه‌، خوای په‌روه‌ردگار هه‌لبێژاردوو ه‌شان و شه‌وه‌کتی به‌رز کردۆته‌وه‌، غه‌وونه‌یه‌کم بۆ باس بکه‌ چی روویداوه‌ له‌ نێوان پیغه‌مبه‌ر ﷺ و عه‌بدوولای کوری ئه‌بی سه‌لول؟!

نومیر: به‌سهرچاو، پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بو سهردانی سه‌عدی کوری عوباده به‌کیک بوو له سهرکرده و گه‌وه‌ره پیاوانی خه‌زهرج به‌گویدریژه‌که‌ی ده‌روات بو سهردانی و له‌گه‌ل خویدا له دوا‌ی گویدریژه‌که‌وه‌ ئوسامه‌ی کوری زه‌ید له‌گه‌ل خو‌ی ده‌بات، واته‌ له‌دوا‌ی خو‌یه‌وه‌ دانیش‌تووه‌ له‌سهر گویدریژه‌که‌.

پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به‌لای کومه‌لیک له‌خه‌لکی شاری مه‌دینه‌دا تپه‌ر ده‌بی‌ت و له‌ وانه‌ی دانیش‌تون موس‌لمان و به‌هوود و موشریک تیکه‌لن.

ماکوان: که‌واته‌ موس‌لمان تیکه‌لا‌وی کافران ده‌کات؟!

نومیر: به‌لای به‌دلتیاییه‌وه‌، به‌و مه‌رجه‌ی موس‌لمان کاریگه‌ری له‌سهر ته‌وان دابنی نه‌ک به‌ پیچه‌وانه‌وه‌، نابنی کاریگه‌ری هاویه‌ش دانان و تاوان و گونا‌حیان له‌سهر موس‌لمانان دروست بکات، هه‌ربویه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فرمووی‌ت: ته‌و ئیمان‌داره‌ی تیکه‌لا‌وی خه‌لکی ده‌کات و له‌سهر ئازاره‌کانیان ئارام ده‌گری‌ت، زور باشته‌ له‌و ئیمان‌دارانه‌ی که‌ گوشه‌گیرن و ئارام ناگرن له‌سهر ئازاره‌کانی خه‌لکی و تیکه‌لا‌ویان ناکه‌ن.^{۲۴}

پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به‌لای ته‌و مه‌جلیسه‌دا تپه‌ری که‌ موس‌لمانان له‌و مه‌جلیسه‌دا بوون وه‌کو (عه‌بدوللای کوری په‌واحه‌)^{۲۵}، هه‌روه‌ها له‌ دانیش‌تیوانی ناو مه‌جلیسه‌که‌ عه‌بدوللای کوری ته‌بی سه‌لول بوو، کاتیک گویدریژه‌که‌ تپه‌ری هه‌ندیک ته‌پوتوز و غوباری به‌سهر مه‌جلیسه‌که‌دا پشت، له‌ده‌سه‌لاتی که‌س دا نه‌بوو بنی ته‌وه‌ی ویستی پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌سهر بی‌ت، عه‌بدوللای کوری سه‌لول زور به‌ ناشرین و ده‌نگی به‌رز وتی: ته‌پوتوز مه‌که‌ به‌سهرماندا، زور به‌رق و کینه‌وه‌ وتی، به‌لام پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ گوئی خو‌ی لی خه‌واند، ده‌یتوانی وه‌لامی بداته‌وه‌ به‌وه‌ی گویدریژه‌که‌ نه‌نجامی داوه‌ و توره‌بوونه‌که‌ بو گویدریژه‌که‌یه‌، پیاوی ئاقلیش له‌ گویدریژ توره‌ نابیت، به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وه‌لامی نه‌داوه‌ و ویستی تپه‌ری‌ت، به‌لام بو دلدانه‌وه‌یان دابه‌زی و چووه‌ لایان و سلای لی کردن، پاشان بانگی کردن بو ئیسلام و چه‌ند ئایه‌تیک‌ی قورئانی بو خویندن، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شه‌و و روژ له‌ بانگه‌واز دابووه‌، هیچ کومه‌ل و مه‌جلیس و هوژ و تیره‌ و عه‌شیره‌تیک نه‌ماوه‌ بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ر

۲۴ - الْمُؤْمِنُ الَّذِي يُخَالِطُ النَّاسَ، وَيَصْبِرُ عَلَى آذَانِهِمْ، أَفْضَلُ مِنَ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يُخَالِطُ النَّاسَ، وَلَا يَصْبِرُ

عَلَى آذَانِهِمْ.

۲۵ - عبدالله بن رواحه.

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ ی پینه‌گه شتبیّت دوای ته‌واو بوونی له خویندنی قورئان، عه‌بدوللای کوری سه‌لول به دلّیکی پر کینه‌وه پروویکرده پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ و وتی: ئە ی تۆ یان ئە ی زه‌لام ئە‌وه‌ی که ده‌یلتیّت زۆر جوان و باشه ئە‌گەر راست بکه‌یت، به‌لام له مه‌جلیسه‌که‌ماندا ئیزعاجمان مه‌که و له کوپوه هاتووی پرۆوه بۆ ئە‌و جیگایه! ئە‌وه‌ی تۆی بۆ ئیره‌ هیناوه‌ پرۆ قسه و باسه‌ کانت بۆ ئە‌و بکه و چیرۆکی خۆتیان بۆ باس بکه!

له‌مه‌جلیسه‌که‌دا ده‌ست به‌جی عه‌بدوللای کوری په‌واحه له موسلمانانه‌کان بوو فه‌رمووی: به‌ئێ پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ هه‌میشه ته‌شریف به‌ینه بۆ مه‌جلیسه‌که‌مان ئیمه‌ جه‌نابتمان خۆش ده‌وێت، یه‌کسه‌ر به‌رگری کرد له پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ به‌ پیچه‌وانه‌ی عه‌بدوللای کوری سه‌لول، عه‌بدوللای کوری په‌واحه کورپکی تازه‌ تیگه‌یشتوو بوو، به‌لام بیروباوه‌ری دامه‌زراو بوو، له‌و کاته‌دا شمشیر له‌ یه‌کتی پراکتیشترا له‌ نێوان موشریک و موسلمانانه‌کان، هه‌رچه‌نده‌ یه‌هوودییه‌کان بیده‌نگ بوون به‌لام ئە‌وان هه‌میشه‌ ئاگر خۆشکه‌ر بوون، له‌و کاته‌دا پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ هه‌موو لاکانی هێور کرده‌وه شمشیره‌کانی پێ خسته‌وه‌ کیلان.

هه‌رچه‌نده‌ عه‌بدوللای کوری سه‌لول کینه و ئاشووبی ده‌ویست، سوپاس بۆ خوا پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ چاره‌سه‌ری کرد و هه‌موویانی سارد کرده‌وه، به‌لام نه‌یه‌شت هه‌روا به‌سه‌ریدا ب‌روات ته‌شریفی برد بۆلای سه‌عدی کوری عوباده، یه‌کیک بوو له‌ گه‌وره‌ پیاوانی خه‌زهرج پێی فه‌رموو که ئە‌بو حوباب مه‌به‌ستی عه‌بدوللای کوری ئە‌بی سه‌لول بوو چ په‌فتاریکی نواندوو و چی وتوو له‌ وه‌لامدا سه‌عد به‌ پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ ی راگه‌یاند که لێی خۆش بیّت و په‌ره‌یه‌کی نوێ له‌گه‌ییدا هه‌لب‌داته‌وه، سه‌عد باری ده‌روونی عه‌بدوللای کوری ئە‌بی سه‌لولی بۆ پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ شیکرده‌وه، سویندی بۆ خوارد به‌وه‌ی که خوای په‌روه‌ردگار به‌حه‌ق ناردوویه‌تی و قورئانیشی پێدا ناردوو، خه‌لکی ئە‌م شار و ناوچه‌ ویستویانه‌ بیکه‌نه‌ گه‌وره و پادشا به‌لام که جه‌نابت ته‌شریف هیناوه‌ هه‌موو ده‌سه‌لات و تواناکانی له‌ده‌ست داوه، ئە‌وه‌ی ئە‌و به‌ته‌مای بوو خوای په‌روه‌ردگار به‌خشیویه‌تی به‌ جه‌نابت، جا تکام وایه‌ لێی ببووریت.

لێره‌دا مه‌به‌ستم ئە‌وه‌یه‌ سه‌رکرده‌کانی ناو شاری مه‌دینه‌ دید و تێروانییکی پروون و ئاشکرایان هه‌بوو، ئامۆزگاری پیغه‌مبه‌ری خوای صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ کرد و بواره‌که‌ی بۆ شی کرده‌وه، ئە‌وه‌ی راگه‌یاند که ئیسلام نوییه‌ و جارێ زۆر گوێی له‌ قورئان نه‌بووه، له‌وانه‌یه‌ خوای

گه‌وره هیدایه‌تی بدات، پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ به‌قسه‌ی سه‌عدی کوری عوباده‌ی کرد و لئی خوشبوو.

پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ هه‌و‌لی ئەدا به‌گویره‌ی توانا هیچ پێداکێشانیک پروونه‌دا و بانگه‌وازه‌کی بگاته هه‌موو لاکان به‌تایبه‌تی موشریکه‌کانی ئەوس و خه‌زرج پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ ده‌یزانی موشریکه‌کانی شاری مه‌دینه هه‌موو وه‌کو عه‌بدوللای کوری ئەبی سه‌لول نین، به‌لکو بێ لایه‌ن و هه‌میشه‌ گوێ ده‌گرن و نه‌چوونه‌ته ناو ململانی و دژی ئایینی پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ و دژایه‌تی ناکهن.

ماکوان: به‌راستی بانگه‌واز و گه‌یاندنی ئایینی پیرۆزی ئیسلام له‌ که‌شی جه‌نگ و تو‌ره‌ییدا ناگات، به‌لکو به‌ ناشتی و هیمنی خه‌لکی گوئی بۆ ده‌گرن، ئەمه‌ مانای وانیه‌ که‌ له‌ شان و شه‌وه‌که‌تی جیهاد و قیتال که‌م بکاته‌وه‌ هه‌رچه‌نده‌ هه‌مووی به‌شیکه‌ له‌ جیهاد کردن، مه‌به‌ستی کۆشش و ئارگۆمینت (حوجه) و قسه‌ و گفتوگۆ زووتر ده‌گات له‌ چه‌ک، به‌لام چه‌کیش له‌ کاتی خۆیدا زۆر پێویسته، ئەگه‌ر هێز نه‌بێت هه‌رگیز ناشتی و هیمنی ناپارێزریت.

زله‌یژه‌کانی جیهان کاتیک چه‌کی قورس و ئەتۆم دروست ده‌که‌ن، ده‌لێن ئەم چه‌که‌ بۆ پاراستنی ئارامی ولاته.

نومێر: به‌لێ به‌راستی وایه، ده‌بێت پارسه‌نگی هه‌بێت له‌ نێوان هێز و ناشتیدا، هه‌ر وه‌کو تۆ وت هه‌رگیز ئارامی دروست نابێت گه‌ر هێزت نه‌بێت.

با باسی موشریکه‌کانی ده‌شته‌کیت بۆ بکه‌م.

موشریکه ئه عرابیه کانی دهووری شاری مه دینه

پێغه مبه‌ری خوا ﷺ هه‌ریه‌که له‌و ده‌شته‌کیانه هاوه‌لانی ده‌نارد بۆ ئه‌وه‌ی بانگه‌وازیان بکات بۆ ئیسلام، له‌ غوونه‌ی ئه‌بو زه‌ری غیفاری له‌ هۆزی غیفار که ئه‌عربی بوون، هه‌موو هاتنه‌ ناو ئیسلام به‌ بانگه‌وازی ئیسلام پازی بوون، به‌لام له‌ جیگای خۆیان مانه‌وه نه‌ده‌هاتنه‌ ناو شاری مه‌دینه، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ یه‌کیک له‌ خۆیانی ده‌نارد بۆ بانگه‌واز کردنیان، له‌ کۆتاییدا هه‌تێکی زۆر گه‌وره‌ی لێ که‌وته‌وه له‌ داها‌توودا زیاتر به‌چاوی خۆمان له‌ پرووداوه‌کان ده‌یانبینین چۆن مه‌فرزه و سوپا پرێک ده‌خهن و خه‌لتیکی خواناس و موهاجیر و چاونه‌ترس و خاوه‌ن وه‌رع له‌ده‌شته‌کییه ئه‌عرابیه‌کان دروست ده‌بێت.

ماکان: ئه‌ی ده‌لێن ئه‌عرا‌ب زۆر نه‌زان بوون، زۆر پۆچووبوون له‌ کوفر و نیفاق خ‌وای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی:

﴿الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾

واته: زۆربه‌ی عه‌ربه‌ کۆچه‌ری و دێهاتی و بیابان نشینه‌کان (له‌ عه‌ربه‌ شارنشینه‌کان) دله‌ر‌ه‌ق‌رن له‌ باره‌ی کوفر و دوور‌پوویه‌وه (چونکه‌ دوورن له‌ سه‌رچاوه‌کانی زانست و مه‌ده‌نییه‌ته‌وه)، شایسته‌ترن ئه‌و سنوورانه‌ نازانن که: خوا ناردوویه‌تییه‌ خواره‌وه بۆ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ده‌رباره‌ی هه‌ل‌ل و هه‌رام) خ‌وای گه‌وره‌ش زانا و دانایه (به‌ به‌نده‌کانی).

﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمِ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾

واته: هه‌ر له‌و عه‌ربه‌ بیابان نشینانه، که‌سانێک هه‌یه که ئه‌وه‌ی ده‌یه‌خشیته‌ به‌ سه‌رانه و غه‌رامه‌ی ده‌زانیت چاوه‌ڕپێ ئه‌وه‌ ده‌که‌ن چه‌نده‌ها به‌لاو ناخۆشی بێته‌ سه‌رتان، یاخ‌وا مه‌ینه‌تی خ‌راپ به‌سه‌ر ئه‌واندا بێت، خ‌وا‌یش هه‌میشه‌ بیسه‌ره (به‌ گو‌فتاریان)، زانایه (به‌ نییه‌تیان).

له‌ویدا به‌ ئاشکرا باسی کردوون؟

نومیر: راسته، به‌لام هر به‌دواییدا له سورته‌ی التوبه‌ی ئایه‌ی ۹۹ - ۱۰۰ باسی جوړی ئیماندارى ئه‌عراب ده‌کات و ده‌فهرمویت:

﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيتَّخِذُ مَا يَنْفِقُ قُرْبَتِ عَدُوِّهِ سَبِيلًا ۚ لَئِنْ أَرْسَلَ إِلَيْهَا قُرْبَةً لَّهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝﴾

واته: لهو عهره‌به بیابان نشینانه که‌سانی تریان هه‌یه که ئیمان و باوه‌ر به‌خوا و به‌پرۆزی دوایی ئه‌هێنن و ئه‌وه‌ی خه‌رجی ده‌که‌ن و ده‌یه‌خشن به‌چه‌نده‌ها هه‌نگاوی نزیک بوونه‌وه‌ی لای خوای داده‌تین و بۆ ئه‌وه‌ی به‌هره‌مه‌ند بن، له چه‌نده‌ها دوعای خیری پی‌غه‌مبه‌ر صَلَّی‌اللَّهُ‌عَلَيْهِ‌وَعَلَى‌آلِهِ‌وَسَلَّمَ - ئاگاداربن- به‌راستی ئه‌و به‌خشینه‌یان مایه‌ی سه‌رفرازی و نزیک بوونه‌وه‌یانه له خواوه، سه‌ره‌ئه‌نجام خوا ده‌یانخاته ژێر سایه‌ی په‌حمه‌تییه‌وه، به‌راستی لی‌خۆشبوو میهره‌بانه.

﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَئِكَ مِنْ الْقَائِلِينَ وَاللَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ رِضَا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ ذَٰلِكَ ثَوْرٌ عَظِيمٌ﴾

واته: خوای میهره‌بان له‌وانه‌ی که پی‌شکه‌وتن و یه‌که‌م که‌س بوون له ئیسلام بوون و خزمه‌ت کردنی ئیسلامدا له‌کاروانی کۆچه‌ران و پشتیوانان و ئه‌وانه‌ی که به‌رێکوپێکی شۆتیا‌ن که‌وتوون، پازی بووه و ئه‌وانیش له‌و پازی بوون، باخه‌کانی به‌هه‌شتی بۆ ئاماده‌ کردوون که چه‌نده‌ها رووبار به‌به‌رده‌م کۆشکه‌کانی و به‌ژێر دره‌خته‌کانیدا ده‌روات، هاو‌رێ له‌گه‌ڵ نه‌مریدا بۆ هه‌میشه‌یش تیا‌یدا ده‌مێنه‌وه، ئه‌و سه‌ره‌ئه‌نجامه سه‌رکه‌وتنیکی زۆر که‌وره‌یه.

وشه‌ی ئه‌عراب له ئیسلامدا ئیستا بۆته زاراوه‌یه‌ک که مانای وشه‌ی ئه‌عراب به‌واتای ده‌شته‌کی ئه‌دات، به‌لکو زانایان ده‌لێن ئه‌عراب واته نه‌هاتنه ناو خانه‌و حوکمی ئیسلامی له ده‌ره‌وه‌ی حوکمی ئیسلامدا ژیا‌ن ده‌که‌ن، واته ئه‌وه‌ی له ده‌ره‌وه‌ی حوکمی ده‌وله‌تی مه‌دینه‌دا بوو با موس‌لمانیش بێت به ئه‌عرابی بوونه‌وه.

زۆر له‌سه‌ر ئه‌م باسه نادوین تا کاتی خۆی و رووداوه‌کانی دینه پی‌شه‌وه، به‌لام ده‌ته‌ینه‌وه بۆ به‌شی کۆتایی موشریکه‌کانی ده‌ره‌وه‌ی مه‌دینه و ئه‌عرابه‌کان.

موشریکی عه شیرهت و هوژ و تیره گه وره کانی دهره وهی شاری

مه دینه

دهرباره ی هاو به شدان ره کانی عه شیرهت و هوژه کانی چوارده وری شاری مه دینه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و علی آله وسلم ده یویست هه رچون بوو په یمان و ریکه که وتنامه یان له گه لدا بکات.

ماکوان: به لئ، به دلنیا به وه ده به ستریت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و علی آله وسلم له گه ل عه شیرهتی گه وری موشریک له پوژئاوای مه دینه په یمان نامه و ریکه که وتنی له گه ل کردن به ناوی هوژی (جوههینه) یان (جهینه) که له سه ر ریگای قافلهی قوره یش بوون و له شاری مه که که وه ده رویش بۆ شام، نه و جیگایه ی مسوگر کرد و بو نه وهی له داهاتوودا سوپای بنیرته سه ر بازرگان و کو مپانیای کانی قوره یش.

نه مه ش سیاسه تی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و علی آله وسلم بوو ده یویست له گه ل هه موو هوژ و تیره و عه شیره تی که لدا له چوارده وری شاری مه دینه دان په یمان نامه و ریکه وتنیان له گه ل بکات، یان بیان کاته هاو په یمان وه کو له م سه رده مه ی پیغه مبهردا باو بووه به ناوی (الأحلاف).

نه وهی که ماوه ته وه (۵۰۰) کم دووره له شاری مه دینه ی پیغه مبهردا صلی الله علیه و علی آله وسلم سه ر سه خترین دوژمن له هه ول و کو شش و خه باتی خو یان ناکه ون تا کو پیغه مبهردا و موسلمانان له ناو بهرن، له بو سه و خو ئا ماده کردندان و نه وانیش به دوا ی حه لیف و هاو په یمانی و ری که وتن ده گه رین دژی پیغه مبهردا خوا صلی الله علیه و علی آله وسلم، نه وه شمان له یاد نه چیت هه رچه نده موسلمانان خو یان به دوور بگرن له شه ر و جهنگ و ئاشووب، به لام دوژمنه کانیا ن وازیان لی ناهینن بو یه پیویسته موسلمانیش وریا و چالاک و چاوکراوه بیت، نه م یاسا و سونه ته خواییه تا پوژی قیامهت به رده وامه که کوفر دژی ئیمان و خوانه ناسان دژی خواناسان.

له گه رمه ی قسه دابوون له پر کو مه لیک دهر که وتن، به رد و خو ل و قسلیان له کو ل گرتبوو، نومیر له باسی پلان و هیرشی قوره یش بوو که چون ده یانه ویت پیلان داریژن بو له ناو بردنی موسلمانان و پیغه مبهردا صلی الله علیه و علی آله وسلم له شاری مه دینه، نه و کو مه له دهر که وتن نومیر وتی: ماکوان ته ماشای پیغه مبهردا خوا صلی الله علیه و علی آله وسلم بکه، له گه ل نه و کو مه له یه دایه به ردی به شانی موباره کی هه لگرتبوو، پشتی موباره کیم بینی پرووی له من نه بوو، له گه ل کو مه لیک له

هاوه لانی بوون خه ریکی دروستکردنی مزگهوت بوون له شاری مه دینه، خۆم پیرانه گیرا و پام کرد بیبینم و دهستی بگوشم و تیر تیر قاچ و دهستی موباره کی ماچ بکه م.

به پراکردنێکی خیرا پۆیستم قاچه کانم قورس بوون، وه کو چیمه نتۆ به خاکه وه نوساو له تاو نازاری قاچ عاره قێکی زۆرم کرد، چاوم کرده وه به سهر سه رمه وه دوو پۆلیسی ئیتالیی پراوه ستابوون، وتیان هه لسه ژووره که ت ئه پشکنین، هه موو مانگێ جارێک ژووره کانیا ن ده پشکنی، هه موو زیندانیه کانیا ن ده کرده قاعه یه ک یاخود هو لێکی تاییه ت، کاته که شی له به یانییه کی زوودا بوو کاتژمێر (4 بۆ 5) کاره که یان ئه نجام ئه دا.

پۆلیسیکیان زانی عاره قم زۆر کردووه، وتی ماکوان مه ترسه هیه چ نییه نه نها ژووره که ت ئه پشکنین.

که وای وت زۆر په ستبووم، هه ستم کرد ده یه ویت عیزه تم بشکینیت منیش به یه کێک له زیندانه کان که قسه که ی بۆ وه رگیرام وتم پێی بلێ با به شه و بیت ئینجا لیان ناترسم!!

ئهو نا په سه نه وتی ئه ی بۆ وا ئیمه ت دی عاره قت کرد؟!

منیش له وه لامدا وتم که بۆنی ئیوه م بۆ دیت و لیم نزیک ده بنه وه بۆگه نتان پیسه راسته وخۆ حه ساسیک ده گرم و له تاو بۆ گه نه تان عاره ق ده که مه وه.

ئاگام لیوو زۆر تو په بوو، به لام ده ری نه بری به پێکه نینه وه وتی باشه برۆ بۆ هو له که.

له دواییدا گه رامه وه هه رچی جل و به رگ و خواردن و دۆشه ک و به تانیم بوو تیکه لیان کردبوو به سه ریه کدا.

ئهو نا په سه نه ته ماشای ده کردم و پێده که نی وه کو بلێ ئاوات لیده که م، ده یویست باری ده روونیم تیکبدا ت تو په بم.

منیش دانم به خۆمدا گرت، کو پێکی میسری له نزیکم بوو ناوی حوسام بوو، وتم حوسام پێی بلێ ئه وه ی له قاتی کانه ناوی پاپایه، پاپای ئیتالیا و مه سیحیه کانه؟

حوسام: ئه بو ئانا ئه و په رسیاره بۆ چییه؟

ماکوان: تۆ پێی بلێ بزانی وه لامی چییه؟

حوسام پێی وت و ئه ویش وایزانی موجه له ی ئه که م وتی: ناوی پاپایه.

وشه‌ی (pappa) له‌زمانی زۆربه‌ی ولاتانی ئه‌وروپا به‌مانای باوک دیت، هه‌رچه‌نده له راستیدا ماناو مه‌فهومیکی تری هه‌یه له زاراوه‌ی ئایینی نه‌سرانیدا، که وتی به‌لّی ویستی بۆم شیبکاته‌وه خوشحāl بوو به‌ پرسیاره‌که‌م، منیش نه‌مه‌یشت زیاتر قسه‌ بکات وتم: ئه‌ی ماما که‌ی فاتیکان نابینم.

(mamma) له‌ کوێه‌؟

به‌ حوسامی وت: گālته‌مان پێ ده‌کات؟

حوسام ته‌ماشای کردم و پرسى گālته‌یان پێ ده‌که‌یت؟

به‌ عه‌ره‌بی به‌ حوسام-م وت: به‌ دلناییه‌وه پرسیاره‌که‌ گālته‌جارییه‌ بۆیان، پۆلی ئافه‌رت نییه‌ له‌ ئایینه‌که‌یاندا، ئه‌گه‌ر پاپا له‌ فاتیکان ییت، که‌واته‌ئه‌ییت ماما به‌ کیش هه‌ییت.

وه‌لامیان نه‌دایه‌وه‌ و پۆشتن و چیم نووسیوو له‌گه‌ل خۆیان بردیان، به‌هه‌رحāl کردمیانه‌وه‌ ژووره‌که‌ی خۆم وا هه‌لیان شێواندبوو به‌سه‌ریه‌که‌دا له‌ نوێژی به‌یانیه‌وه‌ تا کاتژمێر ۱۰ خه‌ریکی رێکخست و پاککردنه‌وه‌ی بووم.

پاشان چووینه‌ هه‌وشه‌ی زیندانه‌که‌، هه‌موو هاوێرێ زیندانییه‌کانم هاتن بۆ لام قاقای پێکه‌نینیان لێته‌دا، ئه‌رێ وتم چیه‌ برایان بۆ وا دلتن خو‌شه‌، هه‌موو وتیان وه‌لا (مامای) فاتیکانه‌که‌ت زۆر به‌هێز بوو، ته‌نانه‌ت هه‌ندیک له‌ پۆلیسه‌کانیش ده‌یانوت کوا (مامای) فاتیکان.

ئێتر تا یه‌ک مانگ که‌ منیان ئه‌بینی هه‌رده‌یان وت ئه‌بو ئانا هه‌والی مامای فاتیکان ده‌پرسیت.

پۆژانه‌ له‌ زیندانداندا به‌ قورئان خوێندنه‌وه‌ و قسه‌و باسی له‌گه‌ل برایاندا به‌ گشتی به‌سه‌رمان ده‌برد و له‌هه‌موو جۆره‌کانی ولاتانی تێدابوو.

هه‌ر له‌ ئه‌فغانی، تونسێ، میسری، سووری، ئه‌لبانی، عێراقی و پاکستاني...هتد، له‌هه‌موو جۆره‌ کلتور و پۆشنیبه‌ره‌کانی گه‌لانی لێبوون.

له‌ناو زیندانه‌که‌دا ئه‌و برایانه‌ هۆلی یاریکردنیان کردبوو به‌ مزگه‌وت بۆ نوێژی نیوه‌پۆ و مه‌غریب، کاتژمێرێک ده‌چووینه‌ ناو مزگه‌وته‌که‌، له‌ راستیدا بۆ یاری کردنی تینس و دوو گۆلی ده‌ست کامان پێ درابوو، به‌لام ئه‌و دوو سه‌عاته‌ بۆ نوێژی جه‌ماعه‌ت و ده‌رس و ده‌ور به‌کارمان ده‌هێتا.

پیاویکی تونسسی لئ بوو به ناوی ئه بو یه حیا بانگی ئه دا، به لام بانگه که ی هه له بوو له بهر نه وهی (۱۸) سأل زیندانی کرابوو له زیندانی ئیتالییه کان خوینده واریشی نه بوو، ئیمهش له و زیندانه دا کتیب قه دهغه بوو، واتا کتیبی ئیسلامی بیجگه قورئان، هه موو کتیبیکی تر قه دهغه بوو به هوکاري نه وهی له زیندانه کانی تره وه له گه ل خو ی هینابوو ی نریکه (۲۵) کتیبی لابوو زوربه ی نو قسان بوو، له وانه بهرگی (۴) زاد المعاد پیبوو بهرگی (۳) ی تهفسیری ئین که سیری پیبوو به و شیوه یه، خو شی نهیده خوینده وه، نهینه دا به که سی تر. رۆژیک بانگم کرد وتم ئه بویه حیا له رای خوا کتیبیکم بدهرئ بیخوینمه وه.

ئه بویه حیا: به خوا ببوو ره سویندم خواردوو کتیب ناده م به که س، به هه ر حال قسه له من و قسه له ئه و بوو به شه رمان له سه ر کتیب، کو ریکی سووری هات وتی ئه بو ئانا خو ت ماندوو مه که تاکه رینگا بو وه رگرتنی کتیب له م پیاوه ده بیت شتی بو بکریت، ئینجا کتیب ته داتی.

به ئه بو جهاد، خو ی ناوی عوسمان بوو کو ریکی هه بوو ناوی جهاد بوو ئیتر نازناوی ئه بو جهادیان لئ نابوو، وتم مه ردی خوا به و ئاشتمان بکه ره وه و چی ده لییت به قسه ت ده که م!

ئه بو جهاد چوو قسه ی له گه ل کرد و دوا ی تو زی ک ده ستم کرده ملی و ئاشت بووینه وه، ویستم برۆم داوا ی کتیبی لیکه م مصطفی و ئه بو جهاد وتیان په له مه که با تو زیکی به سه ردا پروات دوا ی یه ک رۆژ بلئ مریشکیک بو ده کرم و کتیبیکم بدهرئ بیخوینمه وه!

به فیکره که یان رازی بووم، دوا ی چه ند رۆژیک به ینم خو ش کرده وه له گه لیدا وتم ئه بویه حیا چه ز له مریشک ده که ی؟

ئه بویه حیا: ئه ری وه للا ئه بو ئانا زۆرم چه ز له مریشکه.

ماکوان: ئه وه مریشکیک دیاری بیت له منه وه بو تو.

ئه بویه حیا: جزاک الله خیرا.

ماکوان: ئه گه ر کرا مه منوونت ده بم کتیبیکم بدهرئ بیخوینمه وه؟!

ئه بویه حیا: به سه ر چاو کتیبیکم لایه زۆر مو هیمه به س به که س مه لئ بو ت ده هیتم.

ماکوان: ناوی چیه و هی کتیه؟!

ئه بویه حیا: تو حه ق ته بیت کتیبکی بهرگ ره شه و چوارده وری زه رده.

ماکوان: جزاک الله خیرا، ئینجا بۆم ده رکه وت که نهیده زانی بیخوینته وه کتیه کانی به بهرگه که ی ده ناسیه وه، ده یوت کتیه ره شه که، یان کتیه بهرگ سه وزه که، ئیتر وه کو چۆن

كاتى خۆى عىراق نەوتى دەفرۆشت بەرامبەر بە خواردن، منىش مريشکم دەکړى و دەمدا بهو له حەقى کتیب خویندنهوه، جارى وا هه‌بوو بۆ کتیبىک سى مريشكى پېده‌کړىم تا شەش مانگ خۆم دەمم له گوشتى مريشک نه‌دا له‌بەر ئەبويه‌حيا.

جارى وا هه‌بوو حەزم له مريشک بوو، بە‌لام کتیبه‌کانم لا گرنگتر بوو، ئەویش زۆر بېرەحم بوو، هه‌موو مريشکه‌کانى دەخوارد بەشى منى نه‌ئەدا، دەشيزانى له هه‌فته‌يه‌کدا دەتوانين تەنها يەک مريشک بکړين، گوشتى لى نه‌بوو سەرەتا تەنها مريشک دەهاته ناو زیندانه‌که.

جارى شەش مانگ گوشتى مريشکم نه‌خوارد له‌بەر خاترى ئەبويه‌حيا، کورپىکى مەغریبى بە ناوى حوسین ناسرابوو بە ئەبو دوعا ئەو جار و بار له راي خوا پانتیک مريشكى بۆ دەهينام، رۆژیک ئەبويه‌حيام بانگ کرد و پېمگوت ئەبويه‌حيا تۆ دەزانى من دەنووسم زۆر حەز دەکەم باسى تۆ بکەم، نه‌یه‌یشت قسە‌که‌م تەواو بکەم، وتى ئەبو ئانا مادام باسى من دەکەیت دەبیت دوو مريشكى ترم بۆ بکړیت!

وتم جارى پەله‌مه‌که با قسە‌که‌م تەواو بکەم.

ئەبويه‌حيا: نا، تۆ باسى ژيانى من دەکەیت، خۆ بە‌لاش نیه‌.

ماکوان: باشه‌ بۆت دەکړم، بە‌لام ناکریت تۆزیک هاوکارىم بکەیت جار و بار مريشکم لى وەرەنگریت، زۆر حەز دەکەم وه‌کو قارەمان و پياو چاکیک باست بکەم. هیچ نه‌بیت له‌ناو نووسینه‌کاغدا پالە‌وانیه‌کت بۆ دروست بکەم ؟

ئەبويه‌حيا: من پالە‌وانى و شتى وام ناوێت (١٨)سālە گيراوم يەک کەس هاوکارى نه‌کردووم واتا تەمەنم (٥٨) سālە و سى سالى تريشم ماوه‌ زیندانه‌که‌م تەواوبیت، نه‌ ژنم هه‌يه‌ نه‌ ژيان نه‌ کەس و کار، که‌ چوومه‌ دەرەوه‌ خاوه‌نى هیچ نيم، يە‌کسەر دەمنێرنه‌وه‌ بۆ تونس، ئیتر قارەمانى چى و پالە‌وانى چى؟! من دەمه‌وېت مريشک بخۆم و پارەى خۆم خەرچ نه‌کەم تېگه‌یشتى ئەبو ئانا، لای خوا شکات لى دەکەم ئەگەر دوو مريشکم بۆ نه‌کړیت و باسم بکەیت؟

ماکوان: به‌ دوو مريشک رازى دەبیت!؟

ئەبويه‌حيا: زۆر باشه‌ خوا نه‌ی بړیت.

ماکوان: ئەم هه‌فته‌ له‌سەرم بوه‌سته‌ هه‌فته‌ى داها‌توو تا کۆتايى مانگ دوو مريشکت بۆ دەکړم، بە‌لام وه‌کو خۆت باست دەکەم.

ئەبویەحیا: بەس با خەلک بزانتیت خوا و پیغەمبەرم خۆش دەوئیت و باسی دپندەیی و سەختی ئەم ئیتالیا و ئەوروپایە بکە بە گشتی ئیتر گەردەنت ئازا بێت، ماوێهەکی زۆر سەرقالی خۆندەنەوێ کتیبی تر بووم، نەمپەرژایەوێ سەر کتیبەهەکی فەرغەلی، چونکە پێشتر زۆر نەدەچوو مەوێ بۆ لای نومیتر ئیوارە یەکەم پەمەزانی سالی ۲۰۲۱ دواي نوێزی تەراویح دەستم دا یەوێ کتیبەهەکی فەرغەلی و ئەمویست بزەنم پیغەمبەری خوا ﷺ چۆن دەوڵەتی دامەزراند و قورەیش هەلۆیستی چی بوو کە پیغەمبەری خوا ﷺ له شاری مەدینە خەلک له چوار دەوری کۆبووتەوێ.

خەوم لێ کەوت بەسەر کتیبەهەوێ هەر ئەوێندە یە چاوم چووێ خەو، وەکو هەلۆ و باز و شاهین چاوم کراوێ و لە دەم و بەیانیهەکی فینکی ناو دەوارەهەکی نومیتر خەبەرم بووێهەوێ، زۆر تینووم بوو هەلسام له مەرکانەهەکی ئاوم خوار دەوێ و تینووتیم شکاند، کە من هەلسام ئەوانە یە گەلماندا بوون له دەوارەهەکی هەواییاندا بە نومیتر و هات بۆلام، بە پیکەنینەوێ و تی زۆر دەمیکە لیمان دوورکەوتیتەوێ، بە خیر بێتەوێ!

ماکوان: بڕوا بکە نومیتر زۆر هەوێلما نەدەگەرەمەوێ.

داوای کرد له و کەسانە ی دەور و پشتمان کە بە جێمان بهێلن، ئاگام لێوو هەموو دەمیان داچەقاندووێ!

نومیتر: بە هەرحال بە خیر بێتەوێ هێچ دەسەلاتیکمان نییە، هەر کات له دنیای خۆت بانگ کرایت دەبێت بە ئاگا بێتەوێ لێرە دەگەریتەوێ.

ماکوان: وەکو خۆت دەلێت بە هەرحال دەسەلاتمان نییە ئەوێ پەوش و گوزەرەنەکەمە، بەلام لهو جێگایە ی جێم هیشتی بۆم باس بکە چی پروویداوێ و ئیستا له کوێ داین و پروویداوێ کانم وەکو هەوایی جەزیرە و بی بی سی بۆ باس بکە.

نومیتر: بە سەرچاوا! له هەنگاوی یەکەمی پیغەمبەری خوادا بووین کە چۆن دەوڵەتی دامەزراند و له باسی موشریکەکانی چوار دەوری شاری مەدینە بووین و یستم باسی ئەوێ بۆ بکەم کە قورەیش چی دەکات و بەتەمای چیه؟!

ماکوان: بڕوا بکە بۆ ئەوێ گەرەمەتەوێ.

دهوله تی ئیسلام و موشریکه کان

نومێر: وه کو ئاماژهم پێدا ههنگاوی یه که می پێغه مبهری خوا ﷺ له شاری مه دینه دا پلانی دامه زرانندی دهوله تی ئیسلامی بوو، پێشتر له شاری مه کهکه (۱۳) سأل کاری له سه ر ئه وه کرد پێکخستنه نه یینییه کانی پێکه یێناوه، بناغه ی به ردی دروستکردنی ئوممه ت و دهوله تی دامه زراند بوو که بیروباوه ر و ئاست و روشنبیری هاوه لانی پێغه مبه ر ﷺ به وه حی پر بوو بوون، چونکه ئه وان دید و تێپروانیان هه موو له سه ر بناغه ی بیروباوه ر بوو، بۆیه ههنگاوی یه که می پێغه مبه ر ﷺ یه قینی ئه وه ی پێدا بوون که ئیمانیا ن به خوای پهروهردگاره و گوێپراه ل و گهردنکه چن وه کو سه رباز له ئاستی ئاینه قورئانییه کاند خال و ههنگاو به ههنگاو پیاده یان ده کرد، پاشان یه قینی ئه وه ی دروست کرد بۆ هاوه لان که محمد کوپی عه بدوللا پێغه مبه ری خوا به ﷺ له خۆیه وه قسه ناکات و له لایه ن خوای پهروهردگاره وه په وانه کراوه، ئه و یاسا و شه ریه ته ی که پێغه مبه ری خوا ﷺ دایده مه زراند سه رچاوه که ی وه حییه و له خوای موته عاله وه سه رچاوه ی گرتووه، ئه نجامی بیر و فیکره ی محمد ﷺ نییه وه کو که سایه تی، به لکو وه حییه چۆن گوێپراه لیا ن بۆ قورئان هه بوو گوێپراه لیا ن بۆ فه رمووده ی پێغه مبه ر ﷺ و سوننه ته کانی هه بوو.

ماکوان: که واته ئه و دوو خاله که باست کرد له به شیکی زۆر گرنگ سه رچاوه ی گرتووه له ناو دهوله تی ئیسلامی و ئوممه تی ئیسلامی، ئه ویش به راستی قورئان و سوننه ت هه ردووکیان سه رچاوه ی سه ره کین بۆ یاسا و پێنمایی و شه ریه تی ناو دهوله تی ئیسلامی، مانای وایه هیچ هه لبژاردیه کی تری نییه، بێجگه له و دوو سه رچاوه، به لکو فه رز کراوه له سه رمان که شوێنکه وتوی قورئان و سوننه ت بین، ئه گه ر وا نه که یین ئوممه تیکی سه رکه وتو و سه ره به ست دا نامه زرێت.

نومێر: به لێ به دنیاییه وه قورئان و سوننه ت سه رچاوه ی سه ره کین، به لام سه رچاوه ی تیرمان زۆره بۆ دامه زرانندی ته شریعی ئیسلامی، به و مه رجه ی که دژی قورئان و سوننه ت نه بێت.

ماکوان: وه کو چی؟

نومێر: رای هه ر چوار خوله فاکه و پاشان هاوه لان به گشتی ئینجا ئیجتیهاد و قیاس و پێوه ر و عورف و به رژه وه ندی گشتی تر که له زانستی ئوصول و فیه قه دا باسکراوه، ئیمامی شافیعی

دایمه‌زراندوو، پاشان ئوممه‌ت له‌سه‌ری پۆیشتوو به‌گشتی...هتد، به‌لام سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی و بنه‌په‌تی قورئان و سوننه‌ته.

ماکوان: راسته، که‌واته لی‌کۆلینه‌وه له ژیان و سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌رمان ﷺ په‌هه‌ندیکی ترمان پێده‌به‌خشیت، واته فه‌رمووده و په‌فتار و داننان به‌کرده‌وه‌کانی هاوه‌لان و په‌یماننامه و جه‌نگ و غه‌زا و پلان و هه‌موو هه‌لسوکه‌وتیکیان بۆ ئیمه ده‌بیته یاسا و پرسیا، به‌جوانتر بلی‌ین خودی دینه‌که‌یه، له ئایینه‌که‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوو.

نومێر: هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه چه‌ز ده‌که‌م به ورد و درشتی باسی ژیا‌نی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌م و له خزمه‌تی‌دا هه‌نگاو به هه‌نگاو پڕۆین بۆ ئه‌وه‌ی تیب‌گه‌ین خ‌وای په‌روه‌ردگار چۆن کاری کردوو چۆن ئاراسته‌ی کردوو له پ‌ر‌ی‌گای جو‌بره‌ئیل و وه‌ح‌ی قورئان.

ماکوان: به‌د‌ل‌ن‌ی‌ایه‌وه پی‌ویسته زۆر به وردی شیکاری له خزمه‌ت ژیا‌ن‌دا بین و نه‌ک کاتی بۆ ته‌رخان بکه‌ین به‌ل‌کو ده‌بی‌ت ته‌مه‌ئمان بۆ دا‌بن‌ی‌ین و هه‌موو ته‌مه‌ئمان له ژینی ئه‌ودا خه‌رج بکه‌ین، تا خۆشه‌ختی دنیا و قیامه‌ت ببین.

ئهو دوو بناغه‌یه‌ی باس‌مان کرد له‌وپه‌ری گر‌نگ‌یدا‌یه و بونیادی ئوممه‌ت و ژیا‌ن و ده‌وله‌تی له‌سه‌ر داده‌مه‌زیت، پ‌روا بوون به خ‌وای په‌روه‌ردگار و په‌روه‌رده‌کردنی گه‌ل و نیشتی‌مان له‌سه‌ر ئهو بنه‌مایه و پاشان په‌روه‌رده‌کردنی گه‌ل و خه‌ل‌کی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌قین‌مان هه‌بی‌ت قسه و فه‌رمووده‌ی وه‌کو قورئانه.

نومێر: بناغه‌ی تر زۆره بۆ ئه‌وه‌ی له بی‌ری نه‌که‌ین که پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ دا‌پ‌ر‌شت، له‌وانه هه‌ست کردن به چا‌ود‌پ‌ری خ‌وای په‌روه‌ردگار، چو‌ن‌که پ‌روا‌بوون به‌خوا به‌س نییه، به‌ل‌کو پ‌روا بوون به ناو و سی‌فات و توانا و ه‌ی‌زی خ‌وای په‌روه‌ردگار زۆر پی‌ویسته، له سه‌رووی هه‌موویانه‌وه چا‌ود‌پ‌ری‌کردنی به‌نده‌کانی به‌وه‌ی هه‌ر‌چی بکه‌ن پاداش‌ت و س‌زای له‌سه‌ر وه‌رده‌گرن، له سوره‌تی الم‌زمل ئایه‌تی ۷-۸ ده‌فه‌رمووی‌ت:

﴿إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا﴾

واته: تۆ له پ‌و‌ژ‌دا هه‌ول ده‌ (بانگه‌واز بکه‌یت) بگه‌ر‌ی‌یت، کۆش‌شی زۆر بکه‌یت.

﴿وَأَذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبْتَئِلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا﴾

واته: تۆ هه‌میشه به‌ناوی په‌روه‌ردگار‌ت و‌ی‌ردی سه‌ر زار‌ت بی‌ت، به د‌ل‌س‌و‌زی و مل‌که‌چییه‌وه ل‌تی بی‌ار‌پ‌ره‌وه و بی‌په‌سته.

ماکوان: به دلتیاییه وه راستت فهرموو، بیتجگه له وهی فهرمووت مزگهوت دهوری سهره کی ههیه، به لام من مه به ستم بوو که هه موو له و دوو بناغه وه سهرچاوه ده گریت، دهنه مزگهوت بو بونیادنانی شارستانی و دهوله تدارتی ئوممهت سهرچاوهی سهره کییه.

نومیر: با منیش دانهیه کی ترت بو زیاد بکه م که بناغه ی دهوله ت و شارستانییه ت و ئوممه ته، ئه ویش یه کگرتنی ئوممه تی موسلمانانه، بینیمان ئه و یه ک دهنگ و یه کبونه ی ئه وس و خه زره ج و برایه تی نیوان ئه نسار و موهاجیر، چ هیز و توانایه کی دایه دهوله ته که ی پیغه مبه ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم، ئه و یه کگرتنه له سهر بنه مای نه ته وه و عه شیره ت و هوزگه رای ی نه بوو، به لکو بناغه ی بیروباوه ری ئیسلام و ئیمان بوو، به لام مانای وانیه که په یوه ندی نه ته وه و عه شیره ت و هوزگه رای ی فهراموش بکات، به لکو به پیچه وانه وه له سهر بنه مای په یوه ندی مرویی ئه و سروشته ی له نیوان خودی مروقدایه، په حمه ت و خوشه ویستییه له نیوانی نه ته وه و عه شیره ت... هتد، به لکو ئیسلام له چوارچیوه ی شه ریعه تدا ریکیخستوه.

ماکوان: با منیش بو ی زیاد بکه م، ئه ویش پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم بناغه ی دهوله تی له سهر بنه مای (فیقه ی واقیع) دامه زراند.

نومیر: زور باسی فیقه ی واقیع ده که ی ت، ئه و زانسته چییه؟!

ماکوان: یه کیک له بونیادنانی بناغه ی دهوله ت و ریکیخستن و ژیار و ئوممه ت (فه ی واقیعی) ه ئه مه ش واتای لیکۆلینه وه و لیبوردن و خویندنه وه بو کردنی ئه و پرودا و گوپرانکاریانه ی له چواره ووردان واقیعه که دروست ده که ن، ده ست نیشان کردنی ریگاکان و پلان دانان بو ی، به گویره ی ئه و کیشه و ئه زمانه ی که پرووبه پرووت ده بیته وه، چۆنیه تی مامه له کردن له گه لیدا به گویره ی پیوه و کیشی خو ی.

ههروه ها به گویره ی ئه و که ش و هه وایه ی پرودا و کیشه کان تیدا پروو ئه دهن و چۆنیه تی مامه له ی دروست و گونجا و له چوارچیوه ی یاسا و شه ریعه تی خوا ی پهروه دگار، و اتا به گویره ی واقیع و په وشه که مامه له ی شه رعی و ته ندروست له گه ل کیشه کاندای بکه ی ن، بو نمونه وه کو جه نابت با ست کرد، پیشت له ژیا نی پیغه مبه ر له قوناغی یه که مدا بینیمان چۆن مامه له ده کات، پیغه مبه ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم له گه ل هه موو واقیعه کاندای مامه له ی جیاوازی کردووه، له گه ل هه ر ئه زمه و کیشه و ته نگ و چه له مه یه کدا له گه ل سروشتی پرودا وه کان چۆن بووه، به و شیوه و میتۆده و به هه ماهه نگی حه کیمانه مامه له ی کردووه و په له ی نه کردووه و هه له شه نه بووه، ده شبینیت مامه له ی له گه ل تاک و که سایه تی ناودار و هوز و عه شیره ت و تیره کاندای چۆن بووه.

مۆونه‌ی واقعیه‌که ئه‌وس و خه‌زهره‌جی به‌یه‌که‌وه ئاشت کرده‌وه، له شاری مه‌دینه‌دا موهاجیری له په‌ناهه‌نده‌وه کرده هێزیکێ چالاکی گه‌ل، هه‌مووی کرده هێزیکێ ئابووری و سیاسی، نه‌یده‌هێشت دوژمنی بۆ دروست ببێت، به‌دوای دۆستایه‌تی و هاوپه‌یمانییه‌وه بوو.

له‌گه‌ڵ موسڵمانانی حه‌به‌شه‌ جوهره (به‌رخودیکی مانی چیه‌؟) هه‌بوو، هه‌ندیکیانی بانگ کرده‌وه، هه‌ندیکیانی هێشته‌وه تا وه‌زع و ره‌وشه‌که هێمن بوویه‌وه له‌گه‌ڵ موسڵمانی عه‌شیره‌ت و گه‌ل و هۆزه‌کانی تر دا مامه‌له‌ی واقعی کرد له جێگای خۆیان مانه‌وه و بانگه‌وازیان ده‌کرد، تا‌کو بینه‌ بزوتنه‌وه‌یه‌کی گۆرانکاری بانگه‌واز بۆ ئیسلام له نیوه‌دووهرگی عه‌ره‌بیدا.

له‌گه‌ڵ موسڵمانانی لاواز و بیهێز و بێ ده‌ره‌تان، که توانای هه‌جیره‌تیان نه‌بوو، پیتی فهرموون بیده‌نگ بن و خۆتان بشارنه‌وه، خۆتان مه‌خه‌نه به‌رچاو و با تووشی ململانی نه‌بن له‌گه‌ڵ عه‌شیره‌ته‌کان به‌گشتی، تا خوای په‌روه‌ردگار سه‌رکه‌وتن و هێز بۆ موسڵمان بریار نه‌دات.

هه‌ر وه‌کو بینیمان له‌گه‌ڵ موشریکه‌کانی ئه‌وس و خه‌زهره‌ج ستراتیژی وابوو، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵدا بکات به‌ بانگه‌وازی ئیسلام به‌وه‌ی که چاکه و باشه و هه‌ول‌دان بۆ هینانی توخمه‌ باشه‌کانیان بۆ ناو ئیسلام به‌ گوێره‌ی توانا، خۆشه‌ویستمان کردی، پاشان خۆبه‌دووهرگرتن له ململانی ناوخۆیی یان به‌یه‌که‌دا کێشان و به‌رپابوونی جه‌نگی ناوخۆیی، چونکه ئه‌مانه هه‌موو ده‌وله‌ت و ئوممه‌ته‌که لاواز ده‌کات، پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌مه‌ی نه‌ده‌ویست بۆ ئه‌وه‌ی ده‌وله‌ته‌ ساوا و نوێیه‌که‌ی شکست نه‌خوات.

هه‌روه‌ها له‌گه‌ڵ ئه‌عربه‌کانی چوارده‌وری شاری مه‌دینه‌دا ده‌یویست هه‌ر چۆن بیت بانگه‌وازیان بکات بۆ ئیسلام، هه‌ولی هاوپه‌یمانی و دۆستایه‌تی ده‌کرد له‌گه‌ڵیاندا له‌ کاتیکدا ئه‌و قه‌بیله و هۆزه‌یه‌ی ئه‌عرب له‌ چوارده‌وری مه‌دینه‌دا بوون بۆ ئاسایشی ئابووری و ناو شاری مه‌دینه‌ ترسناک بوون، هه‌موو قافلّه و کاروانی بازرگانی شاری مه‌دینه به‌ ناوچه‌کانی نه‌واندا ره‌ت ده‌بوون، ئه‌و هۆز و عه‌شایه‌رانه‌ی ناو ئه‌عرب به‌ چه‌ته‌یی و پێگری و خراپه‌کاری ناسراو بوون.

له‌گه‌ڵ گه‌ل و هۆزه‌ گه‌وره‌کانی عه‌ره‌ب هه‌مان ستراتیژی هه‌بوو، هاوپه‌یمانی و دۆستایه‌تی به‌تایبه‌ت له‌گه‌ڵ ئه‌و هۆزه‌ی پێشتر بۆت باسکردم به‌ناوی گه‌ل و هۆزی (جوهه‌ینه) له‌ نزیک شاری مه‌دینه‌ی منه‌وه‌ره.

ئه‌وه فیه‌قی واقعیه‌ که پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیاده‌ی کردووه و مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ چوارده‌وردا کردووه.

نومیر: نهی بارک الله، نهوهی پرووی دابوو له ژبانی پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له ماوهی
 هم یهک دوو مانگه دا هه موو شیکاریت بو کردوو زانستی فیهی واقعیشت ناساند،
 به گویره ی قسه کانی به ریژت شیکاری سیاسی و خویندنه وهی واقعیته که یه.

ماکوان: نه توانین وا بلین، به لام شیکاری سیاسی و خویندنه وهی واقعی ته چته خانه ی
 کاری سیاسی یان هونه ری سیاست.

نومیر: به هه رحال نهو دو گروهی باست کرد له پرو داوه کاندان زور گرنگن یه هوود یان
 جووله که کانی ناوچه ی عهره بی له گه ل موشریکی شاری مه کهکه، به گویره ی نهو زانستی فیهی
 واقعیته بیت که تو باست کرد ده بیت پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مامه له یان له گه ل بکات
 له سوره تی المائدة ثایه تی ۱۵۸۲ ده فهرموویت:

﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدُوًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةَ
 لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قِسِيَّيْنِ وَرُحَبَاءَانَا وَأَنَّهُمْ لَا
 يَسْتَكْبِرُونَ﴾

واته: سویند به خوا ده بینیت سه سه خترینی خه لک له دوژمنایه تیدا به رانه به به وانه ی که
 باوه پریان هیناوه، جووله که نه و نه وانه ی هاوه لیان بو خوا داناوه، سویند بیت ده بینیت
 نزیکترینیان له سوز و خو شه ویستی بو نه وانه ی که باوه پریان هیناوه نه وانه که ده لین:
 به پراستی تیمه نه صرائین، نه وهش له بهر نه وهیه به پراستی نه وان قه شه ی دیندارن و
 هه ندیکیشان گو شه گیر و که سانی خوا په رستن و بیگومان نه وان خو به گه وره دانانین له ناستی
 حه قدا (دوا ی تیگه یشتن باوه په ده هینن).

نیتر بو ت ده رده که ویت مامه له ی نه وان دوژمنکارانه یه، ههر بو یه پیغه مبهه ری خوا
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له گه ل واقعی نه وانیش یه که به رخودی کردوه.

ماکوان: ته ماشای نهو ثایه ته پوخته بکه خوی گه وره به چهند وشه یه کی کورت
 مو عجزیه یه کی گه وره نشانی تیمه نه دات، ستراتیژی یه هوود و موشریکه کانه له هه موو کات
 و زه مه نیکدا ته مه شا بکه یه هوود چی ده که نه له جیهاندا، نه گه ر ته ماشای موشریک و
 بته پرسته کان بکه یت ده بینن چیان کرد له سه رده می ته تار و مه غول تا هم دوا ییانه له بورما و
 چین و ناوچه کانی تری تو ورکستان.

نومیر: به دنیاییه وه وایه، هر ئه دوو هیزه له جیهاندا ئیستا تاراده یه ک فرمانپه وایی ده کهن، یه هوود له بهشی پوژئاوای بته رست و موشریکه کان له پوژه لات، مه به ستم ئه مریکایه که یه هوود مۆنۆپۆلی کردووه، ئه مریکاش رابه رایه تی هه موو پوژئاوایه به ئه وروپا و ئوسترالیا و که نه داوه، پوژه لات یابان و چین و هیند و ده وله تانی تره، جیهانی ئیسلامیش خه وی قوولی لئ که وتوووه وه کو ورچی ماندوو مپه ی دئی له شیرینی خه ودایه.

ماکوان: پیم بلئی ئه وه ی قورپه ییش ویستی بیکات چی بوو له دوا ی ئه وه ی وا چه ند مانگی که یاخود سئ مانگ ده بیت پیغه مبه ر ﷺ جیگیر بوو له شاری مه دینه و پوژ به پوژ خه لکی له ده وری کو ده بیته وه؟

نومیر: هه ولئی قورپه ییش له ناو بردنی ده وله تی ساوا و نوئی پیغه مبه ری خوا ﷺ بوو.

هه وڵی قورەیش بو له ناو بردنی ده وڵته تی ئیسلامی

ماکوان: ئی که پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ له شار و زید و مه لبه ندی خو ی ده رکراوه و هاوه لانی ده رکراون و خه لکی تر له رینگای خوا جینگای کردوونه ته وه، ئیتر حه قی چیه به سه ریانه وه که (500کم) دوورن له شاری مه ککه وه؟!

نومیر: ئاخو ده بیته بزانیته گه ل و هوژی قورەیش له ناوچه که دا خاوه نی سه ره به رزی و میژوون، ههروه ها گه وه ره ترین گه ل و هوژی عه ره بن و یان سه ره به رزترین و به عیزه ترین و ده وڵه مه ندرتینی عه ره بن.

له ناو تیره کانی دوورگی عه ره بیدا پرووی نه داوو هیه گه ل و هوژیکی تری عه ره ب دژی قورەیش بوه ستیته وه.

به لکو به پیچه وانه وه هه موو گه ل و هوژه کانی عه ره ب له پێشبرکتی دابوون بو ئه وه ی له گه ل قورەیشدا بونیادی په یوه ندیه کی به هیز بیا بکه ن چ له پرووی دیبلۆماسیه وه بیته، یاخود ئابوورییه وه، چونکه قورەیش سه ره به رشتی مالی خوا ده کات و چاو دیری که عه ده کات، قورەیش له شاری مه ککه دا گرنگی ئه دات به حاجیان، خاوه نی قورسای و کیشی زور گه وه بوون له دلی عه ره بدا به گشتی.

ئه گه ره به زانستی فقهی واقیعیته ته ماشای بکه ین که له تووه فیروبووم و به و چاوه سه یری پرووداو و شیکاری بو واقیعه که و په وشه که بکه ین، قورەیش بیده نگ نابێ، چونکه تانه و خه نه جهری له سه ر دل دراوه زور به ترسناک ته ماشای موهاجیر و پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ ده کات و به ترسناک دای ده نیته بو سه ر ئاساییشی نه ته وه یی، به و چاوه شه وه ته ماشا ده کات که هوژی ئه وس و خه زه رج وه ستاونه ته وه له به رده م هیز و گه وه یی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ له بیر قورەیشدا به هوکاری ئه وه ی میوانداری خاوه ن مالیان له پیغه مبه ر و هاوه لان و ئیمانداران کردوو به گشتی!

بو قورەیش کیشه که هه روا ئاسان نه بوو، بو ی بووه کیشه ی که رامه ت و ده سترژی کردن، ئه وه شمان له بیر نه چیت له سه ره تای ئه م بانگه وازه ی ئیسلامه وه گه وه و سه رکرده کانی قورەیش که و تنه دژایه تی کردن و له ناو بردن و مراندنی ئه م بانگه وازه ی ئیسلامیه.

به‌رځای جیاواز، به ترس و تۆقاندن، کوشتن و داگیرکردنی مآل و سامان، هه‌رچه‌نده نه‌یان‌توانی، به‌لام ده‌بیت ته‌وه‌ش له‌به‌رچاو بگرین سه‌رکرده و گه‌وره‌پیاوانی قورپه‌یش هه‌روا به ئاسانی ده‌ست هه‌لناگرن و دان به‌شکستی خۆیاندا ناښتن، وایه؟

ماکان: به‌دلنیا‌یه‌وه وایه ته‌وه‌تا تۆ به فیه‌قی واقیعه‌که قسه ده‌که‌یت و من ده‌بیت له تۆوه فیربیم، ته‌وه‌شمان له‌بیر نه‌چیت په‌یوه‌ندی نیوان شاری مه‌ککه و مه‌دینه په‌یوه‌ندی هاوپه‌یمانی و بازرگانی و ته‌نانه‌ت په‌یوه‌ندی ژن و ژنخوازی بوو له‌نیوانیاندا، مآلی خالوانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌موو خه‌لکی شاری مه‌دینه، چوونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌دلنیا‌یه‌وه کاریگه‌ری له‌سه‌ر ته‌و په‌یوه‌ندییه داده‌تیت و ده‌بیته کیشه‌یه‌کی زۆر گه‌وره له‌رووی ئابووری سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی بۆ شاری مه‌ککه و قورپه‌یش.

نومێر: گومانی تیدا نییه له‌دید و بۆچوونی قورپه‌یش شتیکی زۆر ترسناک هه‌بوو که ته‌وان حیسابیان له‌سه‌ر کردبوو، ته‌وان وایان دانا بوو پیغه‌مبه‌ر ﷺ بپرواته شاری مه‌دینه زۆربه‌ی یه‌هوود تیدا نیشته‌جین، پیده‌چیت هه‌موو موسلمان ببن، ته‌گه‌ر یه‌هوود بپۆنه سه‌ر هیزی موسلمانان ته‌وه به‌دلنیا‌یه‌وه هیزی گه‌وره و به‌هیزیان لی دهرده‌چیت، به‌و پیتیه‌ی یه‌هوود خاوه‌نی چه‌کی زۆر و قه‌لای به‌هیز و پته‌و بوون و خاوه‌نی جه‌نگاوه‌ر و هیزی ئابووری و سامانی زۆر بوون، ته‌م دید و تیروانینه‌ی قورپه‌یش له‌وه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتبوو که یه‌هوود ته‌هلی کیتابن و هه‌میشه باس له‌یه‌ک خوایی و پیغه‌مبه‌ران ده‌که‌ن، باسی کتیه‌ ئاسمانیه‌کان ده‌که‌ن، ته‌وان بوون ب‌ل‌اویان کرده‌وه سه‌رده‌می هاتنی پیغه‌مبه‌رکه‌ له‌و زه‌مه‌نه‌دا، هه‌ربۆیه قورپه‌یش به‌دووری نه‌ده‌زانی یه‌هوودیه‌کان موسلمان ببن، خو ته‌گه‌ر زیاتر لیکۆلینه‌وه بکه‌ین ده‌بینین هه‌موو ته‌مانه له‌سه‌ر رځای قورپه‌یش بوون بۆ بازرگانییه‌کانیان له‌گه‌ل شامدا، بوونی موسلمانان له‌و ناوچه‌یه هیزیکی ترسناکه له‌سه‌ر به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی قورپه‌یشدا، چونکه قورپه‌یش ده‌یزانی ده‌وله‌تی ئیسلامی هه‌رپه‌شه‌یه له‌سه‌ر به‌رژه‌وه‌ندییه ئابوورییه‌کانی قورپه‌یش و لیدانیکی به‌ئازاره له‌ئابووری شاری مه‌ککه.

جا له‌به‌ر ته‌وه قورپه‌یش هه‌روا ده‌ست هه‌لناگریت له‌گه‌وره‌بوونی ده‌وله‌تی ئیسلامی، وازی لیتا‌ه‌یتیت پۆژ به‌دوای پۆژ گه‌وره‌تر بیت بیت‌ه‌وه‌ی پروبه‌پرووی بیت‌ه‌وه، شه‌و و رۆژ له‌بیر و پیلانی ته‌وه‌دابوون چۆن محمد ﷺ و هاوه‌لانی له‌ناو به‌رن، له‌بیرمان نه‌چیت سونه‌تیکي خودای په‌روه‌ردگاره که کافر و بی‌باوه‌ران هه‌میشه له‌بیر و پیلانی ته‌وه‌دان موسلمانان له‌ناو به‌رن، له‌سوره‌تی البقرة ئایه‌تی ۱۷۲ ده‌فه‌رموویت:

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكَفْرٌ بِهِ
وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ
يُقْتَلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَظَعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ
كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ﴾ (٢١٧)

واته: پرسارت لی ده کهن دهر باره ی جهنگ له مانگی چه رامدا (که بریتین له ذوالقعدة و
دوالحجة و محرم و رجب) بلن: جهنگ له و جوړه مانگانه دا کاره ساتیکی گه ورو هه له یه کی
گه ووره یه، به ره ه لستی رپیازی خوا و بیباوهری پتی و (تاوانیکی گه ووره یه) و (جهنگ) له
مزگه وتی چه رام دا، دهر به دهر کردنی خه لکه که ی زور گه ووره تره لای خوا (له کوشنی که سیک
یا چه ند که سیک) و زور هینان بو ئیمانداران تا پاشگه ز بکرینه وه تاوانیکه له کوشن
گه ووره تره، (بیگومان بیباوهران) به رده وام دژتان ده جهنگن هه تا واتان لی بکه ن که له دین و
ثاینتان پاشگه ز بینه وه نه گهر بو یان بکریت، جا نه وه ی له ثایینه که ی په شیمان بیته وه به
کافری به ریت، نه و جوړه که سانه کاره کانیا ن پوچ ده بیت له دنیا و له قیامه تدا، نه وانه
جینشینی ناو ناگری دوزه خن و ژیا نی هه می شه یی تیا ده به نه سهر.

به م هوکارانه قوره یش به شیوه یه کی ریکخواوه یی هه نگاوی هه له پتیا وه و پیلانی بو
دارشن، بو له ناو بردنی ده ولته ی ساوای پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، سهر تا به شیوه ی
ناسان دهستی پیکرد و مهنه جی دیلو ماسی به کار هینا له ناردنی خه لک و وه فد بو ناو هو ز و
عه شیر ته کان و دانوستان و هاوپه یمانی له گه لیاندا، هه موو نه م کارانه نه گهری زور تر سناکی
خسته سهر شاری مه دینه و ده ولته ی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، هه موو نه و کارانه ی
قوره یش له شیوه ی په یمان نامه نه بوو بو نه وس و خه زره ج به لکو له شیوه ی هه ره شه و
دا گیر کردنی شاره که بوو.

ماکان: کاره کان بریتی بوون له چ فاکته ر و نه جندای قوره یش چی بوو چی به کار
ده هینا؟!

نومیر: خالی سهره کی قوره یش شه ری دوو به ره کی و فیتنه و ناشووب بوو له نیوان خه لکی
شاری مه دینه دا، ده یویست جهنگی خو کوژی و برا کوژی له نیوان نه وس و خه زره ج زیندو و
بکاته وه، یان دهر کردنی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و هاوه لان به وه ی نه وان پرؤن شاری
مه دینه له ده ستر دژی قوره یش پرگاری ده بیت.

بویه قوره‌یش کاری له‌سهر ئه‌وه کرد که عه‌بدووللای کوری ئوبه‌ی کوری سه‌لول که تا ئیستا گه‌وره و سه‌رکرده‌ی موشریکی ئه‌وس و خه‌زهره‌جه، ناردی به‌شوئیدا و له‌ ناو دارونه‌دوه کۆبوونه‌وه‌یان بۆ سازدا و له‌سهر ته‌وه‌ری ئه‌وه‌ی ئه‌و گه‌وره و سه‌ید و سه‌رکرده‌ی شاری مه‌دینه‌یه و په‌غه‌تی موک و سیاست و پادشایان دایه عه‌بدووللای کوری سه‌لول، رق و کینه‌ی عه‌بدووللای کوری ئوبه‌ی کوری سه‌لولیان به‌کار هێنا دژی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ. دوا‌ی ئه‌وه‌ی که زانیان عه‌بدووللای کوری سه‌لول ترسنۆکه و هیچی پیناکریت نامه‌یه‌کی هه‌ره‌شه ئامیزیان نارد بۆی و له‌نامه‌که‌دا ده‌لێت: (ئیه‌و دالده‌ی محمد ﷺ له‌کهن یان ده‌ری ده‌کهن له‌ناوخۆتاندا و یان سوپا ده‌کینه سه‌رتان و دێین هه‌موو جه‌نگاوه‌ر و پیاوه‌کانتان ده‌کوژین و خیزان و مآل و مندالتان ده‌به‌ین).^{۲۶}

ماکوان: ئه‌ی چی روویدا و عه‌بدووللای کوری ئوبه‌ی کوری سه‌لول چی کرد دوا‌ی ئه‌و هه‌ره‌شه گه‌وره‌یه‌ی قوره‌یش؟

نومێر: هه‌لسا به‌ کارێکی زۆر ترسناک چاوه‌روانه‌کراو، به‌بریارێکی زۆر ترسناک هێزی کۆکرده‌وه له‌ موشریکی ئه‌وس و خه‌زهره‌ج بۆ لێدانی موسلمانانی ئه‌وس و خه‌زهره‌ج!

ماکوان: به‌لامه‌وه زۆر ئاسایه‌ هه‌ی غه‌ریب نییه، هه‌موو دنیا دژی یه‌ک بن، به‌لام بۆ لێدانی موسلمان هه‌موو ده‌بن به‌یه‌ک و له‌ میژوودا زۆر روویداوه، که فارس و رۆم هه‌میشه جه‌نگیان بوو له‌ دژی موسلمانان بوون به‌یه‌ک هێز، له‌ ئهنده‌لووس به‌ هه‌مان شیوه له‌ جه‌نگی خاچه‌رستان هه‌ربه‌هه‌مان شیوه، له‌ داگیرکردنی سه‌ده‌ی (۱۹-۲۰) هه‌موو هێزی دنیا جه‌نگیان بوو دژی موسلمانان که له‌ راستیدا دژی یه‌کترن، ئه‌وان و هیندۆس به‌یه‌که‌وه دژی موسلمانان له‌ هیندستان و پاکستان، ئه‌مریکا و رۆسیا دژی یه‌کن، به‌لام بۆ لێدانی موسلمانان هاوده‌نگن، فره‌نسا و ئینگلیز دانوویان به‌یه‌که‌وه ناکوڵیت بۆ لێدانی موسلمان یه‌ک ریزن، شووعی و سه‌رمایه‌داری به‌یه‌که‌وه هه‌رگیز ناگونجین، به‌لام بۆ لێدانی موسلمانان موو ناچیت به‌ نێوانیاندا، خوا‌ی گه‌وره له‌ سوره‌تی النساء ئایه‌تی ۸۹ دا ده‌فه‌رموویت:

۲۶ - (أَنْ كَفَّارٌ فُرِشَ كَتَبُوا إِلَى ابْنِ أَبِي، وَمَنْ كَانَ يَعْبُدُ مَعَهُ الْاَوْتَانِ مِنَ الْاَوَسِ وَالْخَزْجِ، وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَئِذٍ بِالْمَدِينَةِ قَبْلَ وَقْعَةِ بَدْرٍ: إِنَّكُمْ أَوَيْتُمْ صَاحِبَنَا، وَإِنَّا نَقْسِمُ بِاللَّهِ لَتَقَاتِلَنَّهُ، أَوْ لَتَخْرُجُنَّ أَوْ لَتَسِيرُنَّ إِلَيْكُمْ بِأَجْمَعٍ حَتَّى نَقْتَلَ مَقَاتِلَكُمْ، وَتَسْتَبِيحَ نِسَاءَ كَمَالِ رَاوِي: رَجُلٌ مِنَ الصَّحَابَةِ، الْمَحْدُثُ: الْأَبَانِي، الْمَصْدَرُ: صَحِيحُ أَبِي دَاوُدَ).

﴿وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾

واته: (ئهو دووروانه) ئاواته خوازن که ئیوهش کافر و بن باوه ربن وهک خویان، تا وهک یه کتان لی بیت، هه رگیز ئه وانه به پشتیان و یاوه ر دامه نین هه تا کۆچ نه کهن له پیناوی خوادا، خو ئه گهر یاخی بوون و پشتیان تیکردن، ئیوه بیانگرن و بیانکۆژن له هه رکۆیدا ئه وانه تان دهست کهوت، هه رگیز نه کهن ئه وانه بکه نه یاوه ر و هاوکار.

پیم بلی له کۆتاییدا رووداوه کان چۆن هاتنه پیش و پیغه مبه ر چۆن چاره سه ری کرد؟!

نومیر: ههروه کو وتم عه بدوللای کوری ئوبه ی کوری سه لول هیزی کۆکرده وه، بو پشتنی خوینی ئه وس و خه زه رج، له بیرى چوو ه خو ی له گه وره ی خه زه ره ج، به لام وه کو تو وت بو لیدانی خواناسان هیچ به ره به ستیک نامیتیت، که موشریکه کان کۆبوونه وه ناچار موسلمانانی ئه وس و خه زه رج کۆبوونه وه بو جهنگی موشریکه کان، ئه مه ش سه ره تای جهنگی ناوخویه و کاریگه ری زۆر خرابی لی ده که ویته وه.

ماکوان: ئه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ له کۆیه ئاگای له مانه نیه؟!

نومیر: به لی، به دنیاییه وه ئاگای لییه تی و هه روا دهسته وه ستان دانه نیشتوو ه سه رکرده ی هه کیم و قایدی گه وره له کاتی کینه و رووداو و ئه زمه کاندای ده رده که ویت و به باشرین شیوه چاره سه ری ده کات، به تاییه ت پیغه مبه ر ﷺ که به ئاراسته ی وه حی کارده کات.

پیغه مبه ری خوا ﷺ به خیرایی هات هه موو هه ولئیکی خو ی خسته گه ر که هیچ پیداکیشانیک روونه دات، ململاتیکه بوه ستیتیت، پیش ئه وه ی جهنگ ده ستیبیکات فریایان کهوت و کهوته نێوانیان، لێره دا ئه و فیهی واقیعه ی که باس ده کهیت زۆربه جوانی ده رده که ویت.

ماکوان: چی بوو بۆم باس بکه؟!

نومیر: له و جیگایه دا که موسلمان و موشریکه کان وه ستابوون هیچ باسی خواناسی و به هه شت و جهه نه می نه کرد، باسی پره نسپ و مه بده ئی ئیسلامی نه کرد، چونکه تیکه لاون له موشریک و موسلمان، به لام پیغه مبه ر ﷺ له سه ر دوو ته وه ره کاری کرد که زۆر گرنگ بوو له و واقیعه دا یه کهم ئازایه تی و پاشان په حم.

ماکوان: چۆن، زیاتر باسی بکه؟!

نومێر:

وه‌ته‌ری یه‌که‌م: ئازایه‌تی و شه‌هامه‌ت و غیره‌ت و پیاوه‌تی و که‌سایه‌تی له‌ ناویاندا
زیندوو کرده‌وه که‌ عه‌ره‌ب به‌گشتی شانازی پێوه ده‌کرد جا موس‌لمان و موشریک هه‌ردوو له
هاوبه‌ش بوون له‌و پێناسه‌ و خه‌سله‌تانه‌دا ئه‌ویش بریتی بوو له‌ فه‌رمووده‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر
ﷺ.

فه‌رمووی پێیان: له‌وه‌ته‌ی هه‌ره‌شه‌ی قوره‌یشتان پێگه‌یشتوو له‌ ترساندا ئارامتان
نیه‌ه‌لگیراوه‌، ئه‌و ترس و بیمه‌ی خۆتان بۆ خۆتان دروست کردوو، ده‌تانه‌وێت یه‌که‌تر له
ناوبه‌رن، قوره‌یشی لێتان دووره‌، به‌لام کار و په‌یامی قوره‌یش جێبه‌جێ ده‌که‌ن و ئه‌نجامدانی
ئه‌وان پیاده‌ ده‌که‌ن.^{٢٧}

پاشان له‌ نێوانیاندا گیانی ئازاییه‌تی و به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی دروست کرد پۆچی شوێشگێری
و گه‌ریلای دایه‌ موس‌لمانان، فه‌رمووی له‌ ترسی ئه‌وان و هه‌ره‌شه‌ی ئه‌وان کو‌ر و برا کانتان
یه‌که‌تر ده‌کوژن.^{٢٨}

تُریدونَ اَنْ تُقاتِلوا اَبْناءَکُمْ وَاِخوانَکُمْ؟!

واتا: ئه‌وسێ ئه‌وسێ بکوژیت و خه‌زه‌رج خه‌زه‌رجی بکوژیت، خه‌لکی شاره‌که‌ یه‌که‌تری
بکوژیت قوره‌یش له‌مالی خۆی دانیه‌شتوو.

موس‌لمان و موشریک گوێیان له‌ قسه‌ شیرینه‌کانی پێغه‌مبه‌ر بوو ﷺ هه‌موو
بلاوه‌یان کرد و پۆیشتن.

ئه‌مه‌وێ بَلِّیم که‌ پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ به‌راستی فیه‌قی واقعی پیاده‌ کردوو،
ئه‌گه‌ر چاومان له‌و بکهدایه‌ ئیستا تووشی ئه‌و کیشه‌ و نا‌ره‌حه‌تی و نا‌هه‌مواریانه‌ نه‌ده‌بووینه‌وه
له‌ کوردستانه‌که‌ی تۆ و عیراق و سووریا و میسر و لیبیا و...هتد.

گه‌وره‌ترین فیتنه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ده‌وله‌ت و ئوممه‌ت و ژیان له‌ناو به‌ریت جه‌نگی ناوخۆ و
جه‌نگی طائفه‌کانه‌ له‌ ناوخۆدا.

٧ - (لَقَدْ بَلَغَ وَعِيدُ قُرَيْشٍ مِنْکُمْ الْمُبَالَغَ، مَا کَانَ تَکْیْدُکُمْ بِأَکْثَرِ مِمَّا تُریدونَ اَنْ تَکْیدوا بِهِ
اَنْفُسَکُمْ)

٢٨ - هه‌مان فه‌رمووده‌ی پێشوو.

به لّام پیّغه مبه ری خوا ﷺ چاره سهری کرد و نه یهشت نه جندا و کار و فیتنه کانی قوره یش سهر بگریّت.

ئهمه ش له پیّغه مبه ره وه ﷺ ئه وه مان فیر ده کات چۆن شه ری ناوخۆ و ململانی طائفه گه رای و هلا بنیین و فیرمان ده کات به دوای خالّه هاوبه شه کاندای بگه ریین، من و تو که موسلمانین ۳۰٪ خالی هاوبه شمان هه یه، به لّام مروّف له گه لّ برایدای ۷۰٪ هاوبه شن، له ۳۰٪ هاوبه شی بیروباوه ر و نیشتمان و ئوممهت کۆمان ده کاته وه.

به لّام قوره یش دهسته وه ستان نه بوون، راسته هه ولّی یه که می سهری نه گرت فه شه لی هینا به لّام جهنگ به رده وامه.

ماکوان: پلانی دووه می قوره یش چی بوو دژی موسلمانان؟!

نومیر: جهنگی دهروونی دژی موسلمان.

جه‌نگی ده‌روونی دژی موسلمانان له شاری مه‌دینه‌دا

ماکوان: ئەم جه‌نگه ده‌روونییه چۆن ده‌ستی پێکرد دژی موسلمانان؟

نومیڤ: جه‌نگه ده‌روونییه‌که به به‌رنامه‌یه‌کی هه‌په‌شه ئامیز ده‌ستی پێکرد، له نامه‌که‌دا به موسلمانان ده‌لیت: به‌وه دلخۆش مه‌بن له ژێر ده‌ستمان ده‌رچوون و پوڤیشتنه شاری یه‌سریب، دنیابن دیننه سه‌رتان و له‌ناوتان ده‌به‌ین، له‌ناو مآل و مندآل و جیگای گه‌رم‌تاندا له‌ناوتان ده‌به‌ین.^{۲۹}

جۆریکه له هه‌په‌شه‌ی جددی و چاوترساندنی موسلمانان، ئوسلوبیکی کۆن و نوێ به‌کار ده‌هێننه‌وه، به‌م شیوه هه‌په‌شه‌یه زۆرجار بۆ جه‌نگی ده‌روونی و پوڤخاندنی وره‌ی به‌رامبه‌ر به‌کار ده‌هێنریت، موسلمانان کاره‌که و هه‌په‌شه نامه‌که‌یان به‌گشتی و به‌جددی وه‌رگرت و زۆر گرنگیان پێدا، چونکه ده‌یانزانی قوپه‌یش له توانایدا هه‌یه بێته سه‌ر شاری مه‌دینه و داگیری بکات، ده‌یانزانی له ڕیگای به‌کرێگیراوه ئه‌عرابییه‌کانه‌وه قوپه‌یش خه‌لک ده‌نیریت بۆ کوشتنی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ، چونکه پێشتر له شاری مه‌که‌که ئه‌زمونی ئیغتیالی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیلانی بۆ دا‌پ‌ژ‌رابوو، ویستییان هه‌موو هۆزه‌کان پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکوژن و خۆینه‌که‌ی دابه‌ش بکه‌ن به‌سه‌ر هۆز و عه‌شیره‌ته‌کاندا، هه‌روه‌ها ب‌پ‌یا‌ریاندا هه‌رکه‌س محمد ﷺ بکوژیت یان راده‌ستی قوپه‌یشی بکات، ۱۰۰ و شتر به‌دیاری وه‌رده‌گریت، هه‌موو ئه‌مانه‌ وای کرد موسلمانان و پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ کاره‌که به‌جددی و گرنگ وه‌رگیرن، به‌جۆریک ئه‌وانیش پلانی بۆ دا‌پ‌ژ‌ژ‌ن و زۆربه‌ی کاته‌کان پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ شه‌وان نه‌ده‌خه‌وت و ئیشکگری ده‌کرد و پاسه‌وانی ده‌کرد بۆ خۆی و مآل و خیزانه‌کانی له ترسی غه‌دری قوپه‌یش، ماوه‌یه‌کی زۆر به‌م شیوه‌یه مایه‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ زۆر ماندوو بوو له‌وه‌ی چه‌ند شه‌ویک بوو نه‌خه‌وتبوو، فه‌رمووی خۆزگه‌ پیاوچاکیک له‌هاوه‌لانی ئه‌مشه‌و پاسه‌وانی ده‌کردم و منیش تۆزیک ده‌خه‌وتم.

ماکوان: په‌وشه‌که ئه‌وه‌نده ترسناک بوو؟

۲۹ - (أُرْسِلْتُ فُرُشَ إِلَى الْمُسْلِمِينَ تَقُولُ لَهُمْ: لَا يَغْرَنُكُمْ أَنْكُمْ أَفْلِئْمُونَا إِلَى يَثْرِبَ، سَتَأْتِيَكُمْ فَتَسْأَلُكُمْ وَتُبِيدَ خَضْرَاءُكُمْ فِي عَقْرِ دَارِكُمْ). روى البخاري ومسلم.

نومیر: به‌لی، پیغهمبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمْ ٢٠ نه‌ونده ماندوو بووبوو به‌دوای پاسه‌وان ده‌گه‌را تا پاسه‌وانی بکه‌ن، تا پیغهمبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمْ گوئی له ته‌قه و خشه‌ی شمشیر ده‌بیئت له دهره‌وه‌ی ماله‌که‌ی، پیغهمبه‌ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمْ ده‌فرمووئیت کییت زه‌لام؟! له‌وه‌لامدا: سه‌عدی کوری اُبی وه‌قاص ٢١ پورزای پیغهمبه‌ر بوو فرمووی؛ من سه‌عدم ئه‌ی پیغهمبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمْ!

پیغهمبه‌ر فرمووی به‌مشه‌وه چی ده‌که‌یت له‌م ناوه‌؟!

سه‌عد: فرمووی که‌وته دَلَمْ ئه‌م شه‌و پاسه‌وانیت بکه‌م و هه‌ستم کرد هه‌ره‌شه‌ت له‌سه‌ر بیئت، ئینجا پیغهمبه‌ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمْ زۆر خوْش‌حال بوو، دو‌عای کرد بۆ سه‌عد و ئه‌و شه‌وه به‌ئارامی خه‌وت. ٢١

له‌ شاری مه‌دینه‌دا ئه‌وه حال و گوزه‌رانی موسلمانان بوو، ئه‌م دیارده‌یه به‌ک شه‌و و چه‌ند شه‌و نه‌بوو، به‌لکو ماوه‌ی مانگیک زیاتر پیغهمبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمْ ئاوا به‌ شه‌ودا ئیش‌کگر بووه، هه‌میشه یان خوْی یان پاسه‌وانی هه‌بووه، تا ئه‌و کاته‌ی خوای گه‌وره، ئاگاداری کردوو که چیت پتوست به‌ پاسه‌وان ناکات، خوای په‌روه‌ردگار ئه‌تانباریزیت، سوره‌تی المائدة ئایه‌تی ٦٧:

﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾

واته: ئه‌ی پیغهمبه‌ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمْ و فرستاده، هه‌رچی فه‌رمان و په‌یامیکت بۆ دابه‌زیوو له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه (بئ دوودلی و بئ ماتلی) پرایگه‌یه‌نه، خوْ ئه‌گه‌ر به‌و کاره هه‌لنه‌سایت ئه‌وه مانای وایه په‌یامه‌که‌ت (به‌ته‌واوی) نه‌گه‌یاندوو (دلنیش به‌ که) خوا ده‌تباریزیت له‌ شه‌رو خراپه‌ی خه‌لکی، چونکه به‌پاستی خوا هیدایه‌ت و رینموونی قه‌ومی بیباوه‌ران نادات.

٣٠ - سعد بن اُبی وقاص.

٣١ - أَنْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَهَرَ ذَاتَ لَيْلَةٍ وَهِيَ إِلَى جَنْبِهِ قَالَتْ : فَقُلْتُ : مَا شَأْنُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : (لَيْتَ رَجُلًا صَالِحًا مِنْ أَصْحَابِي يَخْرُسُنِي اللَّيْلَةُ) قَالَتْ : فَبَيِّنَّا نَحْنُ كَذَلِكَ إِذْ سَمِعَتْ صَوْتَ السَّلَاحِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : (مِنْ هَذَا) ؟ قَالَ : سَعْدُ بْنُ مَالِكٍ قَالَ : (مَا جَاءَ بِكَ) ؟ قَالَ : جِئْتُ لِأَخْرُسُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ : فَسَمِعْتُ غَطِيطَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي نَوْمِهِ صَاحِبِ الْبَخَارِيِّ.

که ئه‌و ئایه‌ته هاته خواره‌وه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌سه‌ر دیوار و بنمیچی ماله‌که‌یه‌وه سه‌ری ده‌ره‌یتنا و به‌ پاسه‌وانه‌کانی فه‌رموو: هه‌موو بگه‌ڕێنه‌وه ماله‌وه خوای گه‌وره ده‌مپا‌رێ‌زێ‌ت.^{۳۲}

ماکوان: واته‌ له‌و کاته‌وه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پاسه‌وانی نه‌ما؟!

نومی‌ر: به‌لێ له‌و کاته‌وه تا وه‌فاتی کرد پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پاسه‌وانی نه‌بوو.

ماکوان: ئه‌وه به‌راستی لێ‌کو‌ئینه‌وه‌ی ده‌وێت، موعجی‌زه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌یه‌ له‌و حا‌ل و گوزه‌رانه‌دا داوا بکات که پاسه‌وانم ناوێت، چونکه د‌ل‌نیامان ده‌کاته‌وه که هه‌یچی لێ‌نایه‌ت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی په‌یامه‌که ته‌واو نه‌بووه، به‌لام د‌ل‌نیام ئه‌وه تاییه‌ت بووه به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ وایه؟!

نومی‌ر: به‌لێ، به‌د‌ل‌نیاییه‌وه تاییه‌ته به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ، قیاداتی ئیسلامی پێ‌ویسته خۆیان بپا‌رێ‌زن و پاسه‌وان و ئی‌شگریان هه‌بێت.

چونکه ئه‌و هه‌ره‌شه و چاو سوورکردنه‌وه‌ی قور‌ه‌یش ته‌نها بۆ پێغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌بوو، به‌ل‌کو بۆ هه‌موو هاوه‌لان و ئی‌مانداران بوو به‌گشتی تاییه‌ت بۆ سه‌رکرده‌کانی ده‌وری پێغه‌مبه‌ر ﷺ.

ئه‌وه‌مان له‌بیر نه‌چ‌یت قور‌ه‌یش بپا‌ری دا هه‌رک‌ه‌س ئه‌ب‌وبه‌کر بگ‌ر‌یت به‌زیندوو‌یی و به‌ مردوو‌یی (۱۰۰) و‌ش‌تر خه‌لاتی ئه‌در‌یتی، هه‌موو قیاداتی ده‌ور‌وپ‌شتی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌موو له‌یه‌ک ئاستدا ته‌ماشای ده‌کرا و هه‌موو داوا کراو بوون به‌ مردوو‌یی یان به‌ زیندوو‌یی.

ماکوان: راسته‌ له‌ کتێبه‌که‌دا خ‌و‌ێ‌ندمه‌وه ئ‌وبه‌ی ک‌و‌ری که‌عب^{۳۳} -په‌زاهه‌ندی خ‌و‌ای له‌سه‌ر ب‌یت- ده‌فه‌رم‌وو‌یت: کاتیک پێغه‌مبه‌ر ﷺ هاته شاری مه‌دینه و ئه‌نسار بوونه پ‌ش‌تیوان، پ‌ش‌ه‌وا‌یانی قور‌ه‌یش هه‌موو‌یانی خ‌سته‌ ناو که‌وانه‌یه‌که‌وه، ئه‌وان‌یش شه‌و و ڕ‌ۆژ به‌ چه‌که‌وه ده‌گه‌ران و هه‌میشه‌ خ‌و‌یان پ‌ر چه‌ک کرد‌بوو به‌ شه‌و و ڕ‌ۆژ له‌ ئاماده‌ باشیدابوون،

۳۲ - عن عائشة قالت كان النبي ﷺ قَوْلُهُ تَعَالَى: (والله يعصمك من الناس) لِأَنَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَرَكَ الْإِحْرَاسَ حِينَ نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ، وَأَمَرَ أَصْحَابَهُ بِالْإِنْصِرَافِ عَنْ حِرَاسَتِهِ.

۳۳ - أبي بن كعب.

چونکه له ناو بردن و تیرۆرکردنی قیاداتی ئیسلامی ئامانجی بیاوه پانه له هه موو سه رده م و کاتیکدا.^{۳۴}

نومێر: به ئی راستت فه رموو، ئه وه جه نگی نه فسی بوو قو په یش له گه ل موسلمانان کردی، به لام سه رکه وتوو نه بوو به لکو گو پوتین و چالاکی دایه ئیمانداران و زیاتر له مه ریزه کانیا ن به هیز کرد و روو به رووی دو ژمن وه ستانه وه، ئه زموونیا ن زیادی کرد.

ماکوان: به وه نده ده ستیا ن هه لگرت؟!

نومێر: نا، به لکو جه نگیکی تریا ن ده ست پی کرد.

ماکوان: چی بوو؟

نومێر: جه نگی دا براندنی په یوه ندی و دبلۆ ماسیه ت.

۳۵ - (لَمَّا قَدَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ وَأَصْحَابُهُ الْمَدِينَةَ وَأَوْنَتْهُمْ الْأَنْصَارُ، رُمَتْهُمْ الْعَرَبُ عَنْ قَوْسٍ وَاحِدَةٍ كَانُوا لَا يَبْتَغُونَ إِلَّا بِالسَّلَاحِ وَلَا يُضِحُّونَ إِلَّا فِيهِ).

جهنگى دابرىنى پەيوەندىيە دىيلۆماسىيەكان

نومېر: لە پابردوودا قورەيش شانازى و فەخرى بەووە دەکرد هېچ ھۆز و عەشیرەتتىک خاوەنى ئەو ئىمتىازە نىيە، تەنھا و تەنھا قورەيش خاوەنىيەتى، ئەویش بریتی بوو لە ئاودان بە حاجىيەكان، ئاودان کردنەوێ مالى خوا و پاک پاگرتن و خزمەتى حاجىيەكان، ھەموو عەرەب و قورەيش بەو ياسايە پازى بوون ھەرکەس چوو ئەو کەبە ئەو ئەمن و ئاسايى پاریزراو، بەلکو پزىز لىگراویشە و دەبىت خزمەت بکرىت، ھەموو عورف و عادات و ياساکانى نيوەدوورگەى عەرەب بەمە پازى بوون و پزىز ئەم ياسايەيان دەگرت و خودى قورەيش دايمەزراندبوو!

بەلام لە دژى موسلمانان ھەموو ياسا و عورف و عادات و وەفا و پياوەتییان لەدەست دا، بەلکو بپاریيان دا خەلکی شارى مەدینە بوى نىيە بپروا بو حەج و کەبە، سەردانى مالى خوا بکات!

ماکوان: بپروا بکە لەم سەردەمەدا ھەرۆايە عورف و ياسا و باسەکانى مافى مروف و پياوەتى و شەرەف و کەرامەت، ھەموو لە ئاستى موسلمان و ئيمانداران دەوەستىت، مافى مروف ئەوکات دەبىتە يەک تاکە پىلاو بە قاچى طاغوت و ملھووپردەکان، ئەشکەنجە و ئازارى موسلمانانى پىتەدەن.

وشەى ئازادى و ماف و ئەرک و ديموکراسى و لىبرال... ھتە.

ھەموو وتەى بى مانا و قسەى باقوبرىق.

کوا مافى مروف لەبەرامبەر (محمد مورى) مىسر لە زىندان کوشتيان، کوا ديموکراسى کاتىک بەدەنگى خەلکی ھاتە سەر حوکم؟!

کوا مافى ئەو ھەموو مافخووراوانەى يەمەن و سووريا و کوردستان و شيشان و فەلەستين و تورکستان... ھتە.

بپروا بکە تەنھا و تەنھا دەسەلات بپيار ئەدات نەک ماف و ديموکراسى قسە قۆرەکانى رۆژئاوا و رۆژھەلات... ھتە.

نومیر: به لئی، راسته ده زانم ماکوان توپهیت، به لām بگه پیره وه بۆ ئەم ژيانه ی تیبدا ده ژین، پرۆژه که ی من و تو زۆر گه وریه با پیکه وه خه ریکی کاری خۆمان بین و پرۆژه که ته واو بکه ین کارمان زۆره.

ماکوان: به لئی باشه، پرۆژه که مان بۆ ئه وه یه خه لکی ئاگادار بن له کۆن و نویدا دوژمن هه مان فاکتەر به کار ده یئیتته وه.

نومیر: به لئی، به دلنیا یه وه مه به ستم ئه وه یه زیاتر له باسی خۆمان ده رنه چین، خو ئه گه ر پیویستی کرد ئه وه ی راستی و حه قه ده یلێین و باسی ده که ین.

ماکوان: زۆر باشه چی روویدا وه له روودا وه کانی دا براندنی په یوه ندیه دیلو ماسیه کانی قوره یش دژی شاری مه دینه؟!

نومیر: قوره یش هه موو عورف و عادات و کلتوری عه شایه ری له بیرکرد و قه ده غه ی کرد خه لکی شاری مه دینه پرۆنه مه ککه، به تایبه ت بۆ حه ج، جا رووداو یکی سه یر روویدا سه عدی کوری مو عاز^{۳۵} گه وره پیاوی ئه وس بوو سه رکرده ی ناسراوی شاری مه دینه بوو، به کیک بوو له پیاوه ناودار و ئازا و ده وله مه ند و سه رکرده کانی عه رب ده چیتته شاری مه ککه، به لām به بریاره که ی نه زانیوو. دیاره بریاره که یان ده رکرده وه سه عد به ریگا وه بووه بۆ شاری مه ککه ی پیروژ، به هه رحال سه عد و ئومه ییه ی کوری خه له ف^{۳۶} هاوړپی یه کن، هه ردوولا برۆیشتنا یه ته مه ککه یان مه دینه لای یه کتر ده مانه وه، سه عد بریاری دابوو پروات بۆ عومره، لای هاوړپیکه ی دابه زی ئومه ییه ی کوری خه له ف، تاراده یه ک کاروانی بازرگانی قوره یش سه عد ده یپاراست له ریگای مه دینه بۆ شاری مه ککه.

به ئومه ییه ی وت هاتووم بۆ عومره پیم بللی چ کاتیک که عبه چۆله با طه واف بکه م و له نیوه رۆ ده ستی کرد به طه واف له ده وری که عبه دا، له پر ئه بو جه هل ده رکه وت، گه یشته به سه عد له گه ل ئومه ییه ی کوری خه له ف دابوو، ئه بو جه هل وتی: ئه ی ئه بو سه فوان ئه مه کتیه له گه لتا، ئه و نیشانه ی لووتبه رزی و خو به زلرانی به سه ر سه عدی کوری مو عاز دا، ئه بو جه هل ویستی بچوکی بکاته وه له کاتیکدا ده یزانی گه وری ئه وسه و قسه رۆیشتوشه له ناو خه زره جدا، ئومه ییه ش ده زانیت کتیه ته نها ئیشاره ت به ناوه که ی ده کات و ده لیت بۆ نازانیت ئه وه سه عده ؟

۳۵ - سعد بن معاذ

۳۶ - أمية بن خلف.

ئىنجا ئەبو جەھل جاھىلىيەتى خۇي دەرخت و وتى: ئەيىنم لە شارى مەككە بە ئارامى
صەواف دەكەيت و دوژمنەكانى ئىمەشت دالەداوہ و خزمەتيان دەكەيت و بەسەرماندا
سەريان دەخەيت، بەلام سوئند بەخوا ئەگەر لەگەل ئەبو سەفوان نەبوويتايە، نەمدەھيشت
بەئاسانى بگەرپيئتەوہ شارى مەدينە!

ئەگەر تەماشى بەكەيت ھەرەشەكەى زۆر جددىيە و ترسناكە، ئەوئەندە داخ لە دلە لەبىرى
چۆتەوہ سەعد گەورەى ئەوس و خەزرەجە و دوو ھۆزى گەورە لە پىشتىيەتى، بەلام كۆنترۆل
لەدەست دەدا و ئەو قسەيە بەرامبەر بە سەعد دەكات، وەكو خۇي مامەلەى لەگەلدا ناكات،
بەلام شتىكى چاوەروان نەكراو پروودەدات، سەعد زۆر بەتورەيەوہ دەنگ بەرز دەكاتەوہ
دەلەيت: سوئند بەخوا تۆ نەھيلىت و پىگەر بيت لەبەرامبەر مندا زۆر خراپترت بەسەر دەھيتم
ئەويش پىگاي مەدينەت نامىنيت.

ماكوان: بەپراستى سەربەرز و خاوەن عىزەت بوو، چۆن وەستاوہ بەرامبەر فىرعەونى
ئوممەت و قيادەى گومرا، چونكە ئەگەر بەرامبەر لووتبەرز و خۆبەزلزان نەرمى بنويئيت زياتر
لە خۆبايى و لووتبەرز دەبيت و خۇي تىادەچيئ، بۆيە حەجمى خۇي دايەوہ وەكو ھەورە
بروسكە تورەبوويەوہ و دەمار و مېشكى گرت و لە جيگاي خويدا وەستاندى.^{۳۷}

نومر: بۆ ھەلوئىستەكەى سەعد واقىيەى بوو، وا بەدلەوہ باسى دەكەيت؟

ماكوان: بەلى بەدلنايەوہ زۆر واقىيەى بوو لەسەر ووى واقىعشەوہ بوو، ئەگەر جوان
وردبىتەوہ وەلامى ھەرەشەكەى داوہ، لەبەرامبەردا ھەرەشەكەى زۆر واقىيەى بوو، ھەرەشەى
نەكرد بەوہى ئەبو جەھل دەكوژيئ، يان شارى مەككە داگىر دەكات، يان نەيوت دېم و
ھەردوو چاوت دەرچى و عومرەى خۆم دەكەم، ئەمانەى ھىچى بەكار نەھيئا، بەلكو
ھەرەشەى بەوہ لى كرد لە توانايدا ھەيە.

۳۷ - أَنَّهُ سَمِعَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ حَدَّثَ، عَنْ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ أَنَّهُ قَالَ: كَانَ صَدِيقًا لِأُمِّيَّةَ
بْنِ خَلْفٍ، وَكَانَ أُمِّيَّةُ إِذَا مَرَّ بِالْمَدِينَةِ نَزَلَ عَلَى سَعْدٍ، وَكَانَ سَعْدٌ إِذَا مَرَّ بِمَكَّةَ نَزَلَ عَلَى أُمِّيَّةَ، فَلَمَّا قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ انْطَلَقَ سَعْدٌ مُعْتَمِرًا، فَتَزَلَ عَلَى أُمِّيَّةَ بِمَكَّةَ، فَقَالَ لِأُمِّيَّةَ: انْظُرْ لِي سَاعَةً خَلْوَةً لَعَلِّي
أَنْ أَطُوفَ بِالْبَيْتِ، فَخَرَجَ بِهِ قَرِيبًا مِنْ نِصْفِ النَّهَارِ، فَلَقِيَهُمَا أَبُو جَهْلٍ، فَقَالَ: يَا أَبَا صَفْوَانَ، مَنْ هَذَا مَعَكَ؟
فَقَالَ هَذَا سَعْدٌ، فَقَالَ لَهُ أَبُو جَهْلٍ: أَلَا أَرَاكَ تَطُوفُ بِمَكَّةَ آمِنًا، وَقَدْ أَوَيْتُمْ الصُّبَاةَ، وَزَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ تَنْصُرُونَهُمْ
وَتُعِينُونَهُمْ، أَمَا وَاللَّهِ لَوْلَا أَنَّكَ مَعَ أَبِي صَفْوَانَ مَا رَجَعْتَ إِلَى أَهْلِكَ سَالِمًا، فَقَالَ لَهُ سَعْدٌ وَرَفَعَ صَوْتَهُ عَلَيْهِ: أَمَا
وَاللَّهِ لَئِنْ مَنَعْتَنِي هَذَا لَأَمْنَعَنَّكَ مَا هُوَ أَشَدُّ عَلَيْكَ مِنْهُ، طَرِيقَكَ عَلَى الْمَدِينَةِ الرَّائِي: عمرو بن ميمون،
المحدث: البخاري، المصدر: صحيح البخاري.

سه عد وه کو ئه بو جه هل کۆنترۆلی له دهست نه دا، به لکو قسه کانی جه رگپر و جیگای ئیعتباری خۆی هه بوو، ئه بو جه هلی بیده نگ کرد، ئه وهی که هیزی ئه وه و له و جیگایه دا به کاری هینا زانی دوژمنه که ی به چی لاواز ده کات، به رژه وه ندی شاری مه ککه شی ده زانی، زانی پشت به چ فاکته ریکی سیاسی ده به ستیت هه لۆیسته که ی زۆر پیاوانه بوو، ته نها ئیماندار ده توانیت به و شیویه بدویت له به رامبه ر مله وړاندا، که رښگای بازرگانی له مه دینه وه نامینیت.

نومێر: باشه با من پرسایر ښکت لښ بکه م، ئه مه ویت به و زانستی فقهی واقیعه بۆم شی بکه یته وه؟!

ماکوان: فه رموو..

نومێر: سه عد زۆر به توره یه وه وه لآمی ئه بو جه هل-ی دایه وه له کاتیکدا پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ له مه دینه زۆر به هیمنی و ئارامیه وه وه لآمی سه رکرده ی موشریکه کانی دایه وه که عه بدوللای کوری ئه بی سه لول بوو، له کاتیکدا قسه ی ناشرینی به رامبه ر به پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ کرد.

ماکوان: وه لآمه که ی زۆر ئاسانه فقهی واقیعه کار له سه ر کات و زه مه ن و گۆرانکاریه کان ده کات، له به ر ئه وه ی جیگا که جیاواز بوو هه روه ها زه مه ن و کاته که جیاواز بوو، که سایه تییه کانیش جیاواز بوو له رووی گفتوگۆ و رووبه روو بوونه وه، پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ گفتوگۆ له گه ل سه رکرده ی موشریک ده کات، هه یج کات له به رده م بانگه وازی ئیسلام و موسلماناندا نه وه ستاوه ته وه، به لانی که مه وه به ئاشکرا رښگرییان نه کردووه وه کو ئه وه ی قورپه یش کردی، به لکو ژماره یه کی زۆر له شاری مه دینه موسلمان بوون، عه بدوللای کوری ئه بی سه لول هه موو دوو مانگ یان سښ مانگ باسی ئیسلامی بیستوو تیکه لآوی موسلمانان نه بووه، بۆیه پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ هیوای ئه وه ی پښ هه بوو که موسلمان بښت!

نومێر: به پراستی زانستی فقهی واقیعه جیهانبینی و فیکری فراوان ئه داته خاوه نه که ی قسه کانت و شیکاریه که ت زۆر راسته و واقیعیه!

چونکه خه لکی مه دینه به سروشتی خۆیان هیمن و له سه رخۆن و زۆربه یان مه یلیان بۆ ئیسلام و موسلمانان هه یه، جا پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ زۆر واقیعی بوو ده یزانی خه لکی شاری مه دینه موسلمان ده بن و ئه و ته نها له شاری مه دینه کاری له سه ر دَل و و ئه قلی خه لکه که ده کرد به قورئان و وه حی، قسه ی شیرین و هیمن و له سه ر خۆی له گه ل ئه و کۆمه لگه یه دا ده کرد.

هه‌لۆیستی سه‌عدی کۆری موغاز - په‌زامه‌ندی خۆای له‌سه‌ر بیټ- به‌پراستی له‌و جی‌گایه‌دا جیاواز بوو چونکه هه‌لۆیسته‌که‌ی له به‌رامبه‌ر گه‌وره‌ترین تاوانباری قورپه‌یشدا بوو، به‌ل‌کو ده‌توانیت ب‌لێیت له‌گه‌ل خراپه‌ترین و خراپه‌کان بوو، باسه‌که وه‌کو فه‌رمووت پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ناوی ناوه به‌ فی‌عه‌ونی ئوممه‌ته‌که‌ی، گرنگه‌ ترس و بیم و د‌له‌پراوکیی ب‌خاته د‌نی ئه‌بوجه‌هل، تووشی هه‌ستریا و له‌ده‌ستدانی پارسه‌نگی ب‌کات، به‌ل‌کو کاریکی شه‌ریعه‌ت و ته‌حاجیکی س‌تراتیژی موس‌لمانانه له‌سه‌ر قسه‌که‌ی تۆ، ئه‌بو جه‌هل هه‌رگیز موس‌لمان ناب‌یت و هیچ هیوایه‌ک نه‌ماوه بۆ موس‌لمان بوونی، چونکه پێغه‌مبه‌ر ﷺ دو‌عا‌ی لێ‌کرد و قه‌رمووی: خوايه له‌ناوی به‌ریت (اللهم عليك بأبي جهل) جا بۆیه، سه‌عد هیوا‌ی به‌ موس‌لمانبوونی ئه‌بو جه‌هل نییه له‌ دوور و نزیک.

وه‌ستانه‌وه‌ی له‌به‌رامبه‌ر ئه‌بو جه‌هلدا تۆمارکردنی خا‌لیکی گرنگه‌ بۆ موس‌لمانان جا ئه‌و هه‌لۆیسته به‌ته‌نها ترسیک نه‌بوو بۆ ئه‌بو جه‌هل، به‌ل‌کو بۆ گشت سه‌هرکرده‌کانی قورپه‌یش بوو سه‌عدی کۆری موغاز واتا هه‌موو ئه‌نسا‌ر به‌گشتی.

چونکه قورپه‌یش ده‌یزانی ئه‌نسا‌ر خاوه‌نی وه‌عد و په‌یمانی خۆیان، ئه‌وه‌ی که په‌یمانه و داویانه‌ته پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌یه‌یه‌نه‌ سه‌ر، په‌یمانه‌مه و هه‌موو وته‌کانیان که له په‌یمانه‌کانی عه‌قه‌به‌دا دا‌بوویان خا‌ل به‌خا‌لی جی‌به‌جی ده‌که‌ن، به‌گیان و ما‌ل و سامانیان به‌رگه‌ری له پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئیسلام و موس‌لمانان ده‌که‌ن.

به‌ل‌ی به‌پراستی قسه‌که‌ت ته‌واوه هه‌ردوو هه‌لۆیسته‌که جیاوازن، هه‌لۆیستی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌به‌رامبه‌ر عه‌بدو‌ل‌لای کۆری ئه‌بی سه‌لول و هه‌لۆیستی سه‌عدی کۆری موغاز له‌به‌رامبه‌ر ئه‌بو جه‌هلدا، هه‌ردووکیان پراست و دروست و حه‌کیمانه‌ بووه، پێویسته بار و زرووفی هه‌ردوولا بزانی و بزانی چ وانه‌یه‌کی لێ‌وه‌ فی‌رده‌بین، ئه‌وه‌ی له ژیا‌نی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فی‌ر ده‌بین، به‌پاره و سه‌روه‌ت و سامان نا‌نرخ‌یز‌ت، پ‌روا ب‌که‌ نرخ‌ی یه‌کجار گرانه ئامۆژگاری هه‌ل‌سوکه‌وتی یه‌کجار گران و سه‌نگینه و ئه‌وه‌ی بته‌وی‌ت له ژیا‌ندا تێدا‌یه و لێ‌وه‌ی فی‌رده‌بیت.

ما‌کوان: پراسته، باشه بینیمان پێغه‌مبه‌ر ﷺ چۆن مامه‌له‌ی له‌گه‌ل موشریکه‌کانی شاری مه‌دینه کرد و جه‌نگی ده‌روونی‌یا‌نی بی‌نی د‌ژی موس‌لمان، هه‌په‌شه و گورپه‌شه‌ی قورپه‌یش بۆ مه‌دینه، دا‌پرا‌نی په‌یوه‌ندی د‌بلۆماسی له‌گه‌ل مه‌دینه‌دا، هه‌روه‌ها بینیمان چۆن مامه‌له‌یان له‌گه‌ل گه‌وره‌ی ئیسلامدا کرد سه‌عدی کۆری موغاز.

هه‌لۆیستی سه‌عدی کۆری موغاز -ره‌زامه‌ندی خوای له‌سه‌ر بێت- به‌پراستی له‌و جی‌گایه‌دا حیاواز بوو چونکه هه‌لۆیسته‌که‌ی له به‌رامبه‌ر گه‌وره‌ترین تاوانباری قوربه‌یشدا بوو، به‌لکو نه‌توانیت ب‌لێیت له‌گه‌ڵ خراپه‌ترین و خراپه‌کان بوو، باسه‌که وه‌کو فه‌رمووت پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ناوی ناوه به‌ فیرعه‌ونی ئوممه‌ته‌که‌ی، گرنگه‌ ترس و بیم و دله‌راوکیی ب‌خاته دنی ئه‌بوجه‌هل، تووشی هه‌ستریا و له‌ده‌ستدانی پارسه‌نگی بکات، به‌لکو کاریکی شه‌ریعه‌ت و تحانجیکی ستراتیژی موس‌لمانانه له‌سه‌ر قسه‌که‌ی تۆ، ئه‌بو جه‌هل هه‌رگیز موس‌لمان نابیت و هیچ هیوایه‌ک نه‌ماوه بۆ موس‌لمان بوونی، چونکه پێغه‌مبه‌ر ﷺ دو‌عا‌ی لێ‌کرد و خه‌رمووی: خوايه له‌ناوی به‌ریت (اللهم عليك بأبي جهل) جا بۆیه، سه‌عد هیوا‌ی به‌ موس‌لمانبوونی ئه‌بو جه‌هل نییه له‌ دوور و نزیک.

وه‌ستانه‌وه‌ی له‌به‌رامبه‌ر ئه‌بو جه‌هلدا تۆمارکردنی خا‌لیکی گرنگه‌ بۆ موس‌لمانان جا ئه‌و هه‌لۆیسته به‌ته‌نها ترسیک نه‌بوو بۆ ئه‌بو جه‌هل، به‌لکو بۆ گشت سه‌رکرده‌کانی قوربه‌یش بوو سه‌عدی کۆری موغاز واتا هه‌موو ئه‌نسار به‌گشتی.

چونکه قوربه‌یش ده‌یزانی ئه‌نسار خاوه‌نی وه‌عد و په‌یمانی خۆیان، ئه‌وه‌ی که په‌یمانانه و داویانه‌ته پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌یه‌نه‌ سه‌ر، په‌یماننامه و هه‌موو وته‌کانیان که نه‌ په‌یمانانه‌کانی عه‌قه‌به‌دا دا‌بوویان خا‌ل به‌خا‌لی جییه‌جی ده‌که‌ن، به‌گیان و ما‌ل و سامانیان به‌رگری له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و موس‌لمانان ده‌که‌ن.

به‌لێ به‌پراستی قسه‌که‌ت ته‌واوه هه‌ردوو هه‌لۆیسته‌که جیاوازن، هه‌لۆیستی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌به‌رامبه‌ر عه‌بدو‌ل‌لای کۆری ئه‌بی سه‌لول و هه‌لۆیستی سه‌عدی کۆری موغاز له‌به‌رامبه‌ر ئه‌بو جه‌هلدا، هه‌ردووکیان پراست و دروست و هه‌کیمانه‌ بووه، پێویسته‌ بار و زرووفی هه‌ردوولا بزانی و بزانی چ وانه‌یه‌کی لێوه‌ فێرده‌بین، ئه‌وه‌ی له‌ ژبانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فێر ده‌بین، به‌ پاره و سه‌روه‌ت و سامان نانرخ‌تێت، ب‌پروا بکه‌ نرخ‌ی یه‌کجار گرانه ئامۆژگاری هه‌لسوکه‌وتی یه‌کجار گران و سه‌نگینه و ئه‌وه‌ی بته‌وێت له‌ ژبانه‌دا تێدا‌یه و لێوه‌ی فێرده‌بیت.

ما‌کوان: پراسته، باشه‌ بینیمان پێغه‌مبه‌ر ﷺ چۆن مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ عوشریکه‌کانی شاری مه‌دینه کرد و جه‌نگی ده‌روونیانی بینی دژی موس‌لمان، هه‌ره‌شه و گۆره‌شه‌ی قوربه‌یش بۆ مه‌دینه، دا‌پرا‌نی په‌یوه‌ندی دبلۆماسی له‌گه‌ڵ مه‌دینه‌دا، هه‌روه‌ها بینیمان چۆن مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ گه‌وره‌ی ئیسلامدا کرد سه‌عدی کۆری موغاز.

ههروه کو چۆن بینیمان گۆرانکاریان به سهر یاسا و عورف و عادات و کلتوری خۆیان هیتنا دژی موسلمانان و گوئیان به هیچ پهیمان و پهیماننامهیهک نه دا چ زولمیک کرا له موسلمانان، قورەیش به مه وازی هیتنا؟!

نومێر: نه خێر، وازی نه هیتنا به لکو پێگایه کی نوێی گرتە بهر ئەویش ئابلقه ی ئابووری بوو بۆ شاری مه دینه. ^{۳۸}

۳۹ - سه عدی کوری موعاز هاوه لێکی به پێزی پیغه مبه ره ﷺ، ناوی ته واوی سه عدی کوری موعاز کوری نیعمان کوری ئەمری قه یس کوری زهید کوری عه بدولنه شهه ل، سه رۆکی هۆزی ئەوس بووه پیش کۆچکردنی پیغه مبه ره ﷺ بۆ مه دینه، به ئەبی عه مر ناوده بریت، له سه ر دهستی موصحه بی کوری عومه یر - په زامه ندی خوی له سه ر بیت-موسولمان بووه. سه عدی کوری موعاز خاوه نی چه ندین سیفه تی جوان و گه وه بوو له هه لۆسته ئازابه تیه کانی له گه ل پیغه مبه ره ﷺ ده رکه توه، هه ندیک له سیفه ته کانی سه عدی کوری موعاز .

* خسته پیشی خۆشه ویستی خودا و خۆشه ویستی پیغه مبه ره که ی پیش هه ر خۆشه ویسته کی تر.

* وره یه کی به رز له بلا کردنه وه و بانگه شه کردن بۆ ئاینی ئیسلام.

* بێهه یبوون له دوژمنانی خودای گه وه.

* هه ولدان و تیکۆشان بۆ خزمه تکردنی ئاین.

* شانازیکردن به حه ق و به کارهێنانی هیز تیایدا سه ره رای ئەوه ی که ماوه ی موسولمانبوونی سه عدی کوری موعاز حه وت سالی تیه پ نه کرد، به لām کاریگه ریه کی گه وه ی به جیه یشت و گه وه یه کی له لایه ن خودای گه وه وه پێدرا که پیغه مبه ره ﷺ راگه یاند بوو، سه عدی کوری موعاز پیاویکی گۆشتن بوو، به لām له پۆژی مردنی که موسولمانان لاشه که یان هه لگرت کیشی که م بوو و زۆر سه رسام بوون به مه، بۆیه پیغه مبه ره ﷺ وه لāmی دانه وه و گو تی که فریسته کان له گه لیان لاشه که یان هه لگرتوه وه ک ریزگرتنیک بۆی، جارێکیان پارچه قوماشیک ئاوریشم (حه ریر) نێررابوو بۆ پیغه مبه ره و هاوه له کانی له جوانیه که ی سه رسام بوو بوون ، پیغه مبه ره فرمووی ده سته سه رکه کانی سه عدی کوری موعاز له به هه شت دا له حه ریر نه رمتر و ناسکتره.

ثابلقه‌ی ئابووری شاری مه‌دینه

نومێر: قورپه‌ش به‌و هه‌موو ده‌ستدریژی و هه‌ره‌شه و چاو سوورکردنه‌وه نه‌وه‌ستا، به‌لكو به‌رده‌وام بوو له پیلان دژی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌ڵسان به‌ پیا‌ده‌کردنی پیلانی نوێ بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر موس‌لمان نا‌ره‌حه‌ت بکه‌ن و کیشه‌یان بۆ دروست بکه‌ن، ئه‌وه‌ش به‌ ثابلقه‌ی ئابووری له‌ پێگای گه‌ل و هۆز و نه‌ته‌وه‌کانی چوارده‌وری مه‌دینه و شاری مه‌دینه، به‌تایبه‌تی له‌گه‌ڵ یه‌هوودا به‌هیچ جو‌ریک مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ موس‌لماندا نه‌که‌ن، قورپه‌ش په‌یوه‌ندی و پاره و سه‌روه‌ت و سامانی خۆی به‌کار هێنا له‌گه‌ڵ عه‌ره‌به‌کانی چوارده‌وری مه‌دینه بۆ ئه‌وه‌ی گه‌مارۆی ئابووری و په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ موس‌لماندا نه‌که‌ن، زیاتر کیشه و گه‌روگرفت له‌ شاری مه‌دینه‌دا بۆ موس‌لمانان دروست بکه‌ن، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌موو هه‌وڵ و کۆشش و به‌فیرۆدانی پاره و کات و سه‌روه‌ت و سامانی قورپه‌ش هه‌یج کاریگه‌رییه‌کی ئه‌وتۆی له‌سه‌ر شاری مه‌دینه دانه‌نا!

ماکوان: چۆن؟ بۆچی؟

نومێر: له‌ یه‌که‌م رۆژه‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاته شاری مه‌دینه، ئه‌وه‌ی له‌به‌رچا‌و‌گرتبوو که‌ دوژمنه‌کانی گه‌مارۆ و ثابلقه‌ی ئابووری ده‌خه‌نه‌ سه‌ر موس‌لمانان و شاری مه‌دینه به‌تایبه‌تی، به‌لكو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پلانیکی دا‌رشت له‌وپه‌ری گرنگی و حه‌یکمه‌ت و جوانی دا‌بوو.

ماکوان: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چی کرد؟ شتی زیاترم به‌ده‌ری نومێر!

نومێر: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هاته مه‌دینه، پلانی جه‌نابیان دامه‌زراندنی ئوممه‌ت و ژیار و ده‌وڵه‌ت بوو، بونیادی ئه‌مانه‌ی ده‌کرد، چونکه‌ نه‌یده‌ویست قورسای ب‌خاته سه‌ر شانی موس‌لمانان و خه‌لكه‌که‌ به‌گشتی، نه‌یده‌ویست ئابووری ئیسلامی له‌سه‌ر خه‌لك بونیاد بنیت و بینای بکات، چونکه‌ ئه‌گه‌ر وا ب‌وایه ئابوورییه‌کی فه‌شه‌ل و بێینه‌مای ده‌بوو، جا چی ده‌لێیت ئه‌گه‌ر ئابوورییه‌که‌ له‌سه‌ر ده‌ستی یه‌هوود و با‌زاری یه‌هوودییه‌کاندا ب‌وایه، وتمان ئابووری و خه‌لكی شاری مه‌دینه هه‌ژار بوون هۆکاره‌که‌ی ئه‌وه‌ بوو هه‌موو با‌زار و ک‌رین و فرۆشتن له‌ده‌ستی یه‌هوودییه‌کاندا بوو، با‌زاری سه‌ره‌کی شاری مه‌دینه له‌ده‌ستی یه‌هوودی به‌نی (قه‌ینووقاع)‌دا بووه‌ ته‌نانه‌ت گه‌وره و با‌زرگانه‌کانی ئه‌نسار هه‌ر له‌و با‌زاره‌دا مامه‌له‌یان ده‌کرد، واتا هه‌موو با‌زاری مه‌دینه یه‌هوود مۆنۆپۆلی کردبوو له‌ده‌ستی ئه‌واندا (قۆرخ) ک‌رابوو.

له هه مووی ترسناکتر پاره بوو له دهستی یه هوود دا بوو، نه وان خاوهن بریار بوون، هه موو خه لکی شاری مه دینه ئاویان له بیره کانی یه هوود ده کړی، ته نانه ت ئاوی خواردنه وهش قوړخ کرابوو له دهستی یه هووده کاندای بوو.

به ناوبانگترین بیر شاری مه دینه ئاوی بیر (پرووما) بوو.

بیر له وه بکه ره وه نه گهر یه هوود و قوریش بڼه هاو په یمان چی پرووئه دات؟
یاخود یه هوود بلیت به هیچ جوړیک مامه له ی بازارگانی له گه ل موسلمان ناکه م، داخو موسلمانان گوزهرانیان چوڼ ده بیت؟!

یان نه گهر به موسلمانان یان وت ئیتر ئاوتان پی نافرۆشین؟

ئهم هه لوستانه زور کارا بوون بو ئه وهی بیگریته بهر دژی موسلمانان، جا پلانی پیغه مبهری خوا ﷺ به وهی ئاراسته کراوه، له سه ره تای هاتنی بو شاری مه دینه بیر له وه کردبو وه که چوڼ پرزگاری بیت له و ته نگه ژانه، بو خه لکی نه و سه رده مه و هه موو سه رده مه کان نه و پلانه ی پیغه مبهر ﷺ ده بیت یاسا و رپساو ته شریعی ئیسلامی بو ئوممه ته که ی.

هه رچه نده له رووی فیهی و بڼه ماکانی شه ریعت باسی بکه ین کاتیکی زورمان پښیسته بو باسکردنی لیکو لینه وه که ی، به لام ئه وهی گرنگه لیره دا باسی ده که ین و هیوادارم ماکوان توش به زانستی فیهی واقعیه که ی خو ت شیکارییه کی گرنگم بده تی؟

ماکوان: به پشتیوانی خوا تو جاری باسه که م بو ته واو بکه.

نومیر: یه که م پیغه مبهر ﷺ جه ختی له سه ر نه وه ده کرده وه ئاوی سه ربه خو بو موسلمانان ده سته بهر بکات، خو یان خاوهنی ئاوی خو یان بن و مولکی موسلمانان بیت، چونکه بو دامه زرانندی ده ولت ئاو ستراتیجیه کی گرنگه، هیچ ده وله تیک دانامه زریت نه گهر ئاو نه بیت.

هه ر له بهر نه وه یه پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمووی کن ده تواتیت ئاوی بیر پرووما بکریت خوی گه وره لی خو شده بیت.

وه کو وتم نه و بیر یه هوود خاوهنی مولکی بوو.

عوسمانی کوپی عه ففان که گوئی له هه واله که ی پیغه مبهری خوا ﷺ بوو چوو بیره که ی له یه هوودیه که کړی و هاته وه خزمه ت پیغه مبهر ﷺ فه رمووی

بیره ئاوه‌که‌م کړیووه، فهرمووی ئه‌به‌خشیت به موسلمانان، ئه‌جر و پاداشت وه‌برگریټ، فهرمووی به‌لی یا رسول الله. ۳۹

ماکوان: به‌لی، به‌راستی عوسمانی کورې عه‌فان -په‌زامه‌ندی خوای له‌سهر بیت- بازرگان و تابووریناسی ده‌وله‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو، ته‌ماشاکه چوڼ هه‌ستی به‌رپرسیاریه‌تی جو‌لا و خټرا چوو ئه‌و بیره ئاوه‌ی کړی، چونکه زانی و ټیگه‌یشت که سوودی هه‌یه بو موسلمانان و ده‌وله‌ته‌که‌یان، خو ئه‌و بازرگان بوو ده‌یتوانی پاره و سه‌روه‌ت و سامانی له‌که‌مالیات و په‌فاهیه‌ت و خو‌شی و رابواردن به‌کار به‌یټیت، به‌لام بیري لای قیامه‌ت و هه‌ستی به‌رپرسیاریه‌تی به‌رامبه‌ر به‌ثاین و پرنسیپ و خه‌لکه‌که‌ی ده‌جوولیت و به‌ئاراسته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کارده‌کات، ده‌زانیت پاره و سه‌روه‌تی له‌چ بازرگانیه‌کی ستراتیجی به‌کار ده‌یټیت، له‌و کاته‌دا ئا و بو حکومه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ زور گرنګ بووه، ده‌شیت وه‌کو کاره ستراتیجیه‌کانی ده‌وله‌تی ئیستا وابوو بیت، وه‌کو نه‌وت و غاز و گنم و لوکه و وزه‌ی نه‌وه‌وی یان نه‌تومی، به‌گویره‌ی واقعیه‌که ده‌گوړیت.

نومیر: چیت زياتر قسم بو بکه؟

ماکوان: ئاماژه‌یه له هه‌مانکاته‌دا بو په‌روه‌ده‌کردنی په‌سهن، ته‌ماشای هه‌لو‌سته‌که‌ی بکه، ده‌وری پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بو په‌روه‌ده‌کردنی هاوه‌لان له‌سهر ئیمان و بنه‌مای بونیادنانی ئوممه‌ت، له‌و کاته‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ هېچ شتیکی دونیایی شک نابات به‌قیامه‌ت بیري ده‌خاته‌وه پاداشتی قیامه‌ت ده‌خاته به‌رچاوی، ئه‌ویش قورخی بیره‌که ناکات و بلیت پاره‌م لی ده‌ست ده‌که‌ویت، به‌لکو هه‌موو بیره‌که به‌خوړایی ده‌به‌خشن به موسلمانان، چونکه ئه‌و قسه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌به‌ر چاودایه له‌میشکیدا خول ده‌خواته‌وه، ئه‌وه‌ی بیري پومه بکړیت خوا لی خو‌ش ده‌بیت و ده‌چټه به‌هه‌شت، بو‌یه به‌هه‌زاران دره‌می دایه خاوه‌نی بیره‌که تا نیوه‌ی لی‌بکړیت و پوژه‌کان دابه‌شکرا بو فروشتنی ئاو، له‌پوژي عوسماندا ئا و بو فروشتن نه‌بوو به‌لکو به‌خوړایی بوو، تا ناچار کابرای یه‌هوودی نیوه‌که‌ی تری هه‌رزان فروش کرد به عوسمان.

بو‌یه گرنګه پیش دامه‌زراندی هه‌رکاریک موسلمان پربکړیت له‌خواناسی و قیامه‌ت، چونکه دامه‌زراندنی ده‌وله‌ت و شارستانییه‌ت و بیناکردنی ئوممه‌ت له‌خو‌یه‌وه نایه‌ت، به‌لکو له‌سهر شانی موسلمانان دروست ده‌بیت و ئه‌وان کو‌له قورسه‌که هه‌لده‌گرن، تا نه‌وه‌کانیان

۳۹ - (قَالَ: مَنْ يَتَّبِعْ بَرَّ رُومَةَ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ؟ فَاَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ فَقُلْتُ: قَدْ ابْتَعْتُهَا بِكَذَا وَكَذَا، قَالَ: اجْعَلْهَا سَقَايَةً لِلْمُسْلِمِينَ وَأَجْرُهَا لَكَ، قَالُوا: اللَّهُمَّ نَعَمْ) رواه النسائي.

یهک له دوای یهک بیپارزرتن، چونکه بونیادی دهولت و حکومت ناکریت ههتا وهکو خه لکه که ی برپایان به دهولته که ی نه بیت، حکومت و دهولت دانامه زرت و خه لکی له دهور کونابیته وه تا خاوه نی پرژه ی خزمه تگوزاری نه بیت، ئه وه تا پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ پرژه ی حکومت ته که دابینکردنی کار بو بیکاران و شکاندمی تینویتی خه لکی و حکومت ته که یه تی.

نومیر: بوچی دوو چه مکی جیاوازت به کار هینا له وشه ی دهولت پاشان حکومت زیاد کرد بو؟!

ماکوان: دهولت کۆکراوه ی چه مکی پاراستنی خه لک و سنوور و ئابووریه و له گه ل ئاسایشی ناوخو و سنووره کانی تر ناسراوه به جیوپولیتیک و جیوپولیتاری، ئاسایشی نه ته وه بی، به لام حکومت کاری خزمه تگوزاری و به رپوه بردنه و ریکخستنی کاری خه لکی به گشتی، هه ربویه پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ به و پلانه ی پرژه ی خزمه تگوزاری دابین کرد و له هه مانکاتدا ئاسایشی خه لکه که ی پاراست.

نومیر: منیش بو چه مکی حکومت شتیکی تری بو باس ده که م، پرژه یه کی ستراتیژی و ئابووری و خزمه تگوزاری زور گرنگ بوو پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ دامه زران.

ماکوان: چی بوو بۆم باس بکه؟!

نومیر: له ماوه ی هاتنی شه ش مانگ بوو سالتیک کاریکی تری ئه نجامدا زور ستراتیژی و گرنگ بوو ئه ویش، ئازادکردنی بازار له دهستی یه هوودییه کاند و بازاری ئیسلامی دامه زران.

بازاریکی دامه زران له سه ر پتی خو ی بوه ستیت، چونکه پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ دهیزانی دهولته که ی دانامه زرت بازاری سه ره کی له دهستی یه هوودی به نوو قهینووقاع دا بیت، هه ربویه فرهانی کرد به هاوه لان بگه ریت به دوای جیگایه کدا بیکاته بازاری ئازادی ئیسلامی و موسلمانان خاوه نی بریاربن تیتدا و بازرگانییه که ی تایهت بیت به موسلمانان، هاوه لان زور گه پان و بیریان کرده وه و کوی بکه نه بازار بوو خویان، به شه ر و یاسای خوا بازاره که یان به رن به رپوه، دووربیت له هه موو کاری ریا و قورخکاری... هتد.

ته نانه ت پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ خو ی ته شریفی ده برد و ده گه را به دوای جیگایه کی باشدا چوو ه سه ر چهند جیگایه ک له سه ره تادا به دل ی نه بوو، له پرووی جیگا و ریکا و بان و به رفراوانی، فراوانتر نه ده کرا وازی لی ده هینا، تا کو ئاگاداریان کرده وه، پیاویک هاته خزمه تی پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ خه لکی شاری مه دینه بوو فره مووی ئه ی پیغه مبه ری خوا

سَلَّمَ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ دایک و باوکم به قوربانت بیت، جیگایه‌کم بینوه‌ته‌وه زۆر گونجاوه بۆ پرۆژه‌که‌ی جه‌نابت، فهرموو ته‌ماشای بکه.

پێغه‌مبه‌ر فهرمووی: به‌ئێ، بابروین خێرا ده‌ستبه‌جێ چوون ته‌ماشای جیگاکه‌یان کرد، پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ به‌دلی بوو تا پێی موباره‌کی پێدا کێشا و فهرمووی: به‌ئێ، ئه‌وه بازاره‌که‌تانه و هه‌چ که‌س بۆی نییه له شان و شه‌وه‌که‌تی که‌م بکه‌ته‌وه.

ته‌واو ئه‌و جیگایه‌ بووه بازار و جیگای کرین و فروشتنی موسلمانان، دوور له‌زه‌ریه و خه‌راج و سه‌رانه و پریا، هه‌چ حاکم و ده‌سه‌لاتدارێک پا و پێوه‌ندی بۆ دانائیت خودی پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ هانی خه‌لکی ئه‌دا بۆ ئه‌وه‌ی له‌و جیگایه‌دا بازرگانی بکه‌ن.

ماکوان: به‌داخه‌وه له ولاتی موسلمانان ئیستا رێک پێچه‌وانه‌که‌ی ده‌بینیت هه‌رچی ئاسانکارییه ده‌کریت بۆ سه‌رمایه‌داری جیهان، به‌لام بازرگان و سه‌رمایه‌دارانی ناوخۆ ده‌پوو‌کینه‌وه، ده‌یان پاو پێوه‌ند بۆ سه‌رمایه‌دار و کۆمپانیا تیوخوییه‌کاندا داده‌نریت، کۆمپانیای بیتگانه‌کان ئاسانکاریان بۆ ده‌کریت.

زۆربه‌ی بازاره‌کانی جیهانی ئیسلام له‌سه‌ر بنه‌مای سه‌رمایه‌داری بیتگانه و بیانی و یه‌هوودی وه‌ستاه، که بازار له ده‌ستی خه‌لکی ولاته‌که‌دا نه‌بوو بریاری ئابووری و ته‌نانه‌ت بریاری سیاسی زۆر قورس ده‌بیت، چونکه ئه‌وان به سه‌رمایه و بازاریان حکووم ده‌که‌ن و کۆمپانیاکانیان بریار ده‌ده‌ن و خه‌لکی ده‌که‌ونه ژێر په‌حمی ئه‌و درندانه.

نومێر: زۆر راسته، به‌داخه‌وه، بۆ زانیاریت له‌سه‌ره‌تای دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ له هه‌ولێ ئه‌وه‌دا‌بوو موسلمانان کۆچ بکه‌ن له بازاری به‌نوو قه‌ینوو‌قعه‌وه بۆ بازاری ئیسلامی به‌شیوه‌یه‌کی هه‌منا‌نه و دوور له هه‌موو کاریکی توندو تیژی، با زیاتر مامه‌له له‌گه‌ڵ بازاری موسلمانان دابکریت ئه‌مه‌ش له پووی ئابوورییه‌وه شتیکی زۆر باشه و گونجاو و پۆزه‌تیقه بازاریک له به‌رامبه‌ر بازاری تر دروست بیت، لایه‌نێک به‌ته‌نها ناتوانیت بازار قۆرخ بکات، به‌لکو شتومه‌ک ده‌ست هاو‌لاتیان ده‌که‌ویت و به‌شیوه‌یه‌کی گشتی خزمه‌ت به‌هاو‌لاتی و موسلمانان به‌گشتی له‌شاری مه‌دینه‌دا.

٤٠ - عن أبي أسيد رضي الله عنه قال: جاء رجل الى النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ فقال له: بأبي أنت وأمي، إني قد رأيت موضعا للسوق أفلا تنتظر اليه؟ فقال: بلى فقام صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ معه حتى جاء موقع السوق، فلما رآه أعجبه، ورقده برجله - أي ضرب موضع السوق برجل. فقال: نعم هذا سوقكم، فلا ينتقصن - أي لا ينتقصن من قيمة هذا السوق ولا من. رواية الطبراني وابن ماجه.

گومانی تیدا نییه که سهرهتا بازاری ئیسلامی موسلمان به شیوه یه کی گشتی زۆر لاواز بووه، له بهرامبهر بازاری یه هوودی به نوو قهینووقاع، به لām به تپه پربوونی کات پۆر به پۆر ورده وده به هیز بوو، بووه جیگای متمانه ی گشتی، بووه بازاری دهوڵت له سهر پی خوی وهستا، ئهم گرنکی پیدانه له لایه ن خودی پیغه مبهری خواوه بووه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ بۆ بازاره که، به لکو نهک تهنا بۆ ئهو بازاره جه نابیان هه میسه ده یویست خه لکی مامه له به ئابووری ئیسلامی بکه ن، چونکه سهر به رزی دنیا و قیامه ته.

جه نابیان هه میسه خه لکی هان ئه دا بۆ بازرگانی و کشتوکال و پیشه سازی، هه موو کاریکی گرتی ئه دا به ئه جر و پاداشتی قیامه ته وه، ئه گه رچی کاره که ش کاریکی ساده بوایه، هه روه ها ئه ییه سته وه به سهر به رزی و عیزه تی موسلمانانه وه له دنیا دا، هه موو ئهم هه وڵ و چالاکییه ئابووریانه سهر چاوه که ی به ئاراسته ی وه حی و ته شریعی ئیسلامی بوو، خه لکی موسلمان به گشتی فیری ئه وه کرد مافیان چیه و ئه رکیان چیه؟

هه موو خه لکی فیر کرد ره شوه و به رتیل و دزی و قۆرخکردن و زیاده پویی و مال به فیرۆدان گهنده لی یان هه له اتن له زه کاتدان، هه مووی چه رامه و سزای دنیا و قیامه تی له سهر داده مه زرینیت، هه موو لایه کی فیرکرد به خیردان و هه لال خواردن و یارمه تیدانی خه لکی لیتقه وماو و هه ژاران، به ره که ت ده که ویته ناومان و سه روته و سامان ئه گه ر چی که میس بیت.

راسته سهره تا موسلمان هه ژار و ده سکتورت بوون، به لām له دوایدا بژیویان باش بوو ئابووری دهوڵت زۆر باش بوو له سهر پی خوی وهستا.

هه موو ئه مانه ی باس کرد هیز و سه رکه و تنه که ی ده گه رپتته وه بۆ یاساکانی قورئان و ته شریعی ئیسلام، هیچ خواریه کی تیدانییه، پر له حیکمه ت و نوور و به ره که ته، خوی به ره ردگار له سوره تی الاعراف ئایه تی ۹۶ ده فه رمو ویت:

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْفُرَىءِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾

واته: خو ئه گه ر خه لکی شاره کان به راستی باوه رپان به یینایه و خویان بپاراستایه، ئه وا بیگومان ئیمه ده رگای فه ر و به ره که تی ئاسمان و زه ویان له سهر ده کردنه وه، به لām ئه وان که په یام و پیغه مبه رانی ئیمه یان به درۆ زانی، جا ئیمه ش به هو ی ئه و کاروکرده وانه ی که ده یانکرد گرتمان و له ناومان بردن.

ئەو بەرەكەتەشمان بىنى لە پەوش و واقىعەكەدا لە شارى دەولەتەكەى پىغەمبەرى خوا
 ﷺ.

بەم جىهانىنى و دامەزراندنى ئابوورى ئىسلامىيە، بەھۆكارى وەحى و پىغەمبەرى خوا
 ﷺ، قورەيش ئەو ھەلەى لە دەستدا دژايەتى مەسلمانان بکات لە پىگای
 ھاوپەيمانى و ئابلووقەى ئابوورى، مەسلمانان وەکو بەرزەكى بانان بۆى دەرجوون و ھىچ
 کارىگەرى لەسەر شارى مەدینە و دەولەتى پىغەمبەرى خوا ﷺ نەکرد، جا کہ
 لەسەر پىتى خۆيان وەستان و ئەوہى خواەنى مۆلک و ژيانى خۆى نەبىت لە پرووى قوت و
 کشتوکال و بازىرگى ناتوانىت خواەنى بىر بار بىت، خواەنى پاي تايبەتى خۆى بىت.

ماکوان: ھىچ ھەولى ترىان نەدا دواى شکستى ئابوورى!؟

نومىر: نا، بەلکو دواى فەشەلە يەک لەدواى يەکەکانيان پريان ئەستوورتر دەبوو غروورىان
 شکىزا جار لەدواى جار، بەلکو ھەر لە پلان و دژايەتى کردندا بوون، لەھەولى ئەوہدابوون چ
 پىگایەکىتر بگرەن بەر بۆ لىدانی مەسلمانان، خواى گەورە لە سورەتى الأنفال ئايەتى ۳۰ دا
 دەفەرمووت:

﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ
 وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ﴾

واتە: (ئەى محمد ﷺ يادى ئەو کاتە بکەرەوہ) کاتىک ئەوانەى بى باوہر
 بوون پىلانىان دەگىرا دژى تۆ بۆ ئەوہى بەندت بکەن، يان بتکوژن، يان دەرت بکەن، ئەوان
 پىلانى خۆيان دەگىرن و خوايش پىلانى خۆى دەخاتەکار (بەپوچ کردنەوہى کارەکانيان)،
 دلىيان خواى گەورە چاکترىنى ھەموو پىلان ساز و نەخشەسازانە (نايەل پىلانىان سەربرى).

ھەولياندا ھەرپەشەى سەربازى دژى مەسلمانان ئەنجام بەدن چەند کردارىکيان لە پرووى
 مەيدانىيەوہ، ئەنجامدا و ھاتنە شارى مەدینەى پىغەمبەرى خوا ﷺ.

ماکوان: ئەمە کەى پروويدا!؟

نومىر: ھەموو شەش مانگ بۆ سالىکە پىغەمبەرى خوا ﷺ ھاتۆتە شارى
 مەدینە، ھەموو ئەو پرووداوانەى باسماں کرد لە سالى يەکەمدا پرووى داوہ.

هه ره شه ی هیژی سهر بازی

نومیر: له دواى ئه وهی که بینیان موسلمان خوراگر و به هیژ و قاره مانن، ئه و زیره کی و توانا و لیها توو ییه ی موسلمانان بینی له جیبه جیکردنی شه ریعه تی ئیسلام به جوانترین شیوه و بونیادنانی ده ولت و بینا کردنی شارستانییه ت و ئوممه ت، ئیتر هیچ چاره یان نه ما ناچار په نایان برد بو هیژی سهر بازی دژی موسلمانان، له شه ودا ده چوونه ناو شاری مه دینه و مندال و ژنیان ده ترساندن، وه کو چه ته و دز ده چوون مه پ و مالاتیان ده دزی، یان پیاوکیان له شه ودا ده کوش، یان پیر و په ککه و ته یان ده ترساندن.

ئه وهی که بۆت باس ده کهم له سالی په که می کوچی پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ دا بوو بو شاری مه دینه، موسلمانان ته نانه ت خه نجه ریشیان هه لنه ده گرت، له دواى ئه م ماوه یه بینیان موسلمانان خه ریکی پرۆژه ی خزمه تگوزاری و دامه زراندنی ده ولت و ژیارن، به سه رکردایه تی که سیک له قوره یش که دواتر موسلمان ده بیت و ده بیته هاوه لی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ، قوره یش (که رزی کوری جابری فه ری) ^{۴۱} نارد و له شه ویکدا هه ندیک مه پ و چه ند سه ر هه یوانی دزی له گه ل چه ند و شتریکدا، ته نانه ت پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ شوینی که وت و شته کانی لێسه نده وه، به لام ئه و سه رکه وتوو بوو له دزیه که ی و گه رایه وه شاری مه ککه!

ماکوان: ته ماشای کوفر و بیدینان بکه چۆن هه میشه راستییه کان چه واشه ده کهن، موسلمانان ته نها داواى ئه وه یان کرد که باوه ریان به فره خواپی نییه و ته نها یه ک پهروه رداگر ده په رستی، بزانه چییان به سه ردا هیتان، سه رها سیناریوی شه ری ناوه خو و دژایه تیکردنی یه کتر به خه لکی یه ک جیگا، پاشان جهنگی دهروونی و هه ره شه و دژایه تی کردن، له دوا ییدا پچراندنی په یوه ندی دبلۆماسی و هه موو په یوه ندیه ک له هه مووی پیکه نیناوی تر گۆرانکاری له یاسا و عورف و عادات و کلتوردا، له دواى هه موو ئه مانه هه ولدان بو برسیکردنی خه لک و ئابلوو قه ی ئابووری ئیتر که په تی ئارامیان پچرا و خو یان پینه گیرا هه ولی هیژی سهر بازیان دا.

نومیر: واتا شه ش جوړ جهنگیان به کارهیتنا دژی موسلمانان که بریتی بوو.

۱- جهنگی ناوخو.

۴۱- کرز بن جابر فه ری.

۲- جهنگی دهروونی.

۳- جهنگی داپړانی په یوه ندى.

۴- گورانکاری له یاسا و پړساکاندا.

۵- ټابلووقه ی ټابووری.

۶- هیږشى ناوه خوږی و سهربازی.

ماکوان: به لى به دلتیاییه وه، له کون و نویدا ههمان شیوه و میتود به کار دهینن ټیستاش دژى موسلمانان له ههرجنگایه کدا کومه لیک موسلمان یه ک بگرن ههر ههمان شیوه و کار نه انجام نه دهنه وه، زور ناچمه ناو نموونه ی لاهه کی به لام پیم وایه تو و ههموو کهس باش لهمه حالى بوون.

له دواى دهرکردیان له مال و زیدی خوږیان و داگیرکردنی سهرهوت و سامان و مال و حالیان و خه لکی له ریگای خوا جیگای کردنه وه، نه وه تا به عورفى قورپیش موسلمانان به تاوانبار و ټیرهاب ناویان دهریت له ناو ههموو گهل و هوژی تری عهره بدا.

به لام سویند به خوا نه گهر وه کو نه وه ی پیغه مبه ر صلى الله عليه وعلى آله وسلم کردی خه لکی تر چاوی لن بکات و پرژه کانیشیان زیندوو بکه نه وه، که ههموو نه و پرژه نه بو ټیمه دهنه سوننه، دلتیات ده کهم ههرچی هیزی دونیایه کو بیته وه دژى خواناسان ناتوانن درزیان تیبخهن، چونکه پیغه مبه ر صلى الله عليه وعلى آله وسلم خو ی ده فرموویت: بو ټیوه م جیه شتووه دوو شت نه گهر ده ستی پیوه بگرن دواى من ههرگیز سرگه ردان و گومرا نابن نه ویش قورئان و سوننه، جا خه لکی سوننه به دوو رکعات نویژی دواى نویزه فره زه کان ده زانیت، نازانن ههموو ژیانى له هه لسو کهوت و په فتار و گوفتاری بو ټیمه سوننه ته.

له گهرمه ی قسه دا بووم دیسانه وه سهرم کهوته وه سهرشانى نومیر و له دونیای نووره وه گهرامه وه بو زیندانى پړوم و خاچه رستانى ټیالی، دیسان نه بویه حیا به ناگای هینام، ماهویه کی زور بوو کتیم لن وه رنه گرتبوو، نه ویش مریشکی نه خواردبوو، هات وتی کتیبیکى شینى زور جوانم هه یه؟

ماکوان: ناوی کتیه که چیه؟

نه بویه حیا: نازانم بهس بهرگه که ی شینه و زور جوانه.

۴۲ - تَرَكْتُ فِيكُمْ الثَّقَلَيْنِ، مَا إِنْ تَمَسَّكْتُمُ بِهِمَا، لَنْ تَضِلُّوا: كِتَابُ اللَّهِ وَسُنَّتِي.

ماکوان: برۆ بۆم بهینه بزانی چیه، به په له پڕۆشت کتێبه که ی بۆ هینام ته ماشام کرد، ئەم کتێبه م خویندۆته وه و دوو مریشکی پێ وه گرگرتوو! وتم ئەم کتێبه ناوی (الداء والدواء) ئێین قهیم نووسیویه تی، مه به سستی ئێین قهیم له نووسینی ئەم کتێبه زیاتر جووری تاوان و چه ره مه سه رییه، به لām ئەبویه حیا به هه له لێی تیگه یشت، چوو بڵاوی کرده وه وتی کتێبیکم هه یه باسی دهر د و دهرمان ده کات و (طب نه بویه)!

کو پێکی تونسی ترمان له گه ل بوو له زیندانه که هات بۆلام وتی ئەبو ئانا هه موو ئەو کتێبانه ی ئەبو یه حیات خویندۆته وه؟
ماکوان: به لێ.

عه بدووسه لام: ده لێت کتێبیکم لایه باسی دهر د و دهرمان ده کات گوايه هه مووی فهرمووده ی پێغه مبه ره ﷺ ئەگه ر راست بکات مریشکێکی بۆ ده کرم.
ماکوان: وه لله ئەگه ر راست بکات خو شم مریشکێکی بۆ ده کرم.

عه بدووسه لام: نا، بۆی مه که ره من وه ری ده گرم و به دوو شه و ته وای ده که م و دوا یی ئەیده م به تۆ.
ماکوان: زۆر باشه، مالت ئاوا بیت.

عه بدووسه لام لێ وه گرگرت و به یانی هات بۆ لام وتی ئەو کتێبه باسی هه یچ جو ره کار یکی پزیشکی و ته ندروستی ناکات، وتم کتێبه که ناوی چیه؟
عه بدووسه لام: الداء والدواء ابن قیم الجوزیه.

ماکوان: دامه قاقای پێکه نین، وه لله هه لێ خه له تان دی، ئەو ناوه بۆ تاوان و چاره سه ری تاوان به کار هاتوو، هه یچ په یوه ندی نییه به و بابه ته ی تۆ به شوینیدا ده گه رێت.
عه بدووسه لام کتێبه که ی بۆ برده وه و پێی وتبوو ببوو ره ئەم کتێبه باسی ئەوه نییه، مریشکت بۆ ناکرم!

ئەبویه حیا هات بۆ لام وتی مریشکێکم به ری به قه رز.

ماکوان: به سه رچاو ته فسیری شیخی سه عدی م بده ری به قه رز؟

ئەبویه حیا: ته فسیره که ت ئەده مێ بۆ یه ک هه فته مریشکه که ت بۆ نا هینمه وه.

ماکوان: نا، نامه ویت مریشکی خو مم ده ویت؟

ئەبۇيەحيا: بۆيەك مانگ با لات بېت.

ماکوان: نامەوېت خوئندومەتەو بەس چاوی پیا دەخشېنمەو.

ئەبۇيەحيا: باش.

ناچار بوو بۆم بھېت، ئىنجا فېلەكەم دۆزىيەو، ئەو مېشكەكەي نەدەگەراندەو بۆ ئەوئە داواي مېشكەكە نەكەم، باسى كىتېبەكەي نەكرد زۆربەي كىتېبەكانى لام بوو لە جياتى مېشكى قەرز، ئىتر من حەسامەو، بۆ سەرچاوە خەمم نەما لەكاتى نووسىنەكاندا.

شەويك سەرقالى خوئندەوئە سورەتى البقرة بووم تەماشاي تەفسىرى ئىبن كەسىر و سەعدىم كرد دوو وشە سەرنجى پاكىشام وشەي بەنى ئىسرائىل و يەهوود، وتم داخۆ چى بېت و حىكمەت و موعىزەي ئەم دوو وشەيە چىيە كە خواي گەرە بەكارى هېناو لە قورئاندا، كەوتەمە مقو مقو لەگەل خۆم و كىتېبەكاندا لە ژوورى زىندانەكەمدا، هەرچى هېنام و بردم هېچم دەست نەكەوت، ئەو باسە سەرى قال كردم هېچ ئاكامىكى نەبوو وەكو جاران چوومەو سەركىتېبەكەي فەرغەلى، داوي نوئىزى مەغرىب سەرم بەسەر كىتېبەكەدا شۆر كردهو و خەوبردمەو سەرم لەسەر شانى نومىر بوو.

ماکوان: من دەمىكە لە هۆش خۆم چووم نومىر؟!

نومىر: نا، زۆر نىيە!!

ماکوان: سەيرە، لە كاتىكدا من گەرەمەو بۆ زىندانەكە لای تۆو چەندىن پۆژم پىچوو تا گەرەمەو لە لات؟!

نومىر: وەكو وتم تۆ لەزىندانى، ئەحكامى زىندان و ئەسیر دىنابە جىاوازه، بۆيە زەمەن و كاتەكان لەگەل پرووداوەكان بەرخودى جىاوازت لەگەل دەكەن.

یه هوود و دهوله تی پیغه مبه ر له شاری مه دینه

ماکوان: له کویدا بووین باسی چیمان ده کرد و به ته مای چیت، برۆین؟

نومیر: جارێ لیره ده میتینه وه، دوابی به دلنیا ییه وه ده پۆینه ناو رووداوه کان و تیکه ل به واقعیه که ده بین، به لام جارێ ماومانه بابیه که وه شیکاریک بو رووداوه کانی سالی یه که می ناو شاری مه دینه بکهین و بزانی پيغه مبه ری خوا ﷺ چون ده ولت و حکومهت و ده سه لات و ژیار و شارستانییه تی دامه زران دووه، نه وه زور گرنگه بیزانی دوا ی نه وه به پشتیوانی خوی پهروه ردگار هه موو رووداوه کانی تر تیکه یشتنی ئاسان ده بیت.

ماکوان: له کویتی باسه که دا بووین؟

نومیر: باسی زور شتمان کرد له وانه پیغه مبه ری خوا ﷺ چون بینای ده وله ته که ی کرد، باسی نه وه مان کرد چون په یوه ندی دامه زران له گه ل گروپ و هو ز و تایفه کانی چوارده وریدا، باسی نه وه مان کرد له گه ل کافر و موسلمان و موهاجیر و نه سار (نه وس و خه زره ج) و موشریک چون مامه له ی کردووه! ههروه ها باسی موشریکی قوره یشمان کرد ویستیان چی بکه ن دژی موسلمانان، چون پیغه مبه ری خوا ﷺ به سه رکه وتویی لێ ده رچوو باسی پرۆژه و جوړی پرۆژه کاغان کرد که بوته ته شریع و یاسا و ریسا، موسلمان ده توانیت به کاری به نیت له دووباره رووبه روو بوونه وه ی نه و کیشه و دیاردانه دا.

ماکوان: هیچی تری ماوه باسی بکهین؟

نومیر: به لێ پتویسته باسی کیشه و واقعیک بکهین زور گرنگه و زوریش تر سناکه، له هه مانکاتدا نه و په ری گرنگی خو ی هه یه له م رووداوانه ی ژیا نی پیغه مبه ر و تا نه م ساته وه خته ی مرو فایه تی تیدا ده زی.

ماکوان: مه به ست زه مه نی پیغه مبه ر ﷺ یان زه مه نی من؟

نومیر: هه ر له زه مه نی پیغه مبه ر ﷺ وه تاسه رده میک که تو تیدا ده ژیت گرنگه و له گه لماندا به و تا رۆژی قیامهت هه ر له گه لماندا ده بیت، نه ویش باسی یه هوود و جووله که کانی چوارده وری مه دینه و ناو شاره که ن!

ماکوان: زۆر باشه بهردهوام به، بهلام بۆ پیکهوه سۆراغتیکی ناو شاری مه دینه و چوارده وری نه کهین هه زده کهم، به لکو پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلِ الْاٰلِهٖ وَسَلَّمَ و هه ندیک له هاوه لان ببینم.

نومیر: ئیستا کات درهنگه و به پشتیوانی خوا سبهینی به یانییه که ی دهروین بۆ ناو شاری مه دینه و قه لا و قولله ی جووله که کان، با وه لامه کهم له بیر نه چیت له شاری مه دینه دا سۆ جۆر له هۆز و طائفه ی جووله که ده ژین که هه ریه که به شیکی گه وری له جووله که ینکه تیاوه و بریتین له یه هوودی (هۆزی قه ینوو قاع و هۆزی نه زیر و هۆزی قوو په یزه) ههروه ها له ده ره وه ی شاری مه دینه ش کۆمه لیک یه هوودی تری لیه له خه لکیکی زۆر ینکه اتوون، له باکووری شاری مه دینه نیشته چین له دۆلێکدا به ناوی (وادی القری) که ناوچه که ناسراوه به (خه ییه ر).

ماکوان: بۆم باس بکه چۆن پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلِ الْاٰلِهٖ وَسَلَّمَ مامه له ی له گه ل ئه م جووله که و یه هوودی یانه کردوه.

له کاتیکدا چهند جۆره هۆز و طائفه یه کن له یه کتر جیاوازن و ته نانه ت ناوچه که شیان جیاوازه!

نومیر: بۆ ئه وه ی بزانین پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلِ الْاٰلِهٖ وَسَلَّمَ چۆن ئاوێته بوو له ناو ئه و کۆمه لگایه ی یه هوودی، پێش هه موو شتیک پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلِ الْاٰلِهٖ وَسَلَّمَ ئاگاداری ستراتیژی جووله که بوو به گشتی ده رحه ق به موسلمانان، چونکه بیروبوچوونی یه هوود ده ره ق به موسلمانان، گومانی تیدا نییه کوشتن و له ناو بردنی موسلمانانه له ئایه تیکدا خای گه وریه بۆمان باس ده کات ده فه رموویت:

﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا لِّلَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً يَّذِينَ ءَامَنُوا لِّلَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيْ ذَٰلِكَ يَأْتِي مِنْهُمْ قِيسِيْنَ وَرَهْبَانًا وَآلَهُمْ لَا يَنْصُرُوْنَ﴾

واته: ده بینی هه موو خه لکی زیاتر، له هه موو دوژمنان زیاتر هۆزی جووله که سه رسه ختانه دوژمنایه تی ئیماندارن ده کهن، ههروه ها ئه وانه ش که موشریک و هاوه لپه رستن (دوژمنایه تی ئیمانداران ده کهن)، ده بینی ئه وانه ی که سۆزیان هه یه بۆ ئیمانداران ئه وانه ن که ده لێن: ئیمه نه سرائین چونکه قه شه یان هه یه و خوا په رستییان تیا به و فیزاوی و خۆ به گه وریه دانانین.

ئه گه ر به چاوی لیکۆلینه وه لێی وردبینه وه ته ماشای بکه ین، له گه ل ئه و هه موو پیلان و هێرش و جهنگه ی قو په یش کافر و موشریک ده رحه ق به موسلمانان کردیان جهنگ و پلانی

یه هوود زۆر قورس و ترسناکتره، دوژمنایه تی جووله که له گه‌ل مۆسلمانان زۆر خراپتره، پلان و مه‌کر و جه‌نگیان زۆر ترسناک و خه‌ته‌رناکتره له قورهبیش و مۆشریکه‌کان، هه‌ر بۆیه خۆای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ٤٣

ماکان: من ده‌مگوت بزانی مه‌نه‌ه‌جی ئیسلامی چۆن مامه‌له‌ی له‌گه‌ل یه‌هوودا کردووه، خۆدی پیغه‌مبه‌ر ﷺ چۆن هه‌نگاووی دژی ئه‌و خه‌لکه‌ پیلانگێر و دوژمنایه‌تی هه‌له‌یتناوه‌ته‌وه؟! یان یاسا و شه‌ریعه‌تی ئیسلامی له‌ باره‌یانه‌وه چی ده‌لیت؟!

نومێر: پێش ئه‌وه‌ی شیکاری له‌سه‌ر پرسیاره‌کانت بکه‌ین، پێم خۆشه‌ باسی موعجیزه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ئه‌م ئیسلامه‌ت بۆ بکه‌م، له‌ پرێگای قورئان و پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لان.

ئه‌گه‌ر وردبینه‌وه و ته‌ماشای بکه‌ین له‌ ماوه‌ی قۆناغی مه‌ککه‌ به‌دریژی (١٣) ساڵ هاوه‌لان ئاماده‌کارییه‌کی ده‌روونی له‌ پرێگای قورئانه‌وه په‌روه‌رده‌ی کردن له‌سه‌ر چۆنیه‌تی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل یه‌هوود و مۆشریکدا، هه‌موو قۆناغی مه‌ککه‌ هاوه‌لان نه‌یاندانه‌زانی ده‌چن بۆ شاری مه‌دینه، ته‌نانه‌ت خۆدی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌یده‌زانی ته‌شریفی ده‌باته‌ شاری مه‌دینه، پێشتر جینگای تری هه‌لبژارد بۆ کۆچ نمونه‌ی (طائف، عێراق و حه‌به‌شه و... هتد) له‌ شاری مه‌دینه کۆمه‌لگه‌یه‌کی یه‌که‌جار زۆر له‌ جووله‌که‌ نیشه‌ته‌جی بوون!

ئێجازه‌که‌ لێره‌وه‌ ده‌ستپێده‌کات، ئه‌و هه‌موو سوهره‌ت و ئایه‌تانه‌ی له‌شاری مه‌ککه‌ دابه‌زی هه‌موو باسی جووله‌که‌ و ژیا‌نی جووله‌که‌یه‌ که‌ ئه‌وه‌نده‌ زۆره‌ له‌ ژماره‌ نایه‌ت.

ئه‌گه‌ر هه‌له‌وه‌سته‌یه‌ک بکه‌ین ده‌بینین ئه‌م مه‌نه‌ه‌جه‌ په‌بانییه‌ گه‌وره‌یه‌یه‌ زۆر له‌ پاده‌به‌ری ئه‌قل و بیر و هۆشی مرقوف، به‌لکو به‌واتا و مانای ته‌واوه‌تی موعجیزه‌یه، خۆای گه‌وره‌ ده‌یویست جیهانیییه‌کی فراوان بداته‌ مۆسلمانان، چونکه‌ له‌ داها‌توویاندا ده‌بنه‌ خاوه‌نی ده‌وله‌ت و ده‌سه‌لات، له‌و ده‌وله‌ت و ده‌سه‌لاته‌ هه‌موو له‌گه‌ل یه‌هوود دا ده‌ژین و له‌چوارده‌ورتان ده‌بن.

یاخود خۆای گه‌وره‌ ده‌یویست مۆسلمانان بزانی له‌ چوارده‌وریان چی پرووئه‌دات، بۆیه‌ به‌ ئاراسته‌ی قورئان ئاگاداری ده‌کردنه‌وه‌ که‌وا ئاگاداری چوارده‌وریان بن له‌ پۆم و یه‌هوود و نه‌سارا، هه‌روه‌ها ئاراسته‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌کرد هاوه‌لان ئاگادار بکاته‌وه‌ له‌ په‌وشی فارس و کیسراکان و پۆم و قه‌یسه‌ره‌کان و ژیا‌نی موقه‌و‌قیس... هتد.

ياخود به‌گشتی شاره‌زاین له پادشا و مه‌لیکه‌کانی عه‌جه‌م و بزانی له جیهاندا چی بی‌وهندات و به‌ته‌واوه‌تی جه‌مسه‌ره‌کانی هیز و سه‌نته‌ری هیز و له ناوچه‌که و جیهان عه‌گشتی چ باس و هه‌واله، له کاتیکدا ئەم هه‌موو هه‌وال و زانیاریانه‌ی ده‌هاتن موسلمان له تر نه‌شکه‌نجه و ئازاردابوون و ته‌نانه‌ت له ژیر په‌حمی زله و شه‌قی قوره‌یش دابوون، عه‌مه‌موو پیوه‌ریک له ماده و بیرکردنه‌وه‌ی مروّف موسلمانان هه‌رگیز بیریان له‌وه عه‌ده‌کرده‌وه خاوه‌نی ده‌وله‌ت بن، به‌لکو هه‌موو خویان بۆ مردن ئاماده کردبوو، به‌لام ویستی خوی په‌روه‌ردگار جیاوازه و به‌ستراتیژی قه‌زا و قه‌ده‌ر ئەم بوونه ده‌بات به‌پریوه، ئەم مه‌نه‌جه بی‌بانیه ناییت له بیر بکریت ده‌بی‌ت موسلمانان هه‌میشه ئاگاداری جیهان بی‌ت و له‌و بی‌وداوانه‌ی که تیی‌دا روو ئەده‌ن.

ماکوان: سوبحان الله خوی په‌روه‌ردگار له‌و زه‌مه‌نه‌دا کاتیک هیچ ئامپیریکي ئەلکترۆنی له عۆبایل و ئینته‌رنی‌ت و ته‌له‌فزیۆن... هتد نه‌بوو داوا له موسلمانان ده‌که‌ن ئاگاداری جیهان بن، به‌لام به‌داخه‌وه ئیستا ئەو هه‌موو که‌ره‌سته و ئامپیر و خزمه‌تگوزاریانه هه‌یه، که‌چی موسلمانان نازانی چی ده‌گوزهری‌ت، له ناو موسلمانان له جیهان له‌بۆرما و کشمیر و کوردستان و فه‌له‌ستین، ته‌نانه‌ت موسلمانانی ئەوروپا له مه‌قدونی، ئەلبانیا، کۆسوفۆ، بۆسنا یان ئەوه‌ی له شیشان روویدا و ئەوه‌ی چین و تورکستانی داگیر کرد، یاخود په‌یوه‌ندی نیوان چین و پروسیا و ئەمریکا و ئەو هی‌ل و تۆره جالب‌الۆکیانه‌ی له جیهاندا په‌لی هاویشتووه، پیویسته موسلمان ئاگادار و شاره‌زای هه‌موو ئەو باسه‌ گرنگانه بین، من نالیم هه‌موو تایبه‌تمه‌ند بن تیی‌دا، به‌لکو لانیکه‌م ئاگاداری په‌وشه‌که‌بن و واقیعه‌که بزانی و بی‌خوینی‌هوه، چونکه به‌راستی سوود و قازانجی زۆری هه‌یه بۆ موسلمانان، کاریگه‌ری خۆی ده‌بی‌ت له کاتی خۆیدا.

بیوره قسه‌که‌م بریت، زیاتر باسی موعجیزه و ئەو ئیعجازه‌م بۆ بکه که هاوه‌لانی له‌سه‌ر په‌روه‌رده بوون له شاری مه‌که‌که، ئەوه زۆر گرنگه.

نومیر: ئەگه‌ر باسی قورئانی مه‌ککی بکه‌ین ده‌بینین باسیکی بی‌شومار له‌سه‌ر به‌نی ئیسرائیل هاتووه، وه‌کو وتمان موسلمانان هیچ زانیاریان نه‌بوو له‌وه‌ی هيجرت ده‌که‌ن بۆ شاری مه‌دینه‌ی منه‌وه‌ره‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ، بزانه چۆن باسی ئەوانی کردووه له قورئاندا له‌و قۆناغه‌ی (۱۳) سأل قورئان کاریگه‌ریه‌کی زۆر ئیجابی و نه‌رینی له‌سه‌ر دَل و ده‌روونی هاوه‌لان جی هیشتووه له‌سه‌ر به‌نی ئیسرائیل، له قورئانی قۆناغی مه‌ککی دا باسی وشه‌ی (یه‌هوود) نه‌کراوه هه‌موو باسی به‌نی ئیسرائیل (واتا نه‌وه‌کانی یه‌عقوب) ته‌نانه‌ت وشه‌ی یه‌هوود له‌ دوا‌ی ئەوه‌ی سه‌رپی‌چی پی‌غه‌مبه‌رانیان -علیهم السلام- کردووه، ده‌نا کاتیک شو‌تیکه‌وتوو‌ی سه‌یدنا مووسا بوون هه‌ر به‌ به‌نی ئیسرائیل ناویان هاتووه له قورئاندا،

ههروهک وتمان وشه ی بهنی ئیسرائیل شهرهف و گه وره ییه بۆ جووله که، چونکه واتای نهوه کانی یه عقوب پیغه مبه ریکه - علیه السلام- لیره وه له دلی موسلماناندا جیگای تاییه تی ده بیئت، پرزی زوریان بۆ داده نیت. واته قۆناغی مه ککی که باسی ئهم هۆزه ده کات هه ر به ریز و گه وره یی شوینکه وته یی موسا باسیان ده کات، له قۆناغی مه ککی وه کو ئاماژه م پێیدا به هیچ شیوه یه ک وشه ی یه هوود نه هاتوو، له گه ل نه وه شدا (۳۰) جار ئه هلی کتاب له قورئاندا هاتوو، به لام یه ک جار له قۆناغی مه ککی باسی ئه هلی کیتاب ده کات و ده فهرمویت:

﴿وَلَا تَجِدِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾

واته: گفتوگو و (مجادله) مه کهن له گه ل خواهنی کتیه ئاسمانیه کان، مه گه ر به جوانترین شیوه نه بیئت، جگه له وانیهان که سته میان کردوو (ئه وه ره فترتان له به رامبه ریا نه وه ده بیئت جیاواز بیئت) پیشیان بلین: تیمه باوه پیمان هیناوه به وه ی بۆ تیمه و ئیوه دابه زی تراوه، خوی تیمه و خوی ئیوه ته نها یه کیکه، تیمه فه رمانبه رداری ئه و زاته یین.

واتا مه به سته که م ئه وه یه دوی به نی ئیسرائیل وشه ی ئه هلی کیتابیان بۆ به کارهات و پاشان پله به پله وشه ی یه هوود و نه سارا به کارهات، ئه ویش بۆ بانگکردنیان به جوانترین شیوه، خوی گه وره زوریک له ئایه ته کانی قورئان باسی موسای کردوه، واتا (۱۳۶) جار (۱۲۲) جاریان قۆناغی مه ککی واتا قورئانی مه ککی باسی کردوو!!

باسه کانی قورئانی مه ککی زیاتر باسی ململانی فیعه ونه له گه ل موسا و کیشه ی گه لی به نی ئیسرائیل، باسی مووخاله فه ی و بیگویتی و لاری و له ویری جووله که ناکات، ئه مه ش بۆ ئاماده کردنی هاوه لانه و بۆ تیکه لاو بوونیان به و گه لو هۆزه، پیش ئه وه ی بیرم بجیت، باسی هه ندیک له مووخاله فه و بۆ گوئییه کانیا ن کراوه، به لام به شیوه یه کی گشتی و خوی په روه ردگار گه وره ی نه کردوو له شیوه ی گه لیککی جاهیل بۆی باس کردوین، دنا هه موو باسی مه زلومی ئه وان و دیکتا توری فیعه ونه.

ته نانه ت له هه ندیک جیگای قورئانی مه کیدا خوی گه وره وه سفی کردوون شتی زوری پێ به خشیون.

﴿وَتَقْدِ أَخْتَرْتَهُمْ عَلَى عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾

واته: (ئیمه ئه و کاته نه‌وه‌ی ئیسرائیلیمان) هه‌لبژارد له‌ پرۆی ناگایی و زانیارییه‌وه، پیزی نه‌وانمان دا به‌سه‌ر هه‌موو خه‌لکی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا...

هه‌روه‌ها باسی ئارامگری و سه‌بریان بۆ ده‌کات:

﴿وَأَوْزَنَّا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَيْمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ﴾

واته: ئه‌وسا ئه‌و قه‌وم و گه‌له‌ی لاواز ده‌کران و ده‌چه‌وسێزانه‌وه له‌ هه‌موو خۆره‌ه‌لات و خۆرئاوای ئه‌و وڵاته‌ی که فه‌رو به‌ره‌که‌تمان به‌سه‌ردا پڕژاندبوو کرده‌ جێنشین و به‌لینی پاست و جوانی په‌روه‌ردگارت (ئه‌ی محمد ﷺ جێبه‌جێ بوو بۆ نه‌وه‌ی ئیسرائیل به‌هۆی نه‌وه‌ی که ئارامیان له‌سه‌رگرت، (که‌واته ئه‌گه‌ر ئوممه‌تی تۆیش ئاوا خۆگرین بێگومان هه‌مان ئه‌نجام به‌ده‌ست ده‌هێنن)، هه‌رچیش فیرعه‌ون و قه‌ومه‌که‌ی دروستیان ده‌کردو ئه‌و کۆشک و ته‌لارسازییه‌ی که ده‌یانکرد، هه‌ر هه‌موویمان کاول و وێران کرد.

له‌به‌رامبه‌ر به‌نی ئیسرائیل سه‌بر و ئارامیان و زانستیان، خوای په‌روه‌ردگار فه‌رمووده‌ی ئاراسته‌ی موسڵمانان ده‌کات و ده‌فه‌رموویت:

﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾

که‌واته له‌ موسڵمانان داوا کراوه به‌باشترین شیوه مامه‌له له‌گه‌ل یه‌هوود دا بکه‌ن و به‌وه‌ی که چاکه و په‌فتار و گووفتاریان له‌گه‌لدا بکه‌ن.

ئهمه‌ش بووه هۆکاری نه‌وه‌ی که لای موسڵمانان پوخساریکی جوان و هیمایه‌کی باش بۆ به‌نی ئیسرائیل دروست ببیت، له‌ کۆتاییدا یه‌هوود ئه‌هلی کیتابن و پڕوایان به‌ یه‌کتایی هه‌یه، خۆشیان بلایان کردۆته‌وه که به‌م نزیکانه پێغه‌مبه‌ریک دیت، که‌واته له‌پرۆی هاوکیشه‌ ماددییه‌کانه‌وه زۆر سروشتیه که یه‌هوودییه‌کان گوێیان له‌ هاتنی پێغه‌مبه‌ر بۆ شاری مه‌دینه بیت، ئه‌وان پێش عه‌ره‌به‌کان موسڵمان بن.

ههر له بهر ئه م هۆکاره بوو خوای پهروهردگار پیغه مبهری خوای صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم کردہ حووچه و به لکه و ده لیلی ته و اوته تی به سهر ئه و گه له وه، شیوه و پوخساری باشی نشانی هاوه لاندہ بۆ مامه له کردن له گه لیاندہ، ته نانه ت بۆ دیبهیت و گفتوگو و قسه کردنیش ههر له گه لیاندہ فره مانیان پیکراوه به باشتین شیوه بدوین، ئه مهش هۆکاریکه بۆ رازیکردنی دلی یه هوود و هاتنیان بۆ ناو ده ولته تی ئیسلام، گومانی تیدانییه ئه مهش سهرکه و تینکی گه وره به بۆ بانگه وازه که، پاراستنی خه لکینکی زۆره له ناگری دۆزه خ.

ماکوان: به لām له هه مان کاتدا خوای گه وره له قورئانی مه ککیدا باسی هه ندیک له نه ریت و خرابی گه لی یه هوود کراوه، خوشت فره مووت نمونه ی سوره تی الاعراف

﴿وَآخِذْ قَوْمَ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خُلَيْهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٧٨﴾﴾

واته: جا له دوا ی چوونی مووسا (بۆ کتوی طور) قه ومه که ی په یکه ری گوێره که به کیان له خشله کانیان دروست کرد، که بۆ په یه کی هه بوو! ئایا ئه وان نه یانزانی که ئه وه به پراستی قسه یان له گه لدا ناکات و پێنموویان ناکات بۆ هیچ پێهک، (سه یره له گه ل ئه و هه موو که م و کورپانه شدا) کردیان به خوای خو یان، ئه وانه سته مکار بوون.

بۆ نمونه هاوه لاند به لای که مه وه ده یانزانی باوو با پیرانی ئه مانه له شاری مه دینه ده ژین، رازی بوون به وه ی سوجه بۆ گوێره که یه ک به رن، له کاتی که دا مووسا (۳۰ یان ۴۰) رۆژ لێیان دوور که و ته وه.

هاوه لاند له ماوه ی (۱۳) سāl دا له شاری مه ککه دا رۆژیک له رۆژان بیران له کارینکی شیرکی نه کرده وه، به وه نده ی تیکه یشته وون له به ندایه تی بۆ پهروهردگار له لایه ن پیغه مبهری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم وه به ته و اوته تی هه موو ژیانیان له سهر پراسته رینگای ئیسلامه تی بوون، ئی به دلنیاییه وه بۆ هاوه لاند جینگای سه رنج بووه، له هه مان کاتدا لاشیان غه ریب بوو خه لکانیک ئیمانیان به خوا و پیغه مبهر صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم هیناوه و پیغه مبهریان صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم له گه لدا یه، به لām به و شیوه یه مامه له ده که ن له گه ل به ندایه تی بۆ خوای پهروهردگار.

نومیر: پراسته، ئه وه مانای وانیه ئه وه ی باس مان کرد له قورئانی مه ککی دژ به یه ک بن، نا به لکو پارسه نگی دایه هاوه لاند، ئه مهش واتای ئه وه یه هیوا و ئاواتیان له سهر گه لی یه هوود یه کجار زۆر نه بیت و شیوه و پوخساری باشه ی نشان دان، به لām له کو تایددا مرو ف و شه یتان و نه فس و ده سه لات و کورسی و جه هلی خه لکی له کایه که دا هه یه.

گهل و هوژه که له سه ره تاوه خوار و ختیج لار و له ویر بوون، بیته ده ب بوون ته نانه ت، بهرام بهر پیغه مبه ره که شیان صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ ده یانوت که:

﴿قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَذُوْكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۝﴾

واته: (قهومه که ی موسا دیا ره زۆر له ناخو شیدا بوون) بویه وتیان: پیش نه وه ی تو بیتته ناومان و دوا ی نه وه ش که هاتوویت (بارودوخی تیمه نه گوپراوه) ههر ئازاردراو بووین، موسا وتی: ئومید وایه پهروه ردگارتان دوژمنه که تان له ناو بیات و بتانکاته جینشین له زه ویدا، نه وسه سهرتان ده کات که ئیوه چۆن کارده که ن!

نه گهر ته ماشا بکه ین چهند بیتریز و بیته ده ب بوون بهرام بهر پیغه مبه ریکی ئولولعه زم، بیتجه له مانه بکه ریینه وه بو به دوا داچوونی گهل و هوژی ئیسرائیل په ریینه وه له ده ریای سوور، نه و موعجیزه یان بین ی و له ناوچوونی فیرعه و نیان بین ی، چی چوونه دئییه که وه له سه ره که ناری ده ریاکه بوون بته پرست بوون له جیاتی ئهم گهل و هوژه بانگیان بکه ن بو خوا به رستی و یه که تابه رستی، که چی داوایان کرد له موسا که ئه مانیش خوا به کیان هه بیت وه کو نه وان له سه ره زه و ی به رستن:

﴿وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَسْمُوْنَ أَجْعَلْ لَنَا إِلٰهًا كَمَا لَهُمْ ءَالِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۝﴾

واته: له وه وودوا نه وه ی ئیسرائیل مان له ده ریاکه په رانده وه، دوا ی تاویک رییان که وت له خه لکیک که به ده وری بته کانیا ندا ده خولانه وه و ده یان په رستن، (ده سه ته یه کیان) وتیان: نه ی موسا خوا به کیش بو تیمه ساز بکه وه کو نه وانه چهند خوا به کیان هه یه! موسا پیی وتن: به راستی ئیوه قه ومیکن نه ده زانن و نه ده فامن...

ههروه ها گهل یکن فه ساد و خرا به کاری دروست ده که ن له سه ره زه ویدا، خوا ی گه و ره له سوره تی ئیسراء دا ده فه رموویت:

﴿وَفَضَّلْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ۝﴾

واته: (له کتیبی ته وراتدا یا له لوح المحفوظ دا) بریارمان داوه که نه وه ی ئیسرائیل (له بهرنامه ی تیمه لاده دن و یاخی ده بن) وه فه سادو خرا به له سه ره زه ویدا نه نجام ده دن، (وه له غه فله تی خه لکیدا) زۆر گه شه ده که ن و ده سه لاتیکی زۆر به ده ست دینن.

ماکوان: ئەرئى به پراستى پىغەمبەر ﷺ چۆن مامەلەى لەگەلدا کردن، يان به پىچەوانەوه ئهوان چۆن مامەلەيان لەگەل پىغەمبەرى خوادا کرد که ته شريفى هيتا بو شارى مه دینه.

نومير: به و پەرى جوانى و پازى کردنى دليان پىغەمبەرى خوا ﷺ مامەلەى لەگەلدا کردن، هەربە و پۆحه وه کارىکرد که هەردوولا لە يەك گروپن ئەوانيش لە ئيمانداران هەژمار دەکړين، به لām به ئاراسته ى وه حى خواى پەروەردگار.

ههولئى پيڭخه مبهري خوا بۆ راکيشانى دلئى يه ههود بۆ ئيسلام

نومير: له شارى مهدينه دا پيڭخه مبهري خوا ﷺ له يه كه م پۆزى هاتنى بۆ ئه و
شاره ههولئى ئه وهى ئه دا دلئى يه ههود به لاي خويدا رابكيشيت، ئه وانيش وا هه ستيكه ن
به شيكن له موسلمانان و ئايينه كه له يه ك سه رچاوه هاتوه، پيڭخه مبهري خوا ﷺ
هه لسا به چهن كاريك به وه حى له لايه ن خواي پهروه رداگار ئاراسته ده كرا.

كاري يه كه مى پيڭخه مبهري خوا ﷺ: موسلمانان له كاتى نويزدا پرووده كه نه
مزه وتى قودس كه ماوه ي (١٦) مانگ يان (١٧) مانگ واتا سايك و چهن مانگيكي قبيله ي
موسلمانان و يه ههود وه كو يه ك بوو تا نزيك بوونه وه له جهنگي (به در) دوايى له گه ل
پرووداوه كاندا باسى ده كه م.

ده ي كه واته موسلمان و يه ههود هه ردوو كيان ئه هلى كيتابن خاوه نى يه ك پرووگه ن ئه مه ش
واي ليكردن كه خاوه نى يه ك خوا و يه ك ئايين و هه موو بپوا و ئيمانين هه يه به
پيڭخه مبه راني رابردوو و خاوه ن يه ك پرووگه شن!

ليزه دا يه ك شتى زۆر ساده و ئاسايى ده مي نيته وه ئه ويش ئه وه يه يه ههود بپوا به
پيڭخه مبه رايه تى (محمد) به يتييت، له كاتيكا له ته ورات و ئينجيله كه ياندا هاتوه نيشانه و
ده ركه وتنه كانى هه مووى باسكراوه، هه ر ئه م هوكاره ش بوو واي كرد پيڭخه مبهري خوا
ﷺ سه رها تى قبيله و پرووگه يان له گه لدا يه ك بخت بۆ ئه وه ي بۆ جووله كه كان ئاسان
بيت بپوا به په يامى ئيسلام بكه ن ئه مه ش بۆ لابردي ملامتاييه له نيوان هه ردوولادا و هيج
جوړه ملامتاييه ك بۆ هه ردوولا دروست نه ييت.

كاري دووه م: پۆزى عاشورا به پۆزوو ده بوون، پيڭخه مبه ر ﷺ پرسى: ئه م پۆزه
چيه و ئيه تيدا به پۆزوو ده بن؟

وتيان: ئه و پۆزه يه كه موسا و گه له كه ي له ده ستى فيرعه ون پزگاريان بوو، فيرعه ون خنكا
و نقوومى ده ريا بوو، ئه م پۆزه زۆر گه وريه لمان تيدا به پۆزوو ده بين، سوپاسگوزارى خواي
پهروه رداگار ده كه ين له پزگار بوو ئه مان له ده ستى فيرعه ون.

پاشان پيڭخه مبهري خوا ﷺ فرموى: ئيمه له پيشترين بۆ موسا تاكو ئيه،
پيڭخه مبهري خوا به پۆزوو بوو، فرمانيشى كرد به موسلمانان كه له م پۆزه دا به پۆزوو بن، تا
دوو سال موسلمانان و جووله كه به يه كه وه به پۆزوو ده بوون له سايكا يه ك پۆز، ئه و پۆزه ش

بۆ گه وره پاگرتنى پيغهمبهر موسا بوو، به لكو لاسايى كردنه وهى موسا پيغهمبهر بوو، هه موو
 نه مانه بۆ پاكيشانى دللى يه هوود بوو له هه مانكاتدا بۆ ئيقامه حوجهت و نه هيشتنى هه نهجهت
 بوو له رۆژى قيامهت و له دونياشدا، بۆ ئه وهى به يه هوود بليت ئيمه دوژمن نين به لكو
 هه موو يهك خودا ده په رستين، ئيتير ليره وه پيغهمبهرى خوا ﷺ كه وته بانگه شهى
 يه هوود بۆ ئايينى ئيسلام، چهند جار يه هوودى كۆ ده كرده وه بانگه وازى ده كردن له ناو گهل و
 هۆزى خوياندا، زورجار به ته نها و به گشتى و كۆمه ل بانگى ده كردن بۆ ئيسلام، به لى
 خه لكانىك به ده م بانگه وازه كه يه وه هاتن، له ناو هۆزه كانى جووله كه له هه رستى به شه كهى
 شارى مه دينه (قهينووقاع و نه زير و قوره يزه)

هه لویستی جووله که بهرامبه ر به ئیسلام

ماکوان: یه کهم کهس کئ بوو له جووله کهکانی شاری مه دینه موسلمان بوو.

نومیر: یه کهم کهس که موسلمان بوو که سیک بوو به ناوی حصین بن سہلام“ دواي پیغهمبهري خوا ﷺ ناوی گوڤری و ناوی نا (عبدالله کوڤری سہلام) که گوئیست بوو پیغهمبهري خوا ﷺ هاتوته شاری مه دینه، دهیزانی ناویشانی پیغهمبهريک هاتوو له ناو ئینجیل و تهورات دا، چونکه خوئی یه کیک بوو له زانا ناودار و گه وره کانی ناو یه هوود، چوو بۆ لای پیغهمبهري ﷺ بۆ ئه وهی تاقی بکاته وه، ئایا راسته پیغهمبهري ﷺ خو به تی یان راست نییه؟

چوو خزمهت پیغهمبهري ﷺ و پئی فهرموو من سئ پرسيارت لن ده کهم بیجگه له پیغهمبهري ﷺ هیچ جوړه مروڤیکی تر نایزانی وه لامي بداته وه، پرسياره کانیش بریتین له: یه کهم: پیم بلن یه کهم نیشانهی هاتی روژی دواي چیه؟

دووهم: یه کهم خواردنی خه لکی ناو به ههشت چیه؟

سێهم: به چیدا منداڵ ده چیته وه سهر باوکی یان ده چیته وه سهر مالی خالوانی؟

پیغهمبهري خوا ﷺ فهرمووی: زوو جویره ئیل وه لامي پرسياره کانتی پئ راگه یاندووم، عبدالله وتی ئەم فریشته یه دوژمنی یه هووده، به لام پیغهمبهري خوا ﷺ بهردهوام بوو له قسه کانی و فهرمووی: به نیسبهت یه کهم نیشانهی قیامهت، ئاگریکه له روژه لاته وه ده سپیده کات بۆ روژئاوا و خه لکی راوده نیت له روژئاوا، یان له ناویان ده بات حه شریان ده کات.

بۆ پرسیاری دووهمت یه کهم خواردنی ئه هلی به ههشت جگه ری نه ههنگه، پاشان بۆ ئه وهی منداڵه که بچیته وه سهر مالی باوانی، ئاوی پیاو پیشگیر ده بیت له ئاوی خیزانی، پیچه وانه کهی ئه گهر تۆ یاخود ئاوی ئافره ته که پیشگیر بوو له تۆ و ئاوی پیاوه کهی منداڵ ده چیته وه سهر مالی خالوانی.

عبدالله کوڤری سہلام - په زامه ندی خواي له سهر بیت- فهرمووی من شایه تمان ده هینم تۆ پیغهمبهري خوايت ﷺ پاشان وتی ئه ی پیغهمبهري خوا ﷺ

٤٤ - الحصین بن سلام.

يعهود گه ليکي بوختانچين زور به خراب باسي خه لکي ده کهن، ده مپيسن و له ناستي نوانه ي که مملاتنيان ده کات، به لام پيش نه وه ي بزنان که من موسلمان بووم نيسلامم هه ليزاردووه، باسي منيان لې بيرسه بزانه چوڼ باسم ده کهن، دواي نه وه من خوډم ناسکرا ده کم، پاشان يه هوود له ده وري کوډونه وه پيڅه مبهري خوا ﷺ فرمووي کي نه تيوه ناوي عبدالله ي کوري سه لاهه؟

نه وانيس و تيان: نه و کهسه زانا و زانتريني ناو نيمه يه و کوري زاناي يه هووده باشتري و چاکريني خه لکي ناو يه هووده!

پيڅه مبهري ﷺ فرمووي چي ده لين نه گهر نه و موسلمان بيت و بروا به من بهيتيت؟!

وتيان: په نا ده گرین به خوا له شتي وا.

عبدالله ي کوري سه لام خو ي ناسکرا کرد و فرمووي: (أشهد أن لا اله الا الله وأشهد أن محمدا رسول الله).

وتيان: خراپترين کهسي ناو يه هووده!

پاشان چوو به ناو هه موو يه هوودا ده گه را و هاواري ده کرد نه ي گه لي يه هوود بو له خوا ناترسن، سويند به خواي تاک و تنها نه وه پيڅه مبهري و هه مووتان باش ده زانن نه وه ي هيناويه تي و بانگه شه ي بو ده کات حقه و راستيه.

له وه لامدا ده ريان ده کرد و ده يانوت درو ده کهيت.^{٤٥}

٤٥ - أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَلَامٍ ، بَلَغَهُ مُقَدِّمُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ فَأَتَاهُ يَسْأَلُهُ عَنْ أَشْيَاءَ ، فَقَالَ : إِنِّي سَأَلْتُكَ عَنْ ثَلَاثٍ لَا يَعْلَمُهُنَّ إِلَّا نَبِيٌّ ، مَا أَوَّلُ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ ؟ وَمَا أَوَّلُ طَعَامٍ يَأْكُلُهُ أَهْلُ الْجَنَّةِ ؟ وَمَا بَالُ الْوَلَدِ يَنْزِعُ إِلَى أَبِيهِ أَوْ إِلَى أُمِّهِ ؟ قَالَ : أَخْبَرَنِي بِهِ جِبْرِيلُ أَنِفًا قَالَ إِنَّ سَلَامَ : ذَاكَ عَدُوُّ الْيَهُودِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ ، قَالَ : أَمَّا أَوَّلُ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ فَنَارُ تَحْشُرُهُمْ مِنَ الْمَشْرِقِ إِلَى الْمَغْرِبِ ، وَأَمَّا أَوَّلُ طَعَامٍ يَأْكُلُهُ أَهْلُ الْجَنَّةِ فَرِزَادَةُ كَبِدِ الْحَوْتِ ، وَأَمَّا الْوَلَدُ فِذَا سَبَقَ مَاءَ الرَّجُلِ مَاءَ الْمَرْأَةِ نَزَعَ الْوَلَدُ ، وَإِذَا سَبَقَ مَاءَ الْمَرْأَةِ مَاءَ الرَّجُلِ نَزَعَتْ الْوَلَدَ قَالَ : أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَأَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ ، قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ : إِنْ الْيَهُودَ قَوْمٌ بُهِتَ فَاسْأَلُهُمْ عَنِّي ، قَبْلَ أَنْ يَعْلَمُوا بِسَلَامِي ، فَجَاءَتْ الْيَهُودُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : أَيُّ رَجُلٍ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ فَيَكُمُ ؟ قَالُوا : خَيْرِنَا وَابْنُ خَيْرِنَا ، وَأَفْضَلُنَا وَابْنُ أَفْضَلِنَا ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : أَرَأَيْتُمْ أَنْ أَسْلَمَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ قَالُوا : أَعَادَهُ اللَّهُ مِنْ ذَلِكَ ، فَأَعَادَ عَلَيْهِمْ ، فَقَالُوا : مِثْلُ ذَلِكَ ، فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ عَبْدُ اللَّهِ فَقَالَ : أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ، قَالُوا : شَرُّنَا وَابْنُ شَرِّنَا ، وَتَنْقُصُوهُ ، قَالَ : هَذَا كُنْتُ أَخَافُ يَا رَسُولَ اللَّهِ. صحيح البخاري.

له يه كه م دهركه وتنى موسلمانبوونى جووله كه يه ك، ئيتړ پيڅه مبهري خوا ﷺ دهركه وتن چهنده ئينكار و خراپه كار و قسه و باسيان دهگورن له چركه ساتدا!

له ناو څو هه موو گه ل و هوژه كه م ترين كه سيان لى موسلمان بوون، له كاتيكدا چاوه پروانى څو ده كرا زوريان لى موسلمان بيت، به لام زور به ي يه هوود به جووله كه يى خويان مانه وه، له كاتيكدا له به نوو قه ينوقاع ته نها عبداللهى كورې سه لام موسلمان بوو، ده لىن چهنده كه سيك بووه له په نجه ي ده ست تپه ر ناكات.

به لام به نوو نه زير هاتنه خزمه تى پيڅه مبهري ﷺ هه موو پياو ماقولان و گه وره و زانكا نيان برى تى بوون له: حوييه كورې څه خطه ب^{۴۶} و براكه ي به ناوې څو ياسر كورې څه خطه ب^{۴۷}، به نوو نه زير هوژيكي به هيز بوون، ناوداريان زور بوو له وانه څو رافعى سه لامى كورې څو څو حوقه يق^{۴۸}، سه لامى كورې موشكه م، كه عبي كورې څو شرف، رڅوژيكي هه نديك له مانه چوونه خزمه تى پيڅه مبهري ﷺ خاتوو سه فييه دا يكي ئيمانداران بو مان ده گير يته وه ده لىت: باوكم و مامه م وانا حوييه و څو ياسر چوون بو لاي پيڅه مبهري ﷺ و دره نگانتيك گه رانه وه، ماندوو ته مه ل بوون له شهودا هاتنه وه هه ردووكيان لاره لار ده رويشتن و بيزار و بيتا قه ت بوون، څو ده مه زور مندال بوو، چووم بو لايان و هه نديك نازم كرد به سه رياندا، څو وه نده ماندوو بوون هه ر څو ريان لى نه دامه وه! څو وه نده غه م بار و بيزار بوون څو ياسر مامم به باوكمى وت: څو وه خوييه تى؟! باوكم وتى: سويند به خوا خوييه تى، مامه م وتى: څو ده يناسى و ئيسپاتى ده كه يت؟ وتى: به لى دلنيام كه خوييه تى (واتا محمد پيڅه مبهري ﷺ) مامه م وتى: څو باشه چى بكه ين چوون هه لسو كه وتى له گه ل بكه ين؟

باوكم وانا (حوييه كورې څه خطه ب) وتى: تا له ژياندا ما بم دژايه تى ده كه م!

ماكو ان: مه نه جه كه ي زور روون و څا شكرا بوو، څو وه مه نه جه ي گشت يه هووده دژى موسلمان و ئيسلام به گشتى، به وپه رى راشكاوى دان به دژايه تى څو دىنه نوييه داده نين، تا څو رڅو څو څو مه نه جه رونه و پياده ي ده كهن، به گشتى لاي يه هوود څو دژايه تيه جه سپي تراوه، مه گه ر زور كه م له جووله كه له و باز نه يه ده رچوو ييت.

څو له و هوژه كه س موسلمان بوون نوميرى برام؟

۴۶ - حي بن اخطب.

۴۷ - أبو ياسر بن أخطب.

۴۸ - رافع سلام بن أبي الحقيق، سلام بن مشكم، كعب بن أشرف.

نومیر: به‌داخه‌وه له گهل و هوژی به‌نوو نه‌زیر یه‌ک که‌س موسلمان نه‌بوو! بۆ زانیاریتان
هتو به‌نوو قورهبه‌شه‌دا یه‌ک که‌س موسلمان نه‌بوو!

سبحان الله، هه‌لۆستیکێ زۆر عه‌جیبه له چه‌ندین جیگای ته‌ورات دا باسی پی‌غه‌مبه‌ر
محمد ﷺ کراوه، خۆیان دانیان پێیدا ناوه که‌چی ئینکاری و مله‌وێ ده‌که‌ن، ئەم
هه‌لۆسته پێویستی به‌ شیکاری ورده بۆ باری ده‌روونی و باری سروشتی ئەم جۆره مروّفانه و
عه‌له‌یان له‌گه‌ڵ پی‌غه‌مبه‌ردا به‌ختیان هه‌یه پی‌غه‌مبه‌ره و راسته و لای خوای په‌روه‌ردگاره‌وه
هتووه!

ماکوان: من به‌لامه‌وه زۆر ئاساییه، ئەگه‌ر ته‌ماشای به‌دواداچوونه قورئانییه‌کان بکه‌ین
نسه‌ر ژیا‌نی یه‌هوود به‌گشتی له‌گه‌ڵ پی‌غه‌مبه‌ر موسا -علیه السلام- زۆر به‌ ئاسایی وه‌ری
ده‌گرین.

ته‌ماشای ئەم گه‌له بکه‌یت جاری وا هه‌بوو سێ پی‌غه‌مبه‌ر له ناویاندا‌بووه که‌چی هه‌ر لار
و خوار و خێچ بوون موسا -علیه السلام- پی‌غه‌مبه‌ری ئولولعه‌زمه هاروونی برای، یوشه‌عی
کورێ نون، یی‌جگه له پیاوچاکان و خواناسانیان، ئەو هه‌موو موعجیزه‌یان بینی له که‌رتبوونی
ده‌ریای سوور، له باراندنی گه‌زۆ و بالنده‌ی برژاو بۆیان، گو‌تیا‌ن له ده‌نگی خوای په‌روه‌ردگار
بوو، به‌ فه‌رمانی خوا مردووی بۆ زیندوو‌کردنه‌وه، ئاوی له به‌رد بۆ ده‌ره‌تیا‌ن و خواردیا‌نه‌وه،
که‌چی چوون گو‌یره‌که‌یه‌کیان دروست کرد و په‌رستیا‌ن، ده‌ستکاری ته‌وراتیا‌ن کرد، ته‌نانه‌ت
پی‌غه‌مبه‌ره‌کانی خۆیان ده‌کوشت، ئیتر بۆچی لامان سه‌یری‌ت، سوور بزانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا
محمد ﷺ راسته و حه‌قه، ئەی چۆن دژایه‌تی نا‌که‌ن، له کاتی‌کدا شه‌ریعه‌تی
ئیسلام پێگانادات به‌ قۆرخ و رība و داوینپییسی و خراپه‌کاری، ئەوانیش هه‌تا وه‌کو ئەم‌پروش
له‌سه‌ر ئەم جۆره کار و بازارانه ده‌ژین.

به‌پراستی ده‌بی‌ت شیکاری له‌سه‌ر ئەوه بکه‌ین بزانی‌ن له‌م په‌وشه یه‌هوودی مه‌دینه چی
ده‌که‌ن له شاری مه‌دینه‌دا، له‌کاتی‌کدا هه‌موو یه‌هوود ئیسلامیا‌ن په‌ت کرده‌وه، ته‌نها چه‌ند
که‌سێک نه‌بی‌ت نابنه ۱۰ که‌س، ده‌بی‌ت ئەم یه‌هوودیا‌نه چۆن مامه‌له له‌گه‌ڵ پی‌غه‌مبه‌ر
محمد ﷺ و ده‌وله‌ته‌که‌یدا بکه‌ن که به‌شه‌ری خوا حوکم ده‌کات؟!!

نومیر: له پراستی‌دا چه‌ند هۆکاری‌کیان گرته‌به‌ر بۆ دژایه‌تی ده‌وله‌تی ئیسلامی له مه‌دینه‌دا.

دژایه تی یه هوود له ناو دهوله تی ئیسلامیدا

نومیر: هوکاری یه کهم دژی موسلمانان به کاریان دههینا بریتی بوو له وروژاندنی گومان: دهستیان کرد به بلاوکردنه وهی گومان و وروژاندنی گومان بو ته لځکردنی فیکری هاوه لان له شاری مه دینه دا، ته نانهت کاریگه ریشیان له سهر موشریکی مه دینه دانا ئه وانه ی له ده وریاندا بوون، ده یانویست بینه ناو ئایینی ئیسلام، ئه وهی موسلمان بوو گومانیان بو دروست ده کردن، ئه وهش به ته مای چوونه ناو ئیسلام بوو، ههر گومانیان بو دروست ده کردن په شیمانیان ده کردنه وه، پراگه یاندنی یه هوود هه لسا بهم کارانه، یه کیک له گه وره ترین که رهسته کانی جهنگ یه هوود به کاری دههینا دژی موسلمانان ئه و گومانانه بوو به کاریان هینا بو ئموونه: ده چوونه لای ئه نسا ده یانوت محمد ئه و پیغه مبه ره نییه که ئیمه باسمان کردوه، ئه وه کتیبی خو مانه و به زمانی عیری نووسراوه، عه ره ب لی تینا گات و ئیمه له و کتیبه ی خو مان باشر ده زانین.

وه ره با پروین بو شاری مه دینه ئه مړۆ مو عازی کوری جه به ل^۹ ده روات دیبه یتیان له گه ل ده کات.

به په له که وتینه ری بو شاری مه دینه، نومیر بردمیه جیگاهه ک جیگای کو بوونه وه و شوینی زانا و پیاو ماقولانی یه هوود بوو که چووین خه لکیکی زور کو بووینه وه، یه هوود ئه و گومانه یان بلاو ده کرده وه که محمد ئه و پیغه مبه ره نییه پیشت باسمان کردوه!

من و نومیر له سهر ته پۆلکه یه ک دانیشترین و پیاوکی گه نج یان بلیم کو ریکی گه نج و ئازا و چاو نه ترسانه وتی: ئه ی گه لی یه هوود، بوچی له خوا ناترسن و نابنه موسلمان و ئیسلام بکه نه دینی خو تان، مه گه ر ههر خو تان نه بوون بو ئیمه تان باس ده کرد بهم نزیکانه پیغه مبه ری ک دیت پیغه مبه ری کو تا سه رده مه و دوای ئه و پیغه مبه ری کی تر نایه ت! به ئیمه تان ده وت له گه ل ئه و پیغه مبه ره له گه لتاندا ده جه نگی و ده تانوت ههروهک گه لی (عاد و ئیره م).

ههر ئیوه بوون به و پیغه مبه ره هه ره شه تان لی ده کردین، ئه وه تا خوای پهروه ردگار ناردوو یه تی، که چی ئیوه بروای پ ناکه ن و کفرن پیی.

من و نومیر هه‌ر ته‌ماشای ئه‌و کوره‌ گه‌نجه‌ هه‌لکه‌وته‌یه‌ ده‌که‌ین به‌ ئازایه‌تی و مه‌ردایه‌تی خۆی ده‌نگی زوڵاله‌ و به‌ ئیسلام عه‌زیز بووه‌، یه‌ک یه‌هوود نه‌یتوانی وه‌لامی بداته‌وه‌.

پاشان موغازی کوری جه‌به‌ل پیتیانی فه‌رموو: هه‌ر ئیوه‌ بوون باسی سیفات و پیتاسه‌ی محم‌دتان بۆ ده‌کردین، ئه‌وه‌ی ئیوه‌ و‌تتان راسته‌ و وا هاتوو و له‌ناوماندایه‌، بۆ کافرن پیتی؟ چی وای لی کردوون گۆرانکاریتان به‌سه‌ردا هاتوو؟

له‌ پر زانایه‌کی یه‌هوود ده‌ره‌په‌ری به‌ناوی سه‌لامی کوری موشکه‌م، به‌ جلو‌به‌رگی مه‌عه‌به‌ده‌که‌یان و کلاویکی بچووکی له‌سه‌ردابوو، یه‌کیک بوو له‌ زاناکانی به‌نوو نه‌زیر وتی: تیمه‌ شتی وا ناناسین، ئه‌مه‌ ئه‌و که‌سه‌ نییه‌ که‌ بۆتاه‌مان باس ده‌کرد!

خوای په‌روه‌ردگار قورئانی دابه‌زاند بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌ک راگه‌یاندنیک دژ به‌ راگه‌یاننده‌کانی یه‌هوود و فه‌رموو:

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾

واته‌: کاتیک که‌ له‌لایه‌ن خواوه‌ کتیبیک (قورئان) هات بۆیان، که‌: ئه‌و کتیبانه‌ی ئه‌وانیش په‌سه‌ند ده‌کات و به‌راستی ده‌زانی، به‌مه‌رجی پیشت‌ر مژده‌یان ده‌دا (به‌هاتنی پیغه‌مبه‌ر) به‌و خه‌لکه‌ی که‌ خوانه‌ناس و بیباوه‌ر بوون، که‌چی کاتیک (ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌یان) بۆ هات که‌ ده‌یناسن، بر‌وایان پێ نه‌کرد، که‌واته‌ با نه‌فرین و له‌عه‌نتی خوا له‌سه‌ر کافران بێت.

پاشان موغاز به‌جیی هیشتن و له‌ناوخۆیاندا بووه‌ مقومقۆ، گویمان لیان بوو گه‌وره‌ و زاناکانیان ده‌ستیان کرد به‌ پیلانگێپان و پیلانیک‌ی زۆر پیس و ترسناکیان دانا، وتیان قسه‌یه‌که‌ و کردوومانه‌ بۆ ئه‌وه‌ی پرووی خۆمان سپی بکه‌ینه‌وه‌، هه‌ندیک‌مان ده‌چینه‌ ناو ئیسلام به‌یانی موس‌لمان ده‌بین و له‌ ئیواره‌دا په‌شیمان ده‌بینه‌وه‌، ده‌لێین ئه‌مه‌ ئه‌و دینه‌ نه‌بووه‌ که‌ باس‌مان کردوو، واز له‌ ئایینه‌که‌ ده‌هێنین و بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لک‌یش واز له‌م ئایینه‌ به‌ییت، هه‌لو‌یستی موس‌لمانان لاواز ده‌که‌ین.

خوای په‌روه‌ردگار راسته‌وخۆ ئایه‌تی ۷۲ی سوره‌تی آل عمران-ی دابه‌زاند و پیلانه‌که‌ی ئاشکراکردن:

﴿وَقَالَتْ طَافِقَةُ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ءَامِنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ
وَاصْفُرُوا ءَاخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (٧٢)

واته: دهسته یه ک له خاوه نانی کتیب (جووه کان) وتیان به تاقمیکیان: ئیوه له سه ره تای
پوژدا ئیمان و باوه پ بئین بهو (قورئانهی) که بو ئیمانداران په وانه کراوه، به لام له کوتایی پوژدا
و دهمه و ئیواره په شیمان ببنه وه (تا دوودلی و فیتنه یان تیا دروست بئی).

کاتیک کاتیک ئه و دهسته شیان ئاشکرا بوو، ئینجا هه و لایندا ئایه ته کان به درو بخه نه وه، له
قورئاندا خوای گه و ره باسی به هه شت ده کات بو ئیمانداران و دوزه خیش بو ئه هلی کیتاب و
ئه وانه ی که دروده کهن و کافرن، خوای په و ره ردگار له ئایه تی ٦١ سوره تی البینه دا
ده فهرمو ویت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ
شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ (٧٣)

واته: به پراستی ئه وانه ی که کافرن له خاوه ن کتیبه کان و موشریک و هاوه لپه رستان
ده خرینه ناو ئاگری دوزه خه وه و به نه مری تیایدا بو هه میشه ده میننه وه، چونکه ئه وانه
تاوانبارترین کهس و خراپترین خه لکانی سه رزه وین.

ئینجا ده رحه ق بهم سوره ت و ئایه ته وتیان: ئیمه ناچینه ناو ئاگر مه گه ر چه ند پوژیک
که م وتیان (٧) پوژ خوا سزیمان ده دات و پاشان گه لی یه هوود ده چته به هه شت، هه ندیک
تریان وتیان نا ته نها (٤٠) پوژ تاوانباره کاغان له ئاگر دا ده میننه وه، به لام ئاگری دوزه خ بو
موسلمانانه و به هه تا هه تای له ناو ئاگری دوزه خ دا ده میننه وه، ئینجا خوای په و ره ردگار
وه لامی دانه وه له پښه مبه ره وه له سوره تی البقرة دا ئایه تی ٨٠-٨١ ده فهرمو ویت:

﴿وَقَالُوا لَن نَّمْسَنَ النَّارَ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَن يُخْلِفَ اللَّهُ
عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (٨٢) بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ
فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (٨٣)

واته: جوله که کان ده لئین: (چه نده گونا هبار بین) ته نها چه ند پوژیک که م له دوزه خدا
ده میننه وه! پیا یان بلئ: باشه ئیوه په یماننان له خوا وه رگرتووه تا خوای گه و ره په یماننه که بتان بو
به رته سه ر؟! یا هه ر ده تانه ویت شتیک بلئ به دم خواوه که هیه چ باغه یه کی نییه و هه ر
نازانن (چی ده لئین).

(چاک بزنانن) ئه‌و که سه‌گوناح و تاوان ئه‌نجام بدات و تاوانه‌کانی هه‌موو لایه‌کی دابگری، تاشکرا و ناداری) ئه‌و جوړه که سانه نیشته‌جیی ناگری دۆزه‌خن و بۆ هه‌میشه‌یی تیایدا دهمینه‌وه (له ههر هۆز و تیره و تایه‌فیه‌ک بن).

ئینجا پیڅه‌مبه‌ری خوا ﷺ ته‌شریفی هینا و هه‌موویانی کوک‌رده‌وه و هه‌رمووی ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن و ئه‌م قسه‌یه‌تان راسته‌وه‌رن هه‌ردوو لایمان لیره‌دا داوای مردن ده‌که‌ین، ئه‌وه‌ی درۆی کرد با‌خوا‌ی گه‌وره‌بیم‌ریتیت و بیخاته‌به‌هه‌شت یان ناگری دۆزه‌خ؟!

یه‌هوود هه‌موویان بانگه‌وازه‌که‌ی پیڅه‌مبه‌ریان په‌تکرده‌وه نه‌یانووترا داوای مردن بکه‌ن و ته‌مه‌نا به‌مردن بخوازن، چونکه ده‌یانزانی محمد ﷺ پیڅه‌مبه‌ری حه‌قه و ده‌ستبه‌جی ئه‌وان ده‌مرن و ده‌چنه

دۆزه‌خ، خوا‌ی گه‌وره له‌سوره‌تی البقرة‌دا ده‌فه‌رموویت:

﴿قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ أَلْدَارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَتَّوْاْ أَلْمُوتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ وَلَنْ يَّمْتَنُوهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٣٨﴾

واته: (ئه‌ی محمد ﷺ پێیان) بلی: ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن و باوه‌رتان وایه‌که مالی ئه‌و دنیا (به‌هه‌شت) لای خوا تایه‌تی ئیوه‌یه نه‌ک خه‌لکی تر ده‌ئاواتی مردن بخوازن ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن (تا زوو بچنه‌ناو به‌هه‌شت)!

(به‌لام ئه‌وانه) به‌هۆی په‌فتاری نادروست و ده‌ستپیشخه‌ری ناپه‌سه‌ندیانه‌وه هه‌رگیز ئاواتی مه‌رگ ناخوازن، خوا‌یش چاک ناگاداره له‌حالی سته‌مکاران.

داواکه‌ی پیڅه‌مبه‌ری خوا پشت راست ده‌کاته‌وه.

چونکه ده‌یانزانی ئه‌گه‌ر ته‌مه‌نای مردن بکه‌ن ده‌ستبه‌جی ده‌مرن، پیڅه‌مبه‌ری خوا ﷺ سه‌رده‌که‌وتی، ئه‌وه‌ی که ده‌مریت درۆزنه، ئه‌وانیش باش ده‌یانزانی درۆ ده‌که‌ن، ئه‌مه‌ش یه‌که‌م کار نییه له‌گه‌ل پیڅه‌مبه‌ردا کردوویانه ﷺ به‌لکو له‌گه‌ل پیڅه‌مبه‌ری خوشیاندا هه‌مان کاریان ده‌کرد بۆ نموونه‌هه‌زه‌تی سوله‌یمان علیه‌السلاّم به‌ساحیریان ناو ده‌برد، داود علیه‌السلاّم به‌زیناکار، لوط علیه‌السلاّم به‌هه‌مان شپۆه، ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل به‌رژه‌وه‌ندی خۆیاندا نه‌بوایه‌په‌تی پیڅه‌مبه‌رایه‌تیان ده‌کرده‌وه.

زۆر نه‌مانه‌وه، ئه‌وانیش مه‌جلیسی خۆیان داخست و بلاوه‌یان پیکرد، ئیمه‌ش ورده‌ورده‌گه‌پاينه‌وه ژێر ده‌واره‌که‌مان (په‌شمال) له‌نزیکی شاری مه‌دینه.

ماکوان: نومیر ئه ی هۆکاری دووه میان چی بوو؟ بۆ دژایه تی کردنی موسلمانان له شاری مه دینه؟

نومیر: هۆکاری دووه میان جهنگی ئابووری بوو دژێ موسلمانان، توانایان نه ما دژایه تی کردنی فیکر و بلاوکردنه وه ی گومان و شوبهات، ههستان به وه ی ئاگریکی تر خوش بکه ن بیجگه له ئاگری گومان و وروژاندنی شوبهات دژێ موسلمانان، ئه ویش چوونه لای ئه نسا ر و ده یانوت بۆ پاره و سهروهت و سامانی خۆتان بۆ که سیکی نه ناسرا و غه ربیه خه رج ده که ن، وازیان لێ به یئین با بگه رینه وه بۆ جیگای خۆیان.

خوای گه وه له سوره تی النساء ده فه رموو ی:ت

﴿الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا﴾

واته: ئه وانه ی که په زیلی ده که ن و فه رمان ده ده ن به خه لکی که په زیل بن، ئه و شتانه ی که خوا پێی به خشیوون (له مال و سامان و زانستی) ده یشارنه وه و(ناهێن که س سوودی لێ وه رگریت) (ئه وه بزائن) که ئیمه بۆ خوانه ناسان سزایه کی سه رشۆر که رمان ئاماده کردووه. ئه م پلانه شی ئاشکرا کردن و پێی راگه یاندن ئه وان ته وراتی خۆیان ده شارنه وه و به فیئل و چرووک و په زیلی به هه مان چاوی خۆیان مامه له یان له گه ل ئه نسا ردا ده کرد.

ماکوان: هۆکاری تریان هه بوو بۆ دژایه تی کردنی موسلمانان؟!

نومیر: به لێ هۆکاری سییه میان ته فره قه و ده می و ده می گه ل و هۆز و عه شیره تگه رای! هه والی جیاوازی لیکترازان ی ریزی موسلمانان یان زۆر ئه دا، ده یانوویست ئه و په یوه ندیه به هیزه لاواز بکه ن که پیغه مبه ری خوا ﷺ له ناو ئه و کۆمه لگایه دا دروستی کردبوو.

که سیکی به ناوی (شاسی کوپی قه یسی)^{٥٠} له پیاوه به ته مه نه پیره کانی یه هوود بوو، هه موو یه هوود گوپی بۆ ده گریت، کۆبوونه وه یه کی کرد به جووله که کان.

شاس وتی: ئه ی گه ل و هۆزه کانی یه هوود ئیوه باش ده زانن له مه ولا جیگا و شوینی حه وانه وه تان زۆر ئه سه ته مه له شاری (یه سرب)، به لکو هه ر جیگاتان نه ماوه له م شاره دا،

هه‌ر هاتوو نه‌وه‌کانی (قیله) مه‌به‌ستی ئه‌وس و خه‌زه‌ج بوو یه‌کبگرن، چونکه ده‌یزانی ئه‌و هیزه‌ کۆیته‌وه‌ شان و شه‌وه‌که‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌و هۆکاره‌به‌ به‌هیزبووه‌ و دحو‌له‌تی دامه‌زراندوو، بۆیه‌ وته‌که‌ی زۆر واقعی و راست بوو، لێره‌ تێده‌گه‌ین ستراتیژی جووله‌که‌ چه‌نده‌ پیس و ترسناکه‌ ده‌رحه‌ق به‌ ئیمانداران، به‌ ئاشکرا وتی: ئه‌و کاره‌ ئازاری تێمه‌ی جووله‌که‌ ئه‌دات، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌یانزانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ حه‌قه‌ به‌لام رقیان لیبوو، هۆکاره‌که‌ش ئه‌وه‌ بوو له‌ جووله‌که‌ نه‌بوو به‌لکو عه‌ره‌ب بوو!

هۆکاری تریشی زۆر له‌ پشته‌وه‌ بوو، هه‌لبه‌ت سه‌ره‌کیتریان ئه‌مانه‌ بوو، یه‌هوود پاره‌ و سه‌روه‌ت و سامانیکی زۆری هه‌بوو چه‌کیان ده‌فروشت به‌ ئه‌وس و خه‌زه‌ج، پێغه‌مبه‌ر ﷺ کردنییه‌ برا، ئه‌وان ئه‌و سه‌روه‌ت و سامانه‌یان له‌ده‌ستدا به‌شیکی گه‌وره‌ی ئابووری یه‌هوود لاواز بوو.

شاس-ی کوری قه‌یس هه‌لسا به‌ ناردنی دوو گه‌نج له‌ مه‌جلیسیکی ئه‌نساردا بریتیوون له‌ ئه‌وس و خه‌زه‌ج، فیری کردن له‌گه‌لیاندا دابینیشیت به‌ده‌نگی خوش یه‌که‌میان سروودی جه‌نگی ئه‌وس بلیت، گه‌نجه‌ لاهه‌که‌ی تر وه‌لامی بداته‌وه‌ سروودی جه‌نگی خه‌زه‌ج بلیت و شانازی به‌و میژوووه‌ بکات و باسی ئازایه‌تی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بکه‌ن دژبه‌یه‌ک، بیریان بخه‌نه‌وه‌ پۆژی (بعاث) چی روویداوه‌ شیعر و دروشمه‌کانیان بلیته‌وه‌!

دوو گه‌نجه‌ جووله‌که‌که‌ زۆر به‌سه‌رکه‌وتوو یی کاره‌که‌یان ئه‌نجامدا له‌ ناخی هه‌ردوولا ئه‌وس و خه‌زه‌ج، شه‌یتانی جووله‌که‌ ده‌ستی کرد به‌ جو‌لاندنی سۆزی عه‌شیره‌تگه‌راییی و ده‌مارگیری جاهیلییه‌ت، هه‌ردوو گه‌له‌که‌ که‌وته‌ن مملانی و کێ ئازا بووه‌ کێ شه‌پی کردوو کێ زۆری لێ کوژراوه‌؟ دوو گه‌نجه‌ جووله‌که‌که‌ ئاگره‌که‌یان خوش کرد و له‌ هه‌مان کاتدا به‌ هیواشی پۆیشن و ئه‌وان که‌وته‌ن ده‌نگ به‌رزکردنه‌وه‌ له‌ یه‌کتری، پاشان شه‌یتان خودی خۆی که‌وته‌ن ئیوان ئه‌وس و خه‌زه‌ج که‌ پایه‌ به‌رزه‌کانی ئیمان و هاوه‌لان بوون، شه‌یتان به‌ناو ده‌مار و خوینی مرو‌فدا ده‌روات، خۆی په‌روه‌ردگار له‌ قورئانی پیروژدا یه‌هوود به‌شه‌یتان ناویان ده‌بات:

﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنُوا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ﴾

واته‌: کاتیکیش (دوو‌پووه‌کان) ده‌گه‌ن به‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه‌ ده‌لێن: تێمه‌ ئیماندارین و باوه‌رمان هیناوه‌! که‌چی کاتیک به‌ ته‌نها ده‌مینه‌وه‌ له‌ لای شه‌یتانه‌ گه‌وره‌ و قیل‌بازه‌کانیان

ده لَین: به پراستی ئیمه له گه‌ل ئیوه‌ین، بێگومان ئیمه ته‌نها گالته‌یان پێده‌که‌ین و پێیان راده‌بوێرین!

دوو گه‌وره‌ پیاوی ئه‌وس و خه‌زه‌ج هه‌ل‌سان شمشیریان له‌یه‌ک ده‌ره‌ینا و هه‌ردوولا موس‌لمان و هاوه‌ل و ئه‌نسا‌ر بوون که‌وته‌ جه‌نگ، پاشان یه‌کیکیان وتی: ئه‌گه‌ر ئه‌تانه‌وێت ده‌گه‌رێنه‌وه‌ بۆ جه‌نگ وه‌کو جاران، پ‌و‌ژانی جاهیله‌تیان بۆ کوشتنی یه‌کتر به‌سه‌ر ده‌برد و یه‌هوود ته‌ماشای ده‌کردن و پاره‌ و سه‌روه‌ت و سامانی ئه‌وانی ده‌برد بۆ خ‌و‌یان.

ئهم جاره هه‌ردوولا به‌ ته‌واوه‌تی توپه‌ بوون و وتیان پازین و ده‌گه‌رێنه‌وه‌ بۆ جه‌نگ، په‌یمان و کاتی جه‌نگ و شوێنمان با گه‌ره‌ک و جیگای (ئه‌لان) بێت، دیاره‌ (ئه‌لان) جیگای جه‌نگیان بووه‌.

هه‌ردوولا هاواریان کرد ده‌ست بده‌نه‌ چه‌ک خ‌و‌تان ئاماده‌که‌ن، شه‌یتان خ‌و‌ش‌حال بوو یاری به‌ د‌ل و ده‌روونی ئه‌وان ده‌کرد و سه‌مای ده‌کرد به‌ هاوکاری برا جووله‌که‌کی کاره‌کی ئاسان بوو، چونکه‌ ده‌یزانی چ کاره‌ساتیک ده‌قه‌ومێت.

له‌وکاته‌دا پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ناو مه‌جلیسیکی موهاجیره‌کان بوو، هه‌وا‌له‌ ترسناکه‌کی پێ گه‌یشت به‌ په‌له‌ هه‌ل‌سا و وازی له‌هه‌موو شتیک ه‌ینا و چووه‌ لای ئه‌نسا‌ر و کۆی کردنه‌وه‌، (جا ما‌کوان لێره‌دا سه‌رنج‌ت بۆ شتیک راده‌کیشم جارێکی تر ئهم حاله‌ته‌ دووباره‌ بوویه‌وه‌ به‌لام بریتی نه‌بوون ته‌نها له‌ موس‌لمانانی ئه‌وس و خه‌زه‌ج، به‌ل‌کو قورهب‌یش کاره‌که‌ی کرد موشریکی ئه‌وس و خه‌زه‌جیان له‌گه‌ل بوو، سه‌رنج بده‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ویدا چ‌و‌ن وته‌ی ئا‌پراسته‌کردن و لێره‌شدا چ‌و‌ن وته‌ ئا‌پراسته‌ ده‌کات، جا ئه‌و فیه‌قی واقیعه‌ی خسته‌وه‌ بیرم، که‌ به‌گوێره‌ی کات و شوێن جیاوازه‌ ئه‌و ده‌مه‌ عه‌بدول‌لای کورێ ئه‌بی سه‌لول ئه‌و کیشه‌ و ئازاوه‌یه‌ی دروست کرد، ئه‌و ده‌مه‌ بۆ چاره‌سه‌ری ئه‌و کیشه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ باسی عه‌شیره‌ت و ه‌و‌ز و ئازایه‌تی و پ‌و‌حی به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی بیرخسته‌نه‌وه‌، چونکه‌ هه‌ردوولا موس‌لمان و موشریکی تێدا بوون، به‌لام ئیستا ته‌نها خ‌واناس و ئیمانداره‌کانن بۆته‌ جه‌نگیان).

هه‌ر بۆیه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: ئه‌ی موس‌لمان و خ‌واناسان، الله، الله ئه‌وه‌ چ‌ کاریکه‌ داوای گه‌رانه‌وه‌ و بانگه‌واز بۆ جاهیله‌ت ده‌که‌ن، من له‌ نێوانتاندام و پێغه‌مبه‌رم و له‌لایه‌ن خواوه‌ نێردراوم، که‌چی بانگه‌شه‌ بۆ جاهیله‌ت ده‌که‌ن.

واز له‌ نه‌ته‌وه‌په‌رستی و ه‌و‌زگه‌راییی به‌یئن، ئیتر ده‌لَین ئه‌وس و خه‌زه‌جی؟! ئهم بانگه‌شه‌یه‌ بانگه‌وازی جاهیلییه‌، له‌کاتی‌کدا خ‌وای گه‌وره‌ هیدایه‌تی دا‌ون بۆ ئیسلام، به‌پ‌ر‌یزی

کردوون بهم دینه، بهم دینه جاهیلیه‌تی له‌ناوتاندا نه‌هیشته، پاراستنی له کوفر و دلتانی په‌یوه‌ست کرد به‌یه‌که‌وه.

وته‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ لیره‌دا بیرخستنه‌وه‌یه به‌شهرعی خوا و ئیسلام و ئیمان، وته‌کانی به‌ئاراسته‌ی به‌هه‌شت و دۆزه‌خ.

پاشان ده‌ستبه‌جی هه‌ردوولا زانیان چه‌نده هه‌له‌یه‌کی گه‌وره و ترسناکیان کردووه خیرا دل و ده‌روونیان له شه‌یتان پاک کرده‌وه و گه‌رانه‌وه بو لای خوا‌ی په‌روه‌رگاریان و به‌وته‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کاریگه‌ری ته‌واویان له‌سهر دروست بوو، په‌شیمان بوونه‌وه و باوه‌شیان به‌یه‌کتردا کرد و پاشان هه‌موو له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر پو‌یشتن بو مزگه‌وت.

هه‌ر وه‌کو ئه‌وه‌ی هیچ پ‌ووی نه‌دابیت، به‌لام ئه‌م کیشه و پ‌رۆزه شه‌یتانییه‌ی شاس-ی کو‌ری قه‌یس که هه‌لیگیرساندبوو له‌ناوجه‌رگه‌ی موس‌لماناندا، بو‌مان ده‌رده‌که‌و‌یت یه‌هوود چه‌نده ترسناکن، خوا‌ی په‌روه‌ردگار بو ئه‌وه‌ی پ‌رۆزه‌ی شه‌یتانی یه‌هوود له‌بیر نه‌چیتته‌وه قورئانی دابه‌زاند له‌سهر ئه‌و پ‌ووداوانه و چاره‌سه‌ری بو کردن.

له‌سهر شاس-ی کو‌ری قه‌یس خوا‌ی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمو‌ویت:

﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَٰتِ ٱللَّهِ وَٱللَّهُ شَٰهِدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿١﴾ قُلْ يٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تُضَدُّونَ عَنْ سَبِيلِ ٱللَّهِ مَنۢ ءَامَنَ تَبَغَّوْنَهَا عِوَجًا وَأَنتُمْ شُهَدَآءُ وَمَا ٱللَّهُ بِغَفِلٍۭ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢﴾﴾

واته: (هه‌روه‌ها) ب‌ل‌ئ: ئه‌ی خاوه‌نی کتییی بو‌چی د‌ژایه‌تی پ‌ی‌بازی خوا ده‌که‌ن، ده‌تانه‌و‌یت ئه‌وه‌ی باوه‌ری ه‌یتاوه (په‌شیمانی بکه‌نه‌وه) و پ‌ی‌بازه‌که‌ی به‌پو‌چ بخه‌نه به‌رچاو؟ خو‌ خو‌تان چاک ده‌زانن و شایه‌تن (که من ته‌نها ئایینی ئیسلام لا په‌سه‌نده) (دل‌نیاش بن) که خوا غافل و ب‌ئ ناگا نییه له‌و شتانه‌ی که ده‌یکه‌ن.

پاشان له‌سهر ئه‌وس و خه‌زه‌رج خوا‌ی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمو‌ویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ﴿١٠٠﴾ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَن يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾﴾

واته: ئەي ئەوانەي کە باوەرتان هێناوه ئەگەر گوێڕایەڵی هەندێک لەوانە بێن کە کتیی (ئاسمانییان) پێ دراوه دواي ئەوهی کە ئیوه باوەرتان هێناوو، دەتانخەنەوه سەر پێبازی کوفرو بێباوه‌ری.

جا ئیوه چۆن کافر دەبن لە کاتیکدا کە ئایەتەکانی خواتان بەسەردا دەخوێنرێتەوه، پێغەمبەرەکی لەناوتانایە (دواي وهفاتیشی سەلامی خواي لێ بێت بە سیرەتی پاک و بێگەردی هەر لە ناوماندايە) جا ئەوهی پشت بە خوا ببەستیت و پەیره‌وی لە بەرنامەکی بکات، ئەوه بۆ پێگە و پێبازیکی راست و دروست هیدایەت دراوه.

پاشان لەسەر چارەسەری کێشەکان خواي پەروەردگار دەفەرموویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾﴾

واته: ئەي ئەوانەي باوەرتان هێناوه لە خوا بترسن و پارێزکار بێن بەشیوەیه‌کی وا کە شایستەي ئەو زاتەيە، (هەمیشە پابەند و دامەزراو بێن لەسەر ئیسلامەتی، بۆ ئەوه‌یه هەركاتی مردن) بە ئیمان و ئیسلامەتی نەبیت نەمرن.

(هەول بەدن) هەر هەمووتان بە توندی دەست بگرن بە ئایینی خواوه و پەرت و بڵاو مەبێن، یادێ نازو نێعمەتی خوا بکەنەوه لەسەرتان، (چونکە) کاتی خوێ دوژمنی یەکتر بوون، کەچی دڵەکانتان بە هوێ نێعمەتی (ئیسلامەوه) پەيوەست کرد بە یەکەوه و هەموو بوونە برای یەکتر (هەروەها ئەو کاتە) ئیوه لەسەر لیواری چالێکی ئاگر وه‌ستابوون و (خەریک بوو بکەونه ناوی)، بەلام خوا (بەپەحم و میهرەبانی خوێ) لەو ئاگرە پرزگاری کرد، ئا بەو شیوەیه خوا ئایەتەکانی خوێتان بۆ پروون دەکاتەوه، بەلکو هیدایەت وه‌رگرن.

ماکوان: نه‌گهر ته‌ماشای سوره‌تی البقرة و آل عمران بکه‌ین، هه‌ردوو سوره‌ته‌که له‌یه‌ک زه‌مه‌ندا دابه‌زییوون، هه‌موو بو وه‌لامدانه‌وه‌ی چاره‌سه‌ری کیشه‌کانی نه‌هلی کیتاب و هوش‌ریکه‌کان ده‌رحه‌ق به‌موسلمانانه.

نومێر: به‌لێ به‌دلنیا‌یه‌وه‌ یه‌هوود هه‌میشه له‌ هه‌ولێ نه‌وه‌دابوو له‌ رێگای گومان و ئابووری و جه‌نگی ده‌مارگیری ئاشووب و کیشه‌ دروست بکات، خوای گه‌وره‌ ئاراسته‌ی ده‌کردن به‌ سوره‌تی البقرة، آل عمران و النساء ئایه‌ت له‌دوای ئایه‌ت دابه‌زی، به‌لام موسلمانان جه‌نگیان نه‌ده‌ویست به‌لکو تو‌ره‌بوونه‌کانی خو‌یان ده‌شارده‌وه‌ ده‌یانویست هیچ پێداکێشانی‌ک پو‌ونه‌دات، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموو‌یت:

﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّوكُم مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنفُسِهِم مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

واته: زۆرێک له‌ خاوه‌ن کتێبه‌کان ئاواته‌خوازن له‌به‌ر هه‌سوودی و ناپاکی خو‌یان نه‌گهر بو‌یان بکری‌ بتانگێر نه‌وه‌ ریزی بی‌باوه‌پان، نه‌مه‌ش دوای نه‌وه‌ی که‌ حه‌ق و راستییان به‌ته‌واوی بو‌ پو‌ون بو‌ته‌وه‌ و (چوونه‌ته‌ ریزی باوه‌ردارانه‌وه‌)، به‌لام ئیوه‌ هه‌ر لی‌یان ببو‌ورن و لی‌یان مه‌گرن و چاو‌بۆشیان لێ بکه‌ن، تا خوا کاری خو‌ی نه‌نجام ده‌دا و ویستی خو‌ی جێبه‌جێ ده‌کات، بێگومان خوا ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتێکدا هه‌یه‌.

نه‌گهر ته‌ماشای پو‌وداوه‌کان بکه‌ین سه‌رپێچی یه‌هوود زۆر بو‌ون، به‌لام سه‌رپێچیه‌کان نه‌گه‌یشته‌ ئاستی جه‌نگ و یه‌کتر له‌ ناو‌بردن، به‌لام کاتیک یه‌هوود هاوکاری دو‌ژمنه‌کانی موسلمانانی کرد سنووری تێپه‌راند، بو‌وه‌ هو‌ی ده‌ره‌په‌راندنیان له‌ شاری مه‌دینه‌وه‌ و په‌شیمان کردنه‌وه‌یان له‌ ئایینی راسته‌قینه‌ی خودای میه‌ره‌بان.

هه‌ربۆیه‌ تا ئهم ساته‌وه‌خته‌، هه‌رداوا له‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کریت له‌ رێگای وه‌حیه‌وه‌ که‌ لی‌بو‌ورده‌ و لی‌خۆش بو‌و بی‌ت، بو‌ نه‌وه‌ی هه‌ر بانگه‌واز بکه‌ن، بانگه‌وازه‌که‌یان بگاته‌ لای یه‌هوودی خیانه‌تکار و درۆزن و ئینکار، هه‌ولێ بانگه‌واز به‌رده‌وام بو‌و موسلمانان خو‌یان به‌دو‌ور ده‌خسته‌وه‌ له‌ ململانی و جه‌نگ و ئاشووییان، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ هێزی موسلمانانی ده‌زانی، ده‌یزانی له‌ سه‌ره‌تادان و توانای هێزی سه‌ربازیان که‌مه‌. یه‌هوودیش هێزیکی زۆر گه‌وره‌یه‌، خو‌ گلان له‌ جه‌نگیکی واو چوونه‌ ناو جه‌نگی یه‌هوود له‌ ئیستادا له‌ به‌رژه‌وه‌ندی موسلماناندا نییه‌، نه‌مه‌ش پێی ده‌وتریت فیه‌قی واقیع، موسلمانان له‌ ئیستادا ئارامگر و خو‌گه‌رن باشت‌رین چاره‌سه‌ره‌.

به لّام به داخه وه ئه وهه موو ئارامگري موسلمانان هانی یه هوودیدا بۆ کاری قیزه ون و خراپه کاری تر، زۆر له کاره کانی تریان گه وره تر بوو.

ماکوان: زۆر راسته، سبحان الله هه تا وه کو ئه مپۆش واتا سه ده دی ئیستامان یه هوود هه ر ئه وسى هۆکاره به کار ده هیئت که هۆکاری نغۆکردنی گهل و نه ته وه کانی تره، ئابووری قۆرخکراو به شی لى جیا ده بیته وه له چه ک و پیا و بانک...هتد.

شوبه ه و گومان کاری یه هوود و به چه که یه هوودیه کانه به ناوی جۆرا و جۆره وه له شوعیه ت و فروید و داروینزم و...هتد، به شیکی زۆری له راگه یاندندا به کار ده هیئت وه کو ته له فزیۆن و به رنامه کان به گشتی و هۆلیود و بۆلیود و پۆرن و فیلم که هه مووی یه هوود ده ستی به سه ر داگرتووه.

دوو به ره کی نانه وه و ئاشووب و نه ته وه گه رایى و دامه زرانندی ده ولت، ئا ئه وانه هه مووی سه رچاوه که ی یه هووده توانیان دنیا دابه ش بکه ن به و پیکهاته ی خۆیان ده یانه ویت.

به هه رحال چیت روویدا له ئیوان جووله که کانی مه دینه و موسلماناندا بۆم باس بکه نومیر.

نومیر: ئه م جاره ی ئه وه ی روویدا له گه ل ئه بوبه کری صدیق روویدا - په زامه ندی خوا ی له سه ر بیت- وه کو وتمان یه هوود خاوه نی مالتکی زۆر گه وره بوو ناوی (میدراس) بوو، له ویدا یه هوود فیری ته ورات و زانسته کانی ته ورات ده بوون، هه میشه پربوو له ئه حبار و زانا و حیریه کانیان، یه کتیک له حیریه کانی یه هوود ناوی (فینحاص) بوو له گه ل که سیکى تر به ناوی (ئه شیع)، ئه بوبه کر خۆی کرد به ناو میدراسه که یان بۆ ئه وه ی بانگه وازیان بکات، چونکه هاوه لّان هه موو ژیا نیان بریتی بوو له ئیسلام و بانگه وازه که ی، ته ماشای کردن هه موو ته ورات ده خوینن به لّام به و شیوه یه ی که یه هوود ده ستکاریان ده کرد و مانایان بۆ داده تاشی و ساخته یان ده کرد، زۆرێک له راستیه کانیان ده شارده وه له به ر به رژه وه ندی ئابووری و ده سه لاتى خۆیان، ئه بوبه کر داوا ی لیکردن ته ورات نه شارنه وه بۆ خه لکی بخویننه وه که باسی پیغه مبه ر محمدی ﷺ تیدا ها تووه، زانی فینحاص ده یشارتته وه ئه بوبه کر رووی کرده فینحاص و وتی له خوا بترسه وه لّلا تۆ ده زانیت محمد ﷺ تیردراوی خوا ی په روه ردگاره، ئه وه ی هیناویه تی حه قه و له ناو ته وراته که تاندا نووسراوه، هه روه ها له ئینجیلیشا وا نووسراوه.

فینحاص وه لّامی دایه وه: جا ته ماشای وه لّامه که ی بکه (١٤٠٠) سأل به ر له ئیستا چییان وتووه، جا ئاخۆ ئیستا چی بلّین؟! چۆن مه وزوعه که و باسه که خیرا ده گۆرن؟

وتی: ئەبوبەکر وازمان لێبەهتە ئێمە خواپەڕستێن فەقیر بێت (حاشا لله) هەروەها نەتێت ئەو خواپەڕی ئێو و موسڵمانان داوای پاره و سوأل دەکات (پەنا بەخوا) لە ئێوێ بێ جە و سامان، ئێمە خواپەڕ و ئامان ناوێت و دەوڵەمەندین، ئەو خواپەڕی ئێو دەوڵەمەند نییە، خو ئەگەر دەوڵەمەند بوابە، داوای قەرزی لە ئێو نەدەکرد وەکو هاورێکەت محمد ﷺ دەلێت، ئەو پێگرتان لێ دەکات لە رێبا کەچی خواکەتان رێبا ئەدا.

﴿إِنْ تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَعْفَهُ لَكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ﴾

واتە: ئەگەر قەرزی بدەن بە خوا، بەشێوەیەکی چاک (مەبەست بەخشینی مال و سامانە نەبەر خوا) چەند بەرانبەری دەکات بۆتان، هەروەها لێتان خوێش دەبێت، خوا زۆر سوپاسگوزار و خوێراگرە، (لەسەر بەخشین کە هەر بەخششی خوێەتی سوپاسگوزارە، مۆلەتی بەزێلەکانیش دەدات تا کاتی خوێ).

فینحاس: ئەمە جوێرێکە لە رێبا خواپەڕە بۆتان زیاد دەکات، چۆن لەکاتیکیدا ئەو پێگرە نە رێبا و خوێ بۆتان زیاد دەکات، تەماشای ئەقڵی پووکاوی بکە وای داناوێ خواپەڕە پاره کە بۆ خوێ وەرەگرێت، نازانێت بۆ فەقیر و هەژاران و خواپەڕە پاداشته کە بۆ چاکە مەرووفەکان زیاتر دەکات و هانیان ئەدات بۆ کاری چاک و بەخشین و چاکەخوایی، بەلام جوولە کە لەبەر ئەوەی پێسکە و پیسن، چونکە قسەکانی دەلالەتە لە سەر بۆگەنی ناخیان و پیسی دەروونیان پووخواوی نەفس و لەناوچوون و عیززەتیان، لەسەرێکی گەورە پر لە فێل و تەلەکەبازی، بەلام زۆر سادە و ساکار و درۆکانیان بۆ خەڵکی ئاقڵ زوو ئاشکرا دەبێت.

ماکوان: ئەو ئەبوبەکر چۆن وەلامی دایەو بەرامبەر ئەو قسە گەورە و کوفرە گەورەیی کردی؟!

نومێر: لەراستیدا بە قسە وەلامی نەداو، ئەبوبەکر خوێ پێنەگیرا و کوفرەکانی فینحاس کاریگەری لەسەر ئیمان و دڵ و دەروونی ئەبوبەکر دانا و هەتا توانی کیشای بەدەمی فینحاس دا یان کیشای بەدەموچاویدا، بەگشتی بەلام ئەوەندە پێیدا کیشا کە لەبەر خوێن دەموچاوی ون کرد و نەدەبێزا ئەبوبەکر توانای نەما لە ئاستی کوفرە گەورە کەیدا وەلامی نەداتەو، بیکاتە گفتوگۆ و دەمە دەمی، نا- لێرەدا جێگای دیبەیت نییە، بەلکو ئەو ئیھانە و قسە زفت بەرامبەر بەخوا دەکات، پێویستە بەدەست وەلامی بدرێتەو.

ماکوان: ئەو کەس پەلاماری ئەبوبەکر نەداو؟!

نومیتر: نا، جووله که ترسنوکن، دواي تهوهی که لییدا تهوبه کر جیی هیشت، به لام تهو
 دوژمنی خواي پهروه ردگار، چوو لای پیغه مبهه صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ سکا لای له تهوبه کر کرد، به
 پیغه مبهه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ ی وت ته ماشاکه هاوه له که ت تهوبه کر چی لیکر دووم،
 له دواي تهوهی پرسپاری کرد له تهوبه کر زوری لا سهیر بوو پیغه مبهه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ
 که تهوبه کر بهو جوړه لییداوه، فهرمووی تهوه چی وای لیکر دوویت وای لیتی بدهیت، تهوبه کر
 فهرمووی به پیغه مبهه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ هم دوژمنی خوايه قسه و کوفر یکی زور
 که وره ی کردووه، ده لیت خواکه تان فه قیره و تیمه دهوله مه ندین، تهو کوفره ی کرد خوم پی
 نه گیرا و له بهر خوا کیشام به ده موچا ویدا.

فینحاس: شتی وام نهو تووه تهوبه کر شاهیت هه یه؟!

خوای گه وره نایه تی دابه زاند بو راستگوویی تهوبه کر:

﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ
 الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلُ دُفُقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾

واته: بیگومان خواي پهروه ردگار گوفتاری (نا به جیی) تهو (جوله کانه ی) بیست که وتیان:
 خوا هه ژاره و تیمه دهوله مه ندین! تیمه تهو گوفتارانه یاداشت و تو مار ده که ین له سهریان،
 هه ووه ها کوشتی پیغه مبهه ران به دهستی تهوان به ناحق له سهریان ده که ویت، (له)
 دوزه خیشدا) بییان ده لیتین: بجیژن سزای ناگری سوتینه ر.

به م شیوه یه خواي پهروه ردگار قسه کانی تهوبه کری به رامبهه به فینحاس پشت
 راستکرده وه.

پاشان خواي پهروه ردگار هه ده رحق به کاره که ی تهوبه کر نرخاندی و باشی کاره که ی
 نایه تیکی تری له سهر دابه زاند:

﴿لَتَبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ
 الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾

واته: بیگومان تاقي ده کرینه وه له مال و دارایی و خویشانا (زه ره له ساماندا ده که ن،
 خو تان تووشی ناخووشی و نازار دهن) هه ووه ها له خاوه نانی کتییی پیش خو تان و له
 موشریک و هاوه لپه رستانه وه نازاریکی زور ده بیسن (تهوه نده بوختان و قسه ی نابه جیتان بو
 هه لده به ستن، وهک نازار بهرگویتان بکه ویت وایه) به لام تهو که ر خو پاگر بن و پاریزکار بن و له

خوا بترسن و (له سنووری دهرنه چن) به پراستی ئه و هه لۆیسته له کاره په سه ند و کرده وه به داره کانه.

ئەبۇبەكر لە گەڤ ئىو تورەبوونەى وىستى بىكوژىت، بەلام لەبەر ئىوئەى پەيمان و ياسا و گانون لە ئىوانىندا بوو رىزى ياسا و دەستورى گرتو بە ئاشكرا بە فىنحاسى وت: ئىگەر ئىئىوانىندا پەيمان نەبوایە بە كوشتى كۆتایى دەهات، هەر بۆیە خوای گەورە ئایەتى (١٨٦) دایەزاند.

خۆ ئەگەر بیهێنایە و بیکوشتایە موسڵمان تووشی فیتنە و شەر و جەنگی ئاشووبی زۆر دەبوونەو، ئەوێ باسی دەکەین هەمووی (٦) مانگی سەرەتا بۆ سالیک موسڵمان لە شاری مەدینەدا دەولەتیان دامەزراندوو و پیغەمبەر ﷺ تەشریفی هیناوە بۆ شاری مەدینە.

ماکوان: که واته ره‌وشه که زۆر ترسناکه، هه‌مووی سالتیک نابیت موسلمانان ده‌وله‌تیا
دامه‌زاندوو، ئەگەری هێرشێ قورەیش زۆر زۆره، پاشان ئەگەری مامەلە ی قورەیش لەگەڵ
یەهوود دا، چونکه یەهوود هه‌لۆستیان زۆر پوون و ئاشکرایه که ئەوان پەتیا کردوو ئیمان
وه‌بگرن، ئەگەری ئەوه زۆر نزیکه که قورەیش و یەهوود به‌یه‌که‌وه دەست تیکه‌ڵ بکه‌ن بۆ
لێدانی موسلمانان، یاخود ئەگەر به‌چاوی گه‌وره‌تر ته‌ماشای ره‌وشه‌که بکه‌ین موشریکی
مه‌دینه له هه‌ردوولا یان رق ئەستوورتره، ئەو سێ هێزه گه‌وره‌ی دنیا به ئەعربه
ده‌شته‌کیه‌کان له‌و لاوه بوه‌ستیت ژیا‌نیان له‌سه‌ر چه‌ته و دزی بونیادناوه تا ئیستاش هه‌ر به
موسلمانان وتراوه خۆتان بپاریزن له‌ جه‌نگ و کوشتار، خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (وأعرض عن
المشركین) زۆر سه‌خته که موسلمان له به‌رامبه‌ر ئەم هه‌موو هێزه‌دا وه‌کو گورگ که‌ڵبه‌یان تیژ
کردوو له موسلمانان ده‌بیت ئەم بنه‌مای خۆ پاریزییه بگۆڕیت بۆ پاریزگاری کردن له خۆت،
وابه‌؟

نومیر: به‌آلی به‌دُنیاویه وایه پیشتَر وه‌کو وتت ههر خۆ پاراستن بوو له شه‌ر و ڤووبه‌ڤووبوونه‌وه، به‌لَام وا له هه‌موو لاوه ته‌نگیان پێ هه‌لچناره، پتویسته به‌رگری له‌خۆیان بکه‌ن، بۆ ئەم مه‌به‌سته خوای گه‌وره‌ ڤی‌گای پێدان پارێزگاری له‌ خۆیان بکه‌ن تا دوژمنه‌کانیان زرته‌بۆر نه‌بن به‌سه‌ریاندا و خوای گه‌وره له‌ سوره‌تی الممتحنة ده‌فه‌رموو‌یت:

﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ
وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝ إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ
وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الظَّالِمُونَ﴾

واته: (دنیاش بن) که خوا جلّه وگیری نه وه تان لیتا کات که چاک په فتار و دادپه روه ر بن
له گه ل نه و که سانه دا که جه نگیان دژ نه کردوون و دژایه تی ثایینیان نه کردوون و له
شوینه کانتان ده ریان نه کردوون، چونکه به راستی خوا دادپه روه رانی خوښده ویت.

به لکو خوا ته نها قه ده غه ی نه وه تان لیده کات که پشتیوانی بکه ن له وانه ی که جه نگیان
به رپا کرد دژ ی ثایین و ده ریان کردن له شوینه واری خو تان، زور به زه قی ده وریان هه بوو له
ده رکردن تاندا، جا نه وه ی پشتیوانیان لی بکات به راستی ثانه وانه له ریزی سته مکاراندان.

ئا لیره دا قوناغی کی نو ی ده ست پی ده کات، موسلمانان ده توانن چه ک هه لگرن دژ ی
دوژمنه کانیان.

پیکه‌وه ژیان له نیتوان موسلمان و کومه‌لگا‌کانی تردا

ماکوان: زانیمان پیغه‌مبه‌ری نازدار ﷺ چۆن مامه‌له‌ی له‌گه‌ل هه‌موو لاکاندا کرد و مامه‌له‌ی جه‌نابیان و موسلمانان له‌گه‌ل موشریک و ئه‌عراب و یه‌هوود دا له‌ ماوه‌ی سالتیکدا چۆن بوو! پێویسته به‌ وردی ته‌ماشای په‌یماننامه‌کان بکه‌ین، بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل واقعیی ئیستاماندا بگونجیت و ئه‌و فیه‌قی واقیعه‌ له‌بیر نه‌که‌ین هه‌موو جارێک باسی ده‌که‌م، هه‌ر ئه‌و په‌یماننامه‌یه‌ی سه‌ره‌تا له‌گه‌ل یه‌هوود دا به‌ستی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ خۆی لێ ده‌پاراست و پاشان هه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو له‌ دوایدا به‌نوو قه‌ینوو‌قاعی ده‌رکرد، پاشان به‌نوو نه‌زیر و له‌دوایدا هه‌موو پیاوانی به‌نی قووریزه‌ی کوشت.

خۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌مان پیغه‌مبه‌ر بوو که‌سایه‌تیه‌که‌ نه‌گۆرا، به‌لام واقیعه‌که‌ گۆرا و دوژمنه‌کان هه‌ترشی زیاتریان بۆ موسلمانان هه‌تا، بۆیه‌ ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بۆ ئی‌مه‌ ئه‌زموو‌نیکی زۆر گه‌وره‌یه‌ و شاره‌زابوو‌نیکی زۆر واقعییه‌ بۆ فیربوون و تیکه‌یشتن له‌ فیه‌قی واقیعه‌.

که‌واته‌ ده‌بیت بزانی که‌ی په‌یمان ده‌به‌ستین و که‌ی شه‌ر و جه‌نگ ده‌که‌ین، که‌ی قبولی هه‌ندیک به‌ند ده‌که‌ین له‌ په‌یماننامه‌کاندا، یاخود به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ که‌ی قبولی ناکه‌ین، که‌ی داده‌نیشین له‌گه‌ل دوژمن که‌ی په‌تی دانیشتن و دانوستان ده‌که‌ین، وه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌یه‌یتشت یه‌ک پوژی تر یه‌هوود له‌مه‌دینه‌ دابنیشن هه‌موو ئه‌م کارانه‌ پێویستی به‌ لیکۆ‌لینه‌وه‌ و لێ‌وردبوونه‌وه‌ هه‌یه‌.

ماوه‌ی سالتیک له‌ شاری مه‌دینه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ و موسلمانان خۆیان دوورخسته‌وه‌ له‌ هه‌موو ململانییه‌کی نه‌خوازاراو و جه‌نگ و کوشتار، چونکه‌ موسلمانان کاتی ئه‌وه‌یان نه‌بوو، به‌لکو خۆیان بونیاد ده‌نا و خۆیان بێنا کرد، ئه‌مه‌ش مانای وانیه‌ مرو‌ف هه‌زی بۆ دروست بوو ده‌بیت زو‌لم بکات، که‌سی تری پێ قبول نه‌بیت نا به‌لکو له‌ شه‌ریعه‌تی ئیسلامدا و یاسا و رێسا‌کانی ئه‌هلی کیتاب با‌شترین رێزیا‌ن لێ گیراوه‌ وه‌کو هاو‌نیشتمانی ته‌مasha کراو، پێویسته رێزی هه‌موو لایه‌ک بگیریت، لێ‌ره‌دا با‌سه‌که‌مان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ دامه‌زراوه‌ موشریک و یه‌هوود به‌ ئاشکرا شه‌ریان به‌ موسلمانان ده‌فروشت، به‌لام موسلمانان خۆیان ده‌پاراست له‌ شه‌ر و فیتنه‌ و ئاشووب، له‌ناو ده‌وله‌تی ئیسلامیدا حه‌ق و مافی هه‌موو

لایهک دیاره، نهوهنده پازییان دهکات توانای گلهیی کردنیان نهییت، سه ره پای دادپهروه ری بۆ هه موولایهک...هتد.

بانگه وازی ئیسلام زۆر جوانتر و بهرزتره له بانگه وازی ئیستای مافهکانی مرۆف و ولاتانی پوژئاوا، بۆ دهسهلاتی کاپیتالیزمی خویان بانگه شهی ساخته و دوو پرووی دهکه ن بۆ مرۆفایه تی.

ئیسلام ئهم باسانه ی تپهر کردوه، پوژئاوا و جیهان قسه له سه ره نهوه دهکه ن یه کتری قبول بکه ن، جیا وازی په شیست و سپیست و یابانی و چینی و ئاسیایی و ئه فریقی و ئه مریکی و ئه وروپی نه مینیت.

به راستی مرۆفایه تی ئه مرۆ زۆر له سه ره تایی و مندالی ژبانی شارستانییه تیا نه ده ژین، خوی پهروه ردگار (١٤٠٠) سال بهر له ئیستا داوا دهکات چاکه له گه ل موسلمان و غهیری موسلماناندا بکریت، به راستی شارستانییه تی ئیسلامی زۆر گه و ره و به رزه به لام به داخه وه له ئیستادا قیادات و ئه وانه ی که موسلمانان سه رکردایه تی دهکه ن زۆر قه زه م و هه یج له بارا نه بوودان.

ههروه کو ئه و ئایه ته دابه زی له سه ره ده ستدانه چه ک بۆ خوپاراستن له هیرشی یه هوود و موشریکه کان:

﴿لَا يَنْهٰكُمْ اَللّٰهُ عَنِ اَلَّذِيْنَ لَمْ يَمۡسَسۡكُمْ فِى الدِّیۡنِ وَلَا يَخۡرُجۡكُمۡ مِّنۡ دِیۡرِكُمۡ اَنۡ تَبَرُّوۡهُمۡ وَتَقۡسَطُوۡا اِلَیۡهِمۡ اِنَّ اَللّٰهَ یُحِبُّ اَلۡمُقۡسَطِیۡنَ ؕ اِنَّمَا یَنْهٰكُمۡ اَللّٰهُ عَنِ اَلَّذِیۡنَ قَتَلُوۡكُمۡ فِى الدِّیۡنِ وَآَخَرۡجُوۡكُمۡ مِّنۡ دِیۡرِكُمۡ وَخَرُّوۡا عَلٰی اَخۡرَاجِكُمۡ اَنۡ تَوَلَّوۡهُمۡ وَمَنۡ يَتَوَلَّۡهُمۡ فَاُولٰٓئِکَ هُمُ الظَّالِمُوۡنَ ۝۴۰﴾

واته: (دلیاش بن) که خوا جله وگیری ئه وه تان لیتاکات که چاکه فтарو دادپهروه ر بن له گه ل ئه و که سانه دا که جهنگیان دژ نه کردوون و دژایه تی ئایینیان نه کردوون و له شویننه کانتان دهریان نه کردوون، چونکه به راستی خوا دادپهروه رانی خوشده ویت.

به لکو خوا ته نها قه دهغه ی ئه وه تان لیده کات که پشتیوانی بکه ن له وانه ی که جهنگیان به رپاکرد دژی ئاین و دهریانکردن له شوینی خوتان، زۆر به زه قیی ده وریان هه بوو له ده رکردنتاندا، جا ئه وه ی پشتیوانییان ل بکات به راستی ئا ئه وانه له ریزی سته مکاراندان.

خوای په‌روه‌ردگار داوا ده‌کات چاکه له‌گه‌ل خه‌لکیدا بکریټ که دژتان بیت جا گهر ههر دین و مه‌زه‌ب و که‌سټک بیت.

هه‌موو غه‌مبار ده‌بین که یه‌هوودی یان نه‌سرانی یان موشریک و خوانه‌ناس و عه‌لمانی ده‌مرن و موسلمان نابن ده‌چنه دۆزه‌خ، به‌لام ئیمه ده‌سه‌لاتمان نییه به‌زۆر ناتوانین ئایینی ئیسلام بده‌ین به‌سه‌ریاندا، خوای په‌روه‌ردگاری ئه‌رز و ئاسمان ده‌فه‌رمووټ: (لا إکراه فی الدین)، زۆرکردن له‌ ئاییندا نییه و که‌س به‌زۆر ئایین و بیروباوه‌ری وه‌رناگریټ، بۆ ئه‌مریکا نالټیت ئه‌وه‌ی دیموکراسی قبوول نه‌بیت دوژمنیانه، ئه‌وه‌ی شوعی نه‌بووایه دوژمن بوو، باجی له‌ موسلمانان ده‌سه‌ند له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نوټژ ده‌که‌ن.

به‌لام ئیسلام ئازادی له‌ بیروباوه‌ر و ته‌نانه‌ت له‌ بیروباوه‌ره که کوفری زۆر گه‌وره‌یه به‌رامبه‌ر ئیمه‌ی موسلمان، وه‌کو ده‌لټن سټی خوا و کردنی عیسای کوپری مه‌ریه‌م به‌ خوا، که‌چی ئیمه ده‌بیت وه‌کو ئه‌هلی کیتاب چاکه‌یان له‌گه‌لدا بکه‌ین، بۆیه پټم وایه شارستانییه‌تی ئیستا زۆر لاوازه و له‌سه‌ره‌تای (داره‌ داره‌)ی منداڵیه‌تی، ئه‌گه‌ر پټوه‌ری بکه‌ین به‌ ئیسلامی (١٤٠٠) به‌ر له‌ ئیستا، به‌هه‌رحال دواي ئه‌م قۆناغه که موسلمانان وا توانای چه‌ک هه‌لگرتیان هه‌یه پټغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چی کرد و چۆن مامه‌له‌ی کرد له‌گه‌ل یه‌هوود؟!

نومټر: پټغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بریاریدا له‌گه‌ل یه‌هوود په‌یمان ببه‌ستیت، چونکه پۆژانه کاری خراپ و شتی چاوه‌پروان لټنه‌کراویان ده‌کرد و قسه و گفتوگۆی ناشرین له‌ده‌میان ده‌رده‌چوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش پټگایان پټدا که چه‌ک دژی دوژمنه‌کانیان هه‌لگیرن، به‌لام پټغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وایده‌بینی که هټشتا بواری بانگه‌واز ماوه له‌ناو یه‌هووددا، ده‌بیت جاری له‌ناویاندا ههر بانگه‌واز بکریټ به‌شټوه‌یه‌کی ئاشتیانه، چونکه له‌و زه‌مه‌ندا هټچ میژوو‌یه‌کی دوژمنکارانه دژی موسلمانان نه‌بوو سه‌ره‌تا بوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی یه‌هوود زۆر درۆزن و خراپه‌کار بوون، به‌لام پټغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هیوای نه‌برابوو بۆ بانگه‌وازیان، به‌لکو خوای په‌روه‌ردگار دل‌یان بکاته‌وه بۆ ئیمان و ئیسلام، پټغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌رگیز تووشی یه‌ئس و کوټایی کټشه‌کان بیری نه‌ده‌کرده‌وه ههر هیوا براو نه‌بوو بۆ داها‌توویان به‌لکو خوا هیدایه‌ت‌یان بدات.

ماکوان: ئه‌و به‌ند و په‌یماننامه چی بوون چی نووسراو و چی ئیمزاکرا و له‌ نټوانیاندا؟!

په یماننامه له گه‌ل یه هوود

نومیر: زۆر گرنکه به چاویکی پر به‌ها و گرنګ ته‌ماشای ئەم په‌یماننامه بکه‌ین له‌گه‌ل یه‌هوود، ده‌بیت ته‌رکیزمان له‌سەر خال و به‌نده‌کان بیت، به‌لام ته‌رکیزیکی زۆر زۆر بۆ ئەوه‌ی ئەم په‌یماننامه‌یه نه‌ک له‌ میتشکماندا بچه‌سپیت، به‌لکو ده‌بیته‌ سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی بۆ هه‌موو په‌یماننامه‌کانی تر، ته‌ماشای به‌ند و خاله‌کان بکه‌ چهنده جیاوازه! ده‌بینین له‌گه‌ل په‌یماننامه‌کانی ئیستادا له‌گه‌ل یه‌هوود له‌ ولاتی فه‌له‌ستین جیاوازییه‌که ئاسمان و پرێسمانه؟!

ماکوان: ئەمه‌ش مانای ئەوه‌یه له‌ ده‌وله‌تی ئیسلامیدا بیروب‌اوهر ئازاده؟!

نومیر: به‌لێ، ئەم ئازادییه‌ی بیروب‌اوهر له‌سه‌ر به‌نهای ئایه‌تی (لا اکراه فی الدین).

ماکوان: ئەه‌ی به‌ندی دووهم چی بوو؟! ببووره‌ یه‌هوودی به‌نی عه‌وف چییه؟!

نومیر: پێش ئەوه‌ی باسی به‌ندی دووهم بکه‌م با بزانیته‌ یه‌هوودی به‌نی عه‌وف چییه، ناوی هه‌موو یه‌هوودییه‌کان له‌ په‌یماننامه‌که‌دا هاتووه، به‌لام من غه‌وه‌یه‌که‌م بۆ باس کردی ده‌نا ناوی یه‌هوودییه‌کانی ناو شاری مه‌دینه‌ هاتووه، غه‌وه‌یه‌ی یه‌هوودی به‌نی نه‌ججار، به‌نی حارس، یه‌هوودی به‌نی سه‌عد، به‌ناوی گه‌ره‌ک و عه‌شیره‌ته‌کانیا نه‌وه‌ ناویان هاتووه‌ به‌و شیوه‌یه‌.

به‌ندی دووهم: ئەم به‌نده‌ زۆر گرنکه: ده‌فه‌رموویت له‌سه‌ر یه‌هوود پێویسته‌ که نه‌فه‌قه‌ی خۆیان له‌ناو خۆیان به‌دن، هه‌روه‌ها موسلمانان به‌هه‌مان شیوه، واتا موڵک و مالی هه‌موو لایه‌ک پارێزراوه‌ خاوه‌نداریه‌تی پارێزراوه‌.

چونکه‌ سه‌روکی ده‌وله‌ت بریار ئەدات، پێغه‌مبه‌ری خوا به‌ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم مافیان پارێزراو ده‌کات.

ماکوان: پێموایه‌ ئەم به‌نده‌ زیاتر جیاکار و ئیمتیاز ئەداته‌ موسلمانان و یه‌هوود هه‌ریه‌که‌ خاوه‌نداریه‌تی و موڵکداریه‌تی پارێزراوه، مافی که‌س ون ناكریت به‌لام به‌و واتایه‌نا ئابووری یه‌هوود و ئیسلام تیکه‌ل بکریته‌، به‌لکو ده‌بیت هه‌ریه‌که‌ سه‌رقالی ژیا‌نی خۆی بیت.

نومیر: به‌ندی سێهه‌م: به‌لام له‌کاتی جه‌نگ مادام هاو‌نیشتمانن و هه‌موو مافیان وه‌کو موسلمانان، گۆرانکاری دێ به‌سه‌ردا، هه‌ر رووداوێک یاخود فشار و جه‌نگ تووشی شاری مه‌دینه‌ بوو یان ئاب‌لوو‌قه‌ی ئابووری، هه‌موو به‌شدار ده‌بن وه‌کو حه‌قی هاو‌نیشتمان بوون،

هه‌ردوولا ده‌بیت یه‌کتری سهر بخهن، ئه‌گهر مه‌ترسی ئه‌وه هه‌بوو ئاسایشی شاری مه‌دینه بکه‌وێته خه‌ته‌ر هه‌ردوولا موسلمان و جووله‌که ده‌بیت پارێزگاری لێ بکه‌ن، چونکه هه‌ردوولا به‌یه‌که‌وه ده‌ژین، هه‌ر هێزێکی ده‌ره‌کی هێرش هێنا ده‌بیت شار و ولات هه‌ردوولا پارێزگاری نیکه‌ن و نه‌فه‌قه‌ی جه‌نگ ده‌که‌وێته سهر هه‌ردوولا جا موسلمان جه‌نگ بکات یان یه‌هوود، هه‌ردوولا ده‌بیت خه‌رجیه‌که‌ی بگرنه ئه‌ستۆ.

ماکوان: ته‌نانه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌یه‌وێت ئینتیمای نیشتمانی بۆ یه‌هوود دروست بکات تا بیرنه‌که‌نه‌وه بپۆنه په‌نای دوژمن و دوژمنان به‌گشتی، ئه‌گهر جه‌نگ هه‌لگیرسا ئه‌وا هه‌ردوولا خه‌رجی ده‌که‌وێته سهر شانیان، به‌رگری له‌ شار و ولات ئه‌رکه و ئامۆزگاری و یارمه‌تیدانی یه‌کتر به‌هه‌مان شیوه ئه‌رکه و پێیوێسته.

له‌سه‌ر هه‌موولا واجبه‌ هاوکاری مه‌زڵوم به‌رامبه‌ر زالم و سته‌مکار، ئه‌گه‌رچی ده‌وله‌ته‌که موسلمان ده‌بیات به‌پێوه و سه‌رکردایه‌تی ده‌کات، به‌لام یه‌هوود هه‌مان ماف و توانای ئه‌وانیان هه‌یه و هه‌روه‌کو موسلمان ماف و ئه‌رکیان پارێزراوه.

نومێر: زۆر راسته، باسی به‌ندی چوارته بۆ بکه‌م، به‌ندیکی زۆر ترسناک و ڕوون و ئاشکرایه، له‌وه‌په‌ری هێز و توانادا ئه‌م به‌نده ده‌نووسرێت، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمووێت، به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک بازرگانی و سه‌رخستنی قورهبیش قه‌ده‌غه‌یه و یاساغه له‌م ده‌وله‌ته‌دا.

ماکوان: له‌راستیدا ئاسایه، ئه‌گهر به‌ندی سییه‌م قبول بکه‌ن ئه‌م به‌نده زیاتر به‌ندی پیش خۆی ڕوون ده‌کاته‌وه، با قورهبیش کیشه‌ی له‌گه‌ڵ یه‌هوود نه‌بیت وه‌کو گه‌ل و هۆز به‌لام کیشه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌وله‌ته‌که‌دا هه‌یه، ئه‌وانیش هاوینشتمانیان ده‌بیت به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک پارێزگاری و به‌ره‌هه‌ستی هه‌موو دوژمنیک بکه‌ن.

به‌لام ئه‌وه‌ی منی سه‌رسام کردووه هێزی پیغه‌مبه‌ری خوایه ﷺ له‌ماوه‌ی شه‌ش مانگ بۆ سالتیک ئه‌م بربارانه وه‌کو یاسا و رێسایه‌ک له‌ده‌وله‌ته‌که‌یدا ده‌چه‌سپێنیت و یه‌هوود پازیه‌ پێی، له‌کاتیکدا یه‌هوود ده‌یتوانی بلێت ئه‌و به‌نده له‌گه‌لیدانین، چونکه په‌یوه‌ندییه‌کی زۆر باشمان له‌گه‌ڵ قورهبیشدا هه‌یه به‌لام قبولیان کرد به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک دا‌ب‌پ‌ر‌ێن له‌ قوورهبیش، چونکه له‌ ئیستا دا قورهبیش دوژمنی موسلمانانه به‌گشتی و ئه‌گه‌ری ئه‌وه‌ش هه‌بوو قورهبیش هێرش بکاته سهر شاری مه‌دینه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ.

نومێر: نا، به‌لکو پیغه‌مبه‌ر ده‌یزانی یه‌هوود به‌گشتی خیانه‌تکار و ساخته‌چین بۆیه به‌ ڕوون و ئاشکرا ناوی قورهبیشی هێنا بۆ ئه‌وه‌ی هیچ هه‌نجه‌ت و به‌لگه‌یان نه‌مێنیت، بۆ ئه‌وه‌ی

پوژۆی له پوژان نه لێین قورپه‌ش لهم په‌یماننامه‌یه‌دا نیه و به ئاره‌زووی خۆیان وشه وه‌کو لاس‌تیک بکێشن، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌مان فێر ده‌کات له‌گه‌ڵ یه‌هوود و هه‌موو که‌س و لایه‌نیک ده‌بێت وشه‌کان ئاشکرا و پاشکاوانه بنووسرێت و تا که‌س به ئاره‌زووی خۆی یاری به وشه نه‌کات.

زۆر به‌روونی و ئاشکرا بازگرانی و سه‌رخستی قورپه‌ش قه‌ده‌غه‌یه، ئه‌گه‌ر دوژمن هێرشه‌یه‌نایه سه‌ر شاری مه‌دینه له‌سه‌ر یه‌هوود ئه‌رکه به‌رگری بکات وه‌کو موس‌لمانان یان به‌لای که‌مه‌وه هاوکاری موس‌لمان بێت دژی قورپه‌ش، به‌لام له دوا‌یدا ده‌بینین چۆن په‌یماننامه‌که ده‌شکێنن و به‌تایه‌ت به‌نوو قووره‌یزه له دوا‌یدا بۆمان ده‌رده‌که‌وێت بۆچی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ توره ده‌بێت له جووله‌که‌ی به‌نوو قووره‌یزه، چونکه هاوکاری قورپه‌ش ده‌که‌ن له جه‌نگی ئه‌حزاب دژ به موس‌لمانان.

ماکوان: به‌لێ راسته‌ جا ئه‌گه‌ر ته‌ماشای بکه‌ین زۆر به ئاشکرا و جوانی ده‌بینین پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چهنده به‌هێزه له دانانی مه‌رج و ئاسته‌نگه‌کان له‌و په‌یماننامه‌یه‌دا، هه‌ر جه‌نابیان مه‌رج و شه‌رته‌کان فه‌رز ده‌کات به‌سه‌ر یه‌هوود دا که سه‌ره‌تای ده‌وله‌ته‌که‌شیه‌تی، ئه‌ی به‌ندی پێنجهم چی ده‌لێت؟!

نومێر: به‌ندی پێنجهم ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رزی کرد له‌سه‌ر یه‌هوود هه‌یج که‌س بۆی نیه شاری مه‌دینه جێبه‌جێلێت، ده‌بێت مۆله‌ت له پێغه‌مبه‌ر ﷺ بخوازرێت.

ماکوان: ئه‌مه‌ش وه‌کو سیسته‌می جه‌واز و کۆنترۆلی ده‌وله‌ته‌که‌یه بۆ پاراستنی ئه‌منی قه‌ومی و دوورخستنه‌وه‌ی هه‌ر ئه‌گه‌ریکی نه‌خوازراو، بۆیه دانی قیزا و مۆله‌تی ده‌رچوون ده‌بێت له‌لایه‌ن ده‌وله‌ته‌وه‌ بێت، ئه‌مه‌ش په‌یماننامه‌ی یه‌هوود له فه‌له‌ستین و فه‌له‌ستینه‌کان ده‌رده‌خات چهنده جیاوازه‌ رێک پێچه‌وانه‌که‌ی ده‌بێت له ئه‌م‌رۆدا، ئه‌ی به‌ندی شه‌شهم چییه؟

نومێر: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی لهم به‌نده‌دا، ئه‌وه‌ی دێته‌ ناو ئه‌م په‌یماننامه‌یه‌وه ئه‌گه‌ر راجیایی و پاو‌بۆ‌چوونێکی و جیاوازیان هه‌رکێشه و نا‌کوکیه‌ک دروست بوو ده‌گه‌رێته‌وه بۆلای خوا و هه‌روه‌ها محمد ﷺ واته‌ هه‌ر پووداوێک پوویدا سه‌رچاوه‌ی ده‌ستوور و یاسا شه‌ریعه‌تی خواجه و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی یه‌کلا ده‌کاته‌وه.

ماکوان: ته‌ماشای ئه‌و هێز و توانا و سه‌رکه‌وتنه‌ بکه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ده‌ستی هه‌تاه‌و لهم په‌یماننامه‌یه‌دا، به‌رزی و جوانی و سه‌رکه‌وتنه‌ به‌سه‌ر یه‌هوودا که سه‌رچاوه‌ی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی شه‌ریعه‌تی ئیسلامه.

چی فیر ده بیټ له م په یمان نامه یه دا، به راستی پر پره له وانه و نه زموون بو ئیستا و
داهاتووشمان.

چی فیرده بیت لهو په یماننامه یی ههوود

ماکوان: یه کهم: ئیسلام ئهوه مان فیرده کات ئایینی پیکهستی و ئیداره یی دهو لهت و ژبانه، ههر پیغه مبهری خوا به موسلمانان فیر ده کات نو یژ بکه، پوژوو بگرن، شهونو یژ بکه، قورنان بخوینن، حه ج بکه، مزگهوت دروست بکه، ههرجه نابیانه بهوپه ری توانا و عیزه ته وه بهو په ری نازایه تی و مهردایه تییه وه، بهو په ری حکمه تی سیاسیه وه، بهو په ری هیزی ئه قلی و توانای دیلو ماسیه وه فیرمان ده کات چو ن په یماننامه له گه ل یه هوود و دوژمنه کاندایه سیتیت، گومانی تیدانییه دهستی خوی په روه ردگار و وه حی تیدایه و به جو بره ئیل ئاراسته یی ده کات.

دووهم: موسلمانان چیان ده سته کوت له م خالی په یماننامه یه دا؟!

به راستی بو موسلمانان ده سته کوتی گرنه و خو پاراستن بوو له شه ر و فیتنه و پیلانی جووله که، ئه مه ته نها له ری پازی بوونی سه رزاره کی و چاکه و ئیحسان نه بوو، به لکو یه هوود دانی پیدا نا و ئیعترافی پیکرد، ئه م قسه یه م به هه ند وه ربگره ئیعترافی یه هوود بوو بو دهو له تی ئیسلامی پیغه مبه ر صلی الله علیه و علی آله وسلم با دهو له ته که ش سه رتا بیت، به لام خاوه نی هیز و قسه ی خویه تی و ئیحترامی ده گریت، خاوه نی عیزه ته و خاوه نی برپاری تایه تی خویه تی و سه روه ری هه یه و دهستی به رزه به سه ر یه هوود دا.

پیغه مبه ر صلی الله علیه و علی آله وسلم په هه نده سیاسی و ئابووری و سه ربازییه کانی دیار پیکرد، حیزبی جووله که به هیج شیوه یه ک هاوکاری حیزبی قوره یش ناکات، ههر که سیک له حیزبی جووله که ئه و کاره ی کرد سزا ده دریت و ده گه ریته وه بو لای پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و علی آله وسلم سه روکی دهو له ته که، ئه مه ش سه رکه وتنیکی گه وریه بو موسلمانان، له کاتیکدا یه هوود له شاری مه دینه دا ته مه نی هه زار ساله ی هه یه، به لام پیغه مبه ر صلی الله علیه و علی آله وسلم زه عیم و سه روکه، ئه مه چ عه زمه ت و فه زلیکه خوی گه وره ده یه خشیت! چ ته مکین و جیشین کردنیکی پیغه مبه ره صلی الله علیه و علی آله وسلم به رامبه ر به یه هوود.

له نیوان په یماننامه یی ئه مپو دا جیاوازییه کی زور گه وره و فراوان ده بینیت به هیج شیوه یه ک له به ند و خالی په یماننامه یی پیغه مبه ر صلی الله علیه و علی آله وسلم ناچیت که فه له ستینییه کان له گه ل یه هوود دا ئیمزایان کردوو.

له په یماننامه که هاتووۀ نابیت دژی شه‌ریعته‌ی خوا بیت، ئاخر بویه توانامان نه‌ماوه، هه‌موو په‌یماننامه‌کاښان دژی شه‌ریعته‌ی خوا‌ی په‌روه‌ردگار، ئیمه‌ی کورد به‌دریژایی (۱۰۰) سأل زیاتره‌خه‌ریکی شۆرشین دژی عه‌لمانی و خوانه‌ناسی و داگیرکهری که‌چی له‌کۆتاییدا ولاتانی تری دنیا له‌جیاتی ئیمه‌بریار نه‌دهن، خو ئه‌گه‌ر داوا‌ی مافی خۆمان بکه‌ین دونیامان لڼ ده‌هیننه‌وه‌یه‌ک و ښوونه‌ی ریفراڼدۆم شتیکی باش بوو بۆ کورد، به‌لام چونکه له‌پښتای شه‌ریعته‌وه نه‌بوو به‌ناوی دیموکراتی و مافی مروڤه‌وه‌داواکرا، ئه‌نجامه‌که‌ی نه‌وه‌بوو هیچ که‌س گو‌یی بۆ نه‌گرت، وه‌کو حه‌کایه‌تی می‌ش ده‌بیت بیلین منیش هاتمه‌وه‌هیچیان نه‌دامی.

چونکه کورد هه‌موو پښتایه‌کی تاقی کردۆته‌وه، به‌لام یه‌که‌ده‌نگ نه‌بوون له‌سه‌ر پیاده‌کردنی شه‌ریعته‌ی خوا، پښتای سۆسیالیستی و دیموکراتی و شو‌عییه‌ت و کۆمه‌له‌ی لیبرالی...هتد. تاقی کراوه‌ته‌وه ئه‌نجامه‌که‌ی تا ئه‌م ساته‌وه‌خته‌ش نه‌ک هیچ به‌لکو که‌متره له‌هیچ، نازانم چیان له‌شه‌ریعته‌ی خوا بینوه! بۆ ئه‌و پښتایه‌کی تاقی ناکه‌نه‌وه له‌کاتیکدا ده‌یان ده‌وله‌تی گه‌وره‌ی کوردی ئیسلامی به‌پښتای شه‌ریعته‌ی دامه‌زراوه، بگره ئیمپراتۆریه‌تی کوردی دامه‌زراوه، وه‌کو ئیمپراتۆریه‌تی ئه‌یووبی و ده‌وله‌تی هه‌زبان‌ی و ده‌وله‌تی دینه‌وه‌ری و ئیماراتی سۆران و ئه‌رده‌لان و بابان و بادینان و بارزان، به‌لام پرویان نایه‌باسی بکه‌ن، چونکه به‌شه‌ریعته‌ی سه‌رکه‌وتن.

جوله‌که و به‌چکه جوله‌که و پۆژئاوا به‌گشتی خاکی موسلمانانان داگیرکردووۀ پاشان وه‌کو پارچه‌کیک بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان دابه‌شیان کردووۀ، خۆیان زولم و زۆرداری ده‌که‌ن له‌خه‌لک و دراوسێ و به‌چکه‌کانیان، جوجه‌له‌عه‌لمانیه‌کان به‌وه‌کاله‌ت له‌سه‌ر ئیمه‌ی موسلمان فه‌رمان ده‌که‌ن و به‌ئاره‌زوو و ویستنی ئه‌وان حوکمرانیان ده‌که‌ن، بویه پښتای له‌ئێستادا په‌یماننامه‌کان پیچه‌وانه‌بۆته‌وه.

له‌ئێستادا ئه‌وان خه‌ریکی به‌ره‌وه‌پیشچوونی ته‌که‌له‌وجیا سه‌ربازی و سیاسی و ئابوورین، ئیمه‌ش چاو له‌وان ده‌که‌ین له‌جل و به‌رگ و خواردن و دانس و گو‌رانی، له‌کاتیکدا هه‌موو جیهان سه‌رسامه به‌په‌یغه‌مبه‌ره‌که‌ی ئیمه و لاسایی ده‌که‌نه‌وه، ئیمه‌ش نه‌وه‌ی ئیسلامین لاسایی ئه‌وان ده‌که‌ینه‌وه.

په‌یغه‌مبه‌ر ﷺ مه‌رجی به‌سه‌ر یه‌هوود دانا که مافی دراوسێ و مه‌زلۆم پیا‌ریزن و ده‌ست دريژی نه‌ک‌ریته‌ سه‌ر دراوسێ له‌شاری مه‌دینه، له‌ئێستادا جوله‌که ده‌ست‌دریژی ده‌کاته سه‌رخاکی موسلمانان له‌لیبیا و سووریا و عیراق و کوردستان و فه‌له‌ستین به‌ئاره‌زووی خۆیان زولم ده‌که‌ن.

پێغه مبه‌ر ﷺ فهرزی کرد له‌سه‌ریان هاوکاری قوپه‌یش نه‌کریت، ته‌نانه‌ت موسلمانان. نه‌یان‌توانی مه‌رجێک دابنێن بۆ لادانی عیراق و سووریا و گه‌راندنه‌وه‌ی مافی کورد و کوردستان.

چاوه‌پروانی نه‌ته‌وه‌یه‌ گرتووه‌کانن مافمان بده‌نێ له‌ کاتیکدا هه‌ر ئه‌وان بوون دابه‌شیان کردین، به‌هیچ شێوه‌یه‌ک له‌گه‌ڵ واقعی ئیستاماندا پێوه‌ر ناکریت، به‌لام پێویسته‌ بپرسین بۆچی به‌هوود به‌م شێوه‌ سه‌رشوپییه‌ ئه‌و په‌یماننامه‌یه‌یان قبوڵ کرد له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ؟ له‌ کاتیکدا خاوه‌ن چه‌ک و نفوز و قه‌لا و هێزی سه‌ربازی بوون؟!

هه لوه سته يه ک له سه ر باری ده روونی جووله که

نومیر: خوشحال ده بزم باسیکی ده روونی جووله کهم بۆ بکهیت و ئه وه زۆر گرنگه بزانی.

ماکوان: یه هوود خاوهنی چهک و جبه خاوهنی گه وه بوون، به پراستی پیوه ناکریت له گه ل دهوله تی نوپی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خاوهن قه لا و هیز و میژوو و پاره و زۆر شتی تر بوون، خاوهن هۆز و عه شیره تی به هیزبوون، دهوله تی ئیسلامی لاواز و سه ره تای بوو، که س دانی نه نابوو به دهوله ته که دا، ئه ی بۆ به م شیوه سه رشۆریه ئه وه په یماننامه یان هۆر کرد و پیی رازی بوون؟ ئه ی چۆن گه رده نی خۆیان ئاوا خسته به ر شمشیری موسلمانان؟!

له وه لامدا ده لیم: به چه ند هۆکاریک.

یه که م: یه هوود له ناخ و ده روونیاندا ترسنۆک و پروخاون، ئه گه ر موسلمانانی خواناس به شه ریه ت کاری کرد به پراستی ئه وان بۆی گه رده ن که چ ده بن، ئه مه ش قسه ی ماکوان نییه، به لکو فه رمووده ی خوای په روه ردگار له سوره تی الحشدا ده فه رموویت:

﴿لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنْتُمْ قَوْمٌ لَا تَفْقَهُونَ﴾

واته: به پراستی ئیوه ی (ئیماندار) ترستان زیاتره له دل و ده روونیاندا تا خوای گه وه، چونکه ئه وانه که سانیکی ناحالی و تینه گه یشتوون (هه میشه له دل په راووکیان).

به هه مان شیوه له سوره تی البقره دا:

﴿وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِ وَمِنْ الَّذِينَ أُشْرِكُوا بِوُدِّ أَحَدِهِمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُرْضَخٍ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾

واته: به رده وام ئه وه جوله کانه ده بینیت که له هه موو خه لکی زیاتر به ته نگ دنیا و ژیا نی دنیاوه دین هه تا بگره له هاوه لپه رست و موشریکه کانیش. (جا ئه گه ر پراستیان بکر دایه) ئاواتیان نه ده خواست که: هه زار سال هه ریه که یان ته مه نی ببوایه، هه رچه نده وه نه بی ئه وه ته مه نه درێژه له سزا رزگاریان بکا، خواش زۆر بینایه به وه کرده وانه ی که ئه نه جانی ده ده ن.

ئه وه هۆکاری یه که مه یه هوود به سرووشت و زگماکی ترسنۆک و جبه بانه، ده بیت هه موو لایه ک ئه وه بزانی که مامه له ی له گه ل جووله که دا کرد، ته نانه ت له کورده واری ئیمه دا ئه گه ر که سیک زۆر ترسنۆک بیت پیی ده لپی جووله که به ئه وه نده ئه ترسیت.

هۆکاری دووهم: موسلمانان هه موو یه کپریز و یه کدهست بوون وه کو دیواری پۆلایین له بهردهم هه موو لاکاندا وه ستابوون، له قسه ی سهرکرده که یان ده رنه ده چوون، پێغه مبه ری خۆیان خۆشده ویست له خۆشی و ناخۆشیدا به ده مییه وه بوون، ئه ویش یه کپریزی و یه کبوونی پاراستبوون به ئاراسته ی وه حی و قورئانی پیروژ، هه موو خاوه ن مه بده ئو پره نسپ و بیروباوه ری دامه زراو بوون، موهاجیر و ئه نسار گوپرایه لی پێغه مبه ر ﷺ بوون چونکه سهرکرده ی گشتی بوو، ئه م کۆده نگ ی یه کبوونی یه ک هه لۆیستییه توانا و هیزکی زۆری دا به ئیمانداران، کاریگه ری زۆری کردبووه سهر دڵ و ده روونی یه هوود و ترسی خستبووه دلیان.

هۆکاری سییه م: جیاوازی و پای جیاواز و دوو پرووی یه کجار زۆره له ناو جووله که دا هه رگیز کۆک نین له سهر رایه ک هه میشه پای جیاواز له نیتوانیادا هه به، ئیمه که باسی یه هوود ده که یان واده زانین هه موو یه ک ده نگ و یه ک پرین؟ نه خیر وانین، به لکو دوژمنایه تی له نیتوانی به نوو قوو پره یزه و به نوو قه ینووقاع و به نوو نه زیر، له دیر زه مانه وه په گی داکوتاوه، دوژمنایه تییه که یان زۆر گه وره یه ته نانه ت خوی گه وره بۆمان باس ده کات ده فه رموویت:

﴿لَا يَقْبَلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قَرْيٍ مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقَلِيلُهُمْ شَيْءٌ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾

واته: هۆزی جووله که هه رگیز به یه کپارچه یی ناویرن دژی ئیه ی (ئیماندار) بجه نگی مه گه ر له شوینی قایم و قه لای سه ختا بن، یا له پشتی دیواری به رزو قایمه وه، (ئه و جووانه) نیتوانیان زۆر ناخۆشه و چاره ی یه کتریان ناویت، وا ده زانیت یه کپارچه ن، به لām له راستیدا دله کانیان (هه ریبه که ی له دۆلێکدا یه) دوورن له یه که وه، چونکه ئه وانه ژیه و هۆشمه ند نین.

(یه هوود له ده وله تی ئیسرا ئیل دا ده یان خه ت و ختوتی جیاوازی تیدا یه، هه ر له (ئه شه که ناز و شه باک و مووساد و خه لکی سقیل و یه هوودی په سه ن... هه ت)

به نوو قوو پره یزه له گه لّ ئه وس دا هاوپه یمان بوون، به نوو قه ینووقاع و به نوو نه زیر هاوپه یمانی خه زره ج بوون، کاتیک جه نگ هه لده گیرسا له نیتوان ئه وس و خه زره ج له نیتوان جووله که کانیش ده بوو به جه نگ، له سه ر پاره و فروشنی چه ک... هه ت.

به م شیوه یه جیاوازی زۆر له نیتوانیادا بوو پێغه مبه ری خوا ﷺ باش درکی به م کیشانه یان کردبوو، ده یانزانی هه رگیز یه هوود یه ک ناگرن چونکه خوی په روه ردگار فه رموویه تی.

هۆکاری چواره‌م: یه‌هوود بۆیه زۆر دایشکاند و ته‌نازوولی زۆری کرد به هۆکاری پاراستنی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی، ئەمه شتیکی زۆر گرنگه بیزانین، ئەوان نه‌یانده‌ویست به‌هیچ جوړیک رووبه‌رووی ئەوس و خه‌زهره‌ج ببنه‌وه، له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەگه‌ر کیشه‌ دروست ببیت له‌گه‌ڵیاندا ئەه‌ی کێ شتومه‌کیان لێ بکریت؟ ئەوه‌ی که‌ کپیاره‌ له‌ شاری مه‌دینه‌ ئەوس و خه‌زهره‌جن، خۆ ئەگه‌ر جه‌نگ له‌ نێوانیاندا روویدا ئەوا بازرگانی یه‌هوود کۆتایی دیت، پاره‌ و بازرگانی شاده‌ماری جووله‌که‌یه‌، ئەوان کتییی خوا ده‌ستکاری ده‌که‌ن بۆ خاتری بازرگانی و پاره‌، خیانه‌ت له‌ په‌یماننامه‌ ده‌که‌ن بۆ خاتری پاره‌، هه‌رچی به‌ند و خاله‌ ده‌یگۆرن بۆ پاره‌، خوای گه‌وره‌ له‌ سوره‌تی النساء ده‌فه‌رموویت:

﴿وَأَخْذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾

واته‌: هه‌روه‌ها به‌هۆی سوو‌خۆریانه‌وه‌ (هه‌ندی‌ک شتی تری هه‌ڵاڵمان لێ هه‌پام کردن) هه‌روه‌ها به‌هۆی ئەوه‌شه‌وه‌ که‌ مالی خه‌ڵکی به‌ ناحه‌ق ده‌خۆن، بێگومان بۆ ئەوانه‌یان که‌ کافرن سزایه‌کی به‌ تیشمان ئاماده‌ کردوه‌.

که‌واته‌ یه‌هوود بۆ خاتری پاره‌ و سامان به‌رده‌وامبوونی ئابووریان و به‌رده‌وامی کاریان له‌به‌ره‌هم هێنان و فرۆشتن، ئاماده‌ن هه‌موو سه‌رشۆرییه‌ک قبول بکه‌ن پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ باش زانی که‌ هه‌موو به‌رژه‌وه‌ندی یه‌هوود له‌ ده‌ستی موسڵماناندا به‌.

هۆکاری پێنجه‌م: ئەگه‌ر موسڵمانان یه‌ک ده‌نگ و یه‌ک‌پ‌ریزین، ترسیکی گه‌وره‌ ده‌که‌وێته‌ دڵی کافره‌کان به‌گشتی و یه‌هوودیش به‌تایبه‌تی، چونکه‌ وه‌عدی خوای په‌روه‌ردگار ئەو سه‌ربازانه‌ی ده‌نیریت ترس بخاته‌ دڵی کافران و مله‌وران:

﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾

واته‌: هه‌ر ئەو زاته‌، ئەوانه‌ی بێباوه‌ر بوون له‌ خاوه‌نانی کتیب (واته‌: جووه‌کان) هه‌لیکه‌ندن له‌ شوێنه‌واریان و ناچاری کۆچی کردن له‌ سه‌ره‌تای ده‌ستپێکردنی کۆکردنه‌وه‌ و ده‌رکردنیاندا، ئێوه‌ هه‌رگیز به‌ ته‌ما نه‌بوون و گومانتان نه‌ده‌برد ئاوا به‌ئاسانی پڕۆن، ئەوانیش گومانیان وابوو که‌ قه‌ڵاکانیان به‌رگه‌ی ده‌کات (له‌ ویست و فه‌رمانی) خوا، ئەوسا ئیتر له‌لایه‌که‌وه‌، (به‌ناچاری) ده‌ستیانکرد به‌ کاولکردنی خانووبه‌ره‌ و ماله‌کانیان به‌ده‌ستی خۆیان

و دهستی ئیمانداران، که واته: ئەی خاوهن بیروھۆش و دووربینەکان دەرس و پەندو ئامۆژگاری وەرگرن (دُنیا بن که ستمکاران هەروا بۆیان ناچیتە سەر).

بە بێ هیچ ھۆکارێکی ماددی ئەو ترسە دروست دەبێت لە دَلّی کافراند، بەلام ئەویش مەرجی تاییبەتی ھەیه، بەراستی دەبێت ئیماندار بیت و راستگۆبیت لە کار و بانگەوازی ئیسلامیدا:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ)

واته: ئەی ئەو کەسانە ی که ئیمان و باوەڕتان ھێناوه، ئەگەر ئێوە پشتیوانی لە ئایینی خوا بکەن و ھەولێ سەرکەوتنی بدەن، خواش پشتیوانی لە ئێوە دەکات و سەرتان دەخات، پایەدار و جێگیرتان دەکات.

تەنانت پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموویت: (نصرت بالرعب مسيرة شهر) واتا ترس و بیم و دَلّەراوکی دەچیتە دَلّی کافرانەوه، ئەگەر مانگە رێگایەکیشت لێیان دووربم، ئەم موعجیزەیه بۆ ھەموو موسلمانانە، دوژمن خاوەنی ھێز و چەک و جەخانە و قەلای بەھێز بیت، بەلام خوای گەورە ترسیان بۆ دەنیریت که سەربازی خۆیەتی و موسلمانان دەترسن، لەم حالەتە یەھوود لەسەر میزی گفتوگۆ لەگەڵ پێغەمبەر ﷺ دانیشن ترس لەدیاندا چەسپیوو بۆیە بە ھەموو مەرجەکانی پێغەمبەر ﷺ رازی بوون.

سیفات و پیناسه‌ی یه‌هوود له قورئاندا

ماکوان: له‌ناو خه‌لکیدا چه‌زیان به‌ناژاوه و دووبه‌ره‌کییه، هه‌میشه‌ چه‌ز به‌ شه‌په‌نگیزی و تاخووب نانه‌وه ده‌که‌ن، گه‌چه‌ل به‌خه‌لکی لاواز ده‌که‌ن، خه‌لکی گو‌مرا ده‌که‌ن له‌سه‌ر بیروباوه‌ریان، خوای گه‌وره له‌سوره‌تی آل عمران ده‌فه‌رموویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ۝ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تَقُلُّ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ عَآيَتْ اللَّهُ فِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝ وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝﴾

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌ باوه‌رتان هه‌تاوه ئه‌گه‌ر گو‌پرايه‌لی هه‌ندی‌ک له‌وانه‌ بین که‌ کتیبی (ناسمانیان) پی‌ دراوه‌ دوای ئه‌وه‌ی که‌ ئیوه‌ باوه‌رتان هه‌تابوو، ده‌تانخه‌نه‌وه‌ سه‌ر پ‌یازی کو‌فر و بیباوه‌ری.

جا ئیوه‌ چۆن کافر ده‌بن له‌ کاتیکدا که‌ ئایه‌ته‌کانی خواتان به‌سه‌ردا ده‌خو‌ن‌رێته‌وه‌، پ‌ن‌غه‌مه‌به‌ره‌که‌ی له‌ناوتانایه‌ (دوای وه‌فاتیشی سه‌لامی خوای لی بیت به‌ سیره‌تی پاک و بی‌گه‌ردی هه‌ر له‌ ناوماندايه‌) جا ئه‌وه‌ی پشت به‌ خوا به‌ستیت و په‌په‌وه‌ی له‌ به‌رنامه‌که‌ی بکات، ئه‌وه‌ بۆ پ‌ی‌گه‌ و پ‌ی‌باز‌یک‌ی راست و دروست هه‌یدا‌یه‌ت دراوه‌.

ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هه‌تاوه‌ له‌ خوا بترسن و پار‌یز‌کار بن به‌شیوه‌یه‌کی وا که‌ شایسته‌ی ئه‌و زاته‌یه‌، (وه‌ هه‌میشه‌ پابه‌ندو دامه‌زراو بن له‌سه‌ر ئیسلامه‌تی، بۆ ئه‌وه‌یه‌ هه‌رکات‌ی مردن) به‌ ئیمان و ئیسلامه‌تی نه‌بیت نه‌مرن.

(هه‌و‌ل بده‌ن) هه‌ر هه‌مووتان به‌توندی ده‌ست بگرن به‌ ئایینی خواوه‌ و په‌رت و ب‌لا‌و مه‌بن، یادی ناز و ن‌ی‌عه‌ته‌ی خوا بکه‌نه‌وه‌ له‌سه‌رتان، (چونکه‌) کاتی خو‌ی دو‌ژمنی یه‌ک‌تر بوون

که چی دله کانتانی به هوئی نیعمه تی (ئیسلامه وه) په یوه ست کرد به یه که وه و هه موو بوونه برای یه کتر (ههروه ها نهو کاته) ئیوه له سهر لیواری چالکیی ئاگر وه ستابوون و (خه ریک بوو بکه ونه ناوی)، به لام خوا (به ره حم و میهره بانی خوئی) لهو ئاگره رزگاری کردن، ئا بهو شیوه یه خوا ئایه ته کانی خویشان بوو ده کاته وه، به لکو هیدایهت وه رگرن.

ده بیته له ئیوه ئوممه تیک پیک بیت، یاخود با هه مووتان ئوممه تیک بن که بانگه واز بکه ن بوو خیر و چاکه، فه رمان بدهن به هه موو کاریکی دروست، قه ده غه ی هه موو نادرستییه ک بکه ن، هه ر ئه وانه شن سهر فرازان.

نه که ن وه کو نهو که سانه بن که ناکوکی و دووبه ره کیان له ناودا به رپا بوو، له یه ک دابرا، دوای ئه وه ی به لکه نیشانه شیان پیگه یشتبوو (که سهر که وتن له یه کریزی دایه)، ئه وانه سزایه کی گه وره و سه خت چاوه رتیانه.

دووهم: هه میسه بیته ده بی ده که ن به رامبه ر خوای گه وره و ئایینه کانی و به گالته وگه پ باسی په روه ردگار ده که ن، خوای گه وره له قورئانی پیروژدا له سوره تی آل عمران ده فه رموویت:

﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾

واته: بیگومان خوای په روه ردگار گوفتاری (نابه جیتی) نهو (جووله کانه ی) بیست که وتیان: خوا هه ژاره و ئیمه ده وله مه ندین! ئیمه نهو گوفتارانه یاداشت و تۆمار ده که ین له سهریان، ههروه ها کوشتنی پیغه مبه ران به دهستی نهوان به ناحه ق له سهریان ده که ویت، (له دۆزه خیشدا) پتیا ن ده لیتین: بجیژن سزای ئاگری سووتیتنه ر.

سییه م: بیته ده بی کردن به رامبه ر به پیغه مبه ری خوا ﷺ و هه موو پیغه مبه ران و ته نانه ت کوشتنی پیغه مبه ران پیشه یان بووه، خوای گه وره له سوره تی المجادله ده فه رموویت:

﴿لَا تَرَى إِلَى الَّذِينَ نُهَوُا عَنِ الْجَوَىٰ لَمَّا نُهُوا عَنْهُ وَتَتَنَجَّوْنَ بِالْآثِمِ وَالْعُتْوَانِ وَمَنَعَتِ الرُّسُلَ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾

واته: ئایا نابینی ئه وانه ی قه ده غه ی چه یان لیکراوه، که چی له وه وودوا هه ر ده گه رینه وه سهر نهو ره فته ری که لیتیان قه ده غه کراوه، به رده وام خه ریکی چه یه کن که هه مووی گوناح و

دوژمنایه‌تی و نافهرمانی پیغه‌مبه‌ره، کاتیکیش دین بۆلات به‌جۆریک سلاوت لی ده‌که‌ن، که خوا به‌و شیوه‌یه سلاوی لینه‌کردوویت! له دلی خو‌ی‌اندا ده‌لێن: باشه کێ ده‌لێت خوا سزمان نادات له سهر گوفتارمان، نه‌وانه شوێنیان دۆزه‌خه که ده‌گه‌یه‌نرێنه ناوی بیگومان ناخۆشترین جینگه‌شه.

﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَنْ نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعِ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلَهَا قَالَ أَلَسْتَبْدُلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ هَبْطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّاتِ يَغْيِرُ الْخَلْقَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ [البقرة]

واته: یادی نه‌و نیعمه‌ته بکه‌نه‌وه کاتیک به‌مووساتان وت: ئیمه هه‌رگیز له‌سهر یه‌ک جۆر خۆراک ئۆقره ناگرین و به‌ته‌نهما جۆریک خواردمه‌مه‌نی پارزی نین، له‌به‌رته‌وه داوا له‌په‌روه‌دگارت بکه له‌پرزق و پۆزی و به‌روبوومی زه‌ویمان بۆ به‌ره‌م به‌ییت له‌په‌وه‌کی پاقله‌یی و خه‌یار و سیرو نیسک و پیاز، مووسا پێی وت: باشه چۆن ئیوه شتی که‌م و ئایه‌خ و ناته‌واو وه‌رده‌گرن له‌جیاتی شتی له‌و چاکتر و باشتر؟ ده‌دابه‌زن بۆ شارێک (بیابانی سینا جیهیلتن) ئینجا به‌پراستی نه‌وه‌ی داوا‌ی ده‌که‌ن ده‌ستتان ده‌که‌ویت. (جا به‌هو‌ی نه‌و بیروباوه‌ر و بیانوو گرتن و لاساریه‌یانه‌وه) سوکی و پيسوایی و لات و زه‌بوونی درا به‌سه‌ریاندا و شایانی خه‌شم و قینی خواش بوون، چونکه نه‌وان به‌پراستی باوه‌ریان نه‌ده‌کرد به‌ئایه‌ته‌کانی خوا، پیغه‌مبه‌ره‌کانیان به‌ناحق ده‌کوشت، نه‌وه‌ش به‌هو‌ی پۆچوونیانه‌وه له‌یاخی بوون و نافه‌رمانیدا، هه‌میشه ده‌ستدریژیان ده‌کرد (ئێسته‌ش به‌رده‌وامن له‌سهر به‌رنامه‌ی باو و باپیرانی خاونه‌ناسیان).

چواره‌م: هه‌میشه هاوکاری حزبی مونا‌فیک‌کاران و جاسوسی ده‌که‌ن بۆ ئازاوه‌گیری:

﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنُوا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَیْطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ﴾ [البقرة]

واته: کاتیکیش (دوو‌په‌وه‌کان) ده‌گه‌ن به‌وانه‌ی باوه‌ریان هه‌تاوه ده‌لێن: ئیمه ئیماندارین و باوه‌رمان هه‌تاوه، که‌چی کاتیک به‌ته‌نهما ده‌مێنه‌وه له‌لای شه‌یتانه‌گه‌وره و فیل‌بازه‌کانیان ده‌لێن: به‌پراستی ئیمه له‌گه‌ل ئیوه‌ین، بیگومان ئیمه ته‌نهما گه‌لته‌یان پێده‌که‌ین و پێیان راده‌بویرین!

﴿بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُسْلِمِينَ أَتَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿[النساء]

واته: ئەو پێغه مبهەر ﷺ مژده به دوو ڕووه كان بده كه سزايه كي به ئيش بۆيان ئاماده كراوه!

ئەوانەى كه كافره كان ده كه ن پشتيوان و يارو ياوه رى خويان له جياتى ئيمانداران، ئايا ده يانه و پیت عيززه ت و سه ربه رزيان لای ئەوان ده ست بكه و پیت؟ (ئەوانه به هه له دا چوون، چونكه) عيززه ت و سه ربه رزی هه ر هه مووی به ده ست خوايه و لای ئەوه.

پێنجهم: تانه و ته شه ر له پياوچاكانى ناوخويان، نموونه ی عه بدوللای كورى سه لام و حوقه يق، خواى په روه ر دگار ده فه رمو و پیت:

﴿لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِغُونَ فِي الْحَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَن يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾ [آل عمران]

واته: (گاور و جوو) هه موويان يه كسان و چوون يه ك نين، به لكو له خاوه نانى كتیب ده سه ته يه كي ئيماندار نيه، كه ئايه ته كانى خوا له ناخى شه و گاردا ده ور ده كه نه وه و نوێز ده كه ن و سوژده ده به ن و (موسلمانن به هه موو واتايه ك).

ئەوانه ئيمان و باوه ريان به ڕۆژى دوايى هه يه، فه رمان ده ده ن به چاكه و قه ده غه ی خراپه ده كه ن و به په له و تالوكه ن بۆ ئە نجامدانى هه موو خي ر و چاكه يه ك، بێگومان ئەوانه له ڤيزى چاكه كار و چاكه خوازان دان.

(ئەو ئيماندارانه) هه ر چاكه يه ك ئە نجام به ن به فيرۆ ناچي ت، خوايش زانايه به ڤاري زكار و دينداران.

شه شه م: هه زيان به هاو به شدانان هه يه بۆ خواى په روه ر دگار، ئاره زوويانه بيجگه له خوا شتى تريش بپه رستن:

﴿تَخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ [التوبة]

واته: جوله‌که وتیان: عوزه‌یر کو‌ری خوایه، گاوره‌کانیش وتیان: مه‌سیح کو‌ری خوایه! ئا ئه‌و بوختانه (نابه‌جییانه) قسه‌ی ئه‌وانه و به‌دهم ده‌یلین و لئی تیناگه‌ن (بیری‌ک ناکه‌نه‌وه، تیفاکرن) ئه‌و گو‌فتاره‌یان لاسایی کردنه‌وه‌ی ئه‌وانه‌یه که پیشتر بئ باوه‌ر بوون (له‌وه‌دا که ده‌یانووت فریشته‌کان کچی خوان)، ده‌ک به‌کوشتچن و خوا له‌ناویان به‌ری‌ت، ئاخ‌ر ئه‌م بوختانه ناره‌وايانه چۆن هه‌لده‌به‌ستن.

(گاور و جوو) حاخام و قه‌شه‌کانی خۆیان کردۆته په‌روه‌ردگاری خۆیان له‌ جیاتی خوا (ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌رداریان، ئه‌وانیش به‌ئاره‌زووی خۆیان شتیان بۆ هه‌لآل یان هه‌رام ده‌که‌ن) هه‌روه‌ها مه‌سیحی کو‌ری مه‌ریه‌میش (به‌کو‌ری خوا ده‌زانن) له‌کاتی‌کدا که فه‌رمانیان پێنه‌دراوه جگه له په‌رستنی تاکه خوايه‌ک، بێگومان جگه له‌و زاته خوايه‌کی تر نییه، پاکی و بێگه‌ردی و ستایش بۆ ئه‌و زاته‌یه، که (ئه‌و نه‌فامانه) هاوه‌لی بۆ بریار ده‌ده‌ن.

هه‌وته‌م: شاردنه‌وه‌ی پاستی و زانست و ساخته‌کردنی هه‌ق، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموو‌یت:

﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتّٰی تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ضَعِيفًا وَكَفَرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [المائدة]

واته: (ئهی محمد صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) بلی: ئهی خاوه‌نانی کتیب، ئیوه له‌سه‌ر هه‌چ به‌رنامه و په‌یره‌و و پرۆگرامیک نین، هه‌تا به‌ چاکی ته‌ورات و ئینجیل و ئه‌وه‌ی (له‌م دوایه‌دا، که قورئانه) له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارانه‌وه‌ بۆتان په‌وانه‌ کراوه‌ جێبه‌جێ نه‌که‌ن. (که‌چی له‌جیاتی گو‌پراه‌لی و ملکه‌چی) زۆربه‌یان هه‌ول ده‌ده‌ن شت هه‌له‌به‌ستن بۆ ئه‌و قورئانه‌ی که بۆمان په‌وانه‌ کردوویت، (ئهو هه‌موو خورافیات و ئیسرائیلیاته‌ی که له‌ هه‌ندێ ته‌فسیره‌ کۆنه‌کاندا هه‌یه‌ ئاماژه‌یه‌ بۆ ئه‌و کاره‌یان، مه‌به‌ستیشیان) لادان و سه‌ر لیشیوانی خه‌لکی یه‌ (جا ئیتر که ئاوايه) خه‌فه‌ت و په‌ژاره‌ داته‌گرێت بۆ قه‌ومی کافران، کاتێ که باوه‌ر ناهینن، کاتێ که تۆله‌یان لێ ده‌که‌ینه‌وه‌ له‌ دنیا‌دا پێش قیامه‌ت.

هه‌شته‌م: هه‌رگیز له‌ناو خۆشیاندا به‌یه‌که‌وه‌ ناگونجین و کۆنابنه‌وه‌:

﴿لَا يُقْتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ [الحشر]

واته: هۆزی جووله که هه‌رگیز به یه‌کپارچه‌یی ناتوانن دژی ئێوه‌ی (ئیماندار) بجه‌نگن مه‌گه‌ر له‌ شوێنی قایم و قه‌لای سه‌ختا بن، یا له‌ پشتی دیواری به‌رز و قایمه‌وه، (ئه‌و جووانه‌) نێوانیان زۆر ناخۆشه‌ و چاره‌ی یه‌کتریان ناوێت و ده‌زانیت یه‌کپارچه‌ن، به‌لام له‌ راستیدا ده‌لکانیان (هه‌ریه‌که‌ی له‌ دۆلێکدا به‌) دوورن له‌ یه‌که‌وه، چونکه ئه‌وانه ژێرو هۆشمه‌ند نین.

نۆیه‌م: هه‌زیان به‌دانی په‌شویه‌، درۆکردن پێشه‌ی یه‌هووده‌:

﴿سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْثَرُونَ لِلسَّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَصْزُرُوا شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ [المائدة]

واته: ئه‌و (جووله‌که‌) به‌دڵگه‌رمی گوێ بۆ درۆ ده‌گرن و که‌سایه‌تیا ناپوخته‌ و هه‌رام خۆر و سوو‌خۆرن، ئه‌گه‌ر کێشه‌یه‌کیان هه‌بوو، هاتن بۆ لات (تۆ سه‌ربه‌ستی) دادوه‌ری بکه‌ی له‌ نێوانیاندا یا گوێیان پێ نه‌ده‌ی، خۆ ئه‌گه‌ر گوێیان نه‌ده‌یت یه‌رگیز ناتوانن هیچ جو‌ره‌ زیانێکت پێبگه‌یه‌نن، خۆ ئه‌گه‌ر دادپه‌روه‌ریت کرد له‌ نێوانیاندا دادپه‌روه‌رانه ئه‌نجامی ده‌، چونکه به‌پراستی خوا دادپه‌روه‌ر و مافپه‌روه‌رانی خۆش ده‌وێت.

ده‌یه‌م: هه‌رگیز فه‌رمان به‌چاکه‌ و پێگه‌ری له‌ خراپه‌ ناکه‌ن، هه‌ر به‌و هۆکاره‌یه‌ خوا ی گه‌وره‌ له‌عه‌ته‌ی لێ کردوون، دووری خسته‌نه‌ته‌وه‌ له‌ په‌حمه‌تی خۆی:

﴿لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ ﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ [المائدة]

واته: نه‌فرین کراوه‌ له‌وانه‌ی که‌ کافر بوون له‌ نه‌وه‌ی ئیسرائیل له‌سه‌ر زمانی داوود و عیسا‌ی کورێ مه‌ریه‌م ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌وانه‌ یاخی و سه‌رکه‌شن و ده‌ستدریژی ده‌که‌ن.

ئه‌وانه‌ له‌ نێوان یه‌کترا قه‌ده‌غه‌ی خراپه‌ و تاوانیان نه‌ده‌کرد کاتێک که‌ ئه‌نجامیان ده‌دا، ئای که‌ چه‌نده‌ کار و کرده‌وه‌ی خراپیان ده‌کرد.

یازدهم: سوود له زانستی ته‌ورات و زانسته ئایینییه‌کان وه‌رناگرن، به‌لکو بو پاره په‌یداکردن خو‌ناساندن به‌کاری ده‌هینن:

﴿مَثَلُ الَّذِينَ خَمِلُوا الثَّورَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ [الجمعة]

واته: نموونه‌ی نه‌وانه‌ی که ته‌وراتیان بو په‌وانه کرا تا په‌پره‌وی بکه‌ن، که‌چی په‌پره‌ویان نه‌کرد، وه‌ک: گویدرژیک وان که باره کتیبی هه‌لگرتبیت، (ئای که) چه‌نده ناشرینه نموونه‌ی نه‌وانه‌ی که ئایه‌ته‌کانی خوا به‌ درو ده‌خه‌نه‌وه و بروایان پتی نییه، بیگومان خوا هیدایه‌ت و رینموونی سته‌مکاران ناکات.

دوانزه: دل پرکینه و بوغزاوین:

﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعْنُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ [المائدة]

واته: نه‌وانه‌ی (پیش‌هه‌پامکردنی عه‌ره‌ق) خو‌اردوویانه‌ته‌وه له ئیمانداران، کار و کرده‌وه‌ی چاکیان هه‌بووه نه‌وه لیان ناگیریت و چاوپو‌شیان لی ده‌کرت نه‌گه‌ر له‌مه‌وودوا ته‌قوا و خواپه‌رستیان زیاد بکه‌ن و باوه‌ریان پته‌وتر بکه‌ن و کار و کرده‌وه‌ی چاکه‌ی زیاتر نه‌نجام بدن، له‌وه‌ودوا هه‌ر پله‌ی ته‌قواو ئیمان و باوه‌ریان به‌رزتر و بالاتر بکه‌ن نه‌وجا هه‌ر ته‌قوايان زیاتر بکه‌ن و چاکه و چاکه‌کاری نه‌نجام بدن، بیگومان خوا‌ی گه‌وره چاکه‌کارانی خو‌ش ده‌ویت و ریزی تایبه‌تی هه‌یه بو‌یان و (چاپو‌شی له‌ر‌ابردوویان ده‌کات).

سێزده‌یه‌م: ئیره‌یی و هه‌سوودی:

﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُم مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [البقرة]

واته: زو‌ریک له‌ خاوه‌ن کتیبه‌کان ئاوا‌ته‌خوازن له‌به‌ر هه‌سوودی و ناپاکی خو‌یان نه‌گه‌ر بو‌یان بکری بتانگیرنه‌وه ریزی بی‌باوه‌پان، نه‌مه‌ش دوا‌ی نه‌وه‌ی که حه‌ق و راستیان به‌ته‌واوی بو‌ پروون بو‌ته‌وه (چوونه‌ته‌ ریزی باوه‌پدارانه‌وه)، به‌لام ئیوه هه‌ر لیان بیورن و لیان مه‌گرن و چاوپو‌شیان لی بکه‌ن، تا خوا کاری خو‌ی نه‌نجام ده‌دا و ویستی خو‌ی جتیه‌جی ده‌کات، بیگومان خوا ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا هه‌یه.

چواردیهه: لووتبه رزی و خو به زلزلان:

﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ [البقرة]

واته: (جووله که و گاوره کان) ده لَین: کهس ناچیته به هه شته وه جگه له وانه ی که جووله کهن یا گاورن، جا ئه وه ئاوات و خه یالی خویانه (تۆش ئه ی محمد ﷺ، ئه ی ئیماندار پیان بلّی): ئه گهر راست ده کهن، به لگه تان له سهر ئه م قسه یه به یئنه مه یدانه وه.

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّهُمْ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ [المائدة]

واته: جووله که و گاور ده لَین: ئیمه رۆله ی خوا و خۆشه ویستی ئه وین، پیان بلّی: که واته بۆچی له سهر گوناح و تاوانتان سزاتان ده دات (له دنیا دا به ئاشکرا به لا و ناخۆشیتان بۆ پیش دین، سزای قیامه تیش له ولاره بوه ستی، ئیوه خۆتان ئاوا به گهره و نازدار دامه تین و ئاوا خۆتان جیامه که نه وه)، ئیوهش به شهر و ئاده میزادیکن وه کو ئه و هه موو خه لکه ی که دروستکراون، ئه وه ی خوا بیه وئ لئی خۆش ببیت لیخۆش ده بیت، ئه وهش بیه ویت سزای بدات سزای ده دات (ئه لبه ته له چوارچێوه ی دادپهروه ریدا) هه رچیش له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هه ر خوا خاوه نیانه، گه رانه وه و سه ره ئه نجامیش بۆ لای ئه و زاته یه.

پانزه یه م: چاوچنۆکی و به خیلی:

﴿الَّذِينَ يَخْلُونِ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا﴾ [النساء]

واته: ئه وانه ی که په زیلی ده کهن و فه رمان ده ده ن به خه لکی که په زیل بن، ئه و شتانه ی که خوا پتی به خشیوون (له مال و سامان و زانستی) ده یشارنه وه و (نایه لَن کهس سوودی لَن وه رگریت) (ئه وه بزنان) که ئیمه بۆ خاوه ناسان سزایه کی سه رشۆر که رمان ئاماده کردووه.

﴿وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ عَٰنِيًّا﴾ [النساء]

واته: چی ده‌بوو؟ چیان به‌سهر ده‌هات؟ (ئه‌و خه‌لکه) ئه‌گهر باوه‌ریان به‌خوا و رۆژی دواپی به‌تیایه و له‌و رزق و رۆزییه‌ی که خوا پیی به‌خشیون بیانبه‌خشیایه (جگه له سوودو قازانجی بی سنوور له هه‌ردوو دنیا‌دا) خو خوا هه‌میشه و به‌رده‌وام ئاگای لیایه و زانیاری هه‌یه ده‌رباره‌یان.

شانزه‌یه‌م: ئینکار و عینادن بۆ سه‌رخستنی قسه‌ی خو‌یان، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت:

﴿وَلَيْنَ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ ءَايَةٍ مَّا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِينَ الظَّالِمِينَ﴾ [البقرة]

واته: به‌راستی تۆ ئه‌گهر به‌چیت بۆلای ئه‌وانه‌ی کتیبیان بۆ هاتوو، هه‌ر به‌لگه‌یه‌ک به‌تو‌ی شوینی راستی بکه‌ون و پرووبکه‌نه پرووگه‌ی تۆ، پرووی تی ناکه‌ن و به‌قسه‌ت ناکه‌ن، وه‌نه‌بی تۆش (که دنیای پرووگه‌ی تۆ ره‌سه‌ن و دیرینه‌ی ده‌سته‌ه‌لگری و پرووبکه‌یه‌ته پرووگه‌ی ئه‌وان، ئه‌وانیش پروو ناکه‌نه پرووگه‌یه‌کی تر، ئه‌گهر تۆ شوین هه‌وا و ئاره‌زووی ئه‌وان بکه‌ویت، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که زانیاری ته‌واوت له هه‌موو پروویه‌که‌وه پیی پاگه‌یه‌نراوه، ئه‌وا تۆ له ریزی سه‌ته‌مکاران دا ده‌بیت (بی‌گومان ئه‌سته‌مه تۆ وا بیت، ئه‌ی فرستاده‌ی خوا).

ئهمه‌ی باس‌مان کرد به‌گشتی باس و خواسی یه‌هوود بوو، هیوام وایه سوودت لێ وه‌رگرتییت.

نومیتر: به‌راستی سوودم لیوه‌رگرت ده‌ستخۆش و دل و میشتک فراوان بیت عه‌موو ما‌کوان. ما‌کوان: بابگه‌رپینه‌وه بۆ شاری مه‌دینه نزیکه‌ی شه‌ش مانگ بۆ سالتیک ئه‌م پروودا‌وانه پروویانداوه چیتر پروویداوه بۆم باسکه، نه‌وه‌کو له زیندا‌نه‌وه بانگم بکه‌ن فریا نه‌که‌وم.

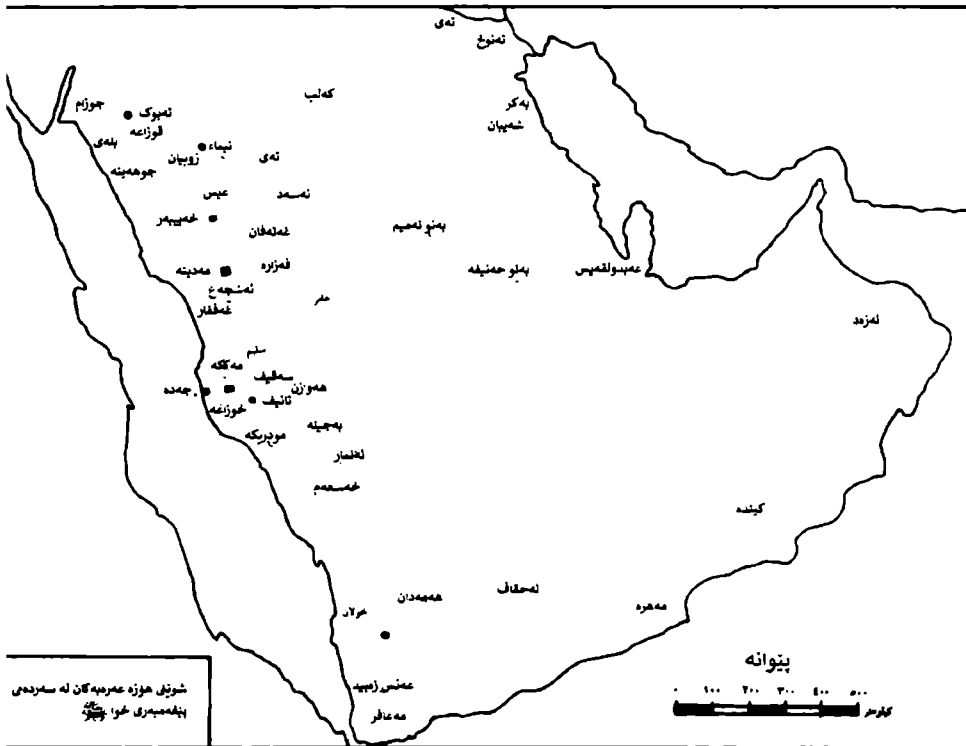
نومیتر: به‌لێ ئه‌م ماوه‌یه تا راده‌یه‌ک هێمنی و ئاسایش له شاری مه‌دینه به‌رقه‌رار بوو، به‌لام هێمنیه‌ک له‌سه‌ر بوو‌رکا‌نه و له ته‌قینه‌وه‌دا‌یه! ئه‌م ماوه‌یه موس‌لمانان به‌گشتی حکومرانی مه‌دینه ده‌که‌ن، جارێ خه‌ته‌ر و ترسناکی موشریکی مه‌دینه له ئارا‌دا‌یه به سه‌رۆکا‌یه‌تی عه‌بدو‌للای کوری سه‌لول، هێرش قوره‌یش و ترسی یه‌هوود و چه‌ته‌کانی ئه‌عراب، خوای گه‌وره فه‌رمانی پینه‌کردبوون به‌ جه‌نگ و چه‌ک هه‌لگرتن.

به لّام له دوای ئه م ماوه یه خوای گه وره فه رمانی پێکردن بۆ خو پاراستن و هه لگرتنی چه ک و به رگری کردن له خو یان پێگایان پێدرا و ئیزن وه رگیرا:

(أَذِنَ لِلَّذِينَ يَقْتُلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ) [الحج]

واته: مۆلّه ت دراوه به و ئیماندارانه ی شه ریان پێده گیرن، که بجه نگن و به ره ه لستی بکه ن چونکه به راستی سته ملیکراون، بێگومان خوا ده سه لاتی هه یه که سه ریان بخات و سه رکه وتنیان پێببه خشیّت...

رېځگه دان به جهنگ و پاريزگار يکردن له خوځيان

نومړ: ئەم قۇناغه زۆر گرنگه ما کوان، چونکه خواى پەروەردگار پځايدا به مۇسلمانان بهرگرى له خوځيان بکەن، گۆرانکارىيه کى زۆر گرنگ بوو، چونکه هاوه لآن به گشتى ړق ئەستور بوون پيغه مبهري خوا ﷺ بهردهوام ده يفرموو خوځان بپاريزن، تووشى جهنگ و ئاشووب و قين مەبن، زۆر بهيان ده هاتنه خزمه تى پيغه مبهري ﷺ داواى بهرگرى کردنيان له خوځيان، خواى پەروەردگار ئاواته کەى هينانه دى و فرمووى ده توانن و رځا پيدراون بۆ جهنگ له گهل ئەوانه دى ده يانه وږت له گهل تان بجهنگن.^{۵۱}

مۆلەت دراوه بهو ئيماندارانهى شەريان پيدەگيرن، که بجهنگن و بهرهلستى بکەن چونکه بهراستى ستم لیکراون، بيگومان خوا دهسلاتى ههيه که سەريان بخات و سەرکهوتنيان پيښه خشيټ...

ماکوان: ته شريعى ئىسلامى ياسا و رځساکانى، ههروا شتيكى ههپه مە کى نيه به لکو هه موو به گوږه دى قۇناغ داده بهزيټ، چهنده گرنگه له زانستى فقهي واقع بزانين، ئەوهندهش گرنگه له زانستى فقهي قۇناغكارى بزانين.

قۇناغى مهککه له رابردوودا مۇسلمانانى پهيوهست کرد به خوځپاراستى و دوورکهوتنه وه له شەري موشريکهکان، بهلام ئەم قۇناغه رځا ده دات به جهنگ کردن له گهل ئەو کهسانه دى جهنگيان پيدەفرۆشن، بهلام رځا پيدان و پهيوهست بوون له گهل فهرزبوون له سەريان دوو شتى زۆر له يهک جياوازن.

رځگادان بهواتاى ئەوه دى ده توانى جهنگ بکهيت ياخود ده توانيت جهنگ نهکەيت، به گوږه دى توانا و زانينى هيزى خوټ ليکدانه وه دهکەيت، بهلام پيويست و فهرز هيج ههلبژارده يهکت نيه، تهنها جهنگ و گوږايله ييه.

چونکه ئەم قۇناغه خوځاماده کردنه بۆ قۇناغى دواى خوځى که جهنگ له سەر مۇسلمانان فهرز ده بيت وه کو نوږ و ږوږو، بهلام خواى پەروەردگار قۇناغ به قۇناغ مۇسلمانان پەروەرده دهکات، چونکه فهرزبوونى جهنگ به گشتى زۆر قورسه و مروڤ حەزى پيى نيه، خواى گهوره دهفرمووږت:

۵۱ - سوره تى الحج، ئايه تى ۳۹.

﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة]

ئەم ڕینگادانە بە جەنگ سەرەتای ستراتیجییەکی زۆر گەورە و ترسناکە لە گۆرانکاری شاری مەدینە دا، ئیتر موسڵمانان دەتوانن ئەو مافانە بگەڕێننەووە بۆ خۆیان کە لێیان زەوت کراوە، بە گوێرەی هێز و توانای خۆیان، ئەوێ کە مافی خواردوون و زۆلمی لێکردوون بە پلە یە کەم ملهوپرانی شاری مەککەن.

بە لێ بەراستی وایە ئەوێ زۆلم و خراپەکاری کردووە بەرامبەر یان لە ئیستادا تەنها کافرانی مەککەن، تەنها زۆلمیکیش نەبوو، بە لکو جوورەها زۆلمیان لێ کراوە و بەخەستی زۆلمیان خواردووە.

لە ئازاری لاشە و ئەشکەنجە و سووتان و کوشتن و زۆلم لە مآل و سامان و داگیرکردنی خانوو جێگای نیشتەجێبوون، بە بێ هیچ تاوانیک داگیرکردنی هەموو شتیکیان بە هێز پاشان دەربەدەر کردیان لە زێد و مەلەبەندی خۆیان و ڕاوەدوونانیان، ئەوانیان کرد بە کۆیلە و فروشتنیان، خواردنی پارە و مآل و سامانیان بە زۆلم، ستهم و زۆلم لە نفەس و سوومعە و جێنۆدان، قسە ی ناشرین و ئیھانە و زۆلم کردن لە ئازادیەکانیان بە زیندانی کردن و داڕانیان لە ناو کۆمەلگا دا...هتد.

ئەو ئەگەر ئەم هەموو ناپەڕە حەتیە بە سەریان هاتوو پێویستە موسڵمانان چی بکەن؟

خۆ ناتوانن هێرش بەرنە سەر شاری مەککە، چونکە سوپایەکی وایان نییە کاری واش هیچ حەکیمانە نییە و لە پێغەمبەر ﷺ ناوەشتیتەووە لەو سەرەتایەدا، چونکە موسڵمان لە سەرەتای نەشوونمادان، جارێ لە پووی ژمارەووە هەر زۆر کەمن، هەروەها چواردەوریان پڕە لە دوژمن، لە موشریکی مەدینە و یەهوود و گومراکان.

ماکوام: ئەو چی بکەن باشە؟

نومێر: تاکە ڕینگچارە ئەوێ بە بازارگانی قورەیش بەخەنە ژێر مەترسی و هێرش بەرنە سەر قافلە و کەرستە زەبەلاحەکانیان، ئەو قافلە و کەرستانە هێزێکی سەبازی کەم پاسەوانی دەکات، هێزی موسڵمانان لە ئیستادا توانای ئەوێ هەیه.

- هەروەها ئەو قافلانە لە نزیک شاری مەدینەووە تێپەر دەبن، پێویست ناکات موسڵمانان توانای زۆری بۆ بەکار بهێنێت.

- پاشان ده توانن به خیرایی بگه پښه وه بۆ جیگا و مه نزلگه ی خوځیان، گه پانه وه بۆ شاری مه دینه زور ئاسانه.

- له هه مان کاتدا به و کاره ده توانن شتیکی که م له مال و سامانی داگیرکراویان بۆ خوځیان بگه پښه وه که به زور لیان داگیرکراوه.

- دهشتوان ترس و دلپراوکی بخه نه ناو مالی دوژمن و به رژه وه ندیه کانیاں بخه نه ژیر مه ترسی.

ئهمه ش بۆ موسلمانان باشتین بیرۆکه بوو، تۆزیک ئه و زوڵم و زوره ی له سه ریا نه هه لیبگر به هیرش بردنه سه ر قافلله کانی قورپه یش.

ماکوان: له راستی دا ئهمه ش بواری جه نگه، مولحید و عه لمانی و موشریکه کان ناتوانن تانه و ته شه ر بده ن له موسلمانان، له به رامبه ر زوڵم و زوری قورپه یش کردی به رامبه ر به موسلمانان.

نومیر: به لی به دلنیا بیه وه، ئهمه جه نگه و به ئاشکرا قورپه یش بانگه وازی جه نگه کردوو له نیاوان دوو ده ولت دا، ده ولته ی موسلمانان و ده ولته ی کافران، هه ردوو لا خوینی یه کتریاں هه لال کردوو، ته نانه ت مالی موسلمانان داگیرکراوه هه ردوو لا له به رژه وه ندی یه کتر ئه دهن، ئهمه ش سروشتی جه نگه.

له هه موو جیگا و شوینییک دا ئیسلام ئایینیکی واقعییه، هیژ به هیژ ده گه پښته وه، شمشیر به کارده هیئت به رامبه ر ئه وه ی شمشیر به کارده هیئت بۆ، خوا ی گه و ره ده فه رموویت:

﴿وَلَمَنِ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيلٍ ۚ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ [الشوری]

له راستیدا ئه وه ی حه قی خو ی ده سینێ دوا ی ئه وه ی که سته می لیکراوه، ئه وانه لپرسراو نابن (ئه گه ر له سنوو ر لانه دهن)

به لکو ته نها ئه وانه به رپرس ده بن که سته م له خه لکی ده که ن و ده سترپژی ده که ن به ناحه ق له زه ویدا، ئا ئه وانه سزا و ئازاری به ئیشیاں بۆ هه یه.

ماکوان: لومه ی موسلمانان ده که ن به وه ی که میکی که م له سه روه ت و سامانیاں بگه پښه وه بۆ خوځیان، به لام تا رۆژئاوا و موسته شریق و عه لمانییه کان باسی له ناوچوونی

گهل و نه ته وه کان ناکه م که له ناویان بردن، دوو پروون نهو عهلمانییه رۆژئاواییانه دوو پروویکی بی مۆرآل، باسی نهو هه موو قومبەله و ناپالم و چهکی نهتۆمه ناکه ن که ولات و شار و خه لکی و یران کرد و له ناووی بردن.

نومیر: بیگومان نهوان خۆ حوکم به شه رعی خوا ناکه ن تا دادپهروه ربن، نهوان حوکم به ههوا و ئارهزووی خۆیان ده که ن چاره پروانی چیان لیده کهیت، به لام نهوه بزانه ماکوان؛ پیغه مبه ری خوا ﷺ نایه ویت چه ته و مافیا و پیاو کوژ دروست بکات، خۆ هه روا ریگهی نه دا خه لک چه ک هه لگرن و وابزانن چه ته و مافیان و بۆ دزی نه چنه سه ر ریگای قافلّه و بازرگانه کانی قوره یش بخه نه ژیر رکیفی خۆیان، نا پیغه مبه ری خوا ﷺ هه موویانی له سه ر ئیمان پهروه رده کردبوو، له سه ر ده ستپاکی و داوینپاکی پهروه رده کردبوو، بۆیه پیش جهنگ و پرووبه روو بوونه وه فیری په وشتی کردن.

پیش جه‌نگ و کوش‌تار په‌روه‌رده‌ی کردن و فی‌ری په‌وش‌تی کردن

نومیر: پیش نه‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ پلانی سه‌بازی داب‌ریژیت و هی‌رش بکاته سهر قوره‌یش زور به‌پی‌ویستی زانی موسلمانان په‌روه‌ده بکات له‌سهر په‌وش‌تی جه‌نگ و خواناسی، نه‌بنه مافیا و چه‌ته و ری‌گر.

چونکه نه‌و یاسا و ریسا نوی‌یانه‌ی له‌ ئاسمانه‌وه هاتوونه‌ته خواره‌وه ری‌گا به‌ جه‌نگ نه‌دات، ده‌بیت بزنان بۆچی جه‌نگ ده‌که‌ن؟ له‌به‌رچی خه‌لک ده‌کوژن؟ یان نه‌گهر کوژرا بۆچی ده‌کوژریت؟ نه‌ی نه‌گهر سه‌رکه‌وت بۆچی سه‌رده‌که‌ویت؟ هه‌موو نه‌م پرسیارانه هاه‌ولان سه‌ره‌تا نه‌یانده‌زانی، له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌م ته‌شریعه‌ نو‌ی و قانونه‌ له‌کات و جی‌گا و شو‌نی نو‌ی دابه‌زیوه.

بۆیه پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌کو کرداری هه‌میشه‌یی موسلمانان له‌سهر نه‌م یاسا و قانونه‌ نوی‌یه په‌روه‌ده ده‌کات، به‌وه‌نده واز ناهیتیت که یاساکه دابه‌زییه‌وه ئیتر به‌سه، چونکه ده‌یه‌ویت موسلمانان له‌سهر په‌وش‌تی قیامه‌تی په‌روه‌ده بکات، خه‌ونی موسلمانان به‌هه‌شته نه‌ک دنیا و ده‌ستکه‌وته‌کانی و پاره و سه‌روه‌ت و سامان، هه‌موو کاریک ده‌بیت بسپ‌ردریت به‌ خ‌وای په‌روه‌ردگاری، خواناسی له‌پشت هه‌موو کاریکی موسلمانانه‌وه بیت.

جه‌نگ و کوش‌تار له‌ ئیسلام دا کاری مافیا و ری‌گر و چه‌ته له‌به‌ر خاتری حیزب و ده‌سه‌لات و نه‌ته‌وه نییه یان له‌ پیناوی نه‌فس و سه‌رکرده و دنیا بیت به‌گشتی، به‌ل‌کو له‌پیناو خودایه (فی سبیل الله)، زوربه‌ی کات خ‌وای گه‌وره باسی جه‌هاد و جه‌نگی کردووه، هه‌میشه له‌ دوایدا و له‌ سیاقی باسه‌که دا به‌ستویه‌تییه‌وه به‌ له‌ پیناوی خودا (فی سبیل الله) له‌م باره‌یه‌وه له‌ قورئاندا ده‌فه‌رموو‌یت:

﴿ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لِيُقَاتِلُوا وَيُقَاتِلُوا وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴾ [التوبة]

واته: به‌راستی خ‌وا گیان و مالی له‌ ئیمانداران کریوه به‌وه‌ی که به‌هه‌شت بۆ نه‌وانه و به‌شیانه (به‌راستی په‌روه‌ردگاریکی به‌خشنده‌یه، هه‌ر خ‌وی به‌خشینه‌ری گیان و مال و

سامانه، که چی ئاوا مامه له ده کات له گه ل ئیمانداراندا و نرخیکی نه پراوه، نرخیکی زۆر گهورهی بۆ بریارداوه، کاتیک له پیناوی ئه ودا دهیبه خشن) ئه وانه ده جهنگن له پیناوی ئایینی خوادا، دوژمنانی ئایینی خوا ده کوژن (له گوڤه پانی جهنگدا)، یان ده کوژرین و (شهید ده کرین)، ئه و پاداشت و به لینه به راستی له سه ر خوایه و باس کراوه له ته ورات و ئینجیل و قورئاندا، جا کئ هه یه به قه ده ر خوا به وه فا و به ئه مه ک بێت بۆ جیه جیکردنی به لینه کانی، که واته زۆر دلخۆش و کامه ران بن به و مامه له یه ی که ئه نجامتانداوه و به و فروشتن و کرینه ی که له سه ری پیککه و توون، بێگومان هه ر ئه وه شه سه رفرازی و سه رکه و تنی نه پراوه و بئ سنوور.

ماکان: راسته پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رموویت: ⁹²

واته: سویند به و که سه ی گیانی منی به ده سه ته ئاره زوومه له پیناوی خوا ی گه وره دا کوشتار بکه م و بجه نگم، کوشتار بکه م و بجه نگم.

جا ئه گه ر ته ماشا بکه یت جهنگی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و موسلمانان بۆ مه به ستیکه که خوا ی گه وره پازی بکات له به ر خاتری قیامه ت، پیک پیچه وانه ی جهنگی مولحید و عه لمانیه کانه، ئه وان بۆ ره غبه تی مال و سامان و ده سته که وتی دونیایی و سوخته و مو لکداری ده جهنگن یان هه یانه له ترسی سه رکرده و سه رو که که ی ئه جهنگیت، له به ر ئه وه ی خوا هنی پرنسیپ و مه بدئو نییه، یان خوا هنی مه نه هج و قه زیه ک نییه تا له پیناوی دا بجه نگیت، جا که ده جهنگن بینه وه ی هه یج و ره و حه ماسیکی هه بیته، یان خوا هنی هه یج ئامانجیک نییه، بۆیه له کاتی جهنگ دا هه یج به ره به ستیک نییه بۆ را کردن و پشت تیکردن، جا ئه و کات را کردن و هه له اتن ده بیته قاره مانی و خوڤر زگا رکردن.

نومیر: راسته ئامانج نه بوو له جهنگدا ئه و چه ته یی و مافیاییه، به لام جیهاد و جهنگ و کوشتار له ئیسلام دا له پیناوی زاتیکدایه که ئه و نامریت و باقییه، له پیناوی ئه ودا ده جهنگن رو حیکی به رز و ئازایه تییه کی بیوتنه ئه داته موسلمانان، ئه وه ی له پیناوی خوا بجه نگیت ناتوانیت له به ر ئاره زوو و نه فسی خو ی جهنگ بکات.

به راستی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه لسا به جوانترین پهروه رده ی ئیمانداران له ئاستیکی زۆر به رزدا.

⁹² - (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْلَا أَنْ أَشَقَّ عَلَى الْمُسْلِمِينَ مَا قَعَدْتُ خِلَافَ سُرِّيَّةٍ تَخْرُجُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَبَدًا وَلَكِنْ لَا أَجِدُ سَعَةً فَأَحْمِلُهُمْ وَلَا يَجِدُونَ سَعَةً فَيَتَبَعُونِي وَلَا تَطِيبُ أَنْفُسُهُمْ فَيَتَخَلَّفُونَ بَعْدِي وَالَّذِي نَفْسِي مَحْمُودٌ بِيَدِهِ لَوَدِدْتُ أَنْ أَغْزَوْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَقْتُلَ ثُمَّ أَغْزَوْ فَأَقْتُلَ ثُمَّ أَغْزَوْ فَأَقْتُلَ). صیح ابن حبان وابن ماجه.

ئىستا دىرى ئىسلامى ئامادەيە بۇ پروبەروو بوونەوہیەكى ترسناک لەگەل قورەيش، بەلام لەگەل ئەوہشدا دەرچوونى موسلمانان ھەروا ھەرەمەكى نەبوو مەفرەزە و سريەکانى ئامادەکرد بە پلان و زانیاری تەواو دەرەچوون، چونکە پيغەمبەر ﷺ خۆی گۆرھپانی ئۆپەرەسیۆنەکانى بە گویرەى زانیاری ئامادە دەکرد، خەلکی بلأو کردەوہ و چاو و دەزگای زانیاری سەربازی دروست کرد، لەگەل ھۆز و ەشیرەتەکانى پۆژئاواى ولاتەکەى یاخود شارى مەدینە پەیماننامەى مۆر کرد کە ھەردوولا بەرگری لەیەکترى بکەن، بەلایکەمەوہ بەھۆکاری ئەم پەیماننامانە توانى ھاوپەیمانى و دراوسییەتى دروست بکات، ئەو رینگایەش ھەموو کاروان و قافلەى قورەيشى پيیدا تپەر دەبوو، بەم کارە دلنیاوو لەگەل پروبەرووونەوہى قورەيش لە پشەوہ خەنجەرى لئنادریت، چەند پەیماننامەىەكى تريشى مۆر کرد لەگەل ھۆزەکانى تردا، بەلام ئەوان لە کاتى خۆياندا باسى دەکەین، بەھەمان شێوہ بۇ ھەمان ئامانج و مەبەست بوو.

ماکوان: ئەگەر تەماشای کارى پيغەمبەرى ﷺ بکەین، ھەموو کارەکانى و ھۆکارە ماددیەکانى دەگرتەبەر، ھەموو ھۆکارەکانى جیبەجۆ دەکرد، خۆى باش ئامادە دەکرد، ئەوہى لە توانایدا بوايە دەیکرد، پاشان پرووى دەکردە خواى پەرورەدگار و نزا و تەوہکولى تەواوى بە پەرورەدگارى بوو، ئەمەش رینگای ھەموو سەرکردەىەكى ئیماندارە بۇ سەرکەوتن.

ئەى پيغەمبەرى خوا مەفرەزە و سريە سەرەتايیەکانى چۆن دامەزراند !؟

دامه زرانندی مه فرزه سهره تاییه کان له لایه ن موهاجیره کانه وه

نومیر: ده رچوون و گهرانی مه فرزه کانی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ دهستی پیکرد، ده وریه یان ده ده چوون بۆ گهران به دوای قافلای قورپه شدا که به ره و شام ده پوشتن، جا لیره دا نه گهر به وردی سهرنج به دیت، ثم مه فرزه و سریانه هه موو پیکهاتوون له موهاجیره کان، بیجگه له وان پیغه مبهری صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ که سی تری هه لئه ده بژارد نه مهش جیگهی رامانه، وایه؟!

ماکوان: نا، کاریکی زۆر ئاساییه، ده بوو پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ هه روا بکات، چونکه چهند هۆکاریکی له پشته وه یه؟!

هۆکاری یه کهم: چونکه هه ر موهاجیره کان تووشی زوڵم و ستهم بوون به دهستی قورپهیش، جهنگکردنی موهاجیره کان له گهل قورپهیش دا سۆز و عاطیفهی نیوه دوورگهی عهره بی راناکیشیت به لای قورپهیش دا، به لکو هه موو لایهک ده زانن جهنگه که هۆکاری چیه و له جهنگی ئیوانیان تیده گهن، له هه مانکاتدا هه ق ئه دهنه دهستی موهاجیره کان که بۆ گهرانه وهی مافی خۆیان ده جهنگن و هیچ کهس ناتوانیت لومه یان بکات.

هۆکاری دووهم: سوپای موهاجیر زیاتر چالاکتر و چهزی جهنگیان زیاتره، چونکه هیزیک بۆ ئه وه دروست بوو مافه کانی لیتی زهوت کراوه بیگه پیننه وه، واتا زیاتر تاییه ته به خودی موهاجیره کان، نه گهری سهرکه وتن به دهستی ئه وان زیاتره تا سوپایه کی تیکه ل له موهاجیر و نه نساری.

هۆکاری سێیه م: موهاجیره کان باشر ئاگادارن به جهنگ و جووری کاری سهر بازی قورپهیش تا وه کو لاکانی تر، ئه وان ده زانن چۆن له گه لیاندا بجهنگن، چونکه سالانیک به یه که وه ژیاون، یه کتری باش ده ناسن و موهاجیره کان پیکه کانی قورپهیش باش ده ناسن.

هۆکاری چواره م: له هه مانکاتدا به رزکردنه وهی پوچی ده روونی موهاجیره کانه که مال و سامانیان داگیر کراوه پاوه دوونراون له خاک و مه لبه ند و زیدی خۆیان دوور خراونه ته وه، هه موو یادگارییه کانیان جهیشتووه، ثم کارهی پیغه مبهری صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ قهره بوویه که بۆ ئه وان تا له پرووی ماددی و مه عنه و ییه وه هه لیان بینیته وه.

هۆكاری پینجهم: لهوانهیه سه‌ره‌کێترین هۆکاربێت لای من ئه‌ویش پێغه‌مبه‌ری خوا
 صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم له‌کاتی په‌یماننامه‌ی عه‌قه‌به‌ی یه‌که‌م و دووهم دا له‌گه‌ڵ ئه‌نسا‌ر دا وا
 پێنه‌که‌وتن له‌ده‌ره‌وه‌ی شاری مه‌دینه بیانپاریژن، پێغه‌مبه‌ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم داوای
 لێکردن له‌ناو شاری مه‌دینه دا پارێزگاری لێکه‌ن و سه‌ری بخه‌ن، ئه‌مه‌ش له‌ جه‌نگی
 به‌دردا زیاتر ئه‌و حاڵه‌ته‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وێت پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم تا
 راده‌یه‌ک له‌ دوودلی دایه له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌نسا‌ردا، تا وه‌کو گوێی له‌ پراکانی ئه‌وس و
 خه‌زه‌ج ده‌بێت، خۆ پێغه‌مبه‌ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ده‌یتوانی فه‌رمان بکات، بێگومان له
 زمانی پێغه‌مبه‌ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ده‌رنه‌ده‌چوو، به‌لام پێغه‌مبه‌ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم
 خاوه‌ن وه‌فا و په‌یمانه‌ خه‌لکی و لێناکات که به‌زۆر داوایان له‌سه‌ر بکات و ئه‌وانیش له
 توانایاندا نه‌بێت.

نومێر: ده‌ست و ده‌مت خۆش بۆ پروونکردنه‌وه‌ی هۆکاره‌کان، ئه‌ی پێم بلی حیکمه‌ت
 چی بوو له‌ دانانی چوار سه‌رکرده‌ی جیاواز له‌ جێگه‌ی خۆیدا له‌ کاتی ده‌رچوونی مه‌فره‌زه
 و سه‌ریه‌کانیان.

حېكمەت لە دانانى چوار ئەمىرەكە

ماكوان: بەدلىيەوه ئەويش وەك باسى پابردوو ھۆكارى خۆى ھەيە، لەباسى پابردوو ھەلۆستەمان كرد لەسەر جوړى جەنگاوەرەكانى پىغەمبەرى خوا ﷺ لە يەكەم جەنگى موسلمانان دا ھەلبژىراوون، ھەروەھا ئەم باسەش پىويستى بە ھەلۆستەيەك دەبىت، چونكە خۆى سەركرديەتى سريەكان دەكات لە جىنگاى خۆى دەرەدەچىت، لە چوار جاردا چوار كەسى جياواز دادەنيت.

لە ماوهى سالتىك دا واتا لە پەمەزانى سالى يەكەمى كۆچى تا پەمەزانى سالى دووهمى كۆچى پىغەمبەرى خوا ﷺ خۆى كە تەشريفى دەبرد، ميژووناسان ناويان ناوه غەزەوى پەسول، بەلام ئەگەر خۆى نەپۆشتايە، ئەو بە سريە و مەفرەزە ناو دەبرا، جا لەماوهى سالتىك كەمتر (۸) دەرچوون پوویدا (۴) يان بەسەركرديەتى پىغەمبەرهكەى ﷺ دەوترىت غەزەوت، (۴) بەسەركرديەتى ھاوەلانى بەپرز، ئەگەر ماوهى سالتىك دابنيتىن بۆ ئەو (۸) دەرچوونە بە ھەميشە لە مانگ و نيويك دا موسلمانان دەرەدەچوون بۆ جەنگ، خۆى كە تەشريفى برد (۴) جارەكە لە شوينى خۆى (۴) كەسى دانا لەسەر شارى مەدينە، ئەم چوار ھاوەلە بەپرزە لە كۆمەلە و ھۆزى جياواز بوون برىتى بوون لە: (سەعدى كورى عبادە) گەورەى خەزەرەج بوو، (سەعدى كورى موعاز) گەورەى ئەوس بوو، (زەيدى كورى حارس و ئەبوسەلەمەى كورى ئەسەد)^{۵۳} پەزامەندى خوا لەھەموويان بىت، ئەم دوانەى كۆتايى لە موھاجيرەكان بوون.

ئەم جوړاوجۆريە مەشق و پراھىنانىكى ھاوەلان بوو بۆ ئەوھى فېربى و تىبگەن جياوازی لە نيوانياندا نىيە، ھەموو يەكگيانى يەكگرتوون، ھەموو دوژمنەكانيان بەيەك چاو سەيران دەكات، ئيتەر جياوازی لە نيوان ئەنسار و موھاجيردا نىيە، تەنانت عەرەب بووھە مقومقويان ئەو سى كەسەى تر ھەموو ئازاد و ناسراو بوون، بەلام (زەيدى كورى حارس) يەككە بوو لە كورى كۆمەلەكانى شارى مەككە، ئىستا بووھە سەركردەى ئەنسار و موھاجير، بەلام بە ويلايەتى ئىسلام ھوكمرانى دەكات، عەرەب بەگشتى لەوھە تىگەيشتن كە لەمەودوا ئىسلام ھوكمرانى و فەرمانپەرەوايى دەكات، ئەك ھۆز و عەشیرەت و پياوى ناودار، ئەوھى موسلمانە

۵۳ - سعد بن عبادہ، سعد بن معاذ، زيد بن حارث، أبو سلمة بن اسد.

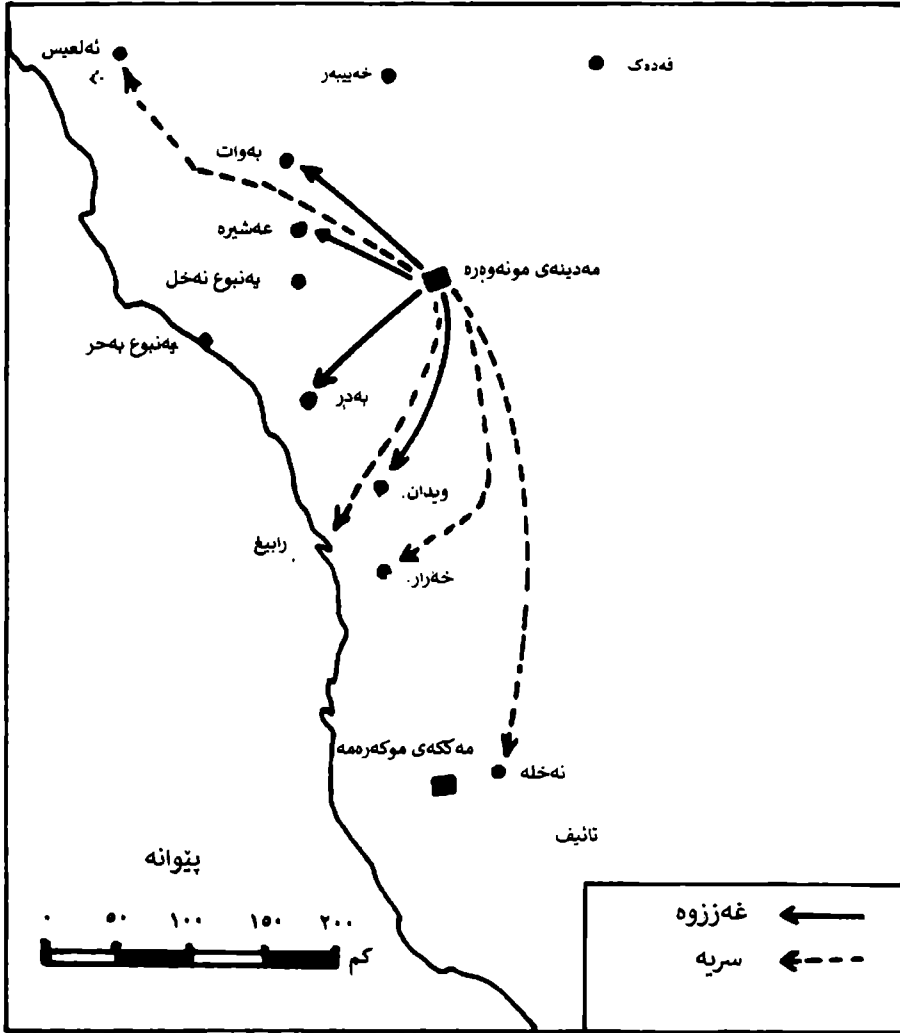

خواه‌نی توانایه بۆ به‌پۆه‌بردن، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ دُنیا‌یه‌وه هه‌موو ملکه‌چی ده‌بن و گوێرایه‌لی ده‌که‌ن.

له هه‌مووی جواتر ئه‌و گۆرانکارییه‌ بنه‌په‌تییه‌ بوو له ناو عه‌ره‌بدا کردی، به‌دریژایی سه‌ده و سالانی توانی خۆیان بیریان له شتی وا نه‌کردبووه‌وه، به‌لام (زه‌یدی کوپی حارس) بۆ ماوه‌یه‌ک ده‌بیته ئه‌میری شاری مه‌دینه پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سالی (۲) کۆچی مانگی ره‌بیعی ئه‌وه‌ل ته‌شریفی برد بۆ غه‌زوه‌ی سه‌فوان، له‌ ماوه‌ی (۲۲) مانگ بزانه پێغه‌مبه‌ر ﷺ چ گۆرانکارییه‌کی بنه‌په‌تی کرد له سروشتی ناووچه‌که و عه‌ره‌بیش به‌تایبه‌ت. نومێر: ده‌ستخۆش زۆر باشه.

ماکوان: ئه‌ی ریزبه‌ندی سه‌ره‌کیان و مه‌فره‌زه و غه‌زاوته‌کانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چۆن بوو ده‌توانی به‌ریزه‌ندی سال پیم بلیت له‌گه‌ڵ مانگه‌که‌یدا؟! نومێر: به‌سه‌رچاو هه‌رچه‌نده هه‌ندیک له جیگا‌کان دوو ناو یا سێ ناویان هه‌یه به‌لام به‌گشتی بریتییه له:

غەزوە و سەریە کان لە کاتی هاتنی پێغەمبەر ﷺ بۆ مەدینە تا غەزوەی بەنو قەینوو قاع

ریزه بندی ده رچوونی سهریه و مه فره زه کان

۱. سهریه سیف البحر: له مانگی په مه زانی سالی یه که می کوچی، به سه رکردایه تی مامی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ی خوا هه مزه ی کوری عبدالمطه لیب - په زامه ندی خوی لئ بیت-.

۲. سهریه رابغ: له شه والی سالی یه که می کوچی به سه رکردایه تی ئاموزایه کی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به ناوی عوبه یده ی کوری حارثی کوری عه بدالمطه لیب - په زامه ندی خوی له سه ر بیت-.

۳. مه فره زه ی الخرار: له مانگی ذی القعه ده ی سالی یه که می کوچی به سه رکردایه تی پورزایه کی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سه عدی کوری نه بی وه قاص.

۴. غه زوه ی الابواء ودان: له مانگی سه فه ری سالی (۲) کوچی به سه رکردایه تی خودی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

۵. غه زوه ی بواط: له مانگی ره بیعولته وه لی سالی (۲) کوچی به سه رکردایه تی خودی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

۶. غه زوه ی سه فوان: له مانگی ره بیعولته وه لی سالی دووی کوچی به سه رکردایه تی خودی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له یه ک مانگدا ده رچوون.

۷. غه زوه ی العشیره: له جه مادی یه که می سالی (۲) کوچی به سه رکردایه تی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

۸. مه فره زه ی نه خله: له په جه بی سالی (۲) کوچی به سه رکردایه تی کوری پووری پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عبدالله کوری جه حش - په زامه ندی خوی لئ بیت-.

ئه گهر ته ماشای ئه و مه فره زانه ی سهره وه بکه ین، هه موو که سوکاری پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و خودی پیغه مبه ره صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه مووان زیاتر ده رچووه، وه کو سه رکرده ی تر نه بووه که له ناو جیگای گهرمدا بیت و کوری نه لکی به کوشت بدات، به لکو له هه مووان زیاتر له به ره ی پیشه وه ی جه نگه کاندای بووه، هه وش واده کا سه رکرده بیته جیگای پروای خه لکی و جه نگاوه ره کانی متمانیه ی پئ بکه ن.

سوودی ئەم سریه و مهفرهزه و غهزواتانه چی بووه؟

نومێر: بهگشتی به چاویکی سهربازیانه تهماشای ئەم مهفرهزه و سهربازانه و دهروونی پیغه مبهەر ﷺ بکهین، هیچ جهنگ پرووی نه داوه تهنه له کووتایاندا نه بیت، واته هیچ پرووبه پرووبونه وهیه ک پرووی نه داوه له گهڵ دوژمندا، له گهڵ نه وهش گرنگی و کاریگهری خۆی به جیهیشتوو، سوود و قازانجیکی یه کجار زۆریان لێ دهستکهوتوو، سووده کانیشت بریتین له:

سوودی یه کهم: پیغه مبهەر ی خوا ﷺ ئەو دیواره ی شکاند و پرووخاندی که ماوهی (۱۴) سآله هاوه لآن له نارههتی و ئەشکه نهجدا دهژین، پیشتەر موسلمانان ئەمریان پیکرابوو به هیچ جوړیک چهک هه لئه گرن به رامبهەر ئەوانه ی زولمیان لێ ده کهن، تهنه بهرگری له خوکردن و خو پاراستن له دهست زآلمان، ئەو ماوه یهش شکستیکی دهروونی بوو بۆ هاوه لآن، به لآم ئیستا به دروستکردنی ئەم سریه و غهزواتانه و بهرزبوونه وهی حاله تی دهروونی هاوه لآنه، بهرخودان و راپه رینه دژی سته مکاران. پیشتەر خه لکیکی ده رکراو له زید و مه لبه ندی خو یاندا، به لآم ئیستا کۆمه لیک خاوه ن سوپا و ده ولت و هیز و پاراستنی ئاسایشی ناوچه که و خه لکه که که وتۆته ئەستویان، ئەمهش گوژانکارییه کی زۆر گه وره بوو بۆ هاوه لآن و سوودی دهروونی بۆیان هه بوو.

سوودی دووه م: له هه مان کاتدا مه شقی سهربازییه و هونه ری جهنگه بۆ هاو لآن، به کاره یتانی شمشیر و تیر و پم و ئەسپ و وشتر... هتد، له گه ل شاره زابوونی رینگاوبان و پلان و مناوهره و جو له ی سهربازی، چاودێری و زۆر شتی تر.

راسته ئەوانه پیشتەر هه ر سوارچاکی عه ره ب بوون، به لآم کاری سهربازی هه میشه پیویستی به مه شقی و راهیتانه، ئەمهش تهنه یاری و پیشبهرکی نییه، به لکو یاری مه رگ و ژیا نه له گه ل دوژمنه کاندا، کاره که په یوه ندی به مانه وه و سه رکه وتن! یان له ناوچوون و ئاوابوون هه یه.

سوودی سییه م: ئەو ده رچوونانه شاره زایی ده کردن له رینگاوبان و ناساندنی خه لکی ناوچه که و جوان شاره زابوونی دۆل و بان و شاخه کان، چونکه موهاجیره کان شاره زای ئەو ناوچانه نه بوون، (۵۰۰) کلم دوور بوون له مه دینه، ئیستا تهنه موهاجیره کان شاده ماری سوپای موسلمانان، ده بیت ناوچه که شاره زابن.

سوودی چواره‌م: هه‌ستکردنی هۆز و عه‌شیره‌ته‌کانی چواره‌دووری شاری مه‌دینه به‌وه‌ی موسلمانان خاوه‌ن هیزی سه‌ربازین و مانگانه و هه‌فتانه ده‌رده‌چن، ئه‌مه‌ش ترس و تۆقاندنی ده‌خسته دلی گهل و هۆزه‌کانی چواره‌دوریان، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌رگیز بیر له‌وه نه‌که‌نه‌وه هاوکاری قورپه‌یش بکه‌ن و په‌یماننامه‌یان له‌گه‌ڵ به‌سه‌ستن، به‌تایبه‌ت ئه‌عرابه ده‌سته‌کیه چه‌ته‌کان، جا بۆیه ئه‌م ده‌رچوونانه سوودیکی یه‌کجار زۆری هه‌بوو بۆ موسلمانان و چاوترسینه‌ری هۆزه‌کانی تریش بوون، درکیان به‌وه کرد که پارسه‌نگی هیز گۆراوه، هیز ته‌نها لای قورپه‌یش نییه! گۆرانکاری به‌سه‌ردا هاتوو.

سوودی پینجه‌م: ئه‌نجامی ده‌رچوونه‌کانیان و ده‌رکه‌وتنی هیزی موسلمانان و توانای سه‌ربازیان، پینجه‌مه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم چه‌ندین په‌یماننامه‌ی دراوسییه‌تی و ئاسایشی هاوبه‌شی به‌ست له‌گه‌ڵ زۆریک له‌ هۆزه‌کان، بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ عه‌شیره‌ت و هۆزی (ضمرة) ئه‌مه‌ش له‌ غه‌زوه‌ی (الابواء)، هه‌وه‌ها له‌گه‌ڵ عه‌شیره‌تی (کوران) مدلج) ئه‌ویش له‌ غه‌زوه‌ی (ذی العشیره)، جا ئه‌م په‌یماننامه و پیکه‌وتننامه هه‌مووی هیز بوو بۆ موسلمانان، زیاتر جی پپی خۆیان له‌ ناوچه‌که‌دا قایم کرد.

سوودی شه‌شه‌م: ئه‌م ده‌رچوون و ده‌وریاتانه‌ی موسلمانان هه‌موو کاری سه‌ربازی بوو دژی قورپه‌یش و ئابووری قورپه‌یش، به‌ ئاشکرا بانگه‌وازی جه‌نگیان کرد دژی زوڵم و زۆر، ئه‌م جه‌نگه ئاشکرا و راشکاوانه دژی کافری مه‌که‌ و وه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌و جه‌نگه سته‌مکارانه بوو ماوه‌ی (۱۴) سال قورپه‌یش دژی موسلمانان ده‌یکرد و ئه‌نجامی ئه‌دات، تیر ئه‌وه په‌یوه‌ندی زالمه به‌ مه‌زلمه‌وه نامی‌ت، له‌مه‌ودوا په‌یوه‌ندی ده‌وله‌ت به‌ ده‌وله‌ته‌وه ده‌بیت، به‌دلیاییه‌وه کاریگه‌ری زۆری ده‌بیت له‌سه‌ر ده‌روونی سه‌رکرده‌کانی مه‌که‌ و زالمان و خه‌لکه‌که‌ی به‌ گشتی، ده‌بینن پۆژ به‌ پۆژ هیزی موسلمانان له‌ زیاد بووندایه و نه‌شو‌ما ده‌کات و توانا و چه‌کی باشیان له‌ به‌ر ده‌ستدایه، خاوه‌ن ده‌وله‌تیکه‌ی سه‌ربه‌خۆن، ئه‌م سووده‌ باشترین و گرنگترین سوود بوو بۆ موسلمانان، هه‌رچه‌نده وه‌کو وتم هیچ جه‌نگ و کوشتاریک پرووی نه‌دا، ته‌نها له‌ مه‌فره‌زه‌ی نه‌خله نه‌بیت.

شیکارییه ک بو مهفرزه‌ی نه‌خله

ماکوان: چی پرویدا لهو مهفرزه‌یه که ده‌رچوون به ناویشانی نه‌خله؟!

نومیر: به‌راستی ئەم س‌ریه یاخود وه‌کو تۆ ده‌لئیت مهفرزه، پئویستی به شیکارییه‌کی ورد هه‌یه به‌تایبه‌تی له‌به‌ر ئەوه‌ی کوش‌تار و دیل تئیدا پرووی داوه؟!

ئەم مهفرزه‌یه له مانگی ره‌جه‌بی س‌الی (٢)ی کۆچی ده‌رچوو زانیاری به ده‌ستیان گه‌یشتبوو که‌وا کاروانی‌کی قورهب‌یش به ناوچه‌که‌دا تئیه‌ر ده‌بی‌ت به‌ناوی (نه‌خله) له‌نیوان مه‌ککه و طائف دایه، جا دوو کیشه‌ی گه‌وره‌ پرووبه‌رووی ئەو مهفرزه‌یه بوویه‌وه.

کیشه‌ی یه‌که‌م: شوینه‌که ناوچه‌رگه‌ی کافران بوو.

کیشه‌ی دووه‌م: کات و مانگه‌که بوو.

بو شوینه‌که؛ ناوچه‌ی نه‌خله (٤٨٠)کم دوور بوو له شاری مه‌دینه‌وه، ئەمه‌ش بو خۆی رینگایه‌کی زۆر دوور و درێژه‌ چ‌هند شه‌و و رۆژ رینگا برینه، له‌گه‌ڵ ئەوه‌ش دا مهفرزه و س‌ریه‌کان زۆر بچ‌ووک بوون، تئیه‌ری نه‌ده‌کرد له (١٢) که‌س، خۆ ئەگه‌ر سوپای مه‌ککه پ‌ی‌یان بزانی‌یه زۆر ئاسان ده‌بوو ده‌ست‌گرتن به‌سه‌ریان یاخود کوش‌تیان، چونکه زۆر نزیک بوون له شاری مه‌ککه، خودی مهفرزه‌که دوو دلب‌وون له جه‌نگ کردن لهو ناوچه‌یه دا، چونکه زۆر دووره‌ده‌سته له جینگای خۆیان و ه‌یچیان پ‌یناکر‌یت.

با له‌سه‌ره‌تاوه‌ چۆنیه‌تی ئەم مهفرزه‌یه‌ت بو باس بکه‌م! چۆن و به‌ چ‌ شیوه‌یه‌ک گه‌یشتنه ئەو جینگایه.

بو یه‌که‌م جار له کرداری سه‌ربازی شتی وا پرووب‌دات، پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌رینگای زانیاری له شاری مه‌ککه‌وه ده‌یزانی ئەو کاروانه به‌کویدا تئیه‌ر ده‌بی‌ت، نامه‌یه‌ک ده‌نووس‌یت حوزه‌یفه‌ی یه‌مانی به‌ناوی پ‌ی‌غه‌مبه‌ره‌وه ﷺ نووسی، پ‌ی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی ئەوانیش نووس‌یان. له نامه‌که‌دا پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمووی‌ت: به‌لام پ‌یش باسی نامه‌که با شتی‌کت بو باس بکه‌م له بیرم نه‌چ‌یت ئەم مهفرزه‌یه به سه‌رکردایه‌تی عه‌بدو‌ل‌لای کوری جه‌شه‌ پ‌یی ده‌فه‌رمووی‌ت: دوو رۆژ رینگا بپه‌ به‌ره‌و مه‌ککه، دوا‌ی دوو رۆژ نامه‌که بکه‌ره‌وه.

عبداللّاه و مهفرهزه که ی ده که ونه پږی و دوا ی دوو پږژ له سهر فهرمانی پیغه مبه ر
 صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم نامہ کہ ده که نه وه له ناو نامہ کہ نووسراوه:

نومیر خه ریک بوو باسه که م بۆ ته واو بکات، نه بویه حیا هات و به خه بهری هینام وتی نه بو
 ئانا مریشکت هه یه به قهرز؟!؟

مانگی پره مان بوو کاتزمیر (۹) ی به یانی زوو له خه وه هه لنه ده ساین، به لام ئیتر
 نه بویه حیا به به خویشی و ناخویشی خه به رت ده کاته وه تا کاری خویشی نه نجام بدات، منیش
 مریشکتیکم دا به و و خوم گوری چوومه هوشه ی زیندانه که، کاتزمیر (۱۰ بۆ ۱۱) کاتی چوونه
 دهره وه مان بوو، له گه ل کورپکی هاوړیم پیاسه مان ده کرد به ناوی سه میر خه لکی مه غریب و
 کورپکی تری مه غریبی ناوی مه هدی بوو، له په نجه ره که وه هاواری لی کردم نه بو ئانا ئیستا
 که سیکي کوردیان هینا بۆ ئیره ئیتر باشه له مه و دوا به ته نیا نابیت!

منیش وا هه ستم کرد که سیکي نوئی بیت کاتی هه وا هه لمژین و پیاسه مان ته واو کرد وتم
 هه رچی پیویست بوو هاوکاری ده که ین.

چوومه به رده م ژووره که ی ته ماشام کرد ماموستا کریکاریان هینا وه، سلوم لی کرد و نه ولا و
 نه ولای یه کترمان ماچ کرد، من زور خوشحال بووم له دوا ی یه ک سال و (۷) مانگ له زیندانی
 من و نزیکه ی (۲) سال و (۷) مانگ له زیندانی نه و، ئینجا خستیاینه وه لای یه کتری، پیشت
 باسی جه نابیانم کرد بوو که که سیکي زانا و عالمیکي پر عیلم و زانیاریه، هه موو زیندانیان
 حورمه تیکي ته واو خوشه ویستیان بۆ دهربری، بریارمان دا بۆ به ربانگ من خواردن دروست
 بکه م و به یه که وه به ربانگ بکه ینه وه.

سه میر بۆ لام هات و وتی نه بو ئانا تۆ به زووترین کات ده گه ریته وه بۆ نه رویج.

ماکوان: تۆ چوزانیت له سهر چ بنه مایه ک، خویندنه وه ت چییه و بۆ واده ئیت؟ من پروا
 ناکه م، نه وا ماموستا کریکاریشیان هینا ته واو تا حوکمه که م ته واو نه که م نامگه ریته وه.

سه میر: سویند به خوا من له ئیتالیا له دایک بووم، نه م سیسته مه له خوم باشر ده ناسم،
 ئیتالیه کان هه رگیز به سوتفه کارناکه ن، هاتنی ماموستا کریکار واتا گه رانه وه ی تۆ بۆ نه رویج.

هه رچه نده قسه که یم به هه ند وه رنه گرت، به لام له دوا ی دوو پږژ قسه که ی هاته دی
 مه حکمه مه کرام بۆ گه رانه وه م بۆ نه رویج، به هه ر حال زور خوشحال بووین، (۷) کارتونی گه وره
 کتیبی پږی بوو، ئیتر له مریشک کرین که وتین بۆ نه بویه حیا، ماموستا کۆنترۆلی له سهر نه بوو
 چونکه نه یانده گه رانده وه بۆ نه رویج و کۆنترۆلی له سهر هه لگیرابوو، به لام من تا نه و پږژه ی

که نامه که ی خوینده وه عبدوللای کوری جه حش پئی راگه یاندن کئی حهزی به شهید بوونه با له گه لمدای بیت، کیش ئه یه ویت بگه ریته وه ئه وه نازاده، به لām من وا هه لده ستم ده رۆم بۆ ئه و جیگایه ی که پیغه مبه ری خوا باسی کردووه به ناوی (نه خله)، هه موو له گه لیدا هه لسان و که و تنه ری به ره و ناوچه ی نه خله.

هوکاری ئه وه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ به و شیوه یه به رخود بکات کن ده گه ریته وه بۆ ئه و کاره زۆر سه خت بووه، ئاراسته ی مه فره زه یه ک بۆ ئه و ناوچه یه ئه گه ر له سه ره تاوه باسی بکرده یه، له وانه بوو زۆریک له هاوه لāن توانای رۆشتنیان نه بوایه، چونکه ریگا به کجار دووره و نزیک دوو شاره هه ر دوو شاره که ش دوژمنی پیغه مبه ر و ﷺ موسلمانان به گشتی، پیغه مبه ری خوا ﷺ حهزی به وه نه بوو که سه رباز و موهاجیره کان له ناو بچن و به هیلاکه ت پرۆن، حهزی نه کرد کاری سه خت فه رز بکا به سه ریان، به لām به ئاره زووی خویان و هه لبژاردی خویان کاره که یان ئه نجامدا، هه روه ها نیوه ی ریگا که شیان بریوه، هاندانیکه بۆ ته واکردنی ئۆپه راسیۆنه که یان، به لām له گه ل ئه وه ش دا نازادی هه لبژاردن له ده سته ی خویان دایه، عه بدوللای کوری جه حش ینک که سی به زۆر نه برد به لکو هه لبژاردی دانی یان گه رانه وه بۆ مه دینه یان ده رچوون له گه لیدا بۆ ناوچه ی نه خله.

ئهمه ش وانه یه کی وای فیرکردن پشت به خو به ستن و بیگومان دوی ته وه کول به خوای په روه ردگار، فیری رۆحی به ره نگاری و جیهاد و نازایه تی له سه ر پئی خو وه ستانی کردن، ئه وه ی باسما ن کرد کیشه ی جیگا که بوو که دوور بوو و له ناوچه رگه ی دوژمن دا بوو.

کیشه ی دووهم: کیشه یه کی زۆر ترسناکتره له وه ی یه که م به تاییه ت له ناو عه ره بی قورپه ش و ناوچه که به گشتی، ئه مان له کۆتایی مانگی په جه ب ده رچوون، مانگی په جه بیه ش له چوار مانگه یه که عه ره ب جه نگ و کوشتاری تیدا حه رام کردبوو، له و سه رده مه ش دا کافر و موشریک و ئیماندار له سه ر ئه و چوار مانگه کۆک بوون که مانگی حه رامکردنی جه نگه.

هه رچه نده کۆمه لیک له زانا و فیه نهاسه کان ده فره موون له دوی ئه و پرووداوه ئه و چوار مانگه نه سخ بۆته وه.

به هه رحال ئاراسته ی قسه ی پیغه مبه ر ﷺ زۆر روون و ئاشکرا بوو جه نایان فه رموویان: ته نها له که مینداین و بزائن کاروان و قافله که ی قورپه ش چه نده و هه وālما ن بۆ بیتن (فترصد بها غیر قریش و تعلم لنا من أخبارهم).

پیغه مبه ری خوا ﷺ باسی کوشتار و جه نگه نه کردووه، چونکه لای هه مووان زانراوه ئه و مانگه که س جه نگه تیدا ناکات و پتویست به باسکردن ناکات.

دوایی له کاتی گفتوگوی هاوه لآن له ناوچهی نه خله که قافلله که ده بینن ده بیته مقومقویان له سهر ئه و باسه، ئه مهش ئه وه دهرده خات هیچ فهرمانیکیان لای پیغه مبه ره وه صلى الله عليه وسلم بۆ جهنگ پینه دراوه.

مه فره زه که گه یشته ئه و جیگایه، هاوه لآن بینیان قافلله و کاروانه که له و جیگایه دایه و به ره و مه که ده گه پرته وه، ئه و شه وهش کوّتا شه وی مانگی چه رامکراوه کانه، هه ربه و شه وهش قافلله که ده گه پرته وه ناو شاری مه که، ئه گهر وازی لیبه یتن ئه وه ده گه پرته وه ناو چه رمی مه که و له ده ستیان دهرده چیت.

ماکوان: به لām له ده ستیان دهرده چیت زۆر خه تهر و ترسناکه، له بهر چه ند هۆکاریک.

یه که م: ئه م لیدانه یه که م لیدان ده بیته له قورپهش له ناو مائی خویدا و تا ئیستا موسلمانان هیچ سه رکه وتن و ده سته و تیکیان له جهنگدا تۆمار نه کردووه، نابێ به یلن له ده ستیان دهرده چیت!

دووهم: ئه م لیدانه گرنگیه که ی له وه دایه جورئته و هیز و توانا ئه دات به موسلمانان و ترس و دلّه پراوکیش ده خاته ناو قورپهش، له ناو مائی خویدا لیتان دهریت، چونکه به گشتی کاریگه ری زۆر خراپ بۆ موشریکه کان جی ده هیلت.

سییه م: مادام نزیکه له ناوچهی قورپهش چه مهن سوپا و پاسه وانه کانی له گه ل نییه له چوار پینج که س تپهر ناکات، موسلمانانه کانش (۱۲) که سن!

چواره م: ئه و مه فره زه یه موسلمانان هه مووی له موهاجیره کان بوون، ئه وانه بوون که مāl و سه روهت و سامانیان داگیرکراوو، خودی سه رکرده ی مه فره زه که عه بدوللای کوپی جه حش ماله که ی به ده ست ئه بو سوفیان فروشراوو و پاره که شی خواردوو و هه لی گرتوو بۆخوی.

نومیر: راسته هه موو ئه و هۆکارانه ی باستکرد وایکرد ئه و سهریه له ده ستیان دهرنه چیت، ده ست بگرن به سهر قافلله که دا، به لām کیشه که ئه وه یه که کوّتا شه وی مانگی په جه به و کوشتار تیندا قه دهغه یه.

ماکوان: تۆ بلیت هاوه لآن بیر له وه نه که نه وه هه ربه و یاسا و قانونانه ی قورپهش باسی ده کات چه ندین جار پیشیلیان کردووه، سه روهت و سامانی ئه وانیان داگیر کردووه و له مانگه چه رامه کانیان نه پرسیه و ته وه، ئیستا بۆ ده بیته موسلمانان پابه ند بن به و یاسا و پرسیایانه ی عه رب، یان ده بیته بیر له وه بکه نه وه ئه و زولمه ی له سهریان بووه هه لیگرن و ئه م هه له ی که ئیستا بۆیان هه لکه و ته وه ئه سته مه هه لی وا هه لکه و پته وه، له بهر ئه وه ی کوّتا شه وی

مانگی چهرامه، ده بئیت ئیحترامی قورەیش بگرن، له کاتیکدا قورەیش موسلمانان ده کوژیت و نه شکەنجهی ئەدان و دەیفروشتن و سهروهت و سامانی له ناو شاری مه ککه داگیر ده کردن، که هه موو پوژیک له م شارهدا ئەو کارانه چهرامه، ناسراوه به مائی خواو و چه ره م- ته نانه ت پاو و شکاندنی داریک چهرامه چ جای ئەوهی که بهرامبه ر موسلمانان ئەو هه موو کاره قیزه ونه یان کردووه.

ئەو قافلە خاوه نه که ی ئەو که سانه ن که ئەو کاره یان ئەنجام داوه.

نومیر: هه موو ئەو پرسیارانه ی که تو کردت و وه لامت داوه، میشکی هاوه لانی مه فره زه که ی سه رقāl کردبوو، بۆیه هه موو دانیشن و مه جلیسیکی پاوژیان به ست و شوورایان پیکهینا و بریاریان دا به وهی که میک له و زو لم و سته مه زۆره ی له سه ریان بووه هه لیگرن، هه ر ئەمشه و هیرش بکه نه سه ر کاروانه که، ئەگه ر چی شه وی کو تایی ره جه به.

به لی مه فره زه که هیرشی برد و هاوه لان ده ستیان گرت به سه ر کاروانه که دا و یه کیک له موشریکه کان کوژرا به ناوی (عه مری کوپی چه زره می)، دووانیان به دیل گیران به ناوی (عوسمانی کوپی عه بدوللای کوپی موغیره) و (الحکمی کوپی کیسان) ئەم کاروانه چوار که سی له گه ل بوو، چواره میان هه لها ت و پای کرد، به ناوی (نه وفه لی کوپی عه بدوللای کوپی موغیره)، موسلمانانیش ساغ و سه لامه ت گه پانه وه بو شاری مه دینه به کاروان و دوو دیلکراوه که، ئەمه ش یه که م کوشتار بوو له ئیسلامدا کرا و ئەو دوو دیله ش یه که م دیلی ئیسلام بوون که گیران، یه که م ده سته که وتی موسلمانان بوو ئەم ده سته که وته ش یاخود یه که م غه نیمه بوو.

ئەمه ش بووه پوژیکی زۆر جیاواز بو موسلمانان و ناوچه ی نیوه دوورگه ی عه ره ب.

دوژمنانی ئیسلام و باسی ئه و کاروانه ی نه خله

نومێر: له دوای ئه وهی هه و آل بـلاو بوویه وه کاروانه که ی قورپه ی ش به ده ست موسـلمانان که وتوو ه و دوو که سیشیان لـی به دیل گرتوون، هه و آلیان به دوورگه ی عه ره بی دا راگه یاند که گوایه موسـلمانان گوێ به هیچ رێسا و یاسایه ک نادهن، دید و بوچوونی خه لک ئاشکرا بوو بـۆ موسـلمانان.

قورپه ی ش به رگی شه ریف و پیاوه تی پۆشی، له گه ل ئه و هه موو کوفر و خراپه کارییه ده ره ه ق به موسـلمانان کردی وا به رگی په شی له بهر کردوو ه، ئه و باسی عورف و ئه خلاق و عادات و قانوونه کان ده کات!

ماکوان: سبحان الله، ئه وه کـی قسه ده کات! قورپه ی ش!؟

خۆی له شاری مه که که هه موو کاریکی تـیدا هه رامه ته نها به ندایه تی نه بیـت، ئه وه باسی په وش و یاسا و عورف و شه ره ف ده فرۆشـتیه وه به موسـلمانان، ئه ی که سیـک نه بوو پـیان بـلـیـت ئیوه کوپ و خزم و هاو نیشتیمانه کانی خۆتان راوه دوونا، ئه وه ی له ناوتاندا بوو خۆتان ناوتان نابوو به راستگۆ و ده ست پاک (الصادق الأمین) خوێنـیشتان هه لـال کرد، له ناو زیـد و عه شیره ت مال و مندالی خۆی ده ربه ده رتان کرد.

ئه ی له یاسای مه که که دا نه بوو نابـیـت زوـلم و سته م له خه لکی بکریـت!؟ ئه ی لاشه ی موسـلمانان هه رام و پارێزراو نه بوو له ناوتاندا کوا که س قسه ی کرد؟ مه گه ر له مه که که هه رام نه بوو کوشتن و کوشتار و لـیدان به قامچی و سووتاندن و برسیکردنی پیاوان و ئافره تانی موسـلمانان ئه ی ئه و هه موو خوێـنـرشتـانه هه رام نه بوو!؟

کوا ریزی یاساکان؟ له کوێیه پاراستنی حورمه تی خه لکی؟ که ی پابه ند ده بیـت به عورف و عاداته وه!؟

به خوا ئیستا و سه رده می پـیـغه مبه ر ﷺ هه مووی وه کو یه ک وایه، هه ر وه کو باسه کانی مافی مروـفه که بـۆ هه موو که س هه یه به س موسـلمانان ناگریـته وه، خوێـنی هه موو که س پارێزراوه به س کوشتنی موسـلمانان و گوړی به کوـمه ل و پروخاندنی مال و حالیان زۆر ئاساییه! به ناوی تیرۆرست و توندپه و و ئیـره اب، هه میـشه تاوا نبارکردنی موسـلمانان ئاماده یه و خه لک به ئاره زووی خۆیان پۆلـین ده که ن ئه وه ی له خۆیان نه بوو له پرۆژه ی خۆیان دا کاری

نه کرد ده بیت بکوژریت له ناو بجیت و زیندان جیگای بیت، ئه وهش پوژئاوا و کلکه کانی له ئه مپوڤدا ئه نجامی ئه دهن، قوپه ییش بو ده بیت یاسا به سه ر موسلمانان بسه پینیت هه له یه کیان نه گهر کردبیت، به لام خویمان سه دان هه له و کاری قیزه و نیان کرد که بو ت نییه پینان بلنیت به رچاوت کلی پتوه یه!

پوژئاواش به گشتی و کلکه عه لمانی و مولحیده کانی هه مان پتوه ریان هه یه، هه رچی چه کی ئه تو م و ناوه کی و کیمیایی هه یه به کاری ده هینن، به لام بو موسلمانان قه ده غه یه، پوژئاوا قورئانی موسلمانان ده سوو تینیت و ئیهانه یان ده کات، ته نانه ت سه ریو ش و نیقاب قه ده غه ده کات، بو ئه وان ئاساییه پیشکه و تنه، به لام سه دانی وه کو ئیمه و مانان بانگه واز ده که یین له زیندانه کان دا خزیندراوین یان ناو و ناتوره مان بو ئه دوزنه وه، ئه ری به راست کت تیرورست و پیشیلکه ری یاسا و پسا و عورفه؟!

به راستی پتوانه که یان زور هه له و نادا په روه رانه یه، به داخه وه خه لکانیکیش ده بینین به زورپنای ئه وان هه لده په رن، پشتیان کردو ته میلله تی موسلمانانی خویمان بو خاتری ئافه رین و چه ن ده فته ر دۆلاریک دنیا و قیامه ت و شه ره ف و که رامه ت و ئه خلاقیان له ده ست داوه بو مالی دنیا.

پوژئاوا له سه ر ئه و مه بده ئه ده ژێ پرهنسپی فاسد و خراپه کارییه، ئه وه ی هه لاله بو خویمان بو ئیمه ی موسلمانان چه رامه، لیره دا ته نها به مه نتیقی هیز ده تواندریت ئه و پتوه رانه راست بکریته وه.

خوای په روه ردگار له سوره تی المطففین دا ده فه رمویت:

﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۝۱ اِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝۲ وَاِذَا كَالُوهُمْ اَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝۳﴾ [المطففین]

واته: هاوار و ئاهو ئاله بو ته رازوو بازه کان، بو ئه وانه ی له کیشان و پتواندا، له کرین و فروشتندا ته رازوو بازی و فیل ده که ن.

ئه وانه ی کاتیک شت له خه لکی ده کړن به ته وایی و به زیاده وه لپیان وه رده گرن.

به لام کاتیک که شتیان پی ده فروشن، یا ده کیشن، یا ده پیون لپی ده دزنه وه و که میان ده دهنی و فیلان لی ده که ن.

به راست ئه ی پیغه مبه ر ﷺ چون هه ل سوکه وتی له گه لیان کرد؟!

نومیر: ده مخوښ دهی به پراستی نه وه هه لویستی قورپه ییش و عه ره به کانی نیوه دوورگه ی عه ره بی بوون، به لام پیغه مه به ری خوا صلى الله عليه وسلم زور ئی حراج و شه رمه نده بوو له و کاره ی نه نجام دراوه، هیچ ئا پراسته یه کی وه حی نه بوو له و باره یه وه، چونکه نه و نه مری نه کرد بوو به به زاندنی یاساکان و کوشتن و به دیلگرتنی خه لکی له مانگی حه پامه کان، بویه هیچ دلخوښ نه بوو به و کاره ی زور دلته نگ و غه مگین بوو، نه گهر چی خو ی و موسلمانان چه نده ئازاریان به ده ست قورپه ییش کیشاوه، به لام نه م جوړه کارانه هه مووی ده گه پریته وه بواری مه بده ئو پرنسیپه وه.

پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وسلم توره بوو به هاوه لانی فهرموو من فهرمانم پی نه کردوون به کوشتار و هه لکووتانه سهر قافله که له مانگه حه پامه کان دا.

له دوایدا به وه نه وه ستا، هه لسا به وه ی که نابن ده ستکاری کاروانه که بکریت هیچ جوړه به کاره یتانیکه ی له گه ل دیل و کاروانه که دا نه کرد، تا وه حی بو دیت به وه حی ئا پراسته ده کریت.

هاوه لانی مه فره زه ی نه خله کاره که یان له ده ست ده رچوو بوو قه و ما بوو، به لام له هه مووی ناخوښتر نه وه بوو هاوه لانیتر لومه یان ده کردن، پیان ده وتن سهر پیچیتان کردووه، له وانه یه به بونه ی نه و کاره ی ئیوه وه هه موو تووشی کاره ساتیکه ی گه وره و جه نگیکی گه وره بیینه وه.

ئیتر نه وه ی پرووی دا هه مووی خرایه سهر نه م مه فره زه ئیسلامیه وه له ناو نیوه دوورگه ی عه ره بدا.

ماکوان: نه ی وه حی دانه به زی له م باره یه وه؟

نومیر: به لئی وه حی دابه زی و هه موو پیوه ره کانی گوړی.

گۆرانکاری و پیوهر به قورئان

نومیر: قورئانی پیروژ لهم باره‌یه‌وه دابه‌زی پروونی ده‌کاته‌وه بو گشت خه‌لکی له موسلمانان و موشریکه‌کان، ئه‌وه‌ی که راست و دروسته رایده‌گه‌یه‌نیت، دابه‌زینه‌که گه‌یشت بو پروونکردنه‌وه‌ی تابه‌ت به‌و یاسا و کیشه‌یه‌وه، ئه‌وه‌ی که رای جیاوازی له‌سه‌ر دروست بوو خوای په‌روه‌ردگار بۆیان ساغ ده‌کاته‌وه، موسلمانان له‌ میسالیه‌ت و نموونه‌ییانه‌وه ده‌یان بات به‌ره‌و واقعیکی ته‌واو، خیری فیه‌قی واقیعی و فیه‌قی پیوه‌رسازی و فیه‌قی له‌ پیشتریان ده‌کات، ئه‌وه‌ی خۆی به‌ ته‌واو ماسکی شه‌ره‌ف و ئه‌خلاقی پۆشی بوو، خوای په‌روه‌ردگار پرووی درۆ و ساخته‌چییه‌تی هه‌لده‌مالیت، کافر و مله‌وپان سه‌رشۆرده‌کات و ئه‌و موسلمانان و مه‌فره‌زه‌یه‌ش به‌ سه‌رکه‌وتوو باس ده‌کات و کاره‌که‌یان ده‌نرخینیت.

خوای گه‌وره له‌ سوره‌تی البقرة دا ده‌فه‌رموویت:

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ [البقرة]

واته: پرسپارت لێ ده‌که‌ن ده‌رباره‌ی جه‌نگ له‌ مانگی چه‌رامدا (که بریتین له‌ ذوالقعدة و ذوالحجة و موحه‌ره‌م و په‌جه‌ب) بلێ: جه‌نگ له‌و جو‌ره‌ مانگانه‌دا کاره‌ساتیکی گه‌وره و هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه، به‌ره‌هه‌ستی رێبازی خواو بیباوه‌رییه‌ پێی و (تاوانیکی گه‌وره‌یه) و (جه‌نگ) له‌ مزگه‌وتی چه‌رام دا، ده‌ربه‌ده‌رکردنی خه‌لکه‌که‌ی زۆر گه‌وره‌تره‌ لای خوا (له‌ کوشتنی که‌سیک یا چه‌ند که‌سیک) زۆر هه‌تانه‌ بۆ ئیمانداران تا پاشگه‌ز بکریته‌وه‌ تاوانیکه‌ له‌ کوشتن گه‌وره‌تره‌، (بێگومان بێ باوه‌ران) به‌رده‌وام دژتان ده‌جنگن هه‌تا واتان لێ بکه‌ن که‌ له‌ دین و ئاین تان پاشگه‌ز ببنه‌وه، ئه‌گه‌ر بۆیان بکریت، جا ئه‌وه‌ی له‌ ئایینه‌که‌ی په‌شیمان بیه‌ته‌وه‌ به‌ کافری به‌ریت، ئه‌و جو‌ره‌ که‌سانه‌ کاره‌کانیان پووچ ده‌بیت له‌ دنیا و له‌ قیامه‌دا، ئه‌وانه‌ جێنشینێ ناو ناگری دۆزه‌خن و ژیا‌نی هه‌میشه‌یی تیا‌یدا ده‌به‌نه‌ سه‌ر.

ئهممهش خوای پهروهردگار دهفهرمووئیت: پیویست بهو هاتوو هاواره ناکات بو و خوتان تیکداوه بهسهر یه کدا، ئهو داماو و تهمسيله کۆمیدیه چیه دروستان کردوو ئه کافرهکانی قورهیش، لهو سهردهمه دا جهنگ و شهرفه دهغه بوو ههپام کراو بوو، بهلام ئهوه ریگای پیدرا، ههر چهنده کۆمه لیک له زانیان ههربه م رایه ی دهزانن تا ئیستاش.

بهلام گه وره تر لهو مانگه ههپامانه کوشتنی موسلمانان و ئاماده کردنی ئاشووب و فیتنه و پلانه، له هه مووی گه وره تر ئهو هه موو بت و په یکه ره یه دانراوه له مالی خودا و دهپه رستن، ئه مانه هه موو گه وره ترن له مانگی ههپامکراودا که ئیوه ی قورهیش ئه نجامی ئه دن، قه دهغه کردنی موسلمان له تهواف و ده رکردنیان له مالی خوا له مانگه ههپامه کان زۆر گه وره تره، ئازار و ئه شکه نهجه و شکاندنی کهرامه تی موسلمانان له مانگه ههپامه کان گه وره تره، هه موو ئه مانه وه کو خوای پهروهردگار بو ی باسکردین گه وره تره له مانگه ههپامه کان و ئه وه ی وا قورهیش خوی پیوه با ئه دات شانۆگه ریبه کی زۆر بیتام و هه یچه ئه کته رهکانی سه رکرده کان قورهیشن.

نومیر: بهپاستی وایه وه کو تۆ ده یلیت درامایه له شیوه ی دراماکی فیرعه ون بو پیغه مبه ر مووسا

عليه السلام فیرعه ون بانگه وازی دژی فساد و خراپه کاری ده کات، خوای گه وره له سوره تی غافر دهفهرمووئیت:

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾

واته: ئینجا فیرعه ون وتی: وازم لئ بئین با مووسا بکوژم، با ههر هاوار له پهروهردگاری بکات، چونکه من ده ترسم که دین و ئایینتان بگۆریت! یاخود دووبه ره کی و خراپه و شهرف و شوپ (له ولات) و سه رزه ویدا بهرپا بکات!

بانگه وازه که ی زۆر کۆمیدی و پیکه نیناوییه، ههروه کو ئهو بانگه شه و ریکلامه ی که قورهیش بو خوی ده یکات، گوایه موسلمانان سنووریان به زاندوو گو ی به عورف و عادات نادهن.

ماکوان: بهپاستی قورئان موسلمانانی وا فیرکرد چاو لهسهر فیهی واقیعه ا بنین، ئاخو ناکریت و نابیت له رهوش و واقعی ژياندا هه موو شتیک به شیوه ی فیهی میسالی و تیگه یشتنی نمونه یی بیت، زۆر جار ده بن هه ندی سنوور به زینیت، لیره وه ئه م به مایه

سهری هه‌لداوه که بنه‌مای سهره‌کی فیهی ئیسلامیه (دفع اکبر الضرین و جلب اکبر المنفعتین).

ئه‌وه‌ش به واتای ئه‌وه‌ی من زهره‌ریکی بچووک قبول بکه‌م بۆ دوورخستنه‌وه‌ی زهره‌ر و زیان‌تکی گه‌وره‌.

فیهی نمونه‌یی و میسالی ده‌لێت ده‌بێت هه‌موو زهره‌ر و زیان‌تک له‌خۆت دووربخه‌یته‌وه، ئه‌مه‌ش ئه‌سته‌مه و زۆر ناواقعییه، به‌لام حیکمه‌ت له‌وه‌دایه‌ تووشی زهره‌ر و زیان‌تک ده‌بێت، ده‌بێت بزانی‌ت و که‌مترین زهره‌ر هه‌لبژێریت.

موسلمانان گه‌وره‌ترین زیان و زهره‌ریان به‌رکه‌وتوو له‌ کوشتن و ئه‌شکه‌نجه‌دان له‌سهر ئایینه‌که‌یان پێگریان له‌ چوونه‌ ناو چه‌رام و مزگه‌وتی چه‌ره‌م ئه‌وه هه‌له‌ نییه، به‌لکو گه‌رانه‌وه‌ی مافی خۆیا‌نه که ده‌ستیان گرتوو به‌سهر کاروانی قورپه‌یشدا به‌لای که‌مه‌وه گه‌رانه‌وه‌ی هه‌ندیک سوودی که‌مه له‌سهر ئه‌وه هه‌موو زهره‌ر و زیانه‌ی لێکه‌وتوو، له‌ لایه‌کی تر موسلمانان به‌ ترسنۆکی کاره‌که‌یان نه‌کردوو به‌لکو خوازیار بوون له‌ مانگی شه‌عبان کاره‌که‌یان ئه‌نجام بدایه نه‌ک مانگی په‌جه‌ب که له‌مانگه‌ چه‌رامه‌کانه، به‌لام قافل‌ه‌که‌یان له‌ده‌ست ده‌رده‌چوو بۆیه‌ ناچار بوون.

نومێر: به‌لێ وایه هه‌ر بۆیه‌ خوای په‌روه‌ردگار ئایه‌تی له‌سهر دابه‌زاندن، به‌وه‌ وازی لێ نه‌هێنان که تاوانیان کردوو، به‌لکو ئه‌وه‌ی له‌ مه‌فره‌زه‌ی نه‌خله‌ بوو، خوای په‌روه‌ردگار ئه‌جر و پاداشتی موجهیدی له‌ پێناوی خوادا پێدان.

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ [البقرة]

واته: به‌راستی ئه‌وانه‌ی که باوه‌ریان هێناوه و ئه‌وانه‌ی که کۆچ و جه‌هاد و تیکۆشانیان کردوو له‌ پێناوی خوادا، ئا ئه‌وانه به‌ هیوای په‌حمه‌ت و میهره‌بانی خواوه‌ندن، بێگومان خوايش لیخۆشبوو و دلۆقانه.

خوای گه‌وره‌ ئاشکرای ده‌کات که نییه‌ت و نیازیان ته‌نها له‌به‌ر خوا بوو ده‌فه‌رمووی‌ت:

﴿... أَولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ ...﴾ [البقرة] هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی که‌س لۆمه‌یان نه‌کات له‌و مانگه‌دا کاره‌ سه‌ربازیه‌که‌یان ئه‌نجام داوه‌ خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿... وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ [آل عمران] لێیان خۆش بووه.

بهم شیوهیه خوی پهره‌ردگار هه‌لۆیست و کاری هاوه‌لانی پشتراست کرده‌وه و به‌رز
نرخاندی و به‌موجاهید باسی کردن، دیدروونی بۆ موسلمانان دروست بوو و خه‌لکه‌که هه‌یور
بوونه‌وه دله‌کان ئارام بوونه‌وه.

ماکوان: ئه‌ی پیغه‌مه‌به‌ری خوا ﷺ چۆن مامه‌له‌ی کرد له‌گه‌ل کاروان و دوو
دیه‌که؟!

نومێر: به‌و په‌ری حیکمه‌ت و سیاسه‌ت له‌گه‌ل په‌وش و کاروانه‌که دا و هه‌روه‌ها دیه‌کان
هه‌لسوکه‌وتی کرد، له‌ نیوانی هه‌یز و سه‌ربه‌رزى دا له‌ لایه‌که‌وه له‌لایه‌کی تریشه‌وه له‌ پرووی
گفتوگۆ و تێگه‌یشتنه‌وه کاری ده‌کرد، په‌سول الله هه‌موو کاروانه‌که‌ی به‌ غه‌نیمه‌ت وه‌رگرت،
وایدانا که به‌شیکى زۆر که‌م ئه‌و زه‌ره‌ر و زیانانه‌ی لیان که‌وتوو، به‌شیکى که‌مه له‌ مال و
سه‌روه‌تی موسلمانان به‌هه‌یز وه‌ریان گرتۆته‌وه، به‌ ته‌واوه‌تی په‌تی کرده‌وه کاروانه‌که بداته‌وه
به‌ قوره‌یش بۆ دوو دیه‌که زۆر قورسى نه‌کرد، ته‌نها وتی ده‌توانن به‌ فیدیه و پا‌ره خۆیان
بکهنه‌وه، به‌لام دوو که‌سمان دیار نین له‌ مه‌فره‌زه‌که تا ئه‌وان نه‌یه‌نه‌وه ئه‌مان فیدیه‌شیان لێ
قبوول ناگریت، پیغه‌مه‌به‌ر ﷺ ئه‌ترسا دوو که‌سه‌که ده‌ست قوره‌یش که‌وتن،
ئه‌ویش دوو هاوه‌لی به‌رپزی پیغه‌مه‌به‌ری خوا بوون ﷺ به‌ناوی (عوبه‌ی کوری
غه‌زوان و سه‌عدی کوری ئه‌بى وه‌قاص) له‌ کاتى گه‌رانه‌وه‌یان دا دوو وشتریان لێ ون ببوو
به‌دوایدا ده‌گه‌ران له‌ مه‌فره‌زه‌که دا‌برابوون، دواى چه‌ند رۆژیک ئه‌وانیش به‌سه‌لامه‌تى
گه‌رانه‌وه ناو شاری مه‌دینه، لی‌ره‌دا پیغه‌مه‌به‌ر ﷺ بریارى دا تا ئه‌و دوو هاوه‌له
نه‌گه‌رینه‌وه فیدیه له‌و دوو دیه‌ وه‌رناگریت، دره‌نگى خست تا هاوه‌له‌کان گه‌رانه‌وه پاشان
ئه‌ویش به‌ فیدیه ئازادى کردن.

چونکه پیغه‌مه‌به‌ر ﷺ سه‌رکرده‌یه‌ک بوو خوشه‌ویستی و ئاگا لی‌بوونی
ته‌واوه‌تى هه‌بوو بۆ سه‌ربازه‌کانی، هه‌میشه له‌ هه‌ولێ ئه‌وه دا‌بوو له‌ که‌نالی سیاسى
پروبه‌پرووی دوژمنی دانه‌خات، په‌یوه‌ندی سیاسى له‌گه‌ل دوژمنه‌کانی دا هه‌بی‌ت، بۆیه فیدیه‌ی
قبولکرد له‌ دیه‌کان و پیغه‌مه‌به‌ری خوا ﷺ هه‌قی کوژراوه‌که‌شى دا و‌اتا
خوینبا‌یى(دیه‌ی) کوژراوه‌که‌ی دا، تا دوژمن به‌هه‌مان شیوه مامه‌له‌ بکات ئه‌گه‌ر رۆژیک له
رۆژان دیل و کوژراوى موسلمانان هه‌بوو.

لی‌ره‌دا ئه‌م پرووداوه‌ کوژتابی هات و تا راده‌یه‌ک ئه‌م لاپه‌په‌یه داخرا و سه‌رى نرایه‌وه،
ئهمه‌ش هه‌لۆیست و کاریکی سه‌ربازی زۆر گه‌وره‌بوو له‌ به‌رژه‌وه‌ندی موسلمانان هاته‌وه،
ئیستا له‌ گو‌ره‌پاندا ته‌نها دوو هه‌یز له‌ ملمانێ و جه‌نگی سه‌خت و دژواردان ئه‌ویش ده‌وله‌تى

مه دینه و مه ککه یه، تا راده یه ک مه ککه هه موو شته کانی تیدا پروونه و هه موو کافرن به لام
مه دینه زور ترسناکه! موشریک و یه هوود و ئه عراب دهوری موسلمانانیاں داوه.

دوای پروودانی مه فره زهی نه خله

نومیر: له دوای کاره گه وره که ی مه فره زهی نه خله که چوونه ناو مآلی قوره ییش و ترس و دلّه راوکی زۆری خسته ناو پریزه کانی کافران به گشتی و قوره ییش به تاییه تی له ناو جه رگه ی دوژمندا چالاکیان کرد و سه رکه وتن، ئەمەش بەپراستی تەحەددایەکی زۆر گەورە ی موسلمانان بوو بۆ کافران.

بیگومان قوره ییش هه روا دانانیشت ده بیّت چاوێک به حسابات و کار و ئەمنییەتی خۆیدا بخشینیتەوه، سه رله نوۆی خۆی پیکبختەوه و کار و باری پیکبختەوه، چونکه موسلمانان گه یشتوونه ته جیگایه ک ئەوان هه رگیز بیران بۆی نه ده چوو، توانیان ده ست به سه ر کاروانیک بگرن که پریه تی له که رسته بۆ شاری مه ککه، ئەمە ئازایه تییه کی بیۆنیه، بۆیه حه قمه ن قوره ییش به دووری نازانیت ئەم کاره چهند جاری تر دووباره نه بیته وه، یاخود هێرش بکه نه سه ر شاری مه ککه و له پردا بده ن به سه ر قوره ییش.

هه موو ئەم گومانانه واده که ن خه لکی مه ککه دژی موسلمانان، ئاسایش و هیزی خۆیان پیک بخه ن و پارێزگاری له خۆیان بکه ن یان بیر له وه بکه نه وه هه لکوتنه سه ر شاری مه دینه، چونکه پیشتەر ئەم کاره یان ئەنجام داوو له پریگه ی (که رزی کوپی جابری فه ری)^{٥٤} هه ولیان داوه له وانه یه جاریکی تر هه وله که دووباره بکه نه وه به خه ستی و چری بکه نه وه سه ر موسلمانان، یاخود موشریکه کان بیر له وه بکه نه وه پریگری له کاروانی موسلمانان بکه ن و قافلە ی ئەوان ده ست به سه ر دا بگرن، یان هێرش بکه نه سه ر ئەو عه شیرەت و هۆزانه ی که موسلمان بوون له دووری شاری مه دینه دا.

هه موو ئەو هه ولانه ی باس م کرد ئەگه ری زۆری هه یه پروودات، له م نزیکانه دا هیزی موشریکی قوره ییش له گه لّ هاوپیهمانه کانی دژی موسلمانان پرووبه پروو بنه وه.

هه‌لۆیستی جووله‌که له دوای رووداوی نه‌خه

نومېر: له ئىتستادا كارى زور ترسناك له يه هوود چاوه پروان ده كړيت، جووله كه به گشتى هيچ سوز و عاتيفه يه كييان دهرنه برى بو ئىسلام، تنهنا چهند كه سېك موسلمان بوون له پهنجهى دهست تېپېر ناكات، ههميشه له قسهى ناشرين و پلان و خراپه كاريدان دژى پيغمه بهر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ و موسلمانان، دواى مفره زهى نه خله زياتر پرويان ناشكرا بوو به ته واوى پشتگيرى قورپه شيان ده كرد و به دهنكى بهرز نه يانده شارده وه كه قورپه ش مه زلوموه و موسلمانان زولميان كردووه، قورپه شيان به سهر موسلمانان سهرده خست، به ناشكرا و راشكاوانه ده بانوت خوشحال ده بين به هاتنى قورپه ش بو له ناو بردنتان!

ئىنجا يارىيان بە وشە دەکرد و وہکو فالگرتنەوہ جوړہ فالئیکیان دەگرتەوہ دەیانوت ئەو کەسەى کە کوژراوہ ناوی (عەمر کورى حەزەرەمى) یە واتا ناوہکەیان لیک ئەداوہ دەیان وت گۆشتى عەمر ئاوہدانى جەنگى داھیتنا و (حضرة)ى دەیانوت جەنگ ئامادە بوو واتا حازر بوو، ئەو ھاوہلە بەرپزەى کە عەمرى کوشت ناوی (واحیدى کورى عبداللە) ئەوانیش نموونەى ناوہکەیان دەھیتنا و دەیان وت (أوحدالعرب) واتا عەرەبى یەکخست و جەنگى ھەلگەرساند.^{۰۰}

بەم شێوەیە گەرمی زۆریان دا بە پیکلام کردن و بازارێ گەرم کردنی جەنگ دژی مۆسڵمانان و ھاوکاری قورەیشیان دەکرد لە پرووی میدیایییەوه، لە ھەمان کاتدا قسەی ناشرین و جێنێدان بە مۆسڵمانان لە کاتی کێدا مۆسڵمانان لەوان نزیکتەرن.

ماکوان: ئه‌ی هه‌لۆیستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ چی بوو له‌سه‌ر ئه‌م کاره‌ چه‌په‌لانه‌ی به‌هوود؟!

نومیر: پیغەمبەری خوا ﷺ ھەر نەیدەویست هیچ جۆرە رووبەروو بوونەوهەیک لە ناو شاری مەدینە رووبدات، ھەر موسلمانانی ھێور دەکردەوہ.

٥٥ - (وَقَالَتْ يَهُودُ - تَتَفَاءَلُ بِذَلِكَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَمْرُو بْنُ الْحَضَرَمِيِّ قَتْلَهُ وَاقْدُ بَنُ عَبْدِ اللَّهِ ، عَمْرُو : عَمَّرْتُ الْحَرْبَ ، وَالْحَضَرَمِيُّ : حَضَرْتُ الْحَرْبَ ، وَوَاقِدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ : وَقُدْتُ الْحَرْبَ . فَجَعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ عَلَيْهِمْ لَا لَهُمْ).

به لām قوناغیکى نوئى دیتە پيشهوه بۆ موسلمانان خويان ئاماده ده کرد بۆ قوناغى پرووبه پرووبونهوهى قورهيش و وا دوو سال موسلمانان هيجره تيان کردوه.

له مانگی شهعبانى سالى دووى كوچى قوناغیک دیتە پيشهوه پيوستى به شيكارى و هه لوهسته کردن ههيه له سهري، ئه ویش جيهاد له سهري موسلمانان فهرز ده بێت وهك نوێژ و زهكات.

وهكو خواى پهروهردگار له سهرهتا دا تهنها ريگهه بهرگري کردنى له خويان پيدا بوون

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ﴾ [الحج]

مۆلەت دراوه بهو ئيماندارانهى شهريان پیده گیرن، که بجهنگن و به رهه لستى بکهن چونکه به پراستى ستهم ليکراون، بيگومان خوا دهسهلاتى ههيه که سهريان بخات و سهرکه وتنيان پييه خشيت...

به لām له مهودوا رهوشه که زۆر جياواز تر ده بێت، ريگادان واته ئه گهري جهنگ ههيه ياخود نا، ئيستا جهنگ نهك چاوه پروان کراوه، به لکو پيوسته و له سهري موسلمانان داده نريت.

ماکوان: ههر ده بێت وا بێت، چونکه قورهيش که رامه تي شکاوه و برينداره، سهروهري و گوره يى و ته که بوورى له لايه ن موسلمانانه وه ورد و خاشکراوه، له م لاشه وه يه هوود دژى موسلمانان خهريکى پيلان و غه در و فيل (ده سيسه) و چالاكى ميداييه، هه لويسته که زۆر رهق و خراپ ده رده کهون، نابيت تهنها ريگه دراييت به جهنگ، ده بێت جهنگ پيوست بکريت و موسلمانان خويان بپاريژن و بهرگري له خويان بکهن.

دهرگای شهريان ليده کرپته وه، ليره وه بۆ ترسنوک و لاوازه کان که هه ز به جهنگ ناکه ن به دنياييه وه بۆيان چونکه قورسه، ئه گه ر پيشتري پيغه مبه ر ﷺ ته نها موهاجيره کاني کرده سهرباز ئيستا هه موو ناچارن ببنه سهرباز، چونکه فه رماني خوايه و هيج هه لپژارده يه کى تر نييه وهكو نوێژ و زهكات فهرز بوو له سهري موسلمانان.

نومير: به دنياييه وه ريک رهوشه که ئه وه يه که تۆ باسى ئه که يت.

ماکوان: ئه ي سه ره ئه نجام له و پرووداوه نوينا نه چى پرويدا؟

ياسای نوئی و پيويستبوونی سه‌ربازیی له‌سه‌ر موسلمانان

نومێر: له‌ ئه‌نجامی ئه‌م په‌وشه‌ و کات و زرووفه‌ ته‌شریع و ياسای نوئی دابه‌زی بۆ قۆناغی داهاتوو، ئه‌ویش فه‌رزبوونی جیهاده‌ له‌سه‌ر موسلمانان، موسلمانان هیچ هه‌لبژاردیه‌کیان نییه‌ بێجگه‌ له‌وه‌ی که‌ فه‌رمانه‌که‌ جێبه‌جێ بکه‌ن، ئه‌گه‌ر هێرش له‌لایه‌ن موشریکه‌کانه‌وه‌ کرایه‌ سه‌ریان ئه‌وه‌ پيويسته‌ له‌سه‌ریان به‌رگری بکه‌ن تاكو مردن له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوای په‌روه‌ردگار ئایه‌تی دابه‌زاند و ده‌فه‌رمووێت

﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة]

واته‌: جه‌نگ له‌سه‌رتان ب‌ریار دراوه‌ که‌ شتیکی ناخۆشه‌ بۆتان، به‌لام له‌وانه‌یه‌ شتیکتان لا ناخۆش بێت که‌چی خێر له‌وه‌دا بێت، هه‌روه‌ها له‌وانه‌یه‌ شتیکتان پێخۆش بێت که‌چی شه‌ر له‌وه‌دا بێت، بێگومان هه‌ر خوا خۆی ده‌زانێت (خێر له‌چی دایه‌)، ئیوه‌ نایزان.

ته‌واو جه‌نگ و کوشتاری کافران له‌ مه‌ودوا پ‌یگاپێدراو نییه‌، به‌لکو له‌سه‌ر موسلمانان پيويسته‌ و فه‌رزکراوه‌، هه‌روه‌رها خوای په‌روه‌ردگار زیاتر روونکردنه‌وه‌یدا بۆ موسلمانان که‌ هوکاري فه‌رزبوونی جیهاد بوو له‌م قۆناغه‌دا، هه‌روه‌ها هه‌ندیک ئه‌حکامی تاییه‌ت به‌جه‌نگ، مادام جیهاد فه‌رز بوو به‌ به‌ندایه‌تی و له‌ پێناوی خوادایه‌، به‌دلتیاییه‌وه‌ ئاکار و په‌وشت و ئه‌دای تاییه‌تی خۆیه‌تی هه‌روا هه‌ره‌مه‌کی و ته‌تار و مه‌غۆلانه‌ موسلمان ناچنه‌ جه‌نگه‌وه‌.

خوای په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر ئه‌و پ‌یسیانه‌ ده‌فه‌رمووێت:

﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُم وَلَا تَعْدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۝۱۰۰﴾
 وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُم وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا
 تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوا فِيهِ فَإِن قَتَلْتُمُوهُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ
 الْكَافِرِينَ ۝۱۰۱ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۱۰۲ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ
 الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ۝۱۰۳﴾ [البقرة]

واته: بجهنگن له پیناوی خوادا دژی ئهوانه‌ی که دژتان ده‌جهنگن، نه‌که‌ن ده‌ستدریژی
 بکه‌ن (دژی ژن و منال و مالآت و پرووه‌ک...هتد) چونکه به‌راستی خوا ده‌ستدریژکه‌رانی
 خوش ناویت.

(ده‌ست دریژکاران) بکوژن له هه‌رکویدا ده‌ستان به‌سه‌ریاندا پویش، ده‌ریان بکه‌ن له و
 شوینه‌ی که ده‌ریان کردن لپی (که شاری مه‌ککه‌ بوو)، بیگومان زۆرکردن له ئیماندار تا پاشگه‌ز
 بیته‌وه له ئایینه‌که‌ی له کوشتن خراپه‌ره، یاخود ئاشووب‌گیران و قسه‌هینان و بردن (که جاری
 وا هه‌یه ده‌بیته‌هۆی کوشتنی چه‌نده‌ها که‌س) له کوشتن خراپه‌ره، مه‌جه‌نگن دژی کافران له
 سنووری مزگه‌وتی هه‌رام و (که‌عه‌) دا هه‌تا ئه‌وان شه‌رتان پینه‌فرۆشن و نه‌جه‌نگن دژتان، خو
 ئه‌گه‌ر شه‌ریان پێفروشتن و جه‌نگان دژتان ئیوه‌ش بجه‌نگن دژیان، چونکه هه‌ر ئه‌وه‌یه
 پاداشتی بیباوه‌پان.

خو ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ کوڵیان دا و شه‌ریان وه‌ستان، ئه‌وه‌ خوا لیخووش بوو و میهره‌بانه (به‌لکو
 باوه‌پ‌بینن).

(خو ئه‌گه‌ر کافران کوڵیان نه‌دا و هه‌ر جه‌نگان و پیلانیان گیرا) ئیوه‌ش بجه‌نگن دژیان
 تاوه‌کو نه‌بته‌هۆی فیتنه و ئاشووب و ناخووشی (بو خه‌لکی به‌گشتی و ئیمانداران به‌تایبه‌تی)
 هه‌روه‌ها تا دین و ئاین و به‌رنامه و فه‌رمانه‌وایی بو خوای گه‌وره‌ بیت، خو ئه‌گه‌ر کوڵیان داو
 وازیان هینا، دژایه‌تی ته‌نها ئه‌و که‌سانه‌ ده‌کریت که زالم و سته‌مکارن.

پێویسته هه‌لوه‌سته‌یه‌ک بکه‌ین و زیاتر شیکاری له‌سه‌ر ئه‌م په‌وشه‌ بکه‌ین، بزاین حال و
 گوزه‌رانی موسلمان و بیجگه‌ موسلمانیش له‌ دوا‌ی پێویسته‌وونی جیهاد چی پرویداوه، له
 هه‌مان کاتدا په‌یامه‌که‌ بو موسلمانان و موشریکه‌کانی مه‌ککه‌ و ئه‌وانه‌ش خو‌یان به‌ دوژمنی
 موسلمانان ده‌زانن.

وه‌ره با به‌یانی برۆین بۆ شاری مه‌دینه و بزانیین حال و گوزه‌رانی موسلمانان چیه و هه‌لویتست و هه‌لسوکه‌وتیان چۆنه له‌گه‌ڵ دابه‌زینی ئهم یاسا نوێیه و دابه‌زینی ئایه‌تی خوای په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر جیهاد.

شه‌و خه‌وتین و بۆ به‌یانی چووینه ناو شاری مه‌دینه، شار زۆر قه‌ره‌بالغه هه‌ندیك خوشحاله، چه‌ك ده‌گرت و هه‌ندیك له‌ خه‌لكی له‌ موسلمانان هه‌ر به‌چه‌كه‌وه ده‌گه‌ریت، هه‌یز و توانای موسلمانان نیشان ئه‌دات وه‌كو هه‌مزهی مامی پێغه‌مبه‌ر ﷺ عومه‌ری كۆری خه‌طاب و سه‌عدی كۆری ئه‌بی وه‌ققاس، هه‌ست به‌ ئیمان و هه‌یزێکی زۆری تافه‌گه ئاسا ده‌كه‌یت له‌ناو شاری مه‌دینه‌دا له‌ ئه‌نجامی چووئان بۆ شاری مه‌دینه چه‌ند خه‌لكێك به‌دیكرد چه‌ز ده‌كه‌م بۆت باس بكه‌م نومێر؟! فه‌رموو خوشحال ده‌بم.

ماكوان: ده‌مه‌وێت بڵێم ئهم كاره چه‌ند جه‌مه‌سه‌ره له‌ چه‌ند خه‌لكێك كۆده‌بێته‌وه؟!

خه‌لكی یه‌كه‌م: خه‌لكی به‌شێوه‌یه‌كی گشتی چه‌زی به‌ جه‌نگ و كوشتار و پرووبه‌پرووبونه‌وه نییه، جه‌نگ هۆكاری ماله‌وتیرانی و له‌ناو چوونی ئازیزان و دۆستانه، ئه‌مه‌ش هۆكاری درووستكردنی رق و كینه و بوغز و ده‌مارگیریه.

ته‌نانه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و هاوه‌لان هه‌ر ده‌یانویست خۆیان له‌ جه‌نگ لابده‌ن به‌لام شه‌ره ئێتر یه‌خه‌ت ده‌گرت ئه‌گه‌ر نه‌یه‌كه‌یت كه‌رامه‌ت ده‌شكێت.

ئیسلام دانی به‌وه داناوه جه‌نگ بێزارو و مه‌كروه‌ه، به‌ واتای ئه‌وه نییه كه‌ فه‌رزكراوه ئێتر خوشه‌ویست بووه، نه‌خه‌ر به‌لكو به‌رده‌وام هه‌ر مه‌كروه‌و بێزارو له‌ خه‌لكی به‌گشتی و موسلمانانیش به‌تایبه‌تی.

به‌لام كه‌ جه‌نگ هات ناچارین ئه‌و مه‌كروه‌ه ئه‌نجام بدریت بۆ پاراستنی خوشه‌ویستانیان، پاشانیش به‌ندایه‌تی خوای په‌روه‌ردگار هه‌رمان و ته‌كلیفه‌كان به‌شێك له‌ قورسی و مه‌شه‌قه‌تیان پێوه‌یه، ئه‌گه‌ر چی فه‌رمانی خواش بێت. به‌لام كه‌ و‌تره‌ فه‌رزه و پێویسته‌ بارگران و قورس ته‌كلیف مه‌شه‌قه‌تیش بێت هه‌ر ده‌بێت ئه‌نجام بدریت وه‌كو نوێژ و پوژوو و زه‌كات و جیهاد و به‌خشین و خواردنه‌وه‌ی رق و توپه‌بوون له‌به‌ر خوا، ئه‌مه‌ی باس كرد به‌گشتی وایه، به‌لام له‌هه‌موو هاوكیشه‌یه‌كدا جیاوازییه‌ك هه‌یه، یان له‌هه‌موو قاعیده و بنه‌مایه‌كدا جیاواز و جیاکارییه‌ك هه‌یه.

به‌لام له‌ هه‌ندیك له‌ موسلمانان له‌ ناره‌حه‌تی و مه‌شه‌قه‌ و مه‌كروه‌وه ده‌گۆریت بۆ خوشی و شادی و په‌غبه‌ت لێوه‌رگرتن، ئه‌ویش ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ی په‌زنامه‌ندی خوای گه‌وره

به دهست بهینن، جا مروقی خواناس که نزیک بوو له خوای پهروهردگار هه رچی کاری قورس و نه مر و فره مانه لای خوشه ویست ده بیت، نه م گورانکارییه ته نها ئیمان ده توانیت بیكات، هه ر بویه پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَالِآلِهٖ وَسَلَّمَ له باره ی نوژه وه ده فره موویت: (نوژ بۆته بینایی چاوم) (وجعلت قرة عینی فی الصلاة)، جا با نوژ به شیک له قورسی و ته کلیفی تیدابیت، به لام له پیناوی خوای پهروهردگارا خوشه ویست ده بیت.

یاخود له باره ی جهاد و قیتاله وه ده فره موویت: هه زده که م له پیناوی خوای گه وردها جهاد و قیتال بکه م بکوژریم و زیندوو بیمه وه و بکوژریم و زیندوو بیمه وه و زیندوو بیمه وه (۳) جار فره مووی، له راستیدا مروقی هه زی به مردن نییه، به لام نه گه ر مردنه که ئیمان گورانکاری تیدا کرد بو شه هیدی، نه وکات له دلی موسلماندا خوشه ویست ده بیت و له پیناوی خوای گه وره هه ولی بو نه دات.^{۵۶}

یان وه کو خالیدی کوری وه لید ده لیت: به پیاوانیکه وه هاتومه ته جهنگ مردنیاں خوش دهویت، نه وهنده ی ئیوه دونیاتان خوش دهویت، له به رامبه ر دوژمنانیدا که فارسه کان بوون، مردن کاریکی مه کروهه و خه لکی هه زی پنییه.

خاتوو عایشه ده فره موویت: هه موو رقمان له مردنه (کلنا نکره الموت) به لام سوپاکه ی خالید هه زیان له مردن بوو، مردنیاں خوش دهویست له به ر نه وه ی ئیمان له پیناوی خوادا گورانکاری تیدا کردبوو، که واته نه و مه کروهه خوشه ویست ده بیت له جیگای خویدا، ئیتر با قورس و مه شه قهت بیت به لام موسلمانان له پیناوی خوای گه وردها خوشیاں دهویت.

خالی دووه م: ته نانه ت ئابه ته قورئانییه که که باسی که راهه تی جهنگ دهکات به لام ده فره موویت:

﴿... وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ تۆ شتیک ده بینی به خراپه له راستیدا پرپه تی له خیر و چاکه، پیچه وانه که ی ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ﴾... (۵۷) نه مه ش لای خه لکی ساده و نه زان و بیناگا له ئاین شتیکی زۆر قورس و ئاسته نگه و تیگه یشتنی نه سته مه، به لام خاوه ن ئیمان و خواناس راسته وخو لی تیده گات که نه م که ونه و ژیا نه له سه ر بنه مای قه ده ری خوای پهروهردگار، خوای گه وره له دایک دل سۆزتره بو منداله که ی، نه وه ی

۵۶. (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْلَا أَنْ أَشَقَّ عَلَى الْمُسْلِمِينَ مَا قَعَدْتُ خَلْفَ سِرِّي تَغْزُو فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَبَدًا وَلَكِنْ لَا أَجِدُ سَعَةً فَأَحْمِلُهُمْ وَلَا يَجِدُونَ سَعَةً فَيُخْرِجُونَ وَيَشُقُّ عَلَيْهِمْ أَنْ يَتَخَلَّفُوا بَعْدِي وَالَّذِي نَفْسِي مُحَمَّدٌ بِيَدِهِ لَوَدِدْتُ أَنِّي أَغْزُو فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَقْتُلُ ثُمَّ أَحْيَاءُ فَأَقْتُلُ).

باشه و چاکه بېت بۆ به‌نده‌کانی ده‌خوازیت و ئه‌مريان پېده‌کات، جا هەر ئوممه‌تیک له پیناوی پرهنسیپ و مه‌بده‌ئیدا جه‌نگا ئه‌وا سه‌ری به‌رزه له‌ناو گهلانی دونیادا، موسلمانان نه‌گه‌ر جه‌هاد بکه‌ن ئاسان نییه و قورسه، به‌لام سه‌ربه‌رز و به‌عیزه‌ت و ئازا و جیگای پز و ته‌قدیرن له‌ناو گهلان و ئومه‌تانی دنیا، کوشتر له پیناوی خوا عیزه‌ت ده‌به‌خشیت به‌ خاوه‌نه‌که‌ی، پێچه‌وانه‌که‌ی وازه‌تانی لێ تووشی زه‌لیلی و سه‌رشو‌ری ده‌بیت، هەر گه‌لیک له‌ خه‌بات و جه‌هاد دا بېت، ئه‌وا ماف و حه‌قی خۆی ده‌پارزیت و ناهێلێت لێ زه‌وت بکری، که‌واته جه‌هاد و کوشش کردن له پیناوی خوادا هیز و توانا و سه‌ربه‌رزی ده‌به‌خشیت، ئه‌وه قسه‌ی خۆی په‌روه‌ردگاره‌ خیر و چاکه له‌وه‌دایه‌ خۆی په‌روه‌ردگار هه‌لی ده‌بژیری، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا زۆر جار به‌ شیکاری دۆزینه‌وه‌ی ناوه‌خنی باب‌ه‌ته‌کان حیکمه‌ته‌کان ده‌رناکه‌ون، چونکه له‌ دوا‌ی هه‌موو ته‌کلیفیکی خۆی په‌روه‌ردگار هەر حیکمه‌تی زیاتر هه‌یه، ئه‌گه‌ر چی له‌ ناوه‌خن و باتنیدا چاکه هه‌بیت له‌ مه‌کروه‌ه‌کاندا، هیشتا درکی ئیمه‌ی مرو‌ف ناگاته‌ ستراتیژی قه‌زا و قه‌ده‌ری خۆی په‌روه‌ردگار، ئیماندار دُنیا‌یه له‌وه‌ی که‌ خۆی په‌روه‌ردگار باشت‌رینی بۆ داناهه‌ ئه‌گه‌ر چی حیکمه‌ته‌که‌ش نه‌دۆزیته‌وه، چونکه هەر له‌کو‌تایی ئایه‌تی فه‌رزبوونی جه‌هاد و خۆی گه‌وره ده‌فه‌رموو‌یت: خۆی گه‌وره زانتر و باشت ده‌زانیت له‌ ئیوه زانیاری ئیوه له‌چاو خۆی په‌روه‌ردگارا هه‌رگیز پێوه‌ر ناکریت و مرو‌ف هیچ نازانیت وَلَا يَكُنْ مِنَ الْخَائِلِينَ **يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ** ﴿البقرة﴾.

خالی سێهه‌م: له‌ خالی دووهمدا دوو جو‌ره ئیماندار ده‌رکه‌وت جو‌ریکیان ته‌کلیفی جه‌هاد و جه‌نگ و کوشتری پێ قورس و نا‌ره‌حه‌ته، به‌لام مادام خۆی په‌روه‌ردگار ئه‌مری کردووه‌ فه‌رزه له‌سه‌رمان با قورس‌یش بېت هەر ده‌یکه‌ین، جو‌ری دووهم له‌ ئیمانداران ئه‌م قورس و نا‌ره‌حه‌تییه و ته‌کلیفه‌ لایان بوو به‌ خۆشی و شادی، ئه‌گه‌ر له‌ پیناوی خۆی په‌روه‌ردگارا پارچه‌ پارچه‌ بکری ئینجا دل‌خۆش و ئارام و هێمن ده‌بنه‌وه، گومانی تێدانییه ئه‌م جو‌ره به‌رزترین پله‌ی ئیمانیان هه‌یه ئاواتیان شه‌هید بوونه، جو‌ریکی تر له‌ ئیمانداران هەر له‌ هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، پێیان وایه‌ تێستا کاتی نییه و قورسه و چه‌کیان نییه و به‌گو‌یره‌ی پێویست ژماره‌ی سه‌ربازیان نییه و ته‌کلیفه‌که هەر زۆر قورس ده‌بیت، ئه‌وانیش له‌کاتی لاوازی ئیمانداران، ته‌نها مه‌کروه‌ی خرایان ده‌بینی و هیچ خیر و چاکه‌یه‌کیان له‌ ناوه‌خن و باتنیدا نه‌ده‌بینی، ئیمانیان ئه‌وه‌نده به‌هیز نه‌بوو تا پالێان پێوه‌ بنیت بۆ ئه‌و کاره، ئه‌گه‌ر چی نا‌ره‌حه‌تییه.

ئهم کۆمه‌له‌ خۆ مونا‌فیک نه‌بوون هەر هاوه‌ل و ئیماندارێ راسته‌قینه‌ بوون، به‌لام له‌ چرکه‌ساتی لاوازی ئیماندا ده‌ژیان و ترس داگیری کردبوون، به‌لێ کۆمه‌لێک له‌ هاوه‌لان به‌م

شیوهیه بوون له کاتی فهرز بوونی جهنگ و کوشتار و جیهاد دا تووشی دله پراوکی بوو بوون،
 نهوهنده ترسان که ته مهنا و هیوایان دهخواست ئهم کاره له سهریان ههلبگیری و یاخود
 دوا بخریت بۆ کاتیکێ تر، نهوهتا من له شاری مه دینه دا دهیانینم، نهگهرچی زۆر سهیره
 بهلامهوه زۆر غه ربیشه، بهلام هاوهلان باشتین پهوهند و جیلن له هه موو سه ده کاندایه گومان
 دوا ی پیغه مبهران، ئهم پرووداوه له راستیدا پیویسته سوپاسی خوی گهرهی له سه ر بکهین که
 له ناو ئهو پهوهند و جیله نایابه دا حاله تی وا پرویداوه، بۆ ئه وهی نه وه کان تووشی باریکی له و
 شیوهیه بوون، بزنان چۆن پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله و سلم چاره سه ری کردووه و ههروه ها
 چۆن مامه له ی له گه لدا کردووه، لیره دا هه موو که س ده بیته ئه وه بزانیته که باسی مروف
 ده کهین، ئیسلام ئایینیکی زۆر واقعییه به چاو یکی زۆر ئاسایی ته مه شای جو ری مروفه کان
 ده کات، داخو چی بیته ئه و که ره ستانه ی چاره سه ری چرکه ساته کانی لاوازیوونی ئیمان
 ده کات؟!

بروا بکه نومیری برام ته مه شایان بکه ئه و کۆمه له که ئیستا ئاوا ده ترسن له جیهاد و
 کوشتن، هه ر ئه وانه بوون له شاری مه ککه دا داوای جیهاد و قیتالیان له پیغه مبه
صلی الله علیه و آله و سلم ده کرد و ئه وان فشاریان ده هینا که برۆن ئه بوجه هل و سه رانی قوره ش
 بکوژن، به لام لیره دا هاوکیشه که ریک پیچه وانه بۆ ته وه، ئیستا حاله ته که م بۆ ده رکه وت کاتیک
 له مه ککه ش داوای جیهادیان ده کرد له پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله و سلم له تاو بیتارامی و سه بریان
 بوو، هیچ سه بریان نه مابوو، له کاتیکدا ته نها داوایان لیکرابوو خویان بپاریزن، ئیستا به رامبه ر
 ئه و زالمانه داوایان لیده کریته جیهاد بکه ن له کاتیکدا داوای خویانه، که چی ترس دایگرتوون،
 دووباره ی ده که مه وه له ئارامگرتن و دان به خۆ داگرتندا لاواز بوون.

پاشان جاریکی تر پیت ده لیم ئه مانه مونا فیک نه بوون، به لکو باشتین بوون له جیله کانی
 ژیان، قوسووریان ته نها له کاتی ئیماندا هه بوو، زۆریک له وانه زۆر ئازا و چاونه ترس بوون،
 که چی له و کاته دا ئه و ترسه دایگرتن چاونه ترسیش بوون بۆ نموونه یه کیک له وانه سه عدی
 کوری ئه بی وه قاس بوو، پاشان ئایهت له سه ری دابه زی بۆ چاره سه ری کیشه ی ئه و کۆمه لانه.
 خوی گهره ده فه رموویت:

﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ۝ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ ۝﴾ [البقرة]

واته: ئەي ئەوانەي باوەرتان هێناوە بۆچی شتێک دەلێن و ئەنجامی نادەن؟ بۆچی
گوفارتان دژی کردارتانە؟

گوناھێکی گەورە و ھەلەبەکی مەزنە لای خوا ئەگەر شتێک بلێن و جوړیکی تر پەفتار
بکەن

بەپراستی خوا ئەو کەسانەي خوش دەوێت کە دەجەنگن لە پێناویدا بە یە کەریز و یە کپارچە
و یە ک دڵ، ھەرۆک دیواریکی بەرز ی قایمی تێھەلکێش و پیکوپیکی پاشان دواي سەرزنەنشت
و دانەوہی پاداشت، چارەسەرێکی تری هێناوە پێشەوہ قورئانی پیرۆز لە وەسفی ئەم جوړانەدا
بۆ ئەوہی ناخیاں ئاشکرا بیت و چارەسەری ترسەکیان بکەن خواي گەورە دەفەرمووێت:

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ
الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كُتِبَتْ عَلَيْنَا
الْقِتَالُ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَّعَ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَى وَلَا يُظْلَمُونَ
فَتِيلًا ۝﴾ [النساء]

واته: ئایا نەتینی ئەوانەي کە پێیان دەوترێت دەست بپارێزن کاتی جەنگ نییە، ھەر نوێژ
بکەن و زەکات بدەن، کەچی کاتی کە جەنگیان بۆ بپاریا درا، دەستەبەکیان لە خەلکی
دەترسان بە قەدەر ئەوہی کە لە خوا دەترسن یاخود زیاتریش دەیانوت: خوا بە تۆ بۆچی
جەنگت لەسەر فەرز کردین، خۆزگە بۆ ماوہەیک دوات دەخستین، بەوانە بلێ: رابواردنی
ژیانی دنیا زۆر کەم و کورتە، ژیانی قیامەت چاکتر و خوشتر و نەبراوہە بۆ ئەوانەي کە لە خوا
دەترسن و پارێزکارن، بە قەدەر تالی ناوکی خورمایەک ستمیان لێ ناکرێت.

خۆ ئەوان یەقینیان بەخوا ھەبوو، بەلام ترس لەو حالەتەدا تەنگی پێھەلچنی بوون، ئەمەش
ئەوہ دەردەخات خەلکی بەگشتی دەبێت ئازابیت، بەلکو پێویستیان بە وەرزش و پراھێتان
ھەبە بۆ ئازایەتی، ھەرۆک ئەوہی کەسێ لە تاریکی دەترسێت بەلام کە وردە وردە پراھێتان
پێکرد لە شوێنی تاریکیدا و چاوی بە تارمایی ئاشنا بوو ئێتر ترسەکی نامێنیت، جەنگیش
ھەروایە. ئەو ترسەي کە سواری مل و شانی موسلمانان بوو بوو کاریگەری خستبووہ سەر دڵ

و دهروونیان، له بهر ئه وه بوو که به قینیان به خوای پهروهردگار نه بوو سهریان ده خات و سه رکه وتوو ده بن، حاشا له و هاوه له بهر پزانه هم بیرکردنه وه یان بوو بیت، چونکه ئه وان باشتین ئیماندارن.

هۆکاری ترسه که ده گه پتیه وه بۆ ئه وهی ژیان و دنیا به سه ر دَل و دهروونیاندا زَال ببوو، پاشان به رده وام بوون له سه ر پاراستنی دینیان، ئه ترسان له وهی پهیدایان کردوو له دهستی بدهن، ئه و بیرکردنه وه ساته وه ختانه چرکه ساتی لاوازی ئیمانه، نه بوو دید و تپروانیی راست و ته ندرسته وه، له بیریان چوو بووه وه له هه ر جیگا و شوێنیکدا بن هه رده بیت به مرن- جا مردنه که به مردنی ئاسایی بیت یان کوشتن بیت، چونکه مرووف هه ر ده بیت بهریت، نیعمه تی ئاخیره ت به سه ریاندا له بیرکردبوو، دنیا و خوشیه کانی به سه ریاندا زَال بوو بوون له نیعمه ته کانی دنیاه وه ستیان پیکردبوو، هیچ ئیمانداریک له بهر خاتری دنیا، ئاخیره تی له بیر ناکات ئه گه ر بیته خاوه نی هه موو دنیاش.

دیسان چاره سه ری خوای پهروهردگار دابه زیه وه بۆ ئیمانداران له سه ر ئه و بنه مایه ی که پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلٰٓیْهِ وَسَلَّمَ پیشت پهروهرده ی کردبوون، گه راندنیه وه بۆ سه رچاوه و ماموستا که یان له شاری مه که که راهیتا بوون له سه ری پهروهرده بوون خوای گه وره ده فهرموو بیت:

﴿أَیْنَ تَكُونُوا يَذَرِكُمْ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ وَإِنْ تُصَبِّهُمُ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصَبِّهُمُ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا﴾ [النساء]

(دَلْیا بن) له هه رکوێ بن مردن یه خه تان پێ ده گریت هه تا ئه گه ر له قه لا و شوێنی سه خت و قایم دا بن، (دوو پرووه کان) ئه گه ر خه ریان بیته پێ ده لێن: ئه مه له لایه ن خواوه یه، وه ئه گه ر تووشی ناخووشی و زه ره ریک بین (به پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلٰٓیْهِ وَسَلَّمَ) ده لێن: ئه مه یان به هۆی تۆوه یه، پێیان بلێ: هه ر هه مووی (هه رچی پێش دیت) له لایه ن خواوه یه و (بۆ تاقی کردنه وه یه) ئه وه بۆچی ئه و خه لکه (باوه ر لاوازه) هیچ شتیک تێناگه ن و له راستیه کان حا لی نابن.

خالی چواره م: کۆمه لی موسلمانان دیاره به گشتی له سه ر ئه وه جیگیر بوون ده بیت به جه نگن و فهرز بووه له سه ریان، به لām ده بیت بزانی له گه ل کێ ده جه نگن، بۆ ئه وه ی به جه نگن ده بیت بزانی دوژمنه کانیان کین (شه لم کوێرم ناپارێزم) له ئیسلامدا نییه، هه موو کاریک به تایبه تی جه نگ ریکخه ستنی خو یه یه و ئه و چه ک و شمشی ره ی دراوه ته ده ست، ده بیت

بزانیت به‌رامبه‌ر کټ به‌کاری ده‌هینیت، ئیسلام هټیزی مافیا و شه‌په‌نگیز و دوور له‌ په‌حمه‌تی ناوټ، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ خ‌وای گه‌وره‌ ئه‌حکام و یاسای سه‌ربازی جه‌نگی بۆ دابه‌زاندن بۆ ئه‌وه‌ی بزانن جه‌نگ کردن به‌ندایه‌تییه‌، هه‌موو به‌ندایه‌تییه‌ کیش موباره‌که‌، هه‌موو موباره‌کیش له‌ ته‌فسیردا واتا خ‌زمه‌ت‌کردنه‌ به‌خه‌لکی، هه‌رچی موباره‌ک بوو یان به‌ده‌ق موباره‌ک کرابوو، دلنیا‌بن له‌خ‌زمه‌ته‌ به‌خه‌لکی به‌گشتی، جه‌نگ له‌ ئیسلامدا و له‌ پټناوی خ‌وادا موباره‌که‌، خ‌وای په‌وه‌ردگار ده‌فه‌رمووټ:

﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُم وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾

[البقرة]

واته‌: بجه‌نگن له‌ پټناوی رټبازی خ‌وادا دژی ئه‌وانه‌ی که‌ دژتان ده‌جه‌نگن نه‌که‌ن ده‌ستدریژی بکه‌ن (دژی ژن و منال و مالات و....هتد) چونکه‌ به‌پاستی خوا ئه‌و ده‌ستدریژیکه‌رانه‌ی خ‌وش ناوټ.

له‌م ق‌وناغه‌دا موس‌لمانان ته‌نها له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ ده‌جه‌نگن که‌ هټیش ده‌که‌نه‌ سه‌ریان، ئه‌وان ده‌ست به‌ جه‌نگ ده‌که‌ن، مه‌به‌ستم دوژمنه‌که‌یانه‌، ئه‌م جو‌ره‌ جیهاد و جه‌نگه‌ ناسراوه‌ له‌ ئیسلامدا به‌ (جیهادی ده‌فع) یاخ‌ود ته‌نها جیهادی به‌رگریکردن له‌ خ‌ویان.

جیهاد بۆ ب‌لا‌و‌کردنه‌وه‌ی ناوی خ‌وای په‌روه‌ردگار و شه‌ریعه‌ته‌که‌یه‌تی هه‌رکه‌س له‌به‌رده‌میاندا وه‌ستاوه‌، به‌دلنیا‌یه‌وه‌ ده‌بی‌ت جیهادی له‌گه‌لدا بکری‌ت ئه‌م ق‌وناغه‌ ق‌وناغی فه‌تح کردن و ب‌لا‌و‌کردنه‌وه‌ی ئاین نییه‌ له‌ هه‌موو جیهاندا، به‌ل‌کو ته‌نها به‌رگری کردنه‌ له‌ خودی ئیسلامه‌که‌ له‌شاری مه‌دینه‌ و ده‌روو‌پشتی.

هه‌رب‌ۆیه‌ موس‌لمان ده‌بی‌ت له‌ فیه‌قی واقیعه‌که‌ی بزانیت و بیناسیت تا بزانیت هټیزی چه‌نده‌ و چ‌ونه‌، په‌لاماری هه‌موو جی‌گایه‌ک نه‌دات دوژمن ب‌خ‌و‌ی دروست بکات، به‌ل‌کو له‌م ق‌وناغه‌دا ته‌نها هه‌ول‌ی پاراستنی ده‌وله‌ته‌که‌یه‌ و چ‌اوی ته‌ماع نییه‌ بۆ کوتانه‌ سه‌ر ده‌وله‌تی فارس و پ‌ۆم (جیهادی ته‌له‌ب و فه‌تح له‌م ق‌وناغه‌دا نییه‌، به‌ل‌کو ز‌ۆر دووره‌ بۆ ئه‌م ق‌وناغه‌).

که‌واته‌ موس‌لمانان ئه‌گه‌رچی دوژمنه‌که‌یان کاتی جه‌نگیان بۆ دیاری ده‌کات ئه‌وان ده‌بی‌ت به‌رگری له‌خ‌ویان بکه‌ن و نییه‌تی خ‌ویان ته‌نها له‌به‌ر خوا بی‌ت، پاشان له‌ پټناوی مانه‌وه‌ی

نهفس و خاک و سامان و بهرزه وهندییه کانیان بیت، سه رهتا ده بیت جهنگ له گه ل تهوانه بیت که له گه لتان ده جهنگن و له پیناوی خوی گوره دا بیت.^{۵۷}

خالی پینجه م: شه هوه تی توله سندنه وه له دل و دهروو نماندا چه که ره بکات و نه وهی بهرام بهرمان کراوه، تیمه ش هه مان کار نه نجام بدهینه وه، جا که وابوو جیاوازی زالم له گه لیاندا نابیت تهوانیش ده سه لاتیان هه بیت وه کو زالم بکه، خوی پهروه دگار و شهریه ت ته م کاره به هیچ شیوه یه ک قبول ناکات، یاسای جهنگ گورانکاری به سهردا نایه ت له هیچ کات و زه منه و جیگا و شویتیکدا، له ئیسلامدا به هیچ شیوه یه ک ده ستریزوی جیگای قبول نییه، تهوانه ی ده ستریزوی ده که نه سهر خه لکی خوی گوره خووشی ناوین و رقیانی لیده بیته وه.^{۵۸}

دادپهروه ری به ده ستریزوی دروست نابیت، ئیسلام دادپهروه ری ده ویت یاسا و ریتسا و شهریه ت ده چه سپیتیت، ئاسایش و هیمنی بو خه لکی ده ویت، دادپهروه ری له گه ل هه موو لایه کدا ده بیت نه نجام بدریت به کافر و موسلمان وه:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَجْلَوْا شَعِيرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا أَمْوِنَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاَنُ قَوْمٍ أَن صَدَّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝﴾ [المائدة].

ئه ی تهوانه ی باوه پتان هیناوه ده سترکاری دروشمه کانی خوا مه که ن و هه لی مه وه شیننه وه (به تاییه ت دروشمه کانی چه ج و عومره) ههروه ها مانگه کانی چه رام که: (رجب و ذوالقعدة و ذوالحجه و محرم) ه تیکی مه دهن، تهو قوربانیا نه ش که ده کریت (مه رجه کانی مه شیوینن) تهو ملکوانکه و شتانه ی (که ده کریته ملی ناژه ل) که نیشانه یه بو نه وهی که خاوه نیان بریاری داوه که بکرین به قوربانی) لپی مه که نه وه، ریتگه لهوانه مه گرن که دین بو زیاره ت و (طواف) ی که عبه به ئومیدی فه زل و په زامه ندی خوا، کاتی که ئیحرام ده شکینن بوتان هه یه راو بکه ن. دوژمنایه تی و رقه به رایه تی که ساتیک، که نه یان هیشت کاتی خوی زیاره تی که عبه بکه ن، مه که ن هوی ده ستریزوی و به رپا کردنی ناخووشی، یارمه تی و کومه کی یه کتری بکه ن له سهر چاکه و خواناسی، نه که ن یارمه تی و کومه کی یه کتر بکه ن له سهر گوناوه ده ست دریزوی، له خوا بترسن و پاریزکار بن چونکه به راستی خوا توله سینهریکی زور به هیته.

۵۷ - هه مان ئایه تی پیشووتر ۱۹۰ البقرة.

۵۸ - هه مان ئایه تی پیشووتر.

هه‌موو ده‌ستدریژییه‌ک قه‌ده‌غه و هه‌پام کراوه له ئیسلامدا به تاییه‌ت له یاسای جه‌نگدا، غه‌در و خیانه‌ت هه‌پامه، ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌ی خه‌لکی و ئه‌سیر تاوانه و هه‌پامه یاری کردن به لاشه‌ی دوژمن و شیواندنی هه‌پامه و یاسا‌غه له ئیسلامدا کوشتن له پیتاو هه‌زی مروّف، به‌دلتیاییه‌وه تاوان و هه‌پامه، وێران‌کردن و پروو‌خاندن و شکاندن نییه له ئیسلامدا، زوڵم و زور‌کردن نییه له هه‌چ مروّفیک هه‌ر بیروو‌باوه‌پێکی هه‌بیت، هه‌روه‌ها زوڵم له ئاژه‌ل و نه‌باتیش هه‌ر هه‌پامه له ئیسلامدا.

ئهمه‌ش قسه‌ی ما‌کوان نییه، به‌لکو پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموو‌یت و هه‌موو ته‌علیماتی یاسای شه‌ریعه‌ته و پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌وه‌حی پیتی را‌گه‌یان‌دووین، جه‌نگ له ئیسلامدا به‌رامبه‌ر به‌ دوژمن پێک‌خراوه‌ نابیت زوڵم و زوری و ده‌ست درێژ‌کردنی تیدا‌بیت.

ئهی گویت لێ نه‌بوو پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چی فه‌رموو‌ه؟!

فه‌رمووی: بڕۆنه جه‌نگ ده‌رچن به‌ناوی خ‌وای په‌روه‌ردگار، به‌ پشتیوانی خ‌وای و له‌سه‌ر می‌لله‌ت و ئوممه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیر مه‌کوژن، من‌دال مه‌کوژن، ژن مه‌کوژن، زیاده‌پرویی و ده‌ستدریژی مه‌که‌ن، ده‌ست که‌وته‌کان‌تان کو‌بکه‌نه‌وه به‌ داد‌په‌روه‌رانه‌ دابه‌شی بکه‌ن، چاکه‌خ‌واز بن، چاکه‌کار بن له‌گه‌ل خه‌لکی‌دا، چونکه‌ خ‌وای گه‌وره‌ چاکه‌کارانی خ‌ۆش‌ده‌وو‌یت.^{۵۹}

هه‌روا ئه‌و هاوه‌له‌ به‌پێژه به‌ناوی بو‌په‌ریده‌ بو‌ی گێرا‌ینه‌وه که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی بڕۆن بجه‌نگن له‌پیتاوی خ‌وادا، له‌گه‌ل ئه‌وان بجه‌نگن که‌ کوفر به‌خ‌وای گه‌وره‌ ده‌که‌ن، به‌لام زیاده‌پرویی و ده‌ستدریژی مه‌که‌ن، غه‌در مه‌که‌ن و یاری به‌لاشه‌ی مردوو‌ی دوژمن مه‌که‌ن، لاشه‌یان مه‌شیو‌ینن، من‌دالی بچ‌ووک مه‌کوژن، ئه‌وانه‌ مه‌کوژن که‌ خ‌ویان بو‌ دینداری ساغ کرد‌وته‌وه له‌ جی‌گای به‌ندایه‌تیان‌دا وه‌کو (سه‌وامع)؛ وه‌کو که‌پ‌رێکی بچ‌ووک وایه‌).^{۶۰}

۵۹ - اِنْطَلِقُوا بِاسْمِ اللَّهِ وَعَلَىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ لَا تَقْتُلُوا شَيْخًا قَانِيًا وَلَا طِفْلًا وَلَا صَغِيرًا وَلَا امْرَأَةً وَلَا تَغْلُوا وَصَمُوا غَنَائِمَكُمْ وَأَصْلَحُوا وَأَحْسَنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ.

۶۰ - (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا بَعَثَ سَرِيَّةً قَالَ أَعِزُّوا بِاسْمِ اللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَاتِلُوا مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ لَا تَغْلُوا وَلَا تَغْدِرُوا وَلَا تَمُتُّلُوا وَلَا تَقْتُلُوا وَلِيدًا وَلَا امْرَأَةً وَلَا شَيْخًا وَلَا أَصْحَابَ الصَّوَامِعِ).

هه‌روه‌ها که وه‌زیره‌که‌ی واته: ئه‌بویکری صدیق ده‌بیته خه‌لیفه و سوپا ئاماده ده‌کات ده‌فه‌رموویت: خیانت مه‌که‌ن، زیاده‌پووی مه‌که‌ن، غه‌در مه‌که‌ن، یاری به‌لاشه‌ی مردوو مه‌که‌ن، مندالی بچوک مه‌کوژن و پیاوی پیری به‌سال‌اچوو مه‌کوژن، ژن مه‌کوژن، دارخورما مه‌شکینن، هیچ داریکی به‌ردار مه‌سووتینن و مه‌برنه‌وه، هیچ مه‌ر و مالا‌تیک له‌ناومه‌به‌ن ته‌نھا مه‌گه‌ر بۆ خواردن نه‌بیته، ئه‌گه‌ر به‌لای خه‌لکانیکدا تپه‌ربوون خو‌یان بۆ به‌ندایه‌تی ته‌رخان کردبوو وازیان لیبه‌نینن و ئه‌وانه خو‌یان بۆ به‌ندایه‌تی خواکه‌یان ته‌رخان کردوو.^{١١}

ئه‌وه ره‌وشتی جه‌نگی ئیسلام و موسلمانانه، له‌ جه‌نگی موسلماناندا کوشتنی خه‌لکی سیفیل و مه‌ده‌نی نییه، یان ئه‌وه‌ی جه‌نگی له‌گه‌ڵ نه‌کردی تۆ په‌لاماری ناده‌یت، له‌ناوبردن و کۆمه‌لکووژی نییه و له‌ ناوبردنی گشتی نییه، شتیک نییه له‌ ئیسلامدا هاوشیوه‌ی هتروشیما و ناکازاکی و له‌ناوبردنی موسلمانان به‌ده‌ست ته‌تار و مه‌غول و له‌ناوبردنی ٨٠ ملیۆن هینده سووره‌کانی ئه‌مریکا و له‌ناوبردنی خه‌لکی ئوسترالیا و که‌نه‌دا، خه‌لکی تر به‌یینه‌تی جیگایان، له‌ ئیسلامدا دوور و نزیک شتی وانیه و پرووی نه‌داوه.

له‌ جوانی و به‌دواداچوونی جه‌نگه‌کانی ئیسلام ئه‌وه‌یه به‌یاسا پێکخواه، جه‌نگی ئیسلام و موسلمانان خواه‌نی ره‌وشته و به‌دریژی شارستانییه‌تی ئیسلامی جه‌نگی موسلمانان نه‌وونه بووه، له‌ کاتی رووبه‌رووبوونه‌وه‌یاندا خواه‌نی ره‌وشته بوون.

له‌به‌ر ئه‌وه خواه‌نی مه‌نه‌جی په‌بانییه و له‌ به‌رزه‌کان به‌رزتر و جوانتر و مه‌زن تره.

ئهمه‌ش ئه‌وه‌مان نیشان ئه‌دات یاسا‌کانی مرو‌ف ناته‌واو و نو‌قسانن، به‌لام یاسای خ‌وای په‌روه‌ردگار یاسای ئاسمانیه و هه‌موو دادپه‌روه‌رییه‌کی تیدا به‌رجه‌سته ده‌بیته، یاسای جاهیلی و قانونی وه‌ضعی نییه له‌ هه‌موو به‌ند و ته‌علیماتیکدا ته‌واو بیته، خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رموویته:

﴿أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ [المائدة]

ئایا ئه‌وانه حوکم و فه‌رمان‌په‌وایی جاهیلیه‌ت و نه‌فامییان ده‌ویته و ئه‌ویان لاپه‌سه‌نده؟! (ئاخه‌ر بۆ بیرناکه‌نه‌وه) کێ هه‌یه به‌قه‌ده‌ر خوا حوکمی جوان و چاک و به‌جی بیته، (به‌تایبه‌تی) لای ئه‌و که‌سانه‌ی که به‌وردی سهرنج ده‌ده‌ن و وێژدان و هه‌ستی زیندوو‌یان هه‌یه.

٦١ - (لاتخونوا ولا تغلوا ولا تغدروا ولا تمثلوا، ولا تقتلوا طفلاً صغيراً، ولا شيخاً كبيراً، ولا تعقروا نخلاً ولا تحرقوا ولا تقطعوا شجرة مثمرة ولا تذبحوا شاة ولا بقرة ولا بحيراً) إلا المكمله، وسوف تمرّون بأقوام قد فرغوا أنفسهم في الصوامع (إي الرهبان) فدعوهم وما فرغوا أنفسهم له) الطبري.

خالی شه‌شهم: خوی پهره‌ردگار هیژ و توانای دا به‌موسلمانان و ترس و دل‌پراوکی خسته دلی کافران به‌ئایه‌تی (۱۹۱) سوره‌تی البقرة ده‌فهرموویت:-

﴿وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ...﴾ (۱۸۸)

(ده‌ستدریژکاران) بکوژن له هه‌رکویدا ده‌ستان به‌سه‌ریاندا پوشت، ده‌ریان بکه‌ن له‌و شوینه‌ی که ده‌ریان کردن لئی (که شاری مه‌ککه بوو)...

به‌ئاشکرا بانگه‌شهی جه‌نگی به‌رگویتی مله‌پورانی قوره‌یشدا، ئه‌وانه‌ش که هاوکاریان ده‌کات له‌ئهم‌په‌وه هه‌موو جه‌نگاوه‌ریکی قوره‌یش ئامانجه بو‌موسلمانان و جه‌نگیان له‌گه‌لدا ده‌که‌ن، جارن هه‌موو موسلمانیک ئامانجی قوره‌یش بوو ئیستا به‌هه‌مان شیوه‌ موسلمانان له‌که‌مین و مه‌ته‌ریژدان و به‌ته‌واوه‌تی سه‌نگه‌ریان گرتوو له‌کافرانی قوره‌یش، جا له‌هه‌رکوویه‌ک‌داین له‌ناو شاری مه‌ککه له‌مه‌دینه له‌ناو کاروان و قافل‌ه‌کانیان...هتد.

هه‌موو ئهم جورئەت و ئازایه‌تیبه‌که‌ دروست بوو بو‌موسلمان، دوژمنانیان ترسیان لینیشت و ته‌نها به‌سی وشه ﴿وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ...﴾ ئیتر ئهم ده‌قه له‌ئایه‌تی قورئانی بووه بانگه‌شهی ئاشکرای جه‌نگ دژی قوره‌یش، ئه‌وه‌ی پیشتەر پرویدا له‌مه‌فره‌زی نه‌خله ئه‌وا ئه‌مجاره‌ ده‌یان جاری تر له‌و جوړه‌کارانه‌ دووباره‌ ده‌که‌نه‌وه، ئیتر ده‌بی‌ت قوره‌یش باجی ئه‌و هه‌موو زولمه‌ی بدات پیشتەر ئه‌نجامی داوه‌ دژی موسلمانان.

خالی چه‌وته‌م: خوی گه‌وره له‌و ئایه‌ته‌دا له‌سوره‌تی البقرة ۱۹۱ ده‌فهرموویت:

﴿...وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُم...﴾ (۱۸۹)

ده‌ریان بکه‌ن له‌و شوینه‌ی که ده‌ریان کردن لئی (که شاری مه‌ککه بوو)...

ئهم هه‌ره‌شه‌یه زۆر گه‌وره‌یه و به‌رزبوونه‌وه‌یه‌کی زۆر سه‌خته به‌سه‌ر قوره‌یشدا زۆر پروون و ئاشکراشه، ئاییه‌ته‌که ده‌فهرموویت مادام ئیوه‌یان ده‌رکرد له‌شاری مه‌ککه، ئینجا ئیوه‌ش ده‌توانن ده‌ریان بکه‌ن له‌شاری مه‌ککه‌دا، ئینجا ئایینه‌که بانگه‌شهی ئه‌وه ده‌کات ده‌بی‌ت ئهم جاره‌ موسلمانان و کافران دوورکه‌ونه له‌شاری مه‌ککه ﴿...وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُم...﴾ قوره‌یش باشتەر له‌وه‌گه‌یشتبوو که ئایه‌تی قورئانی واتا پیاده‌کردن له‌لایان موسلمانانه‌وه، له‌هه‌موو ساتیکدا موسلمانان ئه‌گه‌ری ئه‌وه‌یان هه‌یه هه‌لبه‌کوتنه‌ سه‌ر شاری مه‌ککه، باش درکیان به‌وه‌کرد که په‌وشه‌که زۆر ترسناکه و خه‌ته‌رناکه وه‌کو سالانی پرا‌بردوو نییه، ئه‌وانه‌ی له‌ناو مزگه‌وتی چه‌ره‌م دا ئازار و ئه‌شکه‌نجه ئه‌دران ئیستا خاوه‌نی هیژ و شان

و شهوکه تن و هیژ و توانا و ژماره یان له زیاد بووندایه و به تهواوی هه پره شه ن له سهر شاری مه ککه ی پیروژ.

له هه مان کاتدا موسلمانان ده بیته به وه بزنانن که خاوه ن بهر پرسیاریه تیه کی زۆر گه وره ن، له هه مانکاتیشدا بهر پرسیاریه تیه کی نوێ که وتۆته سهر شانیان، ده بیته بزنانن چۆن مامه له ی له گه لدا ده که ن، ده بیته باش له وه تیه گه ن موسلمانان ته نها بهرگری له دین و ژینیان ده که ن، ده بیته کاری به که م و کو تای موسلمانان بانگه واز بیته بو ئایینی ئیسلام و بلاو کردنه وه ی خودی ئایینه که، ئه م ئایینه هیوا و هیژ و توانای به خشییه موسلمانان و خه وێکی هیوا پیخواستنیکی بو ده سته بهر کردن، گه یشته پله یه کی وا که موسلمانان هه رگیز به خه یالیشیاندا نه هاتوو، له پۆژانی داها تووه وه درده که ویت.

خالی هه شته م: ئه گه ر ته ماشای کو تای ئایینه که بکه ین ده بینین موسلمانان فیری فیهی پیوه ریان ده کات، چۆن له سهر چ بنه مایه ک پیوانه ده که ن له باسی مه فره زه ی نه خله دا، خوا ی گه وره له ئایه تیکدا ده فره موویت:

﴿...وَأَلْفِتْنَهُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ...﴾ [البقرة]

...کاره ساتیکی گه وره و هه له یه کی گه وره یه، به ره هه لستی رتیا زی خوا و بیباوه ریه پی و (تاوانیکی گه وره یه) و (جهنگ) له مزگه وتی حه رام دا...

له هه مان کاتدا لیته دا دووباره بوته وه:

﴿...وَأَلْفِتْنَهُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ...﴾ [البقرة]

به هه مان شیوه له کو تای ئایه تی ۱۹۳ البقرة ده فره موویت:

(خو ئه گه ر کافران کو لیان نه داو هه ر جهنگان و پیلانیان گیرا) ئیوه ش بجهنگن دژیان تاوه کو نه بنه هو ی فیتنه و ئاشووب و ناخووشی (بو خه لکی به گشتی و ئیمانداران به تاییه تی) هه روه ها تا دین و

ئایین و بهرنامه و فره مانره وایی بو خوا ی گه وره بیت، خو ئه گه ر کو لیان داو وازیان هیتا، دژایه تی ته نها ئه و که سانه ده کریته که زالم و سته مکارن.

که واته فیتنه و هه لگه رانه وه و هه لخه له تاندنی خه لکی و په شیمان کردنه وه یان له دین پیسترین تاوان و خراپترین تاوانه!

واته وازه‌یتان له دین و گۆرینی ئیمان، یاخود نه‌هیشتنی خه‌لکی بۆ چوونه ناو ئاینه‌که ئه‌وپه‌ری تاوانه، چونکه قیامه‌تی له کيس ده‌چیت و له کۆتاییدا دۆراو و له ئاگردایه!

ئه‌وه‌ی له پێناو ئاینه‌که‌دا ده‌کوژریت له به‌رزترین پله‌ی به‌هه‌شت دایه، زانراویشه که ژیا‌نی ئاخیره‌ت و ئه‌و دنیا به‌هیچ شێوه‌یه‌ک پێوه‌ر ناکریت به ژیا‌نی دنیا‌ی فانی، هه‌ر که‌س قیامه‌تی له‌ده‌ست دا له دۆرا و سه‌رگه‌ردانه‌کانه، هه‌یچ شتێک فریا‌ی ناکه‌وێت بۆ ئیسلام و چاکسازی، که‌واته تاوانی فیتنه‌ی دین به‌هیچ جو‌ریک لێخۆشبوونی نییه، له کوشتن و برین و هه‌موو تاوانه‌کانی تر گه‌وره‌تره و ترسناک‌تره، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌م هۆکاره‌ بوو زیاتر منیش بواری بانگه‌وازم هه‌لبژارد دژی مولحید و بێ‌دینه‌کانی کورد، چونکه ده‌مزان‌ی خه‌لکی چۆن سه‌رگه‌ردان ده‌که‌ن.

به‌م شێوه‌یه‌ ده‌بیت موسلمانان باش له فیتنه‌ی دین و هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی تیبگه‌ن و واقعی کاره‌که‌ بزانی و جیل له‌دوای جیل ده‌بیت به‌رده‌وام بین تا پۆژی قیامه‌ت، که‌واته فیه‌قی پێوه‌ر بۆ کارکردن بزانی و ئاراسته‌ی ژیا‌نی خه‌لکی بکه‌ین و هه‌موو موسلمانان له‌و تاوانه‌ ئاگادار بکه‌ینه‌وه چۆن خوا‌ی گه‌وره‌ هاوه‌لان و پێغه‌مبه‌ر ﷺ فیر کرد له هه‌مانکاتدا فیری ئه‌وه‌مان ده‌کات و هاوار و یارمه‌تی ده‌رمان ده‌بیت فیه‌قی پێوه‌ر له ئه‌حکام بپاری له کات و زه‌مه‌نی جیاوازا به‌کار به‌یتیت.

خالی نۆیه‌م: هه‌ر له ئایه‌ته‌که‌دا ته‌شریعی زۆر نوێی تیدا دابه‌زی که زۆر خه‌یال بوو لای هاوه‌لان له پێشدا، ئه‌ویش ئه‌حکامی جه‌نگ له‌ناو شاری مه‌که‌که و مزگه‌وتی حه‌ره‌مد، خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت:

﴿وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَقْتُلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة]

واته: (ده‌ست درێژکاران) بکوژن له هه‌رکۆیدا ده‌ستان به‌سه‌ریاندا پو‌یشت، ده‌ریان بکه‌ن له‌و شو‌ینه‌ی که ده‌ریان کردن لێ (که شاری مه‌که‌که بوو)، بێگومان زۆرکردن له ئیماندار تا پاشگه‌ز بێتته‌وه له ئاینه‌که‌ی له کوشتن خراپتره، یاخود ئاشووبگێران و قسه‌هێنان و بردن (که جاری وا هه‌یه ده‌بیتته‌وه‌ی کوشتنی چه‌نده‌ها که‌س) له کوشتن خراپتره، مه‌جه‌نگن دژی کافران له سنووری مزگه‌وتی حه‌رام و (که‌عه‌) دا هه‌تا ئه‌وان شه‌رتان پێنه‌فرۆشن و نه‌جه‌نگن

دژتان، خو ئه گهر شهريان پيڤروشتن و جهنگان دژتان ئيوش بجهنگن دژيان، چونكه ههر ئه وهيه پاداشتي بيابوه پاران.

كوڤايي ئهم ئايه ته هه پره شهيه كي زور ترسناكي تيدا به بو قوره يش، باسي جهنگ دهكات له ناو شاري مه ككه دا، وای ليها تووه گرتي شاري مه ككه بووه به شتيكي واقيعي نهك هه پره شه ياخود ته نها بيروكه يه كه، به لكو زور نزيكه و واقيعيه گرتي شاري مه ككه، چونكه ئه مه تا ئه حكامي بو دابه زي و ياسا و ريساي بو پيڤخرا، ئهم ئايينه بي شكو گومان ئهم كارش ترس و له رزي خسته دلي كافره كان به گشتي و دل و ئارامي و چه سپاندني دا به موسلمانان، دلنيا بووني ئه وان كه قسه ي خوي پهره ردگار حقه، ئه مه ش زور گه وره بوو لاي هاوه لان، بيهيئنه بهر چاوي خوڤ دهوله تيكي نوڤ كه زور سه ره تايه، باس له وه دهكات و ئه حكام و ياسا و ريسا و ته عليماتي بو پايته ختي دهوله تي دوژمن دانه ئيت، گوماني تيدا نيه ئه مه ش ئه وه ده رده خات كه بروا به خوڤه تي زور به موسلمانان ده رده كه ويڤ، عه زيمه ت و هيڤ و گوڤيكي يه كجار زور له به ديهيئاني ئامانجه كاندا هه يه. ئه گهر چي موسلمانان له مانگي هه پامكراوه كاندا جهنگيان كرد، به لام ئايينه كه دلنيابي ئه وه ئه داته وه به خه لكي به گشتي كه موسلمانان ئي حترامي شته هه پامكراوه كان ده گرن. دينه كه مان نه گوڤراوه، به لكو له ناو مزگهوتي هه پامدا جهنگ ناكهن، مه گهر كه سيك جهنگيان له گه لدا بكات، ئهم حوكمه زور به ي زانايان له سه ر ئه و رايه ن كه ئهم ئايه ته مه نسوخ نيه، به دلنيا ييه وه موسلمانان جهنگ ده كهن ئه گهر جهنگيان پيڤروشن له ناو شاري مه ككه، ئه مه ش كاريگه ري زور چاكي هه بوو له سه ر دل و ده رووني موسلمانان و پيڤه وانه كه شي كاريگه ري زور خراپي كرده سه ر قوره يش.

خالي ده يه م: ئه گهر چي موسلمانان به راشكاوانه جهنگيان راگه ياندوه دزي قوره يش له هه مان كاتدا راگه ياندني ئهم جهنگه بو خاتري شه هوه ت و حه زيان و توڤه سه ندنه وه و سه ركه وتني ئه مني و دل و ده رووني نيه، به لكو خوي گه وره فيريان دهكات كه ئامانج و غايه ت له م جهنگه دا ته نها بو هيدا يه تي خه لكي به گشتي بو وه رگرتي ئيمان به بو ئه و كافره مله وڤه تاوانبارانه، هه رچي كاري خراپه ده رحه ق به خوا و پيڤه مبه ر ﷺ و موسلمانان ئه نجاميان داوه، گه پانه وه و توڤه يان كرد ئه وا خوي گه وره به به زه ييه وه لتيان خوڤ ده بيت ته نانه ت موسلمانيشيان كوشتيڤ، نادرته وه به ناوچاوانياندان و رابردوويان داوه خريڤ و په ريه كي نوڤيان بو هه لده ده نه وه، له گه ل ئه وه هه موو هه پره شه و ترساندن ي كافران و مله وڤان، خوي گه وره ليخوڤبووني گشتي بو ده ركردن، له گه ل ئه وه هه موو زولم و سته مه ي كرديان، هيشتا درهنگ نيه بو گه پانه وه بو ناو ئيمان، ئه مه ش گه وره يي و به رزي ئيسلام و ئه خلاقي ئيسلامي نيشان ئه دات، به لكو به رزترين پله ي په حمه ت و سوڤ و ميهره باني ئيسلام ده رده كه ويڤ:

﴿فَإِنْ أَنْتَهُوَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ [البقرة]

خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ کۆلیان دا و شه‌ریان وه‌ستان، ئه‌وه‌ خوا لیخۆش بوو میهره‌بانه‌ (به‌لکو باوه‌ر بیتن).

له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌ی له‌لایان کافرانوه‌ پروویداوه‌ دژی ئیمانداران به‌لکو دژی خودی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی بته‌رستن و پێگری له‌ بلۆبونه‌وه‌ی دینی خوای گه‌وره‌، له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو خراپه‌یه‌یان خوای گه‌وره‌ لیخۆشبووه‌ و ئه‌گه‌ر تۆبه‌ بکه‌ن و نه‌گه‌رێته‌وه‌ و کرداری باش و چاک و جوان بکه‌ن خوای گه‌وره‌ له‌سوره‌تی الأنفال ده‌فه‌رموویت

﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ...﴾ [الأنفال]

ئه‌ی محمد ﷺ به‌کافران بڵێ: ئه‌گه‌ر کۆل بده‌ن و واز به‌یتن و (باوه‌ر به‌یتن)، ئه‌وه‌ بێگومان چاوپۆشی له‌ گوناھی رابردووین ده‌کریت، خۆ ئه‌گه‌ر بگه‌رێته‌وه‌ و به‌به‌رده‌وامی دژایه‌تی (ثابینی خوا) بکه‌ن، جا ئه‌وه‌ به‌راستی یاسای نه‌ته‌وه‌ یاخێ بووه‌ پێشینه‌کانیان به‌سه‌ردا ده‌سه‌پێتری.

ئهمه‌ ئه‌و په‌وشه‌ی مه‌دینه‌ بوو که‌ بینیم له‌دوای فه‌رزبوونی جیهاد له‌م ۱۰ خاڵه‌دا بۆم کۆ کردیته‌وه‌ نومێر نازانم هیچ تییینیت هه‌یه‌، من په‌وشه‌که‌م به‌م شیوه‌یه‌ بینێ.

نومێر: جا بۆ کاکه‌ هه‌یجت تیدا هه‌شته‌وه‌، ئه‌وه‌نده‌ی سێ ده‌زگای راگه‌یاندن شیکاریت بۆ په‌وشه‌که‌ کرد، ده‌ستخۆش خوای گه‌وره‌ بیکاته‌ تیشوی قیامه‌ت، امین.

ماکوان: ئه‌و ماوه‌یه‌ له‌ شاری مه‌دینه‌دا چاوم ده‌گیرا و ورد ده‌بوومه‌وه‌ له‌ په‌وشه‌که‌، پۆژانه‌ له‌گه‌ل نومێردا هاتووچۆمان ده‌کرد، قه‌ره‌بالغیکی زۆر شاری مه‌دینه‌ی ته‌نی بوو هاوه‌لان هه‌میشه‌ به‌ چه‌که‌وه‌ ده‌گه‌ران، سالی ۲ی کۆچی بوو له‌ ناوه‌راستی مانگی شه‌عباندا و له‌ سه‌ره‌تای ئه‌و مانگه‌ جیهاد فه‌رز بوو، موسلمانان هه‌موو خۆیان ئاماده‌کرد بوو بۆ جه‌نگ، هه‌موو پێیان وابوو که‌ رووبه‌روونه‌وه‌یه‌کی ترسناک له‌گه‌ل موشریکی مه‌که‌که‌ پرووئه‌دات، ئهم پێداکێشانه‌ ترسناکه‌ له‌ چه‌رکه‌ساتی ته‌قینه‌وه‌دایه‌ گروپی ئیمانداران له‌ ده‌وله‌تی ئیمانداران له‌ ده‌وله‌تی مه‌دینه‌ که‌ نوینه‌رایه‌تی حه‌ق و راستی ده‌که‌ن، له‌به‌رامبه‌ردا موشریکی شاری مه‌که‌که‌، ده‌وله‌تی قوره‌یش که‌ نوینه‌رایه‌تی باطل و کافر ده‌که‌ن.

تاقیکردنه وه و چاککردنه وهی ریزه کانی ئیمانداران

ماکوان: سوننه تی خوی پهره‌ردگار پیش هه‌موو پرووبه‌پروونه‌وه‌یه‌ک له‌گه‌ل دوژمندا، ئوممه‌تی ئیسلامی و سوپاکه‌ی و خه‌لکه‌که به‌گشتی، تووشی هه‌ندیک قورسی و ناره‌حه‌تی و کیشه ده‌کاته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ده‌رکه‌وێت کێ له تاقیکردنه‌وه‌که‌دا توانای سه‌رکه‌وتن و ده‌رچوونی هه‌یه.

چونکه قسه‌کردن و خۆبادان ئاسانه خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت:

﴿ قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمْنَا فُل لَّمْ تُمِْنُوا وَلَكِن قَوْلُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ [الحجرات].

واته: بیاباننشینان عه‌ره‌به‌کان ده‌لێن: باوه‌رمان هه‌تاوه و موسلمانین، پێیان بلێ: نه‌خێر، باوه‌رتان نه‌هه‌تاوه، به‌لکو ته‌سلیم بوون، چونکه هه‌شتا باوه‌ر نه‌چۆته ناو ده‌لکه‌تانه‌وه و تیایدا جێگیر نه‌بووه، خۆ ئه‌گه‌ر به‌پراستی ئیوه گوێرایه‌لی فه‌رمانی خواو پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بن، خوی گه‌وره له (پاداشتی) چاکه‌کانتان که‌م ناکاته‌وه، چونکه به‌پراستی خوا لی‌خۆشبوو و میهره‌بانه.

بۆ قسه‌که‌ت پێویسته کردارت هه‌بیت، یا خه‌لک بلێن هه‌موو ئیسلام دین و پێغه‌مبه‌ر ﷺ مان خۆشه‌وه‌یت، به‌لام به‌لکه‌ چیه‌ بۆ ئه‌و خۆشه‌ویستییه له‌پراستیدا پێویستی به‌ کرداره کرداریش له‌کاتی موسیبه‌ت و ناره‌حه‌تی و ئازاردا ده‌رده‌که‌وێت، که‌ مرۆف هه‌لوێستی چۆنه مادام ده‌بیت ته‌ره‌فی خوی پهره‌ردگار، خوی گه‌وره خه‌لکی دلساغ و ده‌روونپاکی ده‌وێت و ئازا و چاونه‌ترس و چاپوکی ده‌وێت، له‌ پرووبه‌پرووبوونه‌وه‌ی یه‌که‌مدا، خه‌را رانه‌کات و هه‌لبێت و ببیته‌ هوکاري شکستی ئه‌وانی تریش له‌گه‌لێدان، جا پیش هه‌موو شتیک خوی گه‌وره له‌ ریزی ئیمانداران پاک ده‌کاته‌وه تاقییان ده‌کاته‌وه و پاشان جیاکاری پێده‌به‌خشیت (جیاکاری و ئیمتاز) بۆ ئه‌وه‌ی ئازا و ترسۆک له‌یه‌ک جیا بکرینه‌وه و ئیمان به‌رز و لاواز جیاکاریان بۆ بکریت، یان هه‌یه‌ موسلمانه و له‌خۆشی و شادی له‌گه‌لتایه، که‌ تووشی فیتنه و ناره‌حه‌تی ده‌بیت خه‌را ده‌ست به‌ هات و هاوار ده‌کات، گله‌یی له‌خوا ده‌کات په‌نا به‌خوا، زۆرجار دینه‌که‌شی ده‌دۆزینیت.

یاخود هه‌یه زۆر لاوازه له ئارامگرتن و ئازایه‌تی...هتد. بۆ ئه‌وه‌ی پ‌یزی موس‌لمانان ئه‌و جیاکارییه‌ی تیدا بک‌ری‌ت که پ‌ووبه‌پ‌رووی دوژمن بوویه‌وه پ‌یزه‌کان ه‌یچ که‌ل‌ینیکی ت‌ینه‌که‌و‌ی‌ت، خ‌وای گه‌وره له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمو‌و‌ی‌ت:

﴿لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا تُضَعُوهَا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمْعُونُ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِ بِالْظَّالِمِينَ﴾ [التوبة]

واته: ئه‌وانه ئه‌گه‌ر ده‌رچ‌وونایه و له‌ناواتاندا بوونایه ه‌یچیان بۆ ئ‌یه زیاد نه‌ده‌کرد ب‌ج‌گه له‌سستی نه‌ب‌یت (له‌ ئاشووب و گ‌یره‌ش‌ی‌وتنی زیاتریان له‌ ده‌ست نه‌ده‌هات) و ده‌ستیان ده‌کرد به‌ چ‌رپ و چاپ له‌ناواتاندا و ده‌گه‌ران بۆ د‌وژینه‌وه‌ی که‌ل‌ینیک، به‌ناواتی ئاشووب هه‌ل‌گیرساندن له‌ ن‌یوانتاندا، که‌سانیک‌یش هه‌ن له‌ن‌یو ئ‌یه‌دا، گ‌و‌ییان بۆ ده‌گ‌رن، خ‌وایش چاک ئاگاداره به‌ کار و کرده‌وه‌ی سته‌مکاران.

ئه‌توانین ب‌ل‌یین خ‌وای په‌روه‌ردگار موس‌لمانان پ‌اده‌ه‌یت‌یت له‌سه‌ر موس‌یبه‌ت و نا‌په‌حه‌تی و ف‌یتنه‌ کاتیک تووشی پ‌ووبه‌پ‌روو‌بوونه‌وه گه‌وره‌که‌ بوون، ب‌توانن خ‌و‌یان ب‌گ‌رن و ئارام گ‌ربن. ئه‌وه‌ش له‌ راستیدا په‌حه‌تی خ‌وای په‌وه‌ردگار به‌سه‌ر ئ‌ومه‌ت‌ ی موس‌لمان‌ه‌وه به‌م کرداره پاک له‌پ‌یس ج‌یاده‌ب‌یت‌ه‌وه راستگ‌ۆ له‌ در‌وژن و هه‌روه‌ها، که‌واته ئه‌وه‌ی ده‌م‌ین‌یت‌ه‌وه ئ‌یمان‌داری راست و دروست و خ‌اوه‌ن ئ‌یخلاصه.

ئه‌وه‌ی با‌سم کرد له‌م ماوه‌دا که‌ زیاتر با‌س و خ‌واسه‌کانی فه‌رزبوونی ج‌یهاد بوو و جه‌نگ‌کردن و کوشتار بوو له‌سه‌ر موس‌لمانان، هه‌ر له‌و مانگه‌دا س‌ی گ‌ۆ‌پ‌ان‌کاری تر پ‌وویدا که زۆر گ‌رنگ بوون هه‌موو بۆ ج‌یاکاری و په‌روه‌رده و پاک‌کردنه‌وه‌ی پ‌یزی موس‌لمانان، له‌م س‌ی خ‌اله‌ گ‌رنگه‌ پ‌یش هه‌موو جه‌نگ و ج‌یهادیک ده‌ب‌یت له‌ناو موس‌لماناندا پ‌وویداوه ئ‌ینجا سه‌رکه‌وتنی خ‌وایی پ‌وو ده‌دات، ئه‌گه‌ر ئه‌و س‌ی خ‌اله‌ نه‌بوو زۆر ئه‌سته‌مه سه‌رکه‌تووبن، خ‌ۆ ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وت‌ن‌یش پ‌وویدا ئه‌وه سه‌رکه‌وت‌ن‌یکی زۆر کورت و کاتییه.

ئه‌وه‌ی له‌ ک‌ۆتایی مانگی شه‌عباندا پ‌وویدا:

یه‌که‌م: فه‌رزبوونی ج‌یهاد.

دووهم: فه‌رزبوونی زه‌کات.

س‌یه‌م: فه‌رزبوونی پ‌ۆ‌ژ‌ووی په‌مه‌زان.

چ‌واره‌م: گ‌ۆ‌پ‌انی ق‌یبه‌له.

بەم چوار بىنەما سەرەككەيى لە ئايىنى ئىسلامدا خىواي پەرورەدگار ئەو سى خالەي لە
موسلمانانە ھىنايەدى ۱- جياكارى و ئىمتياز، ۲- پەرورەدە لەسەر پەروشتى ئىسلام، ۳-
پاککردنەو و پالڧتەکردنى ريزى موسلمانان.

فەرزابوونى زەكات:

زەكات لەشارى مەككەو لەسەر موسلمانان فەرزكرا بوو، بەلام پىژەي بۆ دانەنراو و
بەجىھىتلا بوو بۆ موسلمانان بە گوپىرە و توانا و ھىزى خۆي سەرەتا دەبەخشى، بەلام لەمەودوا
۲.۵٪ فەرزكرا لەسەر ئيمانداران، ئەگەر چى دانانى ئەو پىژەيە كەمە، بەلام لەپراستيدا مروڤ
بە سروشتى پارەي خۆش دەوئەز بە سەرورەت و سامان دەكات، خىواي پەرورەدگار ش لە
سورەتى الحجر دەفەرمووئەت:

(وَتُخْبِرُونَ الْمَالَ حَبًا حَبًّا) [الفجر]

واتە: مال و سامان و دارايشيان زۆر خۆشدەوئەت.

ئەمەش حىكمەتى تىدايە بۆچى خىواي گەرە لە دل و دەروونى مروڤدا پارەي
خۆشەويست کردوو، بۆ ئەوئەي بزائىت كى لە پىناوى خوادا دەبەخشىت، مروڤ ئەگەر
ئامادە نەبوو لە سەرورەت و سامانى بىبەخشىت ھەرگىز پەرورەدە نايىت بۆ جىھاد تا رۆحى
بىبەخشىت لە پىناوى خوادا.

كەواتە زەكات بۆ جياكارىيە لە ناوخەلكيدا بۆ پەرورەدەكردنە و تا ئەوئەي كە ھەز
لەبەخشىن دەكات، لە ريزى موسلماناندا ئاماژەي بۆ دەكرىت ريزى خواناسان پىكەدەھىتەت.

فەرزابوونى رۆژوى مانگى پەمەزان:

بەھەمان شىوە موسلمانان بەرۆژوو دەبوون لە شارى مەككە، بەلام بە ئارەزووى خويان
بوو پاشان لە شارى مەدينە پەمەزان فەرزكرا لە سالىك دا يەك رۆژ ئەويش عاشورا بوو،
بەلام ئىستە رۆژوو فەرزكراو لەسەر موسلمانان يەك مانگ لەسەر يەك لە مانگى پەمەزاندا،
لە دواي مانگى شەعبان راستەوخۆ مانگى پەمەزانە، پەمەزانىش مانگىك رۆژووگرتن،
خۆگرتنەو لە خواردن و خواردنەو تا ماوئەيەكى ديارىكراو لە راستيدا زۆر ئەركىكى قورسە،
ئەمەش بەھەمان شىوە بۆ پەرورەدە و جياكارى و پالڧتەي ريزى موسلمانان بوو.

چونكە سروشتى مروڤ وا ھەلكەوتوو ھەزى بە تىركردنى شەھوئە، رۆژووش پىگەرە لە
ھەموو شەھوئەكان، لە خواردن و خواردنەو، لەسەر جىگايى لەگەل خىزانى خۆت، دەمگرتن
و خۆگرتنەو لە قسە و خەلكى و چا و گرتنەو لەكارى ھەرام...ھتە.

هه موو ئه م کارانه مروّف پهروده ده کات له سه ر ده ستپاکی و چاوپاکی و راستگوویی و ده مپاکی، ئه گه ر موسلمانان برپونه جهنگ ده بیّت خاوه نی رهوشتی ئیسلامی بن، که پاره و سهروهت و سامان و ئافرهت کهوتوته بهردهستیان ده بیّت بیپارێزن، ئه مه ش په مەزان فیزی ئه و پاهینانه یان ده کات و پوژ و وه رزش به موسلمانان ده کات بو ده سته سه رداگرتنی شه هوه ته کان، له ناو ئه و گه رما و بی نانی و فه قیرییه ته نها ئیمانداری راسته قینه توانای پوژووگرتنی هه یه، به م کاره موسلمانان زیاتر ده توانن جیاکار و پهروده و پریزه کانیان پالفته بکه ن.

گۆرینی پرووگه (قیبله)

له دواى ئه و سى تاقىکردنه وه گه وره یه، تاقى کردنه وه ی چوارهم پروویدا ئه ویش گۆرینی قیبله بوو له قودسه وه بۆ مه ککه، ئه مه ش مانایه کی زۆر گه وره ی هه یه، ئه وه نده ی تر ترس و دلّه پراوکی خسته دلى کافر و موشریک و یه هوود و نه سارا.

سه رها پرووگه ی موسلمانان قودس بوو، ده بیئت پوژیک له پوژان ئه و جیگایه بکه ویته دهستی موسلمانان، ههروه ها مزگه وتی حه رام و مه ککه نابیت له دهستی کافر دابیت، ته و او پرووگه ی موسلمانانه، ناشکریت موسلمانان پرووکه نه جیگایه ک خواپه رستی لیکه ن پریت له شه ریک بۆ خوا دانان و بت و په یکه ر، سه رها ئه م واتا گرنگه ی دایه دهسته وه، پاشان له هه مووی گرنگتر خوا ی پهروه ردگار جیاکاری ته و او ی دا به موسلمانان، نابیت له هه یچ شتیکدا له که سانی تر بچن، پیتشت له عاشوورادا به پوژوو ده بوون خوا ی پهروه ردگار گۆری بۆ په مه زان، سیسته می تایه تی ئابووری بۆ دامه زراندن که فه رزبوونی زه کات بوو به پیتزه ی ۲.۵٪، قیبله ی تایه ت به خویان هه یه که که عبه ی پیرۆزه، هه موو ئه مانه ئیمتیا ز بوون بۆ موسلمانان ده بیئت له خویان بچن و ئیتیر ئینه رچی که سی تر به کارنه هیتن، ئیتیر خوا ی پهروه ردگار ئیمتیا ز له دوا ی ئیمتیا زی ئه دایه ئیمانداران و زیاتر پوچی جیهاد و کارکردنیان به رزتر ده بوو، ئینجا خوا ی پهروه ردگار خه یر و چاکه ی ئومه تی دایه ده ست موسلمانان، پیتشت یه هوود به هووکاری پیغه مبه رانیان باشتیرین ئومه ت بوون ئه فزه لیه تییان درایه، به لام خوا ی گه وره له وانی سه نده وه دایه موسلمانان، نه ک به ناوی باشتیرین ئومه ت له مه ش نابیت له یه هوود بچن به لکو به ناوی خه یری ئومه ت.

خوا ی گه وره ده فه رموویت:

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلدِّينِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ [آل عمران]

واته: (به راستی) ئیتیر ئیوه چاکترین ئومه تیکن که (بۆ سوودی) خه لکی هیتراونه ته مه یدانه وه، چونکه فه رمان به چاکه ده دن و قه دهغه ی خراپه ده که ن و باوه ری دامه زراوتان به خوا هه یه، خو ئه گه ر خاوه نانی کتیب باوه ریان بیتایه (به ئایینی ئیسلام) چاکر بوو بۆیان، هه یانه ئیماندارن به لام زۆربه یان گونا حاکارو تاوانبارن.

لهه مووی گرنګتر خواى پوره روډگار دادپه روډى دايه ده ستى موسلمانان به نوممه تى دادپه روډى ته ندروست دوور له په ږيرى دايه ده ستى موسلمانان كه ته نها ئيمان و خوشه ويستان بو خوا و پيغه مبه ر و دينه كه يان هه يه خواى گه وړه ده فهرمو ویت:

(وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعَ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْإِذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّكُمْ إِنْ اللَّهَ يَتَّخِذُ لِرُءُوفٍ رَحِيمٍ) [البقرة]

واته: به و شیوه په تیوه مان به گه لیکى میانه په و ګیراوه (له هه موو پرویه که وه، له پروی عبادت و خواپه رستیی وه، له پروی دنیاو قیامه ته وه، له پروی داخوازیه کانی پوځ و نه فسه وه... هتد) تا بینه شایه ت به سر خه لکیه وه (تا بزائن ثم ثابین و بهرنامه یه هه مووی مایه ی خیرو سهر به رزیه بو تاک و کومه ل له هه موو سهرده میګدا، له هه موو بواره کانی ژیاندا)، پیغه مبه ریش (له هه موو ته و بوارانده ماموستا و رابه ری تیوه یه له پوژى قیامه تدا) شایه تی دده (بو دلسو زانی نوممه تی له سره نه وه ی که به ټه رکی سهرشانی خو یان هه ستاون)، نه و قیله و پرووگه یه ش که پرووتیګر دبوو (نه ی محمد ﷺ) بو نه وه بوو که بزاین و دهر بکه وى کى شوین که وته ی پیغه مبه ر ﷺ ده بن و کیش هه لده گه پرتیه وه، هه رچه نده (گوپړنی قیله) بوو به وى ناره حه تییه کی گه وړه بو هه ندیک، جګه له وانه ی که خوا دلایانی دامه زران دبوو، پړنمویی کردبوون (که ئیماندار ده بن فهرمان به ردار بن) و خوا ئیمان و باوه پداریی تیوه زایه ناکات، چونکه به راستی خوا بو خه لکی به سوژو به به زه ییه.

ئینجا یه هوود که وته غیره و مه لاسکى له موسلمانان و گومان و شوبه ی زوریان بلاوکرده وه، له سر گوپړنی قیله ده یانوت: نه گه ر قیله ی یه که م جار هه له بووه که واته نوږه کانتان دروست نییه، نه گه ر راست بووه نه ی بو ده یگوپړن، هه روه ها هه ندیک له هاوه لان کوچی دوا ییان کرد وه کو (نه سعه دی کوری زیراره و به پرائی کوری مه عرور)^{۶۲} هه ندیکى تر له هاوه لان ده یانوت داخو نوږ و عیاده تیان دروست بووه نه وانش چون مامه له یان له گه ل ده کریت؟!

خواى گه وړه وه لامى دانه وه:

۶۲ - أسعد بن زرارۃ، البراء بن معرور.

﴿سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْنَاهُمْ عَنْ قِبَلَتِهِمْ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ [البقرة]

بیئاوهز و دهم به تاله کان له خه لکی (دوای دوای گۆرینی پرووگه، له قودسه وه بۆ که عبه) ده لاین: باشه چی وای لیکردن که واز له پرووگه پيشوووه که بێنن؟! که جاران پروویان تیده کرد، پێیان بلن: پۆژهلآت و پۆژئاوا (هه موو لایه ک) خوا خاوه نیه تی، ههر که سیکی بوئ و ههر که س بیهوئ پینمونی ده کا بۆ ریگه و رییازی راست و په وان.

پاشان له کۆتایی ئایه تی (۱۴۳) خوای گه و ره موسلمانان دلئارام ده کاته وه که نوێژ و به ندایه تیان دروسته و خوای گه و ره قبولی کردوه

﴿... وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ [البقرة]

پاشان خوای په و ره ردگار پروونی کرده وه بۆ موسلمانان یه هوود که لیکي خو به زلزان و جاهیلن، له دوای پیغه مبه رانیان سه ره پۆ و ملهور بوون، ته نانه ت له گه ل پیغه مبه ران ئیشیان بینه ده ب و سه ره پۆ بوون، هه میسه به دوای به لگه و ده لیلی بیمان و گومانای ده گه رپن، خوای په و ره ردگار دید و تپروانی پیشوی بۆ باسکردن و بۆ پۆشکردنه وه که یه هوود دل په ق و میشک پووتن، ناگه رپنه وه بۆ هیدایه ت نه گه ر چی پرووگیان به کار ده هینا، ماوه یه ک پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم به ئاشکرا رایگه یاند که هه موو پیغه مبه رانی به نی ئیسرا ئیل برامن و له یه ک سه رچاوه هاتووین، به لām له گه ل یه هوود هیچ سوودی نییه، خوای گه و ره ده فه رموویت:

﴿وَلَيْنَ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبَلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبَلَتِهِمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبَلَةَ بَعْضٍ وَلَيْنَ آتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ [البقرة]

واته: به راستی تۆ نه گه ر به چیت بۆ لای نه وانه ی کتیبیان بۆ هاتوو، به ههر به لگه یه ک به هوئ شوینی راستی بکه ون و پرووکه نه پرووگی تۆ، پرووی تیناکه ن و به قسه ت ناکه ن، وه نه بی تۆش (که دلنای پرووگی تۆ په سه ن و دیرینه ت) ده سته لگری و پرووکه یته پرووگی نه وان، نه وانیش پروو ناکه نه پرووگی کی تر، نه گه ر تۆ شوین هه وا و ئاره زووی نه وان بکه ویت، دوای نه وه ی که زانیاری ته واوت له هه موو پرووکه وه پیراگه یه نراوه، نه وا تۆ له پرزی سته مکاران دا ده بیت (بیگومان نه سته مه تۆ، وا بیت نه ی فرستاده ی خوا).

ئىنجا لە ئايەتى (۱۲۳-۴۰) سورەتى البقرة خاى گەورە ھەموو ئاواتەکانى يەھوودى کۆکردەو، وەکو فلاش باکىكى فىلمى سىنەمايى خستىيەو بەر دىدى موسلمانان بەوھى لە قورئانەکەيدا بەم شىوہ و بە ئوسلوبىكى ناوازە، لەگەڵ ھەر ئايەتکدا چرکەساتى تاوانەکانيان دىتەو بەرچاوى ھەموو کەس، بۆ ئەوھى ھاوہلان لەمەولاوہ باشتەر بيانناسن و خوڤان دوورە پەريز بگرن لە يەھوود چونکە ئەھلى فیتنەن.

تاوان و سه ریچییه کانی یه هوود به گشتی له سووره تی البقرة دا

﴿يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّيَ فَارْهَبُونِ﴾

واته: ئه ی نه وه ی ئیسرائیل (نه وه ی حه زره تی یه عقوب سه لامی خوی له سه ر بیّت) یادی نازو نیعمه تی من بکه نه وه که به سه رتانا پرژاندوو مه، به وه فاو به ئه مه ک بن بو په یمانه که م (که ئیمان و کرده وه ی چاک و باوه پرکردنه به هه موو پیغه مبه ران به بی جیاوازی) منیش به وه فا و به ئه مه ک ده بم به و په یمانه ی که پیم داو (که جینشین کردنه له دنیا دا و به هه شتی به رینه له قیامه تا) ته نها به ترس و بیمتان له من ده بیّت.

﴿وَأَمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّيَ فَاتَّقُونِ﴾

واته: هه روه ها ئیمان به ینن به و قورئانه ی که ناردوو مه ته خواره وه که پالپشتی په یامه که ی لای ئیوه یه (تهورات و ئینجیلی ده ستکاری نه کراو) مه بنه یه که م بیپروا پی (له جیاتی یه که م باوه پردار) و ئایه ته کانم به نرخیکی که م مه گورنه وه (له پیناوی به ده سه پینانی هه ندی مه رامی که م نرخى دنیا دا)، ته نها له من بترس و خۆتان له خه شمی من بیاریزن.

﴿وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْفُتُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾

واته: نه که ن راستی و به تال، حه ق و ناحه ق به یه که وه بنالینن و حه ق مه شارنه وه، درو دامه پۆش به راست، له کاتیکدا خۆشان حه ق و راستی ده زانن کامه یه.

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾

واته: نوێژه کانتان به چاکى ئه نجام بدن به درووشمه کانییه وه و زه کاتیش بدن، له گه ل کړنووش به راندا کړنووش به ن (بو په روه ردگارتان).

﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (١٦٦)

واته: (که‌ی ئه‌وه راسته) فه‌رمانی چاکه به‌خه‌لکی بدهن و خۆتان فه‌رامۆش بکه‌ن؟! له‌کاتیکدا خو ئیوه کتییی خوا - ته‌ورات - ده‌خویننه‌وه، (ده‌زانن سزای گوشتاری بپه‌رفتار چۆنه) جا ئایا ژیریتان ڕیتان لیناگیریت له‌وه‌لۆیسته‌ناشرینه؟!

﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ (١٦٧)

واته: (ئیه‌وه هه‌ول بدهن) پشت ببه‌ستن به‌ ئارامگرتن و نوێژکردن (بۆ گه‌یشتن به‌ئامانج) به‌پاستی نوێژ ئه‌رکیکی گه‌وره‌و گرانه، مه‌گه‌ر له‌سه‌ر ئه‌وه‌که‌سانه‌ی که به‌خۆشه‌ویستی و سۆزه‌وه‌خواپه‌رستی ئه‌نجام ده‌ده‌ن و (باوه‌ری دامه‌زراویان هه‌یه).

﴿الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَقَّوْا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ (١٦٨)

واته: ئه‌وانه‌ی ده‌زانن بپه‌گومان به‌دیداری په‌روه‌ردگاریان شاد ده‌بن و باوه‌ری پته‌ویان هه‌یه که بۆ لای ئه‌وه‌گه‌ڕێنه‌وه.

﴿يٰٓبَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ (١٦٩)

[البقرة]

واته: ئه‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیل: یادی ناز و نيعمه‌ته‌کانم بکه‌نه‌وه که رشتووومه به‌سه‌رتاندا بپه‌گومان من گه‌نگی زۆرم پێداون و نازونيعمه‌تی زۆرم پێبه‌خشیون (له‌خواردن و خواردنه‌وه له‌موعجیزه‌ی جو‌راوجۆر، له‌چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌کانیان... هتد) من زیاده‌ڕیزی ئیوه‌م داوه به‌سه‌ر هه‌موو خه‌لکیدا (ئه‌لبه‌ته‌له‌سه‌رده‌می خۆياندا و ئه‌وانه‌ی که پابه‌ندی ئایینی خوا بوون، به‌تایبه‌تی پیغه‌مبه‌ران و پیاوچاکان)

﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ﴾ (١٧٠)

﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ (١٧١)

واته: خۆتان بپه‌ڕێزن له‌ڕۆژێک که که‌س فریای که‌س ناکه‌وێت و که‌س هه‌چی له‌ده‌ست نایه‌ت و تکه‌کاریی که‌سه‌ش وه‌رناگیریت و بارمه‌ته‌و گو‌رانکاری تیايدا ئه‌نجام نادریت و ئه‌وه که‌سانه‌ی خه‌وانه‌ناسن یارمه‌تی نادرین و سه‌ره‌ناخرین.

﴿وَإِذْ نَجَّيْنَاكَ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكَ سُوءَ الْعَذَابِ يُدَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾

واته: بیری نیعمه تی پژگار بوونیشتان بکه نه وه کاتیک پژگارمان کردن له ده ست داروده سته ی فیرعه ون که خرابترین سزاو نازاریان ده دان، کوره کانتانیان سهرده پرین و نافرته کانتانیان ده هیشته وه (بو کاره که ری و خزمه ت) نه وه ش بو ئیوه تووش هات و تاقیکردنه وه یه کی گه وره بوو بۆتان له لایه ن په وره ردگار تانه وه (تا پشت به و زاته ببه ستن و پروای ته و اوتان پیی هه بیت).

﴿وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكَ مِنْ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾

واته: یادی ئه و نیعمه ته بکه نه وه که له بهر خاتری ئیوه ده ریا که مان له ت کرد، ئینجا پژگارمان کردن، دار و ده سته ی فیرعه وغان نغرو کرد، له کاتیکدا ئیوه به چاوی خۆتان بینیتان و ته ماشاتان ده کردن.

﴿وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ﴾

واته: یادی ئه و (نیعمه ته) بکه نه وه کاتیک چل شه و واده مان دانا بو مووسا (بو پارانه وه و نزا) پاشان گویره که که تان کرده خواتان، بیگومان ئیوه سته مکار بوون.

﴿ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾

واته: پاشان (له و هه موو هه لانه تان) خوشبووین بو ئه وه ی سوپاسگوزاری بکه ن.

﴿وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾

یادی ئه و نیعمه ته بکه نه وه کاتیک کتیبی (ته ورات) و جیا که ره وه ی (په و و ناره و امان) به خشی به مووسا بو ئه وه ی پیازی هیدایه ت بگرته بهر (له گومرای پژگارتان ببیت).

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾

واته: یادی ئه و نیعمه ته بکه نه وه کاتیک مووسا به قه ووم و هوژی خو ی وت: ئه ی قه ووم و هوژه که م به راستی ئیوه به و گویره که په رستییه سته متان له خۆتان کردووه، ده ی بکه پرینه وه بو

لای به دیهینه رتان و تهوبه بکه ن و ئینجا خوټان بکوژن (بی تاوان تاوانبار بکوژیت)، ئه وه باشره بوټان (چونکه تاوانه که تان زور گه وره یه) پاشان ئه ویش (واته خوا دواى له ناو بردنى هه ندیک له تاوانباران) تۆبه ی وه رگرت (له وانه ی مابوون)، له راستیدا ته نها ئه و زاته ئیجگار تهوبه وه رگرو به ره حم و دلوقانه.

﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾

واته: یادى ئه و نیعمه ته بکه نه وه که و تتان: ئه ی مووسا هه رگیز باوه رت پیناهینین تا وه کو به ئاشکراو به چاوی خوټان خوا نه بینین، ئیتر یه کسه ر هه وره بروسه که لئی دان، له کاتیکیدا که ته ماشاتان ده کرد و به دهووروبه ری خوټاندا ده تانروانی (به سه رسامیه وه بیرتان ده کرده وه).

﴿ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّن بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾

واته: پاشان زیندوو مان کردنه وه و ژیا مان پینه خشینه وه له دواى ئه و مه رگه تان بو ئه وه ی سوپاسگوزاری بکه ن.

﴿وَوَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُّوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾

واته: (ههروه ها) له نازو نیعمه ته کانی خوا بوټان ئه وه یه: ئیمه هه وورمان بو کردن به سیبه ر و گه زوټان بو باراندن و په له وه ری شه لاقه مان بو ناردن، ده بخوټ له و پرزق و رۆزییه چاکانه ی که پیمان به خشیوون (به لام له بهر بی دینی و سته میان تۆله مان لیسه ندن)، جا وه نه بیټ نه وانه سته میان له ئیمه کرد بیټ به لکو هه ر سته میان له خو یان ده کرد.

﴿وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَاْكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرَ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَزَيِدِ الْمُحْسِنِينَ﴾

واته: یادى ئه و نیعمه ته بکه نه وه کاتیک و تمان: بچه ئه م شاره وه (که قودسه)، جا هه رچی هه زی لیده که ن له وئ له هه ر جیگه یه کی به فراوانی و خو شی بیخوټ، له ده روازه ی شاره که به ریز و کرپووشی (پیزاینه وه) بچه ژوره وه و بلین: خوا به له تاوانه کا تمان ببووره، ئه و کاته ئیمه ش له هه له و تاوانه کانتان ده بوورین، ئیمه پاداشتی چاکه کاران له ئاینده دا زور به زیاده وه ده دینه وه.

﴿فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾

واته: که چی نه وانیه سته میان کردبوو به کسه ر گوftarه که یان گۆری به شتیک بیجگه له وهی پیمان و ترا بوو (واته به لوتبه رزیه وه چوونه ژووره وه)، جا تیمهش له ئاسمانه وه سزایه کمان دابه زانده سهر نه وانیه سته میان کرد به هوی ئه وهی له فه رمانی خوا ده رده چوون.

﴿وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَضِيبًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِن رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾

واته: یادی ئه و نیعمه ته بکه نه وه کاتیک موسا بو قهوم و گه له که ی خوی داوای بارینی بارانی کرد، تیمهش پیمان وت: به گۆچانه که ت بده به (تاشه) به رده که دا (جا ههر که ئه و کاره ی نه جامدا) به رده که دوانزه کانی لیته لقولا، بیگومان ههر هوزیک چاوه گی خوی ناسی (ئینجا پیمان وتن) ده بخۆن و بخۆنه وه له رزق و رۆزی و به خششی خوا و تاوان و خراپه مه که ن له سهر زه ویدا له کاتیکدا که به چاندنی تووی خراپه وه خه ریکن.

﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسَىٰ لَنْ نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِيهَا وَبَصِلَهَا قَالَ أَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْبِطُوا مَصْرًا فَإِنَّ لَكُم مَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبِ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّاتِ بَغْيٍ الْحَقُّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾

واته: یادی ئه و نیعمه ته بکه نه وه کاتیک به مووساتان وت: تیمه هه رگیز له سهر به ک جوړ خوراک ئۆقره ناگرین و به ته نها جوړیک خواره مه نی رازی نین، له به ره ئه وه داوا له په روه ردگارت بکه له رزق و رۆزی و به رو بوومی زه ویمان بو به ره هم به یتیت له پروه کی پاقله یی و خه یار و سیرو نيسک و پیاز، موسا پتی وتن: باشه چۆن ئیوه شتی که م و ئایه خ و ناته واو وه رده گرن له جیاتی شتی له و چاکتر و باشتر؟ ده دابه زن بو شاریک (بیابانی سینا، به جیه یلن) ئینجا به راستی ئه وهی داوای ده که ن ده ستان ده که ویت. (جا به هوی ئه و بیرو باوه رو بیانوو گرتن و لاساریه یانه وه) سووکی و ریسوایی و لاتی و زه بوونی درا به سه ریاندا و شایانی خه شم و قینی خوایش بوون، چونکه ئه وان به راستی باوه ریان نه ده کرد

به‌ئایه‌ته‌کانی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌کانیان به‌ناحه‌ق ده‌کوش، ئه‌وه‌ش به‌هۆی رۆچوونیانه‌وه له‌یاخی بوون و نافه‌رمانیدا، هه‌میشه ده‌ستدریژیان ده‌کرد (ئێسته‌ش به‌رده‌وامن له‌سه‌ر به‌رنامه‌ی باو و باپیرانی خوهانه‌ناسیان).

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِرِينَ مَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾

واته: بێگومان ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هێناوه (له‌ ئوممه‌تی محمد)، ئه‌وانه‌ش بوونه‌ته‌ جووله‌که (شوێنکه‌وته‌ی راسته‌قینه‌ی مووسان)، گاوه‌کانیش (که‌ شوێنکه‌وته‌ی راسته‌قینه‌ی عیسان)، صابئه‌ش (که‌ شوێنکه‌وته‌ی راسته‌قینه‌ی داودن)، ئه‌وانه‌ هه‌ر ده‌سته‌یه‌کیان باوه‌ری دامه‌زراوی هێنا بێت به‌خوا و رۆژی دوا‌ی و کار و کرده‌وه‌ی چاکه‌ی ئه‌نجام دا‌یت، جا ئه‌وانه‌ پاداشتیان لای په‌روه‌ردگاریانه، نه‌ ترس و بیمیان ده‌بێت، نه‌غه‌م و په‌ژاره‌ش روویان تیده‌کات.

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا ءَاتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

واته: یاد‌ی ئه‌و نیعه‌ته‌ش بکه‌نه‌وه کاتیک په‌یماغان لێوه‌رگرتن (که‌ په‌په‌وه‌ی ته‌ورات بکه‌ن) و کێوی طورمان به‌پاسه‌رتانه‌وه‌ راگرت و پێمان وتن: ئه‌و به‌رنامه‌یه‌ی پێمانداون به‌ توند بیکرن (ئه‌گینا ئه‌م چیا به‌ ده‌هین به‌سه‌رتاندا)، هه‌میشه‌ش با له‌ بیرتان بێت چی تیدا‌یه و چیتان لێده‌خوازێت، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ خوا ترس و پارێزکاربن.

﴿ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخٰسِرِينَ﴾

واته: که‌چی پاش هه‌موو ئه‌وانه‌ رووتان وه‌رچه‌رخاند له‌ رێبازی خوا، (په‌یمانه‌که‌تان شکاند)، ئه‌و کاته ئه‌گه‌ر به‌زه‌یی و یارمه‌تی و فه‌زلی خوا نه‌بوا‌یه له‌ سه‌رتان، ئه‌و ده‌چوونه‌ ریزی خه‌ساره‌تمه‌ندانه‌وه.

﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خٰسِئِينَ﴾

واته: سوێند به‌خوا بێگومان زانیوتانه و ئاگادارن چیمان به‌سه‌ر ئه‌وانه‌تاندا هێنا رۆژانی شه‌مه‌ ده‌ستدریژیان ده‌کرد و له‌ سنوور ده‌رده‌چوون، (له‌به‌ر ئه‌وه‌ بپارماندا) و وتمان: بینه مه‌یموونی دوورخراوه له‌ په‌حمه‌تی خوا (پریار بوو جووله‌که‌کانی شاره‌که‌ی قه‌راغ ده‌ریا - ئیلیه - رۆژانی شه‌مه‌ ته‌رخان بکه‌ن بۆ خواپه‌رستی و پاوه‌ماسی تیدا نه‌که‌ن، دیا‌ره ماسیه‌کانیش هه‌ستیان به‌وه‌ کردووه، بۆیه له‌و رۆژه‌دا خۆیان نواندووه، جووله‌که‌ش

به سروشت زور به ته ماعن، بیران کرده وه له ته گبیر و فیلتیک، نهویش به وهی که له رۆژی ههینیدا داو و تۆریان بۆ بنینه وه تا له شه ممه دا تیی بکهون، رۆژی یه کشه ممه چی که وتۆته داو و تۆره کانه وه ده ری بهینن (له ته فسیری ئایه تی ۱۶۳ تا ۱۶۶، له سوره تی الاعراف دا نه م پروودا وه باسکراوه.

﴿فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾

واته: ئینجا نه و به مه یموون کردنه مان گنرا به په ندو عیبه ت بۆ نه وانه ی که: هاوچه رخی پروودا وه که بوون و بۆ نه وانه ش له دوا ی نه وان دین، ههروه ها کردمانه ئاموژگاری بۆ خواناس و پارێزکاران.

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾

واته: یاد ی نه و نیعمه ته بکه نه وه کاتیک مووسا به قه ومه که ی وت: بێگومان خوا فه رمانتان پێده دات که مانگایه ک سه ر بېرن (کاتیک یه کیکیان لی کوژرا بوو، بکوژه که ش لای زۆربه یان نادیاربوو، هانا و هاواریان برد بۆ مووسا) وتیان: ئایا ده مانکه یته گالته جاری خۆت؟ مووسا وتی: په نا ده گرم به خوا بچمه ریزی نه فامانه وه (گالته به خه لکی بکه م).

﴿قَالُوا أَذْغَ لَنَا رَبِّكَ بَيِّنًا مَا هِيَ قَالَتْ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصَ وَلَا بَكْرٌ عَوَانُ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ﴾

واته: ئینجا وتیان: (جا که وایه) له پهروه ردگارت داوا بکه بۆمان پروون بکاته وه نه و مانگایه کامه یه؟ مووسا وتی: به راستی خوا ده فه رموویت: نه و مانگایه نه پیره و نه پارینه به لکو میانه ساله، (ئیت نه وهنده قوولی مه که نه وه و له سه ری مه پۆن) چ فه رمانیکتان پێدراوه جێبه جێی بکه ن.

﴿قَالُوا أَذْغَ لَنَا رَبِّكَ بَيِّنًا مَا لَوْهَا قَالَتْ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النَّظْرِينَ﴾

واته: که چی وتیان: له پهروه ردگارت داوا بکه بزانی ن په نگی چۆنه؟ مووسا وتی: بێگومان خوا ده فه رموویت: نه و مانگایه مانگایه کی په نگ زه ردی تۆخه، ته ماشا که رانی دلخۆش ده کات.

﴿قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْثِدُونَ﴾

واته: که‌چی هه‌ر وتیان: له‌ په‌روه‌ردگارت داوا بکه‌ تا به‌ته‌واوی بۆمان پروون بکاته‌وه‌ بزانی‌ن
ئهم مانگایه‌ چۆن مانگایه‌که‌؟! چونکه‌ به‌راستی ئه‌و مانگایه‌مان بۆ نادۆزرێته‌وه‌، ئه‌گه‌ر خوا
ویستی له‌سه‌ر بێت ده‌یدۆزینه‌وه‌ و پێمان لێی ده‌که‌وێت.

﴿قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيبَةَ فِيهَا قَالُوا
أَلَن نَّجِثَ بِالْحَقِّ فَدَجَّوْهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ﴾

واته: مووسا وتی: خوا ده‌فه‌رمووێت: ئه‌و مانگایه‌ هه‌شتا پانه‌هه‌تراهه‌، بۆ جووت کردن و
زه‌وی کێلآن، وه‌ ئاو دیری کشتوو‌کالی پینه‌کراهه‌، یه‌ک په‌نگه‌ و په‌له‌ په‌له‌ نییه‌، ئه‌وسا وتیان:
ئایا تێسته‌ ئیتر هه‌والی راسته‌قینه‌ت پیداین، (ئیتر دوا‌ی هه‌ول و کۆششیکی زۆر به‌ده‌ستیان
هه‌ینا) و سه‌ریان بری، هه‌رچه‌نده‌ خه‌ریک بوو ئه‌و کاره‌ نه‌که‌ن.

﴿وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَرَأْتُمُ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾

واته: (بیرتانه‌) چۆن که‌سێکتان کوشت و ئاژاوه‌ له‌ نێوانتانا به‌ریا بوو، خوا‌یش ئه‌وه‌ی
ده‌تانشارده‌وه‌ ده‌ریخست پێتان و ئاشکرای کرد (که‌ بکوژ کیه‌).

﴿فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بَعْضَهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾

واته: ئه‌وجا وتمان: پارچه‌یه‌ک له‌و مانگا سه‌ره‌براهه‌ بده‌ن به‌ لاشه‌ی کوژراوه‌که‌دا (دیاره‌ به‌
ویستی خوا کوژراوه‌که‌ زیندوو‌بوته‌وه‌ و راستی بکوژه‌که‌ی خۆی وتوو‌ه‌)، جا ئابه‌و شیوه‌یه‌ خوا
به‌ئاسانی مردوان زیندو ده‌کاته‌وه‌ و ده‌سه‌لاتی خۆیتان نیشان ده‌دات به‌لکو تیبگه‌ن و ژیر بن.

﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدَّ قَسْوَةً وَإِن مِّن الْحِجَارَةِ لَمَا
يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِن مِّنْهَا لَمَا يَشَقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِن مِّنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ
وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾

که‌چی له‌وه‌و دوا دله‌کانتان په‌ق بوو (ئهی جوله‌که‌کان) هه‌روه‌ک به‌رد، به‌لکو په‌قتیش
(چونکه‌) به‌راستی به‌رد هه‌یه‌ که‌ پرووباری لێهه‌لده‌قوڵی، هه‌شیانه‌ له‌ت له‌ت ده‌بی و ئاوی لێ
دێته‌ ده‌ره‌وه‌، هه‌شیانه‌ له‌ ترسی خوا لوتکه‌ی شاخه‌کان به‌رده‌بیته‌وه‌، خوا‌یش بێتاگا نییه‌ له‌و
کار و کرده‌وانه‌ی ئه‌نجامی ده‌ده‌ن.

﴿أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يَحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾

واته: ئایا ئیوه (ئهی گرووی ئیمانداران) به ته مان و ئومیده وارن که جووله که ئیمان و باوهر بینن به ئاینه که ی ئیوه، له کاتی کدا که دهسته یه ک له شاره زاکانیان گوفتاری خویان ده بیست له (تهورات) دا، له وه وودوا ده ستکاریان ده کرد دوا ی ئه وه ی که تییگه یشتبوون و ده یانزانی راستیه که ی چیه.

﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَا بِغَضِهمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَنُحَدِّثُهمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَیْکُمْ لِيَحَاجَّوْکُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّکُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾

واته: هه رکاتی (جووه کان) تووشی ئیمانداران ده هاتن ده یانوت: ئیمه ش ئیمانمان هیناوه و (موسلمان بووین)، به لām کاتیک که پیکه وه کو ده بوونه وه (ئه وانه ی که له سه ر ئاینی خویان مابوونه وه) به وانی تریان ده وت ئه ری ئه وه بو ئیوه ئه و شتانه یان بو باس ده که ن که خوا بو ئیوه ی له (تهورات) دا باس کردوو (ده رباره ی پیغه مبه رایه تی محمد ﷺ) تاوه کو بیکه نه به لگه به سه رتانه وه لای پهروه ردگار! ئایا ئیوه عه قلتان به و جو ره شتانه ناشکی ت و ژیریتان ناخه نه کار؟!

﴿أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾

واته: ئایا مه گه ر ئه وانه نازانن که خوا ده زانی چی په نهان ده که ن و چیش ناشکرا ده که ن؟

﴿وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾

واته: هه ندیک له وانه نه شاره زا و نه خو ئنده وارن، وا ده زانن (تهورات) جگه له چه ند ئاوات و هیوا یه ک هیچی تر نییه، ئه وانه هه ر گومانیان کردو ته پیشه ی خویان.

﴿قَوْلٍ لِلَّذِينَ يَكْتُوبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَسْتَرُوا بِهِ ثُمَّ قَلِيلًا قَوْلٍ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهمْ وَقَوْلٍ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ﴾

واته: واوه یلا له و که سانه ی که کتیب ده نووسن به ده ستی خویان و ده ئین: ئا ئه مه له لایه ن خواوه یه، تا که می ت له مالی دنیا به ده ست به ئین. جا وه یل بو ئه و ده ست و (قه له مانه ی) که شتی وا ده نووسن، وه یل بو ئه و که سانه ی که که سابه تی ئاوا ئه نجام ده ده ن.

﴿وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾

واته: جووله که کان ده لټن: (چهنده گوناخبار بین) تهنه چهند پوژیکي کهم له دوزه خدا ده میننه وه! پټیان بلن: باشه ئیوه په یمان تان له خوا وهرگرتووه تا خواي گه وره په یماننه که یتان بو به رټه سهر؟! یا ههر ده تانه وټ شتیک بلن به دهم خواوه که هیچ بناغه یه کی نییه و ههر نازانن (چی ده لټن)!

﴿بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَظَّتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾

واته: (چاک بزائن)، نهو که سه گوناخ و تاوان نه نجام بدات و تاوانه کانی هه موو لایه کی دابگریټ (ناشکراو نادیاري) نهو جوړه که سانه نیشته جټی ناگری دوزه خن و بو هه میسه یی تیایدا ده میننه وه (له ههر هوژ و تیره و تایه فیه ک بن).

﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾

واته: نهو که سانه ش که باوه پریان هټناوه و کار و کرده وهی چاکه نه نجام دده دن، نه وانه خاوه ن نیشته جټی به هه شتن و تیایدا ژیانی هه تاهه تایي ده به نه سهر (له ههر چین و توژ و په گه زیک بن)

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ﴾

واته: (له بیرتانه) کاتیک که په یمانمان وهرگرت له نه وهی ئیسرائیل که جگه له خوا که سی تر نه په رستن و له گه ل دایک و باوک دا چاکه کار بن، هه روه ها له خزمان و هه تیوان و هه ژارانیشدا. گوفتاری چاک و جوان بو خه لکی بلن، هه روه ها نوژنه کانتان به چاکي نه نجام بدن و زه کاتیش ببه خشن، که چی ئیوه (له جیاتی گوږپایه لی) پشتتان تیکرد، جگه له که میکتان نه بی، نه گینا زور به تان پووتان (له و هه موو ناموژگارییه به سوودانه) وهرچه رخانده.

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تَخْرُجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِّن دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ﴾

واته: (له بیرتانه) کاتیک که په یمانمان له ټیوه وه رگرت که ټیر خوینی په کتر نه ریژن، په کتر له مالو حالۍ خوټان دهر به دهر نه کهن، بریاریشان له سهر نه وه داو خویشان شایهت بوون.

﴿ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتَخْرُجُونَ فَرِيقًا مِّنكُمْ مِّن دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِلْثَمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِن يَأْتِوكُمُ اسْرَىٰ تَقْدُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَن يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾

واته: که چی نه وه ته ټیوه (ناماژه په بؤ جووله که کانی سهرده می پیغهمبه ر صلی الله علیه وعلی الدوسلم) خه ریکی په کتر کوشتنن، دهسته په ک له (خزمانی) خوټان له مال و حالۍ خوټان دهر به دهر ده کهن و پیلان ده گیرن دژ به دهسته په کتان تاوان و دوژمنایه تی ده نوټنن، که چی نه کهر به دیل ده ستگیریان بکهن به فیدیه نازادیان ده که نه وه، له حالیکدا دهر به دهر رکرده که یان له سهرتان هه رامه، (ټیر چوون فیدیه وه رده گرن)؟ که وایوو چوون ده بیت باوه پتان به به شیکۍ (تهورات) هه بیت و به به شیکۍ تری نه بیت؟ نایا پاداشتی نه وه تان که نه کاره ده کات جگه له سهر شوړی و سووکی نه بیت له ژبانی دنیادا هیچی تر هه په؟ له روژی قیامه تیشدا ده که ریته وه بؤ ناو سه خترین سزا، خواش بئ ناگا نییه له و کارانه ی ټیوه نه نجامی ده دین.

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾

واته: نه مانه نه وانهن که ژبانی (به هشت) و روژی دویان فروشته و گوړیویانه ته وه به ژبانی دنیا، له بهر نه وه سزایان له سهر کهم ناکریته وه و نه وانه هه رگیز یارمه تی نادرین و سهرناخرین.

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَءَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْتَ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ (٢٠٧)

واته: به‌راستی ئیمه ته‌وراهمان به‌خشی به‌مووسا و به‌رده‌وام دواى ته‌ویش پیغه‌مبه‌راهمان په‌وانه کرد، عیسای کوری مه‌ریهم به‌لکه و نیشانه و (معجزة) جوړاو‌جوړمان به‌خشی و پشت‌گیرمان کرد به‌فریشته (جبرئیل)، باشه ئایا (ئهمه راسته) ههر کاتیک پیغه‌مبه‌ریکمان په‌وانه کردبیت، به‌لام له‌گه‌ل ئاره‌زووه‌کانی ئیوه‌دا نه‌گونجا بئ، خو‌تان به‌زل زانیوه و لووتان به‌رز کردو‌ته‌وه و پرواتان نه‌هیناوه، ته‌وجا ده‌سته‌یه‌کتان (پیغه‌مبه‌ره‌کانتان) به‌درو خستو‌ته‌وه و هه‌ندیکیشتان (له‌و ئاده‌میزاده به‌پریزانه‌تان) ده‌کوست.

﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ﴾ (٢٠٨)

واته: (جووله‌که‌کانی سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ) وتیان: دل‌ه‌کاهان داخراوه (له‌گوفتاری تو، تیناگه‌ین، نه‌وه وانیه) به‌لکو نه‌وانه خوا نه‌فرینی لیکردوون به‌هو‌ی کوفر و خوا نه‌ناسیانه‌وه، زور که‌م ئیمان ده‌هینن و باوه‌ر ده‌که‌ن.

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ ۖ فَلَعْنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (٢٠٩)

واته: کاتیک که‌له‌لایه‌ن خواوه کتیبیک (قورئان) هات بو‌یان، که: ته‌و کتیبانه‌ی ته‌وانیش په‌سه‌ند ده‌کات و به‌راستی ده‌زانی، به‌مه‌رجی پیشر مژده‌یان دده‌ا (به‌هاتنی پیغه‌مبه‌ر) به‌و خه‌لکه‌ی که‌خوانه‌ناس و بی‌باوه‌ر بوون، که‌چی کاتیک (ته‌و پیغه‌مبه‌ره‌یان) بو هات که‌ده‌یناسن، پروایان پئ نه‌کرد، که‌واته با نه‌فرین و له‌عنه‌تی خوا له‌سه‌ر کافران بیت.

﴿بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعْثًا أَنْ يُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ (٢١٠)

واته: (ته‌و جووله‌کانه) خو‌یان به‌شتیکى ناپه‌سه‌ند فروشت (هه‌لو‌یستیکى نادروستیان نواند) کاتیک که‌کافرن بوون به‌و (قورئانه‌ی) خوا ناردوو‌یه‌تی، (له‌حه‌سوودی) و سه‌رکه‌شی دا (په‌خنه‌یان گرت و وتیان): بو‌چی خواى گه‌وره ده‌رگای فه‌زل و لای په‌حمه‌ت ده‌کاته‌وه له‌ههر که‌سیک که‌بیه‌و‌یت له‌به‌نده‌کانی، ته‌وسا ئیتر دوو‌چاری یه‌ک له‌سه‌ر یه‌کی رق و خه‌شمی خوا بوون (چونکه وه‌نه‌بئ ته‌نها کافر بووبن به‌محمد ﷺ و به‌قورئان،

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَأْمِنُوا بِمَا أَنزَلَ عَلَيْنَا وَنَكْفُرُوا بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾﴾

﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ﴾ ﴿١٠﴾

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا ۚ قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَنشِرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ۚ قُلْ يُنَسِّمًا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾﴾

واته: (بیرتانه) کاتیک که په یمانان لیوه رگرتن و کیوی طورمان به سهردا به زرکړنه وه و (فرمانان پندان): نه وهی پیمان به خشیوون له (تهورات) به توندی بیگرن و لپی لاهه دهن و گوئی رایه ل بن، (به دهه) وتیان: گوئی رایه لین، (به لام به کرده وه) پیچه وانه یان کرد، گویره که په رستی تیکه لی دل و دهر وونیان بوو بوو به هوئی بیتاوهریانه وه، پیمان بلئ: (نه گهر وایت) ئیمانه که تان شتی نارپه واتان پی ده لیت نه گهر ئیمانداران؟! (باو و باپیران گویره که په رست و پیخه مبره کوژ بوون و ئیوه ش سهره سخت و بیتاوهرن).

﴿قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَتُّوا أَلْمُوتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾.

واته: (ئه‌ی محمد ﷺ پێیان بڵێ: ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن و باوه‌رتان وایه که مالی ئه‌و دنیا (به‌هه‌شت) لای خوا تابه‌تی ئیوه‌یه نه‌ک خه‌لکی تر ده‌ ئاواتی مردن بخوازن ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن (تا زوو بچنه ناو به‌هه‌شت)!

﴿وَلَنْ يَتَمَتُّوا أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾.

واته: (به‌لام ئه‌وانه) به‌هۆی په‌فتاری نادروست و ده‌ستپێشکه‌ری ناپه‌سه‌ندیانه‌وه هه‌رگیز ئاواتی مه‌رگ ناخوازن، خوایش چاک ناگاده‌ره له‌ حاڵی سه‌تمکاران.

﴿وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَوةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُرْضَخٍ لَهُ مِنْ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾.

واته: به‌رده‌وام ئه‌و جووله‌كانه ده‌بینیت که له‌ هه‌موو خه‌لکی زیاتر به‌ ته‌نگ دنیا و ژیا‌نی دنیاوه دێن هه‌تا بگه‌ر له‌ هاوه‌له‌په‌رست و موشریکه‌کانیش. (جا ئه‌گه‌ر راستیان بکه‌ردایه) ئاوتیان نه‌ده‌خواست که: هه‌زار ساڵ هه‌ریه‌که‌یان ته‌مه‌نی ببوایه، هه‌رچه‌نده وه‌نه‌بی ئه‌و ته‌مه‌نه درێژه له‌ سزا پرزگاریان بکا، خوایش زۆر بینایه به‌و کرده‌وانه‌ی که ئه‌نجامی ده‌ده‌ن.

﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ﴾.

واته: (ئه‌ی محمد ﷺ پێیان بڵێ): هه‌رکه‌سێ دوژمنی جوهره‌ئيله (بابزانی) که هه‌ر ئه‌و جوهره‌ئيله به‌ فه‌رمانی خوا ئه‌و قورئانه‌ی دابه‌زاندۆته سه‌ر دلت که کتێبه پێشووه‌کان به‌راست داده‌نی و پێنمووی (بۆ چاکه) ده‌کات و مژده به‌خشیشه به‌ ئیمانداران.

﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾.

واته: ئه‌و که‌سه‌ی دژایه‌تی خوا و فره‌شته‌کانی و پێغه‌مبه‌ره‌کانی و جوهره‌ئیل و میکائیل بکات، ئه‌وه با دنیایا بیت که خوایش دوژمنی کافر و بی‌باوه‌رانه.

﴿وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿١٠﴾﴾

واته: بیگومان ئیمه نیشانه و ئایه تی زۆرمان بۆ تۆ ناردوو (ئهی محمد صلی الله علیه و علی آله وسلم) کهس باوهری پیتی لهق نییه، جگه له دهروون نهخۆش و یاخی بووهکان.

﴿أَوَلَمْأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَفْقَهُ هَذِهِ الْقُلُوبُ الْخَافِيَةُ ﴿١١﴾﴾

واته: ههرجاریک پهیمان بیهستی (لهگهڵ خوا و پیغهمبهر و موسلماناندا) خیرا دهستهیهکیان پهیمانهکیان شکاندوو، بهلکو زۆربهی زۆریان بروایان نییه (بهریز و قه دری پهیمان و ئیمان).

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ رَبِّهِمْ نَصَّبُوا لَهَا صُورًا وَنَسُوا اللَّهَ وَآيَاتِهِ وَنَسُوا نَذْرَهُمْ فَلَا يَعْلَمُونَ ﴿١٢﴾﴾

واته: کاتیک که پیغهمبهریکیان له لایه ن خواوه بۆ هات (مه بهست چه زه تی محمد صلی الله علیه و علی آله وسلم) لهگهڵ ئه وه شدا که (تهورات) پشتگیری له و راستیه دهکات، دهستهیهک له خاوه ن کتیهکان (جووهکان) کتیبی خویان خسته پشت گوێ و خویان لی گیل کرد، ههروهک ههوالی و نه زانن و (نه یان بیستبن).

﴿وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ ﴿١٣﴾ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرُّوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾﴾

واته: هه ندی له و (جووله کانه) شوینی ئه وه کهوتن، که شه ی تانهکان ده یان خوینده وه ده باره ی ده سه لات و حکوومه تی سوله یمان، (ناشکرایه) که هه رگیز سوله یمان کافر نه بووه، بهلکو شه ی تانهکان کافر بوون و خه لکیان فیری سیحر و جادوو ده کرد، ههروه ها مه ردو و میان فیری ئه وه کرد که بۆ هارووت و مارووت (که دوو فریشته بوون) له بابل (دابیه زیترابوون بۆ تیگه یان دنی خه لکی له سیحر و جادوو)، ئه وانیش که سیان فیری هیچ شتیک نه ده کرد تا پێیان نه و تابه: ئه م کاره ی ئیمه بۆ تا قی کردنه وه یه و خۆت کافر مه که. (که چی هه ندی که هه ر

کۆلیان نه‌دا) و له‌و فریشتانه‌وه شتی وا فیر ده‌بوون که ژن و می‌ردی پێ له‌یه‌ک جودا بکه‌ن، (هه‌رچه‌نده) نه‌و جادووگه‌رانه ناتوانن هیچ زه‌ره‌ریک به‌ که‌س بگه‌یه‌نن، مه‌گه‌ر ویستی خ‌وای له‌سه‌ر بێ، نه‌و خه‌لکه‌ سه‌رگه‌ردانه هه‌میشه‌ فیری شتیک ده‌بن که زیانیان لێ ده‌دا و سوودی نییه‌ بۆیان، بێگومان ده‌شزانن نه‌وه‌ی کالای وا بکړی و شتی وا فیربێی له‌و دنیا هیچ به‌هره‌یه‌کی ده‌ستناکه‌وێت، (به‌راستی) نه‌و شته‌ی نه‌وان خ‌وایان پێفروشتوو و که‌وتوو نه‌ته‌ داویه‌وه شتیکێ ژۆر ناپه‌سه‌نده نه‌گه‌ر بزائن و تیبگه‌ن.

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَأَتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾

واته: خ‌ۆ نه‌گه‌ر (نه‌و جووله‌كانه) ئیمان و باوه‌ریان به‌ئینایه و پارێزکار و جوانکاربوونایه، بێگومان پاداشتی‌ک که له‌لایه‌ن خ‌وای گه‌وره‌وه‌یه چاکتر و به‌فه‌ر تر بوو بۆیان، نه‌گه‌ر بزائن و (بیر و ه‌وشیان به‌کار به‌یئن).

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان ه‌یناوه مه‌لێن (راعنا) (چونکه له‌ زمانێ عی‌یریدا واته‌که‌ی ناشیرینه) به‌لکو بلێن: (انظرنا) چاوه‌پ‌ریمان بکه، به‌چاکێ نه‌و فه‌رمانه له‌گوێ بگرن، (چونکه) بۆ کافر و بێ باوه‌ران سزایه‌کی به‌ئێشمان ئاماده کردوو.

﴿مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾

واته: چ ئه‌وانه‌ی که کافرن له‌ خاوه‌ن کتێبه ئاسمانیه‌کان، چ م‌وشریک و هاوه‌له‌په‌رستان هه‌زناکه‌ن له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارتانه‌وه هیچ خ‌یر و به‌ره‌که‌تیک دا‌باری بۆتان و پروتان تیبکات، به‌لام خوا په‌حمه‌تی خ‌وی تاییه‌ت ده‌کات به‌ هه‌رکه‌سێ (که بیه‌وێ و شایسته‌ بێ)، خوا خاوه‌نی فه‌زڵ و به‌خششیکێ گه‌وره‌یه.

﴿مَا نَنْسَخْ مِنْ ءَايَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ﴾

واته: هه‌ر ئایه‌تیک به‌سپه‌نه‌وه، یا بیه‌خه‌نه بارود‌و‌خی فه‌رام‌وشیه‌وه و به‌ستگوێی به‌خه‌ین، چاکتر له‌و یا وێنه‌ی نه‌و ده‌خه‌ینه‌ روو، مه‌گه‌ر نازانی که خوا ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا هه‌یه؟

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبٍ أَلَّا تَدْعُو اللَّهَ مِنْ وَلِيِّ وَلَا
نَصِيرٍ﴾

واته: ثایا نازانی (ئهی محمد ﷺ، ئهی ئیماندار) که به راستی هه ر خوا
خواهنی هه موو ئاسمانه کان و زهوییه، جگه له و خوایه هیچ پشتیوان و یاریده ده ریکتان نییه؟
﴿أَمْ تُرِيدُونَ أَن تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾

واته: (ئهی هاوه لآن) ئاخو ئیوهش ده تانه ویت داخوازی (گهوره و ناوۆلا) له
پیغه مبه ره که تان (محمد ﷺ) بکهن، ههروهک کاتی خووی داخوازی له مووسا کرا،
جا هه رکه سنی کوفر بگوریتته وه به ئیمان، بیگومان ریبارزی راست و دروستی ون کردووه.

﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَقَارِئًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ
أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

واته: زۆریک له خاوهن کتیبه کان ئاواته خوازن له بهر هه سوودی و ناپاکی خویان ئه گه ر
بویان بکری بتانگینه وه ریزی بیباوه پان ئه مهش دوای ئه وهی که حه ق و راستییان به ته واوی
بو پروون بوته وه و (چوونه ته ریزی باوه پدارانه وه)، به لām ئیوه هه ر لییان ببوورن و لییان مه گرن
و چاوپۆشیان لی بکهن، تا خوا کاری خووی ئه نجام ده دا و ویستی خووی جیه جی ده کات،
بیگومان خوا ده سه لاتی به سه ر هه موو شتی کدا هه یه.

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾

واته: (که واته ئهی ئیمانداران) نوێژه کانتان به چاکی ئه نجام به دن و له زه کات دانیش
دریغی مه کهن، دلنیا بن له هه ر کاریکی چاکه بو خۆتانی ده کهن، لای خوا بزر نابیت و
دیتته وه پیتان چونکه به راستی خوا بینایه به و کار و کرده وانهی که ئه نجامی ده دن.

﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾

واته: (جووله‌که و گاوره‌کان) ده‌لین: که‌س ناچیتته به‌هه‌شته‌وه جگه له‌وانه‌ی که جووله‌که‌ن یا گاورن، جا نه‌وه ئاوات و خه‌یالی خو‌یانه (توش نه‌ی محمد ﷺ، نه‌ی ئیماندار پی‌یان بلن): نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن، به‌لگه‌تان له‌سه‌ر نه‌م قسه‌یه به‌یتنه مه‌یدانه‌وه.

﴿بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾

واته: به‌لن هه‌ر که‌س به‌راستی روو بکاته خوا و چاکه‌کار و مو‌سلمان بیت، نه‌وه پاداشتی خو‌ی لای په‌روه‌ردگاری ده‌ست ده‌که‌و‌یت، نه‌ ترسیان ده‌بن وه نه‌ غه‌م و په‌ژاره.

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرِيَّةُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرِيَّةُ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾

واته: جووله‌که ده‌لین: گاوره‌کان له‌سه‌ر هه‌چ بنه‌ما و راستیه‌ک نین، گاوره‌کانیش ده‌لین جووله‌که له‌سه‌ر هه‌چ بنه‌ما و راستیه‌ک نین، به‌مه‌رجیک ئه‌وانه کتیبی (ته‌ورات و ئینجیل ده‌خو‌یننه‌وه) هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ش که هه‌چ نازانن (له‌ بته‌رستانی عه‌ره‌ب) هه‌روا ده‌لین و (بروایان به‌ ئیسلام و هه‌چ لایه‌کیان نییه) خوایش له‌ روژی قیامه‌تدا دادگایی ده‌کات له‌ ئیوانیاندا و بریاری له‌وه‌ی نا‌کو‌کن تیایدا دروست ده‌دات.

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾

واته: جا کئ له‌وه تاوانبارتر و سته‌مکارتره که مزگه‌وته‌کانی خوا قه‌ده‌غه ده‌کات له‌وه‌ی که ناوی پی‌روزی نه‌وی تیا ببری و با‌سی ئایینی نه‌وی تیا بکری، هه‌ول بدا بو ویران کردنی ئه‌وانه ناچنه مزگه‌وته‌وه به‌ ترسه‌وه نه‌بیت (که له‌ دل و ده‌روونیاندا دروست ده‌بیت)، ئه‌وانه سووکی و ریسوایی به‌شیانه له‌ دنیا‌دا، له‌ قیامه‌تیش دا سزای سه‌خت بو‌یان ئاماده‌یه.

﴿وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولَّوْا فَثَمَّ وَجْهَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾

واته: پۆژیه لات و پۆژئاوا و (هه موو لایه ک) خوا خاوه نیه تی، پروو بکه نه هه رلایه ک خوا پرووی لیتانه، به پراستی خوا فراوانگیرو زانایه.

﴿وَقَالُوا أَخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَنِينٌ﴾

واته: (جووله که و گاور و بته رستان) ده لێن: خوا منالی بوخوی بریار داوه (له کاتیکدا که خوا پیویستی به کهس نییه) چونکه هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هه ر خوی خاوه نیه تی، هه ر هه مووشیان ملکه چ و فه رمان به رداری ئه ون.

﴿بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾

واته: (هه ر ئه و زاته) به دیه ی نه ری ئاسمانه کان و زه ویه به جوانترین شیوه بریاری هه رشتیک بدات، ته نها ئه و نه ده ی به سه که فه رمانی بوونی بدات، ئیتر خیرا ئه و شته یا ئه و کاره، ده بی و ئه نجام ده دریت.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَهْتُ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾

واته: ئه وانه ی که نه فام و نه زانن ده یانوو: چی ئه بی ئه گه ر خوا له گه ل ئیمه گفتوگو بکات! یا (معجزة) و نیشانه یه کمان بو بنیتریت، (شایانی باسه) که سانی تریش پیش ئه مان هه مان پیشنیاریان ده و، ئه مانه ده کانیان چوونیه که و له یه ک ده چیت، خو ئیمه به لگه و نیشانه ی ئاشکرا و پرومان دیاری کردوو بو ئه و که سانه ی که پراستی خوازن و به شوین حه قیقه تدا ده گه رین.

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ﴾

واته: به پراستی (ئهی محمد ﷺ) ئیمه تۆمان هاوړی له گه ل حه ق و راسته قینه کاندایه وانه کردوو تا مژده دهر بیت به ئیمانداران، ترسینه ر بی بو بیباوه ران، تو هه رگیز به رپرسیار نیت له نیشه جیکانی دۆزه خ.

﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ
وَلَئِنْ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ٥٦﴾

واته: هه‌رگیز جووله‌که و گاواره‌کان له تو (ئه‌ی محمد ﷺ) ئه‌ی ئیماندار (پازی نابن، هه‌تا به‌ته‌واوی شوین ئاین و به‌رنامه‌یان نه‌که‌ویت. پێیان بلێ: به‌راستی هه‌ر به‌رنامه‌ی خوا (ئاینی ئیسلام، شایسته‌ی ئه‌وه‌یه که شوینی بکه‌ون) و هیدایه‌تی راست و دروست هه‌ر لای ئه‌وه، خو ئه‌گه‌ر شوین ئاره‌زووه‌کانی ئه‌وان بکه‌وی پاش ئه‌وه‌ی زانیاری و زانستیت پێکه‌یشتوو، ئه‌وه بزانه که له‌لایه‌ن خواوه هیچ سه‌ره‌پرشتیاری و یارمه‌تیه‌کت ده‌ست ناکه‌ویت.

﴿الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ ۖ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ٥٧﴾

واته: ده‌سته‌یه‌ک له‌وانه‌ی کتیبمان پێبه‌خشیوون (قورئان) به‌چاکی و به‌وردی ده‌وری ده‌که‌نه‌وه، ئه‌وانه باوه‌ریان پێی هه‌یه و (باوه‌ری پێدێن) به‌لام ئه‌وه‌ی پرۆای پێی نه‌ییت، ئا ئه‌و جو‌ره که‌سانه له‌ خه‌ساره‌مه‌ند و زه‌هرمه‌نده‌کانن.

﴿يَبْنَئِي إِسْرَءِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ٥٨﴾

واته: ئه‌ی ئه‌وه‌ی ئیسرائیل یادی ئه‌و ناز و نيعمه‌تانه بکه‌ن که به‌سه‌راتانا پ‌ژانده‌ومه و من (کاتی خو‌ی) پ‌ژی ئیوهم دابوو به‌سه‌ر هه‌موو دانیشتوانی ئه‌م جیهانه‌دا.

﴿وَأَتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنفَعُهَا شَفْعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ٥٩﴾ [البقرة]

واته: خو‌تان به‌پاریزن له‌ سزای پ‌ژۆیک که به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک که‌س فریای که‌س ناکه‌ویت، که‌س نابێته بارمه‌تی که‌س و تکاو پارانه‌وه‌ی که‌س بو که‌سانی تر سوودی نابێت (یاخیوان و سه‌مه‌کاران) سه‌ره‌که‌وتوو نابن.

به‌م شیوه‌یه له‌ مانگی شه‌عبانی سالی دووی کوچی پرووده‌وه‌کان زور گه‌رموگوپ بوون وه‌حی خوا‌ی په‌روه‌ردگار سه‌عات به‌ سه‌عات و پ‌ژ له‌دوای پ‌ژ داده‌به‌زی بو موسلمانان، چونکه کاتی نزیک بوونه‌وه‌ی به‌یه‌کدا کیشانی موسلمانان و دوژمنه‌کانیانه ئه‌م

پرووبه پرووبوونه وه له پرووداوێکی زۆر گهوره دا خۆی دینیتته وه ئه ویش جهنگی به در یان پوژی
فورقان خوای گه وره ناوی ناوه و گه وره ترین پرووداوه له میژوووی موسلماناندا.

نومیڤر: زۆر باشه که واته با پرووه و به در خویمان ئاماده بکهین و بزانیین پیش جهنگی به در
چی پرووته دات و پرووداوه کان چۆن دینه پیشه وه.

پرووداوه کان پیڻش جهنگی به در

نومیر: دهولته تی ئیسلام له شاری مه دینه دا وا ته مه نی بوو به دوو سال، پیڻه مبهری خوا
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ سهوڤکایه تی ټهو دهولته دهکات، به لام پهوشی ناوخوی شاری مه دینه زور
جیگیر نیه، چهند گرووپیکی موشریک دهوری شاری مه دینه یان داوه له ټهوس و خه زره چ،
عه ره بی چوارده وری ټه عراب و ههروه ها یه هوود به هه مان شیوه له مه لاس دایه بو
موسلمانان، با قوره شیش له ولاره بوه ستیت که هیزیکي گه وری ناوچه که یه و که رامه تی
شکاوه، شکوی له که دار کراوه به دههستی موسلمانان، ټه عراب له هه مووی زیاتر رقیان له
موسلمانان ده بیتته وه به هوکاری ټه وهی پیشت خه ریکی چته و دزی و پروتکردنه وهی
خه لکی بوون، ټیستا وا ئیسلام و مه فرهزه و هیزه کان ریگه یان پینادهن چیت چته یی و
راوړووتی بکهن، که واته په وشه که نا ئارام و ناجیگیره.

ماکوان: ټه ی کاتی جهنگی به در نیه، ټیستا؟

نومیر: به ټی ټیستا کو تایی مانگی شه عبانه و بهم نزیکانه له ۱۷ مانگی په مه زاندا جهنگ
پرووئدات له نیوان موسلمانان و قوره شیشی کافردا، ټم جهنگه هه رچی پیوه ری جیهانی و هیز
و تواناکانه ټیک و پیکی ده شکینیت، هه موو هیز و پیوه ره کان له جیهاندا هه لگه رانه وه و
گورانکاری پی دهکات، هه ره بهر ټم گورانکاری به گه وریه که خوی گه وری ناوی ناوه (یوم
الفرقان) واتا روژی جیا که ره وهی حه ق له باتل راستی له خراپه کاری...هتد.

ماکوان: سبحان الله زور جار له جیگایه ک هیچ کهس هه ره ته ماشاش ناکات له سه ره نه خشه،
یان هیزیکي بچووک خوی گه وری چ گورانکاری به کی پیده کات.

نومیر: به دلنیا یه وه تو جوان دیقه ت بده لیره وه کو ستراتیژی سه ربازی ناتوانین باسی
بکهین چونکه هیچ میحوه ریکی هیزی جیهانی تییدا به شدار نه بووه، ته نانه ت هیچ کهس
گرنگی پینه داوه، هیچ جوړه دهنگدانه وه یه کی لیدروست نه بووه، له چاو جهنگی فارس و روم،
چین و ناوچه کانی ټه فریقا، به لکو وا ته ماشا کراوه که جهنگی ته نها دوو هوژ و عه شیرته،
یاخود دوو کوومه له خه لکن له چاو هیز و توانای دهولته کانی ټهو سه رده مه به تاییه ت روم
خاوه نی (۱) ملیون سه رباز بووه فارس خاوه نی (۲) ملیون سه رباز بووه.

جهنگی به در موسلمان (۳۱۶) کهس بوون و کافره کانیش هه زار کهس له بهر ئه وه لای ئه هلی زهوی هیچ قیمهت و ئیعتباریکی بۆ دانه نراوه. چونکه دهولته ته کان به رفراوان بوون خاکی زۆریان هه بووه، هه موو له (۱۰) دهولت تیپه پری نه کردوووه.

ماکوان: ئاخر به شیکارییه کی ساده ههروایه جهنگیکه و له میژوودا پروویدا هیچ کاریگه ریه کی ئه وتۆی به جینه هیشتوووه، مه گهر هه ندیک خالی کاریگه ری خستۆته سه ر خه لکی بیابان، به لام ئه گهر به چاوی قول و به رفراوانیه وه بیرمان لیکرده وه، ده بیت بلین له دواي جهنگی به در به راستی ئوممه تی ئیسلام له دایک بوو، جیگای پیتی خوئی قایم کرد، ئیتر خه لکی به چاوی خاوه ن په یام و ئامانج خاوه ن ته ماعی زۆر بۆ خه لکی که بانگه وازی ئیسلامیه، لیره وه میژووی مروّقایه تی گۆرانکاری ته واوه تی به سه ردا هات و ئیتر بوونه ئوممه تی خه یری به سه ر هه موو خه لکییه وه، هه ر ئه م خه لکه ن پاشان هه موو عهرشی کیسرا و قه یسه ر ده خه نه ژیر پیانیه وه، هه موو سوپا و هیزیان له به رده میاندا ده له رزن.

نومیر: هوکاری چیه خواي گه وره ئه م جهنگه ی ناوانوه به (یوم الفرقان)؟

له‌به‌رچی خوای په‌روه‌ردگار جه‌نگی به‌دری ناو ناوه به (الفرقان)

ماکوان: له راستیدا جه‌نگی به‌در ئه‌و جه‌نگه بوو که جیاوازی کرد له قۆناغی دروستبوونی ده‌وله‌تی ساوا و سه‌ره‌تایی و لاواز توانای کهم دیاریکراو بوو، به‌لام دواى جه‌نگی به‌در ده‌وله‌تی ئیسلامی بوو به‌یه‌کیک له ده‌وله‌ته به‌هیزه‌کانی ناوچه‌که و قسه‌پوشتوو بوو له‌ناو خه‌لکی و هۆز و عه‌شیره‌ته‌کانی عه‌ره‌بیدا، پاشان ئیتر له ده‌وله‌تی لۆکالی ده‌رچوو ناوی بیسترا له هه‌موو جینگای جیهاندا.

له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌وه‌نده غه‌ریب نییه، لای خه‌لکی بوچی خوای په‌وه‌ردگار ناوی ناوه به جه‌نگی (الفرقان) واتا جیاکه‌ره‌وه حه‌ق و راستی له خراپه و خراپه‌کاران، به‌لکو نامۆ ده‌بوو ئه‌گه‌ر ئه‌و ناوه‌ی لێ نه‌نرايه.

پێوه‌ری خوای په‌روه‌ردگار وه‌کو پێوه‌ری مرۆف نییه (سبحانه و تعالی) له‌سه‌ر زه‌وی زۆر جه‌نگ و پرووداوی گه‌وره‌ پروویان داوه له نێوانی ئیمپراتۆره‌کاندا که به‌یه‌کداکێشانی زۆر گه‌وره‌ بووه، به‌لام بوو به‌ میژوو له ئه‌رشیفی میژوو خۆی شاردۆته‌وه و هیچ کاریگه‌رییه‌کی له‌سه‌ر زه‌وی دروست نه‌کردوو، به‌ ئه‌موونه‌ی جه‌نگی فارس و رۆم، هیچ له واقیعی ژبانی مرۆفایه‌تی نه‌گۆری بیجگه له کوشتن و مالدۆزانی خه‌لکی هه‌ژار و لاواز خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت:

﴿الْمَغْلَبَةِ الرُّومِ﴾ فِي أَذَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿١٠﴾ فِي بَضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ [الروم]

سه‌رنجی سه‌ره‌تای سووره‌تی (الروم) به‌.

واته: رۆمه‌کان تیکشکێزان (به‌ده‌ستی فارسه‌کان). له نزیکترین و نزمترین ولاتیاندا، به‌لام له ئایینده‌دا (نۆره‌یان دێته‌وه) رۆمه‌کان دواى شکستیان سه‌رده‌که‌ونه‌وه.

له چه‌ند سالتیکدا (چه‌ند سالتیکی داهاتوو نێوان ۳-۹ سالت)، هه‌موو کارو فرمائیک ته‌نها به‌ده‌ست خوايه، له‌وه و پێش و له‌وه‌و دوايش (له هه‌موو کات و هه‌موو شوێنیک)، جا ئه‌و رۆژه ئیمانداران خۆشحال و شاد ده‌بن.

ئه‌گه‌ر چی رۆم سه‌رکه‌ویت یان بدۆریت، هیچ کاریگه‌ری جێناهیلتیت له‌سه‌ر زه‌وی یاخود فارس، چه‌ند رۆژ و ساته وه‌ختیکه تێده‌په‌ریت به‌ناو رۆژمێر و ته‌مه‌نی سه‌ر زه‌وی، به‌لام ده‌مه‌ویت زۆر به‌پاشکاوانه بلێم جه‌نگی به‌در له نێوانی مه‌که‌که و مه‌دینه‌دا تا رۆژی قیامه‌ت

کاریگه‌ری ده‌بیت و په‌ند و ئاموژگاری لیده‌رده‌هیت‌یت، راسته له‌چاو جه‌نگه‌کانی تردا جه‌نگیک‌ی ساده و زۆر گه‌وره نه‌بووه، به‌لام جه‌نگی به‌در چهند ساته وه‌ختیک نییه تپه‌پیت به‌سهر ژيانی سهر زه‌ویدا، به‌لکو چهند ساته‌وه‌ختیک بوو که گوپرانکاری کرد له ژيانی خه‌لکیدا تا پوژی قیامه‌ت.

عه‌زه‌مه‌تی به‌در گه‌وره‌یه به جه‌نگاوه‌ره‌کانی، نه‌ک به‌چه‌ک و جبه‌خانه‌که‌ی، گه‌وره‌یه به ئه‌هلی حه‌ق و راستی، نه‌ک گه‌وره‌بیت به جوگرافیا‌که‌ی، خه‌لکه‌که‌ی زۆر ساده و هه‌ژار و زه‌لیل بوون له ژياندا، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ [آل عمران]

بیگومان خوا له غه‌زای به‌دردا سهری خستن، هه‌رچه‌نده ئیوه له ژماره و چه‌کدا لاواز بوون، ده‌ی که‌واته له‌خوا به‌ترسن، به‌لکو به‌توانن سوپاسگو‌وزار بن.

ئه‌و جه‌نگه گه‌وره‌یه به خه‌لکه پاک و بیگه‌رد و خواناسه‌که‌ی تپیدا به‌شدار بوون، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌و کۆمه‌له خه‌لکه خوای گه‌وره گوپرانکاری سیسته‌م و یاسا‌کانی ئه‌م گه‌ردوونه‌ی کرد، مه‌لائیکه‌ت به‌شدار بوون، شه‌یتان خودی ئیبلیس به‌شدار بوو به‌مله‌و‌ری و سهرشو‌ری پایکرد، بۆیه ناو‌نراوه به جه‌نگی جیا‌کاری له نیتوانی حه‌ق و ناحه‌قدا.

ئیت‌ر هه‌موو جه‌نگی مو‌سل‌مان و سوپای مو‌سل‌مان پتوهر ده‌کریت به سوپا و جه‌نگی به‌در هه‌ر سوپایه‌ک توانی وه‌کو سوپای به‌در بیت ئه‌وا به‌دلتیاییه‌وه سهرکه‌وتن به ده‌ست ده‌هینیت وه‌کو سهرکه‌وتنی به‌در، پتوهری سهرکه‌وتن ته‌نها له جه‌نگی به‌در خو‌ی ده‌بینیت‌ه‌وه، جا له رابردوودا بیت یاخود له ئیستا و یان له داها‌توو یان تا قیامه‌ت، جا پتو‌یسته شیکاری و لیکۆلینه‌وه‌ی ورد بکریت له‌سهر خه‌لکی و چۆنیه‌تی هوکار و پلانی ئه‌و جه‌نگه.

به‌لام نو‌میر هوکاره‌که چی بوو تو ئه‌وه‌م بو باس بکه؟!

نو‌میر: خو‌ی له س‌ی هوکار ده‌بینیت‌ه‌وه، زیاتر په‌یوه‌ندی هه‌یه به هه‌والگر ی (موخابه‌رایه‌ت) هه‌ردوولا له ده‌وله‌تی مه‌که‌که و مه‌دینه‌دا.

هۆکاره‌کانی جه‌نگی به‌در

نومێر: کاروانێک له‌شامه‌وه به‌ره‌و شاری مه‌ککه ده‌گه‌ڕێته‌وه به‌سه‌رکردایه‌تی ئه‌بو سوفاان، ئه‌و قافلّه و کاروانه‌ی موسلمانان بۆیان ده‌رچوو بوون، نه‌کاروانه‌که که‌وتوو بووه به‌رده‌ستی موسلمانان نه‌هیچ جه‌نگ پوویدا، بێجگه له قافلّه و کاروانه‌که‌ی مه‌فره‌زه‌ی (نه‌خله) له جه‌نگی بچووک تێیدا پوویدا له‌تیوان ده‌سه‌ربازی موسلمانان و چوار سه‌ربازی کافره‌کان، به‌لام ئه‌و کاروانه‌ی له‌م نزیکانه تێپه‌ر ده‌کات زۆر جیاوازتره له قافلّه‌کانی دیکه به‌چه‌ند هۆکاریک:

هۆکاری یه‌که‌م: ئه‌م کاروانه له هه‌موو کاروانه‌کانی تر زۆرتره که شتومه‌که‌کان پاره‌ی خه‌لکی مه‌ککه‌ی و ده‌سته‌به‌سه‌رکردنی ئه‌م قافلّه‌یه واته لێدانی ئابووری قوره‌یش و شکاندنی پشته ئابووری مه‌ککه، زیاد له‌هه‌زار باری و شتر بوو که سه‌رمایه‌که‌ی به (50) هه‌زار دیناری ئالتونی مه‌زه‌نده ده‌کری.

هۆکاری دووهم: ئه‌م کاروانه به‌سه‌رکردایه‌تی که‌سیکی ساده‌و ساکارو بازرگانێکی ئاسایی شاری مه‌ککه نییه، به‌لکو ئه‌بو سوفاان و ستافێک له‌گه‌ڵیدا به‌ زیاد له (40) که‌سن، ئه‌م کاروانه پاسه‌وانه‌کانی یه‌که‌جار زۆره و هه‌روه‌ها که‌ره‌سته و شتومه‌که‌کانیش یه‌که‌جار زۆره، سه‌رکرده‌که‌شی پیاویکی ناودار و سه‌رداری قوره‌یشه، هۆز و تیره‌که‌ی له به‌هێزترین هۆزو تیره‌ی قوره‌یشه که به‌نی ئومه‌یه‌یه، به‌کاروانی نه‌خله به‌راورد نا‌کری‌ت که چوار که‌س پاسه‌وانییان ده‌کرد.

هۆکاری سێهه‌م: زۆر گرنگه ئه‌ویش ئه‌وه‌یه ئه‌و قافلّه‌یه به‌ته‌نیشته شاری مه‌دینه‌دا په‌ت ده‌بێت، له‌مانگی په‌مه‌زاندان نزیکه‌ی مانگ و نیوێک دوا‌ی پوودا‌ی کاروانه‌که‌ی نه‌خله، چوونه‌ ده‌رو خۆ ئاماده‌کردن بۆ ئه‌م کاروانه به‌واتای ئه‌وه‌یه موسلمانان نا‌ترسن له‌وه‌ی له‌پێشتردا پوویداوه، ئه‌وه‌تا خۆیان ئاماده‌ ده‌کهن بۆ چالاکییه‌کی تری نوێ. ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌په‌ری هێز و چاونه‌ترسی و ئازایه‌تی موسلمانان ده‌رده‌خات، له‌به‌رانه‌ر قوره‌یشدا، گومانیشی تێدا نییه که دیسان به‌م کاره‌یان عه‌رشێ کافرو مله‌وران ده‌له‌رزێن.

هه‌ر به‌م سێ هۆکاره پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ خۆی ئاماده‌کرد به‌گه‌وره‌ترین سوپا و ژماره‌یه‌کی زۆر له موسلمانان، بۆ یه‌که‌مه‌جار ئه‌و ئاماده‌یه‌ بکری بۆ مه‌فره‌زه و سه‌یه‌کانی، پێشتر هێچ کام له ده‌رچوونه نه‌ده‌گه‌یشتنه (200) که‌س، به‌لام له‌م غه‌زه‌دا پێغه‌مبه‌ری خوا

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ (۳۱۷) کهسی ئاماده کردووه، هه‌رچه‌نده رای جیاواز هه‌یه هه‌ندی‌ک ده‌لێن: (۳۱۳) کهس بوون یان (۳۱۴) یاخود (۳۱۷)، بۆ یه‌که‌مجار له‌گه‌ڵ مو‌سل‌مانانی مو‌جاهیدا ئه‌نساریش بۆ چالاکی جه‌نگ ده‌رده‌چن، پێشتر هه‌ر مو‌هاجیره‌کان بوون، به‌لام ئه‌مجاره زۆرت‌ری‌یان له‌ ئه‌هلی مه‌دینه‌ن، له‌ ئه‌نساره‌کان.

ما‌کوان: ئه‌نسار چۆن خۆیان ئاماده‌کرد بۆ جه‌نگ و چۆن له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ رێک‌که‌وتن؟

نومێر: پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ مه‌جلیسی شوورای پێکهێنا و له‌ شوورادا با‌س‌کراوه.

شوورای پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ بۆ چوونه‌ نێو جه‌نگ.

نومێر: ده‌رچوونی ئه‌نسار بۆ چالاکی به‌ ئاره‌زوو ویستی خۆیان بوو، پێشتر پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ له‌لای ئه‌بویه‌کر و عومه‌ر با‌سی ئه‌م کاروانه‌ی کرد، ئه‌وان په‌زامه‌ندیان ده‌رپری بۆیه‌ خه‌لکی ت‌ریش ئاماده‌ی ده‌رچوون بوون و په‌زامه‌ندیان بۆ پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ نیشاندا، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که مو‌هاجیر و ئه‌نسار بۆ ئه‌م چالاکییه‌ ئاماده‌ی ده‌رچوون بوون، به‌لام پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ زیاتر ده‌یویست قسه‌کانی ئه‌نساره‌کان روون بن، به‌که‌یف و ویستی خۆیان زۆریان له‌سه‌ر نه‌کریت، نه‌وه‌ک به‌ ئی‌حراجی و روو‌گیری ئاماده‌ی ئه‌و چالاکییه‌ بن، پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ چاوه‌ڕێی زیاتری لێ‌ده‌کردن بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر قسه‌ بکه‌ن، ته‌نانه‌ت سه‌عدی کو‌ری عوباده‌ فه‌رمووی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ زیاتر بۆچوونی ئیمه‌ت ده‌وێت؟

پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ فه‌رمووی: به‌لێ.

سه‌عد وتی: سوێند به‌و که‌سه‌ی نه‌فسی منی به‌ده‌سته، ئه‌گه‌ر ئه‌مرمان پێ بکه‌یت و جه‌نابت بفه‌رمووی ئه‌وا به‌نێو شه‌پۆله‌کانی ده‌ریادا ده‌روین، به‌خۆمان و ئه‌سه‌په‌کا‌مان فه‌رما‌مان پێ بکه‌ ده‌په‌رینه‌وه، تا ده‌چینه‌ نێو شاری (برک الغماد) شاریکی کۆنه‌ له‌سه‌ر که‌ناری رۆژناوای باشووری ده‌ریای سووری نیوه‌دوو‌رگه‌ی عه‌ره‌بی.

٦٣ - (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَوْ أَمَرْتَنَا أَنْ نُخِصَّهَا الْبَحْرَ لَأَخْضَنَاهَا، وَلَوْ أَمَرْتَنَا أَنْ نَضْرِبَ أَكْبَادَهَا إِلَى بَرْكِ الْغِمَادِ لَفَعَلْنَا).

صحيح مسلم ١٧٧٩.

له‌دوای ئه‌وه‌ی سه‌عد ته‌واو بوو، ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ ئه‌نسار له‌ ئه‌وسو خه‌زهره‌ج، بۆ جه‌نگ ده‌رچوون.

ماکوان: سوپای موسلمانان چۆن بوون، سیمای سوپای ئیسلامی چۆن باس ده‌که‌یت؟

سیمای سوپای موسلمانان له‌ جه‌نگی به‌در

نومێر: ژماره‌ی ئه‌نساره‌کان له‌نیۆ سوپاکه‌دا بریتی بوو له‌ (٢٣١) جه‌نگاوه‌ر یاخود موحاهید، (٦١) سه‌ربازیان له‌ هۆزی ئه‌وس بوون، (١٧٠) سه‌ربازی تریان له‌ هۆزی خه‌زهره‌ج بوون، له‌هه‌مان کاتدا (٨٣) سه‌رباز له‌ سوپای موسلمانان له‌ موحاجیره‌کان بوو.

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چه‌کی بۆ جه‌نگ کردن ئاماده‌ نه‌کرد، ته‌نها وه‌کو چه‌کی سه‌فه‌رکردن و زادیکی کۆچه‌ر چه‌کی ئاماده‌ کرد و له‌خۆیدا هه‌لیگرت، ته‌نها (٢) ئه‌سپی له‌گه‌ڵ خۆی برد، له‌گه‌ڵ (٧٠) وشتر، سوپاکه‌ی کرده‌ دوو به‌ش، موحاجیر و ئه‌نسار. ئالای موحاجیره‌کان درایه‌ ده‌ست عه‌لی کورپی ئه‌بو تالیب، ئالای ئه‌نساره‌کانیش درایه‌ ده‌ست سه‌عدی کورپی موعاز، ئالای سوپاکه‌ش درایه‌ ده‌ست هاوه‌لی به‌رێز: موسعه‌بی کورپی عومه‌یر، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ قه‌یسی کورپی سه‌عه‌سه‌عه‌ی له‌کۆتایی سوپاکه‌دا دانا، ئه‌م رێکخه‌ستنی سوپایه‌ له‌وپه‌ری هیز و خۆئاماده‌کردندا بووه‌، چونکه‌ له‌بیرمان نه‌چیت پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بۆ کاروانیکی ئابووری قوهره‌یش ده‌رده‌چیت، که‌ (٣٠) بۆ (٤٠) که‌س پاسه‌وانی ده‌کات، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ نیشان ده‌دات سوپای ئیسلام (٢٥) جار به‌تواناتره‌ له‌ پاسه‌وانی کاروانه‌که‌، هه‌والگری (موخابه‌راتی) ئیسلامی و چاوه‌کانی که‌ چاودێریان ده‌کرد ده‌ستیشانیا‌ن کرد که‌ کاروانه‌که‌ به‌دۆلی به‌دردا تێپه‌ر ده‌ییت، به‌دریش (٧٠) کم له‌ مه‌دینه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دووره‌ که‌وتۆته‌ باشووری شاری مه‌دینه‌، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ راسته‌وخۆ ده‌رچوو به‌ره‌و به‌در بۆ ئه‌وه‌ی پێش گه‌یشتنی کاروانه‌که‌ رێگه‌ له‌ کاروانه‌که‌ بگریت.

رِیگا گۆرینی کاروانه که له لایه ن ئه بو سوفیانه وه

نومێر: له لایه کی دیکه وه ئه بو سوفیان که سه رۆکی کاروانه که بوو، ئه و پیاوه یه کیک بوو له پیاوه هه ره زیره که کانی عه ره ب و خاوه ن پلان و چاودێری تایبه تی خۆی بوو، ئه ویش خاوه ن موخابه رات و چاودێر بوو، توانی ئه وه بزانی و بو ی ئاشکرا بوو که پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ بۆ کاروانه که ی ده رچوو و بو ی له که میندایه، به لām نه یده زانی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ گه یشتۆته کو ی.

به لām کاتی به فیرۆ نه دا و خیرا په یامی دایه شاری مه که که بۆ ئه وه ی سوپا ریکبخه ن و ده رچن بۆ به رگری کردن له سهروه ت و سامانیان، په یام و نامه که ی به که سی کدا نارد ناوی زه مزه می کوپی عه مری غیفاری بوو.^{٦٤}

به خیرایی زه مزه می کوپی عه مر گه رایه وه شاری مه که که، له سه ر و شتره که ی وه ستا و کراسه که ی خۆی له بهر دادپی و کردییه دووبه ش، هاواری ده کرد و ده یقیژاند ئه ی خه لکی شاری مه که که! ئه ی قوربه یش فریا که ون فریا که ون، هه موو سهروه ت و سامانتان له گه ل ئه بو سوفیاندایه، ئه ویش موحه ممه د و هاوه لانی ریکه یان پیگرتوو، برۆ نا که م بتوانن فریا بکه ون، هاواره ئه م عه یب و عاره له سه رتان هه لگرن و فریای بکه ون، خه لکی هه موو راپه رین و خۆیان ئاماده کرد، کاره که یان زۆر به جددی وه رگرت، هیشتا برینی کاروانی نه خه یان ساریژ نه بووه، له بهر ئه وه زۆر به زوویی هاتنه ده ست و کاره که یان به گرن گ وه رگرت.

ماکوان: ئه ی سیما و سوپای هیژی قوربه یشی موشریک چۆن بوو؟

سیمای سوپای کافران

نومێر: قوربه یش ده ستی کرد به کو کردنه وه ی سه رباز و ریکخه ستنی سوپا، به وه په ری هیژ و توانا و له سه ر ئاستیکی زۆر به رز.

- (١٣٠٠) سه ربازی له قوربه یش و هۆزه کانی تری عه ره بی چوارده وری مه که که ئاماده کرد، له دوای ئه وه ی زانرا کاروانه که ی ئه بو سوفیان ریکه ی خۆی گۆریوه و پارێزراوه، (٣٠٠) که س له ریکه که دا گه رانه وه به ره و شاری مه که که.

- (١٠٠) ئه سپ.

- (٦٠٠) که سی درع، جوړیکه له سه ربازی تایبه تی نه وسه رده مه.

- له سه روو (١٠٠٠) وشر ژماره که ی نه زانراوه، چونکه پوژانه بو ناندانی سوپاکه (٩ بو ١٠) وشر سه رده پردران.

- له گه ل نه و هه موو سوپایه دا گه وره پیاوani قوره یشیش دهرچوون، واته: سه رکرده ی کوفری قوره یش هه موویان هاتن بو جه نگ وهک: عوتبه ی کوری په بیعه، شه بیه ی کوری په بیعه، وه لیدی کوری عوتبه، نه بو جه هل، عوقبه ی کوری نه بو موعیت^{٦٥}، به لام نه بو له هه ب له گه لیان دهرنه چوو، که سیکی له جیاتی خو ی نارد.

- نه ووه ی سه رکرده ی ته هه موو سوپای موشریکی قوره یشی ده کرد، فیرعه ونی نه م نوممه ته بوو، نه بو جه هل و په کیک له گه وره پیاوani قوره یش، هیزیک ی گه وره و ترسناک و خه ته رناک، هه موو کافران به شدار بوون له ریکخستنی نه و سوپا به هیزه.

- خودی ئیبلیس به شدار بوو له جه نگه که.

ماکوان: شه یتان خودی خو ی به شدار بوو له و جه نگه دا؟

نومیر: به لی، شه یتان ئیبلیس له عنه تی خودی خو ی تیدا به شدار بوو، هانی موشریکه کانی ده دا بو جه نگ.

هاوکاری ئیبلیس بو کافران له جه نگی به در

نومیر: خودی شه یتانی گه وره ئیبلیس له عنه تی خوی گه وره ی لی، کاتیک قوره یش بریاری دهرچوونی دا، قوره یش کیشه ی له هوژی به نی به کردا هه بوو له غه در و خیانه تی هوژی به نی به کر ده ترسان، کیشه یه کی کون له نیوانیاندا هه بوو له و سه رده مه دا سه ری هه لدا بوو، کیشه که به بن چاره سه ر کراوه ی مابوو وه، قوره یش زور دوودل بوون له دهرچوون، ئیبلیس له سه ر شیوه ی (سورقه ی کوری مالیکی جه عشه می مه ده له جی) په کیک بوو له گه وره پیاوani هوژ و تیره ی به نی کینانه هات و وتی: (من په یمانان دده م و گرهن تی نه وده تان ده که م له پشته وه، واته: له پشتی قوره یش هه رچی پروبدات کینانه هاوکاری قوره یشه له ووه لی ده ترسین، کاتیک نه مه یان بیست ئیر هه موویان بو جه نگ کردن دهرچوون).^{٦٦}

٦٥ - عتبه بن ربیعه، شبیه بن ربیعه، ولید بن عوتبه، أبو جهل، عقبه بن أبي معیط.

٦٦ - فَقَالَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ: أَنَا لَكُمْ جَارٌ مِنْ أَنْ تَأْتِيَكُمْ كِنَانَةٌ مِنْ خَلْفِكُمْ بِشَيْءٍ تَكْرَهُونَهُ، فَخَرَجُوا سِرَاعًا).

سندھا صحیح ولھا اکثر من طریق.

داخو چه‌ندجار شه‌یتان دژی موسلمانان له‌سه‌ر شیوه‌ی مروّف جه‌نگی هه‌لگیرساندبێ، به‌ی ئه‌وه‌ی که‌س زانیبێتی، ته‌نها خوای گه‌وره‌ زانایه‌ به‌سه‌رمانه‌وه‌، به‌لام هه‌میشه‌ پیلان و کاری شه‌یتان لاوازه‌، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووێ:

(الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الظَّالِمِينَ فَفَقِّتِلُوا
أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا)

واته‌: ئه‌وانه‌ی ئیماندارن ته‌نها له‌پیتاوی خوا ده‌جه‌نگن، (به‌لام) ئه‌وانه‌ی بی‌باوه‌رن له‌پیتاوی سته‌مکار و زۆردار و تاغووتدا ده‌جه‌نگن، ده‌ به‌جه‌نگن دژی یاوه‌رانی شه‌یتان، (چونکه‌) به‌پراستی پیلان و ته‌له‌که‌ی شه‌یتان پووچ و لاوازه‌.

شه‌یتان هوکاري سه‌ره‌کی بوو بۆ ده‌رچوونی قوره‌یش، به‌درۆ هانی ئه‌وانی دا که‌ هه‌رچییان کردوو هه‌نگه‌که‌ بکه‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی چیت موسلمان بۆر نه‌بن به‌سه‌ر قوره‌یشدا، به‌م جوړه‌ هانی قوره‌یشیدا بۆ جه‌نگ کردن، خودی ئه‌بو جه‌هل هاوشیوه‌ی شه‌یتان هانی خه‌لکی ده‌دا بۆ ده‌رچوون بۆ جه‌نگ.

ئه‌بو جه‌هل هاوشیوه‌ی ئیبلیس

نومێر: به‌هه‌مان شیوه‌ ئه‌بو جه‌هل وه‌کو شه‌یتان کاری ده‌کرد بگره‌ له‌و زیره‌کتر و به‌تواناتر بوو، زۆر له‌و گه‌وره‌تر کاری ده‌کرد، ئه‌وه‌ی ئه‌بو جه‌هل ده‌یکرد به‌ خه‌یالی شه‌یتاندا نه‌ده‌هات، رایکرد هه‌ر به‌زۆر هه‌موو سه‌روک عه‌شیره‌ت و هوژه‌کانی له‌گه‌ڵ خۆیدا برد بۆ جه‌نگ، وای لێکردن هه‌مووی به‌ره‌و مه‌رگ هه‌نگاو هه‌لبه‌یتنه‌وه‌، نموونه‌یه‌کت بۆ باس ده‌که‌م ئه‌بو جه‌هل له‌گه‌ڵ ئومه‌یه‌ی کوپی خه‌له‌ف، زۆر سه‌رنج پراکیشه‌!

ئومه‌یه‌ی کوپی خه‌له‌ف یه‌کیک بوو له‌ تاوانباره‌ سه‌ره‌کیه‌کانی شاری مه‌که‌که‌، زۆر ئازاری موسلمانانی دابوو، له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا هاوڕێی نزیکێ سه‌عدی کوپی موعاز بوو، کاتیک سه‌عد چوو بۆ سه‌ردانی له‌شاری مه‌که‌که‌، له‌کاتی میواندارییه‌که‌دا سه‌عد پێی وت: گوێی له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بووه‌ فه‌رمووێته‌ی: ئومه‌یه‌ ده‌کوژرێت!

ئومه‌یه‌ زیره‌ی کرد و ترسی لێنیشته‌ وتی: له‌شاری مه‌که‌که‌ ده‌مکوژن؟! سه‌عد فه‌رمووێ: نازانم.

ئومەييە بە نازامەكەي سەعد ئەوەندەي تر ترسی لێنیش، لەدوای ئەوەی قورەیش
دەرچوون ئەو بەپەلە گەرایەووە بۆ لای ژنەكەي و وتی: داياكي صهفوان بیره كه سەعد چي
بۆتۆم؟

دایکی صه فوان: چي پي وٽي؟

وتی: موحه ممه د وتوو یه تی و ناگاداری کردۆته وه به کوشتنی من!

[illegible]

کاتیک سوپای قورەیش بریاریدا دەریچیت بوۆ بەدر، ئومەییە ترسا بکوژریت وتی: دەرناچم، چونکە

دهیزانی که لامی پیغمبه‌ری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ** و له‌خویه‌وه قسه ناکات و راستگویه، سه‌ره‌تا نه‌بو

جەھەل چوو بۆ لای پۈتۈت: ئەي باۋۇكى سەفوان! تا ئىستىكەس تۆي نەبىنۈە لە جەنگ و پۈۋەپۈۋەۋەۋەدا دوا بىكەۋىت، دەترسىت لەكاتىكدا تۆ گەۋرە و سەرەۋەرى ئەم دۆلەي، لەكاتىكدا تۆ دەرنەچىت بۆ جەنگ خەلکەكەش نايەن، ئەبو جەھەل زۆر ھانىدا بۆ جەنگ و زۆر بەشان و بالى ھەلدا، بەلام چارەي نەبوۋ وتى: دەرنەچم و نايەم بۆ جەنگ، سەرەتا پەرتى كەدەۋە بەلام ئەبو جەھەل ۋازى نەھىتا و بەزۆر دەۋىست بەرەۋ مەرگى ببات، پاشان ئەبو جەھەل عەترىكى ژنانەي بەدىارى بە تاۋانبارىكى تر كە عوقبەي كۆرى ئەبى موعىت بۆ نارد، عەترەكەي دايە دەستى و وتى: لەمەۋلا لە ئافەرەتانی خۇمانت ھەژمار دەكەين، ئەۋىش وتى: خوا ناسىرىن بىكات چۆن ۋا بەمن دەئىت؟ ديارى و قسەكەي بەكارھىتا بۆ ئەۋەي دەربچىت لەگەلىان، فشارى ئەبو جەھەل و قسەكەي عوقبەي كۆرى ئەبى موعىت زۆر كاريگەرى لەسەر ئومەبەي كۆرى خەلەف كەرد و ناچارىان كەرد بەچۈۋە دەرەۋە بۆ جەنگ، بەلام دەۋزانى

ده کوژریت بویه ویستی پلانیکی دابنی و خوئی له مهرگ پرگار بکات، هه لسا به کپینی به هیترترین و خیرترین ئه سپ، بو ئه وهی زوو رابکات و هه لیبیت، گه پرایه وه ماله وه بو ئه وهی خوئی بو ده رچوون ئاماده بکات، پاشان دایکی سه فوان پیتی وت: ئه ی باوکی سه فوان بیرت چۆته وه هاوړی و براده ره که ی یه سربیت چی پتی وتووی؟ ئومه ییه وتی: نا، بیرم نه چۆته وه به لام زور نارۆم له م نزیکانه ده گه پیمه وه، له کاتی ده رچوونی بو به در چهند جار ده یویست بگه پیمه وه و هه ولی گه رانه وهی ده دا، به لام ئه بوجه هل و عوقبه و هاوړی تاوانباره کانی وازیان لی

نه هینا هه تاوه کو گه یشته به در، تا گه یشته ئه و جیگایه ی که پیغمبه ری خوا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ

فه رموو بووی: لیره دا ده کوژریت.

(إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۖ وَأَكِيدُ كَيْدًا) [الطارق]

به راستی ئه وان خه ریکی پیلان و داودانانه وهن، به لام منیش پلان و نه خشه ی خۆم ده خه مه کار.

زۆرجار سه رانی باتل سوپا و سه ربازه کانیان به ره و هه لاکه ت ده بن، خوی پهره ردگار له باره یانه وه ده فه رمووئ:

(أَسْتَكْبَرًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ ۚ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ ۚ فَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا) [فاطر]

پیلانی شه رو تاوان ته نها به سه ر ئه وان ده دا ده شکیته وه که نه خشه ی بو ده کیشن.

ئه بو جه هل سه رکرده ی هیزی قوهریش بو وایده زانی باشتین هیزی دژی موسلمانان ئاماده کردوه، وایده زانی پلانی باشی دژی موسلمانان داناوه، به لام خوی گه وه ده فه رمووئ: ٧٧

٧٧ - هه مان ئایه تی پیشووتر.

ئەبو سوفیان داوا لە قورەیش دەکات بگەرێتەو مەککە

نومێر: لەدوای دەرچوونی سوپای قورەیش زۆریان نەما بگەنە ناوچەی بەدر، لەلایەن ئەبو سوفیانهو نامەی دووهمیان پێگەشت، لەنامەکەدا دەڵێت: دەرچوون بۆ ئەوێه کاروانەکەتان و سەرۆت و سامانەکانتان پێارێزن، بەلام سوپاس بۆ خوا خوای گەرە مأل و کاروان و سەرۆت و خەلکی لەگەڵ کاروانەکەدا پاراست، تکایە بگەرێتەو.

لێردا ئەبو سوفیان زانی سوپای موسڵمانان بۆ ناوچەی بەدر بەرێکەوتوون و لەوێ کەمینیان داناو، ئەوێه، بۆیە خێرا بەرەو پوژئاوا رێگەی گرتە بەر، لەسەر کەناری دەریای سوور تا بگاتەوێ شارێ مەککە، کاتێک قافلە و کاروانەکە لە دەستی موسڵمانان دەرێاز کرد و هەلەت، ئەبو سوفیان پێی وابوو لە ئێستادا کاتی ئەو جەنگە نییه، بەلکو پێویستە خوێان باشتەر ئامادە بکەن هێز و توانای زیاتر کۆبکەنەو، تا موسڵمانان بەتەواوی لەناو بێن.

نامەکە دلی زۆربەیی هەرەزۆری سوپاکەیی خوێکرد و حەزبان بە جەنگ کردن نەدەکرد، وەک ئومەییەیی کورپی خەلەف زۆربەیان دەرێزان، چونکە دەیانزانی ناحەقی زۆر و زولمی زۆریان دەرەهەق بە موسڵمانان کردوو، هەموو دەیانویست بگەرێتەو بۆ مەککە.

بەلام ئەبو جەهل بە رێگری کردن لە گەرانهو، هانی سوپاکەیی دەدا بۆ جەنگ کردن، هەرەک چۆن فیرەهون بەزۆر سەربازەکانی بەنیو دەرێاکەدا برد، تا ئەوێ هەموویان لەنیو ئاودا خنکان، ئەبو جەهل وتی: وەللاهی کەس ناگەرێتەو، هەتا نەچینه بەدر، دەبی وەکو سوپای سەرکەوتوو سێ پوژ لەدۆلی بەدردا بێنینهو، حەیان سەردەبڕین، گوشت دەرێزین، خواردن و خواردنەو دەخوین، مەیی و عەرەق دەخوینەو، مۆسیقا و سەما دەکەین، هاوێشەو هەموو ئەو سوپایانەیی لەجەنگدا سەرکەوتوو دەبن، تا هەموو عەرەب هەوالمان بزانن، بزانن کە ئێمە سەرکەوتووین و گەرانهومان وەکو سوپای سەرکەوتوو دەبیت، دەبی هەتا هەتایە خەلکی لێمان بترسن.

ماکان: ئەی هەموو بەقسەیی ئەبوجەهلێان کرد، بەرەو دۆلی بەدر رۆیشتن؟

نومێر: بەلێ زۆرینه ناچار بوون، هەرچەندە پای جیاواز کەوتە نێوانیان، هەندێکیان گەرانهو بۆ شاری مەککە.

سوپای دهوله تی مه که که دووبه ره کی تیده که ویت

سه رکردایه تی نه خنه سی کوپی شوره یق^{٦٨} گه رانه وه، نه وهی له هۆز و تیره ی به نی زووهره بوو به ته و اوای له گه لیدا گه رانه وه بریتی بوون له (٣٠٠) سه رباز، نه م راجیایی و دووبه ره کییه له نیو هیزی کافراند، سه رکه و تنیکی زۆر گه وره بوو بو ئیمانداران.

له ئیستادا سوپای قوره یش هه زار سه ربازه، به ره و رینگه ی به در که و تنه پێ، زۆریان نه ماوه بگه نه به در، به لām له جیگه یه کدا له سنووری به در به ناوی (عه دوه ت و قوسوا) (بالعدوة القصوی).

ماکوان: سوپای موسلمانان حال و گوزه رانیان چۆنه؟

نومێر: هه وālگری سه ربازی ئیسلامی (ئیستیخبارات) دوو هه وālی گرنگی بو سوپای پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم گواسته وه، زۆر گرنگ بوو: یه که م: هه له اتنی کاروانه که.

دووهم: سوپای مه که که نزیکه بگاته دۆلی به در.

له ئیستادا ره وشه که زۆر ترسناک و خه ته رناکه، هیز و توانای موسلمانان به هیز بوو له چاو قافلکه ی نه بو سوفیان. به لām سی جار لاوازتره به رانه ر سوپای سه ربازی قوره یش که خویان ریکخستوو به جینگ، هیزی موسلمانان ته نها بو جهنگیکی که مین و ریکا پیگرتن خویان ئاماده کردوو، به گویره ی

پیویست چه ک و جبه خانه ی پیویستیان پینیه.

ماکوان: نه ی چاره چییه؟

نومێر: چاره دوو رینگایان هه یه، پلانی (أ) گه رانه وه ی سوپا بو شاری مه دینه، پلانی (ب) جهنگ له گه ل هیزیک سه ربازه کانی سی جار هیزی موسلمانانه، خاوه نی چه کی به هیزو توانای به هیزترن.

لیره ئیتر بۆمان دهرده‌که‌وئیت سوپای موسلمانان سیمای سوپای سهرکه‌وتوو، روخساری ئەم سوپایه سهرکه‌وتن پيشان دهدات، پيشتر ئاماژه‌مان پیکرد پیناسه‌و سیمای سوپای سهرکه‌وتوو له سوپای به‌دردا کۆبۆته‌وه، ههر سوپا و سهر‌بازانیک و سهرکرده‌یه‌ک ده‌یه‌وئیت سهرکه‌وئیت ده‌بێ باش له سوپای به‌در بکۆلێته‌وه تا ئەوانیش به‌و ئەده‌وات و کارانه‌ی ئەوان کردوویانه بۆ سهرکه‌وتن ئەمیش بێگرێته به‌ر.

که‌واته: ههر ڤه‌وه‌ند و جیلێکی موسلمان بیان‌ه‌وئیت سهرکه‌ون ده‌بێ ڤیگا و شوینی سوپای به‌در بگرنه به‌ر، ئینجا سهرده‌که‌ون، بۆ ئەوه‌ی باشت له سیمای سوپای سهرکه‌وتوو تیبگه‌ین، پێویسته سووره‌تی ئەنفال به‌جوانی تیبگه‌ین و ته‌ده‌بوری بکه‌ین، ئەو سووره‌ته هه‌مووی باسی سوپای به‌دره.

ئێستا دوو ڤیگا یاخود دوو بژارده له‌به‌رده‌م پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ

یه‌که‌م: جه‌نگ، دووهم: گه‌رانه‌وه بۆ شاری مه‌دینه، یاخود هه‌له‌هاتن!

به‌لام پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ له‌ناخه‌وه هه‌زی له جه‌نگ بوو، چونکه کشانه‌وه کاریگه‌ری زۆر گه‌وره و خراپ دروست ده‌کات، کشانه‌وه کاریگه‌ری خراپی لێده‌که‌وئیت سهر موسلمانان و ترسو بیم ده‌که‌وئیته‌ دلێان، ئەوه‌ی له مه‌فره‌زه‌ی نه‌خه‌ به‌ده‌ستیان هێناوه بۆیان ده‌بێته‌ هوکاري خراپ، ده‌ستکه‌وته‌که‌یان له‌بیر ده‌باته‌وه، هانی زیاتری کافرو جووله‌که‌ دهدات بۆ لێدانی موسلمانان، بگره‌ جوړئه‌تی ئەوه‌یان بۆ دروست ده‌بێ هێرش بکه‌نه سهر شاری مه‌دینه، له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌ی موسلمانان بۆ مه‌دینه له‌وانه‌یه قورپه‌یش به‌ره‌و مه‌دینه هه‌نگاو هه‌لبه‌یینه‌یه‌وه، گه‌رانه‌وه زۆر ترسناکه و خه‌ته‌رناکی زیاتره له جه‌نگ.

له‌هه‌مان کاتدا پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ سهرکرده‌یه‌کی دیکتاتۆر و خۆویست نییه، وه‌کو ئەه‌وجه‌هل بۆ خاتری خۆی کۆمه‌له‌که‌ی کار پێ بکات! چونکه سهرکرده‌ی دیکتاتۆر له‌ناخیدا وایه ته‌نها بۆچوونی ئەو پاسته و به‌س، ئەو له‌هه‌موو بواره‌کانی شاره‌زایه، له‌به‌ر ئەوه پێویست ناکات پرس و ڤاوێژ به‌گه‌له‌که‌ی بکات و شوورایان بۆ دروست بکات، به‌لام پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ وانه‌بوو، ڤروای ته‌واوی به‌ شوورا و ڤاوێژ و قسه‌کردن هه‌بوو له‌گه‌ڵ ته‌واوی سوپاکه‌یدا به‌ئاشکراو شه‌فافانه. هه‌ربۆیه یه‌کیکی تر له سیفات و پیناسه‌ی سوپای سهرکه‌وتوو شوورا و ڤاوێژ و پرس پیکردنه.

ماکوان: ئەي مه‌گه‌ر پێغه‌مبه‌ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ وه‌حی بۆ نایه چ پێویستی به‌ شوورا و

ڤاوێژ پیکردنه

نومیر: ئەو قسه زۆر راسته، به لām پاوێژ و شوورا له وه دایه که دهقی له سه ر نییه، دهق به قورئان یاخود به فهرمووده بوونی هه بوو شوورا هیچ کاری پێ ناکریت، هه موو ملکه چی وه چی ده بن.

شوورا و پره نسیپی پیاده کردن

نومیر: پیغه مبه ری خوا ﷺ هه میسه پاوێژ و پرسى به خه لکه که ی و ئوممه ته که ی کردوه، له و بوارانه ی که وه چی تیدا نه هاتوه، هه روه کو ئاماژه م پێدا نه گه ر کارێک ئه مری خوا و پیغه مبه ره که ی له سه ر بن ئه وه به دنیاییه وه بیجگه له گه ردنکه چی هیچ بژارده یه کی تر نییه، که واته: پاوێژ و شوورا توخمیکی گرنکه له م ئایینه، ئه گه ر ئه مریکی خوایی نه بوو پێویسته شوورا و پاوێژ بکریت، هه موو جوولانه وه یه کی پیغه مبه ر ﷺ به شوورا و پاوێژ بووه، کاتیک له شاری مه دینه ده رده چوو پاوێژی ده کرد کاتیک ده چوو هه نگ پرس و پاوێژی ده کرد، له کاتیکدا بو لیدانی ئابووری قوره ش و قافله که ی هه ر به پرس و پاوێژ بوو، له داهاتوودا زیاتریش شوورا و پرس و پاوێژی پیغه مبه ری خوا ﷺ ده بینین، له زۆر جیگه و شویندا ده که ویته به رچاومان و زۆر جار وا هه ست ده که یت واجب و فره زه له سه ر موسلمانان ده بن هه موو شتیکیان به پرس و پاوێژ بێت.

که واته: ده توانین بلیین سیمای سوپای سه رکه وتوو پیاده کردنی پره نسیپی شوورا و پاوێژه، به لām پاوێژ و پرسى راستی هه قیقی، نه ک دراما و فیلم له به رچاوی گه لدا یان به ناوی دیموکراتیه وه و له ناو بردنی گه لانی تر، به لکو شوورایه ک ئامانجی بریاری راست و دروست بێت بو ئوممه ته که ی.

پیغه مبه ری خوا ﷺ مه جلیسیکی شوورا و پاوێژی پێکخست که هه موو سوپاکه گوێگرین و به شدارین، ئالوگۆری پاو بو چوونه کانیان بکه ن، چوون ئه م کیشه یه زۆر گه وره یه و هه ر بۆیه شوورای به و گه وره یه به ست، پێویست بوو که هه ر (۳۱۴) گوێبیست بن، یه که م پاوێژکاری پیغه مبه ری خوا ﷺ ده ستی کرد به قسه کردن که بریتی بوو له ئه بوبه کری سدیق، هانی پیغه مبه ری خوا ﷺ دا بو جه نگ، پاشان پاوێژکاری دووه می پیغه مبه ری خوا ﷺ به هه مان شیوه، له گه ل جه نگ کردندا بوو، ئه ویش عومه ری کوپی خه تتاب بوو.

پاشان ډاويژکاريکی سهربازي هه لسا و دهستی کرد به قسه کردن، به ناوی میقدادی کوری عهمر قسه ی زور جوانی کرد، ته نانهت له سهر قسه کانی میقداد عه بدوللای کوری مه سهوود کومینتاریکی هه یه ده لئ: نه وهی که له و ویتگه یه دا وتی: (میقدادی کوری نه سهوود) بهم ناو هس بانگ ده کرا، چه زم ده کرد من همتایه قسه که ی نه وهنده جوان بوو، هیچ شتیک ناتوانیت به رانبه ری بوه ستیته وه، واته: هیچ ویتگه وه هه لویتستیک نییه هینده ی نه وه هه لویسته ی میقداد جوان بیت.

میقداد وتی: نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ نه وهی خوی گه وره فرمانت پیده کات نه نجامی بده، سویند به خوا ئیمه وه ک هاوړیکانی مووسا نالین: برؤ توو خوا که ت جهنگ بکه، ئیمه لیره چاوه ریتان ده که ین به لام ئیمه ده لین: برؤن توو خوا که ت جهنگ بکه، ئیمه ش به دواتاندا ده جهنگین سویند به وهی تو ی به حه ق ناردووه نه گهر همانبه یت بو شاری (برک الغماد) هیچ وتووړو لارییه ک نانوتین و به دواتدا دین، ده جهنگین بیتنه وهی هیچمان پښ بلیت تا ده گه یته وه نه و جیگایه، (دیاره شاری برک الغماد، وه کو هونونه مه سه له هاتوته وه لای نه نسا ر).^{۶۹}

پیغه مبه ری خوا ﷺ به قسه کانی میقداد زور خوشحال بوو، پیشتیش به قسه کانی نه بوبه کرو عومه ر، به لام به رده وام چاوه روانی زیاتری پرس و ډاويژی زیاتره له سوپاکه ی، ههر ده یفه رموو: ډاويژتان پیده که م تکایه بوچوونی خوتان بلین، (أشيروا عَلَيَّ أَيُّهَا النَّاسُ)

پیغه مبه ری خوا ﷺ له زوریک له جیگاکاندا به ډاويژی نه بوبه کر و عومه ر کوتایی ده هینا و ده یفه رموو: نه گهر نه و دوو که سه له سهر شتیک ډاويژیان پښ بکه م کوک بن، نه و منیش رام له گه ل پای نه وانه (لو إجتماعا ما فی مشورة ما خالفتکما) به لام لیره پیغه مبه ری خوا ﷺ زیاتر داوای پرس و ډاويژی ده کرد، ته نانهت دوا ی قسه کانی میقدادیش ههر چاوه رتی زیاتره.

راسته میقداد له نه نسا ر بوو به لام دیاره پیغه مبه ر ﷺ پای نه وانی زیاتر ده ویت، چونکه پیغه مبه ر ﷺ یه شتا گوپی له نه نسا رو سهر کرده کانی نه نسا ر نه بوبه به ته واهه تی، نه نسا ر پیشتی له مه دینه رازی بوون به ده رچوون له گه ل پیغه مبه ردا

۶۹ - (یا رسول الله امض لما أراك الله فنحن معك واللّه لا نقول لك كما قالت بنو إسرائيل لموسى عليه السلام اذهب أنت وربك فقاتلا إنا ههنا قاعدون ولكن اذهب أنت وربك فقاتلا إنا معكما مقاتلون فوالذي بعثك بالحق لو سرت بنا إلى برك الغماد لجالدنا معك من دونه حتى تبلغه) صحيح، أخرجه البخاري.

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى الْوَسَلَمَ، به لَام بۆ کاروانه که ئیستا کاروانه که له کیس چوو، ئیستا پرووبه پرووی سوپایه کی گه وره ده بنه وه هه رچه نده پێغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى الْوَسَلَمَ ئە گەر ئە مریان پێنکات گه ردن که چن بۆ فه رمانی پێغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى الْوَسَلَمَ.

فهرمانی راسته و خو جیبه جی ده کهن، چونکه نه وان له ئیمانیکی بیویته دان، کاتیک له شاری مه ککه له پهیمانی عهقه بهی دووه مدا کاتیک نه نسا به یعتیان دایه پیغه مبه هر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى الْاَوْلَادِ له سهر سه رختنی له شاری مه دینه دا هیچ فهرمانیکی خوی له سهر نییه که له دهره وهی مه دینه دا جهنگ و جهاد بکه، لیره دا شوو را په کلاکه ره وهی کیشه کانه، پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى الْاَوْلَادِ نه یده ویست به زور فهرمانی جهنگ به نه نسا بدات له دهره وهی شاری مه دینه، چونکه جیاوازی ههیه له نیوان دوو که سدا که جهاد بکات به زور و پی خۆش نه بیت، که سیکی تر جهاد بکات له پیناوی خودا به حه ز و ئاره زووی خو، نه وه شمان له بیر نه چیت نه نسا س به شی سوپا که یه، پیکهاته یه کی زور گه وره، چه ندجار پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى الْاَوْلَادِ دووباره ی کرده وه فهرمووی: راویژ و پرس و راتانم بده نی؟!

له و کاته دا سه عد سه ری بهرز کرده و وتی: ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ له وه ده چیت را و بوچوونی تیمهت بویت؟ پیغه مبهری خوا ﷺ زور راشکاوانه فهرمووی: به ئی رای ئیوهم ده وی، (گوئی له قسه کانی سه عد بگره بر وا بکه پیویسته به ئاوی ئالتوون بنووسریتته وه، ئه وه نده قول و جوانه، ته نانهت سیفات و پیناسه ی دایه سوپاکه بو سه رکه وتن).

ئەي پىغەمبەرى خوا ﷺ تېمە ئىمانان پىت ھىناو و بەراستگۇمان داناويت، شايتى دەدەين ئەوھى ھىناوتە ھەمووى حەق و راستە، ھەر لەسەر ئەو ھەمايە پەيمان و عەھدو گەفتمان پىداويت بۆمان نووسىويت لەسەر گوپرايەلى و بەجىھىتەنى فەرمانەكانت، جا ئەي پىغەمبەرى خوا ﷺ بۆ كووى دەرويت و دەمانبەيت تېمە ئامادەين. سوئند بەوھى ناردوويەتى بە حەق، ئەگەر داوامان لى بکەيت بەناو شەپۆلى دەريادا پرۆين، ئەوا لەگەلتا شەپۆل و نىو دەريا دەبرين، يەك پياو لە سەربازانى ئەنسا نابينى سەرىتچىت بکات، حەزمان بە راکردن و ھەلھاتن نىيە لەبەرانبەر دوژمنەكانمان، تېمە لە جەنگ ئارامگرين و راستگۆين لە پروبەرووبوونەو، ئەوھى خواى پەرورەدگار لە تېمەى دەويت تېمە دەیکەين، بەلکو خواى گەورە دلخۆش و ئاراميمان پىبەخشىت، پرۆ لەسەر بەرەكەتى پەرورەدگار، لەوانە ترسى ئەوھت ھەبىت و بلتيت: گوايە ئەنسا تەنھا ھەقى ئەوھيان ھەيە لەنىو مالى و شارى خوياندا مپاريزن؟! بەلام ئەوا من لىرەو بەناوى ھەموو ئەنساو ھە پىت دەلىم و

له‌جیاتى ئه‌وان وه‌لام ده‌ده‌مه‌وه، چیت له‌ ئیمه‌ ده‌وی داوا بکه، له‌گه‌ل کێ په‌یوه‌ندی ده‌به‌ستی بیبه‌سته، له‌گه‌ل کێ په‌یوه‌ندی ده‌پچرێنی بیپچرێنه‌و سه‌رپشکی، به‌ئاره‌زووی خۆت له‌مال و سه‌روه‌ت و سامانان ببه، به‌کوێی ئه‌ده‌ی سه‌رپشکی، ئه‌وه‌ی که ده‌یه‌یت له‌سه‌روه‌ت و سامانان لاما‌ن خۆشه‌ویسته‌ره‌ له‌وه‌ی بۆمان به‌جێ ده‌هێلی، هه‌ر فه‌رمانیک تۆ ده‌یفه‌رموویت و هه‌ر ئه‌مریک له‌لای جه‌نابه‌ ئیمه‌ ملکه‌چین، شوێن فه‌رمانه‌که‌ت ده‌که‌وین و سه‌رپێچی ناکه‌ین، وه‌لاهی ئه‌گه‌ر ئه‌مر به‌فرمووی تا شاری برکی غه‌مه‌دان له‌گه‌لنا دێین، وه‌لاهی ئه‌گه‌ر فه‌رمانان پێ بکه‌یت به‌نیو شه‌پۆلی ده‌ریادا ده‌رپۆین و له‌گه‌لندا ده‌ریاو شه‌پۆله‌کانی ده‌برین.^{۷۰}

ئهمانه ئه‌نسارن ته‌نها ئیماندار خۆشی ده‌وین، ئه‌وه‌ی رقی لێیانه‌ مونا‌فیه‌. کاتیک پیغه‌مبه‌ر ﷺ گوێی له‌ قسه‌کانی بوو زۆر خۆش‌حال بوو، به‌وه‌په‌ری چالاکی و توانا و هیزه‌وه‌ هه‌لسایه‌وه، پرووی کرده‌ خه‌لکه‌که‌ به‌ هه‌ماس و وتاری ناگرین فه‌رموو: برۆن و موژده‌تان لیبیت، به‌راستی خوای په‌روه‌ردگار په‌یمانی یه‌کتیک له‌و دووانه‌ی پێداوم، یان گرتی کاروانه‌که‌ یان سه‌رکه‌وتن له‌ به‌در، سویند به‌خوا چاوم له‌ جیگه‌ی ته‌رم و مه‌یته‌کانی قوره‌یشه‌.^{۷۱}

عومه‌ری کوری خه‌تاب له‌ خاکی به‌دردا له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیاسه‌ی ده‌کرد، پاشان بۆ پیاسه‌ چه‌ند مو‌سلمانیکێ دیکه‌یان له‌گه‌ل کۆبووه، شه‌ویک پێش ده‌ستپێکی به‌یه‌ک‌گه‌یشتن له‌ به‌دردا، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌رپوشت له‌گه‌ل هاوه‌لانی‌دا

۷۰ - قَالَ لَهُ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ: (وَاللَّهِ لَكَأَنَّكَ تُرِيدُنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ أَجَلٌ قَالَ فَقَدْ آمَنَّا بِكَ وَصَدَقْتَاكَ، وَشَهِدْنَا أَنَّ مَا جِئْتَ بِهِ هُوَ الْحَقُّ وَأَعْطَيْنَاكَ عَلَى ذَلِكَ عُهْدَنَا وَمَوَاقِفَتَا، عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فَاْمُضْ يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَا أَرَدْتَ فَتَحَنَّنْ مَعَكَ، فَوَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ لَوْ اسْتَعْرَضْتَ بِنَا هَذَا الْبَحْرَ فَخَضَّعْتَهُ لَخَضَّعْنَاهُ مَعَكَ، مَا تَخَلَّفَ مِنَّا رَجُلٌ وَاحِدٌ وَمَا نَكَّرَهُ أَنْ تَلْقَى بِنَا عَدُوَّنَا غَدًا، إِنَّا لَصَبْرٌ فِي الْحَرْبِ صُدُقٌ فِي الْلِقَاءِ. لَعَلَّ اللَّهَ يُرِيكَ مِنَّا مَا تَقَرَّرَ بِهِ عَيْنُكَ، فَسِرْ بِنَا عَلَى بَرَكَةِ اللَّهِ) سيرة ابن هشام، ج ۱، ص ۶۱۵.

۷۱ - (لَعَلَّكَ تَخْشَى أَنْ تَكُونَ الْأَنْصَارُ تَرَى حَقًّا عَلَيْهَا أَنْ لَا يَنْصُرُوكَ إِلَّا فِي دِيَارِهَا، وَإِنِّي أَقُولُ عَنِ الْأَنْصَارِ، وَأُجِيبُ عَنْهُمْ: فَاظْطَعْنِ حَيْثُ شِئْتَ، وَصِلْ حَبْلَ مَنْ شِئْتَ، وَاقْطَعْ حَبْلَ مَنْ شِئْتَ، وَخُذْ مِنْ أَمْوَالِنَا مَا شِئْتَ، وَأَعْطِنَا مَا شِئْتَ، وَمَا أَخَذْتَ مِنَّا كَانَ أَحَبَّ إِلَيْنَا مِمَّا تَرَكْتَ، وَمَا أَمَرْتَ فِيهِ مِنْ أَمْرٍ فَأَمَرْنَا تَبِعْ لَأْمْرِكَ، قَوْلَ اللَّهِ لَنْ سِرْتُ حَتَّى تَبْلُغَ الْبَرْكَ مِنْ غَمْدَانِ، لَنْسِيرَنَّ مَعَكَ، وَوَاللَّهِ لَنْ اسْتَعْرَضْتَ بِنَا هَذَا الْبَحْرَ خَضَّعْنَاهُ مَعَكَ) ابن القيم، زاد المعاد، ج ۳، ص ۱۷۳.

(سیروا و‌أبشروا، فن الله قد وعدني إحدى الطائفتين، والله لكأني الآن أنظر إلى مصارع القوم) ابن كثير السيرة النبوية، ج ۳، ص ۴۹۰.

دهیغه رموو: ئەمه جیگای ئەبو جههله، لیره ده کوژریت، ئەمه جیگای عوتبهو ئەمه جیگای شهیهیه...هتد.

یاخود دهیغه رموو: سبهینن ئەمه جیگهی فلان که سهو ده کوژریت، إن شاء الله ئەمه جیگهی تهرمو کوژراوی فلان که سه، یهک جیگهی نه فه رموو بوو ئەو پرووداوهی تیدا پرووندهات، هه موو شوینو جیگه کان وا ده رچوون که پیغه مبهری خوا ﷺ فرموو بووی!

وه سف و پیناسهی سوپای سهرکه وتوو

نومیر: له باسه کانی رابردوودا باسی چه ند سیفه تیکی سوپای سهرکه وتوو مان کرد، نازانم ههر گویت گرتوو، ما کوان هیچ زیاده یهکت نییه بۆ باسه کهم، یاخود هیچ لیکۆلینه وه یهک و شیکاریه کی ئەوتۆت ههیه، له فیقهی واقیع و جۆره کانییه تی بۆم باس بکهیت؟

ما کوان: به خۆشحالییه وه ئیمه له باس و خواستی ژیا نی پیاو یکن هه موو گیانی نووره هاوه لانی وه کو ئەستیره به ده وری نووری ئەو مانگه وه جریوه یان دیت، چه زده کهم زیاتر له خزمه تیاندا بم و زانیاری له باره یان کۆبکه مه وه نومیری برام.

یه کهم: ئەوهی که ئاماژه ت پێدا وه لای من زۆر گرنگه، شووراو راویژه که بینای ئەم ئوممه تهی له سهر کراوه، بۆ سوپای ده ولت و هه موو دام و ده زگا و ته نانه ت خیزانیش پێویسته که پرهنسیپی شووراو راویژ پیا ده بکه ن.

دووهم: له نێو هه موو پیناسه و سیفاته کانی ئەم سوپا سهرکه وتوو پیناسه یه کی په های سهرکه وتنی تیدا به دی ده کریت، ئەم سیفاته ش پیغه مبهری خوا ﷺ هه موو ژیا نی خۆی بۆ ته رخا ن کرد، کۆشش و هه ولی ئەوه بوو که ئەو سیفاته له نێو ناخی موسلمانان بروینیت هه موو ئەو کاتهی له شاری مه ککه دا بوو، پاشا ن تا ئەو ساته وه ختهی له نێو شاری مه دینه دا ده ولتی دامه زرا ندوو هه ر خه ریکه و بگره تا وه فاتی کرد، ئەویش سیفاتی ئیمانی ته وا وه به خوای مو ته عال، ئاراسته ی نییه تی پاک و بێ گهر د بۆ خوای پهروه ردگار، ئیمانی ته وا وه به خودی پیغه مبه ره که ی و شوینکه وتنیک که هیچ دو ودلی و گوما نیک نه گرته خۆی په شیمانی به دا وه نه یه ت.

بینیمان سوپای قو په یشو مه ککه وا ها توون بۆ جه نگ بۆ ئەوهی خه لک باسیان بکات که به هیزو توانان، یاخود ها توون بۆ پا زی کردنی شه هوه ت و نه فسو رێگری له دینی خوا.

﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾

نه‌که‌ن وه‌ک ئه‌و جوړه که‌سانه‌بن له‌ولات و شوینی خو‌یان ده‌رچوون له‌به‌ر که‌شووفش
کردن و خو‌نواندن له‌به‌ر چاوی خه‌لک ده‌یانه‌وئ کو‌سپ بکه‌نه به‌رده‌م ئاین و پ‌یازی خوا،
له‌کاتیکدا خوا به‌ئاگایه به‌سهره‌تاو سهره‌نجامی هه‌موو ئه‌و کارانه‌ی که‌ ده‌یکه‌ن.

به‌لام که‌ ته‌ماشای راست‌گو‌یی و ئاراسته‌ی پروون و ئاشکرای هاوه‌لان و وشه‌کانیان ده‌که‌ین
راسته‌وخو‌ بۆت ده‌رده‌که‌و‌یت ئه‌وان ده‌زانن له‌به‌رچی ده‌جه‌نگن، بۆچی ده‌جه‌نگن، بۆ ک‌ی
ده‌جه‌نگن، مه‌به‌سته‌که‌یان پاکه‌و جوانه‌و پ‌ازیکردنی خوا‌ی په‌روه‌ردگار مه‌به‌ست و ئامانجیانه.

به‌واتای ته‌واوه‌تی خوا‌ی گه‌وره لای ئه‌وان مه‌به‌سته، خو‌ ئه‌گه‌ر ئیمان له‌ جه‌نگدا نه‌بوو
ئو سهرکه‌وته به‌ده‌ست نایه‌ت، جا هه‌ر سو‌پایه‌ک ئیمانی نه‌بوو هیچ کات سهرکه‌وتوو
ناییت، ئاسته‌مه سو‌پای عه‌لمانی سهرکه‌وتن به‌ده‌ست به‌ینیت، یاخود سو‌پای سهر‌پ‌چیکه‌ر
له‌فه‌رمانی خوا‌ی گه‌وره یان سو‌پای فاسیق و خراپه‌کار یان سو‌پایه‌ک له‌پ‌یناوی سهر‌کرده
بجه‌نگن، یاخود له‌پ‌یناوی عه‌شیره‌ت و نه‌ته‌وه‌و ده‌مارگیردا جه‌نگ بکه‌ن، هه‌موو ئه‌مانه
ئه‌گه‌رچی سهرکه‌وتنیکی کاتی به‌ده‌ست به‌ینن چونکه‌ بۆ خوا نییه، کو‌تاییه‌که‌ی سهر‌گه‌ردانییه.

سو‌پا هه‌یه هه‌ر نازانیت له‌به‌رچی ده‌جه‌نگیت، مورته‌زیکه‌یه (به‌کر‌یگیراو) ئه‌وه هه‌رگیز
سهرکه‌وتن نابین، سو‌پا زۆر هه‌یه زۆرجار پ‌یکه‌اته‌که‌ی له‌ موس‌لمانانه، نازانیت بۆ ک‌ی و
له‌به‌رک‌ی ده‌جه‌نگیت؟ چونکه‌ سهر‌کرده‌که‌ی فه‌رمانی کردوو، ئیتر ناپرسیت بۆچی ئه‌مری
کردوو؟ بۆ ک‌ی فه‌رمانی داوه به‌سهریدا، ئایا ئه‌و جه‌نگه‌ خوا پ‌یی خو‌شه، بۆ پ‌ازیکردنی
خوایه؟ یان خوا‌ی په‌روه‌ردگار تو‌ره ده‌کات؟ که‌س ناپرسیت ئه‌م سو‌پایانه ئه‌سته‌مه سهر‌بکه‌ون،
جه‌نگ و جیهاد له‌ ئیسلامدا یه‌ک پ‌توهری هه‌یه و ته‌نها ئه‌و پ‌توهره سو‌پای موس‌لمانانی
پ‌نده‌ناسر‌ت‌ریت، به‌دل‌نیابیشه‌وه سهرکه‌وتوو ده‌بیت، ئه‌ویش سهر‌خستنی خوا‌ی په‌روه‌ردگار،
واته: پیاده‌کردنی دینه‌که‌ی و ناسین و شو‌ینکه‌وتنی پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ په‌روه‌رده بوون
له‌سهر بنه‌مای ئیمانی و گو‌پ‌رایه‌لی خوا و پ‌یغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ، پ‌یغه‌مبه‌ری خوا
ﷺ (۱۳) سا‌ل کار له‌سهر ئه‌وه ده‌کات. خوا‌ی گه‌وره له‌ تیکه‌یشتن له‌ سهرکه‌وتن
سو‌پای موس‌لمان ده‌فه‌رمو‌ی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ۝٧﴾

سییه م: یه کیکی تر له سیفاتی سوپای سهرکه وتوو بریتییه له هیواو ئاواتی سهرکه وتو دوو ربوون له دۆرانو بیرى خراپو ترسنۆکی و خو ئاماده کردن بو هه له اتن، هه رچه نده دارووخان و دارمانی ناخی سوپا له وه سهرچاوه ده گریت له پیناوی چیدا ده جه نگیو خه بات و کۆشش ده که یه ت؟ نه گهر له بهر دونیا یه نه وه هه موو دونیا لای خوا نه رزشی بالله می شو له یه کی نییه، گومانى تیدا نییه نه وه ی له پیناوی ده جه نگیه نه گهر له بهر خوا نه بیته به دنیاییه وه سوپایه کی دۆراوه، پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ فه رمووی: خوای گه وره په یمانی سهرکه وتنی پیداوین یان قافلّه که یاخود سهرکه وتن به سهر سوپا که دا، نه مه ش نه وه پری هیواو ئاواتی سهرکه وتنی به خشییه هاوه لان.

چواره م: یه کیکی تر له پیناسه و سیفاتی سوپای سهرکه وتوو موسلمانان دوودل نه بوونه له بریارو ته وه کولی ته واوه به خوای پهروه ردگار، قوناغی راویژ قوناغی گۆرینه وه ی راو بوچوونه کانه، نه گهر موسلمانان له سهر هه ر پلاتیک یاخود بریاریک ریکه وتن، ده بن ده سته جی پیاوه ی بکه ن بی دوودلی و رای جیاواز، نه گهر دوودلی و دلّه راوکی دروست بوو نه وه کاره که و پرۆژه که لاواز ده کات، هیمه ت و قیمه تی جه نگ و سوپاکه لاواز ده کات، جورته تی دوژمن له به رانه برت زیاد ده کات و ده رگه ی شه یتان ده کریتته وه، خوای پهروه ردگار ده فه رمووی:

﴿فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ۝١٥٨﴾

[آل عمران]

(ئه ی موحه ممه د) به هو ی ره حمه تی خواوه یه تو نه رم و هیمن بوویت له گه لیان، خو نه گهر توو ره و بییه زه یی و قسه ره ق بووای نه وه هه موویان له ده ورت بلاوه یان ده کرد، که واته: چاوپۆشیان لی بکه و لیان ببووره، داوای لیخۆشبوونیان بو بکه له کارو پیشهات راویژیان پ بکه (دوای مه شوهره ت و پرس و را) نه گهر بریاره ت دا (کاریک نه نجام بدهیت، نه نجامی بده)، پشت به خوا به سته چونکه به راستی خوا نه وانه ی خو ش ده ویت که پشتی پیده به ستن.

تەماشای بکە لە گەڵ کەمی هیزو چەک و کەرەستە ی جەنگ، موسلمانان لە بەدردا بریارى جەنگیان دا بێتەوهی دوودل بن، ئەهلی باتل و کافران هەمیشە لەسەر لێشێواوی و دوو دڵدان، ئەمەش لە جەنگ و سوپای قورەیش ئەم دوودلییه دەبێت.

- بینیمان چۆن ئومەییە کۆری خەلەف بۆ دەرچوون بۆ جەنگ دوودل بوو، ترسی لێ نیشتبوو.

- بینیمان چۆن (٣٠٠) کەسی دیکە لە سوپای قورەیش جیاپوونەوه، لە گەڵ ئەخنەسی کۆری شۆرە یق گەرانهوه بۆ مەککە.

- بینیمان هەموو سوپاکە دوودل بوون لە جەنگکردن لە گەڵ موسلماناندا، بەلام ئەبو جەهل پالی پێوه نان بۆ جەنگ.

- بینیمان لەشاری مەککە هەموو ترسیان لێنیشتبوو بۆ دەرچوون دوودل بوون، شەیتان خۆی لێکردن بە (سوراقە ی کۆری مالکی جوعشەمی) بە دوودلی دەرچوون.

ئەگەر پێتخۆشە با پرۆین بۆ ناوچە ی بەدر بە چاوی خۆمان ببینین، نو میتر زۆری پێتخۆشبوو دوو ئەسپمان زین کردو خواردمان بردو بەرهو دۆل و ناوچە ی بەدر کەوتینە پێ. دوا ی چەند کات میتریک ی زۆر کە گەشتینە ناوچە ی بەدرو تیکە ل بووین بە سوپای کافران و هەندیک هۆکاری ترم بینی بەتەواوی دوودلی داوێتە کافرهکان بۆ جەنگ، ترسیکی وایان لێنیشتبوو زۆر جیکە ی سەرئەنجه، وەک ئەوهی ترس بەسەر یاندا دابەش کرابێ.

عوتبە ی کۆری پەبیعە بەتەواوی جەنگ لە گەڵ موسلمانان پەت دەکاتەوه، پرووی کردە سوپای عەشیرەتە کە ی خۆی وتی: ئە ی هۆزە کەم! گوێپرایە لیم بکەن بەرانبەر بە موسلمانان، ئەگەر ئێوه جەنگتان کردو ئەوانتان لەنیو برد، بۆ هەتا هەتایی لەدلتان دەرناچیت، چۆن برا برای دەکوژیت یاخود کەسوکاری یەکتر، چۆن دوا ی ئەو جەنگە دەتوانن بژین ئامۆژگاریتان دەکەم ئەم کارە بخەنە گەردنی من و بگەرێنەوه بۆ مەککە.

ئەبوجەهل تورەبوو فووی کردە خۆی و وتی: وەللاهی جادووت لێ کراوه ئەو جادووه ی لەو پیاوه کراوه جادووی ترسنۆکییە، پاشان وتی: بۆ ئاوا دەژین، موحەممەد و هاوێلەکانی هەمووی ناگەنە (١٠٠) کەس. عوتبە بەتووندی وەلامی دایەوهو وتی: ئە ی ئەبوجەهل بەیانی کە پروبوو بووینەوه دەزانی کێ جەبان و ترسنۆکە، دەبینی کێ بۆ گەل و هۆزە کە ی خراپە کار و فەسادخوازە، سبەینێ دەبینی موسلمانان چۆن پێماندا دەکیشن و وەکو مار کەللە ی

سهرمان ده پهرینن، ته مه شای دهموو چاوی موسلمانان کردوو هه مووی ده لئی شمشیره. نه وه نه فسیهت و دهروونی سوپای کافری قورهش بوو.

پاشان که سیکێ تر له سهرکرده سهربازیه کانی قورهش هاته لای عوتبه ی کوری په بیهه، به ناوی (حه کیمی کوری حیزام) پئی وت: ئه ی باوکی وه لید! با بگه پینه وه جهنگ نه کهین، تۆ بهم شهره فه بگه پیره وه تا ئه و پۆزه ی دهمریت سهربه رزییه بۆ تۆ؟
عوتبه وتی: چی بکه م؟

حه کیم وتی: ئیوه داوای خوینی کوری هه زره می ده که ن که له مه فره زه ی نه خله کوژراوه، نه ویش هاوپه یمانت بووه، تۆ خوینه که ی بده و با سوپاکه بگه پینه وه، عوتبه وتی: من ئاماده م نه وه ی تۆ ده یلئی ده یکم، به لام سهرکرده ی سوپاکه کوری هه زه له یه مه به سستی ئه بو جه هل بوو، ئه و رازی بکه من ئاماده م، هه کیم چوو له لای ئه بوجه هل بۆ نه وه ی قسه ی له گه ل بکات. کاتیک چوو له لای پیوت: ئه ی ئه بولحه که م به سوپاکه ته وه بگه پیره وه، که له دژی کوری مامه که ت هاتوون واته: ئاموزاکه ت، مه به سستی ئه وه بوو به نزیک و په حم بیجوو لئینیت، بیری خسته وه که نزیک په سوولی خواجه. ئه بوجه هل له وه لامدا وتی: ئه وه بیجگه له تۆ پیاوێک و نوینه ریکی دیکه نه بوو بینیرن، سووکایه تی پیکرد به ته وای په تی کرده وه و بریاری جهنگی دا.

که سیک به ناوی عومه یری کوری وه هبی جه محی چوو بزائیت سوپای موسلمانان له چه ند که س پیکهاتوون، گه رابه وه بۆ لای قورهش و وتی: له (۳۰۰) که س پیکهاتوون توانی به راستی ژماره که بزائیت، به لام له گه ل نه وه ی سوپای کافران سی ئه وه نده ی سوپای موسلمانان بوو، که چی ترسی لئ نیشته بوو به ترسنوکی گه رابه وه وتی: ئه ی خه لکینه نه وه ی من بینیم زۆر ترسناک بوو ئه و گه له شمشیریان بۆ جهنگ تیز کردوو، له مردن ناترسن و هه موو شتیکیان خسته ته پشتی سهریان، ته نها بیر له جهنگ ده که نه وه، هیچ زرێ (درع) و قه لغانیکیان هه لته گرتوو، خویان و شمشیره کانیان بۆ مردن ئاماده کردوو، سویند به خوا ئه وان چه ند که سن ئه وه نده که سه له ئیوه ده کوژن، ئینجا ئه گه ر خویان بکوژرین، جا که ئه وه نده تان لیکوژرا دوا ی نه وه هیچ مانایه کی نییه، به قسه م بکه ن را بکه ن!

ته ماشاکه چۆن ئه هلی کوفر و باتل دوودل و له دله راوکیدان؟

چۆن خه لکیک وه کو ئه وانه بیته ده توانیت جهنگ بکات؟

من ئه و یه قینه م هه یه هه رکه س له هه ر کات و زه مانیکدا له گه ل موسلمانان بجه نگیت نه وه حال و گوزه رانییه تی، له موسلمانان ده ترسیت.

تەماشای سوپای موسلمانان بکه رێک پێچه‌وانه‌ی سوپای کافرانە، سوپای ئیماندار بپروای به‌خواو پێغه‌مبەرە صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ له‌پێت‌ناوی خوا‌ی په‌روه‌ردگار کار ده‌کات و ده‌جه‌نگیت گه‌شبینە، یه‌قینی هه‌یه که هه‌موو سه‌رکه‌وتنێک خوا ده‌یه‌خشی بێ دوودلی و دل‌پاوکی بپریار ده‌دا، کاریان به‌ شوور و پاوێژیان به‌یه‌کتر کردووه، ئهم سوپایه به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک ئه‌گه‌ری سه‌رکه‌وتنی زۆر نزیکه‌.

نومێر: به‌لام من ترسیش ده‌بینم له‌ سوپای موسلماناندا، خۆ هه‌موو وه‌کو ئه‌بو به‌کرو عومه‌رو میقدادو سه‌عد بپریاری ئازایه‌تیان نه‌داوه‌؟!

ماکوان: به‌لێ به‌دل‌نایه‌وه‌ ئیمان و ئازایه‌تی خه‌لک له‌ که‌سه‌که‌وه‌ بۆ که‌سه‌کی دیکه‌ جیاوازه، هه‌مووی وه‌ک عومه‌رو ئه‌بویه‌کرو میقدادو سه‌عد بیت، به‌لام من ئه‌و ترسه‌ له‌ هه‌ندیکیاندا زۆر به‌ ئاسایی ده‌بینم، چونکه‌ خوا نه‌خواسته‌ له‌به‌ر که‌می ئیمان و یه‌قینیان نییه‌، به‌لکو هه‌ست و سۆزو عه‌قلیان وابوو که‌ چه‌کی ته‌واویان پێ نییه‌ و بۆ جه‌نگ خۆیان ئاماده‌ نه‌کردووه، به‌لکو بۆ رێگری کردن له‌ کاروانیکی بازرگانی و لێدانی کاریگه‌ریه‌کی ئابووری پوو‌خاندنی وه‌ی کافران له‌ جه‌نگێکی پارتیزانی خۆیان ئاماده‌ کردووه، هه‌ندیکیشیان چه‌زبان به‌ کاروانه‌که‌ بوو، له‌ تێستادا چه‌زبان به‌ جه‌نگ نییه‌، چونکه‌ به‌ عه‌قل تەماشای پرۆسه‌که‌ ده‌که‌ن، هێزی دوژمن سی جار ئه‌وه‌نده‌ی هێزی ئیماندارنه‌.

خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی:

﴿كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَرِهُونَ ﴿١﴾ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٢﴾ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَن يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ﴿٣﴾﴾ [الأنفال]

واته: وه‌ک چۆن په‌روه‌ردگار ت له‌ نێو ماله‌که‌ت ده‌ریمێنای له‌ کاتێکدا به‌راستی کۆمه‌لێک له‌ بڕواداران پێی د‌ل‌گران بوون، ئه‌و کۆمه‌له‌ ئیمانداره‌ موحاده‌له‌ت له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن له‌ شتی راست و دروستدا، دوا‌ی ڕوون بوونه‌وه‌ی (جه‌نگیان پێنا‌خۆشه‌) وه‌ک بد‌رینه‌ به‌ر بۆ مردن له‌ کاتێکدا به‌چاوی خۆیان هۆکاری مه‌رگ ببینن، یاد‌ی ئه‌و کاته‌ بکه‌نه‌وه‌ خوا به‌لێنی پێدا‌بوون که‌ یه‌کیک له‌و دوو ده‌سته‌یه‌ به‌راستی بۆ ئێوه‌ ده‌بیت (یان کاروانه‌، یان سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر له‌شکه‌ره‌که‌) ئێوه‌ش به‌راستی ئاوا‌ته‌خوازن و چه‌ز ده‌که‌ن کاروانه‌ بپه‌چه‌ک و ئاسانه‌که‌ بۆ ئێوه‌ بیت، خوا‌یش

دهیه ویت حه قو راستی به فرمانه کانی خوئی بجه سپینت، کافرانیش بنه بر بکات و ریشه که نیان بکات.

ئه م شعورو ههسته ی که له لایان دروست ببوو، ئایا خه ته زناک و ترسناکه؟ بیگومان نه خیر، مروفت ده بیت بترسیت، به لام ترسیک کاریگه ری له سه ر فرمان و گوپرایه لی خوا ی پهروه ردگار نه کات. گرنگه له نئو سوپاکه دا که ده یان خاوه ن ئیمان به رزی تیدایه و ده توانیت ئیسلاح و چاکه خوازی بلا و بکه نه وه مه رج نییه هه موو سوپاکه وه کو عومه رو ئه بوبه کرو میقداد و سه عد بن، به لکو له سوپادا پتویستی به خه لکانیکی وه کوو ئه بو به کر، عومه ر، حه مزه، عه لی، سه عد و... هتد هه یه.

ئه وه ی باس م کرد ئه مپو ریکه وتی پوژی پینج شه ممه (۱۶) ی په مه زانی سالی (۲) ی کوچیه، به یانی که پوژی جومعه و (۱۷) ی په مه زانه ئه و پوژه یه که به در پوو ئه دات گه وره ترین پوژه له پوژانی ئیسلامدا، بگره له هه موو دونیادا له م پوژده دا فیر ده بیت چو ن سوپای سه رکه وتوو دروست بکه یت، ههروه ها ده شزاین که سه رکه وتن چو ن دیت و دروست ده بیت، زو ر سوننه ت و یاسای خوا یی له م جه نگه دا فیر ده بین که چو ن جه نگ جیا که ره وه ی حه ق و با تله.

له ناوچه ی به دردا له گه ل نومیر هاتوو چۆمان ده کرد به ناو ئه و سوپایه دا له کافرو موسلمانان چاودیر بووین و پروداوه کاغان هه لاور ده کرد، من به رچاوم په ش بوو که و تمه وه ناو زیندانه که م که سارد بوو، به تانیه که م پتوه لاچوو بوو هه ستم به سه رما ده کرد، به لام سه رما که سات به سات و کات به کات زیاتر ده بوو، هه تا واملیه ات له رز دایگرتم، پاشان تووشی سه رتیشه و لاوازیه کی لاشه بووم تا نیوه پو له نئو جیگادا مامه وه، ماموستا کریکار و برایانی تری زیندان هاتن بو لام مۆله تیان له پاسه وانه کان وه رگرت، به لام نه متوانی قسه له گه ل ه یچیان بکه م، چه ند په رستاریک هاتن پشکنینیان بو کردم ده رچوو که تووشی کورونا بووم، بو ماوه ی (۲۳) پوژ دوورخرامه وه و به ته نها له ژوو ریک مامه وه، به لام هه ندیک کتیم هینا که کتیه که ی فهرغه لی تیدا بوو، ماوه ی چه ند پوژیک له به ر ئازارو نه خووشی توانای خویندنه وه م نه مابوو، ورده ورده به ره و باشبوون ده چووم، پاسه وانیکی زیندانه که زو ر سه رسه ری و ه یچ و پووچ بوو، هه ر ده هات و ده پویش ت له به رده م خویه وه ده یوت: تیرورست، چه ند جار ئه و قسه یه ی دووباره کرده وه زو ر گویم پینه دا، به لام دیاربوو کو تایی پینه ده هینا، منیش بو ئه وه ی زیاتر بیو غزینم کو ریکی میسری به ناوی (عیصام) فیری کرد بووم به سه گی پاسه وان ده وتریت: (گاردیا)، منیش زوو زوو بانگم ده کرد گاردیا، گاردیا! کاتی تیواره بوو هاته به رده م ده رگای

ژووره‌که‌و به‌منی وت: ئەزانی له‌ماوه‌ی پابردوودا من له عیراق بووم چه‌ندین کورو کچی خه‌لکی ولاته‌که‌ی تۆم کوشتوو، پێشتریش له ئەفغانستان بووم به‌ده‌یانی ترم له ئیوه کوشتوو، چونکه ئیوه هه‌مووتان تیرۆریستن، هه‌ر بۆ کوشتن باشن؟

زۆر رقم هه‌لسا مردنم به‌پاره ده‌کړی، وتم: گاردیا منیش له‌و تیرۆریستانه‌م ئە‌گه‌ر پیاوه‌تیت تیدایه‌ ده‌رگا‌که‌م بۆ بکه‌وه بزانی‌ن کامان توانای کوشتنی ئه‌وه‌ی ترم‌ان هه‌یه؟

ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه رێک کیشام به‌ناو ده‌میاو شه‌ق و لێدان به‌ئاره‌زووی خۆم تیکه‌وتم، ئه‌وه‌نده‌م زانی (١٠) که‌س له پاسه‌وانه‌کان بۆم هاتن، له‌گه‌ڵ دوو په‌رستاری پیاو به‌هه‌موویان لێیان ده‌دام تا بیهۆش که‌وتم و بریامه‌وه ژووره‌که‌م. نازانم ماوه‌ی چه‌ندم پێچوو، به‌لام لێدانه‌که‌یان زۆر پڕۆفیشنال نه‌بوو، به‌ده‌م و چاویاندا نه‌کیشام ته‌نها ده‌یانکیشا به‌ سکمد زۆر ئازارم پێگه‌یشت، به‌لام زۆر دلخۆشبووم له‌و پاسه‌وانه‌ سه‌گه‌م دا، ئه‌وانیش به‌ ئینگلیزی قسه‌ ناکه‌ن.

پاسه‌وانه‌کان گۆران، ئه‌وانه‌ی له‌ منیان دا‌بوو وایان ده‌زانی بۆ به‌یانی سکالایان له‌سه‌ر تۆمار ده‌که‌م، به‌پاسه‌وانه‌کانی دیکه‌یان وتبوو هیچی به‌گوێ مه‌که‌ن و قسه‌ی له‌گه‌ڵ مه‌که‌ن، چونکه ئیمه‌ سزیمان داوه‌ بۆ ماوه‌ی (٣٦) کاتژمێر، هیچ هاوکاری مه‌که‌ن. من دواتر ئه‌مه‌م زانی کورێکی مه‌غریبی به‌ناوی سه‌میر بۆی باس کردم، به‌هه‌رحال منیش زۆر له‌لام ئاسایی بوو، وه‌کو پۆزانی دیکه‌ ژبانی خۆم له‌ زینداندا به‌سه‌ر ده‌برد، چون سکالا ده‌به‌مه‌ لای تا‌غووت، سکالام ته‌نها لای خوای په‌روه‌ردگاره‌. بێجگه‌ له‌ویش سکالا بۆ هه‌رک‌س به‌ریت زه‌لیلیه‌، ماوه‌یه‌کی زۆر که‌س به‌لامدا نه‌هات، منیش سه‌رقالی قورئان خوێندن و کتیب خوێندنه‌وه‌ی خۆم بووم، شه‌ویک زۆر به‌زه‌ییم به‌خۆمدا ده‌هاته‌وه‌ به‌وه‌ی که‌ له‌تیو زیندان زیندانیکی دیکه‌ کراوم و که‌ره‌تینه‌م، له‌ولاشه‌وه‌ ماوه‌ی یه‌ک هه‌فته‌یه‌ قسه‌م له‌گه‌ڵ ما‌و مندالی خۆم نه‌کردوه‌ و هه‌وا‌لم نییه‌، ناهێ‌لن ته‌له‌فونیش بکه‌م.

شه‌و خه‌وم بینی، له‌ خه‌ومدا ئایه‌تیکم ده‌خوێند له‌سوره‌تی (الانبیاء)، چه‌ند جار دووباره‌م ده‌کرده‌وه، باوکیشم له‌لام بوو، هه‌ر ده‌یوت:

بۆ به‌یانی هاتنه‌ لای ژووره‌که‌م وتیان: هه‌فته‌یه‌که‌ قسه‌ت له‌گه‌ڵ که‌س نه‌کردوه‌، ته‌له‌فون ده‌که‌یت، وه‌تس‌اپمان بۆ ئاماده‌ کردوویت بۆ ماوه‌ی سه‌عاتیک قسه‌ بکه‌! منیش وتم: باشه‌، سوپاس بۆ خوا خه‌ونه‌که‌م هاته‌ دی و قسه‌م له‌گه‌ڵ که‌سوکارو ما‌و مندال و دایکم کرد له‌ رێگه‌ی خێزانه‌وه‌، وتیان: باشیت؟ وتم: عه‌ییم نییه‌ سوپاس بۆ خوا زۆر باشم، (ئهم با‌سانه‌ به‌دوورودرێژی له‌ کتیبی مه‌مله‌که‌تی زیندان ده‌نووسم).

پاشان سوپاس بۆخوا شه و تەندروستیم زۆر باش بوو، بەلام ئازاری لیدانو ئەشکەنجە ی ئەوانم بە ئێشەو هەست پێدەکرد، چوومەو هەسەر کتیبەکەو گەرامەو بۆ لای نومێر، تەماشام کرد هەردوو کمان بەستراوینەتەو هەمن کە خەبەرم بوو یەو لای نومێر بووم، ئەو قسە ی لەگەڵ چەند کەسێک دەکرد، منیش وتم: نومێر چی روویداو؟

نومێر: قسە مەکە ئێستا بەپارە ئازادمان دەکەن!

ماکوان: باشە، بەلام هیچ تێنەگەیشتم ئەوەندە ئازارم هەبوو توانای رویشتنو بەپێو هەستانیشم نەبوو، دوای ئەو ی ئازاد کراین، وتم: نومێر چی روویداو؟

نومێر: کە قسەکەت بۆ کردم لەپەر کەوتیتە سەر زەوی، منیش هەلمگرتیتەو بۆ ئەو ی تەبەمە سەر جیگا کەت و پارێزراو بیت، ئەمانە مەفرەزە یەکی قورەیش بوون، من خەمی تۆم بوو لەگەڵ ئەو ی بێهۆش بوویت، ئەوان وایان زانیت مردوویت، بەلام چەند شەق و لەقەو شەلاقێکیان لیدایت، ئێتر کە دەنگت نەما وازیان لێهێنایت، منیش زۆر لێیاندام لەکو تایدای پیموتن: ئێمە رێبوارین بۆ بازەرگانی لە میسر و شامەو هاتووین بۆ ئەم ناوچە یە، ئێتر وازیان لێ هێناین.

ماکوان: سوپاس بۆ خوا، ئە ی من چەند پۆژە رویشتووم؟

نومێر: نا، هەموو ی چەند وەختێکی کەمە تۆ بێهۆش بوویت زۆر نییە، دەبێت زۆر ئاگامان لەخۆمان بێت، بچنە ئێو سوپای موسڵمانان باشترە، چونکە لەو ی نامانبین تەنھا ئێمە ئەوان دەبینن، بەلام کافرەکان دەمانبینن وای باشە لەنزیک سوپای پیغەمبەری خوا بین.

ماکوان: زۆر باشە ئە ی جەنگ دەستی پێنەکردوو؟

نومێر: ئێتر ئەم بەرەبەیانە دەست پێدەکات.

پۆژی بەدر

نومێر: غەزەو یەکی زۆر گەورە یە، چۆن گەورە نییە کە پێناسەو سیفات ی هەموو سوپای سەرکەوتوو ی تیدا بەرجەستە یە و سوپایە کە خوای گەورە سەر دەخات، سوپایە کە لەپێناو خوای گەورە کار دەکات، هەموو شتێکدا کار بۆ پەرەزەندی خوای پەرەردگار دەکات، سوپای دۆراو سوپای کافرو مونا فیقو فاسقو خوانەناسو تاوانبارە تەنھا بۆ بەرژەو ندی خو ی کار دەکات، بۆ ئارەزوو هەوای نەفس دەجەنگیت، بەلایەو گرنگ نییە گیانی خەلک و سەرەوت و سامانی خەلک، سوپای سەرکەوتوو گەشبینە بە سەرکەوتنی لەلایەن خوای پەرەردگارەو،

سوپای دۆراو له دله‌پاوکی و که‌ئابه‌و خه‌موکیدا، سوپای سه‌رکه‌وتوو ته‌وه‌کولی به په‌روه‌ردگار و دوودل نییه، سوپای دۆراو ترسنۆکه‌و جه‌بانه له بپاردانی، سوپای سه‌رکه‌وتوو شوورا پیاده ده‌کات، له‌وه‌ی که ده‌قی له‌سه‌ر نه‌هاتوو، سوپای دۆراو دیکتاتۆره‌و بیجگه له‌پا و بۆچوونی سه‌رۆکه‌که‌ی پای بۆچوونی که‌سی دیکه‌ی قبول نییه، هیچ ئه‌رزیشکی بۆ گه‌ل و نیشتمان نییه، ئه‌گه‌ر سه‌رۆک هه‌رچی وت قسه‌ی گه‌ل و نیشتمان له‌جه‌نگی به‌دردا سیفاتى سوپای موسلمان له سوپای مه‌دینه‌ی ئیمانداردا کۆبۆته‌وه، پێچه‌وانه‌که‌ی سوپای دۆراو هه‌موو سیفات و پێناسه‌ی له سوپای کافردا بوونی هه‌یه، ئه‌وانه‌ی که باسما کرد بریتی نییه له سیفاتى سوپای دۆراو سه‌رکه‌وتوو، به‌لکو سیفاتى تر ماوه که باسی بکه‌ین. ئه‌ویش له‌کاتی جه‌نگه‌که‌دا ده‌رده‌که‌وێت و زیاتر قسه‌ی له‌سه‌ر ده‌که‌م ئه‌مپۆ پۆزی فورقانه، جیاوازییه له‌نیوان هه‌ق و راستی و باتل و خراپه‌کاریدا.

نزیکبوونه‌وه‌ی هه‌ردوو سوپاکه له‌یه‌کتری

نومێر: سوپای مه‌که‌که سه‌ربازگه‌ی له‌ناوچه‌ی (عه‌دوه‌تو لقوصوا) له‌باشوری دۆلی به‌دردا دروست کرد، هه‌روه‌ها سوپای موسلمانان پێشپه‌وی کرد له به‌دردا بۆ باکووری دۆله‌که به‌ناوی (عه‌دوه‌تو دنیا)

به‌لام پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌یویست به‌ته‌واوه‌تی جوړو شیوه‌ی سه‌ربازی و تواناکانیان و هیزو قیاده‌ی سه‌ربازی سوپاکه بزانتیت، بۆیه له‌گه‌ل ئه‌بویه‌کری هاوپییدا هه‌لسان به‌گه‌ران و پشکنین بۆ سوپای مه‌که‌که‌و توانی سه‌ربازگه‌ی کافران ده‌ستنیشان بکات، به‌لام نه‌یتوانی بزانتی چهند سه‌ربازن و سه‌رکرده‌کانیان کین.

بۆیه گه‌رانه‌وه بۆ سه‌ربازگه‌ی خۆیان و مه‌فره‌زه‌یه‌کی بچووکى له زانیاری سه‌ربازی دروست کرد که بریتی بوون له: عه‌لی کوپی ئه‌بو تالیب، زوبییری کوپی عه‌وام، سه‌عدی کوپی ئه‌بی وه‌قاس خوا له‌هه‌موویان رازیی، ئه‌و مه‌فره‌زه‌یه‌ی توانیان دوو سه‌ربازی قوپه‌یش له ناوچه‌که‌دا ده‌ستبه‌سه‌ر بکه‌ن، هینایانن بۆ لای پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پێغه‌مبه‌ری خوا که‌وته لیپرسینه‌وه‌و پشکنین.

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: پێم بلێ: له‌سه‌ر قوپه‌یش؟

یه‌کیکیان وه‌لامی دایه‌وه‌و وتی: له‌پشتی ئه‌م گرده‌وه له‌ناوچه‌ی (عه‌دوه‌ت و لقوصوا) سه‌ربازگه‌یان خستوه‌وه.

پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: ئه و سوپایه چهنده، یاخود ئه و گه له هاتوون چه ند که سن؟

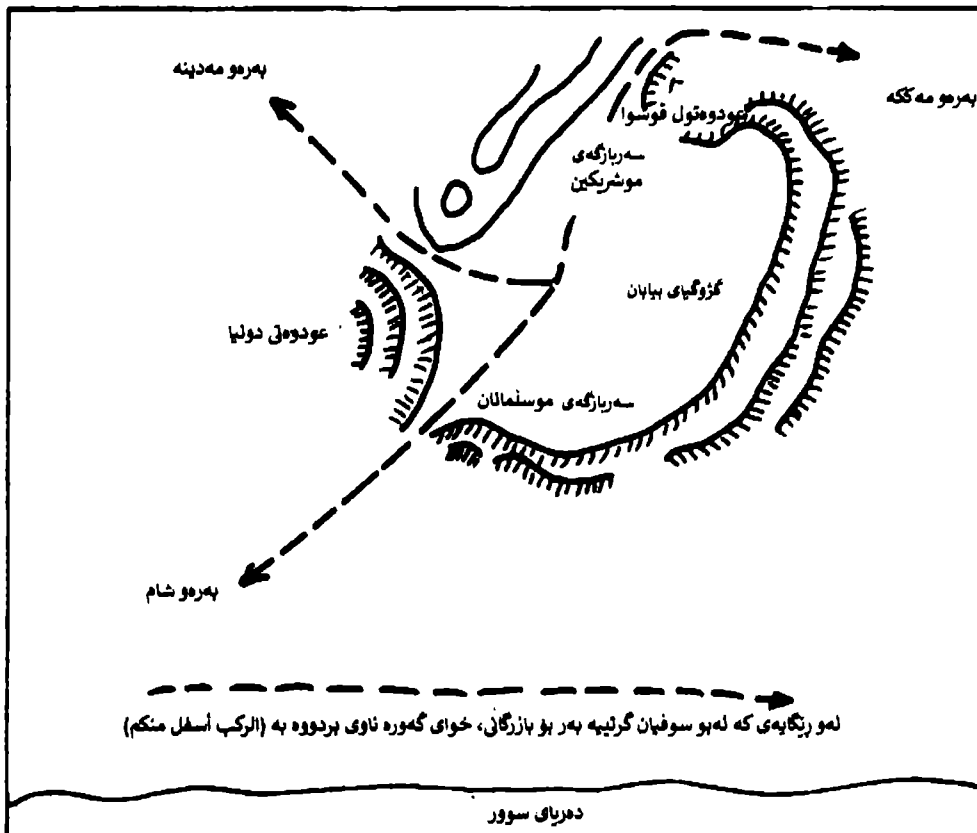
وتی: زۆرن.

پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: ژماره یان چه نده؟

وتی: نازانم.

پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: بۆ خواردن پۆژانه چه ند و شتر سه رده بپرن؟

وتی: پۆژیک نۆ، پۆژیک ده.

نه خشه سازی غه زوهی بهدر

پښه مبهري صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمووی: ټه و سوپایه له نیتوان (۹۰۰) بۆ (۱۰۰۰) کهسه.

پاشان پښه مبهري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به رده وام بوو فرمووی: کتيان له گه لدايه له سه رکرده و ټه شرافي قوره يش؟

وتيان: عوتبه ي کوري په بيهه، شه بيه ي کوري په بيهه، ټه بو بوخته ري کوري هيشام، هه کيمي کوري حيزام، نه وفه لي کوري خوه ليد، حارس ي کوري عامر، توعه يمه ي کوري عوده ي، نه زري کوري حاريس، زه معه ي کوري ټه سوده، ټه بو جهه لي کوري هيشام، ټومه بيه ي کوري خه له ف، وه ليد ي کوري موغيره، عوقبه ي کوري ټه بي موعيت، عه ماره ي کوري وه ليد.^{۷۲}

پاشان پښه مبهري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پروي کرده ټيمانداران و فرمووی: ټه مړؤ

مه که هاتووه به پارچه يه ک له جگه ريان (أَفْلاذُ أَكْبَادِها) ^{۷۳} به وشيويه پښه مبهري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تواني ټه و زانيار يانه به ده ست به نيتيت که ده يو يست، زانباري له سه ر سوپاي قوره يش کوکرده وه، هه موو ټه و زانيار يانه به کاره نيايه وه له مه يداني جهنگه که دا، به هوکاري ټه و زانيار يانه پښه مبهري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به په له که و ته خو ي، سوپاکه ي برده ناوچه ي پيش (عه دوه) بؤ ټه وه ي خاکيکي باش له جهنگه که دا بؤ سه ربازه کاني هه لېزېري، سوپاکه ي به گوږه ي جيگا ستراتيويه کان دابه ش کرد، پښه مبهري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خو ي له ناوچه ي به دردا جيگا که ي هه لېزارد، شه ويکي له و جيگا يه دا به سه ر برد ټه و يش شه وي به در بوو.

وه رگرتني راي سه رکرده سه ربازيه کاني نيو سوپاي موسلمانان

نوميږ: کاتيک پښه مبهري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سوپاکه ي ريکخست، هاوه لي به ريز (هه بابي کوري مونزير) يه کيک بوو له شاهه زاکاني بواري سه ربازي ناسرابو له و بواره دا، هاته خزمه ت پښه مبهري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زور به ټه ده ب و بيرکرده وه يه کي قووله وه پرسيا ري له پښه مبهري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کرد:

ټه ي پښه مبهري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ټه و جيگا يه ي سه ربازه کانت تيدا ريکخستووه، ټايا فره ماني خوايه، ياخود ده توانين راوبوچووني خو مان بلتين؟ ليره دا مه بده ئي شووراو

۷۲ - عتبة ابن ربيعة، شيبة بن ربيعة، أبو البختر بن هشام، حكيم بن حزام، نوفل ابن خويلد، حارث ابن عامر، طعيمة بن عودة، نضر بن حارث، زمعة بن اسود، أبو جهل بن هشام، امية بن خلف، وليد بن مغيرة، عقبة بن ابي معيط، عمارة بن وليد.

۷۳ - (پارچه يه کيان) له جگه ر مه به ست له ته واي سه راني قوره يشه.

پره‌نسییه‌کانی ده‌رده‌که‌وئی، چونکه ئەگەر ئەمه فه‌رمانه ئەوه قسه‌ی تیدا ناکه‌ین، به‌لام ئەگەر بۆمان هه‌یه‌ راوبۆچوونی خۆمان بڵێین: له‌رووی سه‌ربازی پلانگێڕیه‌وه؟!

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: به‌لێ، ده‌توانن جه‌نگ بریتیه‌ له‌ پلان و تاکتیک.

پاشان هه‌باب زۆر به‌ راشکاوانه‌ بێ ترسو دوودلی وتی: ئەو پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئەم جینگایه‌ به‌که‌لک نایه‌ت، چونکه‌ کاره‌که‌ زۆر خه‌ته‌رناک و ترسناکه‌، یاری مه‌رگه‌، لێره‌دا ئامۆژگاری به‌رپرسیاره‌تییه‌، ئەو راوبۆچوونه‌که‌ی چیه‌؟

هه‌باب وتی: هه‌لێسن لێره‌دا نزیکترین جینگای بیره‌ ئاوه‌کان له‌نزیك سوپای قوره‌یش له‌ویدا که‌مین و سوپا ده‌خه‌ین و هه‌رچی بیره‌کانه‌ سه‌ری ده‌نیینه‌وه‌، یاخود پری ده‌که‌ینه‌وه‌، پاشان هه‌وزیک له‌ئاو دروست ده‌که‌ین، پری ده‌که‌ین له‌ ئاو، ئیمه‌ ئاو ده‌خوینه‌وه‌، ناهێلین ئەوان ئاو بخۆنه‌وه‌، هه‌وزه‌که‌یان بۆ چۆل ده‌که‌ین، که‌ بێنه‌ سه‌ر هه‌وزه‌که‌ ئیمه‌یش ده‌یانکوژین!

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بێ هیچ دوودلییه‌ک رایه‌که‌ی قبوول کرد، فه‌رمووی: راکه‌ت جینگای خۆیه‌تی. ده‌سته‌جێ هه‌ستان به‌ ئەنجامدانی کاره‌که‌و جینگه‌که‌یان گۆری بۆ ئەو جینگه‌یه‌ی هه‌باب ده‌ستنیسانی کردبوو.

ماکان: پێویسته‌ هه‌له‌سته‌یه‌ک بکه‌ین له‌سه‌ر هه‌له‌سته‌یه‌که‌ی هه‌بابی کۆری مونزیر، هه‌له‌وستیکێ زۆر ئەرێنی بوو، هاوه‌لان باوه‌ریان وا له‌دل و میشکدا چه‌سپیوو که‌ راسته‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌حی بۆ دیت، به‌لام ئەگه‌ری ئەوه‌ هه‌یه‌ ئەمانیش به‌ ئاشکراو بێ دوودلی راوبۆچوونی خۆیان بڵێن، هه‌ر بۆیه‌ ده‌بینین هاوه‌لان چه‌نده‌ کاری ئەرێنیان لێ چاوه‌ران ده‌کرا، هه‌ر کاریکی چاک یاخود رایه‌کی جوان و باشیان هه‌بووایه‌ خێرا ده‌چوونه‌ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و باسیان ده‌کرد، ئەم ئەداکردنی راوبۆچوونه‌ شارستانییه‌ت و ژیا‌رو ده‌وله‌ت پێش ده‌خات، له‌کو‌تاییدا هه‌موو ئەوه‌یان ده‌زانی که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌کو ئەوان مرو‌فه‌، بۆیه‌ ئەوه‌ی که‌ ئاراسته‌ی وه‌حی نه‌بیت ئاسایی بوو بۆچوونی خۆیان پێش بۆچوونی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بخه‌ن، ئەگەر خۆ شتیک هه‌له‌ بوایه‌ یاخود پێچه‌وانه‌ی شه‌ریعه‌ت بووایه‌، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ

به وه‌جی بۆی راست ده‌کردنه‌وه، چه‌باب باش له‌و فه‌رمووده‌یه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا
 صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم گه‌یشتبوو، ده‌فه‌رموو: ئیوه‌ زان‌ترن به‌کارو ژیا‌نی دونیا‌تان.^{۷۴}

ئەمەش پانتایی زۆر فراوان له‌بوا‌ری فیک‌رو زان‌ست و فه‌لسه‌فه‌دا ده‌به‌خشیته‌ خه‌لکی بۆ
 داهێنان و بره‌ودان به‌ زان‌ست و زانیاری، هه‌روه‌ها ئه‌قله‌کانی ناو مو‌سل‌مانان کار‌ده‌که‌ن بۆ
 به‌ره‌ و پیش‌چوونی ئوممه‌ته‌که‌.

خۆ ئه‌گه‌ر را‌که‌ی چه‌باب هه‌له‌بووا‌یه پی‌غه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ده‌یزانی، یا‌خود
 به‌لانی که‌مه‌وه بر‌وایان به‌و پر‌هنسی‌به هه‌بوو کاریان له پێ‌ناودا ده‌کرد، ئەمە‌یش
 ده‌مانگه‌یه‌نیت‌ه‌وه به‌ مه‌به‌ده‌ئی شو‌وراو را‌وێژ.

شو‌وراو را‌وێژ فێ‌رمان ده‌کات بگه‌ریت‌ه‌وه بۆ تواناو هی‌زه‌کانی کۆمه‌لگه‌و سو‌ودی لێ
 وه‌رب‌گیرن، ئه‌ی چۆن ئه‌و هه‌موو تواناو ئه‌قله‌ جوانه‌ی خ‌وای په‌روه‌رد‌گار در‌وستی کرد‌وه
 سو‌ودی لێ وه‌رب‌گیرن؟ چۆن حیکمه‌تی ئه‌و خه‌لکه‌ وه‌رب‌گیرن که‌ خ‌وای په‌روه‌رد‌گار
 به‌ج‌وان‌ترین شی‌وه خه‌ل‌قی کرد‌وون، به‌وپه‌ری مو‌ع‌ج‌یزه‌و حیکمه‌تی زۆر سه‌رس‌په‌یه‌نهر.

که‌واته: بێ شو‌وراو را‌وێژ ئه‌سته‌مه ئه‌م ئوممه‌ته هه‌لسیت‌ه‌وه‌و جارێکی تر بیت‌ه‌وه پی‌شه‌نگی
 گه‌لانی تری دنیا.

له‌د‌وای ئه‌وه‌ی چ‌وونه ئه‌و جێگه‌یه، چی دیکه‌ پرو‌یدا؟

نومێر: هه‌روا ته‌ماشام ده‌کرد مه‌قه‌ری قیاده‌یان(فه‌رمانده‌یی) به‌ قامیش و خیمه‌ بۆ
 پی‌غه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم در‌وست کرد، بۆ ئه‌وه‌ی ئیداره‌ی جه‌نگه‌که‌ بکات، خ‌وی
 له‌گه‌ڵ سوپا‌که جیا نه‌کرده‌وه، وه‌کو سه‌رکرده‌ی دیکه‌ نه‌بوو له‌ جه‌نگ به‌شدار نه‌بیت و
 له‌د‌ووره‌وه ته‌ماشای بکات، به‌ل‌کو عه‌لی کو‌ری ئه‌بو تا‌لیب ده‌لێ: له‌کاتی گه‌رمه‌ی جه‌نگدا
 له‌پ‌رۆژی به‌دردا پی‌غه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ده‌بینی نزیک‌ترین بوو له‌هه‌موو
 سه‌ربازه‌کانی، له‌به‌رانه‌هر سوپای د‌وژمن‌دا له‌ جه‌نگ و پ‌روبه‌پ‌روبوونه‌وه‌دا ئازاو چ‌اونه‌ترس بوو.

۷۴ - أَنْتُمْ أَغْلَمُ بِأُمُورِ دُنْيَاكُمْ؛ (مُسْلِم).

ئارامى و هيمنى له‌سەر سوپاي موسلمانان

نومير: له‌ شه‌وى رابردوو له‌ به‌دردا دوو شتى زور سهرسووپه‌ينه‌ر روويدا، خه‌وى قوول به‌سەر موسلماناندا هات، به‌ ئارامى هه‌موويان خه‌وتن و پاشان باران بارى، زور به‌هيمنى و هيواشى له‌هه‌مان شه‌ودا.

خه‌وليكه‌وتن له‌و شه‌وه‌دا به‌ئارامى زور سه‌يره، چونكه‌ سوپاي كافران چه‌ند هه‌نگاوئىك دوورن له‌ ئيماندارانه‌وه، سوپاكه‌ش زور به‌هه‌يزو گه‌وره‌يه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا خه‌ويكى ئارام و خوش له‌ ئيمانداران كه‌وت، بى‌ ترسو دله‌راوكتى، مروفت زورجار له‌مالى خویدا كه‌ سه‌رقالى كارىكه‌ خه‌وى لى‌ناكه‌وي‌ت، كه‌ ماله‌كه‌ى ئه‌وپه‌رى ئه‌مان و هيمنىيه‌ بو‌ى، به‌لام چى ده‌لييت له‌ جىگايه‌كدا له‌خاكى جه‌نگدا كه‌ ئه‌گه‌ر هه‌يه‌ كو‌تايى به‌ژيانى يى‌ت!

هيمنى مي‌شك و ئارامى دلان له‌و كاته‌دا بو‌ موسلمانان زور سهرسووپه‌ينه‌ر بووه‌ بير له‌ مال و سه‌روه‌ت و سامان و مندال ناكاته‌وه، ته‌نانه‌ت بير له‌خودى خو‌شى ناكاته‌وه، زور به‌ئارامى خه‌ويان لي‌كه‌وت.

خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووى:

﴿إِذْ يَغْشِيكُمْ السُّعَاسُ أُمَتَّةٌ مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ...﴾

واته: ئه‌و موژده و ئارامى دله‌ كاتىك بوو كه‌ خوای گه‌وره به‌ وه‌نه‌وز داىگرتن بو‌ ئه‌وه‌ى هيمنىيه‌ك بى‌ بو‌تان له‌لايه‌ن خو‌يه‌وه ئاوئىكيشى له‌ ئاسمانه‌وه بو‌تان باراند، بو‌ ئه‌وه‌ى خاوي‌نتان بكاته‌وه.

هه‌موو له‌و شه‌وه‌دا به‌ئارامى خه‌وتن، ئه‌مه‌ش مو‌عجيزه‌يه‌كى خوای په‌روه‌ردگار به‌ سوپاي سه‌ركه‌وتوو، بو‌ ئه‌وه‌ى لاشه‌ى چالاكو خاوه‌ن هه‌يزيان هه‌بي‌ت، ئه‌وه‌ى له‌و شه‌وه‌دا نه‌خه‌وت ته‌نها پى‌غه‌مبه‌رى خوا ﷺ بوو، هه‌موو شه‌وه‌كه‌ به‌نده‌يه‌تى و دو‌عاى ده‌كرد له‌ خوای په‌روه‌ردگار ده‌پا‌رايه‌وه.

له‌لايه‌كى دىكه‌وه سوپاي قوره‌يشى كافر خه‌و له‌چاوياندا زرا‌بوو، ئوقره‌يان لى‌ برا‌بوو و دوودل و حه‌يران بوون، بو‌ ئه‌وانيش جه‌نگي‌كى ترسناكو پر ترسو خه‌ماوى بوو.

چونكه‌ براويان به‌خودى جه‌نگه‌كه‌ نه‌بوو، نه‌يانده‌زاني بو‌چى ده‌جه‌نگن و له‌به‌رچى ده‌جه‌نگن، له‌پى‌ناوى ئه‌بوجه‌هل و لات و عوزايه، ياخود له‌پى‌ناوى كاروان و قافله‌يه‌كه‌؟ به‌لام وا

کاروانه که نه بو سوفیان دهر بازی کردوه، دهی ئیتر بۆچی بجهنگن، نه گهر کوشتن له ئارادایه که له بواری دهر وونی ناجیگیرو ترسو بیمدا ده ژین، خوای پهروهردگار ده فهرمووی:

﴿حُفَّاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ. وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الظَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾ [الحج]

واته: ههول بدهن هه میسه شوین راستی بکهون و له بهر خاتری زاتی خوا ملکه چ بن بۆ حق، نه کهن هیچ شهریکو هاوه لیکي بۆ بریار بدهن، جا ئه وهی هاوهل و شهریک بۆ خوا بریار بدات، وه کو ئه وه وایه له ئاسمانه وه به ریته وه و بالنده په لاماری بدات (پارچه پارچه ی بکات) یا خود په شه بایه کی به هیز بیرفینیت، بیات بۆ شوینیکی دوور و قوول.

هه موو ئه و ترس و دلپراوکیه له شهر ی به دردا به رده وام بوو، له دل و دهر وونی کافراند ئۆقره یان لێ برابوو بیجگه له سه ربازانیکی تر له دژیاندا ده جهنگین، له لایه ن خوای پهروهردگار وه یه که میان بن خهوی و نا ئارامی بوو، پاشان باران یه کیکی بوو له سه ربازه کانی خوای گه وره له و شه ودا روویدا ئه ویش ئه وه بوو که په له هه وریک دینیت و هه موو به در ده ته نیت. موعجیزه که زۆر گه وره بوو

له و ناوچه بچووکه باران به دوو شیوه ده باری به سه ر موسلمانان و کافران، بۆ ئیمانداران زۆر به هیمنی و ئارامی ده باری، بۆ کافران به لێزمه و به خوور ده هاته خوار هه موویانی ماندوو کرد.

موسلمانان تیر و پریان لێ خوارد وه، کوپه و گۆزه کانیان پر کردو جلو به رگ و خویان لێ شۆردو به ئارامی خه و تن، هه رچی ماندوو بوونی پێگاو ته پ و تۆزو غوبار بوو له سه ریان لاچوو، ئه وه ی شه ی تان پێی کردبوون به وه سه وه سه و له شپییسی و جه نابه ت له سه ریان لاچوو، به هوکاری که می ئاو، خوای پهروهردگار ده فهرمووی:

﴿إِذْ يُعَذِّبُكُمُ النَّعَاسُ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمُ رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ﴾

به لام باران بۆ کافران وا قوراوو چلپاوی بۆ دروست کردن هه موو جلو به رگیان قورس و قوراوی بوو، توانای هه نگاو هه ئینانیان نه بوو، کن ده توانیت له گه ل خوای پهروهردگار بجه نگیت، نه گهر مرووف به ئیخلاص و راستگویی خوای گه وره سه ر بخت.

به ری به یانی له به دردا

نومبر: به کهم کار پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ دهنگ بهرز ده کاتهوه، به نزاو دوعاو پارانهوه بو خوی پهره وردگار، له بهرچاوی هه موویاندا بو ئه وهی بیریان بخاتهوه، ئهم جهنگه ده بیت په یوه ندیت ته نها به خواوه بیت، چونکه زاتی پاکی یارمه تیده ره و ئیمهش ته په فی خوی پهره وردگارین، سه رکه وتن و ته مکین هه لای ئه و زاته وهیه.

پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ فه رموی: خوی پهره وردگار! وا قوره یش به لووتبه رزی و فه خرو شانازییه وه رووبه پروومان ده بنه وه، به ره رچی زاتت ئه داته وه و پیغه مبهره که ت به درو ده خه نه وه، خوی پهره وردگار سه رکه وتنم پی ببه خشه که په یمان و وه عدی زاتی به رزته، خوایه سه رشوړو زه لیلیان بکه.^{۷۰}

ئهم دوعایه ی پیشتیش له کاتی پیکادا بو گیشتن بو به در دووباره ی ده کرده وه.

که له شاری مه دینهش ده رچوون پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ ده یفه رموو، له هه مان کاتدا له خاکی به در دووباره ی ده کرده وه دهستی بهرز ده کرده وه بو ئاسمان بو خوی پهره وردگار، خوی پهره وردگار ته ماشامان بکه هه موو پیپه تی و هه ژارین، هه لمانبگرو به پیخواوسیمان مه هیله، خوی پهره وردگار هه موو پرووت و په جالین دامانیوشه، خوا گیان هه موو سک بر سین تیرمان بکه.^{۷۱}

چونکه هه موو سه روه ت و سامانیان زه وت کرابو له ژیر دهستی بی دینه خوانه ناسه کانی قوره یش، له به ره به یانی جهنگی به درو له هه موو کاته کانی جهنگدا له گهر مه ی پیداکیشانی هه ردوو سوپا دا پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ ده یفه رموو: خوی پهره وردگار ئه وهی په یمانت پیداووم بوم بهینه دی، خوی موته عال ئه وه م پیپه خشه که په یمانت پیداووم، خوی مه عبوودمان ئه گهر ئه و کومه له موسلماننه جهنگاوه ره له ئه هلی ئیسلام تیابچن له سه ر زه وی خوا په رستی و په کتاپه رستی و ئومید نامینیت.^{۷۲}

پیغه مبهری نازیز به رده وام بوو له نزاو پارانه وه و دوعا کردن، تاوه کو عه پای سه رشانی که وته خواره وه، ئه بوبه کرد هاتوو دایه وه به شانیداو به سوزه وه به پیغه مبهری خوی فه رموو: دهستی

۷۰ - اللهم هذه قریش قد أقبلت بخيلائها وفخرها، تحادك وتكذب رسولك، اللهم فنصرک الذي وعدتني، اللهم أحنهم الغداة. سيرة ابن هشام.

۷۱ - (اللَّهُمَّ إِنَّهُمْ حَفَاةٌ فَأَحْمِلُهُمُ اللَّهُمَّ إِنَّهُمْ عُرَاةٌ فَأَكْسُهُمُ اللَّهُمَّ إِنَّهُمْ جِيَاعٌ فَأَشْبِعْهُمْ) صحيح ابي داود.

۷۲ - (اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ آتِ مَا وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ إِنَّ تَهْلِكَ هَذِهِ الْعِصَابَةُ مِنْ أَهْلِ الْإِسْلَامِ لَا تُعْبَدُ فِي الْأَرْضِ). صحيح مسلم.

به‌شانی پیغهمبه‌روهه بوو، (ئه‌ی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ داوات لیده‌که‌م به‌ناوی
خوای په‌روه‌ردگار ده ئیتر به‌سه، خوای په‌روه‌ردگار سه‌رکه‌وتنت پئ ده‌به‌خشی چونکه په‌یمانی
پیداویت^{۷۸}، پیغهمبه‌ری خوا ﷺ ئه‌وه‌نده به‌که‌سای و گه‌ردن که‌چی
ده‌پاراپه‌وه ئه‌بو به‌که‌ر به‌زه‌یی پیدا هاته‌وه، مروّف ده‌بن به‌م شیوه‌یه دوعاو نزا بکات،
به‌رده‌وام بوو له دوعا کردن، تا خوای په‌روه‌ردگار وه‌عدی سه‌رکه‌وتنی پیدان.

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم بِآلِفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّينَ﴾

[الأنفال]

واته: یادی ئه‌وه بکه‌نه‌وه که له په‌روه‌ردگارتان ده‌پارانه‌وه، داوای یارمه‌تیتان لئ ده‌کرد،
خوایش خیرا به‌هانانانه‌وه هات، فه‌رمووی: به‌راستی من به‌هه‌زار فریشته‌ی تر یارمه‌تی و
کۆمه‌کیتان ده‌که‌م به‌شوین ئه‌وانی تردا.

دوعاو داواکردن له خوای په‌روه‌ردگار نیشانه‌ی سوپای سه‌رکه‌وتوووه، هه‌رکات موسلمانان
به‌هیزو توانای خوایان نه‌نازین و داوای هیزو توانایان له‌خوای په‌روه‌ردگار کرد، خوای
په‌روه‌ردگار غیره‌تیان پئ ده‌به‌خشی.

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا...﴾ [فاطر]

واته: ئه‌وه‌ی سه‌ربه‌رزو پایه‌بلندی ده‌وئت، با بزائیت هه‌موو سه‌ربه‌رزو پایه‌بلندییه‌ک
هه‌ر بۆ خوایه.

ئه‌مه دوعای ته‌ره‌فی موسلمانان بوو، پاشان کافره‌کانیش دوعاو نزا ده‌که‌ن، له‌وانه‌ی که
دوعای ده‌کرد له‌به‌رچاوی سه‌ربازه‌کانی؛ ئه‌بو جه‌هل بوو:

۷۸ - (فَمَا زَالَ يَهْتَفُ بِرَبِّهِ، مَاذَا يَدِيهِ مُسْتَقْبَلُ الْقِبْلَةِ، حَتَّى سَقَطَ رِدَاؤُهُ عَنْ مَنْكِبِهِ، فَأَتَاهُ أَبُو بَكْرٍ فَأَخَذَ رِدَاءَهُ، فَأَلْقَاهُ عَلَى مَنْكِبِهِ، ثُمَّ التَزَمَهُ مِنْ وَرَائِهِ، وَقَالَ: يَا نَبِيَّ الْمَلِكِ، كَفَاكَ مَنَاشِدَتُكَ رَبِّكَ، فَتَنَّهُ سَيُنْجِزُ لَكَ مَا وَعَدَكَ).

دوعاکه ی ئه بو جه هل

نومیر: ئه وه ی له لای من جیگه ی تیرامانه کافره کانیش دوعا ده که ن و له سه روو هه موویانه وه ئه بو جه هل، به راستی سهیره ده یوت: ئه ی خودایه له پوژی به دردا سیله ی ره حمان پچراندوو، هاتووین بۆ جه نگیك چاره نووسه که ی نازانین، به زه یی و سۆزت داوا ده که ین خواجه هه رکام له ئیمه لای تۆ خوشه ویسته و زانت لئی رازییه ئه مپۆ سه ری بخه.^{٧٩}

ماکوان: له راستیدا منیش لام سهیره، چونکه ده زانم ئه بو جه هل یه قینی به قورئان هه یه که راسته، ده یزانی فریشته پاسه وانی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ ده کات و ده یپاریزیت، له شاری مه که که که سیک کریکاری ده کرد بۆ ئه بو جه هل، پاره که ی دوا ده خست و نه یده دایه، که سه که چوو نه یو بازاری قوره یش داوای کرد کن ده توانی هاوکاریم بکات و کریی کاره که له ئه بو جه هل وه ربگریت، کۆمه لیک له سه رانی قوره یش وه ک گالته پیکردن وتیان: (موحه ممه د)! ده یانزانی ئه بو جه هل به قسه ی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ ناکات، ناردیانه لای پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ کریکاره که چوو له لای پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ داوای لیکرد پاره که ی بۆ وه ربگریته وه، ده سته جی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ هه لساو چوو له که لیداو پاره که ی له ئه بو جه هل وه رگرت، له پاشان کریکاره که چوو له لای سه رانی قوره یش سوپاسی کردن و وتی: موحه ممه د پاره که ی بۆ لیوه رگرت، هه موویان لایان سه یر بوو، ئه بو جه هلیان بینی وتیان: ئه ی ئه بولحه که م چی روویداوه؟

ئه بو جه هل: له راستیدا که موحه ممه د هات دوو پاسه وانی له که لدا بوو، له وه ترسام ئه گهر بلیم پاره ناده م له گه ردنم بده ن. ئه وه شی که ده لیم، یه قینی هه بوو که قورئان موعجیزه یه و لای خوای په روهردگار هاتوو، ده چوو به نه ینی گوئی له قورئان ده رگرت، کاتیک پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ ده یخویند، ئه و ده مارگیری عه شیره ته که ی کویری کردبوو، خو ئه گهر پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ له به نی مه خزووم بووایه ئه و کیشه ی نه بوو.

بۆیه لام سهیره نزاکه ی له خو ی کردوو، خوای گه وره گیرای کردوو، به ده نگی به رز هاوار ده کات و ده لیت: (خوایه ئه و سه ربخه یت که خوشت ده ویت) زۆر لام سهیره، به لام ده شیت دوو ته فسیری بۆ بکه ین: یه که میان: ئه بو جه هل به جوړیک له جوړه کان سوپاکه ی هانی

٧٩ - (أَنْ أَبَا جَهْلٍ قَالَ حِينَ اتَّفَقَ الْقَوْمُ: اللَّهُمَّ أَقْطَعْنَا لِلرُّجْمِ، وَأَتَانَا بِمَا لَا يُعْرِفُ، فَأَخْبَنَهُ الْعِدَاءُ، اللَّهُمَّ آتِنَا كَأَنَّ أَحَبَّ إِلَيْكَ وَأَرْضَى عِنْدَكَ قَائِمُ الْيَوْمِ). زاد المعاد ج ٣، ص ١٦٠.

جه‌نگ ده‌دا له‌رووی مه‌عنه‌وی و پو‌خی و سه‌ربازییه‌وه ئاماده‌یان ده‌کات، چونکه زو‌ریک له سه‌ربازو جه‌نگاوه‌ره‌کان ده‌زانن کیشه‌که‌یان په‌وا نییه هه‌ست به دوودلی و لاوازی و ترس ده‌که‌ن، خاوه‌نی کیشه‌ی په‌واو حق نین، سوپای قورپه‌یش هه‌ستیان وایه زاتیک له‌پشتی موسلمانانه‌وه‌یه زو‌ر به‌هیزو توانایه، له‌پیناوی خوا ده‌جه‌نگن، بو‌یه سه‌رکرده‌که‌یان دیت و چه‌واشه‌یان ده‌کات، خه‌یالیک کوشنده‌یان ئه‌دات و خوماریان ده‌کات و به‌درو ده‌لێت: ئیوه له‌سه‌ر هه‌قن، کاره‌که‌تان جوان و له‌پیناوی مرو‌فایه‌تی و نیشتماندایه، به‌درو ده‌میان شیرین ده‌کات و ده‌لێ: بو‌ به‌رژه‌وه‌ندی کو‌مه‌لگه‌و خه‌لکی کار ده‌که‌ین و ده‌جه‌نگین، به‌لکو ده‌یه‌وی و اقناعه‌تیان پێ بکات گوايه ئه‌وانیش له‌پیناوی دیندا ده‌جه‌نگن، ئه‌بو جه‌هل و اخوی نیشان ده‌دات که‌سیکی خواناسو دینداره موخلیس و گه‌ردنکه‌چه بو‌خوا هه‌روه‌کو فیرعه‌ون، خوی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووێ:

﴿وَأَصْلَ فِرْعَوْنُ قَوْمُهُ وَمَا هَدَى﴾ [طه]

واته: فیرعه‌ون قه‌وم و گه‌له‌که‌ی خوی گومرا کردو رێنموویی نه‌کردن.

یاخود فیرعه‌ون ده‌رباره‌ی خوی ده‌لێت:

﴿يَقُولُ لَكُمْ أَلْمُلْكُ أَلَيْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ [غافر]

واته: ئه‌ی قه‌وم و هو‌زم ئه‌م‌رو ئیوه ده‌سه‌لاتان هه‌یه به‌سه‌ر ئه‌م ناوچه‌یه‌دا و به‌ ئاره‌زووی خو‌تان فه‌رمانه‌روایی ده‌که‌ن، جا بیر بکه‌نه‌وه‌و تیفکرێ کێ ده‌توانیت فریامان بکه‌ویت، کێ ده‌توانیت پزگاریان بکات له‌ تۆله‌و سزای خوا ئه‌گه‌ر یه‌خه‌ی پێگرتین؟ فیرعه‌ون قسه‌که‌ی پێ بری و وتی: من ته‌نها هه‌ر ئه‌و راو بو‌چوونه به‌چاک ده‌زانم و لام په‌سه‌نده که‌ پێم راگه‌یاندن، من ته‌نها رێبازی چاک و دروستم نیشان داوون.

ئهم جو‌ره‌ تاغووتانه ده‌یانه‌ویت جو‌ریک له‌ تاوان و کاره قیزه‌ونه‌کانیان به‌خێرو هیدایه‌ت و ئیرشاد کردن و ئیسلام به‌خه‌لکی بناسین، تاغووتی کو‌ن و نو‌ی هه‌مان کار ئه‌نجام ده‌ده‌نه‌وه، هه‌موویان ده‌لێن: ئیمه‌ چاکه‌ خوازین، بو‌ خزمه‌تی گه‌ل و نیشتمان کار ده‌که‌ین، زیندانه‌کانیان پره‌ له‌ خه‌لکی بیتاوان و کو‌شک و ته‌لاره‌کانیان جومجموه و ئیسقانی مرو‌فه و ئه‌و خواردن و خواردنه‌ویان خو‌پن و گوشتی میله‌ته‌ی فه‌قیرو هه‌ژاره. ئه‌مه خالی یه‌که‌م بوو بو‌ هه‌لخه‌له‌تاندن و چه‌واشه‌کاری بوو.

خالی دووهم: به لکو ده به وی و خوی نشان بدات که که سیکي دیندار و خاوهن رهوشیکي به رزه، خوی و ده و روپشتی و اه لبخه له تینیت و چه واشه یان بکات که و چاکه خوازه و زانا و خاوهن نه ده به، خیر و خوشی بو هه مووان ده ویت.

زور جار دیکتاتور و طاغوته کان نه وهنده درو یان کردووه ناچار وایان لیدیت که بر و به خوی ده کات که راستگو یه و له سه ره حقه و راستی ده خوازیت و نه وانه ی ده و روپشتیشی بر وای پی ده که ن! نه قوناغه بو نه و جو ره که سانه زور تر سنا که که قوناغی کویر بوون و نابینا بوونه له واقیعدا.

جیا وازی حه ق و راستی له خراپه و باتل جیا ناکاته وه، نازانیت چی راست و چی هه له یه، نه قوناغانه هه مووی خوی گه وه ده ستیشانی کردووه، له قورئاندا له سه ره فیرعه ون و هامان و قاروون و پیاو خراپان به گشتی، یه که م قوناغ ده زانیت چی راسته و چی هه له یه، به لام نایکات تا وه کو هه و او ئاره زوو هه وه سی تیر بکات، یان له بهر خاتری به رژه وهندی خوی و ئامانجه کانی، له دوی نه وه کویر ده بیت.

﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾ [الأعراف]

واته: خو نه گه ر بانگیان بکه ییت بو بانگه وازی هیدایهت نه وه بانگه وازت نابیستن، (چ جای نه وه ی یارمه تیش بدهن) تو ده یانینیت نه وان سه یرت ده که ن له کاتیکدا که نابین. یاخود له سه ره چاویان په رده ی نابینایی هه یه.

﴿... وَعَلَىٰ أَبْصَرِهِمْ غِشْوَةٌ...﴾ [البقرة]

واته: په رده ی به سه ره چاویاندا هیناوه. یاخود گوچکه یان هه یه، به لام ده نگ نابیستن.

﴿إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الْقُلُوبَ...﴾ [النمل]

واته: بیگومان تو ناتوانیت نه وه بانگه وازه بخه یه نیو دلی دل مردوو و که پرو لاله کانه وه، به تاییهت کاتیک پرو وه رده گیرن و پشت هه لده که ن. دلیان داخراوه و حه ق وه رناگرن، ئاموژگاری کاریگه ری له سه ریان نییه.

﴿وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمُ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ
وَخَذَهُ، وَلَوْ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ نَفُورًا﴾ [الإسراء]

واته: (چونکه مه‌به‌ستیان نییه تییگه‌ن) ئیمه‌یش په‌رده ده‌هینین به‌سه‌ر دلیاندا تا هه‌ر
تیینه‌گه‌ن، گویشیان سه‌نگین ده‌که‌ین تا نه‌یییستن.

هه‌موو تاغووت و دیکتاتووو زالمیک به‌م قو‌ناغی کردارییه له چاو و گوئی و دل
تیده‌په‌ریت، ده‌توانین به‌دوو قو‌ناغی سه‌ره‌کی ده‌ستیشانی بکه‌ین:

قو‌ناغی به‌که‌م: قو‌ناغی چه‌واشه‌کاری و هه‌ل‌خه‌له‌تاندن، له‌پیناو به‌جیه‌پینانی ئامانج و
ده‌سه‌لاتی تاییه‌تی خوئی، ئه‌توانی حه‌ق و راستی و چاکه‌و خراپه‌و باتل له‌یه‌ک جیا بکاته‌وه،
به‌لام خوئی نایه‌ویت هیچ جو‌ره هیدایه‌تیک وه‌ربگریت.

قو‌ناغی دووهم: قو‌ناغی نابینایی چاکه‌یه، هیچ جو‌ره چاکه‌و چاکه‌خوازییه‌ک نابینئی،
(الطمس)، خوی گه‌وره ناوی لێناوه ته‌مه‌س، پێشتر ده‌یزانی راست و چه‌هوت کامه‌یه، به‌لام
ئه‌وه‌نده به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر خراپه‌ تێستا ته‌نها خراپه‌ ده‌بینیت، چاکه‌ی ون کردوو، هه‌موو
ژیانی تاوان و تاوان کردنه.

ئه‌وه‌ی ده‌چیته ئه‌م قو‌ناغه کو‌تاییه‌که‌ی زو‌ر ترسناکه، می‌زوو هه‌زاران که‌سی له‌وو‌جۆره‌ی
تۆمار کردوو له‌ فیرعه‌ونه‌وه هه‌تا قه‌زافی و سه‌دام و هه‌زارانی وه‌کو ئه‌وان.

ئه‌م کورته باسه‌ شیکاری بوو له‌سه‌ر کاره‌که‌ی ئه‌بو جه‌هل زو‌ر شتمان بو ته‌فسیر ده‌کات،
و‌شه‌ی تاغووت و تاغووته‌کان ده‌ناسین که‌ چه‌نده موو‌جریم و ئازارده‌ری خه‌لکین و مال و
سه‌روه‌ت و سامانیان ده‌خو‌ن، نامووس و شه‌ره‌فی خه‌لکی ده‌شکینن، ئه‌وه‌ی حه‌رامه‌ بو‌خو‌یان
حه‌لالی ده‌که‌ن، که‌رامه‌تی ملیونه‌ها ده‌خه‌نه ژێر پێلاوه‌کانیان و دوا‌یی ده‌لێن: ئیمه‌ چاکه‌
خوازو ئیسلاح و خو‌ش‌نوودیمان بو‌ تێوه‌ ده‌وی، باسی شه‌ره‌ف و په‌هوش و که‌رامه‌ت ده‌که‌ن،
خو‌یان هیچیان نییه و ئه‌مه‌ حالیا‌نه به‌گشتی. ئه‌وه‌ شیکاری به‌نده بوو له‌سه‌ر دوعا‌که‌ی ئه‌بو
جه‌هل.

نومێر: ده‌مت خو‌ش زو‌ر جوان و گرنگ بوو، به‌لام...

ماکوان: نومێری برام با برۆین بزانی‌ن له‌ مه‌یدانه‌که‌دا چی رووده‌دات.

نومێر: پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئاراسته‌ی مو‌جاهیده‌کان ده‌کات و قسه‌یان بو‌ ده‌کات،
پاش که‌میکی دیکه‌ جه‌نگ ده‌ست پێده‌کات.

ئاراسته کردنی سوپای موسلمانان، له لایه ن پیغه مبهری خواوه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نومیر: پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهستی کرد به ریکخستنی سوپاکه و ریزکردنیان،
ئهمهش یه که مجاره عه رب به ریزو سه ف جهنگ بکات، پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بۆ
یه که مجار له نیتو عه ربدا به کاری هینا، زۆر جهختی له سهر جوانی ریز و ریکوویچی و
سیستما تیک ده کردهوه، که هه مووی به یاساو ورده کاری ریکخستن.

دهستی کرد به قسه کردن، هه موو ئه وانیه فهرمووی فهرمانی گرنگی سهر بازی بوو،
به و په پری ورده کارییه وه، هه تا سوپای دوژمن نزیکتان نه بوونه وه تیریان بۆ مه هاوون.^۸

ئهمهش بۆ ئه وهی تیره کان به هه ده ر نه پوات، چونکه یه شتا دوژمن دووره و تیره کان
نایانگاتی. زۆر جار جهنگاوه به هۆی باری دهروونی جهنگیه وه زۆر تیر ده هاوین، یا خود
فیشه ک زۆر ده ته قینن به بی ئه وهی ئامانج بپیکن!

ههروه ها سوپای موسلمانان زه خیره ی چه کیان زۆر که مه و پیویسته دهستی پیوه بگرن،
ئهمهش هه ئه وه سته ی ده ویت، نیشانه ی سوپای سهرکه وتوه. له مه وه ئه وه مان بۆ پروون
ده بیته وه چه نده توانا و هیزی ماددی له توانا تدا هه یه به کاری بهینه بۆ سهرکه وتن.

ماکان: که واته گرنگترین قوئای سوپای سهرکه وتوو بریتیه له:

یه که مه: به کارهینانی چاودیری سهر بازی بۆ کۆکردنه وهی زانیاری له سهر دوژمن.

دووهم: پاراستنی نهینی و ده رنه چوونی زانیاری، ههروه کو پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
کردی.

سییه مه: هه لێژاردنی جیهکی گونجاو بۆ ئه نجامدانی جهنگ.

چواره مه: ئاراسته ی سهر بازی و دانی زانیاری به سهر بازه کان.

پینجه مه: ریکخستن و ریزکردنی ریزه کان بۆ جهنگ.

شه شه مه: کۆکردنه وهی هیزو توانای ماددی بۆ جهنگه کان تا سهرکه وتن، به کارهینانی
هۆکاره کانی سهرکه وتن و پاشان ته وه کول به خوای پهروه ردگار.

^۸ إِذَا أَكْبُتُوكُمْ - يَعْنِي : إِذَا عَشُوكُمْ - فَأَرْمُوهُمْ بِالْأُبْلِ وَاسْتَبَقُوا نُبْلَكُمْ أخرجه البخاري (١٤٦٤/٤)، رقم (٣٧٦٣)، وأبو داود (٥٢/٣)، رقم (٢٦٦٣).

نومیر: به‌لئ راسته پیڅه‌مبه‌ری خوا ﷺ سهربازه‌کانی زور چاپووک و چاونه‌ترس بوون، هیژه مروییه‌که‌ی له‌وپه‌ری تواناو پرؤفیشنالی زه‌مه‌نی خو‌ی بووه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ته‌نها دوو ئه‌سپی پیووه له‌گه‌ل هفتا وشر، ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل خو‌ی هیتابووی ته‌نها تفاق‌ی سه‌فه‌رکردن بوو، ئه‌وه‌نده‌ی توانای هیژی هیتابوو هه‌ربویه‌ی خوا‌ی گه‌وره‌ وه‌سفی واقعیه‌که‌مان بۆ ده‌کات و ده‌فه‌رموویت:

﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ...﴾ [الأنفال]

واته: (خوا فه‌رمان ده‌کات به‌کاربه‌ده‌ستانی ئیسلام) هه‌رچی له‌تواناندا‌یه بۆ به‌هێزکردنی سوپای ئیسلام بیخه‌نه گه‌رو ئاماده‌ی بکه‌ن، له‌ ئاماده‌کردنی هه‌موو جو‌ره ئه‌سپ و که‌مه‌ترخه‌می مه‌که‌ن تا دو‌ژمنانی خواو دو‌ژمنانی خو‌تانی پێ چاو‌ترسێن بکه‌ن.

حه‌زده‌که‌م له‌باسی سیفاتی سوپای سه‌رکه‌وتوو یه‌ک دانه‌ی دیکه‌ت بۆ باس بکه‌م، ئه‌ویش دله‌رمی و به‌ره‌حمی سه‌رکرده‌که‌یانه له‌گه‌لیاندا، مه‌به‌ستم پیڅه‌مبه‌ری خوا‌یه ﷺ که‌ چه‌نده خۆنه‌ویسته له‌گه‌لیان، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی جیگای سه‌ربازی توندو یاریکردنی مه‌رگه، که‌چی پیڅه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌وپه‌ری نه‌رمی و به‌زه‌ییدا‌یه له‌گه‌ل سوپاکه‌ی له‌گه‌لیاندا ده‌ژی و له‌گه‌لیاندا نان ده‌خواو خو‌ی لیان جیا‌نه‌کردۆته‌وه، سه‌ربازو به‌رپرسی سه‌ره‌کی وه‌کو یه‌ک ده‌ژین، هه‌ربویه به‌ خۆشه‌ویستی زۆره‌وه له‌گه‌ل پیڅه‌مبه‌ری خوادا ﷺ ده‌جه‌نگن.

ره حم و سۆزی سهرکرده له گهڵ جهنگاوه ره کانیدا

نومێر: له راستیدا زۆر پێویسته له سهر ئه و وێستگه یه ی ژیا نی پێغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ هه لوهسته بکه ی ن، له کاتی ریزکردنی سهربازو موجهیده کانیدا پێغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ بیهی که سێک به خواری وه ستاوه، شیرێکی به دهسته وه بوو وه کو داریک بو ریزکردنی سوپاکه ی به کاری ده هێنا، یه کێک له و موجهیدانه له ریزه که ده رچوو بوو هاوه له که ناوی (سه واد کو ری غه زیه ت) بوو، پێغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ زۆر به ساده یی پێی فهرموو، به داره که یاخود به تیره که فهرمووی: (سه واد) برۆ ناو ریزه که و جوان بوهسته، واته: تیره که ی دا به سکیدا بو ئه وه ی بجێته وه نیو ریزه که.

به لام ئه وه ی جێی سهرسو پمان بوو و سهری هه مووانی سو پماند کاردانه وه ی سه واد بوو له نیو ئه و هه موو سو پایه دا به ده نگ ی به رز وتی: ئه ی ره سو لێ خودا ئازارم پێگه یشت، حه قی خۆم ده ویت! پیا تکی شام ده بی پیا تکی شمه وه، له هه مووی سهر سامتر پێغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ بێ هیچ دوو دلییه ک فهرمووی: سه واد تۆ له ی خۆتم لێ بکه وه.

سه واد: من سکم پرووت بوو کاتیک پیا تکی شام، ده بی جه نابت سکت پرووت بێت تا پیا تدا بکیشم!

پێغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ زۆر به ساده یی و ئاسانی فهرمووی: فهرموو تۆ له ی خۆت بکه ره وه به پرووتی بکیشه وه به سکمد! ته ماشای هه لۆیستی ئه و سهرکرده یه بکه.

ماکان: زۆر له لام سه یر نییه چونکه ئیمه باسی پاشا و شا و کیسرا و قه یسه ر ناکه ی ن، یان سه روک وه زیرو سه روک کو ماریک، له هه موو ئه وانه گه وره تر باس ده که ی ن، پێغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ راسته سه روکی گشتیه و سه روکی ده و له ت و سه روکی به رزی هه موو لایه ک و سهربازگه و سهربازه کانه، له کو تاییدا پێغه مبه ره صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ به ئاراسته ی خوای پهروه ردگار کار ده کات، خوای گه وره هه لیبژاردوه.

ئه ی له دوا ییدا چی پرویدا هاوه له که کیشایه وه به سکی پێغه مبه ری خوا دا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ ؟

نومیر: له هه مووی سه رسوو پهنه رترو غه ریبتر هه لویستی هاوه له که بوو. هه موو هاوه لانی دیکه لومه یان کرد، پیغه مبهری خوا ﷺ ده سته جی سکی خوی بو پرووت کرد تا پیندا بکیشی.

به لام نهو چوو هه پیشه وهو سکی موباره کی پیغه مبهری خوی ﷺ ماچ کرد، ته نانه ت پیغه مبهری خوا ﷺ له لای سهیر بوو فه رموو: سهواد چی وای لیکردی نهو هه لویسته نه نجام بدهیت؟

وه لامه که ی سهوادیش له هه موو پرووداوه که سهیرو غه ریبتر نه وهت بو باس ده کات که خوشه ویستی سهربازو سهرکرده کی گه یشتوته چ ئاستیک، سهواد وتی: نه ی پیغه مبهری خوا جهنگه و له وانیه بکوژریم، چه زده کهم کوئا شتیک پیی بگه م ماچ کردنی لاشه ی جهنابت بی. نه مهش یه کیکه له نیشانه کانی سوپای سهرکه وتوو که په حم و بهزه یی له نیوان سهربازو سهرکرده دا هیه.

ده ستیکی جهنگی به در

نومیر: سوپا له بهرده می یه کتردا وهستان کاترمیری جهنگ سفره، پیاویک له قورپهش موشریک بوو به ناوی: (ئه سهو دهی کوری عه بدولته سه دی مه خزومی) سویندی خوارد ده بی لهو چه وزه ی موسلمانان دروستیان کردوو نهو بخواته وه یان بکوژری.

ته ماشای گومرایی و سه رلیشتی وای نهو خه لکه بکه چوئ کویر بوو سهری خوی ده کات به داوی دۆزه خدا و له پیناوی چیدا کۆشش و خه بات ده کات، له پیناوی چ فسادو خراپه کارییه کدا سویند ده خوات راسته وخو خوی فریده داته نیو دۆزه خ، خوی گه وه ره له باره ی نهو جوړه که سانه وه ده فه رموویت:

﴿أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ...﴾ (٨)

[فاطر]

واته: ئایا نهو که سه ی کرده وه ناشیرینه کانی بو رازینراوه ته وه به جوان و چاک ده بیینیت به راستی خوا بیه ویت هه رکه س گومرا بکات ده یکات، هه رکه سیش هیدایهت بدات ده یدات.

به ئی: نه سهو ده بهرده وام بوو له پویشتن بو نیو جه رگه ی موسلمانان، به لام له گه ل کئ روبه پروو بوویه وه، له گه ل شتیریکی خوی په روه ردگار، چه مزه ی کوری عه بدولته لیب به یه کهم

لیدان قاچی پهړاند، به لām (سبحان الله) ته سوه د سویندی خواردبوو ده یو یست به وه فا بیت به رانه ر سوینده که، به لām هه مزه له و خوراکیشانه به سهر هه وزه که خستی له جیگه ی خویدا کوشتی، نه په یشت مورادو په یمانه که ی به ریته سهر.

ئمه خالیکي زور گړنگ بوو ههر له سهره تاوه بوو موسلمانان تو مار کړا، زور گړنگه بوو موسلمانان نه که له بهر نه وه ی که سیک کوژراوه، به لکو له بهر نه وه ی له تپو جهنگه که دا خوا ی گه وره هیزو چاونه ترسی و ته و فیکی دایه خواناسان، بواری دهروونی موسلمانان زور به رز بوو یه وه.

که کافران به تابهت قیاداتی قورپه یس نه وه یان بیني هه موو رقیان هه لساو تووړه بوون، سی له سهرکرده کانی موشریکه کان خو یان بوو روو به روو بوونه وه ناماده کړد، وه کو پشانگایه ک و سهره تایه ک بو جهنگ، جهنگاوه ره کان جوړیک له خو نواندن له و سهرده مه دا باو بوو، دوا ی نه وه هیرشی گشتی ده ست پیده کات.

کن هه لسان بو جهنگ له کافره کان سی کهس له یه ک خیزان کاریکی زور سهر بوو، یه کیکی له وانه هزی به جهنگ نه بوو، به لām تووشی کوپری بوو هه لسا بو جهنگ. یه که م: عوتبه ی کوپری په بیعه، دووهم: براکه ی شهیه ی کوپری په بیعه، ههر دووکیان دوو سهرکرده ی گه وره ی قورپه یس بوون، پاشان کوپره که ی به ناوی: وه لیدی کوپری عوتبه، نه ویش له سوارچاکانی قورپه یس بوو و ناسراو بوو له تپو عهره بدا، ئه م سی کهسه له سوارچاک و سهرکرده کانی مه کهکه بوون، سهره که له وه دایه، عوتبه سهرکرده یه کی له سهرخوو خاوه ن راو بوو چوونی هه کیمانه بوو، پیشت زور هه ولیدا بوو نه کردنی ئه م جهنگه، که چی خوی یه که م کهس بوو هه لسا بوو روو به روو بوونه وه له گوړه پانی جهنگدا بوو خو نواندن، هه میسه ئه یوت: له موحه ممه د ساحیرتر نییه، شاعیر تر نییه، دروژنتر نییه، کاهینتر نییه، ته نانه ت کاتیک هه لسا بو جهنگ سواری وشت ریکی سوور بوو بوو، پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ بیني فهرمووی: (نه گهر له تپو نه و گه لی قورپه یسه دا که سیکي تیدابیت خاوه ن راو بوو چوونی بیت پینگه یشتو بیت، خاوه نی نه و وشته سووره یه)،^{۸۱} به لām هوزه که ی به قسه یان نه کړد.

به داخه وه عوتبه چووه تپو جهنگه که بوو شهر، به لām نه گه پراوه وه کو نه فسیی کوپری شوره یق، ههر سیکیان ده رچوونه تپو مه یدان و داوا ی جهنگیان له موسلمانان کړد.

خیرا سى كه‌سى ئه‌نسار وه‌كو شیر بۆيان ده‌رپه‌رین، بۆ ئه‌وه‌ی بیسه‌ملینن كه‌ خاوه‌نی عه‌هدو په‌یمانن، جه‌نگه‌كه‌ به‌ جه‌نگی خۆیان ده‌زانن.

به‌لام سوارچاكه‌كانی قوره‌یش وتیان: ئیمه‌ کارمان به‌ ئیوه‌ نییه‌، به‌لكو ده‌مانه‌وێت له‌گه‌ڵ ئامۆزاكانی خۆماندا بجه‌نگین، جوړیک بوو له‌ سیاسه‌تی جه‌نگ ویستیان پارچه‌ پارچه‌یی بخه‌نه‌ نێو ریزی موسلمانان، واته‌: ئیمه‌ کیشه‌مان له‌گه‌ڵ خه‌لكی مه‌دینه‌دا نییه‌، ده‌مانه‌وێت قوره‌یش له‌گه‌ڵ قوره‌یش جه‌نگ بکات!

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانی کرد به‌ گه‌رانه‌وه‌ی هه‌رسێ ئه‌نساره‌كه‌، به‌ده‌نگی به‌رز فه‌رمووی: ئه‌ی عوبه‌یده‌ هه‌لسه‌ بۆ جه‌نگ، (عوبه‌یده‌ی کوپی حارسى کوپی عه‌بدولموته‌لیب)، کوپی مامی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ.

پاشان فه‌رمووی: هه‌مزه‌، هه‌لسه‌، (مامی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ).

دواى ئه‌وه‌ فه‌رمووی: هه‌لسه‌ ئه‌ی عه‌لی کوپی ئه‌بو تالیب، به‌هه‌مان شیوه‌ ئامۆزایه‌تی.

ته‌ماشای هه‌لبژاردەى پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌مووی له‌ خانه‌واده‌كه‌ی خۆی هه‌لبژارد. بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لكی بزائن خێزانه‌كه‌یشی وه‌كو هه‌موو سه‌ربازه‌كانی تر له‌به‌ره‌ی جه‌نگدان، به‌لكو پێشه‌نگن.

جه‌نگ ده‌ستی پێکردو زړه‌ی شمشیر به‌رز بوویه‌وه، مه‌یدان خرۆشی سه‌ندو ته‌ره‌فی خواى په‌روه‌ردگار به‌ده‌نگی به‌رز هاواری ته‌كبیر ده‌كات، ده‌لێن: (الله أكبر)، ته‌ره‌فی موشریک هاواری ده‌کرد هوبه‌ل و لات و عوزا به‌به‌رز پاده‌گرن، له‌چه‌ند ساتیکی كه‌مدا خوین له‌ شمشیره‌كه‌ی عه‌لی کوپی ئه‌بو تالیب خواره‌ی کرد، شه‌یه‌ی کوپی په‌بیعه‌ی کوشت، پاشان هه‌مزه‌ عوتبه‌ی کوشت، حیکمه‌ت و عه‌قلزانی عوتبه‌ فریای نه‌که‌وت تا کو‌تایی له‌ دۆزه‌خدايه‌، ده‌نگی (الله أكبر) و (الحمدلله‌) به‌رز بوویه‌وه، به‌لام به‌رده‌وام جه‌نگ له‌نێوان عوبه‌یده‌ و وه‌لید دایه‌، هه‌ردوولا په‌کتریان بریندار کرد، هه‌مزه‌ و عه‌لی به‌خێرای چوون به‌لای عوبه‌یده‌وه، وه‌لیدیان کوشت و عوبه‌یده‌یان گواسته‌وه‌ بۆ سه‌ربازگه‌کیان، خالی دووهم نووسرا بۆ موسلمانان له‌سه‌ره‌تاوه‌ چوار له‌ موشریکه‌کان کوژران، پاشان مه‌یدانی جه‌نگ گری سه‌ندو هێرشى گشتی ده‌ستی پێکرد، هاواری موسلمانان به‌رز بوویه‌وه، به‌ده‌نگی به‌رز هاواریان ده‌کرد (أحد، أحد) درووشمی جه‌نگی به‌در بوو، ده‌نگی زړه‌ی شمشیر ده‌چێته‌ ئاسمان و ته‌پوتۆز ئه‌و ناوه‌ی ته‌نیوو، زۆر ترسناکه‌و په‌که‌مجاره‌ موسلمانان تووشی جه‌نگی وا قورس بوونه‌ته‌وه‌، له‌گه‌ڵ کافره‌کاندا.

پهروه رده له سهر چوونه بههشت

نومیر: له گه‌ل درووشمی به‌رزی (أحد، أحد) نازایه تی هاوه‌لان و هماس و وریایان دهرده‌که‌وت، به‌لام یه‌شتا پیوستیان به هاندانی زیاتره بۆ جه‌نگ، چونکه جه‌نگه‌که زۆر سه‌خته. به‌هموو پیوه‌ریکی سهر‌بازی (۳۱۶) که‌س پرووبه‌پرووی هزار جه‌نگاوه‌ر بوونه‌وه زۆر ترسناکه، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (۱۵) ساله هاوه‌لان بۆ ئه‌وه په‌روه‌رده ده‌کات که ههرکه‌س گوپی لیتیت ئارامی لئ هه‌لده‌گیریت و زیاتر چالاک و به‌هیزتر ده‌بیت، ماندوو‌بوون چیه نازانیت ئه‌ویش کاتی ئه‌وه‌یه به‌ههشت بیرى هاوه‌لان بخته‌وه.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌نگی به‌رز ده‌کرده‌وه ده‌یفه‌رموو: سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته ئه‌مپرو ههرکه‌س له ئیوه چاونه‌ترسانه له گۆره‌پانه‌که‌دا بجه‌نگیت خو ئه‌گه‌ر کوژرا ئارام بوو پروو له دوژمن بوو هه‌لنه‌هات، به‌دلنیا‌یه‌وه خوی په‌روه‌ردگار ده‌یخاته به‌ههشت.

ماکان: ئه‌م وته‌یه قسه‌یه‌کی زۆر عه‌جیبه و عه‌لمانی خاونه‌ناسان لئی بیتاگان، ته‌نانه‌ت کافرو فاسقه‌کان په‌ی پئ نابهن، قسه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ چه‌نده عه‌جیب و جوان و سه‌رسوو‌په‌ینه‌ره، هه‌موو سوپایه‌ک داوا ده‌کات له جه‌نگدا گیانیان پارێزراو بیت، لیره‌دا رێک پیچه‌وانه‌یه گیانت به‌خشه.

(سبحان الله) که جوانه ههر که‌س له جه‌نگدا نازاو چاونه‌ترس بوو و هه‌لنه‌هات، خوگرو ئارامگر بوو ده‌چیت به‌ههشت، ئاخ‌ر خو به‌ههشت ته‌نها ئه‌و وشه‌ نییه، به‌لکو خوشیه‌کانی به‌خه‌یا‌لدا نه‌هاتوو، ناتوانین وینای بکه‌ین که هه‌رچی خه‌یا‌ل و بیرکردنه‌وه و ویناکردن هه‌یه له مێشکی مرو‌ف و توانای مرو‌فا له یه‌که‌م مرو‌فه‌وه تا کو‌تا مرو‌ف ناتوانیت ویناو خه‌یا‌لی بکات، جا له‌به‌ر ئه‌وه که ده‌لێن: به‌ههشت به‌راستی ته‌نها هاوه‌لان و ئه‌وانه‌ی شوین که‌وته‌ی هاوه‌لانن ده‌زانن واتای چیه. له‌سهر هه‌موویه‌وه ئه‌و به‌ههشته له‌سهر زه‌وی نییه، نه‌ به‌ که‌ره‌سته و ئامیری گواسته‌وه بۆی ده‌رۆیت نه‌ کو‌چی بۆ ده‌که‌یت به‌لکو راسته‌وخۆ موجه‌ید له‌گه‌ل ده‌رجوونی رۆح له‌ لاشه‌ی راسته‌وخۆ بۆ ئه‌و جی‌گایه‌یه.

ته‌نها په‌رده‌یه‌ک له‌تیوان موجه‌یدو به‌ههشت مردنه، که مردمان تپه‌پراند ئیدی به‌ههشته، ده‌ی مه‌رگ وه‌ره تۆ له‌کو‌تی با برۆینه به‌ههشت، زۆر به‌ خوش‌حالی‌یه‌وه پیشوازی له‌ مه‌رگ ده‌که‌ین بۆ چوونه به‌ههشت.

سبحان الله مردن چه‌نده مه‌کروهه و خه‌لکی لیتی ده‌ترسین، لای خه‌لکی به‌گشتی به‌لام له‌پیناوی خوادا بوو، ئیتر بۆی ده‌گه‌رین. مردن ده‌بیته هیواو ئامانج و خو‌شی بۆ خاوه‌نه‌که‌ی، ئاخ‌ر به‌هه‌شت سه‌د پله‌یه، خودا ئاماده‌ی کردوو به‌ کۆششمه‌ندان و مواهیده‌کان له‌پیناو خوا، له‌نیوان هه‌ر پله‌یه‌که‌دا پانتاییه‌که‌ی ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌م گه‌ردوونه‌یه که ئیمه‌ تیی‌دا ده‌ژین، ئه‌مه‌ش قسه‌ی ماکوان نییه به‌لکو پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموو‌یت: ^{۸۲}

هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموو‌یت: ده‌رچوو‌نیک له‌پیناوی خوای په‌روه‌ردگارا، ئه‌و ده‌رچوونه باشترو خیرتره له‌هه‌رچی خیری ئه‌م دنیا‌یه‌دا هه‌یه له‌گه‌ل نیعمه‌ته‌کانی، ئه‌وه‌نده‌ی تیرو که‌وانی یه‌کیکتان ^{۸۳} پاشان پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموو‌ی: خو‌ ئه‌گه‌ر ئافره‌تیک ئه‌هلی به‌هه‌شت له‌م ژیا‌نه‌دا ده‌رکه‌و‌یت جوانی، نازداری، پروونی، شه‌وق و زه‌وقی له‌هه‌رچی ئافره‌تانی سه‌رزه‌ویییه جوانتره، بۆنخۆشی جوانی و رۆشتنی بۆنه‌که‌ی له‌نیوانی ئاسمان و زه‌ویییه، یاخود پۆژئاواو پۆژه‌لا‌ته، تاجیک ئه‌و سه‌رپۆشه‌ی که به‌سه‌رییه‌وه‌یه‌تی له‌خیرو به‌ره‌که‌تی ئه‌و ژیا‌نی دونیا‌یه زیاتره، ته‌نانه‌ت پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌و هه‌موو پی‌نase و وه‌سفه جوان و ده‌قیقه نه‌یتوانیوه بۆمان وه‌سف بکات، هه‌ر ده‌فه‌رموو‌یت زیاتره له‌وه‌ی که له‌م ژیا‌ن و جیهانه‌دا هه‌یه. ^{۸۴}

هه‌رکه‌سیک خاوه‌نی یه‌قین بوو به‌و وتانه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌سته‌مه موشتاق نه‌بی بۆ به‌هه‌شت، نه‌یه‌و‌ی به‌زوو‌ترین کات پ‌ی‌ی بگات، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه سوپای سه‌رکه‌وتوو هه‌زی له‌مردنه و له‌مردن ناترسن، وته‌که‌ی خالیدی کو‌ری وه‌لید که زۆر به‌ناوبانگه‌ پ‌ی‌شتر باس‌مان کردوو، به‌رانبه‌ر سوپای فارس ده‌ل‌یت: به‌ پیاو‌انیکه‌وه هاتووم بۆ جه‌نگ که مردنیا‌ن خو‌ش ده‌و‌یت، ئه‌وه‌نده‌ی ئیوه دونیا‌تان له‌لا خو‌شه‌ویسته.

کاتیک باسی سوپای دۆراوو شکست خواردوو ده‌که‌ین یه‌کیک له‌ سی‌فاته‌کانی دنیا ویستان (الوه‌ن)ه، له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوایا‌ن پرس‌ی ﷺ (الوه‌ن) چییه؟

۸۲ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةً دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، مَا بَيْنَ الدَّرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ (۳۹/۲، رقم ۸۴۵۵)، والبخاري (۱۰۲۸/۳، رقم ۲۶۳۷) وابن حبان (۷۱۱/۱۰، رقم ۴۶۱۱).

۸۳ - مه‌به‌ست نیوانی که‌وانی ئه‌و سه‌راو سه‌ری که‌وانه که به‌که هه‌موو پی‌وانه‌که‌ی ناکاته یه‌که مه‌تر، واته: ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و مه‌تره له‌ خاکی به‌هه‌شتدا خیری هه‌موو دونیا‌یه.

۸۴ - (لِغَدْوَةٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ رُوحِهِ . . . فَذَكَرَ . يَعْنِي : ذَكَرَ حَدِيثَ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ . [أَيُّ حَدِيثٍ : لِغَدْوَةٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، أَوْ رُوحِهِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا ، وَلِقَابٍ قَوْسٍ أَحَدِكُمْ أَوْ مَوْضِعٍ قَدَّه - يَعْنِي سَوْطُهُ - مِنَ الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا).

فهرمووی: خوشه ویستی دونیاو رقبوونه وه له مردن^{۸۰} نهسته مه قهومیکی بدوړیت که حهزی به مردن و بههشت بیت و دونیای لهلا هیچ بیت.

سهرۆک وه زیرانی رابردووی ئیسرائیل که مردووه، یه هوود له که نیسه یه کی خویاندا بانگیان کرد، لومه ی نه وه یان لیکرد که له بهرچی توانای نییه دهست به سهر هیزو تواناکانی حماس و جیهاددا بگریت؟

وتی: ته حه ددای ههرچی دهزگای موخابه راتی جیهانییه ده که م بتوانی پرووبه پرووی هیزیک بیته وه که به دوا ی مردندا ده گهری، له راستیدا قسه که زور راست و زور واقعییه و به وپه ری دیکه ته وه کردی، چونکه تو پرووبه پرووی هیزیک ده بییه وه به مردن ده یترسیتیت نه و به دوا ی مردندا ده گهری، به چی ده یترسیتیت ده لیتی ده تکوژم؟
نه ویش ده لی: من نه وه م ده وئی.

نایا له ئیستادا ئوممه تی موسلمان مهرگی ده ویت؟ ئاوات و هیوا ی مهرگه بو سهرکه وتن، نایا کهس له ئیمه هیوا و ئاواتی مهرگه له پیتاو دینه که ی.

نهم پرسیاره ده بی هه موو کهس له خو ی بکات که مردن بووه ئاره زوو، دلنیا بن سهرکه وتن دیت و خوا ی گه وه ده بیه خشی.

نهم هیوا و ئاواته له راستیدا خه ماوی و خه مناکی نییه پوژی قیامهت که خوا ی پهروه ردگار لیپرسینه وه مان له گه ل ده کات ده بینین چه ندین خه لکی بن پرسیار و وه لام ده چنه بههشت و پیسپرکیانیه بو بهرده م ده رگای بههشت، تۆیش حه یران و دوود لیت. نه ی بو له ئیستاهه قه ده ری خو ت ناگوړیت و حه ز به و بههشته ناکه یت؟!

مه لی کوا جیهاد؟ کوا جهنگ؟ هه موو نه وه ی باس م کرد نییهت و راستگو ییه له گه ل خوا ی پهروه ردگارو خو تدا، به راستگو یی داوا ی بکه خوا ی گه وه ده بیه خشی، جا به راستی ده ته وئی له پیتاوی خوا بهریت یاخود نا؟ خو نه گه ر راستگو ییت سویند به خوا پاداشته که ی وهرده گریت، نه گه رنا له نیتو مالی خو تدا بهریت و له سهر جیگه ی گه رم و نه رم.

نه وه ش پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمو ویت: هه رکه سیک به راستگو یی داوا ی شه هیدی بکات نه و خوا ی گه وه پاداشتی شه هیدی و جیگه ی شه هیدانی پښ ده به خشی، هه رچه نده له سهر جیگه که ی بهریت، به لام نه وه ی ده ته ویت و ده رگای جیهادو خه باتی بو

بکریته‌وه هزار جار نایه‌وئیت و ئه‌و پاداشتی شه‌هیدیه رهت ده‌کاته‌وه. که‌واته لی‌ره‌دا راست‌گویی ده‌وری خوئی ده‌بینئیت.

نومېر: زور پاسته ته ماشاکه به هه شت چ کاریگه ریه کی هه بوو له سهر هاوه لان له به دردا، (عومه یری کوری حه مام) به ته نیشته پیغه مبه ری خواوه صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ وه ستا بوو، گوئی له پیغه مبه صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ بوو ده یفه رموو: هه لسن بۆ به هه شتی خوی پهره ردگار که یانابه که ی به قه دهر ئهو گه ردوونه به.^{۸۷}

تیمه چەندجار گوتمان لەو وتەیە بوو بەدلتیاییهو زۆر، بەلام هیچ کاریگەری لەسەر دلتان دروست نەکردوو.

کاتیک عومیر گوئی لهو رسته به بوو زور به سهرسامیه وه وتی: پانتاییه که ی نه وه نده ی نه و گه ردوونه یه؟ پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلىٰ اٰلِهٖ وَسَلَّم فهرمووی: به لئی، ئیر بی شیکاری و پروونکردنه وه، چونکه نه و راسته وخو تیکه شت هیچ لیدوان و مونا فقه شهیه کی نه کرد هه لساو وتی: (به خین، به خین "بَخ بَخ") نه مه وشه یه کی زور سهرسورمانه له لای عهره ب.

بۆيە يېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووی: ^{۸۸}

واته: چي واي ليكردي نه وهنده سه رسام بيت، وه كو نه وه وابوو بلي: گومانته هه يه؟

عومه یر پاسته وخۆ خیرا فەرموو: نا ئەی پیغەمبەری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ سویند بەخوا بۆیه وتم که حەزو ئاواقمە لە ئەهلی ئەو بەهەشتە بم.

پيغهمبر ﷺ فەرمووی: تۆ ئەهلی ئەو بەهەشتە، (فەنگ من أهلك)،
 عومەیر كە گوئی لە پيغهمبەری خوا ﷺ بوو مۆژدەى بەهەشتى دایە، تەواو
 ئۆقرەى لى برا دەيوت: ئەوە يەشتا لەسەر زەویم و دەژیم، چونكە لەم خاكى بەدرەدا نىوانى
 ئەو و بەهەشت تەنها مردنە، خۆى بۆ نەگىرا دەيزانى پانتايىەكەى هێندەى زەوى و
 ئاسمانەكانە كە ماناى گەردوونە بە ملیۆن و ملیار كیلۆمەتر هەژمار ناكړی، چەند خورمايەكی

٨٦ - (مَنْ سَأَلَ اللَّهَ تَعَالَى الشَّهَادَةَ بِصِدْقِ بَلَّغُهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ أَخْرَجَهُ الدَّارِمِيُّ ٢٧٠/٢، رقم ٢٤٠٧) وأبو داود (٨٥/٢، رقم ١٥٢٠) والترمذي (١٨٣/٤، رقم ١٦٥٣) وقال: حسن غريب. (ولو ترد فلن تنال أجر الشهادة حتى لو فتح لك ألف باب للجهاد).

١٩٠١
٨٧ - (فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قُومُوا إِلَى جَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضُ) صحيح مسلم، رقم

۸۸۔ (مَا يَحْمِلُكَ عَلَىٰ قَوْلِكَ بَخٍ بَخٍ؟)

به‌ده‌سته‌وه بوو، تا بۆ هیزو چالاکی جه‌سته‌ی بیخوات و برسی نه‌بیّت، به‌لام بیرى کرده‌وه له خوشی به‌هه‌شت و خواردن و خواردنه‌وه و په‌له‌وه‌رو گوشتى به‌هه‌شت و هه‌وزى به‌هه‌شت، خیرا خورماکانى فریڤداو وتی: که‌ی کاتى ئه‌وه‌م هه‌یه ئه‌م چه‌ند ده‌نکه خورمايه بخۆم، به‌پاستى کاتىکى دوورو درێژه، ئه‌گه‌ر تا ئه‌و خورمايه بخۆم ژيان دوورو درێژتر ده‌بیته‌وه.^{۸۹} خۆی هه‌لدایه نێو جه‌رگه‌ی جه‌نگه‌که‌و ده‌ستى کرد به‌ جیهاد تا شه‌هید بوو، یه‌قینی هه‌بوو ده‌چیته به‌هه‌شت، چونکه پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ پێی فهرموو: تۆ له ئه‌هلى به‌هه‌شتى، خه‌لکى دنیا و ده‌زانن عومه‌یر دۆراو مردو کو‌تایى هات و وه‌کو خه‌لکى ده‌لێن: جوانه‌مه‌رگ بوو. به‌لام پێوه‌رى راستى وایه، چونکه پێوه‌رى شه‌هیده‌کان له‌نێو جه‌رگه‌ی به‌هه‌شتدا ده‌فرن وه‌کو بالنده‌ی په‌نگى سه‌هوزى جوان وان که به‌ داره‌کانى به‌هه‌شته‌وه هه‌لده‌نیشن، یاخود له به‌روبوومى به‌هه‌شت ده‌خۆن.^{۹۰}

عومه‌یر ته‌مه‌نى ته‌نها شازده ساڵ بوو که به‌پێوه‌رى نه‌ته‌وه یه‌کگرتووه‌کان له هه‌ژده سالییه‌وه مندال نییه، ئه‌و به‌ مندال هه‌ژمار ده‌کریت، به‌لام له ئیسلامدا به‌ پێناسه‌ی ئه‌هلى ئیسلام ئه‌و گه‌وره و پیاو و پێشه‌واى ئه‌و ئومه‌مه‌ته‌یه.

به‌دنیاییه‌وه هاتبوو بۆ جه‌نگ له‌گه‌ڵ پیاوانى موجاهید، به‌لام ئه‌و ده‌ترسا له‌وه‌ی نه‌مریت، پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ بێگه‌ڕیته‌وه، به‌ بچوووک و مندال ته‌ماشای نه‌کات، ته‌ماشای ئه‌و کۆمه‌لگایه بکه‌ چۆن په‌روه‌رده بوو له چ نيعمه‌تیکى خوش عیزه‌ت و سه‌ربه‌رزیدان.

یه‌کێکى دیکه له گه‌نجه‌کان له‌ناو جه‌نگه‌که‌دا خۆی ده‌شارده‌وه، تا براکه‌ی هات وتی: ئه‌مه بۆ خۆت ده‌شارییه‌وه؟

براکه‌ی یه‌کێک بوو له قاره‌مان و ئازاو چاونه‌ترسه‌کان ناوی سه‌عدى کورى ئه‌بى وه‌قاس بوو، پوورزای پێغه‌مبه‌رى خوايه ﷺ برا بچووکه‌که‌ی ناوی عومه‌یرى کورى وه‌قاسه‌ وتی: وه‌لاهی ده‌ترسم پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ به‌ بچوووک ته‌ماشام بکات و مگه‌ڕیته‌وه و له‌م جیهاده بێهه‌ش بم، به‌لکو خۆی گه‌وره شه‌هیدی بکاته نسیم، چونکه پێشتریش له‌نێو شاری مه‌دینه له‌نێو سوپاکه‌دا ده‌ستى کرد به‌ خۆشاردنه‌وه، تا پێغه‌مبه‌رى خوا

۸۹ - (قَالَ : لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، إِلَّا رَجَاءُهُ أَنْ أَكُونَ مِنْ أَهْلِهَا ، قَالَ : فَنُكَ مِنْ أَهْلِهَا ، فَأَخْرَجَ مَرَاتٍ مِنْ قَرْنَةٍ ، فَجَعَلَ يَأْكُلُ مِنْهُنَّ ، ثُمَّ قَالَ : لِأَنَّ أَتَا حَبِيبٍ حَتَّى أَكِلَ مَرَاتٍ هَذِهِ إِنَّهَا لِحَيَاةٍ طَوِيلَةٍ).

۹۰ - (إِنَّ أَرْوَاحَ الشُّهَدَاءِ فِي جَوْفِ طَيْرٍ خَضِرٍ تَعْلُقُ مِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ) أخرجه مسلم (۱۵۰۲/۳)، رقم (۱۸۸۷)، والترمذي (۲۳۱/۵)، رقم (۳۰۱۱) وقال: حسن صحيح.

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ بانگی کرد پیتی فهرموو: بگه‌پویه تۆ مندالی، عومه‌یر ده‌ستی کرد به‌گریان وتی: ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ چه‌زده‌که‌م له‌گه‌لتان ده‌رچم، به‌لکو‌ خ‌وای گه‌وره‌ رزق و‌ رۆزی شه‌هیدیم پ‌ن ببه‌خشن.

تا پی‌غه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ به‌زه‌یی پ‌یدا هاته‌وه‌ له‌گه‌ل‌ خ‌ویدا بردی بۆ‌ جه‌نگ، ئە‌ویش ته‌نها شازده‌ س‌ال ته‌مه‌نی بوو، چونکه‌ راستگۆ‌ بوو خ‌وای گه‌وره‌ پله‌ی شه‌هیدی دایه‌و چ‌وو به‌هه‌شت، له‌گه‌ل‌ ش‌یخ و‌ پ‌یاوچاکان و‌ گه‌وره‌کانی ئ‌یسلامدا هه‌ژمار ده‌کر‌یت با ته‌مه‌نی مند‌ال‌ بی‌ت، به‌لام‌ له‌چ‌اوی ئ‌وممه‌ت و‌ ئە‌و ئ‌یسلامه‌دا گه‌وره‌یه، مه‌نه‌ه‌ج‌یک به‌روه‌رده‌ی کردووه‌ ج‌یاوازتره‌ له‌ هه‌موو مه‌نه‌ه‌جه‌کانی ژ‌یان، ر‌یک پی‌چه‌وانه‌ی هه‌موو مه‌نه‌ه‌جه‌کانی د‌یکه، ده‌گری نه‌ک له‌به‌ر ئە‌وه‌ی له‌ مردن ده‌ترس‌، به‌لکو‌ بۆ‌ ئە‌وه‌ی مردنی له‌ده‌ست نه‌روات، خ‌ۆی ده‌شار‌یت‌ه‌وه‌ نه‌ک له‌به‌ر ئە‌وه‌ی له‌دوژمن ده‌ترس‌، به‌لکو‌ ده‌ترس‌ له‌وه‌ی ر‌ووبه‌رووی دوژمن نه‌بی‌ته‌وه، چ‌ مه‌نه‌ه‌ج‌یکی ر‌اقی و‌ به‌رزه، ئە‌م ئ‌یسلامه‌ چ‌ون پ‌یاو به‌روه‌رده‌ ده‌کات و‌ کارگه‌ی در‌وستکردنی پ‌یاوه، ئە‌م مه‌نه‌ه‌ج‌ی ئ‌یسلامه‌ خه‌لکی مه‌ردانه‌و ج‌وام‌یرانه‌ به‌روه‌رده‌ ده‌کات.

ته‌ماش‌ای ئە‌و گه‌نج‌ه‌ی تر بکه‌ ناوی عه‌وفی ک‌وپ‌ری ح‌ارسه، له‌ جه‌نگه‌که‌دا پ‌رس‌یاری له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ کرد: ئە‌ی ر‌ه‌س‌ولی خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ خ‌وای گه‌وره‌ چ‌ون پی‌ده‌که‌ن‌ و‌ خ‌وش‌ح‌ال‌ ده‌بن‌ به‌به‌نده‌کانی؟ (س‌بحان‌ الله) له‌ گه‌رمه‌ی ش‌ریخه‌ی ش‌مش‌یر و‌ پ‌یداکش‌اند‌ا خه‌ی‌ال‌ و‌ ب‌یری لای ئە‌وه‌یه که‌ چ‌ون‌ خوا ر‌ازی بکات، خ‌وای گه‌وره‌ خ‌وش‌ح‌ال‌ و‌ ب‌ینی و‌ پ‌یکه‌ن‌؟!

پی‌غه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: به‌ که‌س‌یک که‌ له‌ دوژمن ناترس‌یت، له‌پ‌یناوی خ‌واو ته‌نها به‌ ش‌مش‌یره‌که‌ی ده‌ستی خ‌ۆی ده‌خاته‌ ن‌یو دوژمن به‌د‌وای مردندا ده‌گه‌ر‌یت.^{۹۱}

به‌ د‌ن‌یاییه‌وه‌ دوژمن له‌و که‌سه‌ ده‌ترس‌یت به‌ پ‌یوه‌ جه‌نگ ده‌کات گ‌و‌ی به‌ قه‌ل‌غان و‌ در‌ع نادات خ‌ۆی بۆ‌ مردن ئ‌اماده‌ ده‌کات، دوژمن له‌ به‌رده‌میدا خ‌ۆی ناگر‌یت، دا‌وای مه‌رگ له‌ دوژمن ده‌کات ل‌یان ده‌کوژ‌یت تا ده‌مر‌یت. عه‌وف ر‌استی کرد، جه‌نگی کرد تا توانی له‌ کاف‌رانی ک‌وشت و‌ پ‌اشان خ‌ۆی شه‌هید بوو و‌ چ‌وو به‌هه‌شت.

۹۱- (حَدَّثَنِي عَاصِمٌ بْنُ عُمَرَ بْنِ قَتَادَةَ : أَنَّ عَوْفَ بْنَ الْحَارِثِ ، وَهُوَ ابْنُ عَفْرَاءَ قَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ؛ مَا يَضْحَكُ الرَّبُّ مِنْ عَبْدِهِ ؟ قَالَ : غَمَسَهُ يَدُهُ فِي الْأَعْدُوِّ حَاسِرًا ، فَتَزَعَّ دِرْعًا كَانَتْ عَلَيْهِ فَقَذَفَهَا ثُمَّ أَخَذَ سَيْفَهُ فَقَاتَلَ حَتَّى قُتِلَ) سيرة ابن هشام، ج ۱، ص ۶۲۷.

هه رگیز باسی بهه هشت له چاو و گوئی و میشکی هاوه لاندنا ون نه ده بوو، بۆ بهه هشت کاریان کردو له ژیانیشدا سه رکه وتن. له دوای به دریش هه ر به دوای بهه هشته وه بوون.

تیهه شای ئه وه بنه ماله یه بکه، پێش ده رچوونیان بۆ جهنگی به در پێش ئه وه ی سوپا بکه ویتته ری بۆ به در، (سه عدی کوری خه یسه مه وه) باوکی خه یسه مه، هه ردووکیان ده یانویست بۆ جهنگ ده ریچن و جیهاد بکه ن، به لام خه یسه مه کچی زۆر بوو ده بوو یه کیک له ماله وه مابایه وه بۆ سه ره په رشتی کچه کان، سه ره په رشتی خوشکه کانی سه عد، هه ردووکیان به راستگویی به دوای بهه هشته وه بوون و بۆ شه هیدی جیهاد ده گه رپژن، هه ردووکیان خۆیان ئاماده کرد، به لام هیه چیان ته نازوول بۆ ئه وه ی تر ناکات تا ناچار هه ردووکیان وتیان: هه لژاردن ده که یین ناوی کئی ده رچوو با ئه وه پروات، کوره که ی خه یسه مه ده رچوو، سه عدی باوکی زۆر خه می خوارد وتی: کورم ئه م سه ره ی خۆت بده به من، با من بۆ جیهاد ده ریچم؟ کوره که ی به وه په ری ئه ده به وه وه لامی دایه وه وتی: باوکه ببووره ئه گه ر بهه هشت نه بووایه ته نازوولم بۆ ده کردی. ئه مه ش مانا و توانای هیژی سه رکه وتوومان پیشان ده دات، چونکه ئه م هه له له ده ست خۆی نادات کیشه که بهه هشته چۆن بۆی ناروات، بۆیه کۆمه لگایه که جیاوازتیه له کۆمه لگه ی دیموکراسی و لیبرالی و سه رمایه داری...هتد.

به راستی سه عدی کوری خه یسه مه راستگۆ بوو، به گیان و رۆحه وه به ره و جیهاد چوو، له نێو به دردا شه هید بوو، سالیکی دوای به در باوکیشی چوو بۆ جیهاد له جهنگی ئوحد شه هید بوو، هه ردووکیان راستگۆ بوون خوای گه وه شه هیدی پێ به خشین، خستنییه بهه هشت و مال و منداله که یشی له ژیر چاودیری پیغه مبه ری خوادا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بوون و به جوانترین شیوه په روه رده بوون، هه موو گه له که به دوای بهه هشته وه بوون، بۆ بهه هشت پرۆژه یان بونیاد ده نا.

ته ماشای ئه م کوری تاقانه و دایکی بکه دیمه نیککی زۆر جوان ئیمانییه، حارسی کوری سوراقه گه نجیکی تازه پیغه یشتوو بوو تاقانه ی دایک و باوکی بوو، له جهنگی به دردا شه هید ده بیت.

دایکی ها ته خزمه تی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پرساری کرد فه رمووی: جه نابت جیگه و مه کانی کوره که م ده زانی، ته نها پیم بلێ کورم له بهه هشتدایه یان له دۆزهخ؟ ئه گه ر له بهه هشت بێ ئارام ده گرم، به لام ئه گه ر له دۆزه خدایێ ئه بیینی چی ده که م، ته ماشای ئه وه کۆمه لگه یه بکه، هه موو خه م و گرنگیه کیان بۆ بهه هشته، دایکی جه رگ سووتاو بۆ تاقانه که ی کوری دوای مردنی هه والی بهه هشت و دۆزهخ ده پرسیت، مردنه که ی سه رقالی نه کرد چوونی بۆ کام جیگه سه رقالی کرد!

هه‌ربۆیه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌لامی دایه‌وه‌و فهرمووی: (ئه‌ی دایکی حارس، ئه‌و نه‌ک له‌ به‌هه‌شته‌دایه‌، به‌لکو له‌ چه‌ند به‌هه‌شته‌یکدایه‌ یاخود له‌ چه‌ند باخ و باخ‌تیکدایه‌).^{۱۲} به‌راستی کوره‌که‌ی فیرده‌وسی به‌رزی خوای به‌روه‌ردگاری به‌ده‌ست ه‌ئنا.

چۆن ئەو جىڭايەى بەدەست ھىناو ھىناو لەپىناو خوادا جەنگاۋو شەھىد بوو، لەرووبەروو بوونەو ھەدا پىشتى نەکردۆتە دوژمن و ھەلنەھاتوۋە.

دایکی حارس زۆر ئارام بوویهوه و مردنی کوپه‌که‌ی زۆر به ئاسایی وه‌رگرت، به‌لکو دڵخۆش و خۆش‌حال بوو که کوپه‌که‌ی به‌رزترین پله‌ی به‌هه‌شتی به‌ده‌ست هێناوه. بۆیه هه‌ولێده‌ین خۆشه‌یستا‌مان بۆ به‌هه‌شت هه‌نگاو هه‌لبه‌یتنه‌وه، دایکان منداڵه‌کانیان وه‌کو دایکی حارس به‌روه‌رده بکه‌ن بۆ فێرده‌وسی ئه‌علا.

ماکوان: ئەو کۆمەڵە خەڵکە ئەهلی بەدرن و لەو جەنگەدا شەهید بوون، بەشدار بوون چەندە جوان و غوونەیین، سیفاتیان جوانەو سوپایەکن بەراستی ئیماندارن، ئیمان و یەقینی تەواویان بە پەروەردگاریان هەیە، هەرۆهە بە پێغەمبەرەکی و بەبەهشت، ئەگەر ئیمان و بەقینت بەمانە نەبێ زۆر ئەستەمە سەرکەوتن بێت.

خۆشهويستی بهههشت و مهنههجي پهروهدهيي ټه و پرسه شتيكي ههروا ئاسايي نيه، ياخود جوړيک بيت له بابتهکاني فيکرو جواني فهلسهفه ياخود چپرؤکتيکي بهرئاگردان بيت، يان پرووداوېکي ميژويي بيت و واقيعي نهبيت له ژيانې خه لک بدا، به لکو دهمانه ويټ وه کو هاوه لان له ئيستاشدا مال، مندا ل، ژن، پير و گهنج له سهر ټه و مهنههجه پهروهده بيت. واته: ههر گه ليک له سهر مهنههجي پهروهده ي بهههشت پهروهده بوو نازانې دوړان و زه ليلي جيه.

به بڼې نهم بيرو باوه پر هېچ چا کسازييه ک ناکړيت واز له مهنه جي شهرب و غهرب، مهنه جي خه يالې چاکسازي له سهر بنه ماي دنيايي دامه زراوه، هه مووی داواکاری دونياو باسی ژيانی خوښ و ناره زوومه ندييه له ژيانی خه لکانی دیکه، نهم مهنه جانه بيجگه له گومړايی و خه موکی و که نابه هيجی تری لی ناپچړيت، کوټاييه که شی سهرگه ردانييه له پوژزی ناخبره تدا.

٩٢ - (فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا أُمَّ حَارِثَةَ إِنَّهَا جَنَّانٌ فِي جَنَّةٍ وَإِنَّكَ أَصَابَ الْفِرْدَوْسَ الْأَعْلَى وَالْفِرْدَوْسَ رُبُّوهُ الْحَنَّةَ وَأَوْسَطُهَا وَأَفْضَلُهَا) أحمد (٢٦٠/٣، رقم ١٣٦٧)، والبخاري (١٠٣٤٣، رقم ٢٦٥٤).

هه‌رگیز وا بیر مه‌که‌نه‌وه که پوژئاواو ولاتانی دیکه‌ی زله‌یز خوشبه‌خت و خو‌شحالن له ژیا‌نیاندا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خاوه‌نی ته‌که‌نه‌لوجیاو سه‌روه‌ت و سامانن، هه‌رگیز به‌چاوی سه‌رتان هه‌لمه‌خه‌له‌تین ته‌مه‌شای گوزه‌رانی ده‌روونیان بکه‌ن که پوو‌خاون. ئه‌وه‌ی ماله‌که‌ی له‌ده‌ست ئه‌دات خو‌کوژی ده‌کات، ئه‌وه‌ی مندا‌له‌که‌ی یان عاشقه‌که‌ی ده‌مریت یان جیی ده‌هیل‌یت، تووشی دا‌بران ده‌بی له‌کو‌مه‌لگه، ئه‌وان که تووشی موسیبه‌تیک ده‌بن وا ده‌زانن دونیا کو‌تایی پی‌هاتوو، ئه‌وه‌ی هه‌ژاره‌و له‌خانه‌واده‌ی هه‌ژاره‌و زو‌ر ر‌قنه‌ به‌رانبه‌ر کو‌مه‌لگه‌که‌ی خو‌ی هه‌سوودی و ئیره‌یی زو‌ر به‌ده‌وله‌مه‌نده‌کان ده‌بات، یان زو‌ربه‌یان دزو جه‌رده‌و ده‌ستدریژی ده‌که‌نه‌ سه‌ر مندا‌ل و خه‌لکی به‌گشتی، ده‌رمان فرو‌ش له‌ماده‌ هه‌شبه‌ره‌کان ژیا‌نتیکی تا‌وانبارانه‌ ده‌ژین. جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ کو‌مه‌لگه‌ی راسته‌قینه‌ی ئیسلام و ئیمان به‌کو‌مه‌لگه‌ی ماددی و پراگماتیکی پی‌وه‌ر نا‌کریت.

نوم‌یر: راسته‌ با‌وه‌ر بکه‌ هه‌ژاره‌کانیش له‌و کو‌مه‌لگه‌یه‌ به‌جو‌ریک به‌دوا‌ی به‌هه‌شتا ده‌گه‌ران که جی‌گه‌ی سه‌رنجه، له‌وان زیاتر ده‌وله‌مه‌نده‌کان بوون به‌دوا‌ی به‌هه‌شته‌وه‌ بوون، پیا‌وان، مندا‌لان، کو‌ران، کچان، ژنان، هه‌موو چین و تو‌یژه‌کان ده‌هاتنه‌ خزمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمو‌وی: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ من پیا‌ویکی ره‌ش و ناشیرینم و بو‌گه‌نم لی‌دیت، ده‌مو‌چا‌ویشم زو‌ر نا‌قو‌لایه، خاوه‌نی هیچ سه‌روه‌ت و سامانی‌کیش نیم ئه‌گه‌ر له‌و جه‌نگه‌دا به‌جنگم و بکو‌ژریم من جی‌گام له‌کو‌ییه؟

پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمو‌وی: به‌هه‌شته.

که‌سه‌که‌ رو‌یشت جه‌نگاو شه‌هید بوو، پاشان که پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌سه‌ر شه‌هیده‌کاندا گه‌را ئه‌و که‌سه‌ ره‌ش‌ه‌ی بینیه‌وه، فه‌رمو‌وی: خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌مو‌چا‌وی سپی کرده‌وه و بو‌نی خو‌ش کرد، ما‌ل و سه‌روه‌ت و سامانی پی‌به‌خشی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چوو‌ه به‌هه‌شت مو‌لکی کو‌تا که‌سی ئه‌هلی به‌هه‌شت ده‌ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و دونیا‌یه‌ که تیدا ده‌ژین، هه‌رچه‌ند پی‌وه‌ر نا‌کریت به‌لام بو‌ تی‌گه‌یشتن وا ده‌لیم. که‌لیمه‌ی به‌هه‌شت هه‌رگیز به‌دو‌نیا پی‌وه‌ر نا‌کریت.^{۹۳}

۹۳ - (أَنَّ رَجُلًا أَسْوَدَ أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي رَجُلٌ أَسْوَدَ مُنْذُ الرِّيحِ قَبِيحَ الْوَجْهِ لَا مَالَ لِي ، قَرَأْتُ أَنَا قَاتِلْتُ هَؤُلَاءِ حَتَّى أَقْتُلَ قَاتِلِي أَنَا ؟ قَالَ : فِي الْحَنَّةِ . فَقَاتَلَ حَتَّى قَتَلَ . فَأَتَاهُ النَّبِيُّ فَقَالَ : قَدْ بَيَّضَ اللَّهُ وَجْهَكَ ، وَطَيَّبَ رِيحَكَ ، وَكَثُرَ مَالُكَ وَقَالَ لِهَذَا أَوْ لِعَیْرِهِ فَقَدْ رَأَيْتُ رَوْحَتَهُ مِنْ الْحُورِ الْعَیْنِ نَازَعَتْهُ جُبَّةٌ لَهُ مِنْ صُوفٍ ، تَدْخُلُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ جُبَّتِهِ .) أخرجه الحاكم (۱۰۳/۲، رقم ۲۴۶۳).

ماکوان: به‌هه‌شت پرپه‌تی له‌ خوۆشی، شادی و شیرینی بۆ ئیمانداران هه‌مووی پاداشته‌ بۆ ئیمانداران که له‌ دونیادا کاریان بۆ کردووه، پاداشتی ئه‌و هه‌موو ماندوووبوون و زوڵم و زۆره‌یه که لێیان کراوه‌ پاداشتی ئه‌و ماندوووبوون و شه‌ونخوونیه کردوویانه‌ بۆ چاکسازی خه‌لکی، به‌هه‌شت ئارامی خسته‌ دلی دایکی حارس و ده‌یانی وه‌کو عومه‌یری کوپی حه‌مام، هه‌روه‌ها عومه‌یری کوپی ئه‌بی وقاص و سه‌عدی کوپی خه‌یسه‌مه و حارسی کوپی سوراقه. به‌هه‌شت وای کرد که حه‌بابی کوپی مونزیر پای خووی بلیت و موسلمانان سوودی لێوه‌ربگرن، به‌هه‌شت وای کرد هه‌رچی مه‌کرووه‌هه‌ خوۆشه‌ویست و مه‌حبووب بیت مردن داواکراو بیت.

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: کین ئه‌وانه‌ی به‌هه‌شتیان خوۆش ده‌وێت، بۆتان باس بکه‌م به‌هه‌شت چۆنه، به‌هه‌شت له‌ خوۆشیه‌کانیدا به‌خه‌یالی هیچ که‌سیکدا نه‌هاتووه (هیچ ئه‌وه‌یه‌ک نییه‌ بۆ به‌هه‌شت)، سوێند به‌خوای که‌عه‌ نووریکه‌ ده‌دره‌وشیته‌وه، بۆنی وه‌کو پێحانه‌ دێت و ده‌روات، کۆشک وته‌لاری به‌رزو جوانی تێدا، پرپه‌تی له‌ رووباری جوړاو جوړی مه‌ی کراو میوه‌ی جوړاو جوړ پێگه‌یشتووه، خێزان و هاوسه‌ری جوان و نازه‌نینی تێدا ده‌ژی، پرپه‌تی له‌ دوورگه‌و هه‌ور و که‌مالیاتی جوان، جێگه‌یه‌کی نه‌پراوه و پر خوۆشیه، تا چاو بر بکات پرپه‌تی له‌ ناسکی و جوانی به‌رز نه‌خشێزاده‌ جێگا‌کانی جوان پر له‌ دیمه‌نی دێرپێته، هاوه‌لان توانای ئه‌وه‌یان نه‌بوو ئارام بگرن هه‌موو داوای به‌هه‌شتیان ده‌کرد نه‌یاندانه‌توانی لێی جیا بینه‌وه.

وتیان: ئه‌ی په‌سوولی خوا ﷺ ئیمه‌ ئه‌وانه‌ بووین که به‌هه‌شتمان خوۆش ده‌وێت، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: ان شاء الله، پاشان پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ باسی جه‌هادی بۆ کردن.^{۹۴}

ئه‌گه‌ر له‌و مه‌نه‌ه‌جه‌ تێگه‌یشتین ئه‌وه‌ دێنیابن سه‌رده‌که‌وین وه‌کو چۆن پێغه‌مبه‌رو موسلمانان سه‌رکه‌وتن له‌به‌دردا، ئه‌وکات خاوه‌ن ده‌وڵت و سه‌روه‌ری خۆمان ده‌بین، گه‌لانی تر ملکه‌چی فه‌رمانه‌کا‌مان ده‌بن، نه‌ک پێچه‌وانه‌که‌ی که ئیستا له‌وپه‌ری نشیو و شکست و لاوازیادا بدات.

۹۴ - (أَلَا مُسَمِّرٌ لِلْجَنَّةِ فَنَ الْجَنَّةِ لَا خَطَرَ لَهَا هِيَ وَرَبُّ الْكَعْبَةِ نُورٌ يَتَلَأَلُ وَرِيحَانَةٌ تَهْتَرُ وَقَضْرٌ مَشِيدٌ وَنَهْرٌ مُطَرِدٌ وَفَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ نَضِيجَةٌ وَزَوْجَةٌ حَسَنَاءُ جَمِيلَةٌ وَخَلْلٌ كَثِيرٌ فِي مَقَامٍ أَبَدًا فِي حَبْرَةٍ وَنَضْرَةٍ فِي دُورٍ عَالِيَةٍ سَلِيمَةٍ بَهِيَّةٍ، قَالُوا نَحْنُ الْمُسَمَّرُونَ لَهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ قُولُوا إِنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ ذَكَرَ الْجِهَادَ وَحَصَّنَ عَلَيْهِ) أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَه (۱/۴۴۸، رقم ۴۳۳۲).

ماکوان: سهرکه ووتنی به در سیفاته کانی زور گرنګن که هه موو که سیکی خواناس بزائیت و شاره زای بیت، له بهر نه وهی هه رکات موسلمانان ویستیان به جهنګ بین ده بیت پیوه ری سوپای سهر بازی به دریان له بهر چاوبیت بو سهرکه ووتن، سیفات و پیناسه کانی سوپای به در و سوپای سهرکه ووتو به گشتی بریتین له:

یه که کم: ئیمان به خوی موه تعال و پیغه مبه ره که ی و روژی دواپی، هیچ سهرکه ووتنیک نایه ت که پشت و په نایان خوی په روه ردگار نه بیت، له بهر نه وهی ته نها خوی گه وره به نده کانی سهرده خات خوی په روه ردگار ده فهرموویت:

﴿وَإِنْ جُنَدًا لَهُمُ الْعَلِيلُونَ﴾ [الصفات]

خوی په روه ردگار ناگادارمان ده کاته وه که نه وهی له پارتی خویوه و تهره فی خویوه نه وانه سهرکه ووتون، جیگا ده ستیان دیار ده بیت و پرگار ده بن له دهستی کافران، هیچ مه نه جیک سهرناکه ویت ته نها قورئان و سونه ت نه بیت ته نها سهرکه ووتن بو نه و مه نه جه یه.

دووه م: کردار به راستگویی بو گه یشتن به به هه شت، کار بو نیعمه ته کانی به هه شت ده کات تا پیده گات، نه ویش دانه پرانی سهروک و سهرکرده یه له سهر بازه کانی، حاکمه له ژیر ده سته کانی و سوپایه کی چالاک و گه شینه، نازاو چاونه ترس پیک ده هیئت و له مردن ناترسیت، پرو به پرووی هه موو نه گه ریکی ترسناک ده بیته وه له هه ر کوئ بیت، چونکه له پیناوی خوا دا تیده کو شیت له پیناوی خودا ده مریت.

سیه م: شووراو پراویژ کردن، هه موو سوپایه ک به پراویژ کار ده کات بو به ده سته پینانی سهرکه ووتن و گه یشتن به حق، شووراو پراویژ له سهر نه وه ده کریت که هیچ ده قیکی له باره وه نه هاتووه

﴿... وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ [الشوری]

واته: با کاروباریان به پراویژ بیت له نیوان خوین.

خوی گه وره ده فهرموویت:

﴿... وَشَاوَرَهُمْ فِي الْأَمْرِ...﴾ [آل عمران]

واته: له کاروو باره کاند پراویژیان پښ بکه.

فهرمانی خوای په‌روه‌ردگار به پړاوېژکردن به موسلمانان له‌کاتېکدا که هیچ ده‌قېکی له‌سهر نه‌هاتووه، کارکردن به پړاوېچوونی ته‌ندروست و دابه‌زین و دلنیاو کارپېکردنی ده‌ستبه‌جی، هه‌روه‌کو پېغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پړاوېژي به موسلمانان ده‌کرد له‌هه‌موو شتیکدا که ده‌قی له‌سهر نه‌هاتووه، وه‌کو پړاوېژي هه‌بابی کوړی مونزیر، به‌گوړپنی جېگه‌ی جه‌نگه‌که‌و نه‌هېشتنی خواردنه‌وه‌ی ئاو بو موشریکه‌کان، چونکه پړاوېچوونی هه‌بابی کوړی مونزیر هوکارېک بوو بو سهرکه‌وتن.

چواره‌م: کوکړدنه‌وه‌ی هېزی ماددی و مه‌عنه‌وی بو جه‌نگ له‌چه‌ک و پلان و راهیتان بو به‌ده‌سته‌یتانی سهرکه‌وتن خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت:

﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَءَاخِرِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾ [الأنفال]

پسته‌ی سهره‌تای ثابه‌ته‌که له‌زمانی عه‌ره‌بی نه‌کېرېه ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾

(۱۶۱)

واته: ئاماژه‌یه بو شتیکې گشتی، به‌واتای هېزو توانای بیروبو‌او‌پرو هېزی لاشه‌ی و هېزی چه‌ک و هېزی زانست و هه‌رچی جوړه هېزیک هه‌یه ده‌توان کوی بکه‌نه‌وه. جا ئین عه‌بباس ده‌فه‌رموویت: ﴿... تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ...﴾ [الأنفال]

واتای بو‌غزانندی دوژمنه‌کانی خواو دوژمنه‌کانتانه.

پېنجه‌م: خو‌شه‌ویستی و به‌ستنی په‌یوه‌ندی ئیمان و وه‌حده‌تی بیروبو‌او‌پرو ئولفه‌تی برابه‌تی، ئه‌و سوپایه‌ی کوکړدبو‌وه‌وه، هه‌موو وه‌کو یه‌ک جه‌سته‌کاری ده‌کرد، هه‌موو له‌به‌ر خوا یه‌ک‌تریان خو‌ش ده‌ویست، ئه‌وه‌ی ئه‌وانی فه‌رمان‌پره‌وایی ده‌کرد وه‌حی پېغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پره‌نسیپی عه‌قیده و ئیسلام بوو په‌یوه‌ندی ئیوانی رېک‌خستبوو، هیچ که‌س وه‌کو مرو‌ف فه‌زلی زیاتر نه‌بوو له‌وی دی، جیاوازی له‌نیوان و عه‌ره‌ب عه‌جه‌مدا نه‌بوو. هه‌روه‌ها جیاوازی له‌نیوان عه‌شیره‌ت و شارگه‌راییدا نه‌بوو، ئه‌نسارو موهاجیر پشت و په‌نای یه‌ک‌تر بوون، ئیتر ئه‌وانه‌ی موهاجیر بوون نه‌یانده‌وت من عه‌دناییم و مه‌دینه‌یه‌کانیش بلین: ئیمه‌قه‌حتانین، له‌دوو به‌ره‌بابی جیاوازی عه‌ره‌ب، ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوی هه‌موویانی کوکړده‌وه

تهنها یهک په یوه نډیه ئیسلام که ره حم و خوښه ویستی و برایه تی خستو ته ټیوانیان، هه رگیز نابینى سه لمانى فارسى یاخود سوهه یی رومی خوۍ به ناموو غریب بزانتیت له ناو نه و کومه لگه یه دا به پیچه وانه وه پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلِ اٰلِهٖ وَسَلَّمَ ده فهرموویت: سه لمان له ټیمه یه و نه هلی به یتى منه.

بیلال هیچ کات هه ستى به غوربه ت و نارچه تی نه کردو وه له ټیو عه ره بى موسلماندا با نه و حه به شى بى، ته ماشای بیلال بکه له و جهنگى به دره دا چوڼ له ټیو موسلماناندا سه رکړده و سه ییدانه مامه له ده کات، له جاهیلیدا کوپله ی قوره یش بوو.

له م جهنگه دا له دوای دوړانى قوره یش بیلالی حه به شى نه وه ی که نازارى دابوو له ټیو جهنگه که دا هه ردووکیانى بینیه وه به ناوی (نومه ییه ی کوپى خه له ف و کوپه که ی) له هه مان کاتدا عه بدوپره حمانى کوپى عه وف، هه ردووکیانى بینى به لام عه بدوپره حمان هه نډیک درع و شمشیرى کوکړد بوو وه وه کو غه نیمه ت و نه نفال له جهنگه که دا، له هه مان کاتدا نومه ییه ی کوپى خه له ف هاواری کرد له عه بدوپره حمان وه ره بیگړه و بیکه نه سیری خو ت زوړ له و درع و شمشیرانه باشته و زیاترت ده ست ده که ویت، ده یزانی عه بدوپره حمانى کوپى عه وف ده یپاریت.

چونکه نه گهر بېته نه سیری عه بدوپره حمان فیدیه ی نه سیریه که ی وه رده گری ت پاره ی زوړترى ده ست ده که ویت، عه بدوپره حمانیش پازى بوو درعه کانی فریداو هه ردووکیانى نه سیر کرد، ده یزانی سه دان و شتر وه رده گری ت، به لام که بیلال نومه ییه ی کوپى خه له فى بینى سه روکى کوفرى مه که که و چهنده ها جار نازارى بیلالی داوه و بیلایش هاواری کرد: (أحد، أحد) هاواری کرد: نه ی نومه ییه ی کوپى خه له ف نه جات بوونیش له ده ستم نه جات نادا، عه بدوپره حمان ده لیت: وتم: بیلال نه وانه نه سیری منن.

بیلال هه ر ده یوت: نه جات بوونیش له ده ستم نه جات نادا ت.

عه بدوپره حمانى کوپى عه وف هه ر به بیلالی ده وت: نه وه نه سیری منه، من گرتوومه، نه ویش به ده نگی به رز ده یوت: (لا نجوت إن نجا)، هاواری له نه ساره کان کرد، نه ی نه ساره کانی خوا فریا که وو، نه وه سه روکى کوفره، هه موو نه سار له ده وری بیلال کوپوونه وه گرتیان، خو یان و کوپه که یان پارچه پارچه کرد، عه بدوپره حمان ده لى گویم له قیژه ی نومه ییه بوو قیژه و هاواری زوړ سه یر بوو، پاشان ده لى: په حمه تی خوا له بیلالی برام بیت، نه سیره کانی له ده ست ده رکړدم و درعه کانیشم له ده ست ده رچوو.

عه‌بدوره‌حمان ده‌یزانی بیلال باری ده‌روونی چۆنه‌و چۆن به‌ده‌ستی ئه‌و تاغوتانه‌ ئازارو ئه‌شکه‌نجه‌ دراوه‌، ده‌یزانی چه‌نده‌ها جوړ ئه‌شکه‌نجه‌ له‌سه‌ر بیلالی برای تاقیکراوه‌ته‌وه‌، ئه‌ی بیلال چۆن ده‌هیلّیت به‌ ئه‌سیری بگیریّت، دواپی به‌ هه‌ندې پارو سامان خو‌ی ده‌رباز بکات، له‌دوای کوشتنیشی ده‌یوت: ده‌با مالّ و سامانت له‌ مهرگ پرزگارت بکات، پیشت په‌یوه‌ندی عه‌شیره‌ت هه‌بوو ده‌یانوت: براكه‌ت سه‌ربخه‌ ئه‌گه‌ر زوّلمی لڼ کراو زوّلمی کرد، ئه‌مه‌ قسه‌یه‌کی جاهیلی بوو، به‌لام پیڅه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوی راست کردنه‌وه‌ فهرمووی: ئه‌گه‌ر براكه‌ت زوّلمی کرد ده‌ستی بگره‌ با زوّلم نه‌کات

نه‌شه‌یلن زوّلم له‌ براكانتان بکریّت، لیږه‌ ئوممه‌یه‌ی کوپی خه‌له‌ف و عه‌بدوره‌حمان یه‌ک عه‌شیره‌ت بوون، به‌لام بیلال خه‌لکی حه‌به‌شه‌ بوو په‌یوه‌ندی ئیمان به‌هیزتره‌ تا په‌یوه‌ندی عه‌شیره‌ت، بویه‌ حه‌ق لای بیلال بوو ئیتر زوړ به‌ ئاسایی وه‌ریگرت.^{۹۰}

هه‌موو بیره‌ جاهیلییه‌که‌ی به‌وپه‌ری فیکری جوانی و دیدیکی فراوان بو چاک کردن، له‌ بنه‌په‌تدا براكه‌ت سه‌رده‌خه‌یت ته‌نها له‌وه‌ی زوّلمی لڼ بکریّت، که‌ زوّلمی کرد ده‌ستی ده‌گریّت بو ئه‌وه‌ی کاری نه‌شیاو و خراپ نه‌کات، ئه‌ویش سه‌رخستنییه‌تی. له‌دونیا‌شدا گه‌وره‌ترین زوّلم شیرک و هاوبه‌شدانانه‌ بوخوا‌ی گه‌وره‌، خوا‌ی په‌روه‌ردگار له‌ قورئاندا ده‌فه‌رموو‌یت:

﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَنُ لَابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَبْنَىٰ لَا تَشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

[لقمان]

واته‌: ئینجا لوقمان به‌ کوپه‌که‌ی خو‌ی وت: له‌کاتی‌کدا که‌ ئاموژگاری ده‌کرد کوپه‌ شیرینه‌که‌م نه‌که‌ی شتی‌ک یان که‌سی‌ک به‌ هاوتاو هاوبه‌شی خوا بریار بده‌یت، چونکه‌ به‌راستی هاوتاو هاوبه‌ش بریاردان سته‌می‌کی زوړ گه‌وره‌ و نا‌په‌وا‌یه‌.

شه‌شه‌م: هوکاري سه‌رکه‌وتنی سوپای به‌در کڼ خاوه‌نی توانایه‌ به‌گو‌یره‌ی توانای خو‌ی کاری داوه‌تی، به‌زمانی سه‌رده‌م واته‌:سوپایه‌کی به‌هیزی (ته‌کنو‌کراته‌) که‌فووته‌، چونکه‌ ئه‌مانه‌ته‌ هه‌موو کاری ئیسلامی له‌ بانگه‌وازی له‌ جیهادی له‌ فیکرو بیروباوه‌ری، خه‌لکی تاییه‌مه‌ند به‌کاری خو‌ی هه‌لده‌ستی، نا‌کرتی ئه‌و که‌سه‌ی شاره‌زایی هه‌یه‌ له‌ ته‌فسیری قورئان

۹۰ - (عن أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ انْصُرْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا فَقَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ انْصُرْهُ إِذَا كَانَ مَظْلُومًا أَفَرَأَيْتَ إِذَا كَانَ ظَالِمًا كَيْفَ انْصُرُهُ قَالَ تَحْجِزُهُ أَوْ تَمْنَعُهُ مِنَ الظُّلْمِ فَإِنَّ ذَلِكَ نَصْرُهُ) البخاري: ۶۵۵۲.

شارهزا بیت له بواری سهربازیدا، نه گهر ته ماشا بکهین نهوانه ی له بواری سهربازیدا شارهزان دهووری میحوه ری له جهنگه کهدا دهبینن، نهوونه ی: (حه مزه، عه لی، حوبابی کوری مونزیرو سه عدی کوری عه باد... هتد).

بۆیه له ئیستادا نه و ئوممه تی ئیسلامه تووشی دهردیکه خه لکی به تواناو تاییه مه ند له بواری خویدا کار ناکات، که سیک هاته خزمه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ وتی: پوژی قیامه ت که ی دیت؟

پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: نه و کاته دیت نه مانه ت ون ده بیت که نه مانه ت ون بوو چاوهر پی قیامه ت بکه، پاشان پیاوه که وتی: چو ن ون ده بیت؟ پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: نه گهر کاریک درایه دهستی که سیک له کاره که ی نه زانی، نه وکات قیامه ت هه لده ستیت.^{۹۱}

ته نانه ت خوی گه وره له قورئاندا فیрман ده کات خه لکی به توانا کاره کان بگره نه نه ستو، نه ک له بهر حیزبایه تی و خزمایه تی و نه ته وایه تی

(قَالَتِ إِحْدَاهُمَا يَتَأْتِ أَسْتَعِزُّهُ إِنَّ خَيْرَ مَنْ أَسْتَعِزَّتِ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ) [القصص]

واته: یه کیک له کچه کانی وتی: بابه بو به کری ناگریت چونکه به راستی چاکترین که سیک که تو به کری بیگریت نه و پیاوه به هیزو نه مین و ده ست پاک و ده روون پاکیه.

خاوه ن هیز له بواره کهیدا ده ست پاک و سه رپاسته یه له هه موو بواره کانی ژیاندا جا کشتوکال بیت پیشه سازی بیت بواری سهربازی بیت... هتد.

جا بۆیه سوپای به در سوپایه کی به هیزو به توانا له بواره کانیدا و پاراستنی نه مانه ت بۆیه به جوانترین شیوه نه دای کاره که ی خو یان کردو نازناوی سوپای سه رکه وتوو یان لیترا.

حه وته م: خاوه ن بریارو بی دوودلی کاره کان نه نجام ده دن، هاوه لان بو ئیمه پیشه نگیکن تا قامی قیامه ت ژیانان نه دره وشیته وه وه کو نه ستیره به دهووری مانگ، نووری نه و مانگه ش

۹۱ - (عن أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ بَيْنَمَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَجْلِسٍ يُحَدِّثُ الْقَوْمَ جَاءَهُ أَعْرَابِيٌّ فَقَالَ مَتَى السَّاعَةُ فَمَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحَدِّثُ فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ سَمِعَ مَا قَالَ فَكَرِهَ مَا قَالَ وَقَالَ بَعْضُهُمْ بَلْ لَمْ يَسْمَعْ حَتَّى إِذَا قَصَى حَدِيثَهُ قَالَ أَيْنَ أَرَاهُ السَّائِلُ عَنِ السَّاعَةِ قَالَ هَا أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ فَمَا ضِيعَتْ الْأَمَانَةُ فَأَنْتَظِرُ السَّاعَةَ قَالَ كَيْفَ إِصَاعَتُهَا قَالَ إِذَا وُضِدَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَأَنْتَظِرُ السَّاعَةَ) صحيح البخاري: (۳۳۵۹)

پیغه‌مبه‌ری خوایه صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم بۆ ئیمه‌ی موسلمان خوای په‌روه‌ردگار فیری کردن خاوه‌ن بریار بن، بۆ دوودلی

﴿فَإِذَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَكُنْ فَطًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾
[آل عمران]

واته: که‌وابوو ئه‌ی موحه‌ممهد صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم به‌هوی په‌حمه‌تی خواوه‌یه تۆ نه‌رم و هیمن بوویت له‌گه‌لیاندا، خۆ ئه‌گه‌ر توو‌په‌ره‌ قسه‌ ره‌ق و بیبه‌زه‌یی بوویتایه ئه‌وه هه‌موو له‌ده‌ورت بلّاوه‌یان ده‌کرد، که‌واته: چاوپۆشیان لیبکه‌و لییان ببوره داوای لیخۆشبوونیان بۆ بکه، له‌کارو پیشه‌تادا پرس و رایان پێ بکه، (دوای ئه‌وه) ئه‌گه‌ر بریاره‌ت دا (کارێک ته‌نجام بده‌یت ته‌نجامی بده) وپشت به‌خوا به‌سته، چونکه به‌پراستی خوا ئه‌وانه‌ی خۆش ده‌وێت که پشتی پێ ده‌به‌ستن.

چونکه دوودلی و دل‌پراوکی وات لێ ده‌کات که بریاری ناتهن‌دروست بدری و ئه‌و بریاره‌ی هه‌له‌یه کۆتاییه‌که‌ی به‌شکستی موسلمانان ته‌واو ده‌بێت.

هه‌شته‌م: سوپای سه‌رکه‌وتوو ئیماندار به‌هیچ شتیه‌یه‌ک بونیاد له‌سه‌ر هیزی کافرو بیباوه‌پدا نابیت و پشتی ته‌واوه‌تی به‌هیزی خۆی ده‌به‌ستیت له‌پوژی به‌دردا پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم به‌ته‌واوه‌تی په‌تی کرده‌وه بیجگه‌ له‌ ئیمانداران خه‌لکی موشریک هاوکاریان بکات، پێش گه‌یشتنیان به‌ ناوچه‌ی به‌در له‌ جیگه‌یه‌کدا که ناوی (بَجْرَةُ الْوَبْرَةِ) پیاویکی موشریکیان لێ په‌یدا بوو خه‌لکی شاری مه‌دینه بوو، که‌سیکی ئازاو به‌ جورئه‌ت بوو نازناوی جوامیری جه‌نگ یارمه‌تیده‌ری جه‌نگی لێرا بوو، چاوه‌پروانی سوپاکه‌ی ده‌کرد ئه‌وه‌نده ئازاو لێها‌توو‌بوو که هاوه‌لان بینیان زۆر دلخۆش بوون، هاته‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم وتی: ها‌تووم بۆ هاوکاریتان له‌گه‌لتان بجه‌نگم، پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فه‌رمووی: ئیمانته‌ به‌ خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی هه‌یه؟

ئویش وتی: نه‌خیر ته‌نها بۆ خاتری قه‌ومه‌که‌م ده‌جه‌نگم، پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فه‌رمووی: بگه‌رپوه‌ من هاوکاری له‌ موشریک وه‌رناگرم.

پاشان که‌سه‌که‌ پوشت سوپا به‌رده‌وام بوو دیسان لای دره‌ختیک چاوه‌پروانی سوپاکه‌ی ده‌کردو هاته‌وه خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم وتی: حه‌زده‌که‌م له‌گه‌لتان بجه‌نه‌گم،

پیغه مبهری خوا ﷺ هه مان قسه ی بۆ دووباره کرده وه که یارمه تی له که سی موشریک وهرناگریت، دیسان کابرا پویش، ماوهیه کی تری پیچوو له ناوچه ی (بهیدا) تووشی سوپاکه بوویه وه، هه مان قسه ی دووباره کرده وه، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: ئیمانن به خوا و پیغه مبهره که ی هه یه؟ نه مجاره وتی: به لئ، شایه تمانی هینا، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: له گه لمان وهره ئیستا تۆ موجهیدی.^{۹۷}

با به هیزو خاوه ن توانا بیت به لام ماده م خواناس و ئیماندار نییه، ده شی له ریگه ی نه وه وه خیانه ت دروست بیت، یاخود شکست و هه لهانن پروودات، له بهر نه وه ریگه ی پی نادریت. خو ده شیت ئیماندار ی لاوازو بیهیز بیت، ههر ناگونجیت. پیغه مبهری خوا ﷺ چه ندین که سی گه رانده وه که هاتبوون بۆ جیهاد.

نویه م: پشتبه ستن به لاوه کانی ئیسلام و به گه پرختنی توانا کانیان، به شداری کردنیان له بواره جیا جیا کاند، به تایبه ت له بواری سه ربازی. راسته هه ندیکیان له بهر بچووکی ته مه ن و لاوازیان پیغه مبهری خوا ﷺ گه رانده وه نه یه شت بینه نئو سوپاکه، وه کو: (عه بدولای کوری عه مر، به رائی کوری عازب)، به لام ریگه یدا به هه ندیکی دیکه یان به هوکاری به هیزی لاشه و توانای سه ربازیان، وه کو: (عومه یری کوری ئه بی وه قاس، موعازی کوری عه مری کوری جه مووح، مه عووزی کوری عه فرا)، ته واوی سوپاکه گه نجایه تی پتوه دیار بوو، یاخود زۆربه ی هه ره زۆری سوپاکه ی به در لاوه کان بوون. هه مووی له هه ره تی لاوتیدا بوون، نه گه ر به وردی ته ماشای سوپاکه بکه ین، زۆبه ی زۆری سوپاکه ته مه نیان له (۲۵-۳۰) سال بوو، بۆیه بانگه واژو خه باتی ئیسلامی پیویستی به لاوه کانه.

ته نانه ت پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی:^{۹۸}

واته: لاوه کان سه ربان خستم و پیره کانیش جییان هیشتم و به جییان هیلام.

۹۷ - (عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهَا قَالَتْ خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ بَدْرٍ فَلَمَّا كَانَ بِحَرَّةِ الْوَبَرَةِ أَدْرَكَهُ رَجُلٌ قَدْ كَانَ يُدْكَرُ مِنْهُ جُرَّاءٌ وَتَجَدَّةٌ فَقَرَحَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ رَأَوْهُ فَلَمَّا أَدْرَكَهُ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جُنْتُ لِأَتْبَعَكَ وَأَصِيبَ مَعَكَ قَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تُوْمِنُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ قَالَ لَا قَالَ فَارْجِعْ فَلَنْ أَسْتَعِينَ بِمُشْرِكٍ قَالَتْ ثُمَّ مَضَى حَتَّى إِذَا كُنَّا بِالشَّجَرَةِ أَدْرَكَهُ الرَّجُلُ فَقَالَ لَهُ كَمَا قَالَ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَمَا قَالَ أَوَّلَ مَرَّةٍ قَالَ فَارْجِعْ فَلَنْ أَسْتَعِينَ بِمُشْرِكٍ قَالَ ثُمَّ رَجَعَ فَأَدْرَكَهُ بِالْبَيْدَاءِ فَقَالَ لَهُ كَمَا قَالَ أَوَّلَ مَرَّةٍ تُوْمِنُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ قَالَ نَعَمْ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَنْطَلِقُ) صحيح مسلم: ۱۸۱۷.

۹۸ - (نَصَرَنِي الشَّبَابُ وَخَذَلَنِي الشَّيْخُوخُ) سيرة ابن اسحاق - تفسير طبري.

زۆربهى شههیدهکانى به در لاوهکان بوون، تهنانهت قیاداتی سهربازی هه‌لگرانی ئالای موهاجیره‌کان عه‌لى کورپی ئه‌بو تالیب بوو ته‌مه‌نى (٢٥) سأل بوو، پاشان هه‌لگری ئالای ئه‌نسار سه‌عدی کورپی موعاز بوو ته‌مه‌نى (٣٢) سأل بوو، هه‌لگری ئالای سوپای به‌دری موسلمانان به‌گشتی موحه‌مه‌دی کورپی عومه‌یر بوو ته‌مه‌نى (٣٦) سأل بوو، هه‌موو تواناکان لاوه‌کان بوون، ئه‌گه‌ر بێتو لاوانی ئه‌و ئیسلامه به‌شتی باش و جوان ئاراسته بکړین، به‌دنیاییه‌وه سه‌رکه‌وتنی گه‌وره به‌ده‌ست ده‌هینن، به‌لام به‌داخه‌وه له ئیستادا سه‌رقال کراون به‌شتی بێ ماناو هیچ و پووچ.

له‌لایه‌کی دیکه‌وه ئه‌مه مانای ئه‌وه نییه که تواناو هیزی پیره‌کان به‌که‌م له‌به‌رچاو بگرین، نا به‌لکو پێویسته ئه‌زموون و کاری ئه‌وانیش به‌زۆر پابگرین و سوود له‌ پراو بو‌چوون و ئه‌زموونیان وه‌ربگرین و تواناکانی ئه‌وانیش به‌هێزکردنی لاوه‌کانه، له‌تیو ئه‌و ئومه‌ته‌دا خیره‌و پایان جینگای مشاوه‌ره‌و ده‌ست خوشیه.

ده‌یه‌م: گیانی سه‌رکه‌وتن و گه‌شبینی و یه‌قین به‌وه خوای په‌روه‌ردگار سه‌ریان ده‌خات سیمای ئه‌و سوپایه‌ بوو، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت:

﴿... وَمَا تَلَّصَّرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ [الأنفال]

واته: سه‌رکه‌وتن هه‌ر له‌لای خوایه‌وه‌و هه‌ر خویشی ده‌یه‌خشی، چونکه به‌پراستی هه‌ر خوا خوای بالاده‌ست و دانایه.

﴿... كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ [البقرة]

واته: چه‌نده‌ها جار ده‌سته‌ی که‌م زāl بوون به‌سه‌ر ده‌سته‌ی زۆردا به‌فه‌رمانی خوا، خوا یارو یاوهری خو‌گرو ئارامگرانه.

ئه‌وه‌ی زۆر گرنگه‌ باسم کرد له‌م ده‌ خاله، ئه‌گه‌ر موسلمانان یه‌ک خāl له‌و ده‌ خاله‌ فه‌رامۆش بکه‌ن هه‌رگیز نابێت چاوه‌پروانی سه‌رکه‌وتن بن، به‌دنیاییه‌وه له‌ جه‌نگی ئوحد دا ده‌بینین که هۆکاری موسیبه‌ت و شکستی موسلمانان چیه‌و کام خالیان فه‌رامۆش کردوه‌و، خو ئه‌گه‌ر موسلمانان پابه‌ند بوون به‌و ده‌ خاله‌ی باسم کرد ئه‌وا خوای په‌روه‌ردگار سه‌رکه‌وتن و نیعمه‌تی خوای به‌سه‌ریاندا ده‌رژێتیت به‌و مه‌رجه‌ی پشت نه‌که‌نه دوژمن.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا رَحَقًا فَلَا تُولُوهُمُ الْاَدْبَارَ﴾ [الأنفال]

واته: ئەى ئەوانەى باوەرتان هێناوە کاتیک بەرهنگاری ئەوانە بوونەوه که بیاوەر بوون له کاتی لهشکر کیشیدا ئەوه پشتیان تێمه کهن و پامه کهن.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [الأنفال]

واته: ئەى ئەو کهسانەى باوەرتان هێناوە کاتیک دهگه نه دهسته يه ک پرۆبه پرووتان دهبنه وه دهییت خوڤاگر بن و سهنگەر چۆل نه کهن، زۆر یادی خوا بکهن لێی بپارێنه وه، بۆ ئەوهی سهرفرازو سهرکهوتوو بن.

ئەگەر ئەو ده خاله له سوپاکه داو سهرکرده کاندای پیاوه کرا، ئەوا خواى گهوره حهقهه ن سهرکهوتنیان پێ ده به خشیته، به شیوه يه که موسلمانان هه رگیز په بیان پێ نه بردوو و به خه یالایاندا نه هاتوو، بۆ ئەوه شه که موسلمان بزانیته سهرکهوتن لای خواى پهروه رداگه نه ک هیزو بازووی خوین.

﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ [الأنفال]

چونکه هه ندیک له موسلمانان هه زیان به جهنگ نه بوو، جهنگه که یان پێ خوش نه بوو، خواى گهوره دهفهر مووینته:

﴿كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ [الأنفال]

وهک چۆن پهروه رداگارت به حهق و راستی له نێو ماله کهته ده ریهیتانیته له کاتیکدا به راستی کۆمه لیک له برواداران پێی دلگران بوون.

وایان ده زانی مه رگ تاکه رێگه یانه و شکست خواردوو ده بن، به لām ئەوهی به خه یالایاندا نه هاتوو ئەوه بوو که جوهره ئیل و فریشته کان هاوړی و جهنگاوه ری ئەو جهنگه بوون.

ئەو سوپایه سوپایه کی خاوهن بیروباوه رو مه بده ئی راسته قینه بوون له گه ل خواو خویناندا، به تهواوه تی پرپر بوون له هیزی ئیمانی له بهرخوا جهنگاون، نموونه ی عومه ری کورپی خه تاب - په زامه ندى خواى له سه ر بیته - که خزمایه تی عه شیره تی هه موو وه لاناو له بهر بیروباوه رو

پره‌نسیپی ئیسلام جه‌نگی ده‌کرد، کاتیک خالی خوی بینی ئاگات لیووو چون په‌لاماری داو کوشتی، له‌به‌ر ئه‌وه سۆزو عاتیفه‌ی خزمایه‌تی هیچ کاریگه‌ر نه‌بوو، ئه‌بو به‌کری سدیق - په‌زامه‌ندی خوای له‌سه‌ر بی‌ت - به‌شوین عه‌بدوپه‌حمانی کوپیدا ده‌گه‌را به‌ده‌ستی خوی بیکوژیت. ته‌نانه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌بو به‌کری به‌هاوشیوه‌ی پیغه‌مبه‌ر ئیبراهیم علیه‌السلام باسیکرد، چونکه کوشتنی کوپ هه‌روا شتیکی ساده‌و سانا نییه.

هه‌رچه‌نده دواتر عه‌بدوپه‌حمان - په‌زامه‌ندی خوای له‌سه‌ر بی‌ت - موسلمان بوو، زۆرت‌ترین ناره‌حه‌تی و ناهه‌مواری به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌راندا دیت، پاشان ئه‌وانه‌ی شوین پیغه‌مبه‌ران که‌وتوون هه‌ر له‌و پۆژه‌دا براکه‌ی موسعه‌بی کوپی عومه‌یر ناوی (ئه‌باعه‌زیز) به‌دیل گیرا، به‌ده‌ستی که‌سیکی ئه‌نساری بوو موسعه‌ب چوو له‌ی ئه‌نساره‌که‌و وتی: ئه‌م که‌سه ده‌ناسم، هه‌روا به‌ ئاسانی ئازادی نه‌که‌ی زۆر ده‌وله‌مه‌نده، دایکی یه‌کیکه له‌هه‌ره ده‌وله‌مه‌نده‌کانی شاری مه‌که‌که، ئه‌با عه‌زیزیش وتی: ئاوا ئاگات لیده‌بی من براتم؟ له‌ وه‌لامدا موسعه‌ب وتی: ئه‌نساره‌که برامه نه‌ک تۆ، ئه‌مه‌ش هیزو توانای بیروباوه‌ر و ئیمانی هاوه‌لامان بۆ ده‌رده‌خات که به‌ هیچ شتیکی پێوانه‌ ناکریت، چونکه هه‌ست و سۆزی براهی‌تی و خۆشه‌ویستی موسعه‌ب - په‌زامه‌ندی خوای له‌سه‌ر بی‌ت - له‌به‌ر خوا دروست ده‌بی‌ت، چون که‌سیک به‌ برای خوی ده‌زانی‌ت دژی خواو پیغه‌مبه‌ری خوایه ﷺ، ئه‌و خوا پازی ده‌کات نه‌ک خزم و براو دایک، به‌لام له‌بیرمان نه‌چیت ئه‌مه‌ی که‌ باسی ده‌که‌ین گۆره‌پانی جه‌نگه‌ بۆ کوشتنی یه‌کتری هاتبوون، به‌لام له‌ واقعی تردا هه‌موو خاوه‌ن په‌حم و به‌جوانترین شیوه‌ سیله‌ی په‌حمیان پیاده‌ ده‌کرد، چونکه مامه‌له‌ موسلمان له‌گه‌ڵ دایک و باوک و که‌سوکادا وه‌کو چه‌زهره‌تی لوقمان فیری کوره‌که‌ی و ئیمه‌ش ده‌کات و ده‌فه‌رموویت:

﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُنَاجِيَهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا...﴾ [لقمان]

واته: ئه‌گه‌ر دایک و باوکت کۆششیان له‌گه‌ڵتا کرد تا به‌بی هیچ به‌لگه‌و زانیارییه‌ک هاوه‌ل بۆمن په‌یدا بکه‌یت به‌ قسه‌یان مه‌که، له‌ دونیاشدا هاوپی و هاوه‌ل و خزمه‌تکاریکی چاک به‌ بۆیان له‌هه‌موو باروودۆخی‌کدا.

چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌هه‌موو هاوه‌لالانی ده‌وت: به‌جوانترین شیوه‌ مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ که‌سوکارو خزمه‌کانی‌اندا بکه‌ن، به‌ سه‌عدی کوپی ئه‌بی وه‌قاس - په‌زامه‌ندی

خوای له سهر بیت- وت: فهرمانی پیکرد نه گهرچی دایکی موشریک بوو فهرمووی: له گه لې به نهرم و ئیجترامه وه مامه لې له گه ل بکه نه گهرچی نه ویش پیچه وانه ی تو بیت نازارت بدات!

که واته: پرسپاره که نه وه یه که نه وان هه موو خالی سهرکه وتیان له خویندا پیاده ده کرد، نه ی سهرکه وتی خوایی و سهر بازه کانی خوای چی بوون له جهنگی به دردا؟

بو وه لامی نه و پرسپاره خوای پهروه ردگار به شیوه ی قورئان و وه حی نه و بواری حاله ته مان بو باس ده کات ده فهرموویت:

﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ [الأنفال]

نهم یارمه تییه ش جکه له موژده یه کی خوایی شتیکی تر نه بوو، تا دلّه کانیشتان نارام بگریت و دلنیا بن به و یارمه تییه، چونکه به راستی خوا ههر خوی بالاده ست و دانایه.

ههروه کو وتم: سهرکه وتن له جیکه یه که وه ده بیت هه رگیز مروف په ی پې نه بردووه و به خه یالیندا نه ها تووه، فه لسه فه ی سهرکه وتن ته نها له لای خوای پهروه ردگاره له ئیسلامدا، له پیکه ی سهر بازو جونديه کانییه وه، جونديه کانی خوای پهروه ردگار کین و چین، ته نها خوی ده زانیت بو سهر خستنی بهنده کانی ده بینریت، خوای گه وره ده فهرموویت:

﴿... وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ﴾ [المدثر]

واته: کهس ژماره ی سهر بازانی پهروه ردگارت نازانی جکه له خوی، نه و نایهت و فهرموودانه ته نها ناموژگارین بو ناده میی.

﴿ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ﴾ [التوبة]

واته: پاشان خوای گه وره نارامی و ئاسووده یی دابه زانده سهر پیغه مبه ره که ی و سهر ئیمانداران و سهر بازانیکی دابه زاند که نه تان دیتبوو، سزای نه وان هشی دا که بیباوه پ بوون نه وهش سزا و پاداشتی بیباوه پانه.

﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمَدِّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ﴾ [آل عمران]

واته: یادیان بهینه کاتیک به ئیماندارانت دهوت: ئایا ئه‌وه‌نده به‌س نییه که په‌روه‌ردگارتان به‌س هه‌زار فریشته کۆمه‌کتان بکات و دایانه‌زینیت؟

قوناغی یه‌که‌م: به‌هه‌زار فریشته خوی گه‌وره له به‌دردا به‌شداری پیکردن و پاشان.

قوناغی دووهم: به‌س هه‌زار فریشته.

قوناغی سێهه‌م: به‌ پینج هه‌زار فریشته.

خۆ یه‌ک فریشته به‌س بوو بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و سوپایه له‌ناو به‌ریت، ئه‌ی بۆ خوی په‌روه‌ردگار ئه‌و ژماره زۆره‌ی نارد؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خۆشی و شادی بخاته دلی ئیمانداران، پێیان بلیت: خوی گه‌وره سه‌ری خستن

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَانْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمَدِّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ ﴿١٤٣﴾ بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّنْ فَوْرِهِمْ هَذَا يُمَدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٤٤﴾﴾ [آل عمران]

واته: بێگومان خوا له‌ غه‌زای به‌دردا سه‌رکه‌وتووی کردن، هه‌رچه‌نده ئیوه (له‌ ژماره و چه‌کدا) لاواز و که‌م بوون، ده‌ی که‌واته: له‌خوا بترسن، بۆ ئه‌وه‌ی سوپاسگوزار بن، (یادیان به‌ینه‌وه کاتیک) به‌ ئیماندارانت وت: ئایا ئه‌وه‌نده به‌س نییه که په‌روه‌ردگارتان به‌س هه‌زار فریشته کۆمه‌کتان بکات و دایانه‌زینیت؟ به‌لی ئه‌گه‌ر خۆراگرین و پارێزگار بن هه‌ر ئیستا دین بۆ لاتان و په‌روه‌ردگارتان پینج هه‌زار فریشته‌ی نیشانه‌دارتان بۆ په‌وانه ده‌کات، بۆ ئه‌وه‌ی کۆمه‌کتان بکه‌ن.

بێنه‌وه‌ی دلیان ئارام بکا و دلیابن له‌سه‌رکه‌وتن، فریشته‌یش مه‌خلووقیکی نامۆ و عه‌جیب خوی گه‌وره له‌باره‌یانه‌وه ده‌فه‌رموویت:

﴿... عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾﴾

[التحریم] واته: سه‌ره‌رشتیارانی ئه‌و دۆزه‌خه جوړه فریشته‌یه‌کن که زۆر دلپه‌قن توند و تیژن،

نافهرمانی خوا ناکهن له هیج شتیکدا که فهرمانی پێ بدات، ههرچی فهرمانیکیان پێ بدریت ئه نجامی دهدهن.

فریشته توانایه کی بپوێنه یان ههیه، هیزو توانای ئهوان به ئهتۆم و هیج جوړه چهکیکی ناوه کی پتوانه ناکریت، تهماشای هه زهرهتی جوهریل بکه لههیز و توانیدا هه موو گهلی لووطی له ناو بردو جیگه و مه کانه که یانی بهرز کردهوه بو ئاسمان، ته نانهت خه لکی ئاسمان و فریشته کان گوێیان له هاوارو ناله ی خه لک و سه گه کانیان بوو، پاشان هه لیگپرانه وه و خاپووری کردن. جوهریل هاته خزمهتی پتغمه بهر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: چون سه ربارانی به در ته ماشا ده کهن، پتغمه بهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: باشرین موسلمان و فریشته ن که واته: هه ردووکیان وه کو یه ک پتوانه کراون، موسلمانان و فریشته کانی ئه هلی به در.

ههروه ها پتغمه بهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ به ئه بو به کری - په زامه ندی خوی له سه ربیت - فهرموو: موژدهت بدهم و جوهریل به خوی و ئه سپه که یه وه هات له گه ل چه ک و که ره سه ته ی جه نگه که ی.

خودی جوهریل به شدار بووه له جهنگی به در به خوی و ئه سپه که یه وه هه زاره ها فریشته ی تریش ئه وانیش شمشتیریان دژی کافران وه شان دووه.

خوی پهروه دگار ده فهرموویت:

(وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِ ۖ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ) [آل عمران]

واته: ئه و (هاوکاری) فریشتانه له لایه ن خواوه ته نها مژده یه ک بوو بو تان تا دله کانتان پتی دامه زراوتر بیت، ئه گینا سه رکه و تن ته نها له لایه ن خوی بالاده ست و دانایه و هه ر ئه و ده یه خشییت.

۹۹ - (جاءَ جَبْرِيلُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ مَا تَعْدُونَ أَهْلَ بَدْرٍ فَيَكُم قَالَ مِنْ أَفْضَلِ الْمُسْلِمِينَ أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا قَالَ وَكَذَلِكَ مَنْ شَهِدَ بَدْرًا مِنَ الْمَلَائِكَةِ) البخاري ۱۲۲۱.

۱۰۰ - (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَوْمَ بَدْرٍ هَذَا جَبْرِيلُ أَخَذَ بِرَأْسِ فَرَسِهِ عَلَيْهِ أَدَاةُ الْحَرْبِ) البخاري ۳۷۷۳.

هه‌روه‌ها هاوه‌لان له جه‌نگی به‌دردا هه‌والیان پی‌گه‌یشت که فریشته دابه‌زیوون بو، هاوکارییان، هه‌یانبوو به‌گویتی خوئی گوئی له قامچی و ده‌نگی ئه‌سپی فریشته‌کان بوو، له‌ناویاندا به‌چاوی خوئی فریشته‌ی بینیه.

هه‌روه‌ها ئین عه‌بباس ده‌گیرته‌وه پوژی به‌در بینیمان یه‌کیک له موسلمانان شوین که‌سیکی موشریک که‌وتوون بو جه‌نگ و له‌پر موشریکه‌که له‌به‌رده‌میدا که‌وت، گوئی له ده‌نگی قامچییه‌ک بوو پیندا کیشراوه، هه‌روه‌ها گوئی له ده‌نگی فریشته‌که بوو که به ئه‌سه‌که‌ی ده‌وت: برۆ پتسه‌وه (حه‌یزووم)، پاشان هاوه‌له‌که ده‌لتی: که چوومه پتسه‌وه بینیم جی‌گه‌ی قامچییه‌ک به ده‌موو‌چاوییه‌تی و جی‌گا‌که‌ی دیاره‌و سه‌وز بووه، ده‌مو‌چاوی کردووه به‌دوو که‌رته‌وه و شه‌قی کردووه، هه‌ر هه‌مان هاوه‌ل هاته خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ و رووداوه‌که‌ی بو گیراپه‌وه، پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ پی‌غه‌مبه‌ری فهرمووی: راست کرد، ئه‌وه یارمه‌تی خوا‌یی بوو له ئاسمانی سیتی‌مه‌وه.^{۱۰۱}

ته‌نانه‌ت هاوه‌لان زانیان جی‌گه‌ی پیندا‌کیشانی فریشته‌کان سه‌وز ده‌بیت به‌لاشه‌ی کافره‌کانه‌وه، هاوه‌لتیکی تر به‌ناوی ئه‌بو داودی مازنی^{۱۰۲} -په‌زامه‌ندی خوا‌ی له‌سه‌ر بیت- ده‌فه‌رموویت: پوژی به‌در شوین موشریکیک که‌وتم بو جه‌نگ و رووبه‌روبوونه‌وه ویستم پیندا بکیشم، که‌چی سه‌ری په‌ریه به‌رده‌مم من ته‌نانه‌ت شمشیره‌که‌شم نه‌یده‌گه‌یشتی زانیم که‌سیکی تر کوشتی، به‌لام من نه‌مییی.^{۱۰۳}

هه‌روه‌ها عه‌لی کوری ئه‌بو تالب -په‌زامه‌ندی خوا‌ی له‌سه‌ر بیت- ده‌لتی: پوژی به‌در عه‌بباسی مامم به‌ده‌ستی ئه‌نساریه‌کی بجووک لاشه و لاواز به‌دیل گیرا، له‌کاتیکدا عه‌بباس مامی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ زور به‌هیز و به‌توانا و لاشه‌گه‌وره بوو، کاتیک هینایه خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ عه‌بباس وتی: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ

۱۰۱ - (ابن عباس قال بینما رجل من المسلمين يومئذ يشتد في أثر رجل من المشركين أمامه إذ سمع ضربة بالسوط فوقه وصوت الفارس يقول أقدّم خیزوم فنظر إلى المشرك أمامه فخر مستلقيا فنظر إليه فذا هو قد خطم أنفه وشق وجهه كضربة السوط فاحضر ذلك أجمع فجاء الأنصاري فحدث بذلك رسول الله ﷺ فقال صدقت ذلك من مدد السماء الثالثة) مسلم.

۱۰۲ - أبو داود المازني.
۱۰۳ - قال أبو داود المازني حدثنا يزيد أنبأنا محمد بن إسحاق عن أبيه قال قال محمد فحدثني أبي عن رجل من بني مازن عن أبي داود المازني وكان شهد بدرا قال قال إني لأتبع رجلا من المشركين لأضربه إذ وقع رأسه قبل أن يصل إليه سيفي فعرفت أنه قد قتل غيري (أحمد).

سویند به خوا ئه و که سه منی به دیل نه گرتوو، به لکو سوار چاکیک منی ئه سیر کرد له ئیوه نه ده چوو، ئه سپیکی ته ویل رهش و سپی پێ بوو، پیاویکی پالّهوان و چوارشانه بوو له باشرین که سی جهنگاوه ران بوو، له ژیاغدا که سی وام نه دیوو له م گهل و هۆزهش نییه.

ئه نسا رییه که وتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ من دیلم کردوو.

پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموو: بیده نگ به! تۆ نه بوویت، به لکو خوی گه وره هاوکار ت بووه به فریشته یه کی به پێژ.

عه بباسی مامی پیغه مبه ر ﷺ - ره زامه ندی خوی له سه ر بیت- به زۆر هینا بوویان بۆ جهنگه که، پیده چیت ئه و هه ر له و سه رده مه وه له شاری مه که وه موسلمان بوویت، به لām وه کو گواسته وه ی زانیاری له شاری مه که که مابوو یه وه و بۆ ئه وه ی هه وāl بداته پیغه مبه ری خوا ﷺ له کردار و چالاکی قورپه یش.

چۆن فریشته به شدار بوون له جهنگی موسلماناندا، به هه مان شیوه شهیتان و خودی ئیبلیس له جهنگی به دردا به شدار بوو، وازی نه هینا به وه سه وه سه و خو خسته سه ر شیوه ی سوراقه ی کورپی مالیک که ده ریان په رینن بۆ جهنگ، به لکو خو ی به شدار بوو له جهنگه که دا بوو به هاویشتی سوپای موشریکی قورپه یش، بینی فریشته به شداری ده کات، چونکه ئه و باش فریشته کان ده ناسیت. ماوه یه کی دوورودرێژ له گه لیاندا ژیاوه، خو ی له سه ر شیوه ی سوراقه دانا بوو جهنگی ده کرد، یه کیک له جهنگاوه ره موشریکه کان بینی سوراقه راده کات، وتی: بۆ کو ی راده که یته ئه ی سوراقه ی کورپی مالیک؟ ئه و موشریکه ناوی (حارسی کورپی هیشام) بوو، ئه ی تۆ نه توت: من پشتیوانتانم، له گه لتاندا ده جهنگم؟! ئیبلیس وتی: ئه وه ی من ده یبینم ئیوه نایبینن، من له خوی خۆم ده ترسم.

﴿وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌّ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَ آتِ الْفِتْنَانِ كَصَّ عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ [الأنفال]

واته: کاتیکیش شهیتان (به وه سه وه سه و خه یāl) هه موو کرده وه ناپه سند و ناره واکانی بۆ پارازنده وه وتی: ئه مپۆ هه یچ که س ده ره قه تی ئیوه نایه ت، دلنایبن منیش پشت و په نام بۆ ئیوه، جا کاتیک ئه و دوو له شکره به کترین بینی ده سته جێ شهیتان پاشه و پاش گه رایه وه و

وتی: به‌راستی من به‌ریم له ئیوه، چونکه به‌راستی ئه‌وه‌ی من ده‌بیینم ئیوه ناییینن، بیگومان من له‌خوا ده‌ترسم، خوایش زۆر سه‌خت و به‌زه‌بره له تۆله‌دا.

﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ [إبراهيم]

واته: (کاتیک هه‌موو شت ته‌واو ده‌بیت به‌هه‌شتیه‌کان ده‌چنه به‌هه‌شت و دۆزه‌خیه‌کانیش بۆ دۆزه‌خ) شەیتان (به‌فه‌رمانی خوا) دێته قسه و (پوو به په‌په‌هوانی) ده‌لێت: به‌راستی خوا به‌لێنی راست و دروستی پێ راگه‌یانده‌بوون، منیش به‌لێنی درۆ و نادروستم پێدان جا توانیم گومرأتان بکه‌م و له‌ پێبازی راست و لێلتان بکه‌م، وه‌نه‌بیت من هیچ زۆر و ده‌سه‌لاتیکم به‌سه‌ر ئیوه‌دا هه‌بووبیت، جگه له‌وه‌ی (به وه‌سه‌سه‌وه‌ خه‌ته‌ره‌و خه‌یال) بانگم کردن (بۆ خه‌وانه‌ناسی و تاوان) ئیوه‌ش به‌ده‌مه‌وه‌هه‌اتن و به‌قه‌سه‌تان کردم، ئیتر سه‌ره‌زنشت و لۆمه‌ی من مه‌که‌ن، به‌لکو سه‌ره‌زنشت و لۆمه‌ی خۆتان بکه‌ن (که ئاوا گیلانه‌ بێ بیرکردنه‌وه‌ به‌ قسه‌تان کردم ئه‌مپۆ) من ناتوانم به‌هه‌ناو هه‌اوا‌ری ئیوه‌ بێم ئیوه‌ش ناتوانم به‌هه‌ناو هه‌اوا‌ری منه‌وه‌ بێن، بیگومان من باوه‌رم نه‌بوو به‌وه‌ی که کاتی خۆی منتان کردبووه‌ شه‌ریک و هه‌وبه‌ش له‌ پێشدا، به‌راستی ئه‌مپۆ سه‌مه‌کاران سه‌زای زۆر به‌ئێش ده‌درێن.

ئه‌وه‌ش پلانی شه‌یتانه‌ خه‌لکی هه‌لده‌نی‌ت و هیواو ئاره‌زووی زۆریان پێ ده‌دات له‌ کۆتاییدا به‌جێیان ده‌هێلێت، خۆ ئه‌گه‌ر شه‌یتان عیلمی غه‌یبی بزانیایه‌ پۆژی به‌در له‌گه‌ڵ کافره‌کاندا بۆ جه‌نگ ده‌رنه‌ده‌چوو.

که‌واته: بێجگه‌ خوای گه‌وره‌ هیچ مه‌خلووقیک عیلمی غه‌یب نازانیت، سه‌ربازی خوای په‌روه‌ردگار زۆر له‌وه‌ زیاتره‌ که ئیمه‌ بیرى لێ ده‌که‌ینه‌وه‌

﴿...يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْبَشَرِ﴾ [المدرثر]

خوای په‌روه‌ردگار سه‌ربازی له‌ ئاگر و ئاو هه‌وا و هه‌موو مه‌خلووقاتى پێکهاتوو.

﴿وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَرِيظًا حَكِيمًا﴾ [الفتح]

واته: هه رچی سهربازان هه یه له ئاسمانه کان و زه ویدا، هه ر خوا خوی خواوه نیانه و له ژیر
فه رمانی ئه ودان، هه می شه و به رده وام ئه و خوا به بالاده ست و دانایه.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا
وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾ [الأحزاب]

واته: ئه وانه ی که ئیمان و باوه پتان هتیاوه یادی نیعمه تی خوا بکه نه وه له سه رتان
(مه به ست جهنگی خه نده قه که خوی گه و ره فریای ئیمانداران که وت)، کاتی که سه ربازانی
(کوفر) هاتنه سه رتان ئیمه ش په شه بایه کی به هیز و سه ربازانی کمان نارده سه ریان که نه تان
ده بینین، خوی گه و ره بینا بوو به هه ول و کوشستان (چۆن پاسه وانی تان ده کرد، چۆن ئه و چاله
قوول و درێژه تان هه لکه نده... هتد).

﴿قَلِمَ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ
مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ [الأنفال]

له جهنگه کانی ترده ده بینین که چه نده سه ربازانی خوی په روه ردگار زۆرن

﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ [آل عمران]

واته: ئه و (هاوکاری) فریشتانه له لایه ن خواوه ته نها مژده یه ک بوو بۆتان تا دله کانتان پتی
دامه زراوتر بیت، ئه گینا سه رکه و تن ته نها له لایه ن خوی بالاده ست ودانایه و هه ر ئه و
ده بیه خشی ت.

لیره دا تیگه یشتنی عه لی کوری ئه بو تالیب - په زامه ندی خوی له سه ر بیت - باس ده که یه
که ده لی: خوی گه و ره عوتبه و شه بیه ی برای کوری په بیعه ی کوشت له گه ل وه لیدی کورپاندا،
ئهمه ئه وه ده رده خات که سه رکه و تن له لای په روه ردگار وه یه، نه ک مروف و موسلمانان
به گشتی، هه روه ها عوباده ی کوری سامت - په زامه ندی خوی له سه ر بیت - ده لی: له خزمه ت
پیغه مبه ر ﷺ دا ده رچووین بۆ جهنگی به در پرووه پرووی دۆژمن بووینه وه و

خوای گه‌وره دوژمنی شکاند، ئەمەش پەنادانی سەرکەوتنه بۆ خوای گه‌وره، هه‌رکات مرووف به‌خویدا نه‌نازی و سەرکەوتنی دابه‌ یالّ خوای گه‌وره ئەوه دڵنایان سەرکەوتن هه‌میشه‌ نزیکه‌.

جا ئەگەر فریشتە و سەربازانی خوای پەرورەدگار بن، هەڵهاتنی شەیتان ھۆکاری شکستی کافران بێت، ئەوا سەربازێکی تری خوای پەرورەدگار بریتییە لە ترس و بیم بۆ دڵی کافران.

ترس سهربازيکي گه وره ي په حمانه، پيځه مبهري خوا **حَسْبُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ** ده فهرمويت:
به ترس خستنه ناو دلي دوژمن سهرکه ووتووم نه گهرچي مانگه رييهك ليتان دووربووم.^{۱۴}

واته: پيش ئهوهى سوپاي پيغه مبهري خوا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ ناوچهى دوژمن مانگه
 ريگايهك لييان دووربووه ئهوان بگاته ناوچهى دوژمن ترسيان لي نيشتووه و ترس خراوته
 دليان، به هيز له لاواز ترساوه به فهرمانى خواى پهروهردگار، ههروهها خواى پهروهردگار ترسى
 خستوته دلي زورهوه، تا له كهه بترسن ياخود ترس و نارههته خستوته دلي خهلكى پر چهك
 و هيز به رانبهر خهلكى بي چهك و لاواز، ئه بينن منداليكى فهلهستيني به بهرد سهربازيكي پر
 جهكى به هوودى راو ده نيت.

خوای گه وره له بهرانه ر سهریازی ترسی خویدا ده فهرمووئت:

وَإِذْ يُوحَىٰ رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَخَبِّرُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا سَالِقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرَّعْبَ فَأَضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٠١﴾ [الأنفال]

(ئەي موحەممەد ﷺ لەيادەت نەچیت): کاتیک پەرورەدگارت وەحی و نیگای کرد بۆ فریشتەکان کەمەن یار و یاوەر تانم، ئێوە ئیمانداران پابەند و پایەدار بکەن منیش ترس و بیم فرۆی دەدەمە دڵی کافران و بیباوەرەنەو، دە ئیتر لە گەردنە (ناپاکەکان) بدەن، دەست بوەشێنن لەهەموو سەرەنجه (باخسەکان تا شمشیریان بێنەگەربێت).

بینیمان سوپای سؤقیهت پرووبه پرووی ئه فغانی پەش و پرووت بوویه وه به چ دهردیک چوو، پاشان ئەمریکا چۆن دژایه تی تالیبانی کرد دوایی ناچار ملی شوڤ کردو تالیبان دهوله تی دامه زراند. له عێراق سه ری پێ شوڤکرا، ئەگەر پێوه ری بکه ین به چه ک و ته قه مه نی پیشکه و تووی ئەمریکا هه رگیز ئەو سه رکه و تنه گه و ره یه دروست ناییت، ئەگەر ده ستی خوای گه و ره ی له یشته وه نه یت، سوپای کافرانی قوره بش سێ ئەوه نده ی سوپای موسلمانان

١٠٤ - (نُصِرْتُ بِالرُّغْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ) أخرجه البخاري (٢٤٠٠/٥، رقم ٦٢٠٨)، ومسلم (١٧٩٣/٤، رقم ٢٢٩٢).

دهبوون، به چ دهردیک چوون و خوی گهوره لهناوی بردن، دلی پرکردن له ترس و لهرز و بهسه شۆری گهراوه.

پێچهوانه‌ی ترس بۆ موسلمانان بوو که سه‌ربازی خوی په‌روه‌ردگاره، ئه‌ویش دلتارامی و هیمینییه بۆ خواناسان، چونکه دله‌کان له‌تیوانی په‌نجه‌ی خوی په‌روه‌ردگاردایه، چۆنی بووێت هه‌ڵیده‌سوورینیت.

﴿إِذْ يُغَشِّيكُمُ الْتُّعَاسُ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيَطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُم رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ﴾ [الأنفال]

واته: ئه‌و موژده و ئارامی دله کاتیک بوو که خوی گهوره به‌وه‌نه‌وز دایگرتن، بۆ ئه‌وه‌ی هیمینییه‌ک بیت بۆتان له‌لایه‌ن خۆیه‌وه و ئاوێکی‌ش له ئاسمانه‌وه و به‌سه‌رتاندا باراند بۆ ئه‌وه‌ی خاوێنتان بکاته‌وه و پیس و پۆخلی شه‌یتانتان لێ دوور بخاته‌وه، (تا له‌ پرووی جه‌سته و دل و ده‌روونه‌وه خاوێن بن) و دله‌کانتان به‌هێز و دامه‌زراو بکات بیانبه‌ستیت به‌خواوه و به‌و ئاوه‌ پێه‌کانیشان جیگیرو قایم بکات.

خوی گهوره چۆن ترسی دابه‌زنده دلی کافره‌کان، ئاوا ئارامی و هیمینی دابه‌زنده دلی ئیمانداران.

بارانیش به‌هه‌مان شیوه سه‌ربازانی خوی په‌روه‌ردگار بوو، به‌دوو ئاراسته‌ کاری ده‌کرد، بۆ موسلمانان هیمینی و له‌سه‌رخۆیی، بۆ کافران به‌ لێزمو به‌خوێ ده‌باری، خوی گهوره ده‌فه‌رمووێت:

﴿وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ﴾ [الشوری]

واته: خوا ئه‌و زاته‌یه که باران ده‌بارینیت و ده‌گه‌یه‌نیته‌ فریایان دوا‌ی ئه‌وه‌ی ناوهمید بوون هه‌روه‌ها په‌حمه‌ت و به‌خششی خۆی په‌خش ده‌کاته‌وه له‌به‌ر ئه‌وه هه‌رخۆی پشتیوان و فریاده‌سه و شایسته‌ی سوپاسه.

باران بۆ موسلمانان په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی خوا بوو، به‌لام بۆ کافران به‌لا بوو، ناپه‌حه‌تی بوو. سه‌ربازانیکی گرنگی تر له‌م جه‌نگه‌دا بریتی‌بوون له‌ که‌می ژماره‌ی هه‌ردوولا، سبحان الله خودا وایکرد سوپای زۆر و ژماره‌ی کافران زۆر که‌م بن له‌به‌رچاوی ئیمانداراندا بۆ ئه‌وه‌ی جه‌نگه‌که

نه‌نجام بدریټ، ته‌نانه‌ت خودی پی‌غه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خوی گه‌وره وا نیشانیدا سوپای کافران زور نین و ده‌توانن پروبه‌پروویان ببنه‌وه، له‌خه‌ودا بینی ژماره‌یان که‌مه بو ټه‌وه‌ی زیاتر هز به‌جیهاد بکه‌ن و ترسیان له‌ژماره‌ی زوری کافره‌کان نه‌بیټ، هه‌روه‌ها کافره‌کانیش موسلمانانیاں له‌ژماره‌ی خویان زور به‌که‌متر ده‌بینی، بویه‌ خوی گه‌وره ده‌یویست و ویستی له‌سه‌ر بوو جه‌نگ پرووبدات، خوی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویټ:

﴿وَإِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَأَيْتَهُمْ كَثِيرًا لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾

کاتیک خوا ټه‌وانی له‌خه‌ودا به‌که‌م نیشان ده‌دا خو ټه‌گر ټه‌وانی به‌ژماره‌یه‌کی زور نیشانت بدابایه ټه‌وه ټیوه لاواز ده‌بوون و تووشی نه‌هامه‌تی و کیشه‌ده‌بوون له‌باره‌ی جه‌نگ کردنه‌وه، به‌لام خوا به‌سه‌لامه‌تی و سه‌ر که‌وتوویی له‌و ترس و کیشه‌یه‌ر‌زگاری کردن، چونکه به‌راستی ټه‌و زاته‌ زانایه به‌هه‌رچی له‌ناو دل و ده‌روون و سینه‌کاندا هه‌شار دراوه.

پی‌چه‌وانه‌که‌ی خوی گه‌وره له‌هه‌مان سووره‌تدا ده‌فه‌رموویټ:

﴿وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ اتَّفَقْتُمْ فِي آعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي آعْيُنِهِمْ لِيَقْضَى اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ [الأنفال]

واټه: جا ئیتر کاتیک که (له‌گوره‌پانی جه‌نگدا) به‌یه‌ککه‌یشتن له‌به‌رچاوی ټیوه ټه‌وان که‌م دیاربوون وه ټیوه‌شی که‌م نیشان ده‌دا له‌به‌رچاوی ټه‌وان، بو ټه‌وه‌ی هه‌ر ټه‌وه پیش بیټ که‌م خوا بریاری له‌سه‌ر داوه، بی‌گومان هه‌موو کار و کرده‌وه‌یه‌ک به‌ده‌ست ټه‌و زاته‌یه و به‌بی ویستی ټه‌و پیش نایه‌ت.

هوکاری دابه‌زینی ټه‌و ټایه‌ته: عه‌بدوللای کورې مه‌سعود ده‌آی: له‌کاتی جه‌نگدا پیاوټک له‌ته‌نیشتمه‌وه بوو پیموت: سوپای قوره‌یش هه‌فتا که‌س ده‌بن؟ ټه‌ویش وتی: هه‌ست ده‌که‌م بگه‌نه‌سه‌د که‌س، هه‌روه‌ها موشریکه‌کان وتیان: موسلمانان له‌سه‌د که‌س زیاتر ټیپه‌ر ناکه‌ن، ئیتر ټایه‌تی (٤٤)ی ټه‌نفال دابه‌زی.

ټه‌بو جه‌هل ده‌یوت: موسلمانان سه‌د که‌س ټیپه‌ر ناکه‌ن، یان که‌مترن، خوی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویټ:

﴿قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأَى الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ [آل عمران]

واته: ئەو موحه ممه د صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بهو خه لکه بلن: بئگومان لهو دوو دهسته یه ی که له جهنگی به دردا پروبه پرووی یه کتر وهستان نیشانه و په ندیک ی گه وره بووه بۆتان، دهسته یه کیان له پیناوی خوادا ده جهنگان دهسته که ی تریان بپاوه پ بوون، ئیمانداران له بهرچاویاندا دوو نه وهنده یان ده نواند، (له مهیدانی جهنگدا به چاوی بینین) (خوا فریشته ی دابه زاند بۆ یارمه تی ئیمانداران) خوا پشتگیری ههر که سیک و ههر دهسته یه ک بیه ویت ده کات، به راستی لهو یارمه تیه دا په ند و ئاموژگاری هه یه بۆ ئه وانه ی که بینایی خو یان به کارده هین، به وردی بیرده که نه وه، (که چۆن کۆمه لیک ی کهم زāl بوون له سهر کۆمه لیک ی زۆر).

ئهمه سه ره تا بوو پیش ده ست پیکردنی جهنگه که ههر دوو لا یه کتر یان به کهم ده بین، به لام که جهنگ ده ستی پیکرد و موسلمانان پزانه ناو سوپای کافران، ئه وکات ره وشه که گوپا موشریکه کان ترسیان لنینشت و وتیان: خو موسلمانان دوو جار نه وهنده ی ئیمه سوپاکه یان گه وره یه، واته: ژماره یان ده چیته دوو هه زار موچاهید، خوی گه وره وته ی کافره کاغان بۆ باس ده کات، ده فهرمو ویت:

﴿قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأَى الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ [آل عمران].

واته: ئەو دوو دهسته یه ی که له (جهنگی به دردا) پروبه پرووی یه ک وهستان نیشانه و په ندیک ی (گرنگیان) ده به خشی: دهسته که ی تریان له پیناوی خوادا ده جهنگان، دهسته که ی تریان بپاوه پ بوون، ئیمانداران له بهرچاوی (بپاوه پان) دوو نه وهنده یان ده نواند (له مهیدانی جهنگ) دا، (خوا فریشته یشی دابه زاند بۆ یارمه تی ئیمانداران)، خوا پشتگیری (ههر دهسته یه ک) و ههر که سیک بیه ویت ده یکات، به راستی ئا لهو پروودا وه دا په ند و ئاموژگاری هه یه بۆ ئه وانه ی که بینایی خو یان به کار دینن وبه وردی بیر ده که نه وه (که چۆن کۆمه لیک ی کهم زāl بوون به سهر کۆمه لیک ی زۆر دا).

ئەم جۆره سەرباز و جوندپانه‌ی خوا بەسە بۆ کەسێک لە سەرکەوتنی خوایی تییگات و خاوەن ئەقل و میشتکی کراوە دلی پاک بێت.

سەربازێکی گەرمی خۆی پەرورەدگار بریتی بوو لە جیابوونەوه‌ی بەشێکی زۆر لە سوپای کافران لە پێگادا بەره‌و بەدر، ئەمەش بۆخۆی کاریگەری زۆری خستە دل و دەروونی کافرەکانی مەککە، لەوکاتە‌ی کە ئەخنەسی کۆری شۆرە‌یق لە مەیدانە‌کەدا گەرایەوه بە (٣٠٠) سەربازەوه، زۆر ئەڕینی بوو بۆ ئیمانداران و نەڕینی بوو بۆ کافرەکان.

بەرەکەت سەربازێکی خودا بوو بۆ موسڵمانان کە کۆمەڵێکی زۆر کەم بوون، بەلام ئامانجێکی زۆر گەوره و سەرسوڕهێنەر بۆ ئیمانداران، پێغه‌مبەری خوا ﷺ دەستی خستە نیو خاک و چەند وردە بەرد و خۆڵێکی هەلگرت، فەرمووی: خوا گیان! چاویان کوێر بکە و لەناویان بە و خۆڵ و وردە بەردی تێدەگرتن، چەندەها بەو وردە بەرود و خۆڵە کوژران، هەر دەیفەرموو: (شاهت الوجوه).

سوپاکە بەو وردە خۆڵ و بەرده شکستیان هێنا، خۆی پەرورەدگار دەفەرموویت:

﴿فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتُ إِذْ رَمَيْتُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ [الأنفال]

واتە: کەوابوو ئە‌ی ئیمانداران وەنەبێ ئێوه کافرانان کوشتبێ، بە‌لکو خوا کوشتنی و لەناوی بردوون، تۆش ئە‌ی موحمەد ﷺ کاتێک مشتیک خۆلت پوو بە‌کافران فرێدا ئە‌و کارە تەنها تۆ نەتکرد، بە‌لکو خوا فرێدا (خۆلی خستە چاوی کافرانەوه) تا ئیمانداران تاقیبکاتەوه بە تاقیکردنەوه‌یه‌کی چاک، چونکە بە‌راستی خوا بیسەری (دوعا و نزایە) زاناشە بە‌نییەتی (دلیان).

ئاخر خۆ لە‌هیچ قانونێکدا و هیچ پڕۆفیشنالێکی ستراتیژی سەربازی ناتوانیت تەفسیری ئە‌وه بکات بلی: ئە‌و خۆڵ و وردە بە‌ردانە چی بوو جگە لە بە‌ره‌کەتی خۆی پەرورەدگار، ئە‌نجامی‌کی زۆر گەوره‌ی بۆ موسڵمانان بە‌دەست هێنا.

چۆنیەتی کوشتنی ئەبو جەهل

کوشتنی ئەبو جەهل گەورەترین بەرەکەتی تیدا بەدی دەکریت، چونکە ئەبو جەهل یەکێک بوو لە سوارچاكانی عەرەب، کەسیکی بەهێزو ناسراو بوو، سەرکردەیی گشتی سوپای بەدری موشریکەکان بوو، لەگەڵ ئەو هەموو توانا و پاسەوانەیی هەیبوو بەدەستی دوو لاوی زۆر مندال و لاواز لەناو دەچیت و دەکوژیت.

عەبدوڕەحمانی کوڕی عەوف -پەزەمانەندی خۆی لەسەر بێت- دەڵێ: لەڕۆژی جەنگی بەدردا لەپێڕ وەستا بووم، تەماشای ئەولا و ئەملای خۆم دەکرد، دوو لاوی زۆر تەمەن مندال لە تەنیشتمەووە بوون، هەردووکیان لە ئەنساڕ بوون، لاوە کەم تەمەنەکان یەکیکیان بەگوێمدا چڕپاندی وتی: مامە ئەبو جەهل دەناسیت؟

منیش وتم: بەڵێ، دەیناسم تۆ کارت بە ئەبو جەهل چییە، گەنجه کە وتی: بیستوومه لەشاری مەککە قسەیی بە پیغەمبەری خوا ﷺ وتوو، سویند بەو هی گیانی منی بەدەستە، ببینم لاشەم لە لاشەیی جیا نابیتەووە تا یەکیکمان دەمرین، عەبدوڕەحمان - پەزەمانەندی خۆی لەسەر بێت- دەڵێ: زۆر موعجیب بووم بەو گەنجه. لەپریدا ئەو هی تر هەر لە تەنیشتیەووە چڕپاندی بەگوێمدا وتی: مامە ئەبو جەهل دەناسیت؟ تەماشای ئەبو جەهلەم کرد، یەک کەتیبە پاسەوانی لێ دەکرد، منیش وتم: ئەمە ئەو کەسە یە ئیو بەشویندا دەگەرین و پرسیری بۆ دەکەن، کە نیشاغمان هەردووکیان شمشیرەکانیان دەرھێنا و ڕوو بە ئەبو جەهل ڕۆیشتن کوشتیان، بەپەلە گەرانهووە لای پیغەمبەری خوا ﷺ (هەردووکیان وتیان: یا رسول الله ئەبو جەهلەمان کوشت پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی کامتان کوشتان؟

هەردووکیان وەڵامیان دا یەووە کە کوشتوو یانە، پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: با شمشیرەکانتان ببینم ئەگەر خۆنە کەیتان نەسربیتەووە، هەردووکیان وتیان: نەمانسربووە، کە پیغەمبەری خوا ﷺ بینی فەرمووی: هەردووکتان کارە کەتان ئەنجام داوە، بەهاوکاری یەکتر کوشتووتانە، یەکیکیان ناوی (موغازی کوڕی عەمری کوڕی جەمووح) ئەوی تریان ناوی (موغازی کوڕی عەفرائە) -پەزەمانەندی خوا لەسەر هەردووکیان بێت- پیغەمبەری خوا ﷺ دانی نا بە کوشتنی ئەبو جەهل لەلایەن هەردووکیانەووە، تەماشای ئەو بەرەکەتە گەورەییە بکە، دوو لاوی بچووک گەورەترین سوارچاکی عەرەب دەکوژن، ئەو دوو گەنجه سویند دەخۆن بۆ کوشتنی ئەبو جەهل گەورەو سەرکردەیی قوڕەیش چونکە ئەوان لەسەر مەنھەجی ئیسلام پەروەردە بوون، لەو کەسانە نین

که قسه به پیغه‌مبه‌ر بووتریت صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و بی‌ده‌نگ بن، به‌کاری خو‌یانی ده‌زانن. مو‌عازی کو‌ری عه‌مری کو‌ری جه‌مووح خو‌ی ده‌گی‌ریته‌وه و ده‌لئ: بی‌ستبووم له‌شاری مه‌ککه ئه‌بو جه‌هل ئازاری پیغه‌مبه‌ری خو‌ای صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ داوه بو‌یه له‌سوپاکم پرسى ئه‌بو جه‌هل کامه‌یه ئازاری پیغه‌مبه‌ری صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ داوه؟ که پیشانیان دام له‌داریک ده‌چوو که خه‌لکی زۆر به‌ده‌وریدا کۆبوونه‌وه، پاسه‌وانیان ده‌کرد و هه‌موو ده‌یانوت: ئاگاتان له‌ئه‌بولحه‌که‌م بیت زه‌فه‌ری پێ نه‌به‌ن، که زانیم کامه‌ خو‌یه‌تی بو‌ی کشام تا خو‌م گه‌یاندی، شمشیریکم کیشا به‌قاچیدا و قاچیم په‌راندو که‌وت.^{۱۰۰}

ئهمه‌ش به‌ره‌که‌تی خوا‌یه هێزیکى وا ده‌به‌خشیته لاویک قاچی گه‌وره‌ترین سوارچاکی عه‌ره‌ب بیه‌ریتیت، یاخود چۆن توانی ده‌ستی خو‌ی بگه‌یه‌نیتته ئه‌و که‌سه، ئه‌گه‌ر به‌ره‌که‌تی خو‌ای گه‌وره‌ی له‌گه‌لدا نه‌بیت، له‌کاتیکدا سێ جو‌ر هه‌لگری چه‌کی سه‌رده‌می خو‌ی پاسه‌وانیان ده‌کرد، تیرو که‌وان و په‌مح و شمشیر له‌ده‌وریدا ئالان، له‌وانه‌یه زۆر به‌ئاسانی پییدا بکیشن، به‌لام خو‌ای په‌روه‌ردگار ئه‌نجامه‌که‌ی گه‌وره‌کردوو بو‌ ئه‌و لاوه.

هه‌موو پرۆسه و کاره‌که جیگه‌ی سه‌رنج و تیرامانه، ته‌نها مرو‌فی ئیماندار ده‌توانیت له‌و کارانه تیبگات، ئه‌ویش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خاوه‌نی ئیمانه.

سه‌ربازیکى دیکه‌ی خو‌ای په‌روه‌ردگار بریتیه له‌خه‌و بینین، په‌حمه‌تیکى خوا‌یه و مه‌سجیکى پیش وه‌خته بو‌ ئیمانداران، ئیمانداران خه‌ونیان ده‌بینی خو‌ای گه‌وره‌وه‌کو مژده‌دان مژده‌ی سه‌ره‌که‌وتنی پیدان، له‌همان کاتدا مو‌شریکه‌کان خه‌ونیان ده‌بینی هه‌موو ئاماژه‌بوو بو‌ شکست و له‌ناوچوونیان. خه‌و کاریگه‌ری هه‌یه له‌سه‌ر دڵ و ده‌روونی مرو‌فه‌کان به‌گشتی، بو‌ مرو‌فی مو‌سلمان زۆر گرنگه‌ مه‌عنه‌ویات و رو‌حی جه‌نگاوه‌ری و هێزی پێ وه‌رده‌گریته به‌ پیچه‌وانه‌وه‌ کافره‌کان زۆر کاریگه‌ری خراپیان ده‌که‌ویته‌ سه‌ر ترس و بیم و دله‌پاوکن لایان دروست ده‌بیت. ئهمه‌ش په‌نگدانه‌وه‌ی هه‌بوو له‌هه‌موو میژووی ئیسلامیدا له‌سه‌ر کافرو مو‌سلمان.

له‌خه‌ونی که‌سیکی نزیکى پیغه‌مبه‌ر ترسی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ یه‌کیک که مو‌شریک و کافر بوو له‌خه‌وندا راپه‌ری و لێ نیشتبوو، هه‌موو گیانی عاره‌ق بوو ناوی (جو‌هه‌یمی کو‌ری

۱۰۰ - (قَالَ مُعَاذُ بْنُ عَمْرٍو بَنَ الْجَمُوحُ أَخُو بَنِي سَلَمَةَ : سَمِعْتُ الْقَوْمَ وَأَبُو جَهْلٍ فِي مِثْلِ الْحَرْجَةِ وَهُمْ يَقُولُونَ : أَبُو الْحَكَمِ لَا يَخْلُصُ إِلَيْهِ . فَلَمَّا سَمِعَتْهَا جَعَلَتْهُ مِنْ شَأْنِي فَصَمَدَتْ نَحْوَهُ ، فَلَمَّا أَمَكَّنِي حَمَلْتُ عَلَيْهِ فَضَرَبْتُهُ ضَرْبَةً أَطَلْتُ قَدَمَهُ بِنِصْفِ سَاقِهِ ، فَوَ اللَّهِ مَا سَبَّهْتُهَا حِينَ طَاحَتْ إِلَّا بِالنَّوَاةِ تُطْبِخُ مِنْ تَحْتِ مَرَضِخَةٍ) السِّيرَةُ النَّبَوِيَّةُ لِابْنِ كَثِيرٍ ، ج ۲ ، ص ۴۴۰.

سه لئی کوری موته لیه)، هاواری ده کرد نه و سوارچاکه م بینى سى جار نه م قسه یه ی دووباره کرده وه، پاشان وتی: نه و سوارچاکه (نه بو جه هل و شه یه و عوتبه و زه عمه و نه بو بوخته رى و ئومه یه ی کوری خه له ف) ی کوشت له گه ل چه ند گه وره یه کی دیکه ی قوره یشدا، وتیان: جوهه یمى شیت بوو، له وه لامدا وتی: شیت نه بووم خه ونم بینوه، به لام باسى مه که ن با بلاو نه بیته وه.

به لام زوری پینه چوو خه ونه که له شارى مه که که دا بلاو بو وه، گه یشته وه لای نه بو جه هل. نه بو جه هل وتی: نه مه یش هه ر پیغه مبه ریکه له نه وه ی عه بدو لموته لیب، وه کو گالته پیکردن وتی: سبه نى ده بینى کى کى ده کوژى، به لام گومانى تیدا نییه که زور کارى گه رى هه بوو له سه ر کافره کان و ترسیان لى نیشتبوو.

هه روه ها (عاتیکه ی کچی عه بدو لموته لیب) نه ویش پوورى پیغه مبه رى خوا به صلى الله عليه وسلم، راستى نه وه یه موسلمان نه بووه مردووه، پيش نه وه ی نوینه ره که ی نه بو سوفیان بگاته مه که به سى پوژ که هه وال بدات سوپای موسلمانان له سه ر پیکه ی کاروانى نه بو سوفیان واته: پيش نه وه ی (زه مزه مى کورى عه مرى غه فارى) به سى پوژ بگات، نه وه ی هه والى بگاته قوره یش که عاتیکه خه ونى بینى له خه و پاپه رى و ترسى لى نیشتبوو، ناردى به شوین عه بباسى برایدا و خه ونه که ی بو گیرایه وه و وتی: سویند به خوا برا که م نه مشه و خه ونیکم دیوو زور ترساوم، ده ترسم هوژه که مان تووشى ناره حه تی و ناهه مواریه کی زور بیت. موسیه تیکى زور گه وره پووی تیکردوین، به لام خه ونه که م بو که س مه گیره وه من بو تو ی ده گیره وه، عه بباس - په زامه ندی خوا ی له سه ر بیت - فه رمووی: بوم باس بکه چیت دیوو؟

عاتیکه وتی: له خه وندا سواریک به سواری و شتر وه ستا له سه ر ناوچه ی نه بته ح، به ده نگی به رز هاواری ده کرد نه ی شارى مه که که، نه ی خه لکی شارى مه که که نه وه ده رناچن بو مردن، دوا ی سى پوژ له خه ونه که مدا خه لکی لى کو بوویه وه و خو ی کرد به مزگه وتى حه پامدا خه لکی شوینى که وتبوون، پاشان وه کو نه وه ی به و شتریکه وه چوو سه ر که عبه، وه کو یه که مجار هاواری کرد خه لکی مه که ده رچن بو مردن و له ناو چوونتان، دوا ی سى پوژى تر پاشان به و شتره که ی چوو سه ر کى نه بو قوبیه یش، بو جارى سییه م هاواری کرده وه هه مان قسه ی دووباره کرده وه، پاشان به ردیکى هه لگرت و فریدایه خواری شاخه که و به ره و شارى مه که که غلور بوویه وه تا کو زه مین له رزه ده ستى پیکرد، هیه مالتیک نه ما له شارى مه که که شه قى تینه کات، درزى تینه چیت.

عه‌بباس وتی: سویند به‌خوا ئه‌م روئیا و خه‌ونه دیته دی، لای که‌س باسی مه‌که و بیپۆشه. پاشان عه‌بباس له‌مالی عاتیکه چوو ده‌ره‌وه له‌ریگه‌دا وه‌لیدی کوری عوتبه‌ی بینی، هه‌ردووکیان به‌یه‌که‌وه په‌فیک بوون، خۆی پینه‌گیراو خه‌ونه‌که‌ی بۆ وه‌لید گیرایه‌وه، وتی: لای که‌س باسی مه‌که.

پاشان وه‌لید چوو له‌ لای باوکی و بۆی باس کرد، به‌هه‌رحال خه‌ونه‌که له‌ته‌واوی شاری مه‌که‌که ب‌لاو بوویه‌وه، پاشان عه‌بباس ده‌لتی: چووم به‌ده‌وری که‌عه‌دا ته‌وافم کرد، ئه‌بو جه‌هل له‌گه‌ل کۆمه‌لێک له‌ پیاوانی قورهباش دانیشتبوون قسه و باسیان ده‌کرد، رێک باسی خه‌ونه‌که‌ی عاتیکه‌یان ده‌کرد!

کاتیک ئه‌بو جه‌هل منی بینی وتی: ئه‌ی ئه‌بو فه‌زل ئه‌گه‌ر له‌ته‌واف ته‌واو بوویت وه‌ره لامان دابنیشه، کارم پیتته، عه‌بباس نازناوی ئه‌بو فه‌زل-ه، ده‌لتی: ته‌واو بووم چوومه لایان دانیشتم، پاشان ئه‌بو جه‌هل وتی: ئه‌ی هۆزی عه‌بدولموته‌لیب ئه‌و پیغه‌مبه‌رایه‌تییه له‌ که‌یه‌وه له‌ناوتاندا ده‌ستی پیکردوو؟

عه‌بباس: باسی چی ده‌که‌یت؟ عه‌بباس ویستی خۆی هه‌له‌ بکات له‌ قسه‌که‌ی.

ئه‌بو جه‌هل: خه‌ونه‌که‌ی عاتیکه‌ی خوشکت که‌ بینویه‌تی.

عه‌بباس: جا چی دیوه؟

ئه‌بو جه‌هل: (به‌گالته‌پیکردنه‌وه) ئه‌ی هۆزی عه‌بدولموته‌لیب باشه وتمان: پیاوان له‌ ئێوه ده‌بیت به‌ پیغه‌مبه‌ر، وا ئیستا ئافره‌ته‌کانیشتان داوا پیغه‌مبه‌رایه‌تی و بانگه‌شه‌ی پیغه‌مبه‌ر بوون ده‌کن، ئیتر خه‌ونه‌که‌ی وه‌کو خۆی گیرایه‌وه بۆ ئه‌بو جه‌هل که‌ عاتیکه‌ چی بینیه‌وه.

له‌ کۆتاییدا ئه‌بو جه‌هل ویستی جنیو و تانه و ته‌شه‌ر له‌ خۆی و له‌ بنه‌ماله‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم بدات، وتی: ئێوه درۆزترین هۆزی عه‌ره‌بن، ئه‌ی نه‌وه‌کانی موته‌لیب. عه‌بباس وه‌لامی نه‌دایه‌وه، چونکه‌ ئه‌بو جه‌هل له‌ به‌نی مه‌خزوم بوو هه‌زی به‌وه ده‌کرد پیغه‌مبه‌ر له‌وان بیت، نه‌ک له‌ نه‌وه‌کانی عه‌بدولموته‌لیب، به‌هه‌رحال سێ پۆژ به‌سه‌ر خه‌ونه‌که‌دا تیه‌پری (زه‌مه‌می کوری عه‌مری غه‌فاری) له‌شاری مه‌که‌که هاواری کرد و وتی: فریای کاروانه‌که‌تان بکه‌ون موحه‌مه‌د بۆی ده‌رچوو.^{١٠٦}

١٠٦ - (وَقَدْ رَأَتْ عَاتِكَةَ بِنْتِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، قَبْلَ قُدُومِ صَمُصَمِ مَكَّةَ بِثَلَاثِ لَيَالٍ، رُؤْيَا أَفْرَعَتْهَا. فَبَعَثَتْ إِلَى أَخِيهَا الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ فَقَالَتْ لَهُ: يَا أَخِي، وَاللَّهِ لَقَدْ رَأَيْتُ اللَّيْلَةَ رُؤْيَا أَفْرَعْتُني، وَتَخَوَّفْتُ أَنْ يَدْخُلَ عَلَى قَوْمِكَ مِنْهَا شَرٌّ وَمُصِيبَةٌ، فَأَكْتُمُ عَنِّي مَا أَحَدْتُكَ بِهِ، فَقَالَ لَهَا: وَمَا رَأَيْتِ؟ قَالَتْ: رَأَيْتُ رَأِيًا أَقْبَلَ عَلَى بَعِيرٍ

ئەم جوړه خەوانانە لە نێو پاشاکانی تری دونیادا پرویداوه له کيسرا و قهيسەر و رۆسته‌م، که موسلمانان سەرده‌که‌ون له‌خاکي فارس-دا، هه‌روه‌ها خه‌ونی هه‌رقل له‌ده‌رچوونی سوپاکه‌ی له شام و جاريکی تر نابینیته‌وه.

له‌لایه‌ن موسلمانانه‌وه خه‌ونی خۆش و موژده‌ی سه‌رکه‌وتیان پێ ده‌درا و پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خه‌ونی بێنی و خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت:

﴿إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَنَّهُمْ كَثِيرًا لَفِشَلْتُمْ وَلَتَنَزَعْتُمْ فِي الْأُمْرِ وَلَئِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ [الأنفال]

واته: ئەو کاته خوا (دوژمنانی) له‌خه‌وتا به‌که‌م نیشان دايت، خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌وانی به‌ زۆر نیشان بدايتايه سه‌رکه‌وتوو نه‌ده‌بوون، تووشی نه‌هامه‌تی و کيشه ده‌بوون، به‌لام خوا به‌سه‌لامه‌تی و سه‌رکه‌توویی له‌و غه‌زايه‌دا ده‌ربازی کردن چونکه به‌راستی ئەو زاتە زانایە به‌هه‌رچی له‌ناو دڵ و ده‌روون و سینه‌کاندا هه‌شاردراوه.

خه‌ونه‌که هه‌مووی موژده و نيشانه‌ی سه‌رکه‌وتن بوو.

لَهُ، حَتَّى وَقَفَ بِالْأُطْحِ، ثُمَّ صَرَخَ بِأَعْلَى صَوْتِهِ: أَلَا انْفِرُوا يَا لَعْدَرٍ لِمَصَارِعِكُمْ فِي ثَلَاثٍ، فَأَرَى النَّاسَ اجْتَمَعُوا إِلَيْهِ، الْجَزءُ الْأَوَّلُ ثُمَّ دَخَلَ الْمَسْجِدَ وَالنَّاسُ يَتَّبِعُونَهُ، فَبَيْنَمَا هُمْ حَوْلَهُ مِثْلَ بِهِ بَعِيرُهُ عَلَى ظَهْرِ الْكَعْبَةِ، ثُمَّ صَرَخَ بِمِثْلِهَا: أَلَا انْفِرُوا يَا لَعْدَرٍ لِمَصَارِعِكُمْ فِي ثَلَاثٍ: ثُمَّ مِثْلَ بِهِ بَعِيرُهُ عَلَى رَأْسِ أَبِي قُبَيْسٍ، فَصَرَخَ بِمِثْلِهَا. ثُمَّ أَخَذَ صَخْرَةً فَأَرْسَلَهَا. فَأَقْبَلَتْ تَهْوِي، حَتَّى إِذَا كَانَتْ بِأَسْفَلِ الْجَبَلِ ارْقَضَتْ، فَمَا بَقِيَ بَيْتٌ مِنْ بُيُوتِ مَكَّةَ وَلَا دَارٌ إِلَّا دَخَلَتْهَا مِنْهَا فَلَقَةً، قَالَ الْعَبَّاسُ: وَاللَّهِ إِنَّ هَذِهِ لَرُؤْيَا، وَأَنْتَ فَالْكُتْمِيهَا، وَلَا تَذْكُرِيهَا لِأَحَدٍ. ثُمَّ خَرَجَ الْعَبَّاسُ، فَلَقِيَ الْوَلِيدَ بْنَ عُثْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ، وَكَانَ لَهُ صَدِيقًا، فَذَكَرَهَا لَهُ، وَاسْتَكْتَمَهُ إِيَّاهَا. فَذَكَرَهَا الْوَلِيدُ لِأَبِيهِ عُثْبَةَ، فَقَسَا الْحَدِيثُ مَكَّةَ، حَتَّى تَحَدَّثَتْ بِهِ قُرَيْشٌ فِي أُنْدِيَّتِهَا.

مَا جَرَى بَيْنَ أَبِي جَهْلٍ وَالْعَبَّاسِ بِسَبَبِ الرُّؤْيَا مَا جَرَى بَيْنَ أَبِي جَهْلٍ وَالْعَبَّاسِ بِسَبَبِ الرُّؤْيَا قَالَ الْعَبَّاسُ: فَعَدَدْتُ لَأُطَوِّفَ بِالْبَيْتِ وَأَبُو جَهْلٍ بْنُ هِشَامٍ فِي رَهْطٍ مِنْ قُرَيْشٍ فَعُوْدُ يَتَحَدَّثُونَ بِرُؤْيَا عَاتِكَةَ، فَلَمَّا رَأَى أَبُو جَهْلٍ قَالَ: يَا أَبَا الْفَضْلِ إِذَا قَرَعْتَ مِنْ طَوَافِكَ فَأَقْبِلْ إِلَيْنَا، فَلَمَّا قَرَعْتَ أَقْبَلْتُ حَتَّى جَلَسْتُ مَعَهُمْ، فَقَالَ لِي أَبُو جَهْلٍ: يَا بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، مَتَى حَدَّثْتُ فِيكُمْ هَذِهِ النُّبِيَّةُ؟ قَالَ: قُلْتُ: وَمَا ذَاكَ؟ قَالَ: تِلْكَ الرُّؤْيَا الَّتِي رَأَيْتَ عَاتِكَةَ؟ قَالَ: فَقُلْتُ: وَمَا رَأَيْتُ؟ قَالَ: يَا بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، أَمَا رَضِيتُمْ أَنْ يَتَنَبَّأَ رِجَالُكُمْ حَتَّى تَتَنَبَّأَ نِسَاؤُكُمْ، قَدْ زَعَمْتَ عَاتِكَةَ فِي رُؤْيَاهَا أَنَّهُ قَالَ: انْفِرُوا فِي ثَلَاثٍ، فَسَتَرَبُّصُ بِكُمْ هَذِهِ الثَّلَاثِ، فَنَ يَكُ حَقًّا مَا تَقُولُ فَسَيَكُونُ، وَإِنْ مَضَى الثَّلَاثُ وَلَمْ يَكُنْ مِنْ ذَلِكَ شَيْءٌ، نَكُتُبُ الْجَزءَ الْأَوَّلَ عَلَيْكُمْ كِتَابًا أَنْتُمْ أَكْذَبُ أَهْلُ بَيْتٍ فِي الْعَرَبِ.

وَإِذَا هُوَ قَدْ سَمِعَ مَا لَمْ أَسْمَعْ صَوْتَ صَمُصَمِ بْنِ عَمْرِو الْعِفَارِيِّ، وَهُوَ يَصْرُخُ بِبَطْنِ الْوَادِي وَاقِفًا عَلَى بَعِيرِهِ، قَدْ جَدَعَ بَعِيرَهُ، وَحَوَّلَ رَحْلَهُ، وَشَقَّ قَمِيصَهُ، وَهُوَ يَقُولُ: يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ، اللَّطِيْمَةُ اللَّطِيْمَةُ، أَمْوَالُكُمْ مَعَ أَبِي سُفْيَانَ قَدْ عَرَضَ لَهَا مُحَمَّدٌ فِي أَصْحَابِهِ، لَا أَرَى أَنْ تَذْكُرُوهَا، الْعَوْتُ الْعَوْتُ. قَالَ: فَشَغَلَنِي عَنْهُ وَشَغَلَهُ عَنِّي مَا جَاءَ مِنَ الْأُمْرِ. جَهْرُ قُرَيْشٍ لِلْخُرُوجِ تَجَهُّزُ قُرَيْشٍ لِلْخُرُوجِ (سيرة ابن هشام، ج ٢، ص ٢٩٥).

له کۆتاییدا ههروهو کو فیرعهون که مووسا له دهه ریاوه په پریه وه فیرعهون خۆی و جوندیه کانی به ناو ده ریا دا برد تا هه موو له ده ریا دا خنکان، به هه مان شتیه نه بو جه هل کاروانه که ی پاراست به لām نه بو جه هل هه موو سه ربازه کانی خۆی به کوشندا و به سه ره شوپی سوپای شکست خواردوو گه رایه وه خوشی وه کو فیرعهون له ناوچوو.

ئهمه ش شیکاری من بوو له سه ر واقعی سه رکه وتنی جهنگی به در و هوکاره کانی، جا نازانم به دلته یان زیاد و که می ده که یت؟!

نومیر: نه ک به دلām، به لکو که لیت ل بریوو، نه وه ی تو باست کرد نه وه شیکاری سیاسی ئیمانی سه ربازی بوو.

ماکوان: یه کجار واش نییه، تو پیم بللی نه ی کاریگه ری ئهم جهنگه چی بوو یاخود ئهم سه رکه وتنه چی بوو له نیتو شاری مه دینه چوار ده ورو عه ره ب به گشتی؟

نومیر: سوپاکه ده گه پرتیه وه بو مه دینه با ئیمه ش شوئیان بکهوین، له وی زور گۆرانکاری رووده دات رهوشیکی نوێ دیته پيشه وه گرووپیکی زور ترسناک دژی، موسلمانان زیاد ده بیت.

کاریگه ری جهنگی به در

نومیر: جهنگی به در له گه ل نه وه ی له جیگه یه کی زور بچووک روویدا، سوپاکه ی هه ردوولا به پیوه ری نه و سه رده مه سوپایه کی زور بچووک بوون، به لām نه توانیت به گه وهره ترین جهنگ و غه زوه ی دابنیتین له میژووی ئیسلام و موسلماناندا، خوی پهروه ردگار ناوی ناوه جیاکه ره وه ی حق و باتل (الفرقان)، ههروه ها جیاکه ره وه ی دوو قوناغه که ده توانین بلین له بانگه وازی ئیسلامیه وه چوو قوناگی ئوممه تی ئیسلامی، شارستانییه ت و زیارو ده وله ت و سه ره ری.

ده بیت به و چاوه ته ماشا بکهین بزانی حال وگوزهرانی موسلمانان چۆن بووه پیش به در و دوا ی به در چۆنه؟

به دلناییه وه جیاوازییه کی یه کجار زور فراوان هه یه له و نیه ونده دا، جهنگی به در ته نها کاریگه ری نه بوو له سه ر شاری مه ککه و مه دینه و ناوچه ی عه ره بی، به لکو کاریگه ری له سه ر هه موو جیهاندا دانا و له و سه رده مه دا تا رۆژی قیامه ت.

ماکوان: ئهم قسه یه م زور له لا گرنگه، ده فهرموویت: قوناگی بانگه واز گوازا یه وه بو قوناگی ئوممه ت زور جوانه ئهم وته یه، چونکه که ده لیت ئوممه ت خه لکی زور که م له و

وشە تېدەگات نازانیت وشەى ئوممەت داينەمۆى گۆرانکاریه و مانای (خەلک و خاک و مەنەجە) ئەم سى پىکھاتەیه بەزمانى ئەمپۆ ئایدۆلۆژیا ھەر ئەم سى پىکھاتەیه دەبیتە گۆرانکاری، کەواتە: کە دەلین: قوناغى ئوممەت واتە: گۆرانکاری بنەپەتە، بە خەلک و خاک و مەنەجە، جا خەلک لەسەر بنەمای مەنەجەىک کۆ دەبنەو و وەحدەتى فیکر و بیروباوەریان بۆ دروست دەبن، لەسەر خاکیک تا ژیارو شارستانی و ژيان و دەولەت دامەزرینیت، بۆیە لێردا لام گرنگە قوناغى بانگەواز و گوازاوہ بۆ قوناغى ئوممەت لەنیو ئەم ئوممەتەدا بانگەواز دەست پێدەکاتەوہ.

جا بۆیە دەلیم: ئەگەر دەکریت خالبەندى بۆ بکەین بزاین بەچەند خال لەم باسەى کاریگەرى جەنگى بەدر دەردەچین.

نومێر: زۆرباشە قسەکە جیگەى خۆیەتى واتە: دەلیم کاریگەرى جەنگى بەدر پىکھاتووہ لە چەند خال و میحوەرێک کە بووہ ھۆکاری گۆرانکاری لە سەردەمى پىغەمبەرەوہ تا ئەمپۆ و تا پۆژى قیامەت ئەویش بریتیہ؟

خالى یەکەم: لەدایک بوونى ئوممەت و دەولەتى ئىسلامى و سەرورەىەکانى. ئەم کاریگەریہ زۆر گەورە بوو دامەزراندنى دەولەت و ئوممەت بەسەرکردایەتى پىغەمبەرى خوا ﷺ لەسەر شانى سوپای بەدر، ھاوہلان پىگەیشتن ھۆکاری سوپای سەرکەوتوو کامانەن، لیکۆلینەوہیان لەسەر کرد لەبوارى مەیدانى و تىگەیشتن یەک خال لەو سىفاتانە فەرماوش بکەن سەرکەوتن نایەت پىچەوانەى پرووئەدات کە شکستە.

پاشان بووہ پێوہرو شایەت بۆ سوپای موسلمانان بەگشتى لەھەموو سەردەم و زەمانیکدا ئەگەر سىفاتەکان پەیدا دەکەیت حالىان وەکو ھاوہلانى بەدر دەبیت و فەزڵ و منەتى خواى گەورەىە بەسەر موسلمانانەوہ بۆ ئەم سىفاتانە کە زانیمان.

لەدواى ئەم جەنگە ھەموو نیوہدووورگەى عەرەبى تا رادەىەک ولاتانى دراوسى دەیانەوى لە ھەوالى موسلمانان بزائن ھەموو لە دەولەتى ئىسلامى و موسلمانان و ئىسلامیان دەپرسى، کین و چین و داواى چى دەکەن، پىشتەر خەلکى وایان دەزانى جەنگى ناوخۆ ھەىە لەشارى مەککەدا لەنتیوان عەشیرەتەکان، بەلام ئیستا رەوشەکە گۆراوہ ھەموو لە ئىسلام دەپرسن، گومانى تیدا نییە ئەمەش دەبیتە ھۆکاری کردنەوہى دلەکان و ھیدایەت وەرگرتنى خەلکىکى زۆر بەو ھۆکارە کاریگەرى ئىسلامیان زانى و بوونە موسلمان، کاریگەریہ گەورەکە وا رەنگیداوہ ئیستا لەنیو نیوہدووورگەى عەرەبى دەولەتى ئىسلامى و ئوممەتەکەى ناسراون خاوەنى سەرورەى و پێز و ئىحتیرام و ھەییەتن.

خالی دووهم: کاریگه‌ری له‌سه‌ر خه‌لکی شاری مه‌دینه به‌گشتی و موسلمانانه‌کانی به‌تایبه‌تی که‌هه‌والی سه‌رکه‌وتنی موسلمانان گه‌یشته شاری مه‌دینه، خه‌لکی زۆر خوش‌حال بوون هه‌ست و سۆزو شادی به‌ سه‌رکه‌وتنه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێانه‌وه دیار بوو، ئه‌وه‌ی که به‌شدار نه‌بوو زۆر په‌شیمان بوو که له‌م سه‌رکه‌وتنه گه‌وره‌دا به‌شدار نه‌بووه، خه‌لکی شاری مه‌دینه له‌ده‌وری موژده‌ده‌ره‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که نارديه‌وه کۆبوونه‌وه، ئه‌ویش (زه‌یدی کۆری حارس) بوو، هه‌والی سه‌لامه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و سوپای سه‌رکه‌وتووی دایه خه‌لکه‌که، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سێ شه‌و و سێ پوژ وه‌کو که‌لتووری ئه‌و سه‌رده‌مه له‌ خاکی به‌دردا مایه‌وه، چونکه سوپای سه‌رکه‌وتوو ده‌بوو ئه‌و ماوه‌یه له‌ جێگه‌ی جه‌نگه‌که‌یدا ب‌م‌ی‌ن‌ی‌ته‌وه، ئه‌وه‌ش مانای ئه‌وه‌یه که سوپاکه ترسنۆک نییه، به‌ته‌واوه‌تی سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌ست ه‌ب‌ناوه.

دوای سى رۆژ پىڭخه مبهرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم گه پايه وه شارى مه دينه و خه لكى پيشوازى گه رميان كرد له پىڭخه مبهرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم و سوپا كهى، زۆر پىك له خه لكى داواى لىبووردنيان له پىڭخه مبهرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم كرد كه په بيان نه بر دوه شه ر رووبدات، به لكو وايان زانيووه ته نها بو رىگه گرتن له قافلّه كه ده رچوون، راستگو بوون له گه ل پىڭخه مبهر صلى الله عليه وعلى آله وسلم و خوشياندا، چونكه به ته ماى جهنگ نه بوون، له نيو ئه وانهدا كه پيى وانه بوو جهنگ رووبدات (ئوسه يدى كورى حه زير) بوو ها ته خزمه تى پىڭخه مبهر صلى الله عليه وعلى آله وسلم و فه رمووى: ئه ي پىڭخه مبهرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم سوپاس بو خوا كه سه ركه وتووين، خواى گه وره دل و چاوى بهم سه ركه وتنه شادى و خوشى پى به خشين، سويند به خوا ئه ي پىڭخه مبهرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم نه مزانى جهنگ رووده دا، ده نا حه تمه ن له گه ل جهنابت ده رده چووم، دژى دوژمنه كانمان ده بووموه، له به دردا، ته نها وا په يم برد كه بو كاروانه كه ده رچوونه. پىڭخه مبهرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم فه رمووى: راست ده كه یت.

ئەم سەرکەوتنە کاریگەری وای خستە دلی ئەنسار و موهاجیرەکان کە بەشدار نەبوویوون، خۆزەگیان دەخواست کە بەشدار بوونایە، پۆچی جیهاد و قیتال لەنێوانیاندا بلیتسە ی سەندبوو، ئاواتە خوازی جەنگیکێ تر بوون لەگەڵ دوژمنەکانیاندا، کاریگەرییەکی زۆر باش و ئەرێنی لەسەر موسلمان دروست کرد.

خالۏ سۏٓٓهٓ: كاریگه‌ری خراب و نه‌ریتی زوٓری دروست‌كرد له‌سهر موشریكه‌كانی شاری مه‌ككه كه هه‌واله‌كه‌یان بیست نازاری گه‌یاند ه‌ دلی هه‌موویان بووه باسوخواسی ناو خه‌لكی و ته‌نانه‌ت هه‌ندیک ههر بروای نه‌ده‌كرد.

که رامهت و عیزهتی قورهش که وته نیو خاک و قووراو، به ته و او هتی هه بیه تی نه ما له کاتیکدا قورهش هه موو عهره ب لئی ده ترسا، هه موو هۆزه کانی عهره ب ریزیان له قورهش ده گرت، به لām له دوای به در که رامه تیان پرووشا و به و چاوهی جارن ته ماشا نه ده کران، (۷۰) که سیان لئ کوژرا و (۷۰) که سیشیان لئ به دیل گیرا، جگه له سه ده ها بریندارو بهر که و ته ی جهنگ، نه وهشی که کوژراوه هه مووی قیاداتی گه و ره ی قورهش، فیرعه ون و تاغووته کانن، له وانه نه بو جه هل له عنه تی خوی لئیت، وه لیدی کوری موغیره، عوتبه ی کوری په بیعه، شه بیه ی برای و وه لیدی کوری، نه زری کوری حارس، عوقبه ی کوری نه بی موعیت، ئومه بیه ی کوری خه له ف و زۆری تر له قیاداتیان که هه وāl گه یشته شاری مه که که بروایان نه ده کرد.

کاتیک هه وāl که له رینگه ی (حه سیمانی کوری عه بدوللای خوزاعی) گه یشته وه شاری مه که لئیان پرسی هه وāl چیه؟

ئه ویش وتی: نه بو جه هل، عوتبه، شه بیه، وه لید، نه مه و ناوی هه موو قیاداتی قورهش که کوژراون وت کاتیک له قسه کانی ته واو بوو (سه فوانی کوری ئومه بیه ی کوری خه له ف) وتی: سوئند به خوا نه و قسه یه راست نییه و ناچیتته عه قلنه وه، کردی به گالته و وتی: من نه چووم بو جهنگ بزانه نالیت سه فوانیش کوژراوه!

که وای وت: حه سیمان تو ره بوو وتی: نه وه سه فوانه دانیشتوو و قسه ده کات، به لām سوئند به خوا باوک و براکه ییم بینی که چۆن کوژران.

هه وāl که وه کو زه مینلهرزه وابوو بۆیان، وه کو هه و ره برووسکه لئیدان و هه موویان تووشی شوک بوون، وتیان: په له مه که ن با که سیکی تر بیجگه حه سیمان بیت له و ده پرسین.

چاوه پروانی هه وāl هینه ریکی دیکه یان ده کرد، بو نه وه ی هه وāl پاست و دروست و یه قینیان پئ بگات، بروایان نه ده کرد له پۆژیکدا نه و هه موو سوارچاکه ی کوفر بکوژریت، پاشان ئامۆزایه کی پئغه مبه ری خوا ﷺ که له جهنگه که دا به شدار بوو، ناوی (نه بو سوفیانی کوری حارس) بوو برای (عوبه دلوللای کوری حارس) نه وه ی یه که م جار بینی، (نه بو له هه ب) بوو وتی: وه ره بزانه چیت پئیه له هه وāl چی پروویداوه، که سه که م؟! (چونکه نه بو له هه ب ترسنوک بوو ده رنه چوو بو جهنگی به در) (نه بو سوفیانی کوری حارس کوری عه بدولموته لیب) وتی: دوای نه وه ی که پروو به پرووی سوپای ئامۆزای من و برازا که ی تو بووینه وه هیچمان پئنه کرا، پشتمان تیکردن نه وانیش به ئاره زووی خۆیان ده یانکوشتین و نه سیریان ده کردین. ئیمه ش هیچ توانامان نه بوو پاشان پرسته یه کی زۆر سه رسوپهینه ری وت که گوایه لومه ی هیچکام له سوپای کافران ناکات، له بهر نه وه ی خه لکیک له جهنگه که دا

ده‌جه‌نگین هه‌موو سپی بوون، ئه‌سپه‌کانیان جوانترین په‌نگی مارۆنی بوون، ئه‌و خه‌لکه‌ سپیه‌ی که ده‌جه‌نگین له‌ ئاسمان و زه‌وییه‌وه‌ بۆیان ده‌رده‌چوون، هیچ شتیک له‌به‌رده‌میان خۆی نه‌ده‌گرت!

ئهبو سوفیان به‌و شێوه‌ راشکاوه‌ بۆی باس کردن، که‌چی ئیمانیان نه‌هیتنا و گویان بۆ نه‌گرت، تا له‌نیۆ مه‌جلیسه‌که‌دا که‌سیکی تیدا بوو موسلمان بوو، به‌لام خۆی ئاشکرا نه‌کردبوو، ناوی (ئهبو رافیع) بوو خزمه‌تکاری عه‌بباسی مامی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو.

عه‌بباسیش به‌ دیل گیرابوو له‌ ده‌ستی موسلماناندا بوو، ئه‌و هاواری کرد سویند به‌خوا ئه‌وانه‌ فریشته‌ بوون، دووجار به‌ده‌نگی به‌رز دووباره‌ی کرده‌وه‌. ئهبو رافیع خۆی ده‌لیت: ئهبو له‌هه‌ب ده‌ستی به‌رز کرده‌وه‌و کیشای به‌ ده‌موچاومدا تا پریکرد له‌ خوین به‌رده‌وام بوو له‌ پیداکیشانم، منیش که‌سیکی لاواز بووم له‌ زه‌ویدا که‌وتم، ئه‌و هه‌ر لییده‌دام تا دایکی فه‌زڵ هات واته‌: خیزانی عه‌بباسی کۆری عه‌بدولموتهلّیب، ئه‌ویش هه‌ر موسلمان بووبوو، به‌لام خۆی ئاشکرا نه‌کردبوو، که‌ بینی لیم ده‌دا گوچانیکێ درێژی هه‌لگرت، کیشای به‌سه‌ری ئهبو له‌هه‌ب، سه‌ری پریکرد له‌ خوین و پالی نا به‌ ئهبو له‌هه‌به‌وه‌ و وتی: ئه‌وه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی لێره‌ نییه‌ ئاوا لێی ده‌ده‌ی؟

جا ئهبو له‌هه‌ب پیاویکی زۆر ترسنۆک بوو، هیچی نه‌وت زه‌لیل که‌وت، دوا‌ی حه‌وت پۆژ له‌و پرووداوه‌ ژیا و ئه‌و گوچانه‌ی که‌ دایکی فه‌زڵ کیشای به‌سه‌ریدا تووشی نه‌خۆشی (عه‌ده‌سه‌) یاخود (قورحه‌)ی کرد که‌ جوړیکه‌ له‌ خیزانی نه‌خۆشی تاعوون، که‌سوکار و کۆره‌کانی چالێکیان بۆ هه‌لکه‌ندو دوا‌ی سێ پۆژ له‌ حه‌وت پۆژه‌که‌ به‌داریکه‌وه‌ به‌ستیانه‌وه‌ تاوه‌کو مرد و خستیانه‌ نیۆ چاله‌که‌.

هه‌موو قۆره‌یش لۆمه‌ی کۆره‌کانیان ده‌کرد که‌ بۆچی به‌و شێوه‌یه‌ فریانی داوه‌ته‌ ده‌ره‌وه‌، له‌ماله‌وه‌ له‌سه‌ر جێگه‌ نه‌مردوووه‌، له‌ وه‌لامدا وتیان: ئیمه‌یش تووش ده‌بووین؟

پاشان خه‌لکی وتیان: باوکتان بشۆن له‌و چاله‌ ده‌ری به‌پینه‌وه‌ نه‌یانکرد، به‌ چه‌ند کۆیله‌یه‌ک بردیان بۆ شاخیکێ به‌رز له‌وێ چالێکی دیکه‌یان بۆ هه‌لکه‌ندو به‌به‌ردو خۆل پریان کرده‌وه‌، ئه‌وه‌یش کۆتایی ئهبو له‌هه‌ب بوو، ژنه‌که‌شی چوو بۆ دار کۆکردنه‌وه‌ ئه‌و داوه‌ی به‌ شان هه‌لیده‌گرت له‌ ملی ئالو خنکاندی!

﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۚ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ ۚ وَمَا كَسَبَ ۚ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۚ﴾
وَأَمْرًا تُهْرِمَالَةَ ۚ خَمَلًا أَلْطَفَ ۚ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۚ﴾ [المسد].

ئیت کیشهی زۆر له سهه موشریکه کانی مه ککه که له که بوو، کیشه له دوای کیشه
پرووبه پرووی ئه و کۆمه لگه یه ده بوویه وه له وانه:

یه کهم: کیشهی سیاسی: قورپه یه هه موو غیرهت و که رامهت و پێزی خۆی له ده ستدا،
له ئیو هه موو عه ره به کاندای له ناوچه که دا به گشتی.

دووهم: کیشهی کۆمه لایه تی: مال نه ما له ئیو قورپه یه دا بریندار و کوژراوی یه ک یان
دووایی نه بیته.

سییه م: کیشهی ئابووری: گه وه ترین کیشهی قورپه یه بوو، هه موو پشت و په نای ئابووری
قورپه یه بازرگانی بوو، له ئیوان شام و یه مه ندا، به هاوین و زستان ده بوو دوو کاروانی گه وه
به شامدا برۆن، ده و له تی به هیزی پێغه مبه ری خوا ﷺ کۆنترۆلی هه موو
ناوچه کانی شامی کردبوو، له هاتن و چووندا پێگری ته واوی کردبوو له چوونی بازرگانی
قورپه یه بۆ شام، هه موو بازرگانی شام له ده ست بازرگانی مه ککه ده رچوو. ئه مه ش کاریگه ری
خۆی ده بیته له سه ر بازرگانییه که ی، چونکه قورپه یه زنجیره ی په یوه ندیاری بازرگانی بوو له
یه مه نه وه بۆ شام که ره سته ی ده برد، به پێچه وانه شه وه له شامه وه که ره سته ی بۆ یه مه ن ده برد
که پێگه یه ک له شام داخه ریت به دنیاییه وه پێگه ی یه مه ن هیه ئه رزی نامیت بۆ قورپه یه،
بازرگانییه که به ته واوی وه ستا و بێجگه له وه ی که له مه حره ز و سیه ی (نه خله) کاروانتیک
گه وه ی قورپه یه ده سته به سه ردا گیرا، راسته کاروانه که ی ئه بو سوفیانی کوپی حه رب
ده رچوو، به لام پێگه ی چوونیان بۆ شام لێ به ستر.

ئه مه ش بارو گوزه ره کانی شاری مه ککه بوو له دوای جهنگی به در، به دنیاییه وه خه لکی
شاری مه ککه ش هه روا بێده نگ نابن له دوای ئه و هه موو کوشتار و زه ره رو زیانه ی لێیان
که و توه.

خالی چواره م: کاریگه ری ئه نفال و خۆشویستنی دنیا و په وشتی هاوه لانی تیکدا، هوکاری
ده سته کوهت و ئه نفال و غه نیمهت هاوه لانی دنیا چوه دلیانه وه، خه ریک بوو جهنگی ناوخوا

دروست بڼ. ټهم ره وښه هاوه ټی به رڼز عوباده ی کوړی سامت - په زامه ندی خوی له سهر بیت-
بو مان باس ده کات ده ټی: که ده سته کوت و ټه نفال هات ټه خلاقی هه مو مانی ټیکدا. ١٠٧

له کاتیکدا خوی باسی سیفاتی سوپای سهرکه وتوو ده کات که خاوه ن سیفاتی جوان و
گه ورهن، به ټام ده ټی: که ټه نفال هات ټه خلاقمان ټیکچوو.

ټینجا با بزاین چیروکی ټه نفال چیه؟

له دوی کو تایی هاتی جه وه ی یه کهم له جهنگ و غه زوه ی به در، سهره تایی ده رکه وتنی
سهرکه وتنیکی زور به هیز بوو بو موسلمانان. مو شریکه کان ورده ورده له مهیدانی جهنگدا
هه لده هاتن، هه رچی شتومه ک و که لوپول و خواردن هه بوو له دویاندا به جیم، به هه موو ټه و
شته ده وتریت: ټه نفال.

واته: ده سته کوتنی جهنگ بو ټهم حاله پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ سوپاکه ی کرد
به سی به شه وه، به شی یه کهم مه فره زه یه کی کهم بوو له ده وری پیغه مبهری خوا
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ کو بوونه وه، له وه ی نه وه ک یه کی کهم له مو شریکه کان له پر زهره به
پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ بگه یه نی و بیکوژیت.

به شی دووهم زورینه بوون و شوین سوپای هه لاهاتوی قوره یش که وتن، به شی سیهم
سهرقالی هه لگرتنه وه ی ده سته وته کان بوون، که له دوی سوپای شکستخواردوی قوره یش
به جیمابوو (ټه نفال) یاخود (غه نیمه) له م باره وه هیچ حو کمیک خوی دانه به زیوو، ټه وانه ی
که که ره سته کانیا ن کو کرده وه له گه ل ټه وانی تر دا رای جیاواز که وته ټیوانیا ن، ده یانوت: ته نها
ټیمه خاوه نی ټه و ده سته وته نه ین، ټه وانه ش شوین دوژمن که وتبوون وتیان: ټیوه حقه ی
ټه و تان نییه، به لکو هه موو بو ټیمه یه چونکه ټیمه شوین سوپای قوره یش که وتووین و
راومان ناون.

ټه وانه ی پاسه وانی پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ بوون وتیان: ټیمه یش خاوه نین، چونکه له
ده وری پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ بووین، بو ټه وه ی ټیغ تیا ل نه کریت، به م شیوه یه له نیو
خویاندا بووه ده مه قاله و جوړیک له دهنگ به رز کردنه وه و راجیایی.

١٠٧ - (فَكَانَ عِبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ - فِيمَا بَلَغَنِي - إِذَا سُئِلَ عَنِ الْأَنْفَالِ، قَالَ: فِينَا مَعْشَرٌ أَهْلُ بَدْرٍ نَزَلَتْ،
حِينَ اخْتَلَفْنَا فِي الثَّقَلِ يَوْمَ بَدْرٍ، فَانْتَزَعَهُ اللَّهُ مِنْ أَيْدِينَا حِينَ سَاءَتْ فِيهِ أَخْلَاقُنَا، فَرَدَّهُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ؟ فَقَسَمَهُ
بَيْنَنَا) السيرة النبوية لابن هشام، ج ٢، ص ٣٣٩.

پۆیسته ئه وه بلیم ماکوانی برام مانای ئه وه نییه ئه وه سوپایه هه موو پیکهاته کانی سوپای
سه رکه و تووی تیدایه، به لام هه له ناکه ن ئه وانه هه موو مروفتن و هه له ده که ن، پیغه مبه ری خوا
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ ده فهرموویت: هه موو مروفتیک خاوه نی هه له یه، باشتین مروفت ئه وه یه که
هه له ده کات، هه ست به هه له که ی خوی ده کات و ده که ریته وه بو لای خوی گه وه و تۆبه
ده کات.^{۱۰۸}

به لێ ئه م ئیختیلاف و خیلافه گه وه یه که وته نێوانیان، دوا ی سه رکه وتن هه موو هه زیان
به ده سته که وت بوو، ئه مه ش حاله تیک ی زۆر سروشتی یه که دنیا خۆشه و یسته، گوماغان له وه
نییه که ئیمانداران له جه نگه که دا له پیناوی قیامه تیان ده جه نگان، داوا ی مه رگیان ده کرد بو
ئه وه ی له ئاخیره تدا خۆشه خه ت بن، که سه رکه وتن هات ژیان و خۆشی ژیان سه ری لێدانه وه،
سیژده سال له شاری مه ککه له ژێر ئازار و ئه شکه نجه و جوړه ها نا په حه تی برسیتی و تینویتی و
ده ربه ده ریدا بوون و فه قیری زۆریان چه شتوو، له شاری مه دینه ش له و په ری نا په حه تی و
نا هه مواریدا بوون، به ئه نسارو موها جیره وه شاریکی هه ژارو بیده ره تان بوون. یه که مجار بوو
ئه وه هه موو ده سته که وت و ئه نفاله ده بینن، ئیتر له مه دینه له حاله تی هه ژاری و نه داریدا
بوون تا راده یه ک، پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ له نزا و دو عایه کیدا ده فهرموویت:
خودایه ئه وانه ی له که لمان هه موو برسین تیریان بکه، پێ په تین هه لیا نبگره، که چیت
روو توره جال نه بن، بێ جلوه رگن خوا یه دایا نیۆشه.^{۱۰۹}

ئێستا وا له خاکی به دردا ده سته که وتیک ی یه کجار زۆر که وتۆته ده ست موسلمانان،
هه موویان موحتاجن بو ئه وه ده سته که وتانه ی له و نیوه نده دایه که خه ریکی ده مه قاله و
سه رقالی دنیا بوون، قورئان دابه زی له سه ر چۆنییه تی دابه شکردنی ده سته که وت و
غه نیمه کانیان، به لام پێش وه خه ت وانه یه کی وایان وه رگرت که زۆر گرنگ بوو تیبگه ن که
ئه نفال و غه نیمه ت شتیکی قیزه و نی دنیا یه، خواناسی و ته قوا گرنگتره.

۱۰۸ - كُلُّ ابْنِ آدَمَ خَطَّاءٌ ، وَخَيْرَ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ (أخرجه أحمد (۱۹۸/۳) ، رقم ۱۳۰۷۲).
۱۰۹ - (اللَّهُمَّ إِنَّهُمْ حُقَاةٌ فَأَحْمِلْهُمْ اللَّهُمَّ إِنَّهُمْ عُرَاةٌ فَأَكْسُهُمُ اللَّهُمَّ إِنَّهُمْ جِيَاعٌ فَأَشْبِعْهُمْ) أبو داود برقم
(۲۷۴۷).

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿١﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢﴾ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنَ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿٣﴾ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَافُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤﴾ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ﴿٥﴾ لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٦﴾ [الأنفال]

واته: ئەى موحه‌مه‌د ﷺ پرسیارت لى ده‌که‌ن له‌باره‌ى ده‌سته‌که‌وته‌کان تو بلى هه‌موو ده‌سته‌که‌وته‌کان ه‌ى خوا و پى‌غه‌مبه‌رن، که‌واته له‌خوا بترسن و چاک‌سازى له‌نیوانى خو‌تاندا بکه‌ن، فه‌رمانبه‌ردارى خوا و پى‌غه‌مبه‌ره‌که‌ى بن ئە‌گه‌ر ئیوه ئیماندارن، بى‌گومان ئیماندارانى راسته‌قینه ته‌نها ئە‌هوانه‌ن (به‌که‌م) کاتیک ناوى خوا برا دله‌کانیان ده‌ترسیت و ده‌هه‌ژیت، (دووهم) کاتیکیش ئایه‌ت و فه‌رمانه‌کانى ئی‌مه‌یان به‌سه‌ردا بخو‌تریت‌ه‌وه ئە‌وه ئیمان و باوه‌ریان زیاد ده‌کات، (سی‌یه‌م) له‌هه‌موو کاروبارى‌که‌دا پشت به‌ په‌روه‌ردگاریان ده‌به‌ستن، (چواره‌م) ئە‌هوانه‌ى نو‌ژه‌کانیان به‌چاکى ئە‌نجام ده‌ده‌ن، (پى‌نجه‌م) هه‌ندیک له‌و رزق و رۆزیه‌ى پى‌مداون ده‌یه‌خشن و سه‌رفى ده‌که‌ن، ئا ئە‌هوانه‌ خو‌یان ئیماندارانى راسته‌قینه‌ن چه‌نده‌ها پله و پایه‌ى به‌رزیان بۆ هه‌یه له‌لای په‌روه‌ردگاریان لی‌خو‌شبوون و رزق و رۆزى هه‌میشه‌یى له‌گه‌ل پێ‌ژدا.

هه‌موو ئایه‌ته‌کان جو‌ریک بوو له‌توره‌یى خواى، یاخود جو‌ریک له‌ لۆمه‌کردن که ئیوه له‌پى‌ناو خواى گه‌وره ده‌رچوون بۆ خیرا دلتان بۆ دونیا گو‌را، ده‌سته‌که‌وته‌که‌ى سه‌رکه‌وتنى‌کى گه‌وره‌تان به‌ده‌ست هیناوه، به‌هو‌کارى بى‌رک‌دنه‌وه‌تان له‌ قیامه‌ت و له‌ ئاخیره‌ت، بۆ هه‌ندیک ئە‌نفال له‌ده‌ستى مه‌ده‌ن با سه‌رکه‌وته‌که‌تان له‌کیس نه‌چیت، ئە‌م ئایه‌ته‌ دابه‌زیه سه‌ر مو‌سلمانان به‌وه‌ى که خیرا گو‌یى‌ستى بوون گه‌رانه‌وه بۆ لای خواى گه‌وره، روشد و تی‌گه‌یشتیان بۆ گه‌رانه‌وه و ئە‌وکات سه‌رله‌نو‌ئى یه‌کیان گرته‌وه براهه‌تییان نو‌ئى کرده‌وه، پازى

بوون به فرمانی خوی پروهردگار، فرمانی خوا و پیغمبهری خویان صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ نه شکاند.

موسلمانان له به دردا هموو مروف بوون، وتمان مروفیش هه له دهکات وهک هه مروفیک به گشتی، به لام که به ثایه تی قورئان بیرت خسته وه خیرا ده سته جی بو فرمانی خوی گه وره گهردن که چ ده بیت، به لام له زور جیکه ی تردا هه مان هه له دهکات و ناگه پنه وه بو لای خوی پروهردگار، خوی پروهردگار شکستیان پی ده هیئی، چونکه نه نفال و دنیا و پاره و سهروته و سامان، به لاو موسیبه ته له داهاتوودا زیاترمان بو درده که ویت، له جوری به لا و موسیبه ته کان. له به دردا هموو موسلمانان پازی بوون به فرمانی خوی پروهردگار.

عوبادهی کوری سامت ده لی: پیغمبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ خومس-ی بو ده وله ته که ی هه لگرتوو، چوار به شی خومس درایه سوپاکه، واته: نه گهر هه موو ده سته که وته کان بکریت به پینج به ش، له نیو نه و پینج به شه دا پینج به شی تری لی جیا ده کریته وه، ته نها پیغمبهری صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ به شیک له پینج به شه جیا کراوه که ده بات، واته: نزیکه ی 5/1 بر، نه وهی تر به دادپه روهری به سهر هه موو سوپاکه دا دابه ش کرا، نه وهی که حه قی ده وله ت بوو پیغمبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ حه قی هه بوو چون دابه شی دهکات، نه مه ش تا رۆژی قیامهت یاساو حوکمی ده سته که وته، به و شیویه دابه ش ده کریت، واته: چوار خومس بو سوپایه ته نها خومس یک بو ده وله ته، هه لبه ته نه و یاسایه له فیهی ئیسلامیدا شیکاری زیاتری بو کراوه.

نه کاریگه ریه زور گرنگه وانه یه که بو موسلمانان له داهاتوودا له بیران ده چیت وه تووشی شکست و به لا و موسیبه ت ده بن به هوکاری هه مان کردار.

خالی پینجه م: کاریگه ری به در بووه هوکاری نه وهی که موسلمانان ناوچه یه کی زور به فراوان له نیوه دوورگه ی عه ره بیدا کۆنترۆل بکه ن.

موسلمانان توانیان پانتاییه کی زور ناوچه یه کی زور له نیوه دوورگه ی عه ره بی بخرنه ژیر پکیفی خویان، نه و ره وشه ش له مه فره زه و سیه که ی زهیدی کوری حاریس دا زیاتر درده که ویت.

له دوی جهنگی به در موسلمانان ده ستیان گرت به سهر ته وای باکووری مه که که ی موکه ره مه و پیکای شام، زوربه ی پیکاکانی شام له سهر قورپیش داخرا بوو، بیران له وه ده کرده وه بو شاری مه که که زور ترسناک بوو، شاده ماری داهاتی نه و شاره بازرگانی بوو

به تاييه ت له گه ل شامدا، گه وره پياواني قوره يش هه لسان به نه نجامدانی کۆبوونه وه يه ک له نيتو دارنه دوو دا که په رله مانی قوره يش بوو، بۆ ئه وه ي بزانی چی بکه ن؟

سه فوان له نيتو کۆبوونه وه که دا دهستی کرد به قسه کردن، چونکه بۆ سالی داهاتوو ده بوو ئه و سه روک کاروانی بازرگانی قوره يش بېت، ئه و سه رکردايه تی ده کات وتی: موحه ممه د صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ و هاوه لانی هه موو پښگا کانیان لی ته نیوین و کویره پښگه يه کیشیان بۆ نه هیشتووینه ته وه، نازانم چی بکه ين، هاوه لانی ئه و که ناری ده ریای سوور جیناهیلن و به ته واوی ده ستیان به سه ر ئه و ناوچه يه گرتوو، خه لکی ناوچه يه که ناری ده ریا هه موو له گه ل ئه وانندان و زۆر به یان موسلمان بوون، جا نازانم چ پښگا و کام پښگا بگرینه بهر، خو ئه گه ر هه ر له ماله وه دا بنیشین ئه وه دلنایان هه موو سه رمایه که مان ده خوین هیچمان بۆ نامنیتته وه! خو شمان له ناو ده چین، چونکه ژیاغان له م شاره دا له هاویندا بازرگانییه له گه ل شام و له زستاندا له گه ل یه مه ن.

له مه جلیسه که دا (ئه سه وه دی کوری عه بدولموته لیب) هه لسا و به سه فوانی وت: ئه وانه ی ئاماده ی کۆبوونه وه که بوون واز له پښگه ی شام به یتن، له پښگه ی که ناری ده ریای سوور به لکو له عیراقه وه بروات بۆ شام!

ئه و پښگه يه ش زۆر دوور و درېژه و ده بێ به نيتو هه موو بیابانی نه جد دا پښگا بېریت، به پوژه لاتی شاری مه دینه دا تپه پريت، ئه ویش پښگه يه کی زۆر گران و ناړه حه ته، قوره يش هېچ شاره زای ئه و پښگه يه نه بوو، ئه گه ر هه ر که س به و پښگه يه دا پښگای بکردايه ده بوو ده لیلتيکی چاوکراوه و وریای له گه ل بېت تا ده گاته شام.

له کۆتاییدا قوره يش ئه و پښگه يه ی هه لېژارد ده لیلتيکی چاوکراوه و وریایان په یدا کرد به ناوی (فوراتی کوری حه یانی) له هوژی (به نی به کر کوری وائیل) بوو. کاروانی قوره يش به سه رکردايه تی سه فوانی کوری ئومه يیه ی کوری خه له ف ده رچوون بۆ شام له و پښگا نوییه وه، زۆر به خیرایی ده زگای هه والگری پښغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ زانیان ئه و کاروانه به پښگه ی عیراق دا تپه ر ده کات بۆ شام، پښغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ ده سته جی سريه يه کی پښکھینا به سه رکردايه تی زه یدی کوری حارس ژماره ی سريه که بریتی بوو له (۱۰۰) سوار، به په له که وخته پښ، بۆ پښگه گرتن له و کاروانه ی قوره يش، زۆر به زوو یی گه یشتنی و کاروانه که یان گرت. سه فوانی کوری ئومه يیه هه لھات و کاروانه که ی به جپه یشت، ئه وه ی له گه لیبوون هه مووی هه لھاتن ده ليله که یان به دیل گیرا، هه موو کاروانه که به ته واوه تی که وخته ده ست سريه که ی پښغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ که که ره سته و شتومه کی زۆری له گه ل

خویدا هه لگرتبوو، پیکهاتبوو له قابو قاچاگی زیوو که رهستهی ناو مآل که مه زهنده دهکرا به ۱۰۰ ههزار دیناری ئالتوون، له گه ل فورپاتی کورپی هه یان هینایانه وه بۆ شاری مه دینه، پاشان فورپاتی کورپی هه یان موسلمان بوو و بووه هاوه لی به پریزی پیغه مبهری خوا ﷺ ئەو نه کسه و موسیبه ته دیسان به سهر قوره یشدا هاته وه، له دواي به در گه وره ترین لی دانی ئابووری بهرکهوت له ریکه وتی (جهمادی کۆتایی) سالی سیتی کوچی پرویدا، واته دواي (۱۰) مانگ له غه زوهی به در.

بهو شپوهیه سوپای موسلمانان و دهوله تی ئیسلامی دهستی گرتبوو به سهر ئەو ناوچانه دا به گشتی، ئیتر قوره یش بیرى له وه کرده وه که هیرشیکى پاککه ره وه بکات بۆ شاری مه دینه، ئەوه ش پیشه کییه که بۆ جه نگیکی نوئی.

خالی شه شه م: پاشان له جهنگی به دردا موسلمانان (۷۰) دیلیان دهست به سهر کردبوو، نه یانده زانی چۆن مامه له له گه ل پیغه مبهردا ﷺ بکه ن، تا ئەم ساته وه خته هیچ یاسا و ته شرعی ک دانه به زى بوو لهو باره وه.

که واته: ماده م هیچ یاسا و رپسا و ده قنکی قورئانی و وه حى نییه لهو باره وه، بۆیه پیغه مبهری خوا ﷺ دهستی کرد به راویژ له گه ل وه زیر و راویژکاره کانیدا، مه جلیسیکی راویژکاری پیکهتینا له ئەبو به کر و عومه ر و سه عدی کورپی مو عازو... هتد - په زامه ندى خوا له سهر هه موویان بیت- بیگومان کومه لیکى زۆر له هاوه لان به شدار بوون.

راویژکاری به که م و وه زیری پیغه مبه ر ﷺ ئەبو به کر - په زامه ندى خواى له سهر بیت- فه رموو: ئەه ی پیغه مبه رى خوا ﷺ ئەوانه هه موو ئاموزا و که سوکارمان و عه شیره تیکین، من وای ده بینم فیدیە دى له هه موویان وه ربگرین و ئازادیان بکهین، به لکو له داها توودا خواى گه وره هیدایه تیان بدات و بینه ناو ئیسلام، بینه پشت و په نایه ک بۆمان.

ئەبو به کر - په زامه ندى خواى له سهر بیت- هه میشه لایه نى به زه یى و ره حمه تی به کاره یناوه، ماده م که سوکارن دهوله تی ئیسلامی پتویستی به پاره و سامانه ئازادیان بکه به پاره و سامان، له وه باشتره بیانکوژین. پاشان له وانه یه موسلمان ببن، بۆ به کافری مەرن، هه لپژاردەى ئەبو به کر به ته وای نزیك بوو له بیروپرای پیغه مبه رى خوا ﷺ چونکه پیغه مبه رى خوا ﷺ هه میشه لایه نى ره حمه تی زآل بوو به سهر لایه نى

هیزیدا، جا بۆیه پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌س‌ف و پیناسه‌ی ئه‌بو به‌کر به‌ به‌زه‌بیترین و به‌ره‌حمترین که‌س ده‌کات بۆ ئوممه‌ته‌که‌ی.^{۱۱۰}

پاشان پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ پروویکرده‌ عومه‌ری کورپی خه‌تاب -په‌زامه‌ندی خوای له‌سه‌ر بیټ- فهرمووی: تۆ چی ده‌لټی ئه‌ی کورپی خه‌تاب؟ عومه‌ر فهرمووی: ئه‌ی پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌وه‌ی ئه‌بو به‌کر ده‌فه‌رموویت من وای نابینم باش بیټ، وه‌رن با هه‌ر چه‌فتا که‌سه‌که‌یان بکوژین، ئه‌وه‌ی نزیکه‌ له‌تۆوه‌ جه‌نابت و عه‌لی بیانکوژن، منیش فلان و فلان ده‌کوژم، بۆ ئه‌وه‌ی له‌دلی ئیمانداراندا هیچ وه‌لائو خۆشه‌ویستییه‌ک بۆ موشریک له‌دلماندا نه‌بیټ و خۆشه‌ویستی خوا و پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌دلماندا بیټ، ئه‌مه‌ش پای عومه‌ری کورپی خه‌تاب بوو، پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌باره‌ی عومه‌ره‌وه‌ فهرمووی: قورسگیرترین که‌سی ئوممه‌ته‌که‌مه‌ له‌ به‌جه‌پینانی فه‌رمانی خوای په‌روه‌ردگار.^{۱۱۱}

ئهم دوو رایه‌ له‌نیو هاوه‌ل‌اندا په‌یدا بوو، هه‌ردووکیان له‌سه‌ر بنه‌مای خۆشه‌ویستی بۆ خوا و دین و شه‌ریعه‌ت و ده‌وله‌ته‌که‌ی پیڤه‌مبه‌ر ﷺ هاوه‌لانی کرد به‌ دوو به‌ش، زۆرینه‌ له‌گه‌ل پای ئه‌بو به‌کر بوون، عومه‌رو سه‌عدی کورپی موغاز ئه‌وانیش خاوه‌نی پای دووهم بوون، هه‌ردوو لاشیان زۆر له‌یه‌ک جیاواز بوون، یه‌کیک ده‌لټ: فیدییه‌ وه‌ربگیرن، ئه‌وی تر ده‌لټ: هه‌موو دیله‌کان بکوژین.

عومه‌ر خۆی ده‌فه‌رموویت: پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ راکه‌ی ئه‌بو به‌کرپی په‌سند کرد، راکه‌ی منی فه‌رامۆش کرد، پاشان فیدییه‌ی لټ وه‌رگرتن، بۆ به‌یانی چووومه‌ خزمه‌ت پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ و ئه‌بو به‌کرپی سدیق، هه‌ردووکیان ده‌گریان وتم: بۆچی ده‌گرین؟ چی پروویداوه‌ ئه‌ی پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ بۆچی خۆت و هاو‌پ‌یکه‌ت به‌و شیوه‌یه‌ ده‌گرین به‌منیش بلټن، با منیش له‌گه‌لتاندا بگرم. خۆ ئه‌گه‌ر گریانم نه‌هات، بۆ گریانه‌که‌تان هه‌ر ده‌گریم.

ته‌ماشای ئه‌و هه‌ست و سۆز و خۆشه‌ویستییه‌تی نێوان هاوه‌ل‌ان بکه‌، به‌تایبه‌ت عومه‌ری کورپی خه‌تاب. پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمووی: ئه‌و هاوه‌ل‌انه‌ی که‌ ئاماژه‌یان کرد

۱۱۰ - (أَرْحَمُ أُمَّتِي بِأُمَّتِي أَبُو بَكْرٍ) أحمد (۲/۲۸۱، رقم ۱۴۰۲۲)، والترمذي (۵/۶۶۵، رقم ۳۷۹۱) وقال:

حسن صحيح.

۱۱۱ - (وَأَشَدُّهُمْ فِي أَمْرِ اللَّهِ عُمَرُ).

بۆ ئه وهی فیدییه له دیله کان وهربگریم، به لām پیم نیشان دراوه که ده بوو هه موویان لای ئه و
داره بکوژم، ئاماژه ی بۆ داره که کرد.^{۱۱۲}

ئجایه ته کانی (۶۷ و ۶۸) ی سووره تی ئه نفالی خوینده وه

﴿مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَصَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ
يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ﴾ [الأنفال]

واته: خو ئه گهر پر یارداده ی خوا نه بووایه له سه ر (ئهو شتانه ی که) وه رتان گرت (له به رانه ر
ئازاد کردنی دیله کانه وه) تووشی سزایه کی زۆر سه خت ده بوون.

پاشان فیدییه و پاره لێ وه رگرتن بووه ته شریع و موسلمانان ده توانن پاره و فیدییه یان لێ
وه ربگرن، خوای گه وه ره له سووره تی موحه ممه د ئایه تی چوار هوکمه که ی دابه زاند

﴿إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا أَتَخْتَمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فَإِمَّا مَثًّا بَعْدُ
وَأَمَّا فَدَاءٌ حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَا
بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَلُهُمْ﴾ [محمد]

واته: (ئهم فه رمانه بۆ کاتی پرو به پرو بوونه وه یه له گو په پانی جه نگدا) کاتیک گه یشتن
به وانه ی که بیبا وه رن، بیته ده ست لیان و له گه ردنیان بدن، (ئه گینا ئه وان ئیوه ده کوژن)،
(هه رکاتێ یه خسیریتان کرد) ئه وکاته په یمانی توندییان لێ وه رگرن و یه کیک له م دوو کاره یان
له گه لدا بکه ن: یان به پیا وه تی و منه تنان، یاخود (دیل به دیل) ئازادیان بکه ن، تا شه ر
ئاسه واری نامینیت، خوا خو ی ئه گه ر بیه ویت خو ی ده توانیت به سه ریاندا سه ربکه ویت، به لām
ده یه ویت هه ندیکتان به هه ندیکتان تاقی بکاته وه، به لām بیگو مان ئه وانه ی له پیتناوی خوا دا
شه هید بوون هه وڵ و کووشیان به زایه نادات.

هه رچه نده سه عدی کو ری مو عاز له نێو مه یدانی جه نگه که دا هاواری کرد با دیله کان
بکوژین، له نێو جه نگه که دا پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم ته ماشای سه عدی کرد که هاواری
ده کرد با دیله کان بکوژین پتویست ناکات ئه سیریان بکه ین.

۱۱۲ - ﴿فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَبْنِي لِلَّذِي عَرَضَ عَلَيَّ أَصْحَابُكَ مِنْ أَخَذِهِمُ الْفِدَاءَ لَقَدْ عَرَضَ
عَلَيَّ عَذَابُهُمْ أَذْنِي مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ شَجَرَةٍ قَرِيبَةٍ مِنْ نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ﴾.

ته نانهت پیغه مبهري خوا ﷺ فهرمووی: ئه ی سه عد وا ده بینم ئه و
ئه سیرکردنهت پێ خوش نییه که سوپاکه ده یكات؟

سه عد فهرمووی: به ئێ، ئه ی ره سولی خوا ﷺ هیچ پێم خوش نییه با
بیانکوژین ئه وانه سه رکرده ی کوفرن، کوشتیان باشته له مانه وه یان.

له کوژتاییدا رای گشتی موسلمانان له سه ر مانه وه ی دیله کان بوو و به فیدیه ئازادیان بکه ن
که قورئان دابه زی ئینکاری فیدیه که ی نه کرد، به لām کوشته که باشته خوای پهروه ردگار
برپاریدا فیدیه یان لێ وه ربرگرن، به لām کوشتیان باشته بوو، ئیتر موسلمانان برپاری خوای
پهروه ردگاریان هه لپژارد بۆ وه رگرتنی پاره له دیله کان، فیدیه که بریتی بوو له (۱۰۰) بۆ (۴۰۰)
درهم بۆ هه ریه ک له دیله کان، به گوێره ی ده وله مه ندی و هه ژاریان.

له نیوانی پیغه مبهري خوا ﷺ و عه باسی مامی که به دیل گیرابوو پروو داویکی
زۆر جوان و خوش پروویدا، هه رچه نده عه باس به زۆر هاتبوو بۆ جهنگ به نهیانی موسلمان
بووبوو، ئه مه ش ئه وه مان بۆ ده رده خات که له ده ولته ی ئیسلامیدا ره شوه و به رتیل و
خزمایه تی هیچ ئه رزشیکی نییه، بۆ نزیک و خزم و که سوکار و عه شیرت.

عه باس وتی: ئه ی پیغه مبهري خوا ﷺ من موسلمانته تی و ئیسلامه تییه که م
شاردبووه وه ئیتر بۆچی ده بیت فیدیه بده م؟

پیغه مبهري خوا ﷺ فهرمووی: خوای پهروه ردگار زانایه له سه ر ئیسلام
بوونه که ت، ئه گه ر ئه وه ی ده یلیت راست بیت خوای پهروه ردگار له سه ر ئیسلام بوونه که ت
پاداشت ده داته وه، به لām له پروو که شدا تۆ دوژمنمان بوویت و هاتیت بۆ دژایه تیمان و
جهنگایت، ده ی فیدیه ی خۆت و ئاموزاکانت بده (نه وه فله ی کورپی حارسی کورپی
عه بدو لموته لیب و عه قه یلی کورپی ئه بو تالیبی کورپی عه بدو لموته لیب)، حه لیفه که شت بده
به ناوی (عوتبه ی کورپی عه مر) به خۆته وه ده بی فیدیه ی ئه و سێ که سه ی ش بده ی ت!

عه باس وتی: ئه ی پیغه مبهري خوا ﷺ به لām ئه وه نده م نییه؟!

پیغه مبهري خوا ﷺ فهرمووی: ئه ی کوا ئه و پاره یه ی له گه ل دایکی فەزڵ
خسته چال و پیت وت: ئه گه ر له و سه فه ره م شتیکم لێ به سه رهات، ئه و پاره یه بۆ فەزڵ و
عه بدو للاً و قه سه می کورم؟!

عهباس وتی: سوئند به خوا ئه ی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ من دلنیا من دلیام تو پیغه مبهری خوات، نه و کاره ی کردوومه بیجگه له من و دایکی فهزل هیچ که سی تر نایزانی، حیسابی بکه بۆم له وانه شی له گه لمدان که بیست ئوقیه له سهروه ته که م بدهم.

پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: ئه و نیعمه ته خوی پهروه ردگار پی به خشیویت که له تو ی وهرده گرین.

بۆ ئه وه ی عهباس هیچ جوړیک له بیرکردنه وه ی بۆ دروست نه بیته له بهر خاتری برازا که ی ده بیه خشیته، بۆیه پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: ئه وه به خشی نی پهروه ردگار بۆ ئیمه له لایه ن تو وه، ئیر ئایه تی حه فتای سوره تی ئه نفال له باره ی عهباس دابه زی

﴿يَتَأْتِيَ النَّبِيَّ قُلُومٌ مِنْ أَيْدِيكُمْ مِّنَ الْأَسْرَىٰ إِن يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِيَكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ [الأنفال]

واته: ئه ی پیغه مبهر به و دیلانه بلن که له بهر ده ستدان، ئه گه ر خوا خیر له دل کانتاندا به دی بکات ئه وه زۆر له وه باشتان پښ ده به خشیته که لیتان وه رگیراوه، ئه گه ر باوه ر به ی ن لیتان خوش ده بیته، خواش لیخو شبوو میهره بانه.

پاشان عهباس له دوا ی ئه وه ی نازاد بوو ئه و فیدیه یه ی دام له جیاتی ئه وه که بریتی بوو له (۲۰) ئوقیه، خوی پهروه ردگار (۲۰) ئه وه نده ی پښ به خشی، هر هه موویان ده ست په نگین و خاوه ن پشه و کاسکار بوو، ئه و رووداوه ئه وه مان بۆ دهرده خات که پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ یاسا له سه ر هه موو که سی کدا پیاده ده کات، ته نانه ت عهباسی مامی، هاوه لان زوریان له لا سه یر بوو که هیچ په حمیک به عهباس ناکات، ئه نسا ر دلکی زۆر به به زه بیان هه بوو که عهباسیان بی نی به و شیوه یه فیدیه ی لښ وهرده گیرئ، ئه و مامه یه ی که خوشی ده ویست و له په یمانی عهقه به ی دووه مدا له پشتی وه ستاو زۆر نزیک بوو له دلی پیغه مبهری خواوه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وه کو ئه بو له هه ب نه بوو.

بۆیه ئه نسا ر به نی نه جاړ به و په ړی ئه ده ب و خوشه ویستی و ئیمانه وه هاتنه خزمه ت پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وتیان: ئه ی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عهباسی مامت بۆ ئیمه به جڼ به یل، ئه وه کوړی خوشکمانه و با فیدیه نه دات، هه رچو تیک بووه عه فووی بکه، به لام پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ په تی کرده وه، به لکو (۴۰۰۰) دره می لیوه رگرت و له هه موویان زیاتری لیوه رگرت.

ياخود عه باس به رزترين فيديهى دا به نازادكردنى خوئى و برازاو هاوپه يمانه كهى بۆ ئوهوى بېتته وانه يهك بۆ هه موو ده سه لاتداريک كه خزمایه تی و عه شیره تگه رایى وه كو جوړيک له به رتيل و ره شوه به کار نه هيتت.

رووداو يکى تر له نيو ئه سیره کاندای بریتى بوو له (سوهه یلی کوپى عه مر)، سوهه یل یه کيک بوو له سه رکده کانی قوره يش به وه ناسرابوو كه خاوه ن زمانیکى پاراوه و هانی سوپای قوره يشى ده دا بۆ جهنگو له به یان و قسه کردندا زۆر زمان پاراو بوو، ئه و کاته ی فیديه که یان هینا عومه رى کوپى خه تاب فهرمووی: ئه ی پیغه مبه رى خوا ﷺ با هه ردوو ددانى پیشه وه ی سوهه یل بشکیتنم بۆ ئه وه ی جاريکی تر قسه نه کات و خه لکی له ئیمه هان نه دا.

پیغه مبه رى خوا ﷺ نه یهشت کارى وا ئه نجام بدات، فهرمووی: ئه ی عومه ر به لکو خواى پهروه ردگار هیدایه تی بدات و ئه و زمان پاراویه ی بۆ ئیمه به کار بهیتت، رۆژيک له رۆژان له جیگه یه کدا كه ئاواتى پى بخوازیت.^{۱۱۳}

به راستى ئه مه ش روويدا دواتر سوهه یل موسلمان بوو، له کاتى هه لگه پرانه وه ی عه ره ب ئه و هوکار يک بوو له وه ی خه لکی مه ککه له سه ر ئيسلامه تی خويان مانه وه، و تاريکی بۆ خه لکی شارى مه ککه دا و هه موویانى هینایه وه نيو ئيسلام.

وتی: ئه ی خه لکی مه ککه! وا مه بن له کووتا که س بوون كه هاتنه نيو ئيسلام، ئه وه ل که شيش مه بن بۆ هه لگه پرانه وه له دینی خواى پهروه ردگار.

ئه مه وینایه کی که م بوو له فيديه ی دیله کان به پاره، هه نديک له دیله کان هه ژارو بى پاره بوون، پیغه مبه رى خوا ﷺ واى به باش زانى هه نديک له وان خوینده وار بوون (۱۰) موسلمان فیری نووسین و خوینده وه بکه ن، نازاد ده کرین، فيديه که یان فیرکردنى (۱۰) موسلمان له نووسین و خوینده وه، چونکه خوینده وارى له و سه رده مه دا زۆر که م بوو، ته ماشای تیگه يشتنى قوول و بیرکردنه وه ی پیغه مبه رى خوا ﷺ ده یزانی ئه م ئوممه ته ئوممه تی خوینده وه و نووسین و زانسته، یه که م کارى ئوممه ته که ی خوینده وه و نووسین و زانسته، تا بنه خاوه ن که رامه ت، له نيو دیله کاندای هه نديکیان خويان به فيديه ی فیرکردنى خوینده وه و نووسین نازاد کرد.

هه ندىک له دیله کان پیغه مبهری خوا ﷺ هه روا ئازادی کردن بى فیدیه و هیچ به رانبه رىک، له وانه که سىک به ناوی: (ئه بو عیزهت جه محى) پیاویکی هه ژار بوو هاته خزمهت پیغه مبهری خوا ﷺ و وتى: هیچ پارهم نییه و مندالم زوره بمه خشه، منداله کانم پیو بیستیان به منه، پیغه مبهری خوا ﷺ به خشى په یمانى لى وه رگرت جارىکی دیکه دژى موسلمانان نه جه نگیت، به لام به داخه وه په یمانه که ی شکاندو له دوا ییدا به سزای خو ی گه یشت.

هه روه ها هه ندىک له و ئه سیرانه که دوو که س بوون ته نها مردن ئه یگرته وه، پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمانى کرد به کوشتنیان ئه وانیش: (عوقبه ی کور ی ئه بو موعیت) و (نه زیری کور ی حارس) دوو تاوانبارى گه و ره و سه ره کی قوره یش بوون له شارى مه که که زور ئازارى پیغه مبه ر ﷺ و موسلمانانیا ن ده دا، هه می شه دژى بانگه وازى خوا و پیغه مبه ره که ی ﷺ بوون، هه روه ها تاوانبارى جه نگ بوون.

که واته: یاساو رپسا له قورئاندا ئه هاته خواره وه بریتى بوو له هه لبرارد ه ی سه روک یاخود ئه میر... هتد، به چوار شیوه له به رانبه ر دیلدا.

یه که م: فیدیه وه رگرتن به پاره و به وه رگرتى زانست و فیرکردنى زانست و یاخود دیل به دیل، گو پینه وه ی دیل.

دووهم: کوشتنى تاوانبارانى جه نگ و ئاشووب و فه ساد یاخود دوژمنانى ئیسلام، ئه گه ر دیلیان کوشه له به رانبه ردا دیله کان ده کوژیته وه، تا دوژمنه که ت له کوشتنى دیل بووه ستیت.

سییه م: به خشین بى فیدیه و هیچ به رانبه رىک.

چواره م: هیشتنه وه ی دیل ده ست به سه ر کردنیان یاخود کار پیکردنیان بو ماوه یه کی دیارى کراو که خه لیفه یاخود سه روک یان ئه میر دیارى ده کات تا پیداو یستى موسلمانان کو تایی دیت.

به لام شتىکی تر له گه ل ئه و ئه حکامانه دا هات که زور گریگ بوو ده فه رموو ی: ئه گه ر دیلت هیشته وه، گومانى تیدا نییه ده بیت ریزی بگرین و به باشترین شیوه مامه لئى له گه لدا بکریت، خواردن و خواردنه وه ی باشى بو دابین بکریت، به هه رحال ئه وه ی که گونجا وه له گه ل ره و شى ئیسلامیدا مامه لئى له گه ل ده که یت.

﴿وَيُطْعَمُونَ اَلطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِيْنَ وَيَتِيْمًا وَاسِيْرًا﴾ [الإنسان]

واته: ههروهها نان و خوراک بههژارو ههتیوو دیلهکان دهبهخشن، نهگهرچی خوشهویستیش بیت لهلایان.

پیغهمبهری خوا ﷺ ئەم رهوشته جوانه و ئاکاره بهرزانهی لهتیو موسلماناندا بلاوکردهوه، تا بهباشترین شیوه رهفتار لهگهڵ دیلهکاندا بکهن، فهرمووی^{۱۴}: بهباشترین شیوه رهفتار لهگهڵ دیلهکاندا بکهن

یهکیک له دیلهکان بهناوی (ئهبو عهزیزی کوری عومهیر) دهلت: لهمالیکی ئەنساردا بووم، بهباشترین شیوه مامهلهیان لهگهڵدا دهکردم، خۆیان خورمایان دهخواردو نانی گهرمیان بۆمن دروست دهکرد.

ههر ئەم جوان مامهله کردنه بوو لهدواي ئازادبوونی لهدیلي، گهراوه خزمهت پیغهمبهر ﷺ و شایهتانی هیناو باوهشی کردهووه به (موسعهبی کوری عومهیر) ی برای، چونکه (ئهبو عهزیزو موسعهب) برا بوون.

ههروهها (ئهبو عاسی کوری رهبیع) ئهویش دیل بوو، لهمالی ئەنساردا بوو بهباشترین شیوه خزمهتیان دهکرد، ئەبو عاس زاوی پیغهمبهری خوا ﷺ بوو، هاوسهری زهینهب بوو.

ماکوان: ئەزانی چۆن پیغهمبهری خوا ﷺ ئازادی کرد، نومیر ئەبو عاس؟

نومیر: بهلت، دهزانم.

ماکوان: بۆم باس بکه.

نومیر: بهسهراچاو، بهلام نهگریت.

ماکوان: ههول دهدهم.

نومیر: لهراستیدا زهینهب کاتیک زانی هاوسههرهکهی گیراوه، دایکی، واته: خاتوو خهدیجه بۆ شووکردهکهی ملوانکهیهکی ئالتوونی پیشکهشی خاتوو زهینهب کردبوو، ئهویش وهکو خۆی ههلیگرتبوو، کاتیک بۆ ئازادبوونی هاوسههرهکهی ناردی، پیغهمبهری خوا

۱۱۴ - (استوصا بالأسارى خیرا) أخرجه الطبرانی الكبير برقم (۹۷۷)، وفي الصغير برقم (۴۰۹). قال الهيثمي

(۸۶/۶): إسناده حسن.

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى الْاٰلِوَسَلَّمَ ملوانه که ی بینی زانی ته وه هی خه دیجه به، کاتی خۆی پیغه مبهری خوا
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى الْاٰلِوَسَلَّمَ به دیاری بۆ کریوو!

پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى الْاٰلِوَسَلَّمَ ده سته جی هه لوه سته به کی کردو چوو له لای به یتول مال
- بیلالی حه به شی - په زامه ندی خوی له سه ر بیت- سه رۆکی به یتول مالی موسلمانان بوو، داوی
تهو ملوانکه به یه ی کرده وه که کاتی خۆی بۆ هاوسه ره که ی کریوو له خومس خۆی به شی
خۆی هه لگرته وه، ناردیه وه بۆ زهینه بی کچی! نه موت مه گری ما کوان؟!

ما کوان: ناتوانم خۆم پیرانا گیرێ له ئاستی ئه م هه لۆیسته ی پیغه مبهری خوا
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى الْاٰلِوَسَلَّمَ، چه نده وه فا و خوشه ویستی بۆ خاتوو خه دیجه هه بووه.

نومێر: راسته، به هه رحال زۆریکی تر له دیله کان هه مان وته یان دوو پاتکردۆته وه، له چاکه و
مامه له ی له گه ل دیله کاند، له وان هه وه لیدی کۆری موغیره، باوکی خالیدی کۆری وه لید،
ده لێ: ته گه ر که سیک بریندار بوایه یان نه خوش به و په رپی خوشه ویستی و پژه وه هاوکاریان
ده کرد و تیماریان ده کرد، له کاتی هه لگرتنیدا زۆر به هیمنی وه ک مندالی خۆیان مامه له یان
له گه لدا ده کردین.

هه ر تهو مامه له جوانه ی مه نه جی ئیسلام وا فیری خه لکی موسلمانانی کرد، له دوا ییدا بووه
هوکاری موسلمان بوونی (ته بو عاص و ته بو عه زیز و سابیتی کۆری عوبه ید و وه لیدی کۆری
وه لید)، ته مه ش کاریگه ری پینجه م بوو له جهنگی به دردا و هاتنه خواره وه ی ته شریعی
ئیسلامی بوو له باره ی دیله کانی جهنگی به در.

خالی شه شه م: کاریگه ری جهنگی به در ته وه بوو که قورپه ی هیش بکاته سه ر شاری
مه دینه، هه ولی تیرۆر و کوشتنی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى الْاٰلِوَسَلَّمَ بده ن، چه ند جارێک
قورپه ی هه ولیدا پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى الْاٰلِوَسَلَّمَ بکوژیت و هیش بکه نه سه ر مه دینه،
له وان ه:

هه ولی (عومه یری کۆری وه هه بی جه محی)، کۆپه که ی عومه یر به ناوی (وه هه بی کۆری
عومه یری کۆری وه هه ب) دیل بوو لای موسلمانان، باوکی عومه یر ده یویست ئازادی بکات،
له گه ل ته وه شدا عومه یر رقیکی زۆری له دلا دژی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى الْاٰلِوَسَلَّمَ
هه لگرتبوو، رۆژێک له گه ل سه فوانی کۆری ئومه ییه دا له ناو حه وشه ی که عبه دا دانیشبوون،
باسی کوژراوه کانی خۆیانی ده کرد له جهنگی به در، سه فوان باوک و برا که ی کوژرا بوون
ده یوت: وه لاهی دوا ی ته وان ژیان هه یچ مانا و تامیکی نه ماوه، ته وه که ی ژیا نه ئیستا ئیمه
ده یکه ین بی ئازیزان و که س و کارمان.

عومه‌یر وتی: سویند به‌خوا راست ده‌که‌یت، نه‌گهر قهرزم له‌سهر نه‌بوایه و قهرزاری خه‌لک نه‌بوومایه، چونکه چاوه‌پۆی دانه‌وه‌ی قهرزه‌کاغم، ده‌ترسم مندا‌له‌کانم به‌عه‌بد به‌بن و خیزانه‌که‌م به‌گشتی تووشی ناهه‌مواری ئابووری بین، نه‌وا ده‌پۆیشتم موحه‌مه‌دم ده‌کوشت یان ده‌یان‌کوشتم، کوشتنی موحه‌مه‌د بۆمن ئاسان بوو، چونکه‌ کوپه‌که‌م (وه‌هه‌ب) له‌وییه و به‌ناوی نازادکردنی ده‌پۆم و ده‌یکوژم!

سه‌فوان هه‌له‌که‌ی قۆسته‌وه‌و وتی: من هه‌موو قهرزه‌که‌ت بۆ ده‌ده‌مه‌وه، مندا‌له‌کانت له‌گه‌ڵ مندا‌له‌کانی خۆمدا به‌ختیو ده‌که‌م، ده‌یان‌به‌مه‌ لای خۆم.

عومه‌یر: باشه ده‌که‌واته لای هیچ که‌س نه‌م باسه مه‌که!

سه‌فوان: به‌دلنیا‌یه‌وه وا ده‌که‌م و باسی ناکه‌م.

عومه‌یر: هه‌لسا به‌ پلاندانان و ژه‌هراوی کردنی شمشیره‌که‌ی دوا‌ی ماوه‌یه‌ک هه‌لسا پروه و مه‌دینه‌ که‌وته پۆی، کاتیک گه‌یشه‌ نیو شاری مه‌دینه‌ی مونه‌وه‌ره به‌لای کۆمه‌لێک له‌ هاوه‌لانداتیه‌پری و باسی جه‌نگی به‌در و سه‌رکه‌وته‌کانیان ده‌کرد، له‌نیواناندا عومه‌ری کوپری خه‌تابی تیدابوو عومه‌یری ناسیه‌وه، عومه‌ر خاوه‌نی فه‌راسه‌ت و ناسینی خه‌لک بوو، وتی: نه‌م سه‌گه‌ دوژمنی خوایه، هاتوو شتیکی له‌ژێر سه‌ردایه و شه‌ری به‌دواوه‌یه.

به‌په‌له‌ چوو خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و فه‌رمووی: نه‌ی په‌سولی خوا ﷺ و عومه‌یری کوپری وه‌هه‌بی جه‌م‌حی هاتوو، دوژمنی خوایه، شمشیره‌که‌ی تیزکردوو و ژه‌هراویه، شتیکی له‌ژێر سه‌ردایه!

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: با بیته ژوو‌ره‌وه بۆلام (فأدخه‌ علی).

به‌لام عومه‌ری کوپری خه‌تتاب هه‌روا لێی نه‌گه‌را شمشیری خسته‌ سه‌ر ملی و بۆ لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بردیه ژوو‌ره‌وه، عومه‌ر له‌دواوه ده‌ستی به‌سته‌وه و هیچی بۆ نه‌کرا، به‌لام عومه‌ر هه‌ر به‌وه‌نده وازی نه‌هینا که‌ستیکی نه‌ساری له‌گه‌ڵ خۆیدا برده ژوو‌ره‌وه، لای سه‌ری پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ پاسه‌وانی بکات، عومه‌ر بردی به‌ نه‌ساریه‌که‌ی وت: ئاگاداری نه‌م پیسه‌ به، چونکه‌ لێی دلنیا نیم و شه‌ری لێ ده‌وه‌شینه‌وه.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بینی ئاوا به‌ستوو‌یه‌تیبه‌وه فه‌رمووی: عومه‌ر بیکه‌وه با لام دابنیشیت پاشان فه‌رمووی: عومه‌یر بزائم چیت ده‌وی، قسه‌ بکه‌؟

عومه‌یر وتی: به‌یانیت باش.

پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی: خوای گه‌وره که ره‌می له‌گه‌ڵ کردووی و سلاویکی پێ به‌خشیوین له‌و سلاوه‌ی تۆ زۆر جوانتر و باشتره، ئه‌ویش سلاوی خه‌لکی به‌هه‌شته، پاشان پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی: بۆچی هاتوویت ئه‌ی عومه‌یر؟ عومه‌یر وتی: کۆره‌که‌م دیله‌ لای ئێوه، هاتووم بۆ ئه‌وه‌ی ئازادی بکه‌ن و ئه‌و چاکه‌یه‌م له‌گه‌ڵ بکه‌ن.

پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی: ئه‌و شمشیره‌ چیه‌ له‌سه‌ر ملت، (چونکه‌ عومه‌ر شمشیره‌که‌ی لێ سه‌ندبوو، هه‌ر به‌ شمشیره‌که‌ی خۆی له‌سه‌ر ملی دانابوو). عومه‌یر وتی: جا خوای گه‌وره ئه‌و شمشیره‌ له‌ناو به‌ریت، بۆ له‌ جه‌نگی به‌دردا هیه‌چی بۆ کردین؟

پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی: ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی تۆ بۆی هاتوویت، ئه‌گه‌ر به‌پاستی پێت بلیتم موسلمان ده‌بیت و بپوام پێ ده‌هینیت؟! عومه‌یر: من ته‌نها بۆ ئازادکردنی کۆره‌که‌م هاتووم و هیه‌چی تر.

پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی: نه‌خێر، به‌لکو له‌ هه‌وشی که‌عه‌دا له‌گه‌ڵ سه‌فوان دانیشتبووی باسی کۆژراوه‌کانی خۆتان ده‌کرد له‌دۆلی به‌دردا، پاشان وتی: ئه‌گه‌ر قه‌رززار نه‌بوومایه و منداڵم ورد نه‌بوایه ئه‌وا بۆ کوشتنی موحه‌ممهد ده‌رده‌چووم.. سه‌فوانیش وتی: من هه‌مووی ده‌گرمه‌ ئه‌ستۆی خۆم، بپۆ موحه‌ممهد بکوژه، خوای گه‌وره بێ په‌رده له‌گه‌ڵتان بوو.

عومه‌یر وتی: "أشهد أنك رسول الله" شایه‌تی ده‌ده‌م تۆ پێغه مبه‌ری خوات، به‌درۆمان خستییه‌وه له‌وه‌ی که به‌وه‌حی له‌ ئاسمانه‌وه‌ بۆت هاتووه، به‌لام چیت ناتوانم به‌درۆت به‌خه‌مه‌وه. ئه‌و قسه‌یه‌ که کردوومانه‌ من و سه‌فوان بووین که‌س ئاگای لێ نه‌بووه، به‌لام ئه‌وا بۆم ده‌رکه‌وت ئه‌وه‌ی بۆت هاتووه یه‌قینم هه‌یه له‌لایه‌ن خوای په‌روه‌ردگاره‌وه‌یه، سوپاس بۆ خوا ڕێگه‌ی پیشاندام بۆ ئیسلام، هیدایه‌ته‌که‌ بووه‌ هوکاری فێرکردنم له‌م پاستی و دروستی و ئایینه‌ و ئه‌م ڕێگایه‌م بۆ هیدایه‌ت بپه‌یوه.

سبحان الله عومه‌یر هات بۆ کوشتنی پێغه مبه‌ر ﷺ، به‌لام بوو به‌یه‌کێک له‌ گه‌وره‌هاوه‌لی به‌ڕیزی پێغه مبه‌ری خوا ﷺ، ئه‌مه‌ش مانای قه‌زا و قه‌ده‌ری خوا به‌پاستی ته‌رتیبیکی سه‌یر و عه‌جیب بوو.

له‌دوای ئه‌وه‌ی شایه‌تومانی هینا به‌راستی و دروستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پاشان پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمووی: پرۆن براکه‌تان فیری قورئان بکه‌ن و به‌دیاری دیله‌که‌شی بۆ ئازاد بکه‌ن، ئه‌وانیش وایان کرد.

له‌ ته‌په‌فی ئه‌ولا سه‌فوان چاوه‌پ‌پ‌ی هه‌والی خوش بوو، کاتیکی عومه‌یر له‌نیو قوره‌یش ده‌رچوو ده‌یوت: موژده‌تان ده‌ده‌می هه‌والیکی خوش ده‌بیستن، له‌ پروداوێکدا هه‌ر به‌خه‌یاڵتاندا نه‌هاتوو.

پوژانه‌ ده‌رده‌چوو بۆ ئه‌وه‌ی هه‌وال بزانیت له‌و که‌سانه‌ی که‌ سه‌فه‌ریان ده‌کرد بۆ شاری مه‌دینه، تا هه‌والی پینگه‌یشت که‌ عومه‌یری کوری وه‌هه‌ب موسلمان بوو! ئیتر سویندی خوارد له‌ ژبانیدا قسه‌ی له‌گه‌ڵ نه‌کات، هیچ هاوکاریشی نه‌کات، ئه‌م کاره‌ی ئه‌نجامدا هه‌تا فه‌تحي مه‌که‌که‌ قسه‌ی له‌گه‌ڵ نه‌کرد.

پاشان خۆی که‌سیکی ئازا و چاونه‌ترس بوو زۆر خالی ئه‌ریتی له‌گه‌ڵ خۆیدا هه‌لگرتبوو، گه‌وره‌ی (به‌نی جه‌م‌حی) بوو هۆز و عه‌شیره‌ت و تیره‌که‌ی زۆر به‌هیز بوون له‌وه‌ش ده‌ترسا ب‌ئین: بۆ پاره‌ موسلمان بووه، بۆیه‌ داوای له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کرد بگه‌رپ‌ته‌وه‌ شاری مه‌که‌که‌، له‌وێ بانگه‌واز بکات، به‌ پیغه‌مبه‌ری خوای ﷺ وت: به‌دریژایی هانتت من دژایه‌تیم کردوویت، بگه‌رپ‌مه‌وه‌ تا بانگه‌واز بکه‌م به‌لکو خوای گه‌وره‌ هیدایه‌تی خه‌لکی بدات له‌سه‌ر ده‌ستم.

زۆر ئازاری هاوه‌لانتهم داوه‌ بۆیه‌ ده‌گه‌رپ‌مه‌وه‌ بۆ شاری مه‌که‌که‌ تا له‌وێ زیاتر خزمه‌تی ئایینی ئیسلام بکه‌م، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌کی زۆرکه‌م له‌شاری مه‌دینه بوو، چه‌ند ئایه‌تیکی قورئانی ده‌زانی، به‌لام گه‌رپ‌ایه‌وه‌ زۆر چالاکانه‌ ده‌ستی کرد به‌ بانگه‌واز، خه‌لکیکی زۆر له‌سه‌ر ده‌ستی موسلمان بوون، هۆز و عه‌شیره‌ته‌که‌شی پاراستیان هه‌تا فه‌تحي مه‌که‌که‌ زۆر کاری باشی بۆ ئیسلام کرد و هه‌ر ئه‌ویش بوو بووه‌ هۆکاری هینانه‌وه‌ی سه‌فوان بۆ ناو باوه‌شی ئیسلام، خوا له‌هه‌موویان رازی ب‌یت. ئه‌مه‌ش یه‌کیک بوو له‌ هه‌ولێ شکست خواردوووه‌کانی قوره‌یش بۆ کوشتنی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌نجامه‌که‌ی به‌ موسلمان بوونی (عومه‌یری کوری وه‌هه‌بی جه‌م‌حی) هات.

هه ولێکی تر له لایه ن ئه بو سوفیانی کوری هه ربه وه

یه کێکی تر له هه ولێ ترسانا که کانی قورپه ش بۆ کوشتنی پێغه مبه ری خوا ﷺ له کاتی گه رانه وه ی ئه بو سوفیان سه رکرده ی هه موو قورپه ش، بریاریدا به هه رجۆریک بێت ئه و سه روه ت و سامانه ی که له قافلای به دردا به سه رکه وتوووی پرزگاری کردوو، پاره که ی به کار به یئیت بۆ غه زای شاری مه دینه، مو سڵمانانی لیوه ده ر به یئیت، له هه مان کاتدا سویندی خوارد که خۆی ناشوات و ئاو به لاشه ی ناکه ویت تا غه زای شاری مه دینه نه کات و موحه ممه د نه کوژیت تا ئه و سوپایه کو ده کاته وه، به دنیاییه وه ئه بو سوفیان کاتی ده ویت به لām بۆ ئه وه ی خۆی بشوات و سوینده که ی بباته سه ر، بریارێکی ترسانیدا له به رنه وه ی هه یچ نه بێت توژیک باری ده روونی قورپه ش به رز بکاته وه، ئه و ریز و که رامه ته ی هه یبوو بۆی بگه ریته وه له تێو نیوه دوورگه ی عه ره بدا.

ئه بو سوفیان هه لسا به کو کردنه وه ی (۲۰۰) سوار و سوپایه کی پێکه ینا بۆ ئه وه ی سوینده که ی نه که ویت، به ره و شاری مه دینه که وته پێ، کاتیک گه یشته نزیک شاری مه دینه نه یویرا برواته ناوی به پروژ مایه وه تا شه و، له شه ودا هه ییشکی کرده سه ر شاری مه دینه و دوو ئه نساری شه هید کرد و هه ندیک مه ر و مالاتی له گه ل خۆی برد و به په له گه راپه وه بۆ شاری مه ککه، ئه مه ش هه ولێکی زۆر هه رزه کارانه و مندالانه بوو.

پاشان پێغه مبه ری خوا ﷺ خه یرا هاوه لانی کو کرده وه و که وته شوین سوپا که ی ئه بو سوفیان، سوپا که ی قورپه ش جوړیک له ئاردی پێبوو خواردنی خۆیان بوو که قورس بوو بۆ هه لگرتن له تاواندا ئه وه نده به په له ویستیان بگه رینه وه هه موو ئارد و که ره سه ته کانیا ن فریدا بۆ ئه وه ی زوو بگه نه وه شاری مه ککه، ئه م خواردنه ش زۆر له وه زیاتر بوو که به جییا ن هه یشت له وه ی له گه ل خۆیان بردبوویان، هه ر بۆیه ئه م غه زا ناوئا به غه زای ئارد (السویق) خه لکی مه دینه سوودی زۆریان لی بینی، ئه م جه نگه ش له سالی (۲) ی کوچی له مانگی (ذولحیجه) دا پرویدا، واته: دوو مانگ دوا ی جه نگی به در. ئه مه ش هه ولێکی تری قورپه ش بوو!

خالی هه وته م: کاریگه ری جه نگی به در له سه ر ئه عراب و ده شته کییه کان

هه ره کو پێشتر ئاماژه م پێدا به گشتی ژیا نی ئه عراب له سه ر چه ته یی و دزی و رێگری بوو له ناوچه که، بانگه وازی ئیسلامی بانگه وازیکی ئه خلاقی بوو، گومانی تیدا نییه ده وله تیکی

به‌هیزی وه‌کو ده‌وله‌تی مه‌دینه کاریگه‌ری له‌سه‌ر کاره قیزه‌ونه‌کانی ئه‌وان ده‌کات، به‌تایه‌تیش دوای سه‌رکه‌وتن له‌جه‌نگی به‌در.

بۆیه ئه‌عراب به‌گشتی بیران له‌وه‌ کرده‌وه پێویسته هه‌ول بده‌ن بۆ پێگری له‌ سوپای موس‌لمانان ئه‌و هه‌یزه‌ نه‌هێلن.

بۆ ئه‌و مه‌به‌سته هه‌وزی گه‌وره‌ی ئه‌عراب به‌ناوی (به‌نی سوله‌یم) ده‌ستیان کرد به‌ پلان دانان بۆ کۆکردنه‌وه‌ی سوپا بۆ سه‌ر شاری مه‌دینه، موخابه‌راتی پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌هه‌وله‌که‌یان زانی، ده‌ستبه‌جێ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سوپایه‌کی گه‌وره‌ی پێکهێنا، پێش وه‌خت هه‌لیکوتایه سه‌ر به‌نی سوله‌یم که زانیان سوپاکه هاتۆته سه‌ریان هه‌موویان پاریانکرده سه‌ر شاخه‌کانی ده‌ورو به‌ریان، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌ستکه‌وتیکی باشی لێیان گرت، نزیکه‌ی (۵۰۰) وشتری لێگرتن و دابه‌شی کرد به‌سه‌ر سوپاکه، ئه‌م رووداوه به‌ (۷) پۆژ دوای جه‌نگی به‌در روویدا، ئیتر به‌ته‌واوی ترس و بیم که‌وته دلێ چه‌ته و رێگه‌کان و هه‌یه‌ت و هه‌یز و توانای موس‌لمانان له‌ ناوچه‌که‌دا زیاتر بوو، به‌تایه‌ت له‌نیوه‌دوورگه‌ی عه‌ره‌بی. بێجگه‌ له‌م هه‌ولانه زۆر هه‌ولێ تر درا، به‌لام موس‌لمانان سه‌رکه‌وتن له‌دوای سه‌رکه‌وتنیان به‌ده‌ست هه‌ینا.

خالی هه‌شته‌م: جه‌نگی به‌در بووه هه‌وکاری گو‌پینی گرووپه‌کان له‌نیو مه‌دینه‌دا

پێش جه‌نگی به‌در گرووپه‌کانی نیو شاری مه‌دینه پێکهاتبوون له‌ سێ جو‌ر: (موس‌لمان، موشریک و یه‌هوود)، به‌لام له‌ دوای سه‌رکه‌وتنی جه‌نگی به‌در ته‌نها دوو گرووپ مانه‌وه: ئه‌ویش موس‌لمانان و یه‌هوودییه‌کان بوون، موشریکی مه‌دینه بوون به‌دوو به‌ش، به‌شێکیان به‌دل و گیان موس‌لمان بوون و به‌شێکی دیکه‌یان بوونه دوو‌روو (مونا‌فیک).

هه‌میشه وایه کاتیک موس‌لمانان شان و شه‌وه‌کیان به‌هه‌یز بوو، مونا‌فیک زۆر ده‌بێت هه‌روه‌ها به‌ پێچه‌وانه‌وه کاتیک موس‌لمانان لاواز بوون کوفر و ئیله‌حاد زۆر ده‌بێت، له‌هه‌ر کاتیک مونا‌فیک زۆر‌بوو ئه‌وه نیشانه‌ی به‌هه‌یزی موس‌لمانانه، چونکه کاتیک لاواز بوو موشریکه‌کان ئاشکرا بوون و باکیان به‌ موس‌لمانان نه‌بوو.

سه‌رکرداریه‌تی ئه‌و گرووپه‌ نوییه که‌سێک ده‌یکرد زۆر رقی له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو، پێشتر سه‌روکی موشریکه‌کان بوو و ئیستا بووه به‌ سه‌روکی مونا‌فیکه‌کان، ئه‌ویش (عه‌بدو‌ل‌لای کوری ئوبه‌ی کوری سه‌لوول)، هه‌موو ئه‌و موشریکانه‌ی پێشتر هاتن و بانگه‌شه‌ی موس‌لمان‌بوونی خۆیان کرد له‌رووکه‌ش وه‌کو موس‌لمانان بوون،

له ژیره وه دژی موسلمانان کاریان ده کرد و هه موویان کافر بوون به ئیسلام، بیگومان ئه مانه ش که بوونه مونافیق کاریگه ری خراب له سهر شاری مه دینه داده ئیت.

نومیر له قسه کانی بوویه وه به دهم قسه کانییه وه گه یشتینه وه لای دهواره که ی خۆمان و به منی وت: برۆ پشوو بده، چاوم نا به یه کدا که به ئاگا هاتم له که ره نینه ی زیندانی ئیتالیا بووم.

پرووداوه کان زۆر سهرنج راکیش بوون، به هه رحال له دوا ی ئه وه ی که شه رم کردبوو له گه ل پۆلیسه کاندای دوا ی دوو هه فته بر دمیانه وه بۆ ئه و به شه ی خۆم که مامۆستا کرێکاری لیبوو، بۆ ئیواره که ی مامۆستا خواردنی ئاماده کردبوو چوو مه خزمه تی له ژووری زیندانه که یدا خه ریکی نووسینی ته فسیری سووره تی فاتحه بوو و ئه و شه وه ته فسیره که ی ته واو کرد، دلخۆشبوو بۆیه دایه من بیخوینمه وه، ماوه ی چهند هه فته یه ک به یه که وه بووین، پۆژیکی هه یینی مامۆستا وتاری بۆمان ده دا له حه وش ی زیندانه که وه بانگی من کرا وتیان: که ریم با بیته، منیش به پاسه وانه کانم وت: دوا ی نوێژ، له نوێژی هه یینی ته واو بووین، مامۆستا وتی: برۆ بزانه چیه، به لام شه ر مه که.

که چووم بینیم نامه یه کم بۆ هاتبوو حکومه تی ئیتالیا له سهر داوا ی حکومه تی نه رویجی بریاریدا وه بگه رپێتته وه بۆ نه رویج، جا پێویستمان به ره زامه ندی تۆ هه یه ئایا ده گه رپێتته وه بۆ نه رویج یان هه ر له ئیتالیا ن ده بیت؟

خه ریک بوو بلیتم: ئای که چه نده که ر و بیعه قلن، به لام قسه که ی مامۆستام له به رچا وگرت، وتم: با نه لیت قسه ی شکاندووم، تۆژیک بوغزاندم، وتم: چۆن منتان هینا وه، ئاواش ده بی بگه رپێننه وه. هاته وه زۆر دلخۆش بووم به لام دلّم نه ده هات به مامۆستا بلیتم.

مامۆستا بانگی کردم وتی: چی بووه؟

ماکوان: بانگیان کردم وتیان: ده ته وی بگه رپێتته وه نه رویج، منیش وتم: به لێ.

مامۆستا کرێکار: ئی شتیکی زۆر باشه کاتیا ن دیاری کردبوو؟

ماکوان: نه وه لّا هه ر ئه وه نده یان وت.

مامۆستا کرێکار: هه رچه نده درۆزنن هه تا بریاره که ت به ده ست نه گات باوه ر مه که.

ماکوان: به لێ راسته، من بریاره که م به ده ست گه یشتبوو به لام کاتی تیدا دیاری نه کرابوو، ئیتر بۆ حورمه تی مامۆستا نه مووت: بریاره که م به ده ست گه یشتوو، هه رچه نده بریاره که ش به

ئىتالى نووسرابوو نەمدەزانی نىشانى كام لە ھاوړىكاځى بدهم، وا نزيكى يەك سال و ههشت مانگه چاوه پړى ئه و بپياره م، تا ئىواره يەك چووم بۆ لای سەمير و وتم: سەمير ئه و نامە يەم بۆ بخوښه وه با كەس نه زانئیت، خوښىديه وه دەستى كرد به پيڤكه نين وتى: ته واو بوويت ليره، چاوه پروانى كات به بۆ گه رانه وهت بۆ نه روويچ.

ماكوان: سەمير له بهر مامۆستا كړىكار باسى مه كه، باشه.

سەمير: زۆر باشه، بۆچى پيى ناخۆشه؟

ماكوان: نه وه لالا هه رگيز پيى ناخۆش نيه، به لام خو ده بيت بار و گوزه رانى ئه ويش رابگر م، خو و و زاواكه ي ليره ن. نه روويچ هه موومانى راده ستى ئىتاليا كړدووين، وا بپيار دراوه و من ده گه پريمه وه، جا له بهر ئه وه بۆ حورمه تى ئه وان، له كاتيكى تر دا خو م پييده ليم كه گونجاو بيت.

سەمير: زۆر باشه بيخه م به، دواى چه ند پوژي ك له گه ل مامۆستا پياسه م ده كړد وتم: مامۆستا نامە يە كم بۆ هاتوو ه نازان م بيده مه كى بيخوښىته وه، نازان م چى تيدا نووسراوه، نامە كه م دايه ده ست خو وى، وتى: ده يده ينه ده ست عه بدوسه لام ئىتالييه كه ي باشه، كه خوښىديه وه من وتم: پروانا كه م هه مووى درويه، به و شيويه مامۆستا به هه واله كه ي زانى و زۆر خو شحال بوو.

من هه ر له بهر دلئى ئه و ده مووت: ئه وانه هه مووى دروژن و جيگه ي متمانه نين، مامۆستاش ده يوت: ماده م بووه به بپيار بيخه م به، ده گه پريته وه نيو مال و مندالى خو ت، ئيمه وا په يمان ده برد كه بگه پريمه وه نه روويچ زيندان م ناكات، سه ره تا ئه مه پرواى من بوو.

به هه ر حال پوژان م ده ژمارد بۆ ئه وه ي كه ي ده مگه پريننه وه، ده نگ نه بوو چوومه وه سه ر كتيبه كه ي فه رغه لى و گه رامه وه بۆ ژيانى نيو هاوه لان و پيخه مبه رى خوا ﷺ. نومير بانگى كردم چاوم كرده وه وتى: ماكوان هه لسه با بروين بۆ شارى مه دينه و جه نگ له گه ل جووله كه كان.

ماكوان: كى جه نگ له گه ل جووله كه كان ده كات؟

نومير: به دلنبايه وه مو سلمانان له گه ل يه هوود جه نغيانه.

خالئى نويه م: كاريگه رى جه نگى به در له سه ر جووله كه كان:

وهک باسمان کرد له شاری مه دینه دا سێ هۆزی گه وره ی یه هوودیه کان ده ژیان، هۆزی به نی قه ینقاع و هۆزی به نی نه زیر و هۆزی به نی قوره یزه، باسی ئه وه شمان کرد له گه ل پێغه مبه ری خوادا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم پهیماننامه یان مۆرکرد، به لām هه موو جارێک په یمانه که یان ده شکاند، پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم هه رگیز نه یده و یست پرووبه پروویان بێته وه، خۆی له شه پران لاده دا، هه ر دانی به خۆیدا ده گرت و ئارامی ده به خشییه هاوه لāن، بۆ ئه وه ی دان به خۆیاندا بگرن، به لām له دوای سه رکه وتنی به در و گه رانه وه ی سوپای پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم به هیزو سه ربه رزی و عیززه ته وه، به لām یه هوود زۆر بوغن و دلپیس بوون به سه رکه وتنی پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم کاردانه وه یان زۆر سه یر بوو، له جیاتنی ئه وه ی خۆشحال بن و هاوکاری هاوکاره که یان بکه ن، که چی رێک پێچه وانه که ی ده رکه وت، تانه و ته شه ریان له موسلمانان ده دا و ده یانوت: پرووبه پرووی قوره یش بوونه ته وه، ئه وان له جه نگ نازانن توانای جه نگیان نییه. ئیمه ی یه هوود له جه نگدا به هیزین و به وه هه لمه خه له تین که پرووبه پرووی چه ند سه رێک له قوره یش بوونه ته وه، ئه وان له جه نگ نازانن.

زۆر ئازاری پێغه مبه ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم و موسلمانان ده دا به قسه ی ناشیرین، ته نانه ت کار له وه زیاتر بوو قسه یان به خوا ده وت! بۆیه پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم چووه بازاره که یان و ویستی پێیان رابگه یه نیت بۆچی وا سه رکیش و په یمان ده شکینن هه میشه راستگۆ نین، ده م پیس و کاری به دره وشتی ده که ن، فه رمووی: ئه ی خه لکی یه هوود موسلمان بن، پێش ئه وه ی ئه مه ی تووشی قوره یش بوو، تووشی ئیوه یش بێ.

مه به ستی پێغه مبه ری خوا ئه وه نه بوو به زۆر بانگیان بکات بۆ ئیسلام، به لکو ده یویست ئه وه یان پێ بلێت: دژایه تی خوا و پێغه مبه ره که ی صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم مه که ن، با وه کو قوره یشان به سه ر نه به ت.

ئه وانیش به وه پهری لووتبه رزی و بێته ده بی وتیان: ئه ی موحه ممه د! به وه هه لمه خه له تی چه ند که سیکت له قوره یش کوشتوو، ئه وان له پرووی سه ربازییه وه نه زانن مندāl و جه نگ نازانن. ئه گه ر له گه ل ئیمه بجه نگیت ئه وکات ده زانی ئیمه چ جوړه خه لکیکن، له پرووبه پروو بوونه وه دا هه رگیز خه لکی وه کو ئیمه ت نه دیوه.^{۱۱۰}

۱۱۰ - (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ لَمَّا أَصَابَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُرَيْشًا يَوْمَ بَدْرٍ وَقَدِمَ الْمَدِينَةَ جَمَعَ الْيَهُودُ فِي سُوقِ بَنِي قَيْنَقَاعَ فَقَالَ يَا مَعْشَرَ يَهُودَ أَسْلِمُوا قَبْلَ أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قُرَيْشًا قَالُوا يَا مُحَمَّدُ لَا يَغُرُّكَ مِنْ نَفْسِكَ أَنَّكَ قَتَلْتَ نَقْرًا مِنْ قُرَيْشٍ كَانُوا أَغْمَارًا لَا يَعْرِفُونَ الْقِتَالَ إِنَّكَ لَوْ قَاتَلْتَنَا لَعَرَفْتَ أَنَّا نَحْنُ النَّاسُ وَأَنْتَ لَمْ تَلَقْ مِثْلَنَا) أَبُو دَاوُدَ: (۳۰۰۱).

لیره‌دا یه‌هوودی به‌نی قه‌ینووقاع به‌ ئاشکرا بانگه‌وازی جه‌نگیان کرد دژی پیغه‌مبه‌ری خوا
 صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم و موسلمانان، ئەمەش سەرپێچییەکی دیکە ی ئەوانە ی که هاوکاری
 موسلمانانان نه‌کرد، به‌لکو دژایه‌تیان ده‌که‌ن و هاوکات بۆ هاوکاری قورپه‌ش بۆ غه‌زای شاری
 مه‌دینه له‌وانه (که‌عی کورپی ئەشرف).

ئەمەش سەرەتای بانگەشە ی جه‌نگی یه‌هوود بوو له‌تیو شاری مه‌دینه ی پیغه‌مبه‌ری خوا
 صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم کاتیک یه‌هوودی به‌نی قه‌ینووقاع به‌و شیوه‌یه له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا
 صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم دا به‌رخوردیان کرد، خوا ی په‌روه‌ردگار ئایه‌تی له‌سەر دابه‌زاندن و فره‌مووی:

﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْتٌ وَلَٰكِنْ سَعْتُهُمْ لَا تُبَلِّغُهُمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَيُبْسَسَ الْمِيزَانُ ﴿١﴾ قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ
 فِي فِتْنَةِ الْقُرْآنِ فَتَةً تَقُولُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِّثْلَهُمْ رَأَىٰ الْعَيْنُ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ
 بَصْرَهُ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾﴾ [آل عمران]

واته: ئە ی موحه‌مه‌د بلی: به‌وانه ی باوه‌ریان نه‌هیناوه سەرهنجام تیکده‌شکین و ژیر
 ده‌خرین، (له‌دونیا و له‌ پوژی دوايشدا) کو‌ده‌کرینه‌وه و پاپیج ده‌کرین بۆ ناو دۆزه‌خ که
 ناخۆشترین جیگه‌یه، ئە ی موحه‌مه‌د به‌و خه‌لکه بلی: له‌و دوو ده‌سته‌یه ی که له‌ جه‌نگی
 به‌دردا به‌ره‌و پووی یه‌کتر وه‌ستان نیشانه و په‌ندیکی گه‌وره‌بوو بۆتان، ده‌سته‌یه‌کیان له‌پیناوی
 خوادا ده‌جه‌نگان، ده‌سته‌که‌ی تریان بیباوه‌ر بوون. ئیمانداران له‌به‌رچاوی ئەواندا دوو
 ئەوه‌نده‌یان ده‌نواند، له‌ مه‌یدانی جه‌نگدا به‌چاوی بینایی و بینین خوا فره‌شته‌ی دابه‌زاند بۆ
 یارمه‌تی ئیمانداران، خوا پشتگیری هه‌ر ده‌سته‌یه‌ک هه‌ر که‌سیک بیه‌وێت ده‌کات، به‌راستی
 له‌و یارمه‌تیدانه په‌ندو ئاموژگاری هه‌یه بۆ که‌سانیک بینایی خویان به‌کار ده‌هینن و به‌وردی
 بیر ده‌که‌نه‌وه.

ئەمەش له‌ماوه‌ی داهاتوودا ستراتیژی نێوان یه‌هوود و موسلمانانه، هه‌رچه‌نده یه‌هوود
 کو‌ریایان داهاتوو، ئەگینا هیچ تینه‌ده‌گه‌یشتن، به‌لام له‌حالی خۆیاندا نه‌وه‌ستان، به‌لکو زیاتر
 پێیان پاکیشا و ئازار و پیلان و فیلیان دژی موسلمانان ئەنجامدا.

سهره تای جهنگ له گه‌ل یه هوودی به‌نی قه‌ینووقاع

نومیر: ئافره‌تیکى موسلمان چوو به‌زاری به‌نی قه‌ینووقاع لای زپړینگه‌ریکی به‌هوودی کرپن و فروشتنی ئالتوونی ده‌کرد، یه‌هوودییه‌کان به‌سروشت داوین پيسن، داوايان کرد ئافره‌ته موسلمان‌ه‌که نیقاب و حجاب‌ه‌که‌ی لایبات، به‌لام ئافره‌ته‌که‌ی پازی نه‌بوو، یه‌کیک له‌ جووله‌که‌کان له‌دواوه به‌شیک له‌جله‌کانی به‌سته‌وه، به‌و هوکاره ئافره‌ته‌که‌ی سهرپوش و نیقاب‌ه‌که‌ی له‌سهر که‌وته خواره‌وه و قیزاندی، قه‌ده‌ری خوی گه‌وره که‌سیکی موسلمان له‌ بازاره‌که‌دا بوو که‌بینی ئه‌و یه‌هوودییه‌ ده‌ستدریژی نامووس و سهرپوشی له‌سهر ئافره‌ته موسلمان‌ه‌که‌لاداو، چوو سهری و کوشتی، له‌ناو بازاره‌که‌دا هه‌موو یه‌هوودییه‌کان له‌و پیاوه موسلمان کو‌بوونه‌وه و شه‌هیدیان کرد.

ئهمه‌ش سهره‌تای ده‌ستپیکى جهنگى یه‌هوود بوو له‌گه‌ل موسلماناندا دوو تاوانیان ئه‌نجامدا، ده‌ستدریژی بو سهر نامووسی ئافره‌تیکى موسلمان و کوشتنی هاوه‌لیک.

هه‌وال گه‌یشه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌سته‌جی بو حورمه‌تی ئه‌و ئافره‌ته موسلمان سوبای کو‌کرده‌وه و هاوه‌لانی بانگ کرد، خیرا به‌ره و قه‌لا و جیگه‌ی به‌نی قه‌ینووقاع که‌وته‌ی ری، به‌نی قه‌ینووقاعیش که‌ی پشتر باسی ئازایه‌تی و جوامیری خو‌یان ده‌کرد، هه‌موو له‌ ترساندا چوونه‌ نیو قه‌لاکانیان، وه‌کو مار و میروو خشوکه‌کان خو‌یان له‌ قه‌لاکانیاندا شارده‌وه!

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ جه‌ختی کرده‌وه له‌سهر قه‌لا و مه‌ته‌ریزه‌کانی به‌نی قه‌ینووقاع، تا‌کو ملکه‌چی فه‌رمانی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌بن.

ما‌کوان: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سوبایه‌کی خسته‌ری، له‌پیناو حورمه‌تی ئافره‌تیکى موسلمان، که‌ ده‌ستدریژی نامووسی کرابوو سهر، بزانه ئیستا چه‌نده حورمه‌تی ئافره‌تی موسلمان ده‌به‌زینیت و هیچ که‌سیک له‌ موسلمانان نه‌ک ده‌نگی لیبه‌رز نابیته‌وه، به‌لکو ههر به‌خه‌یالیشیدا نایه‌ت، ته‌نانه‌ت ده‌گاته ئه‌وه‌ی که‌ نامووسیان ده‌به‌زین و ده‌یانکوژن، به‌لام له‌م جیهانی ئیسلامیه‌دا هیچ باس و هه‌والیک بو غیره‌تی موسلمانان به‌گویره‌ی پتویست نابیستی، به‌لام ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌مان پابه‌ر و تاجی سهرمان ﷺ چو‌ن به‌خیرایی بو ئافره‌تیک سوبایه‌کی ئاماده‌کرد؟! به‌راستی مرو‌ف شهرم ده‌کات له‌باسی واقعی ئیستا و پتوانه‌کردنی به‌ژیانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لان.

ته‌مه‌شای غیره‌ت و که‌رامه‌تی ده‌وله‌تی ئیسلامی بکه، یه‌هوود ده‌ستدریژی کرده سهر ئافره‌تیک چۆن پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌جددی وه‌ریگرت و سوپای پیک‌خست، که‌مارۆی قه‌لا و باره‌گای یه‌هوودی دا. له‌کاتیکدا ئه‌وان خاوه‌نی چه‌ک و قه‌لا و ه‌یز و مه‌ته‌ریژی به‌ه‌یز بوون، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌به‌رچاودا ه‌یچ بوو بۆ به‌ده‌سته‌پێانه‌وه‌ی سه‌روه‌ری، سه‌ربه‌ستی، غیره‌ت و که‌رامه‌تی ده‌وله‌تی ئیسلامی له‌شاری مه‌دینه.

ئه‌ی که‌مارۆکه‌ چه‌ندی خایاندو چی پروویدا؟

نومێر: زۆر راسته‌ که‌مارۆکه‌ له‌ نیوه‌ی شه‌والی سالی (٢) ی کۆچی بوو، به‌مانگیک دوا‌ی جه‌نگی به‌دری گه‌وره‌ بوو، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و سوپاکه‌ی ماوه‌ی دوو هه‌فته به‌ته‌واوی که‌مارۆی دان، تا‌کو ده‌رکه‌وتنی مانگی (ذولقیعدة) خا‌ی گه‌وره‌ ترس و بیمی خسته‌ ئێو دلی جووله‌که‌ی به‌نی قه‌ینوو‌قاع، هه‌موو ملکه‌چ بوون بۆ فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ. ته‌واوی ئه‌و کاره‌ قیزه‌وانه‌ی ئه‌نجامیان داوه‌ له‌ ده‌ستدریژی بۆ سهر ئافره‌تی موس‌لمان کوشتنی هاوه‌لی پیغه‌مبه‌ر ﷺ جنیو و قسه‌ وتن به‌ خوا و پیغه‌مبه‌ر و موس‌لمانان و به‌رپاکردنی شه‌رو ئاشووب و فیتنه‌ له‌ئێو موس‌لمانان.

فیقهی واقعی ئیسلامی له کارکردنی پیڅه مبه‌ری خوا ﷺ

ماکان: کاتیک پیڅه مبه‌ری خوا ﷺ زانی موسلمانان هیزان هه‌یه و توانای پروبه‌پروبوونه‌وه‌یان هه‌یه له‌به‌رانبه‌ر یه‌هوود دا، چاوه‌پروانی هه‌چی نه‌کرد و راسته‌وخۆ گه‌مارۆی دان، چونکه‌ خاوه‌ن چه‌ک و سوپا و هه‌یز و توانا و پاره‌بوون، ئه‌مه‌ پیاو‌نه‌ ناکرێ به‌ ره‌وشی شاری مه‌که‌که‌. خاتوو سومه‌یه‌یه‌ شه‌هید ده‌کرێ به‌ده‌ستی ئه‌بو جه‌هل، دایکی هاوه‌لی به‌رێز عه‌ماری کو‌ری یاسر.

ته‌نها فه‌رمووی: ئارام بگرن ئه‌ی خانه‌واده‌ی یاسر، جی‌گاو مه‌نزله‌تان به‌هه‌شته. پیڅه مبه‌ری خوا ﷺ کۆمه‌لیک گه‌نجی خوێنگه‌رمی کۆنه‌کرده‌وه‌ بلێ: برۆن ئه‌بو جه‌هل بکوژن نه‌خه‌یر، به‌لکو زۆر واقعی بوو، ده‌یزانی هه‌یزی موسلمانان نه‌گه‌یشه‌تۆته‌ ئه‌و پاده‌یه‌، به‌لام ئیستا جیهاد فه‌رزه‌ و توانای موسلمانان تا پاده‌یه‌ک به‌هه‌یزه‌ و فه‌رمانیان به‌ جه‌نگ پێ کراره‌، هه‌ربۆیه‌ پیڅه مبه‌ری خوا ﷺ به‌رانبه‌ر ئافره‌تیک که ده‌ستدریژی ده‌کرێته‌ سه‌ر بریاری جه‌نگ ده‌دات.

که‌واته‌: ئه‌گه‌ر ویستمان په‌یوه‌ندیمان له‌گه‌ڵ موشریک و یه‌هوود دا هه‌یه‌ت ده‌یه‌ت به‌شیوه‌یه‌کی گشتی بزانی ئه‌وانه‌ی دژی ئه‌و ئیسلامه‌ن که‌ی و چۆن و له‌چ کاتیکدا بریاری جه‌نگ و ناشتی و په‌یوه‌ندی ئه‌ده‌یت، بۆیه‌ ژبانی پیڅه مبه‌ری خوا ﷺ وه‌کو قورئان وایه‌ ده‌بێ به‌جوانترین شیوه‌ لێی بکوڵینه‌وه‌ تا بتوانین بریاری راست و دروست بده‌ین له‌ کاره‌کانه‌ندا، چونکه‌ ژبانی پیڅه مبه‌ری خوا ﷺ هه‌موو ئه‌وه‌یه‌کی تێدایه‌ بۆ ژبانی موسلمانان له‌ ناشتی، جه‌نگ، په‌یوه‌ندی به‌ستن، دروستکردنی ده‌وله‌ت و بانگه‌واز و فه‌رمان به‌چاکه‌ و پێگه‌ری له‌ خراپه‌...هتد.

ژبانی پیڅه مبه‌ر ﷺ بۆ ئیمه‌ چه‌روک و میژوووه‌کی هه‌روا ساده‌ و ئاسان نییه‌ بۆ خوێندنه‌وه‌، به‌لکو مه‌نه‌جی ژبانی هه‌موو موسلمانانه‌، له‌ مۆریتانیاوه‌ تا مالیزیا و هه‌موو گۆی زه‌وی، ئه‌مه‌ش مو‌عجیزه‌ی سیره‌تی پیڅه مبه‌ره‌، هه‌روه‌ک قورئان تا پۆژی قیامه‌ت له‌گه‌لمانه‌دا ریده‌کات، هه‌رجاره‌ و به‌خوێندنه‌وه‌ی شتی نوێ و وانیه‌ نوێی لێ فێرده‌بین.

دوو پرووه‌کان و یه‌هوودییه‌کان هه‌میشه‌هاوکارن

نومێر: یه‌هوود پازی بوون به‌فرمانی پیغه‌مبەر ﷺ دەرچوون له‌قه‌لاکانیان، هه‌موو به‌دیل گیران و پیغه‌مبهری خوا ﷺ بریاری کوشتی بو سهربازه یه‌هوودییه‌کانی به‌نی قه‌ینووقاع دهرکرد، بریتی بوون له (۷۰۰) سهرباز.

که هه‌واڵ گه‌یشه‌عه‌بدوولای کوری ئوبه‌ی کوری سه‌لوول هه‌مووی چه‌ند پوژیک بوو موسلمانبوونی خۆی راگه‌یاندبوو، هاوپه‌یمان بوو له‌گه‌ڵ به‌نی قه‌ینووقاع، داواى له پیغه‌مبهری خوا ﷺ کرد له‌گه‌لیاندا چاکه‌ بکات و نه‌یانکوژیت، به‌لام پیغه‌مبهری خوا ﷺ په‌تی کرده‌وه، چونکه ئه‌مانه‌ تاوانباری سهربازین و چه‌ندین جار سه‌رپیچی یاسا و ده‌ستوور و عورف و هه‌موو شتیکیان کردووه، هه‌روه‌ها گه‌وره‌ترین فیتنه‌ بوون له‌شاری مه‌دینه‌ بۆیه پیغه‌مبهری خوا ﷺ بریاری کوشتی هه‌موو چه‌که‌لگرانی ئه‌و هۆزه‌ی دا، جارێکی دیکه‌عه‌بدوولای کوری ئوبه‌ی کوری سه‌لوول داواى کرده‌وه، به‌لام پیغه‌مبهری خوا ﷺ په‌تی کرده‌وه، بۆ جارى سییه‌م ده‌ستی خسته‌نیو درعه‌که‌ی پیغه‌مبهری خوا ﷺ هه‌رچه‌نده پیغه‌مبهری خوا ﷺ تووره‌بوو فهرمووی: ده‌ست لابە و زیاتر تووره‌بوو فهرمووی: ئه‌ی سه‌رگه‌ردان مه‌مگره‌، به‌لام ئه‌و مونا‌فیکه پیغه‌مبهری خوا ﷺ گرت وتی: سویند به‌خوا وا‌زت لێ ناهینم هه‌تاوه‌کو له‌گه‌ڵ هاوپه‌یمانەکانم چاکه‌ نه‌که‌یت، ۴۰۰ شمشیر به‌ده‌ست و ۳۰۰ خاوه‌ن زری (درع) منیان له‌جه‌نگی ره‌ش و سپی پاراستوو، له‌ئێواره‌یه‌کدا تۆ هه‌موویان ده‌کوژیت؟ سویند به‌خوا ده‌ترسم ئێتر که‌س نه‌مپارێزیت، کیشه‌مان بۆ دروست بیت.

ئاوا به‌راشکاوانه به‌هوپه‌ری بێته‌ده‌بی ئه‌و قسانه‌ی کرد چونکه هاوپه‌یمانی بوون، به‌نی قه‌ینووقاع هێزی بنه‌په‌تی عه‌بدوولای کوری ئوبه‌ی کوری سه‌لوول بوون، گه‌وره‌ی خه‌زهرج پیش هاتنی پیغه‌مبهری خوا ﷺ بۆ مه‌دینه، ئه‌وه‌نده چاو قایم بوو بیر و ئینتیمای بۆ موسلمانان نه‌بوو، هه‌ر چاوه‌پێی هێزی یه‌هوود بوو بۆ پارێزگاری، چونکه بۆ ئه‌و زۆر قورس بوو سوپای یه‌هوودییه‌کان له‌ناو بجیت، بیرى له‌وه نه‌کرده‌وه که موسلمانە و هێزی ئیسلام یه‌که‌مه، چونکه مونا‌فیکه و به‌داواى پلاندای ده‌گه‌ریت. ده‌یویست په‌یوه‌ندی توندوتۆڵی له‌گه‌ڵ یه‌هوود دا هه‌بیت، تاوه‌کو پیغه‌مبهری خوا ﷺ به‌خشی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نوێیه و دلی پازی کرد به‌وه‌ی که نه‌یانکوژیت، به‌لام مه‌رجی له‌سه‌ر هه‌موویان دانا به‌وه‌ی که‌وا شاری مه‌دینه جێبهێڵن، هیچ کام له‌هۆز و تیره‌ی به‌نی قه‌ینووقاع له‌و شاره‌دا وجوودیان نه‌مینیت،

ئەم رازی کردنە ی دلی عەبدوڵلای کۆری ئوبە ی کۆری سەلوول بۆ خۆی نەبوو بەلکو لەناو ئیسلامدا خەلکیکی لەگەڵدابوو، ئومیدی ئەوەیان لێ دەکرا کە ئیسلامەتییان باش بکەن و واز لە دوو پرووی بەینن.

بەنوو قەینوقاع مەرجیان لەسەر دانرا و هەموویان دەرچوون لە شارەکە و کەسیان لێ نەکوژرا، چوونە ناوچە ی (ئەزەرەات) لە شام، لەماوەیەکی کەمدا تاعوون و زەمینلەرە پرووبە پروویان بوویەو و یەک کەسیان دەرنەچوون، بەمەش کۆتایی بنەرەتی بە هۆزی بەنی قەینوقاع هات لە شانۆی میژوودا.

کاتی گونجاو بو بریاردانی جه‌نگ

ماکوان: ته‌ماشای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بکه، نه‌و بریاره‌ی نه‌دا هه‌تا هیز و توانای گه‌یشته‌ ئاستی هیزی یه‌هوودیه‌کان له‌شاری مه‌دینه، له‌دوای نه‌وه‌ی دلنیا‌بوو له‌ ئابووری خو‌ی و هیزی سه‌ربازی خو‌جیی و دامه‌زاندنی بازاری ئیسلامی به‌هیز و توانای پیشه‌وه‌رانی. پیشت‌ر هه‌موو شاری مه‌دینه‌ روویان ده‌کرده‌ بازاری قه‌ینوقاع.

جا بو وینه‌ نه‌گه‌ر پیشت‌ر ئاماده‌کاری نه‌کرا‌بایه‌ بو بازاری موس‌لمانان، داخو له‌دوای ده‌رکردنی به‌نی قه‌ینوقاع چ قه‌یران‌یک رووی ده‌کرده‌ شاری مه‌دینه؟ هه‌ر به‌ گه‌یشتن بو شاری مه‌دینه نه‌و لایه‌نه‌ی که بازا‌ر و ئابووری بوو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چاره‌سه‌ری بو دوزیه‌وه، نه‌یه‌یشت لای یه‌هووده‌وه قورخ و مؤن‌پۆل بکری‌ت.

ئیت‌ستا ئاو مو‌لکی موس‌لمانانه پیشت‌ر یه‌هوود خاوه‌نی ئاو بوو له‌شاری مه‌دینه، پیشت‌ر باسی روودا‌وی کرینی بیری پوومه (رومه) مان کرد که عوسمانی کو‌ری عه‌ففان ک‌ری، ئیت‌ستا سو‌پای موس‌لمانان ته‌نها پشت به‌خو‌یان ده‌به‌ستن و له‌ده‌ره‌وه‌ی خو‌یان چاویان له‌که‌س نییه‌ هاوکاریان بکات. پیکهاتوون له‌ موهاجیر و نه‌نسا‌ر، به‌لام عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری ئوبه‌ی کو‌ری سه‌لوول تا نه‌و ساته‌وه‌خته‌ش پشتی به‌ یه‌هوود به‌ستوه‌ بو پاریزگاری لیک‌ردنی.

که‌واته: کاته‌که له‌بار بوو بو‌یه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بریاریدا جه‌نگ له‌گه‌ل یه‌هوودی به‌نی قه‌ینوقاع دا بکات. خو نه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌و هه‌لو‌یسته‌ی نه‌نواند‌بایه‌ یه‌هوودیه‌کان زیات‌ر پت‌یان راده‌کیشا له‌وه‌ی به‌ران‌به‌ر نه‌و ئافره‌ته‌ کردیان و موس‌لمان‌یکیان شه‌هید کرد، چه‌ندین سه‌رپیچی تریشیان هه‌بوو، خو نه‌گه‌ر ئاوا له‌جیی خو‌یاندرا رانه‌گیرانایه‌ پیده‌چوو له‌ قوناغی داهاتوودا گالته و گه‌پ به‌خوا و پیغه‌مبه‌ر و ده‌وله‌تی ئیسلامیش بکه‌ن.

چونکه یه‌هوودی ئیت‌ستا و جاران و داهاتوو یه‌ک سروشتیان هه‌یه له‌هیچ کات و زه‌مان‌یکدا گو‌رانکاری به‌سه‌ردا نایه‌ت هه‌تا له‌ ئاستیاندا بیده‌نگ بیت، نه‌وان زیات‌ر پ‌ی راده‌کیشن و هه‌و‌ل ده‌دن و جودوت نه‌ه‌ی‌لن، خو نه‌گه‌ر له‌جیگه‌ی خویدا هه‌لو‌یستت وه‌رگرت و لیت ترسان نه‌وه دلنیا‌به‌ زور لاره‌مل و له‌سه‌ر نه‌ژنو بو‌ت داده‌نیشن. له‌ قورئاندا بو‌مان باس کراوه می‌ژووش زوری له‌سه‌ریان تو‌مار کردوه، بینیشمان که چو‌ن سه‌رپیچی ئیسلامیان کردوو هه‌موو هیج‌ره‌تیان کرد بو فه‌له‌ستین. له‌کاتیکدا نه‌م کاره له‌ یه‌هوودیه‌کان قه‌ده‌غه بوو،

چونکه موسلمانان بیده‌نگ بوون ئەوان پێیان زیاتر ڕاکێشا، پاشان گوێیان به ئابووری فەلەستین نه‌دا، وایستتا هه‌موو ئابووری فەلەستین له‌ژێر ده‌ستیاندایه، گوێیان نه‌دا به‌وهی چه‌کی قورس به‌کاربهێنن، وایستتا خاوه‌نی چه‌کی قورس و ناوه‌کین!

به‌هۆکاری بیده‌نگی موسلمانان ڕیار له‌ نه‌ته‌وه یه‌کگرتوو هه‌ڵه‌وه‌ ده‌رچوو، به‌ دابه‌شکردنی فەلەستین له‌نیوان یه‌هوود و موسلمانان، پاشان ئیسرائیل ده‌وله‌تی خۆی دامه‌زراند له‌سالی (١٩٤٨) ز. جه‌نگی ده‌ستپێکرد، له‌سالانی (١٩٥٦-١٩٦٧) ز. دوا‌یی له‌ (١٩٨٢) زاینی له‌گه‌ڵ لوبنان، میسر، سووریا... هتد. هه‌ر موسلمانان بیده‌نگ بوون ئەوان بوونه خاوه‌ن به‌شیکی گه‌وره له‌خاکی موسلمانان.

به‌لام پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌یهێشت ئەو کاره‌ساته‌ ڕووبدات، ڕیاریدا به‌زووترین کات گه‌مارۆی قه‌لای به‌نی قه‌ینوقاع بدات، له‌سه‌ر ئەو سه‌رپێچییانه‌ی که‌ خۆیان پێشتر له‌گه‌ڵ ده‌وله‌تی ئیسلامی هاوپه‌یمانی‌تییان مۆرکرد، هه‌ر خوشیان سه‌رپێچیان کرد، گه‌یشتن به‌ ڕیاری ساغ و سه‌لیمی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ خاک و زیدی شاری مه‌دینه ده‌رکران، ئەمه‌ش دوا‌ی دوو ساڵ له‌ کۆچی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بو شاری مه‌دینه.

پاشان کێشه‌ی مونا‌فیک زۆر ترسناکه‌ له‌ یه‌هوود ترسناک‌تره، یه‌هوود دیارن و ده‌ناسرێن، به‌لام دوو‌ڕووه‌کان ناو جلوه‌برگیان وه‌کو موسلمانانه، زۆر جار خۆیان له‌ ئیماندارانی راسته‌قینه‌ با‌شتر پێشان ده‌ده‌ن، چونکه‌ ئەوان کوفره‌که‌یان ده‌شارنه‌وه، خۆیان به‌ ئیسلام ده‌ناسێن و ڕووه‌کیان موسلمانانه‌یه، ئەم جو‌ره‌ خه‌ڵکه‌ هه‌میشه‌ په‌یوه‌ندی به‌هیزی له‌گه‌ڵ یه‌هوود دا هه‌یه و ئەوان سوود له‌ دوو‌ڕووه‌کان وه‌رده‌گرن.

جا ئەو په‌یوه‌ندییه‌ له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌بووه و ده‌شمی‌ت، له‌ ئیستادا به‌با‌شترین شیوه‌ به‌دی ده‌کریت تا ڕۆژی قیامه‌ت به‌رده‌وامه. ئەمه‌ش چیرۆکیک نیه‌ ماکوان دایه‌تێبێ، به‌لکو فه‌رمووده‌ی خۆی په‌روه‌ردگاره‌ له‌ قورئاندا ده‌فه‌رموو‌یت:

﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَخُرَجْنَا مَعَكُمْ وَلَا نَطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴾ [الحشر]

ئایا سه‌رنجت نه‌داوه ئەوانه‌ی دوو‌ڕووبوون به‌ بیاوه‌ره‌کانیان له‌خاوه‌ن کتێبه‌کان ده‌لێن: ئەگه‌ر ئێوه ده‌ربکرێن ئیمه‌یش له‌گه‌لتاندا ده‌رده‌چین، هه‌رگیز دژی ئێوه به‌ قسه‌ی که‌س

ناکه‌ین، خو ئه‌گه‌ر جه‌نگتان دژ بکریّت ئیمه‌ پشتیوانیتان لیده‌که‌ین، به‌مه‌رجیک خوا خوئی
شایه‌ته‌ که‌ ئه‌وانه‌ درۆزنن.

خوای گه‌وره‌ ناوی مونا‌فییق و جووله‌که‌ به‌ برای یه‌کتر ده‌بات، ئه‌م وانه‌یه‌ زۆر گرنگه‌ بو
خه‌لکی موسلمانان له‌ سیره‌تی پیغه‌مه‌رماندا ﷺ باش لیتیبگه‌ن، هه‌موو
مونا‌فییکیک برای یه‌هوودییه‌که‌.

به‌لام با من پرسیاری ئه‌وه‌ بکه‌م ئه‌ی (که‌عی کۆپی ئه‌شرف) بو کۆژرا، خو له‌هوژی
جووله‌که‌ی به‌نی قه‌ینوقاع نه‌بوو، به‌لکو له‌ یه‌هوودی به‌نی نه‌زیر بوو؟

کوشتنی که عبی کوری ئە شریف

نومێر: لە راستیدا که عبی کوری ئە شریف یە کێک بوو لە ناودار و قیاداتی بەنی نەزیر، ناسراوی عەرەب و جوولەکە بوو، بەروون و ئاشکرا جێتۆی بەخوا و پێغەمبەر ﷺ دەدا، سروود و گۆرانی و شیعری هەجووی جێتۆ ئامیزێ دژی هاوێلان و پێغەمبەری خوا ﷺ دادەنا، بەلکو بەوێوە نەوێستا لەدوای جەنگی بەدر چووێ شاری مەککە و هانی قورەیشی دەدا بۆ جەنگکردن و بیریی کۆژراوەکانی دەخستەوێ دەیوت: بۆ لەگەڵ موسڵماناندا نەجەنگن، من چەکتان پێ دەدەم؟ لەگەڵ ئەوێ هەموو یەهوودیەکان دانیابوون کە موخەممەد نێردراوی خۆی پەرورەدگارە، کاتیک چووێ شاری مەککە قورەیش پرسیاریان لێکرد: کام دینێت لەلا خۆشەوێستە؟ تێمە یان موخەممەد؟ ئەمە لەکاتیکدا قورەیش بێتەرست بوون.

لەوێ لāmدا کە عەب وتی دینی ئێوێ راسترە لە دینی موخەممەد! خۆی گەرێ ئایەتی لەسەر دابەزاند دەفەرموویت:

﴿أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكُتُبِ يَؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الْبَاطِلِ أَهْلًا لَا يَذَرُونَ﴾ [النساء]

ئایا نەتروانیووێ ئەوانە ی بەشیک لە کتیی ئاسمانیان پێدراوێ کەچی لەگەڵ ئەوێشدا باوەریان بە بت و جادووگەر و تاغوت هەیه، دەربارە ی ئەوانە ی بیاوێرن دەلێن: ئەوانە چاکترن و پێبازی راستریان گرتووێ، تا ئەوانە ی ئیمان و باوەریان (بە ئایینی ئیسلام هێناوێ).

کە عەب بۆیە ئەو قسە ی دەکرد تەنھا بۆ ئەوێ هانیان بدات بۆ جەنگ دژی موسڵمانان، تەنانت لە عورف و عاداتی عەرەبی جاھیلی دەرچوو کە عبی کوری ئە شریف شیعەر و گۆرانی بەسەر ئافرەتانی موسڵماناندا دەوت.

بەو پێیە بەنی نەزیر هاوێیەمانیان لەگەڵ پێغەمبەر ﷺ دا هەبوو، بەلام کە عەب چەندین سەرپێچی لێ دەرکەوت، هەلسا بەچەند تاوانکاریەک دژی موسڵمانان، چونکە لە دەقی پەیماننامە کەدا هاتبوو، نابێت هاوکاری قورەیش بکریت، نابێت بەسەر موسڵماناندا سەربخړن، زۆر کاری نەشیای تری ئەنجامدا وەکو پێشتر ئاماژەم پێدا.

بۆیه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ناشکرا بریاری کوشتنیدا و فهرمووی: کئی به‌کوشتنی که‌عبی کوری ئه‌شره‌ف هه‌لده‌ستی، چونکه بیته‌ده‌بی و بی‌ره‌وشتیه‌کانی ئازاری خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌دات؟^{۱۱۷}

کۆمه‌لێک له‌ هاوه‌لان خیرا ده‌ست به‌جێ و چاپووکانه هه‌لسانه‌وه و مه‌فره‌زه‌یه‌کیان پیکه‌یتا بۆ کوشتنی که‌عبی کوری ئه‌شره‌ف، له‌وانه: (موحه‌مه‌دی کوری مه‌سه‌له‌مه، عه‌بادی کوری به‌شیر، ئه‌بو نائله، حارسی کوری ئه‌وس، کۆمه‌لێک له‌ هاوه‌لانی ئه‌وسی) به‌باشترین شیوه هه‌لسان به‌ ئه‌نجامدانی کاره‌که، به‌م پاو پیوه‌نده‌ش ده‌وله‌تی ئیسلامی کۆتایی هێنا به‌ ژیا‌نی که‌عبی کوری ئه‌شره‌ف.

ماکوان: ئه‌ی به‌نی نه‌زیر چی؟

نومێر: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سته‌می له‌ هۆزه‌که‌ی نه‌کرد، چونکه ده‌یزانی هۆزه‌که‌ی پا‌به‌ندن به‌ هاوپه‌یمانییه‌که، ته‌نها بریاری کوشتنی که‌عبی کوری ئه‌شره‌فی دا، هۆزه‌که‌ی به‌هیچ شیوه‌یه‌ک به‌شدار نه‌بوون له‌ کاره‌ چه‌په‌له‌کانی که‌عب، ته‌نانه‌ت دوا‌ی کوشتنی که‌عب هۆزه‌که‌ی هاتن خۆیان لێ بیبه‌ری کرد، په‌یمانیان له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نوێ کرده‌وه.

جیاوازی به‌نی قه‌ینوقاع و به‌نی نه‌زیر ئه‌وه‌بوو، به‌نی قه‌ینوقاع هه‌موو به‌شداربوون له‌ ئه‌نجامدانی کاره‌که، به‌لکو جه‌نگیان گێرا دژی موس‌لمانان، به‌لام به‌نی نه‌زیر هیچ هاوکاری که‌عبیان نه‌کرد به‌لکو کاره‌که ته‌نها که‌عب ئه‌نجامیدا، بۆیه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کاره‌که‌ی که‌عبی به‌ فهردی وه‌رگرت و نه‌یکرده‌عام.

ماکوان: سبحان الله جووله‌که به‌گشتی له‌دونیای ئه‌م‌رۆدا هه‌ر خه‌ریکی کاری فه‌ساد و خراپه‌کاری، به‌ به‌کاره‌ینانی ئافره‌ت ته‌نانه‌ت له‌ (۸۰٪) ی فیلمی پرووت و خراپ و پۆرن یه‌هوود سه‌ره‌پرشتی ده‌کات، هه‌رچی به‌رنامه‌ی وروژاندنی سێکسییه هه‌ر یه‌هوود خاوه‌نداری ده‌کات.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فهرموویت: یه‌که‌م فیتنه‌ی هۆزی به‌نی ئیسرا‌ئیل ئافره‌ته.^{۱۱۸}

۱۱۷. (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ لَغَبَ بِنَ الْأَشْرَفِ، فَإِنَّهُ قَدْ آذَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ. فَقَامَ مُحَمَّدٌ بْنُ مَسْلَمَةَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَحَبُّ أَنْ أَقْتُلَهُ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: فَأَذِنَ لِي أَنْ أَقُولَ شَيْئًا، قَالَ: قُلْ) البخاري ومسلم كما مضى أبو عبس بن جبر.

ئەى هەلۆیستی قورەیش چى بوو، نومیر؟

نومیر: لەدوای دەرچوونی بەنى قەینوقاع و کوشتنى کەبى کورى ئەشرف تا رادەیه ک شارى مەدینه هێمن و ئاسایشى تێیدا بەرقەرار بوو، زۆربەى خەلکى موسلمان بوون بە ئاشکرا و ئەوەشى موشرىک بوو بوو موناڤىق، بەلام ئەوەى حوکمرانى شارى مەدینه یە بەتەواوەتى پێغەمبەرى خوا ﷺ خاوەنى بریاری یە کە مە.

دوو هۆزى تێدا یە بەنوو نەزىر و بەنى قورەیزە کە هەردوولا لە موسلمانان دەرسن، بەلام خۆیان مەلاس داو و چاوەروانى شتێکن رووبدات ئەویش چاوەرپێى قورەیشن هێرش بەینیت.

١١٨ - (رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : إِنَّ الدُّنْيَا خُلُوهٌ خُضْرَةٌ ، وَإِنَّ اللَّهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا ، فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ، فَاتَّقُوا الدُّنْيَا وَاتَّقُوا النَّسَاءَ ، فَإِنَّ أَوَّلَ فِتْنَةٍ بَيْنِي وَإِسْرَائِيلَ كَانَتْ فِي النِّسَاءِ) . أحمد رقم (١١١٥٩).

هه‌لۆیستی قوره‌یش له‌و ماوه‌دا

نومێر: هه‌لۆیستی قوره‌یش زۆر خراپ بوو له‌و په‌ری دژواریدا بوو، له‌ قه‌یرانیکی ئابووری زۆر گه‌وره‌دا بوون که‌ رێگه‌ی بازگانیان لێگیرابوو له‌ رێگه‌ی شامه‌وه، له‌ قه‌یرانیکی سیاسی گه‌وره‌دا بوو، که‌رامه‌ت و سه‌روه‌ری له‌ده‌ست داوو له‌ نیوه‌دووهرگه‌ی عه‌ره‌دا، له‌دوای ئه‌و شکسته‌ گه‌وره‌یه‌ی به‌سه‌ریاندا هات له‌ جه‌نگی به‌دردا به‌ده‌ستی موس‌لمانان، له‌کاتێکدا سوپاکه‌یان چه‌ندین جار گه‌وره‌تر بوو له‌ سوپای موس‌لمانان، قه‌یرانی نه‌بوونی سه‌رکرده‌ زۆر کاریگه‌ری دروست کردبوو ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی به‌گشتی (٧٠) که‌سیان لێ کوژرابوو، هه‌روه‌ها (٧٠) که‌سیان لێ به‌دیل گیرابوو.

زۆربه‌ی کوژراوه‌کانیان قیاده‌ و ناوداره‌کانیان بوو، بۆیه‌ که‌سوکاریان به‌دوای تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ بوون، جا یه‌کیک ده‌یویست تۆله‌ی دایکی بکاته‌وه، یاخود براکه‌ی یاخود هاوسه‌ره‌که‌ی...هتد. هه‌میشه‌ نێوانی کوفر و ئیمان ململاتیه‌، ئه‌هلی کوفر له‌هه‌ولێ ئه‌وه‌دایه‌ که‌ ئه‌سلێ ئیسلام په‌ره‌ نه‌ستێت، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُخْشَرُونَ﴾ [الأنفال]

بێگومان ئه‌وانه‌ی بێباوه‌رن مāl و سامانی خوایان به‌خت ده‌که‌ن بۆ ئه‌وه‌ی به‌شینه‌یی به‌ربه‌ست دابنێن و رێگری بکه‌ن له‌به‌رده‌م ئاین و پێبازی خوا، جا له‌ ئاینده‌دا مāl و سامانیان بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ به‌خت ده‌که‌ن، پاشان ده‌بێته‌ په‌شیمانی و داخ و هه‌سه‌رت له‌سه‌ریان و له‌دواییدا شکست ده‌هێنن، بێگومان ئه‌وانیش که‌ بێباوه‌ر بوون کو‌ده‌کرێنه‌وه‌ بۆ دۆزه‌خ راپێچ ده‌کری‌ن.

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌شاری مه‌دینه‌ و ده‌ورووبه‌ریدا بانگه‌وازه‌که‌ی به‌هێز بوو، خه‌لکی زۆر به‌ده‌م بانگه‌وازه‌که‌یه‌وه‌ ده‌رۆیشتن.

ماکان: له‌ ئیستاشدا هه‌ر وایه‌ له‌هه‌رکوێیه‌ک پرووناکی بانگه‌وازی ئیسلامی ده‌ربکه‌وێت و پرشنگی هه‌بێت خێرا به‌ (به‌ناوی تیرۆر) به‌ هێزی لۆجستیکی و چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی دژیان ده‌بنه‌وه‌، بانگه‌وازچییان ده‌خرێنه‌ زیندان ده‌زانن به‌وه‌ دینی خوای په‌روه‌ردگار لاواز ده‌بێت، تا ئیستاش دۆژمی ئیسلام له‌وه‌ تینه‌یگه‌یشتوو، هه‌رچه‌نده‌ دۆژمی ئیسلام درنده‌ و به‌هێز بێت

له نتيو ئيسلام و موسلماناندا زياتر گه شه سهندن و خواناسي بلاو ده بيته وه. نه ي چۆن خويان
ئاماده كرد و سوپايان كوكرده وه؟

قورهبش و کوک‌ردنه‌وه‌ی سوپا بۆ جه‌نگی موسلمانان

نومیر: له‌پیشتر ئاماژه‌مکرد داهاقی کاروانه‌که‌ی ئه‌بو سوفیان دانرا بۆ ئه‌وه‌ی به‌کاربهێتریته‌وه بۆ جه‌نگ دژی موسلمانان، به‌های ئه‌و کاروانه‌ نزیکه‌ی (۵۰) هه‌زار دیناری ئالتوون بوو، پاره‌یه‌کی زۆر زۆر بوو، هه‌موو ئه‌و پاره‌یه به‌کارده‌هێنن بۆ دژایه‌تی خواي پهره‌ردگار و دینه‌که‌ی.

قورهبش ئه‌مجاره به‌وه وازی نه‌هێنا له‌نیو شاری مه‌که‌که سوپا کۆبکاته‌وه، به‌لکو له ده‌ورووبهر و ناوچه‌کانی تر دا خه‌لکی ده‌هێنا بۆ جه‌نگ، له‌هه‌موو هۆز و عه‌شیره‌ته‌کانی ناوه‌وه ده‌ره‌وه‌ی مه‌که‌که خه‌لکی کۆکرده‌وه، توانیان سوپایه‌کی زۆر گه‌وره پێکبهێنن پێکهاتبوو له (۳۰۰۰) جه‌نگاوه‌ر، هه‌موو سه‌رکرده‌کانی قورهبش له‌گه‌ڵ ئه‌و سوپایه‌دا ده‌رچوون، سه‌رکرده‌ی گشتی ئه‌بو سوفیان بوو جیگره‌کانی بریتی بوون له: سه‌فوانی کورپی ئومه‌یه، عیكریمه‌ی کورپی ئه‌بو جه‌هل، خالیدی کورپی وه‌لید، به‌سێ هه‌زار که‌سه‌وه (۳۰۰۰) وشتر ئاماده‌ کرا، پاشان (۲۰۰) ئه‌سپ که ژماره‌یه‌کی یه‌كجار زۆره، پاشان (۷۰۰) درع (زری، قه‌لغان)، له‌گه‌ڵ سوپا که‌دا (۲۵) ئافره‌تی قورهبش ده‌رچوون یه‌كێک له‌وانه خاخی یه‌که‌می مه‌که‌که بوو (هیندی زنی ئه‌بو سوفیان) کچی عوتبه‌ی کورپی په‌بیه‌ی کوزراو له جه‌نگی به‌دردا، له‌گه‌ڵ مامی و براهیه‌کی، خیزانی سه‌فوان و عیكریمه...هتد، ئافره‌تانی ناوداری قورهبش و ژنه سه‌رکرده‌کان بوون.

پاشان قورهبش ده‌ستی کرد به‌هاندانی خه‌لک بۆ جه‌نگ و بلیسه‌ی ئاشووبی جه‌نگ، له‌دڵ و ده‌روونیاندا گری سه‌ندبوو، هه‌روه‌ها جه‌نگی راگه‌یاند به‌سه‌روکایه‌تی که‌سێک که پیشتر گه‌را له به‌دردا داوای لیکرا وازبه‌یتیت چیتر هاوکاری کافران نه‌بیت، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ لێخۆشبوو ئازادی کرد، به‌لام ئه‌و بێوه‌فا بوو جه‌نگی ئیعلامی دژی موسلمانان ده‌ستی پێکرد.

ناوی (ئه‌بو عزی جه‌معی) بوو ئیستا سه‌رپێچی په‌یمانیه‌که‌ی خۆی ده‌کات، سوپا به‌م شێوه‌یه‌ دابه‌ش کرا: سه‌رکرده‌ی گشتی سوپا ئه‌بو سوفیان بوو، سوارچاکی ئه‌سپ خالید و عیكریمه بوون، هه‌لگری ئالای سوپا کورانی عه‌بدودار بوون.

ماکوان: من وای ده‌بینم ئه‌و جه‌نگه بۆ موسلمانان ئاسانه‌تر بێ، تاكو جه‌نگی به‌درا!

نومیر: چۆن، شیکاریت هه‌یه؟

ماکوان: به لئی، شیکاریم ههیه چوار خالت بۆ باس ده کهم.

خالی یه کهم: زۆربهی قیاداتی قورەیش له به دردا کوژران، ئەو سوپایه ناوی گه وره سه کرده کانی تیدا نییه وه کو: ئەبو جههل، وه لیدی کورپی موغیره، عوقبهی کورپی ئەبی موغیت، نه زری کورپی حارس، ئوممه ییهی کورپی خه له ف و زۆری تر له وانهی له جهنگی به در کوژران.

خالی دووهم: موسلمانان به دنیاییه وه ئاگاداران له هۆزی قورەیش بۆ جهنگ، ئەمجاره ده توانن باشتەر خوێان ئاماده بکهن، چه کی جهنگ هه لێگرن نه ک وه ک جاره کی تر چه کی موسافیریان پیتی.

خالی سییهم: شوینی جهنگ یان شاری مه دینه یه یاخود نزیکي شاری مه دینه یه ئەمه ش بۆ موسلمانان ئاسانتره، چالاکی و هیزی باشیان بۆ جهنگ. وه کو قورەیش نین که (۵۰۰) کم بپرن به سێ هه زار که سه وه بۆ نزیک شاری مه دینه، به ناو بیابان و ته پوتۆز پێگا بپرن. موسلمانان ده رپچن بۆ ئەوان نزیکه و ماندوو نابن.

خالی چوارهم: باری دهروونی قورەیش له خاکدایه و پێچه وانه کهی باری دهروونی ئیمانداران له ئاسماندایه، قورەیش لیدانی باشیان به ده ست موسلمانانه وه خواردوو، شکست خواردوو بوون، پێچه وانه کهی موسلمانان له و په ڕی غیره ت و هیزو توانادان. قورەیش له قه یرانی ئابووریدایه و دوو کاروانی کافران له ده ستی موسلماناندایه، زۆر توانای تریان هه یه موسلمانان له گرتهی پێگه ی بازرگانی هه بوونی ده زگای زانیاری و هه والگری... هتد.

به م ئەجندایانه موسلمانان له باشیدان هه موو له به رژه وه ندی سوپای موسلماناندان، با سوپای کافران زۆربن به لām ئەگه ری سه رکه وتنی زیاتر بۆ موسلمانانه! ئەمه بپروای منه نومیر ئیتر نازانم تۆ چی ده لئی؟

نومیر: قسه کانت هه مووی واقعییه به لām با ته مه شای پرووداوه کان بکه یین بزانی چۆن دێته پێشه وه و چی پرووده دات؟

خۆ ئامادەکردنى مۇسلمانان بۆ رووبەروو بوونەو

نومېر: پېغەمبەرى خوا ﷺ زانى ھەوالى پېگەشت لە سوپاي قورەيش لەشارى مەككەو ھە ئامادەى دەرچوونن بۆ جەنگ. بەخترايى مەجلىسى راويژى سازدا و لەبارەى پېكخستنى سوپاو راويژ بە راويژكارەكانى بكات، ئنجا بزائين ئەم سوپايە ھەموو خال و خەسلەتەكانى سوپاي سەرکەوتوو تيدا بەدى دەكریت؟ ئەوھى لە سوپاي بەدردا بەدى دەكرا لەم سوپايەشدا بەدى دەكریت؟

سەرھەتا ئەوھى پېغەمبەرى خوا ﷺ کردى شوورا بوو، چەند خالىكى لەخۆ گرتبوو:

يەكەم: دلتيابوون لەشارى مەدينە و كۆمەلتىكى لە سوپاکە پېكھيتنا، پاسەوانى خۆى بکەن لەگەل شارى مەدينەدا ئەوھى سەرکردايەتى ئەو كۆمەلەى دەکرد بریتی بوون لە ئەوس و خەزەرەج، سى مەفرەزەى لى دروست کردن بەسەرکردايەتى سەعدى كورى موعاز، سەعدى كورى عوبادە، ئوسەيدى كورى خوزەير، ئەم كۆمەلە چواردەورى مال و مزگەوتى پېغەمبەرى خويان ﷺ دابوو، چونكە پېغەمبەرى خوا ﷺ ئامانجى يەكەمى قورەيش بوو، پېغەمبەرى خوا ﷺ بۆ ھەر كوئى برۆيشتايە ئەو كۆمەلەيەى لەگەلدابوو.

دووھەم: چەند ھيژىكى بچووكى دروست کرد، لەبەردەم دەروازەى شارى مەدينە كە خەلكى بەگشتى لىوھى ھاتووچۆى دەکرد، شەو و پوژ پاسەوانى ھاتن و چوونى لەتئو شارى مەدينەدا ھەبوو.

سێھەم: چەند ھيژىكى ديكەى دروستکرد، چاودێرى دەرەوھى شارى مەدينەى دەکرد ھەميشە بەدەورى شاردادەگەرەن، چاودێرى سوپاي موشريكى مەككەيان دەکرد و چاودێرى مەككەيان دەکرد.

چوارەم: فەرمانى دەکرد لەتئو موھاجير و ئەنساردا لەئەوس و خەزەرەج، دەبى ھەموو بەچەكەو بەگەرپن، تەنانەت لەكاتى نوێژدا دەبى چەكيان پى بىت. ئەمەش ئەوھەمان بۆ روون دەكاتەو كە خاوەن سىفات و خەسلەتى سەرکەوتن ئەويش كۆکردنەوھى ھيژى باش و ھەلگري چەك و پاسەوانى بەھيژى سەرکردايەتى گشتى، ئامادەبوون بۆ ھەموو رووبەروو بوونەو يەك، پاشان مۇسلمانان بيريان كردهو لە فاكتر و ھۆكارى

پروبه پروو بوونه وه یان چۆن بیت و به چ شێوه یه ک به ره نگاری قورپه یه ببنه وه، ئایا برۆنه ده ره وه ی مه دینه و پروبه پرووی سوپای قورپه یه ببنه وه یان چاوه رپ بن سوپای دوژمن بیت. واته: ئه وان ده ستیشهانی خاکی جهنگ ده که ن یان موسلمانان.

پیش گه یشتنی سوپاکه ده ستیشهان کردنی جیگه و هه لۆستیهان، پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ فره مووی: له خه و غدا بینوو مه مانگایه ک سه ر ده بریت، سه ری شمشیره که م پارچه یه کی بجووکی لئ ده بیته وه، بینیم ده ستم له نێو درعیکی زۆر به هیز دابوو، واته: قه لغانیکی به هیز، ئه مه ش خه و نێکی چاک و پر خیره.^{۱۱۹}

که واته: پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ سێ شتی له خه و نه که یدا بینوو ه:

۱- بینوو یه تی مانگایه ک سه ر ده بریت ئه مه ش واتای ئه وه یه یه کیک له هاوه لانی ده کوژریت.

۲- لێوو نه وه ی پارچه یه ک له سه ری شمشیره که ی واتای بریندار بوونی یه کیک له ئالوبه ی تی.

۳- که ده ستی خستۆته نێو قه لغانیکی به هیز، واتای لێکدانه وه کانی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ فره مووی شاری مه دینه یه، له نێو شاری مه دینه دا ده جه نگین.

کاتیک ئه م خه و نه ی بۆ گێرانه وه مانای وا نه بوو که وه حیه بریاری کو تایی له سه ر دابیت، به لکو ته نها پیشیار بوو له شێوه ی راو بوو چوون پیشکه شی کردن.

چونکه له پرووی راوێژو پرس پێکردنه وه باسه که ی بۆ کردنه وه و وای به باش زانی له نێو شادا مپننه وه، ده رنه چنه ده ره وه بۆ جهنگ، هه موو لایه ک جهنگ بکه ن له ماله کانی خۆیا نه وه پیاوان و ژنان، پیاوان به شمشیر و ژنان به هه لدانی تیرو که وان ئه مه ش شێوه یه ک بوو له جهنگی شه قام، ئه م جوړه جهنگه زۆر قورسه بۆ سوپای دوژمن، ئه مه را و بۆچوونی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ بوو،^{۱۲۰}

زۆرینه ی موسلمانان هه زیان به ده رچوون بوو، به تابه ت ئه وانه ی به شدار نه بوون له جهنگی به در زۆر ئاره زوو مه ند بوون به پروبه پروو بوونه وه ی موشریکه کان له ده ره وه ی شاری مه دینه.

۱۱۹ - (إِنِّي قَدْ رَأَيْتُ وَاللَّهِ حَيًّا، رَأَيْتُ بَقْرًا، وَرَأَيْتُ فِي دُبَابٍ سَيْفِي تَلْمًا، وَرَأَيْتُ أَنِّي أَدْخَلْتُ يَدِي فِي دِرْعٍ حَصِينَةٍ) سيرة ابن هشام ج ۲، ص ۶۱.
۱۲۰ - (فَقَالَ: يُقَاتِلُ الْمُسْلِمُونَ عَلَى أَفْوَاهِ الْأَرْقَةِ، وَالنِّسَاءُ فَوْقَ الْبُيُوتِ).

ته‌نانه‌ت یه‌کیک له‌هاوه‌لان وتی: ئە‌ی پێ‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئیمه‌ هیوامان خواست جاریکی تر وه‌کو پۆ‌ژی به‌در بیته‌وه، وا خۆیان به‌پێ‌ی خۆیان هاتوون، ئیمه‌ش بۆیان ده‌رده‌په‌رین بۆ ئە‌وه‌ی دوژمنه‌که‌مان نه‌لین: ئە‌وان ترسنۆکن.^{۱۲۱}

له‌وانه‌ی زۆر جه‌ختیان له‌سه‌ر ده‌رچوون ده‌کرده‌وه، حه‌مه‌ی مامی پێ‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو، قسه‌یه‌کی زۆر سه‌یری کرد و فه‌رمووی: ئە‌ی پێ‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ سویند به‌وه‌ی قورئانی بۆ ناردووی، ده‌م له‌خواردن و خواردنه‌وه‌ ناده‌م هه‌تا خۆم و شمشیره‌که‌م له‌ده‌ره‌وه‌ی مه‌دینه‌دا رووبه‌روویان ده‌مه‌وه.^{۱۲۲}

زۆرینه‌ی موسلمانان له‌سه‌ر ده‌رچوونی سوپا بوون بۆ ده‌ره‌وه‌ی شاری مه‌دینه، که‌میک له‌هاوه‌لان له‌گه‌ڵ بۆ‌چوونی پێ‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوون، له‌نیۆ ئە‌وانیشدا سه‌رۆکی مونا‌فقه‌کان عه‌بدو‌ل‌لای کۆری ئۆبه‌ی کۆری سه‌لوول له‌گه‌ڵ پای پێ‌غه‌مبه‌ر ﷺ بوو، نه‌ک له‌به‌ر ئە‌وه‌ی قه‌ناعه‌ت و بر‌وای به‌پاکه‌ی پێ‌غه‌مبه‌ر ﷺ بیت، به‌ل‌کو بۆ ئە‌و هه‌له‌هاتن له‌جه‌نگ له‌نیۆ شاری مه‌دینه‌دا ئاسانه‌تر بوو.

له‌کۆتاییدا پێ‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ پازی بوو به‌فه‌رمانی شوورا فه‌رمووی ده‌چینه‌ ده‌ره‌وه‌ی شاری مه‌دینه، چون‌که‌ خه‌ونه‌که‌ی هیچ په‌یوه‌ندی به‌وه‌حیه‌وه‌ نه‌بوو، بۆیه‌ راوێژی کرد به‌هاوه‌لان و هاوه‌لانی‌ش خاوه‌ن پای جیاوازی پێ‌غه‌مبه‌ر ﷺ بوون.

پۆ‌ژی هه‌ینی بوو پێ‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌نوێژی جومعه‌دا ئامۆژگاری خه‌ل‌که‌که‌ی کرد و فه‌رمانی پێ‌کردن که‌ بایه‌خی ته‌واوه‌تی پێ‌ده‌ن و هه‌ولێ خۆیان له‌توانا و هێزیان بخه‌نه‌ گه‌ر، موژده‌ی دانێ به‌سه‌رکه‌وتن ئە‌گه‌ر خۆراگه‌ری له‌سه‌ر پێ‌گا و مه‌نه‌جی خوا و پێ‌غه‌مبه‌ر ﷺ بپۆ‌ن و بگه‌رنه‌ به‌ر.

خه‌ل‌کی هه‌موو د‌ل‌خۆش‌بوون به‌وه‌ی که‌ ده‌رده‌چن بۆ جه‌نگ له‌ده‌ره‌وه‌ی شاری مه‌دینه‌دا، هه‌مووی به‌وه‌په‌ری چالاکی و خۆشیی‌وه‌ خۆیان ئاماده‌کرد، له‌ئێواره‌ی هه‌ینی شه‌شی شه‌والی سا‌لی سیه‌می هه‌جری، هه‌رچه‌نده‌ ده‌لین له‌دوای به‌در به‌هه‌شت مانگ جه‌نگی ئو‌حود روویدا.^{۱۲۳}

۱۲۱ - (کنا نتمنى هذا اليوم و ندعو الله فقد ساقه الله إلينا و قرب المسير) سيرة ابن كثير، ج ۳، ص ۱۹

۱۲۲ - (لا أطمع طعاماً حتى أجالدهم بسيقي خارج المدينة)، السيرة الحلبية ج ۴، ص ۹۹

۱۲۳ - طبقات ابن سعد...

(۱۰۰۰) موحامید له دهووری پیغه مبهړ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ کۆبوونه وه بۆ ده رچوون، خودی پیغه مبهړی: خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ جلی سه ربازی پۆشی له گه‌ل ټه‌بو به‌کر و عومه‌ردا کۆبوونه‌وه‌ی ټه‌نجامدا چوونه ژووریک هه‌موو پیداو یستیه‌کانی جه‌نگیان ټاماده کرد، پیغه مبهړی خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ شمشیری هه‌لگرت بۆ ده رچوون.

به‌لام هاوه‌لان به‌تایه‌ت کۆبوونه‌وه ټه‌نساړ و کۆمه‌له پاسه‌وانه‌که‌ی پیغه مبهړی خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ له سه‌عدی کوری موعاز و ټوسه‌یدی کوری حوزه‌یر به‌خه‌لکه‌که‌یان راگه‌یان که پیده‌چن پیغه مبهړی خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ خوشحال نه‌بن به‌ده رچوون با فه‌رمانه‌که بگه‌ر ټینه‌وه ده‌ست جه‌نایان.

چونکه بۆیان ده‌رکه‌وت و ده‌شیانزانی که پیغه مبهړی خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ باشت‌ین و هه‌کیم‌ترین راو‌بو‌چوونی هه‌یه، بۆیه بریاراندا که بریاره‌که بگه‌ر ټینه‌وه بۆ پیغه مبهړی خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ که پیغه مبهړی خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ له‌مال‌ه‌وه ده‌رچووه ده‌ر هاوه‌لان هاتنه خزمه‌تی و به‌وپه‌ری ټه‌ده‌به‌وه وتیان: ټه‌ی ره‌سولی خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ نه‌ده‌بوو موخاله‌فه‌ی جه‌نابت بکه‌ین، ټه‌وه‌ی تۆ پیته‌خۆشه ټه‌نجامی بده ټیمه‌را‌زین!

به‌لام پیغه مبهړی خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ بریاری ده‌رچوونی دابوو بۆ ده‌ره‌وه‌ی مه‌دینه، خه‌لکه‌که‌ش هه‌موو بۆ ده‌رچوون خۆیان ټاماده کرد، بۆیه پیغه مبهړی خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ له بریاراندا دوود‌ل نه‌بوو فه‌رمووی: بۆ پیغه مبه‌ران سه‌لامی خویان لیب‌ی نه‌هاتووه که پۆشاک‌ی جه‌نگیان پۆشی له‌گه‌ل فه‌لغانه‌که‌یدا جار‌یک‌ی تر دایبکه‌نن، هه‌تاکو خوی گه‌وره جه‌نگه‌که یه‌کلا نه‌کاته‌وه، له‌به‌ر ټه‌وه بریاری کۆتایی درا و ب‌ی دوود‌لی، ټه‌مه‌ش نموونه‌ی سوپای سه‌رکه‌وتووه.^{۱۲۴}

له‌دوای نو‌یژی عه‌سر خه‌لکی گو‌ییان له بانگی جیهاد بوو له‌پیتناوی خوا ټیتر هه‌موو ده‌رچوون، یه‌ک‌یک له‌وانه ټه‌و رۆژه هاوسه‌رگیری کرد‌بوو، له‌ناو جیگا و له‌گه‌ل هاوسه‌ری بوو که گو‌یی له بانگی جیهاد بوو خیرا بۆ جیهادکردن ده‌رچوو ب‌ی خوش‌و‌ردن!! ټه‌ویش هاوه‌لی به‌ر‌یز (حه‌نزه‌له‌ی کوری عامر) بوو، هه‌رکه بانگی جیهادی دا هه‌موو له‌پیتناوی خوی گه‌وره راپه‌ر‌ین و ده‌رچوون بۆ جیهاد، کۆمه‌ل‌یک له‌مونافیه‌کان ټه‌وانیش ده‌رچوون له‌گه‌ل سوپای مو‌سلمانان.

۱۲۴- (إِنَّهُ لَيْسَ لِنَبِيِّ إِذَا لَيْسَ لَأَمَّتْهُ أَنْ يَضَعَهَا حَتَّى يَقَاتِلَ) أخرجه أحمد (۳/۳۵۱، رقم ۱۴۸۲۹)، قال الهيثمي (۱۰۷/۶): رجاله

رجال الصحيح. وأخرجه النسائي في الكبرى (۴/۳۸۹، رقم ۷۶۴۷).

پاشان پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌ستی کرد به پیک‌خستن و پریزکردنی سهریازانی، هه‌زار کهس ئاماده‌بوون که‌تیبه‌ی موهاجیره‌کان موسعه‌بی کوری عومه‌یر سهرکردایه‌تی ده‌کرد، که‌تیبه‌ی ئه‌وسیه‌کان ئوسه‌یدی کوری حوزه‌یر بوو، که‌تیبه‌ی خه‌زهره‌جیه‌کان به سهرکردایه‌تی حوبابی کوری مونزیر بوو، سه‌د کهس له سوپاکه‌ی خاوه‌ن قه‌لغان بوون له‌و جه‌نگه‌دا موسلمانان هیچ ئه‌سپیکیان پێ نه‌بوو، ئه‌مه‌ش هه‌ژاری سوپای موسلمانان ده‌رده‌خات.

ماکوان: ده‌زانی بۆچی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیشنیاری کرد له‌شاری مه‌دینه‌دا هه‌ینه‌وه‌؟

نومێر: له‌به‌ر خه‌ونه‌که‌ی.

ماکوان: نا، هۆکاری سهره‌کی ده‌گه‌رته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی له‌ په‌یمانی عه‌قه‌به‌ی دووه‌مدا وتیان: له‌نیو شاری مه‌دینه‌دا ده‌تپاریزین، ویستی به‌وه‌فا بیت به‌رانبه‌ر ئه‌و عه‌هد و په‌یمانه‌ی له‌گه‌ڵ خه‌لکی شاری مه‌دینه‌دا گرتبووی پیش چه‌ند سالتیک له‌مه‌وبه‌ر، ئه‌نسار خۆیان چوونه ده‌ره‌وه‌یان هه‌لبژارد، من پیموایه‌ چوونه ده‌ره‌وه‌که زیاتر پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ خوشحال کرد.

نومێر: قسه‌که‌ت جیگه‌ی خۆیه‌تی ده‌شیت واییت.

که‌واته: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌گوێره‌ی توانای خۆیان سوپای به‌هه‌تزی ئاماده‌کرد، ئه‌وه‌ی توانی له‌ چه‌ک و هه‌یز به‌کاری هه‌ینا، هه‌والگری راستگو و باشی هه‌بوو، چونکه‌ عه‌بباسی مامی به‌ زووترین کات هه‌واله‌که‌ی بۆ ده‌گواسته‌وه، پاریزگاری له‌ شاری مه‌دینه‌ کردو ده‌رچوو ده‌ره‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ی مندال بوو گه‌راندنییه‌وه‌ دواوه، له‌وانه: عه‌بدوللای کوری عومه‌ر، زه‌یدی کوری ئه‌رقه‌م، زه‌یدی کوری ساب، ئه‌بو سه‌عیدی خودری، ئوسامه‌ی کوری زه‌ید، خوا له‌هه‌موویان پازی بیت.

ئه‌وه‌ی به‌تواناو لێزان بووایه‌ کاری ده‌دایه‌ ده‌ست و هه‌یزیک ته‌کنۆکرات بوو به‌ته‌واوه‌تی، هه‌رچۆن له‌ به‌دردا پرویدا تا ئه‌م ساته‌ وه‌خته‌ هه‌موو سیفاتی سوپاکه‌ خه‌سله‌تی سهرکه‌وتوو.

هه‌روه‌ک چۆن له‌ به‌دردا ره‌تی کرده‌وه‌ موشریک هاوکاریان بیت، له‌م جه‌نگه‌دا به‌هه‌مان شێوه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ره‌تی کرده‌وه‌ هاوکاری له‌ موشریکه‌کان وه‌ربگری، له‌ جه‌نگی ئوحوود دا که‌تیبه‌یه‌ک له‌ جووله‌که‌کان هاتن هاوپه‌یمانی خه‌زه‌ج بوون، خۆیان پڕ

چهک کردبوو هاتن بۆ هاوکاری پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: موسلمان دهبن؟ وتیان: نه خیر، تهنها هاوکاریتان ده کهین.

پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: هاوکاری له موشریک وه رناگرم.

یه کیکێ تر له سیفاتی سوپای سههرکه و توو زۆری لاو گهجه کانه له ناو سوپا دا، چونکه نهوان توانای هیزی چه کداریان زیاتره، ههروهکو چۆن له رابردوودا له جهنگی به در بینیمان.

تهنا ته لاوه کان بۆ ئهوهی برۆن بۆ جیهاد ده چوونه خزمهت پیغه مبهری خوا ﷺ خۆیان غایش ده کرد، نهک بۆ جلوه بهرگ و فاشن نا، به لکو بۆ هیز و توانا و راکردن و شمشیر وه شانندن و تیره ه لدان، لهو گهجه نه: (سه مه ری کوری جوندوب، مو په ری کوری سینان، رافعی کوری خه دیج، سه مو په و... هتد) پیشبرکریان بوو بۆ جیهاد کرد، ئهوانه ی هیز و بازووی جهنگیان هه بوو له جهنگی ئوحد دا به شداریان ده کرد له لاوه کان.

ههروه ها ئه و سوپایه ئیمانی به خوای پهروه ردگار قایم بوو گوپرایه لی پیغه مبهری خوا ﷺ بوون، کاریان بۆ پوژی دوایی ده کرد له پیتا و خوا و پیغه مبهرو وه رگرتنی به هه شت و دوور که و تنه وه له دۆزه خ ده جهنگان، دلیا و بن دوودل بوون له بریاردان، ئهوهی له توانایاندا بوو له هیزو چهک کو یان کرده وه. ئهوهی لیزان بووایه له کاره کهیدا کاری پیده سپیرا گرنگی دا به لاوه کان و شوورا و راویژی جیه جی کرد له گه ل برایه تی. هه موو سوپایه ک به و شیوه یه بن ئه وه نیشانه ی سههرکه و تنیه تی، مژده ی خوای پهروه ردگار به بۆ ئیمانداران، به و پرهنسیپ و مه بده ئانه کار بکه ن.

ماکوان: ئه ی دوورووه کان چی، لهو سوپایه دا له رابردوو دووروو، له جهنگی به دردا نه بوو؟

گهړانه وهی سوپای دووړووه کان

نومیر: له پراستیدا سوپای موسلمانان زوریان نه مابوو بگه نه ناوچه ی ثوحود، چونکه ده یانزانی سوپای کافران له نزیک ثوحود نه وانش سهر بازگه یان خستبوو، پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ هه ولی ده دا له کاتی رویشتنی سوپاکه هیچ چاو یک نه یانینیت تا سهر بازگه ده خات، هه ربویه پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ له کاتی رویشتنی سوپاکه ړنگه ی سهره کی گوری و به ناو کشتوکا لدا سوپاکه ی برد. له چوارده وری ناوچه ی ثوحود بوون بو ته وهی ژماره و هیزو توانایان بو دوژمن ناشکرا نه بیت، پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ گه یشته ناوچه ی ثوحود، له دووړووه سوپای موشریکی مه ککه ی ده بینی واته: سنووری نیوانیان به چاو یه کتریان ده بینی، زور دووړ نه ده بوون له یه که وه.

له وکاته دا عه بدوللای کوری ثوبه ی کوری سه لولول، وه کو بزوتنه وه یه کی هه لگه راوه له سوپاکه ی پیغه مبهری صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ هه لگه راپه وه، گوايه نه و به جهنگ له ده ره وهی مه دینه رازی نییه. خو ی و سئ سه د که س له شوینکه وتوانی گهړانه وه بو شاری مه دینه، واته: نزیکه ی سییه کی سوپاکه ی له گه ل خویدا گهړانده وه.

له وکاته دا عه بدوللای کوری چه رام و کوره که ی جابری کوری عه بدوللا، دا وایانکر نه گهړینه وه، له خاکی جهنگه که دا بن له پیناوی خوا دا بجهنگن یان پشتمان بگرن و هاوکارمان بن وتیان: پروا ناکه ین جهنگ روویدات، عه بدوللای کوری چه رام زور هه ولیدا له گه لیان، به لام نه وان ههر گوئیان پینه دا نه ویش وتی: خوی گه وړه دوورتان بخاته وه لیمان نه ی دوژمنانی خوا، خوا و پیغه مبهره که ی صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ لیتان بیبه رییه، خوی په وړه ردگار ثایه تی تایبه تی به سر دا دابه زانندن.

﴿وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفَرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ﴾ [آل عمران]

واته: دووړووی و ناله باری مونافقه کانیش دهر بخت کاتیک پتیان و ترا: وهرن بجهنگن له پیناوی خوا یان هیچ نه بن بهرگری له خوتان و مال و مندالتان بکه، وتیان: نه گهر بهانزانیبایه شهر و جهنگ بهرپا ده بیت نه وه شویتان ده که وتین و ده جهنگاین، نه وانه نه و

پۆژه له کوفره وه نزیکترن تا له ئیمان، به ده میان شتیک ده لێن له دڵ و دهروونیاندا نییه، خواش زانییه به وهی دهیشارنه وه.

له وانه یه هه ندیک وا په ی بردبیت گه رانه وهی ئه و سێ سه د که سه خه ساره ت بێت بۆ موسلمانان، به لām له راستیدا پێچه وانه که ی راسته، خوی پهروه ردگار له باره ی مونا فیه کهانه وه ده فهرمو ویت:

﴿لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا تُضْعَفُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمْعُونُ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ [التوبة]

واته: ئه وانه ئه گهر ده رنه چو ونا یه و له ناوتان بووان بێجگه له سستی هیه چیان بۆتان زیاد نه ده کرد، ده ستیان ده کرد به چرپ و چاپ له ناوتاندا بۆ دۆزینه وهی که لێنیک ده گه ران به ئاواتی ئاشووب هه لگهرساندن، که سانیکیش هه ن له نێو ئیوه دا گو ییان بۆ ده گرن، خواش چاک ئاگاداره به کار و کرده وهی سته مکاران.

که واته: بوونی دوو پرووه کان له ناو ریزی موسلماناندا زۆر تر سناکه و خه ته رناکه، نه ک له بهر ئه وهی جاسووس و چاون به سه ر موسلمانانه وه، یا خود راو بوو چوونی فاسید و خراپ بڵاو ده که نه وه له هه موو ئه وانه تر سناکه تر گومان له نێو سوپا که دا بڵاو ده که نه وه، تا ها وه لانی راستگۆ دوو دڵ بن له جیهاد کردن.

چونکه له ناو خاکی جیهاد دا ئه وهی باسی ده که ین پروویدا، کاتیک عه بدو لای کوری ئوبه ی کوری سه لوول وتی: جهنگ پرو نادات دوو گرووپ له موسلمانان کاریگه ری قسه کانی ئه و دوو پرووه چووه سه ریان، ئه م دوو تایفه و گرووپه یه کیکیان له هۆز و نه وهی حارسی ئه وسی بوو، تایفه ی دووهم له هۆزی کورانی سه له مه ی خه زره جی بوون، هه ردوو لایان بیریان له گه رانه وه ده کرده وه بۆ شاری مه دینه، سوپاس بۆ خوی پهروه ردگار ئارامیان گرت خوی پهروه ردگار دنیایی پێ به خشین، پێغه مبه ری خوا ﷺ قسه ی بۆ کردن و گو پرا یه لی پێغه مبه ری خوا ﷺ یان کرد، خوی پهروه ردگار ئایه تی به سه ر دابه زانندن.

﴿إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ [آل

عمران]

واته: ئه‌وسا خه‌ریک بوو دوو ده‌سته له ئێوه په‌شیمان بینه‌وه له‌نیوه پێ بگه‌رینه‌وه، به‌لام
خوا یارو یاوه‌ریان بوو دلایانی دامه‌زراند له‌سه‌ر فه‌رمانبه‌رداری، ده‌با ئیمانداران هه‌ر پشت
به‌خوا ببه‌ستن.

چوونه نیو خاکی ئوحوود

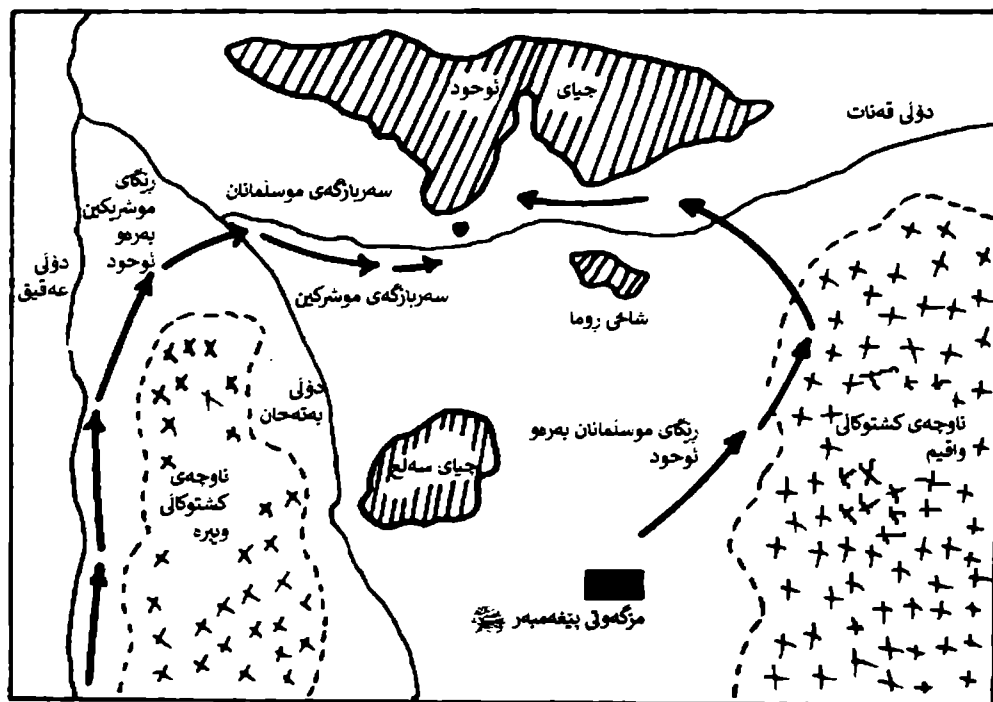
پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم چووه نیو خاکی ئوحوود چاوی ده گپرا بۆ جیگایه کی باش، به که لکی جهنگ بیت، به چاویکی سهربازی و ستراتیژی جهنگ ته ماشای ده کرد، تا جیگهی سهربازگه کانی بدۆزیته وه، پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم بهوپه پری وریایی و چاوی سهربازییه وه جیگه یه کی هه لێژارد که له پشتیان وه شاخی بهرز بوو، بۆ ئه وهی پاسه وانی پشتیان بکات، ئه مهش بهشی راستی سوپاکه ی پیغه مبهر صلى الله عليه وعلى آله وسلم کهوتنه بهرزی و سوپای قورهبیش له زمیدایه، ئه مهش خۆی له خۆیدا هتیزکی زیاتر ده داته موسلمانان.

گردی رومات (جبل الرماة)

له بهشی باکووری سوپاکه ی پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم گردیکی بهرز هه بوو دواتر به ناوی گردی (رومات) یان شاخی رومات (جبل الرماة) ناوی ده کرد، ئه مهش سهنگه ریکی زۆر قایم بوو بۆ موسلمانان دژی موشریکه کان به کاری بهینن، خۆ ئه گهر ئه وه گرده وه کو سهنگه ر به کار نه هینن، موسلمانان به تهواوی له پیشه وه و له پشته وه ده کهونه نیو سوپای دوژمنی موشریکه وه.

ههر له بهر ئه وهی ئه وه جیگایه شوئینیکی ستراتیژی سهربازی بوو بۆ موسلمانان، پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم په نجا که سی له تیره هاوێژه باشه کان هه لێژارد هه موویانی له سه ر ئه وه گرده دامه زراند، فه رمانی راسته وخۆی پیکردن که ئه گهر هتیرشی سواره کانی قورهبیش هاتن ئیوه به تیره کانتان په میان بکه ن، سه رکرده ی ئه وه په نجا که سه ی سه ر گردی رومات (عه بدوللای کوپری جوبه پری به دری) بوو، به کیک بوو له تیره هاوێژه به ناوبانگه کانی عه ره ب.

نه‌خشه‌سازی غه‌زوه‌ی ئوحود

فهرمانه سهربازییه‌کانی پیغمبه‌ری خوا ﷺ

پیغمبه‌ری خوا ﷺ ده‌یزانی ئه‌و جیگه‌یه‌ی به‌ده‌ستی هیتناوه و چۆته ناوی جیگه‌یه‌کی گرنگی ستراتیژییه له‌پرووی سهربازییه‌وه، بۆیه فهرمانه‌کانی زۆر پاشکاوانه و ئاشکراو دیار بوو هیچ ته‌فسیریکی هه‌لنه‌ده‌گرت (نضح عنا الخیل بالنبل) به‌و کۆمه‌له‌هاوه‌له تیرهاویژه‌ی له‌و جیگه‌یه‌دا داینابوون ظفه‌رمانی پیکردن که پارێزهری ئه‌و گرده بن و جیگه‌ی خۆیان جینه‌هیلن، به‌ تیری تیروکه‌واوه‌کانتان مه‌هیلن سواره‌کانی ئه‌وان له‌ ئیمه‌ نزیک بینه‌وه.

چهند جار دووباره‌ی کردوه‌و بۆ ئه‌وه‌ی هه‌له‌ تینه‌گه‌ن ئه‌وه‌ی فهرمووی ئیوه (٥٠) که‌سی تیرهاویژن کارتانه‌لدانی تیره‌ بۆ دوورخستنه‌وه‌ی سواره‌کانی قورهبش، ئه‌و قسه‌یه‌ی بۆ سه‌رکرده (٥٠) که‌سه‌که‌ کرد له‌به‌رچاوی هه‌ر په‌نجا که‌سه‌که‌ (لا یأتون من خلفنا).

ئهمه‌ ئاراسته‌ی یه‌که‌م بوو بۆ سه‌رکرده‌که‌، ئاراسته‌ی دووهم بۆ کۆمه‌له‌ تیرهاویژه‌که‌ له‌سه‌ر ئهم گرده‌ ده‌مینه‌وه، به‌تیر ناهیلن دواوه‌مان لی بگرن. بۆ جاری سێهه‌م هیچ لیلی و ناروونی

بە ئاراستەكەيەو ە ديار نابىت، دەفەرموۋىت: لە جىگەي خۇتاندا بىننەو ە نەجوولن، ئەگەر سەرکەوتىن يان ەلھاتىن (إِنْ كَانَتْ لَنَا أَوْ عَلَيْنَا فَاقْبَلْ مَكَانَكَ).

بۇ جارى چوارەم دلىاي كىرنەو ە رووي كىرە ەبدوللاي كورى جو ەيرو فەرموۋى: ئەيخاتە بەردەم بەرپىسارەتى گەورە و دەلىت: لەلاي تۆو پىش لە ئىمە نەگىر واتە: نابىت بە پىشى تۇدا بىن (لا نۇتین من قبلک)

بۇجارى پىنجەم پىغەمبەرى خوا ﷺ ەكو وتاردان وتارى بۇ دان فەرموۋى: بەو پەنجا كەسە تايەتەكەي سەر گىردى رومات، ئەگەر بالندە ەلگىرتىن نابى جىگاكاني خۇتان جىبھىلن، تاو ەكو خۇم ەهوالتان دەدەمى. واتايەكەي ديار و روونە ئەگەر شىكىشىمان ەينا و ەلەتەي لەجىگەي خۇتان ناجوولن، ەهتاو ەكو خۇم دەننەم بەشويتاندا (إِنْ رَأَيْتُمُونَا تَخَطَفْنَا الطَّيْرَ فَلَا تَبْرَحُوا مَكَانَكُمْ هَذَا حَتَّى أُرْسَلَ إِلَيْكُمْ).^{۱۳۰}

ئاراستەي شەشەم: پىغەمبەرى خوا ﷺ بۇ شەشەمىن جار فەرموۋى: خۇ ئەگەر ئىمە سەرکەوين بەسەرياندا ئەوان ەلھاتىن ەر جىگەي خۇتان جىناھىلن، ەتا ەكو دەننەم بەشويتاندا.^{۱۳۱}

كەواتە: كارەكە ەچ گومان ەلناگىرت ئەگەر ەر سەرىپچىيەك كرا واتە: بەدەستى ئەنقەست ئەنجام نەدرىت، ەر سەرىپچىيەك دىرى فەرمانى پىغەمبەرى خوا ﷺ بوو بەدلىيەو ە سەرکەوتىن روونادات، شىكىست خواردوو دەبن، بەداخەو ە پاش كەمىكى تر ئەو شىكىستە دەبىنن.

لەدوای ئەو چەند جارە كە سوپاي روماتى رىكىخست، پىغەمبەرى خوا ﷺ ەاتە خوارەو ە بۇلاي سوپاي سەرەكەي خوتبەي جىهادى بۇ دان و بەهەشتى بىرخستەو ە خواناسى و جەنگ لەپىناوای خوای پەرورەدگار دا، ئىنجا پىغەمبەرى خوا ﷺ پىشپىكى خستە نىوانيان بۇ ئەو ەي كاميان باشتەر دەجەنگى.

پىغەمبەرى خوا ﷺ شمشىرىك لە شمشىرەكاني دەرھىنا و فەرموۋى: كى حەقى ئەو شمشىرە دەدات واتە: لەنىو ەاو ەلاندە بەرزى كىرەو ە.^{۱۳۲}

- البخاري: (۲۸۷۴).^{۱۳۰}

- (وَإِنْ رَأَيْتُمُونَا هَرَمْنَا الْقَوْمَ وَأَوْطَأْنَا هُمْ فَلَا تَبْرَحُوا حَتَّى أُرْسَلَ إِلَيْكُمْ) البخاري (۲۸۷۴).^{۱۳۱}

- (من يأخذ هذا السيف بحقه) أخرجه أحمد (۱۲۳/۳)، رقم (۱۲۲۵۷) وعبد بن حميد (ص ۳۹۴)، رقم

(۱۳۲۷) والحاكم (۲۵۵/۳)، رقم ۱۳۷ (۵۰۱۸)

زوریک له هاوه لآن هه لسان هه موو وتیان: ئیمه یا رسول الله له نموونه ی عومهری کوری خه تاب و عه لی کوری نه بو تالیب و زووبیری کوری عه وام...هتد.

له نیواندا که سیک به ناوی (نه بو دووجانه) ناوی راستی خوی (سه ماکی کوری خه رشه یه) وتی: ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ حه قی نه و شمشیره چییه هه تا بیده م؟ پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: حه قی نه و شمشیره بریتیه له وه ی بیده ی له گهرده ن و که لله و دهم و چاوی دوژمن تا کو نه یانه ئیلن.^{۱۳۸}

ئویش فهرمووی: ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ به وپه ری هیز و توانای خوی من حه قی نه و شمشیره ده دم.

پیغه مبهری خوا ﷺ دایه دهستی و له گیرفانیدا په پویه کی سووری ده ره ئناو به نیوچه وانیه وه بهستی، ئه وه بوو که به دوا ی مردندا ده گهریت. ئنجا به پوز لیدان و خو بادان خوی ده کرد به نیو ریزی کافراندا و به جوړیک ده رویش زور ته که بوری پیوه دیار بوو، هه موو سوپای موشریک لی ده ترسان.

پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: ئه و جوړه رویشتن و خو بادانه خوا و پیغه مبه ره که ی پینان ناخو شه، ته نها له و جیگه یه دا نه بیت شیاوه، ئویش له بهر نه وه ی دوژمن پیی ده ترسیت.^{۱۳۹}

له دوا ییدا ده بینین نه بو دووجانه چو ن حه قی نه و شمشیره ی ده دات که پیغه مبهری خوا ﷺ پیی به خشی.

له لایه کی تره وه سوپای قوره یش نه بو سوفیان هانیا ن ده دات ئاماده یان ده کات بو جهنگ، ریزه کان ریکده خه ن خالیدی کوری وه لیدی له لای راست دانا له لای چه پیش عیکریمه ی کوری نه بو جهل، هیزی مه شاتی دایه سه فوانی کوری ئومه ییه، هیرشی نه وانه ی سوار نه سپ نین، به قاچی خو یان جهنگ ده که ن، سه رکرده ی تیرهاو یژه کان عه بدوللای کوری ره بیعه بوو، هه لگری ئالای قوره یش کوپانی عه بدودار بوون. ئه و خانه واده پیش ئیسلامیش هه ر نه و جیگه یه یان هه بوو، له به دردا هه ر نه وان هه لگری ئالاکه بوون، وا له جهنگی ئوحد دا هه ر نه وانن.

^{۱۳۸} (حتى قام إليه أبو دُجَانَة سَمَک بن حَرْشَة، فقال: وما حقّه يا رسول الله؟ قال: (أن تضرب به وجوه

العدو حتى ينحني) الرحيق المختوم ص ۲۲۱

- «إنها مشية يكرها الله إلا في هذا الموضع».^{۱۳۹}

ئەبو سوفیان جوړیک له سیاسه تی ململانی و پیشبرکتی خسته نیو سوپاکه ی و به کورانی عهبدواری وت: ئەگەر توانای هه لگرتنی ئالاکه تان نییه، وه کو به درمان لیمه کهن بیده نه وه دهستان خو مان هه لیده گرین، ئەمه ش جوړیک له رقهه لساندنێ ئەوان بوو، ئەبو سوفیان زیاتر ناخی ورووژاندن وتی: ئەگەر ئالاکه بکهوێت سوپاکه ییش ده کهوێت، ئەگەر ئالا بهرز بێت سوپا ناکهوێت. ئەوهی له جهنگی بهدر به سه رمان هات لهو جهنگه شدا به سه رمان مه یێن.

ئینجا کورانی عهبدوار هه موویان به قسه که توپه بوون و وتیان: ئیمه ئالا نادهینه دهست هیچ کهسێک، ده مانبینی سبه ینی چون پروو به پروو ده بینه وه! ئەمه هه ولێ یه که می ئەبو سوفیان بوو بۆ ورووژاندنی سوپاکه ی دژی موسلمانان، پاشان ژنانی موشریک ده ستیان کرد به شیعر و شانامه و پیا هه لدان به سه ر جهنگاوه رانی قوره یش و ئاماده کردنیان و ورووژاندنی هه ست و سۆزیان بۆ جهنگ دژی موسلمانان به تایبه ت (هیندی کچی عوتبه) خیزانی ئەبو سوفیان.

پاشان هه ولێکی تری ئەبو سوفیان بۆ پارچه پارچه کردنی موسلمانان دهنگی بهرز کرده وه به ئەنساری وت: ئیمه پپو یستمان به جهنگ کردن نییه له گه ل ئیوه دا، بگه رپنه وه و واز له ئاموزاکامان به یێن، ئیمه کیشه مان له گه ل ئاموزاکاماندا هه یه.

هه ولێکی شکست خواردوو و زۆر مندالانه بوو، ئەنسا ر له بری ئەوهی دلایان نه رم بێت، زیاتر رق ئەستوور بوون به رانه ر موشریکه کانی مه که که.

هه ولێکی تری ئەبو عامری فاسق، ئەو یش هه ولێکی شکست خواردوو ی تری قوره یش بوو، هه رچۆن بوو ده یانو یست سوپای موسلمانان پارچه پارچه بکه ن، ئەبو عامری فاسق پێشتر به راهیب ناسرابوو، پێغه مبه ری خوا ﷺ ناوی نا ئەبو عامری فاسق خۆی له ئەوسیه کان بوو، هاواری له ئەنسا ر کرد: ئەی هۆزی ئەوس من ئەبو عامری راهییم، هه نه زله ی کوپی له ریزی موسلماناندا بوو، وه لای دایه وه، هه نه زله وتی: ئەی فاسق ئەی به خیر نه یه یته وه، که گوپی له کوپه که ی خۆی بوو وای وت، وتی: هۆزه که م دوا ی من تووشی شه ر بوون.

ئهم فاسقه لهو جهنگه دا رۆلێکی سه ره کی ده بینێ به تایبه ت له هاو یشتنی به رد بۆ سوپای موسلمانان، ئەمه ش هه ولێکی تری شکست خواردوو ی قوره یش بوو بۆ تیکدانی ریزی موسلمانان.

هه‌ردوو سوپاکه گه‌یشتوون پاش که‌میکی تر جه‌نگ ده‌ست پیده‌کات، ئەم جه‌نگه له سه‌ره‌تاوه هاوشیوهی جه‌نگی به‌در بوو، له‌گه‌رموگوپی موسلمان و هیزو ئازایه‌تی و جوامیریان. به‌لام به‌داخه‌وه گۆرانکارییه‌ک تیدا پرووده‌دات زۆر ساده‌یه، به‌لام هه‌موو سوپای موسلمانان ده‌شکیت و شکست و موسیبه‌تیان به‌سه‌ردا دیت، سه‌رکه‌وتنه‌که‌یان بۆ دوژمن پیچه‌وانه ده‌بیت.

ده‌ستییکی جه‌نگی ئوحوود

رۆژی شه‌ممهی سالی سیتی کۆچی مانگی چه‌وتی شه‌وال وه‌ک ئاماژه‌م پێدا هه‌شت بۆ ئۆ مانگ دوا‌ی جه‌نگی به‌در، جه‌نگی ئوحوود ده‌ستی پێکرد به‌وپه‌ری رق و کینه‌وه هه‌ردوولا به‌تایبه‌ت قوره‌یش له‌ جه‌نگی به‌دردا که‌رامه‌تی شکابوو.

به‌لام ده‌ستییکی جه‌نگ له‌ده‌وری ئالای موشریکه‌کان وه‌کو باس‌م کرد به‌دریژایی میژووی عه‌ره‌ب کورانی عه‌بدودار هه‌لگری ئالای قوره‌یش بوون، ئه‌وه‌ی ئالاکه‌ی هه‌لگرتبوو که‌سیک بوو به‌ناوی: (ته‌له‌هی کورپی ئه‌بو طه‌له‌هی عه‌به‌ده‌ری) یه‌کیک بوو له‌ پیاوه‌ چوار شانه‌ و که‌له‌گه‌ته‌کانی قوره‌یش، به‌ یه‌کیک له‌ سوارچاکه‌کانی قوره‌یش ناسرابوو، له‌قه‌بی به‌رانی که‌تیه‌ی لێزابوو له‌تێو عه‌ره‌به‌دا هه‌رکه‌س له‌ پێشه‌وه‌ی که‌تیه‌که‌دا به‌ج‌ه‌نگیت نازناوی (به‌رانی که‌تیه‌ی لێ ده‌نریت) به‌هۆکاری ئه‌وه‌ی به‌ران هه‌میشه‌ له‌ پێشه‌وه‌ ده‌پروات و مه‌په‌کان شوێنی ده‌که‌ون، ده‌رچوو بۆ مه‌یدانی جه‌نگ و داوا‌ی له‌ موس‌لمانان کرد بۆی بێنه‌ مه‌یدان، ئه‌مه‌ش ده‌ستییکی جه‌نگ بوو، ته‌له‌هی که‌س بوو ده‌رچوو بۆ جه‌نگ، خۆی و وشتریکی به‌رزو ئالاکه‌ی له‌شیوه‌ی هه‌یه‌یه‌تی شاخدا ده‌رده‌که‌وت.

زوبییری کورپی عه‌وام بۆی هاته‌ مه‌یدان و به‌یه‌که‌م پم‌ح له‌سه‌ر وشتره‌که‌یه‌وه‌ کوشتی، به‌وه‌شه‌وه‌ نه‌وه‌ستا خۆی هه‌لدایه‌ سه‌ر پشته‌ی وشتره‌که‌ی و له‌گه‌ڵ خاکدا ته‌ختی کرد. پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌و نازایه‌تی و چاونه‌ترسیه‌ی زوبه‌یری بینی به‌و شیوه‌یه‌ به‌رانی (که‌بشی) که‌تیه‌ی موشریه‌که‌کانی کوشت فه‌رمووی: هه‌موو پێغه‌مبه‌ریک خاوه‌نی هه‌وارییه‌، هه‌واری منیش زوبییری کورپی عه‌وامه‌. ^{۱۳۰}

پاشان جۆش و خروۆشی جه‌نگ زیاتر بلیسه‌ی سه‌ند بۆ ته‌له‌هی عه‌وسمانی کورپی ته‌له‌هی هاته‌ مه‌یدان بۆ ئه‌وه‌ی تۆله‌ی براکه‌ی بکاته‌وه‌، زوبییر ئه‌ویشی کوشت، پاشان بۆ سییه‌میان بۆ تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌ هات، هه‌مه‌ی مامی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بۆی چوو هه‌یدان و کوشتی، به‌ناوی (ئه‌بو سه‌عه‌ده‌) پاشان بۆ چواره‌می چوو هه‌یدان بۆ ئه‌وه‌ی تۆله‌ی براکانی بکاته‌وه‌، سه‌عه‌دی کورپی ئه‌بی وه‌قاس ئه‌ویشیانی کوشت به‌ناوی (موس‌افیحی کورپی ته‌له‌هی) شه‌ش برا به‌ده‌ستی زوبییرو هه‌مه‌ و سه‌عه‌د کوژران، ئه‌وانی تر ناوه‌کانیان: (کیلابی کورپی ته‌له‌هی، جیلاسی کورپی ته‌له‌هی) بوو، که‌سیکی تر له‌ بنه‌ماله‌که‌یان ده‌رچوو بۆ

۱۳۰ - (إِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيًّا وَإِنَّ حَوَارِيَ الرَّبِّ بْنِ الْعَوَامِ) البخاري.

جهنگ بۆ ئه وهى تۆله بکاته وه، به ناوى: (ئهرتاتى کورى شهرحه بيل) له نه وهى عه بدودار، عه لى کورى ئه بو تاليب ئه ویشى کوشت، پاشان که سیکی تر ههر له وه نه وهیه به ناوى (شوره یحى کورى قارت) گهنجیکی ئه نسارى کوشتى به ناوى (قه زمان)، پاشان که سیکی تریان له نه وهى عه بدودار به ناوى (عه مری کورى عه بدوله ناف) قه زمان ئه ویشى کوشت، پاشان (کوپه کهى شهرحه بیللى کورى هاشم) ههر قه زمان کوشتى، ئه وه گهنجه ئه نسارییه ئه ورپۆزه له مه يدانى ئوحوو شهریکی بپوینه ی کرد، ئه ورپۆزه له وه بنه ماله یه ده که سیان له مه يداندا کوژران و وه عده کهى خویمان برده سهر که وه عدیان دابوووه ئه بو سوفیان وتبوویان: ده مانبینى ئه ورپۆزه چ جهنگیک ده کهین، تا ده که سیان ئالا که یان هه لگرت، ئیتر له وه بنه ماله یه پیاویکی تیدا نه ما، خزمه تکاریکیان نه بن به ناوى: (حه وابى کورى حه به شه)، چوو بۆ تۆله سه ندنه وهى سه ییده کانی جهنگیکى زۆر ئازایانه ی کرد، موسلمانان هه ردوو ده ستى و که لله یان په راند، ئالای موشریه که کان که وته سهر خاک که سیك له موشریکه کان نه یانتوانى هه لپگریته وه، له پیاوانى قورپه یش (۱۱) کهس کوژران له مه يداندا، ئالای موشریک که وته سهر خاک. ئیتر جهنگ و هیرشى به ربلاو ده ستى پیکرد، دروشمى ئه وه جهنگه بۆ موسلمانان بریتى بوو له: (مردن - مردن)، سه ره تاهه کی به هیز و توانابوو بۆ موسلمانان (۱۱) کهس له مه يداندا کوژران، سه ره که وتنیکی به رجه سته بوو بۆ موسلمانان، موشریکه کان به ته واوه تی له رووی ده روونیه وه رووخان، به پتچه وانه وه موسلمانان بارى ده روونیان چوووه ئاسمان، ده ستپیکى جهنگى موسلمانان به ته واوه تی کۆنترۆلى جهنگیان کرد به وه پهرى هیز و توانایانه وه.

ماکوان: به ده دم قسه کردنه وه من و نومیریش گه یشتینه نپو خاکی ئوحوو، له دووره وه بینیم ئه بو دووجانه چۆن شمشیره کهى پیغه مبه رى خوا ﷺ به کارده هیئت، ئه بو دووجانه به نپو هه موو پرپزه کانی دوژمندا وه کو هه وه بروو سه که تیده په پرى، به شمشیره کهى پیغه مبه رى خوا ﷺ که لاکى کافرانى ده خست، له ولاره حه مزه هاوشیوه ی نه بوو له ئازایه تیدا، وه کو ره شه با له ملاولایه وه کافران وه کو گه لای دار ده وه رین.

زوبیری کورى عه وام له دلّه وه پتی ناخۆش بوو داواى ئه وه شمشیره ی کرد له پیغه مبه رى خوا ﷺ نه یدايه و دايه ده ست ئه بو دووجانه، زوبیر ده لّی: له گه لّ ئه وهى من کورى سه فیه ی پورى پیغه مبه ر ﷺ بووم که چى دايه ده ست ئه بو دووجانه، پیشر له دلّی خوّمدا وتم با بزائم ئه م ئه بو دووجانه یه به و شمشیره چى ده کات، له دووره وه بینیم شه پۆلى ده ریاى کافرانى ده برى و هاوارى ده کرد و به شیعه ره ده یوت:

من په یمانم داوه به هاوړیکه م... وه کو گه لای خوړما بیانخه م

ئەم شمشیرە ھەرگیز ناخەمەوێ نێو کیلانی... ئە کوژم دوژمنانی خوا و پیغەمبەرە کە ی. ١٣١

زویبەر دەلێ: ئەو بە ھەر موشریکێک بگەشتایە ئەو پۆژە دەیکوشت، لە گەڵ خاکدا تەختی دەکرد، ھەروەھا دەلێ: یەکیک لە پیاوێکانی موشریک دەچوو ھەر موسلمانان کە بریندار دەبوون دەیکوشتن، ئەبو دوو جانەم بینی بەو توانا و ھێزەو دەجەنگیت، دوام کرد خواپە ئەبو دوو جانە پێی بگات و بیکوژیت، لە گەڵ ئەوێ زویبەر ئازا و چاوە ترس بوو بەلام تێگەشت ئەبو دوو جانە جەنگاوەر و موجاھیدی مەیندانە کە یە، دەلێ: خۆی گەیانە کابرای موشریک و دەست بە جێ کوشتی، تەنانەت زڕی (درعی) کافران خۆی نە دەگرت لە بەرانبەر ھێزی شمشیری ئەبو دوو جانە، قەلغانی لە گەڵ ئیسقانی کافراندا دەشکاند.

ئەبو دوو جانە ھەموو پیزی کافرانی بەزاندو چوو نێو سەربازگە کە یان تا گەشتە لای ئافرەتەکانی قورەیش کە لە دواوێ جەنگە کە بوون، دەلێ: بینیم ئافرەتانی قورەیش خەشە خشی ئالتوون و ملوانکەکانیان دێ، شمشیرم دەرھێنا یەکیکیان قیزاندی، ئیتر دانیابوو ئافرەتە و ناسیمەوێ کە ھیندی کچی عوتبە بوو، لەبەر پیزی شمشیرە کە ی پیغەمبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نەموست ئافرەتی پێ بکوژم!

تەماشای ھەمزە کۆری عەبدولموتەلیم کرد، وەکو شیر لە تێو ھەردوو سوپاکەدا کافرانی بەملا و ئەولای خۆیدا ھەڵدەدا، ھێچ کام لە موشریکەکان نەیان دەوێرا نزیکی ببنەوێ، بە ھەرکەس لە کافرەکان بگەشتایە دەیکوشت، بەلام یەکیک لە بەندەکانی قورەیش بەناوی (وہ حشی کۆری حەرب) لە دواوێ پمحتیکی کرد بە پشتیدا و لە سنگیەوێ دەری پەراند، لە پروویدا ھێچ کەس توانای پروو بوو بوونەوێ نەبوو، بەلام بەداخەوێ لە پشتەوێ شەھید کرا، وەحشی کۆری حەربی حەبەشی خۆی دەگێڕتەوێ دەلێ: من خەزمەتکار و بەندە ی مالی: (جوبەیری کۆری موتەیم) بووم مامی جوبەیر لە بەدردا کوژرا، سوپای ئوحد ئامادە کرا جوبەیر ھات وتی: ئەگەر ھەمزە ی مامی پیغەمبەر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بکوژیت ئەوا ئازاد دەکەم، منیش تەنھا بۆ ئازادبوونی خۆم دەرچووم لە گەڵیاندا کە سێکی بەتوانابوو لە ھەڵدانێ چەقۆ و پمدا، ھەرگیز لە پێکانی ئامانج ھەڵم نە دەکرد. لەو جەنگەدا تەنھا بەدوای ھەمزەوێ بووم، لە تێو خەلکە کەدا چاوم بۆ گێرا ھەتا دۆزیمەوێ، وەکو وشتی (ئەو رەق) جووێکە لە ھەیزترین و گەورەترین جووێ وشت خەلکە کە ی بەملاو ئەولای خۆیدا ھەڵدەدا، ھێچ شتیک لە بەردەمیدا خۆی

١٣١- أنا الذي عاهدني خليلي ... ونحن بالسفح لدى النخيل.

أن لا أقوم الدهر في الكيول ... أضرب بسيف الله والرسول (سيرة ابن كثير ج ٣، ص ٣٢).

هه لئه ده گرت، منیش پشتم لئ گرت و پمیکم بۆ هه لئا له پشتم چه قاند و له سنگی هاته ده ره وه، وه حشی ده لئ: به جیمه پشتم هه تا چه مزه مرد، بیجگه له و کاره هیچ کاریکی دیکه م نه بوو، له و جهنگه دا بۆ ئه وه کوشتم که ئازادی خوومی پئ بکرم، پاشان گه پامه وه بۆ سه ربازگه که له وئ دانیشتم.

به راستی به شه هیدبوونی شیریک له شیره کانی سوپای موسلمانان کاره ساتیکی زۆر گه وره بوو، به لام له گه ل شه هیدبوونی چه مزه که خه ساره تیکی یه کجار گه وره بوو، موسلمانان کۆنترۆلی ته واوی جهنگه که یان کردبوو.

ئه و پۆژه هه موو هاوه لان زۆر ئازایانه بیۆنه جهنگیان کرد، ئه بویه کر وه کو هه لۆ په لاماری ده دا، عومه ری کوری خه تتاب به ولولای خۆیدا هه لئه خولای لئی ده کوشتن، عه لی کوری ئه بو تالیب په شه با ئاسا هه لمه تی ده برد، زوبیر وچانی نه بوو، موسعه بی کوری عومه یر هه لگری ئالای ئیسلام له نیویاندا به ئالاه ده یخستن و ده یکوشتن، ته لحه ی کوری عوبه یدوللا وینه ی نه بوو له چاپوکی و ئازایی و چاونه ترسی و خیرایی، وه کو گه لای دار ده یوه راندن، عه بدوللای کوری جه حش یاری به شمشیره که ی ده کرد له ده ستی راستی بۆ ده ستی چه پی، به هه ردوو لادا لئی ده کوشتن، سه عدی کوری موعاز وه کو پلنگ هیرشی ده برد و لاوانی ئیسلام هه موو به یه که وه هه وره برووسکه بوون بۆسه ر سوپای قوره یش، قوره یش شه که ت و ماندوبووبوون به ده ست موسلمانانه وه، که س له کافران خۆیان بۆ نه ده گیرا به رانه بر موسلماناندا.

هه ولئ خالیدی کوری وه لید

ماکوان: خالیدی کوری وه لید سه رکرده یه کی سه ربازی گه وره و زیره کی قوره یش بوو، تا ئه و کاته ش موشریک بوو، که سه نگه ری به هیزی موسلمانانی بینی زۆر هه ولیدا پشت له موسلمانان بگریت، به لام نه یده توانی چوو ه پشت گردی رومات خوئی کۆمه له که ی بۆ ئه وه ی پشتی موسلمانان بگریت خیرا که تیه ی رومات به تیره هاوئیزی وه لامیان ده داوه نه یده توانی هه نگاو هه لیپنیه وه.

چه ند جار هه ولیدا نه یده توانی هیرش به ریت، به تیره هاویشتن ده یانخسته دواوه و ده گه راوه، خالیدی کوری وه لید به لیزانی و توانای خوئی نه یتوانی سه نگه ری که تیه ی رومات به زینیت، ناچار گه پرایه وه و دواوه و هه وله کانی شکستی ده خوارد.

سه رکه وتنی موسلمانان له جه وله ی یه که می ئو خود دا

شکست ورده ورده پرووی کرده موشریکه کانی مه ککه، (۳) هزار کهس ورده ورده پاشه کشه یان کرد و ده ستیان کرد به هه لهاتن به ره و شاری مه ککه، له گه ل نه وه ی که سوپای موسلمانان کهم بوون به لام وه کو نه وه وابوو له گه ل (۳۰) هزار کهسدا سوپای قوره ییش ده جه نگیت.

به ته و اوته سوپای قوره ییش بیری له هه لهاتن کرده وه، هه موو رایان کرد و ته نانه ت ئافره ته کانیان بینا له دوایانه وه رایان ده کرد، هه موو که لوپهل و که ره سته یه کیان له دوای خویان به جیه یشت، زوبیری کویری عه وام ده ئی: چاوم له خزمه تکاره که ی هیندی کچی عوبه بوو به جلوه برگی سه ما که یه وه رای ده کرد بئ نه وه ی که موو زور له گه ل خو ی هیچ به ریت.

سه رکه وتنیکی زور ناوازه و به هیزبوو بو موسلمانان، نه وه نده ی سه رکه وتنی به در دلخوشکه ر بوو خوی گه وره ده فهرموویت:

﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُونَهُمْ بِأَذِينَهُ حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّنْ بَعْدَ مَا أَرْسَلَكُمْ مِمَّا يُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَن يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَن يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ [آل عمران]

واته: سویند بیت به راستی خوی گه وره واده ی خو ی بو ئیوه برده سهر، (له سه ره تای جهنگی ئو خود) ههر به مو له ت و یارمه تی ئه و (دوژمنانتان) به گیره ئینا و تیکتان شکاندن هه تا ئه و کاته ی ساردی پرووی تیکردن، بوو به کیشه تان له سه ره هه ندیک شت و یاخی بوون (له فه رمانی پیغه مبه ر سه نگه رتان چۆل کرد) دوا ی نه وه هه ندیک شتی نیشان دان که هه رتان لیده کرد، هه تانه دنیا ده ویت و هه تانه قیامه تی مه به سته، له وه ودوا ده ستی ئیوه ی کو تا کرد (له دوژمنان) تا تاقیتان بکاته وه سویند بیت به راستی خوا چاوپووشی لیکردن لیتان خوشبوو و خوا فه زل و ریزی هه یه بو ئیمانداران.

خوی گه وره هه می شه په یمان ده دا به ئیمانداران ئه گه ر سهر راست و پاستگو بن و ئارام بگرن و شوین که وتوو ی فه رمانی پیغه مبه ر بن دلایان ده کاته وه له سه رکه وتنی له به درو ئو خود، هه موو جهنگه کانی تر دا.

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌شاری مه‌دینه‌ی موژده‌ی سه‌رکه‌وتنی پێدان به‌ومه‌رجه‌ی پابه‌ند بن به‌مه‌نجه‌وه‌وه‌کو چۆن له‌به‌دردا پابه‌ند بوون، تا ئه‌و ساته‌ وه‌خته له‌ ئوحد موسلمانان سه‌رکه‌وتنیکی بپۆینه‌یان به‌ده‌ست هینا.

ئهو ده‌ خال و خه‌سله‌ته‌ی که له‌ سوپای به‌دردا کۆبووه‌وه‌ به‌هه‌مان شیوه‌ له‌سوپای ئوحد دا کۆبووه‌وه‌، هه‌ر له‌ ئیمان به‌خوا و پێغه‌مبه‌ر ﷺ و پوژی ئاخیره‌ت، داوا‌ی به‌هه‌شتیان ده‌کرد، شوورایان پیا‌ده‌ ده‌کرد، توانا و هه‌زیان به‌باشترین شیوه‌ کۆکرده‌وه‌، سه‌قامگیر و خاوه‌ن بریار بوون بۆ دوو دلی، سوپاکه‌ پشتی به‌ لاوه‌کان به‌ستبوو، سه‌رکرده‌ له‌گه‌ڵ سه‌ربازه‌کانیدا ده‌ژیا و لییان جیا نه‌ده‌بووه‌وه‌، براهه‌تی له‌پیناوی خوادا به‌رجه‌سته بووبوو له‌نیوانیاندا هیوا و یه‌قینیان به‌ سه‌رکه‌وتنی خوا هه‌بوو، ئه‌وه‌ی خاوه‌نی توانا بوو به‌گویره‌ی توانای خۆی کاری وه‌رگرتبوو، که‌واته‌: ئه‌م ده‌ خاله‌ هه‌رکه‌س پیا‌ده‌ی بکات سه‌رکه‌وتنی مسۆگه‌ره‌.

له شکوی سهرکه و تنه وه بۆ موسیبهت و شکست

ماکوان: به داخه وه له دوای ئه و سهرکه و تنه گه وه و را کردنی هه موو سوپای قوره یش، موسلمانان وازیان له یه ک سیفات له و ده خاله هینا، ره شه که به ته واهه تی گۆرا. موشریکه کان هه لاتن به ره و مه که هه موو که ره سه ته و که لوپه له کانیان له دوای خوایان به جیه یشت. زۆریک له خواردن و چه ک و ئه سپ و وشتر له دوایان به جیما، ئه وانه ی له سه ر گرده که بوون شاده ماری سوپا و پارێزه ری سوپاکه بوون له پشته وه، دنیا که وته به رچاویان ئه و هه موو ده سه که وته به جیما بوو له دوای سوپای قوره یش، هه موو جیگاکانی خوایان به جیه یشت و فه رمانی پیغه مبه ری خویان صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ فه رامۆش کرد و غه نیمه ت چاوی کوێرکردن، ئه وه ی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ پیتی فه رموو بوون هه موویان له بیرکرد، هه رچه نده عه بدوللای کوپی جوبه یه ئه میریان بوو گوئیان بۆ ئه و نه گرت، رۆیشتن بۆ کوێرکده وه ی غه نیمه ت، عه بدوللای هاواری لیکردن له بیرتان چوو پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ چی پتی فه رموو؟ به لām ئه وان هه ر ده یانوت: غه نیمه ت، غه نیمه ت.

ئهم سه ریچییه به ده سه تی ئه نه سه ت بوو هه یچ پاساوێک هه ئنا گرت، سه ریچییه کی پروو و ئاشکرایه بۆ فه رمانی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ پاشان ئه میره که شیان، راسته وخۆ (٤٠) که سیان دابه زینه خواره وه بۆ ده سه که وت و غه نیمه ت و ئه نفال ته نها ده که س له سه ر گرده که مانه وه.

خالیدی کوپی وه لید له دووره وه بینی گرده که یان چۆلکرد، ئه ویش که سیکی به ته وانی سه ربازییه، زانیی سه نگه ری به رگری موسلمانان چۆل کردوه، پیشتی که شکست خواردوو بوو، به هوکاری ئه و سه نگه ره بوو موسلمانان پابه ندبوون به فه رمانی رسول الله صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ ئیتر خالیدی کوپی وه لید هه له که ی قۆسته وه و خیرا به کۆمه ل چوارده وری شاخه که ی داو پشته له موسلمانان گرت، کاره سات لیره وه ده سه ت پیده کات. ئه و ده که سه زۆر هه ولایاندا ئه و کۆمه له ی خالید به تیر هاویشتن راوه دوو بنین، به لām چاره نه بوو ئه وان که م بوون و سوپاکه ی خالید زۆر بوون، بۆیان سهرکه و تنه سه ر گرده که، هه ر ده که سه که یان شه هید کرد، عه بدوللای کوپی جوبه یه ریش له ناویاندا که ئه میره که یان بوو.

خالید پشته گرت له موسلمانان به ده نگی به رز هاواری ده کرد و بانگی ده کردنه وه، سوپا هه له اتوو که خالیدیان بینی پشته موسلمانانی گرتوو و به ده نگ بانگه که ی خالیده وه هاتن،

جەنگ جارىكى تر جۆش و خرۆشى سەندەوه، سوپاي مۆسلمانان كەوتە نىوان بەرداشى سوپاي خاليد و لەدواوه لەگەڵ سوپاي گشتى قورەيش لەپيشەوه.

بەپەلە ئافرهتتەكى موشرىك بەناوى (عىمره كچى عەلقەمە) ئالاي قورەيشى بەرزكردهوه لەخاكى جەنگدا، موشرىكهكان لەدهورى كۆبوونهوه، حەماسى جەنگ گرتنى بەجۆش و خرۆش و رقەوه باسى يادگارى بەدرهوه كە چۆن شكستيان خواردوو، دەستيان كردهوه بە جەنگ لەخاكى ئوحود دا، بەتهواوهتى فشاريان بۆ مۆسلمانان هێنا.

پىغەمبەرى خوا ﷺ لەكۆتايى سوپا كەدا بوو كە سوپاي موشرىك هەلھاتن، خەرىكى سەرلەنووى ريزكردن و ريكخستنهوهى سوپاكە بوو، خاليدى كورپى وهلیديش لەدواوه هات يەكەم كۆمەل پێى دەگات كەتیبەيەكە لەگەڵ پىغەمبەردان، لەبەردەم پىغەمبەرى خوادا ﷺ دوو بژارده هەيه:

يەكەم: هەلھاتن و خۆ ئاماده كردهوه بۆ جەنگ.

دووهم: ياخود برباردانى جەنگ لەبەرانبەر ئەو كۆمەلە زۆرەدا هەموو بە ئەسپەوه دەجەنگان، كە پووبەروبوونهويان زۆر ئەستەمە. لە ئازايەتیبەكەى بێۆنەى پىغەمبەردا ﷺ بژاردهى دووهمى هەلبژارد دەبێت جەنگ بكات، هاوارى كرد مۆسلمانان وەرەن بۆ لای پىغەمبەرەكەتان، ئەو هاوارەش زۆر ترسناك بوو. چونكە بەشۆننى پىغەمبەر ﷺ يان زانى هەموو بۆ كوشتنى چوون، بەلام پىغەمبەرى خوا ﷺ گوێى بەوه نەدا و هاوارى دەكرد ئەى بەندەكانى خوا وەرەنە لای پىغەمبەرەكەتان.^{۱۳}

چەند جار بەدەنگى بەرز بانگى كردن بەلام مۆسلمانان زۆر شلەژان و كافران لە چالاكییهكى زۆر ناوازهدا بوون بۆ جەنگ، بەلام بەپاستى كارەسات پروویدا و تراژیدیایەكى زۆر خەمناك بوو. خاليد گوێى لە دەنگى پىغەمبەر ﷺ بوو، چواردهورى پىغەمبەرى ﷺ گرت، خودى پىغەمبەر ﷺ جەنگیيان كرد لەگەڵ كۆمەلەكەى لەگەڵیاندا بوو، دوژمنەكانیشیان پێى سەرسام بوو، پىغەمبەرى خوا ﷺ لەناویاندا دەیفەرموو، هانى دەدان و خوۆشى شمشیری دەوهشان، هەركەس بتوانیت بەرگرى بكات بەهەشتى مسۆگەرە، ياخود دەیفەرموو: كى بەرگرى دەكات و دووریان دەخاتەوه لەگەڵمدا

^{۱۳} - إلی فقال إلی عباد الله، إلی عباد الله، أنا رسول الله.

له به هه شتدا. ئه وهنده به هه زه وه جهنگیان ده کرد (V) له گه ل پیغه مبهردا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم شہید بوون، هه موویان له ئه نساو بوون.^{۱۳۳}

یه کهم جهنگی موسلمانانه ئاوه تان تیتدا به شدار بن، پاشان دایکی عیماره و خودی (عیماره ی کوری یه زید) له ته نیشته پیغه مبهردا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ده ستیان کرد به جهنگ، له گه ل پیغه مبهردا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم وا ده جهنگی، پیغه مبهردی خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم زۆر پتی سه رسام بوو، تا له کو تاییدا ئه ویش شہید بوو که وته سه ر زه وی، خو ی نزیک خسته وه له پیغه مبهردا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم و روومه تی خسته سه ر قاچی موباره کی پیغه مبهردا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم، پیغه مبهردی خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم زۆر پتی بیتاقه ت بوو، ته نانته فه رمووی: هاوه لآنم در یخیان نه کرد قاچی روومه تی ئه و گه نجه ی له سه ر بوو له وکاته دا پیغه مبهردی خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم کاریگه ری کوشتنی ئه وه ی له سه ربوو به ردیان هه لدا بو پیغه مبهردا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم سه ری موباره کی پر بوو له خوین.

به لآم ئه و شیر ئاسا و وه ک په شبا بوو له ناویاندا وه کو هه وره برووسکه بوو که سیان نه یانده ویرا لتی نزیک ببنه وه تا به په له هاوه لآنی دیکه گه یشتن له ته لحه ی کوری عوبه ی دوولآ و سه عدی کوری ئه بی وه قاس، ئه م دوو هاوه له به ته نها وه کو سوپایه ک بوون، به لآم پیغه مبهردی خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم زۆر ماندو بوو، که سیک له موشریکه کان به ناوی (عه بدولآی کوری شه هابی زوهه ری) له دواوه کیشای به سه ری موباره کی پیغه مبهردا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم داو پری کرد له خوین و درزی کرده سه ری موباره کی، له دواوی ماندوو بوونی ئه و لیدانه پاشان کافرکی تر هات به ناوی (عه بدولآی کوری قمئه) به شمشیر کیشای به پشتی پیغه مبهردا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم دا، پیغه مبهردی خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم تا کوو یه ک مانگ ئازاری هه بوو به هو ی ئه و برینانه.

کافران زۆر بوون پیغه مبهردی خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فریایان ده که وت، هه ر له دواوه زه فهریان پتی ده برد و ده یان کیشا به کلآوی سه ری که ئاسن و زنجیری ئاسن بوو، دوو زنجیر چوون به روومه تی موباره کهیدا، ئه وه ی ئه و کاره ی کرد عه بدولآی کوری قمئه بوو، ئه ی کیشا به سه ریدا وتی: بگره ئه ی موحه ممه د من کوری قمئه م، پیغه مبهردی خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم بو ی ده رچوو ئاوری لیداو ره یکرد، به لآم پیغه مبهردی خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فه رمووی: ئه ی خوا له ناوت ببا، هه ر ئه و که سه له دواوی قسه که ی پیغه مبهردی خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم چوو ه سه ر شاخه که و له وی که وته خواره وه و مرد.

۱۳۳ - (من یدرهم عنا له الجنة من یدرهم عنا وهو رفیقی فی الجنة).

پیښه مېهر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ و هاوه لانی له جهنګی زور سخت دابوون، له ټیو سهدان که سدا نه مان ده جهنګن، پیښه مېهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ له دوی ټو هه موو برینداری و نازاره هر ده جهنګا و ده یفه رموو: چوڼ ټو هوژ و نه ته ویهه پرزگاریان ده بی سهری پیښه مېهره که یان صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ شکاندووه،^{۱۳۴} خوی په روه ردگار ټایه تی دابه زاندو فهرمووی:

﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾ [آل عمران]

واته: بیګومان تو هیچ شتیکت له کاروباری بهنده کان به ده ست نییه، نه گهر ته وېه و په شیمانیا یان لی وهر بگریټ، یان سزا و نازاریان بدات (سهر به سته) چونکه ټه وانه سته مکارن.

له و کاته دا ته لحه ی کوری عوبه یدوللا و سه عدی کوری ټه بی وه قاس، ټه و نه ده ی سوپایه ک بهرگریان له پیښه مېهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ کرد، چونکه کاره که زور سخت بوو گروو پیټکی پر چهک به ټه سپ ده وری پیښه مېهر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ یان دابوو له گهل ټه وده دا ده جهنګان، سه عد به تیر هاویشتن دووری خستنه وه، ټه و نه ده سهرسام بوو پیښه مېهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ ټه یفه رموو: بیهاو یژه دایک و باوکم به قوربانت بی، سه عد ټه دانی جهنګی ټه و نه ده به هیز بوو.^{۱۳۵} تا ټو په روزه ی خستیا نه ټیو گوږ سه عد شانازی به و فهرمایشته ی پیښه مېهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ ده کرد، ده یوت: تاکه که سم پیښه مېهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ دایک و باوکی به قوربان کردووه.

پاشان ته لحه هیچی که متر نه بوو له سه عد، جهنګی وای کرد خوی کرده قه لغان بو پیښه مېهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ له گهل ټه وهی پیښه مېهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ سهرقالی جهنګ بوو ته لحه به چواردووری پیښه مېهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ ده جهنګا، ته نانه ت ټو په روزه برینی جه سته ی گه یشته (۳۹) برین، له گهل ټو هه موو نازار و برینداریه دا یه شتا له گهل پیښه مېهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ ده جهنګا، ټه وانیش له دووره وه ده ستیان کرد به تیر هه لدان توانایان نه بوو لیتان نزیک بېنه وه، ته لحه ده ستی کرد بوو به قه لغان و پستی قه لغان بوو، له دووره وه تیریکی به دی کرد هات بو لای پیښه مېهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ ده ستی خسته بهری و پیښه مېهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ پاراست، به و تیره ده ستی تووشی شه له ل بوو.

^{۱۳۴} - (كَيْفَ يُفْلِحُ قَوْمٌ شَجَّوْا وَجَهَ نَبِيِّهِمْ) مسلم (۱۷۹۱).

^{۱۳۵} - (ارم سَعْدُ فِدَاكَ اَبِي وَاُمِّي) الترمذي (۳۷۵۵).

کۆمه لێک له موهاجیرو ئه نساڕ بهرگرییه کی وایان کرد نه پینووس نه وه سف نه زمان توانای نووسین و پیناسه و باسکردنی نییه، تهنها مه گهر بلیم: به پراستی هاوه لێ پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ بوون.

له داوی ئه وه جهنگه که دهووری پیغه مبهریان صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ دابوو، کۆمه لێک له هاوه لانی به په له گه یشتنه لای پیغه مبهر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ، ته بوبه کر ده لێ: که سیکم بینی له دهووری پیغه مبهردا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ له گه لیدا ده جهنگیت، وتم: خوا به ته لحه بیت، ههر دووباره ی ده کرده وه ده یوت: خوا به ته لحه بیت، دایک و باوکم به قوربانت بیت، زانی تهنها ته لحه ئه وه نازایه تییه ی لێ ده وه شیتته وه، خیرا ته بوبه کر خۆی گه یاند و جهنگیکی بیۆنه ی کرد، پاشان عومه ر گه یشت وه کو شیر و ئه ژدیها په لاماری ده دان، ته بو عوبه یده ی کوری جه راحیش گه یشت، زۆر لیک له هاوه لانی گه یشتن.

وتیان: هه ندیک ماندوویتی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ ده ربچیت، ته بوبه کر وتی: ئه ی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ ده موچاوت روومه تی ته لی کلاوه که ی پیاچوو به ده ری به یتنم، ته مه شای ئه وه ره وشه بکه ن چهنده دژواره، هه موو گیانیان برینه، ته بو عوبه یده به ته بوبه کری وت: داوات لیده که م ئه وه کاره به من بسپیره، لێ ده زانم و نا هیلیم نازاری پێ بگات، پاشان به دان ته له کانی له روومه تی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ ده ره یتنا تا دانیکی شکا، به لام ته لیک ههر له روومه تی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ مایه وه.

بو جاریکی تر ته بوبه کر گه راوه که ته له که ده ربه یتیت، چونکه دانی ته بو عوبه یده شکا بو هاوکاری ئه وه هات، به لام داوی له ته بوبه کر کرد وازی لێ به یتیت تا ئه وی دیکه شیان ده ربه یتیت و هه لقه ی کلاوه که ی ده ره یتنا و دانیکی تریشی شکا.

پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ چاوی له ته لحه بوو ههر ده جهنگی، له گه ل ئه وه هه موو نازار و ماندوو بوونه ی خۆیدا هاواری کرد برۆن هاوکاری برا که تان بکه ن، ئه وه درێخی ناکات له جهنگ^{١٣}، به داخه وه ئه ویش له داوی بریندار بوون و جهنگیکی زۆر هیزی نه ما و که وته سه ر خاک.

کۆمه لێکی تر له هاوه لانی له دهووری پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ کۆبوونه وه له وانه: ته بو دووجانه و مالیکی کوری سینان و باوکی ته بو سه عیدی خودری و حاتی کوری ته بی به لته عه، به لام ئه وه ی گرنگه ئه وه ئافره ته دایکی عیماره له پیاوان زیاتر به هیز و نازاو خاوه ن

١٣ - (دونکم أخاکم، دونکم أخاکم، فقد أوجب).

غيرهت بوو. نهو جهنگه‌ی نهو ده‌يکړد، له‌گه‌ل نهو‌ی له‌به‌رچاويدا دوو کورې شه‌هيد بوون شتی وام له‌ خه‌يال‌يشدا نه‌بينيوه، نهو هاو‌ه‌له‌ ئافره‌ته‌ی پي‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌وه‌نده به‌هيز بوو.

پاشان نه‌بو ته‌لحه‌ی نه‌نساری خو‌ی کرده مه‌ته‌ريز و قه‌لغان بو پي‌غه‌مبه‌ر ﷺ بو نه‌وه‌ی تيری به‌رنه‌که‌وي‌ت. ديسان پي‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ که‌وته‌وه جه‌نگ‌کردن ده‌ستی کرد به تير‌هاوي‌شتن که تيری هه‌لده‌دا نه‌بو ته‌لحه دوا‌ی هه‌ل‌دانی تير‌ه‌کان ده‌هاته به‌رده‌می پي‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ و پتي ده‌وت: تو خو‌ت ده‌رمه‌خه با تير‌يکت به‌رنه‌که‌وي، به‌خو پي‌ت خو‌شبي‌ت يان نا لاشه‌م له لاشه‌ت جيا ناکه‌مه‌وه.

پي‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمو‌وي: له‌کاتی جه‌نگ‌دا ته‌ماشای لای چه‌پی خو‌م ده‌کرد هه‌ر دا‌يکی عيما‌ره بوو، له‌لای راستم هه‌ر نهو بوو له پي‌شمه‌وه هه‌ر نهو بوو، له‌دوامه‌وه هه‌ر دا‌يکی عيما‌ره بوو، نه‌مدی به‌بن جه‌نگ کردن هه‌ميشه له جه‌نگ‌دابوو، پار‌يزگاری لن ده‌کردم.

به‌داخه‌وه پياو‌انی ئي‌ستا ته‌نها چاوه‌پروانی خو‌اردن دروست کردن له ژنه‌کانيان، دياره پي‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ زور سه‌رسام بوو به‌م شيره‌ ژنه، له‌کاتيک‌دا نهو ته‌کلي‌فی شمشير وه‌شان‌دنی له‌سه‌ر ني‌يه، له‌کاتيک پياو‌انيک پرايان‌کرد که‌چی نهو دري‌خی نه‌کرد له جه‌نگ‌دا.

پي‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ سه‌رسامی خو‌ی ده‌رپري بو‌ی، وه‌کو دل‌نه‌وا‌ی دل‌نه‌وا‌ی کرد بو کوره‌کانی، دا‌يکی عيما‌ره وتی: خو‌زگه سي‌يه‌ميشم هه‌بووايه و له‌پيناو نه‌م ئيسلامه‌دا شه‌هيد بووايه! نه‌مه چ عه‌زه‌مه‌تي‌که نه‌م ئافره‌ته ته‌مه‌شای پله‌ی ئي‌مانی بکه، داوای شه‌هيدانه و غه‌نيمه‌ت ناکات، ده‌لي‌ت: نه‌ی پي‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌خوای په‌روه‌ردگار داوا‌کارم خو‌م و کوره‌کانم له به‌هه‌شت‌دا له‌گه‌ل تو‌بين. پي‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمو‌وي: ئيوه له‌گه‌ل منن له به‌هه‌شت.^{۱۳۷}

خو‌ی و هاوسه‌ره‌که‌ی و منداله‌کانی له جه‌نگی ئو‌خود دا به‌شدار بوون، دوو کورې هه‌بوو، هه‌ردوو‌کیان شه‌هيد بوون، پاشان حاته‌بی کورې نه‌بی به‌لته‌عه له جه‌نگه‌که‌دا نهو که‌سه‌ی کوشت که ده‌موو‌چاوی پي‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ بريندار کرد، برای سه‌عدی کورې

^{۱۳۷} - (فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَدَعِ اللَّهَ أَنْ نَكُونَ مَعَكَ فِي الْجَنَّةِ، فَقَالَ أَنْتُمْ مَعِيَ فِي الْجَنَّةِ).

ئەبی وه قاس بوو، به ناوی عوتبهی کوری ئەبی وه قاس، به ردی هەڵدەدا بۆ پیڤه مبه‌ری خوا
 ﷺ.

له‌کاره‌ساتیکی تردا پیڤه مبه‌ری خوا ﷺ هەڵسایه‌وه بۆ جه‌نگ، چووه‌ نێو
 جه‌نگه‌که به‌ فێل ئەسپه‌کانی خالیدی گه‌رانده‌وه‌ دواوه‌، که‌مینکیان دانا چالێک بوو بۆ
 پیڤه مبه‌ری خوا ﷺ که‌وته‌ شوێنیان، که‌وته‌ نێو چاله‌که! ئامانجی موشریه‌که‌کان
 ئەوه‌بوو پیڤه مبه‌ری خوا ﷺ بکه‌وێته‌ ناوی و تیربارانی بکه‌ن و له‌ویدا بیکوژن،
 به‌لام ئەبو دووجانه‌ خیرا خۆی خسته‌ سه‌ر چاله‌که‌ و پشتی کرده‌ قه‌لغان بۆ پیڤه مبه‌ری خوا
 ﷺ چه‌ندین تیر به‌ پشتی ئەبو دووجانه‌ که‌وت، موهاجیر و ئەنساڕ کۆبوونه‌وه
 درێڤیان نه‌کرد له‌ جه‌نگ کردن و به‌رگری کردن له‌ پیڤه مبه‌ری خوا ﷺ.

موسعه‌بی کوری عومه‌یر هه‌لگری ئالای موهاجیره‌کان بوو ئەویش درێڤی نه‌کرد له
 جه‌نگ، له‌چوارده‌وری پیڤه مبه‌ری خوا ﷺ جه‌نگی کرد تاوه‌کو ده‌ستی راستی
 په‌ری، به‌ده‌ستی چه‌پی ئالاکه‌ی هه‌لگرت، بۆ ئەوه‌ی نه‌که‌وێت، به‌لام له‌دواوه‌ موشریه‌که‌کان
 لێیاندا و شه‌هیدیان کرد، که‌وته‌ سه‌ر خاڤ و ئەو ئایه‌ته‌ی دووباره‌ ده‌کرده‌وه‌:

﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ
 وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ [آل عمران]

واته‌: (موحه‌مه‌د ﷺ) ته‌نها پیڤه مبه‌ریک نه‌بووه‌ وه‌فات بکات بێگومان
 پیڤه مبه‌رانی پێش ئەویش وه‌فاتیان کردووه‌، ئایه‌ ئەگه‌ر وه‌فاتی کرد، یان کوژرا و شه‌هید بوو
 ئێوه‌ پاشگه‌ز ده‌بنه‌وه‌ و هه‌ڵده‌گه‌ڕێنه‌وه‌؟ خۆ ئەوه‌ی هه‌لگه‌ڕێته‌وه‌ و پاشگه‌ز بێته‌وه‌ ئەوه‌
 هه‌رگیز زیان به‌خوا ناگه‌یه‌نیت، له‌داها تووکی نزیکدا خوای گه‌وره‌ پاداشتی سوپاسگوزاران
 ده‌دا ته‌وه‌.

خوای گه‌وره‌ هه‌میشه‌ په‌یمان ده‌دا به‌ ئیمانداران ئەگه‌ر سه‌رپاست و پاستگۆبن و ئارام
 بگرن شوێنکه‌وتووێ فەرمانی پیڤه مبه‌ر ﷺ دلایان ده‌کاته‌وه‌ له‌سه‌رکه‌وتن له
 به‌در و ئوحد، هه‌موو جه‌نگه‌کانی تردا.

هه‌روه‌ها پیڤه مبه‌ری خوا ﷺ له‌شاری مه‌دینه‌ موژده‌ی سه‌رکه‌وتنی پێدان
 به‌و مه‌رحه‌ی پابه‌ند بن به‌ مه‌نه‌جه‌وه‌ وه‌کو چۆن له‌به‌ردا پابه‌ند بوون، تا ئەو ساته‌ وه‌خته
 له‌ ئوحد موسلمانان سه‌رکه‌وتنیکی بێوێنه‌یان به‌ده‌ست هێنا.

ئەو دە خال و خەسلەتە ی که له سوپای بەردا کۆببوهوه به‌هه‌مان شیوه له‌سوپای ئو‌خود دا کۆببوووه، هه‌ر له ئیمان به‌خوا و پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ و پ‌وژی ئاخیره‌ت و داوای به‌هه‌شتیان ده‌کرد، شوورایان پیاده ده‌کرد، توانا و هه‌زیان به‌باشترین شیوه کۆکرده‌وه، سه‌قامگیر و خاوه‌ن بریار بوون، ب‌ی دوود‌لی، سوپاکه‌ پشتی به‌ لاوه‌کان به‌ستبوو، سه‌رکرده له‌گه‌ڵ سه‌ربازه‌کانیدا ده‌ژیا و لییان جیا نه‌ده‌بووه‌وه، برابه‌تی له‌پیناوی خوادا به‌رجه‌سته بوو، له‌نیوانیاندا هیوا و یه‌قینیان به‌ سه‌رکه‌وتنی خوا هه‌بوو، ئەوه‌ی خاوه‌نی توانا بوو به‌گوێره‌ی توانای خ‌وی کاری وه‌رگرتبوو، که‌واته: ئەم ده‌ خاله‌ هه‌رکه‌س پیاده‌ی بکات سه‌رکه‌وتنی مس‌و‌گه‌ره.

هه‌والی ب‌لا‌وبوونه‌وه‌ی ک‌وشتنی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ

ما‌ک‌وان: کاتیک موس‌عه‌بی ک‌وری عومه‌یر شه‌هید بوو شیوه‌ی ز‌ۆر نزیک بوو له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ، م‌وش‌ریکه‌کان وایان زانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ک‌وژراوه ﷺ، ئەوه‌ی موس‌عه‌بی له‌د‌واوه شه‌هید کرد، (ئیننو ق‌مه‌ه) بوو وتی: م‌وحه‌مه‌دم ک‌وش‌ت! له مه‌یدانی جه‌نگ هه‌واله‌که ب‌لا‌و بوویه‌وه گ‌وايه پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ک‌وژراوه، هه‌واله‌که گه‌یشه‌ هه‌ردوو لا له‌ موس‌لمانان و م‌وش‌ریکه‌کان، ئەمه‌ش کاره‌ساتیکی گه‌وره‌ی له‌لای ئیماندارن در‌وست کرد، له‌کاتی ب‌لا‌وبوونه‌وه‌ی هه‌واله‌که پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ که‌وت‌بووه چاله‌که، له‌تاو ئازار ب‌ه‌ه‌ۆش که‌وت‌بوو، هاوه‌لان ناتوانن ب‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ب‌ژین، ئەوه‌یان له‌لا در‌وست بوو چ‌ۆن پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌ک‌وژر‌یت، ه‌یشه‌تا ئه‌رکی ک‌وتایی پ‌ینه‌هات‌وو و په‌یامه‌که‌ی ته‌واو نه‌بووه، له‌و کاته‌دا پرس‌یاری ز‌ۆر به‌م‌یشکی هاوه‌لاندا ده‌هات، شه‌یتانیش له‌ مه‌یدانه‌که‌دا وج‌ودی هه‌یه، تا وای ل‌یهات ز‌ۆر‌یک له‌ هاوه‌لان تووشی ب‌ی ئوم‌یدی بوون، هاوه‌لان ئەم دید و ت‌یروانینه‌یان ز‌ۆر هه‌له‌بوو ب‌ۆ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ، خ‌ۆ پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ شم‌ش‌یری به‌رز نه‌کرد‌ۆته‌وه به‌رگ‌ری له‌ نه‌فسی خ‌وی بکات یان ته‌نها به‌رگ‌ری له‌ موس‌لمانان بکات، ئەمه جیهاده له‌پیناوی خ‌وای په‌روه‌ردگ‌اردا، خ‌ۆ خ‌وای گه‌وره‌ ماوه و هه‌رگیز نام‌ر‌یت، هه‌روه‌کو: (ساب‌تی ک‌وری ده‌حداج) له‌ مه‌یدانی جه‌نگدا وتی: ئەو نا‌ئوم‌یدی و هیوا برانه‌تان له‌ چ‌یه؟ چ‌ونکه‌ خاوه‌نی ئیمان‌یکی ق‌وول و ت‌یگه‌یشه‌تنی ته‌ند‌روست بوو، خ‌ۆ ئەگه‌ر م‌وحه‌مه‌د مرد‌وو، خ‌وای په‌روه‌ردگ‌ار زین‌د‌وو و نام‌ر‌یت، له‌ مه‌یداندا جه‌نگی کرد هه‌تا شه‌هید بوو، به‌هه‌مان شیوه‌ یه‌کیکی دیکه له‌ هاوه‌لان به‌ناوی (ئه‌نه‌سی ک‌وری نه‌زر) که‌ بینی ئەو نا‌ئوم‌یدی و ب‌ه‌ه‌ویه‌ی رووی کرد‌ۆته‌ هاوه‌لان، له‌ ج‌یگه‌ی خ‌وایاندا چه‌قبوون، هه‌موو پ‌ۆح‌یکی جه‌نگاوه‌ری و

جیهادیان له دهست داوه، توانای بهرهنگار بوونه و هه یان نییه، فهرمووی: دهی باشه چاوه پرتی چین، ئه گهر پیغه مبه ره که تان کوژراوه ئیوهش هه لسن با بکوژرین له پیناوی ئه و شته ی پیغه مبه ره که تانی له سهر کوژراوه، به و په پری ئازایه تی و دلگه رمیه وه ئه و قسه یه ی کرد، دهستی بهر زکرده وه بۆ ئاسمان و فهرمووی: خواجه من داوای لیبوردن ده کهم بۆ ئه وه ی که پیغه مبه ره که تیان کوشت، مه بهستی موشریکه کان بوو که هه والی کوشتنی پیغه مبه ریان صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم بَلّٰو کرده وه.

پاشان به گهرموگوپی و نه په ی ته کبیره وه به ره و پرووی کافره کان پوشت، سه عدی کوپی موغاز وتی: بۆ کوئی ده چیت ئه ی باوکی عومه ر؟ مه بهستی ئه نه سی کوپی نه زر بوو، ئه ویش وتی: بۆنی خوئی به هه شت ده کهم، وا به ره و به هه شت ده پووم، جهنگیکی زور ناوازه و ئازایانه ی کرد، زوری له موشریکه کان کوشت، له کوژتاییدا خوئی شه هید بوو راسته وخۆ بۆ به هه شت، (۸۰) جیگه ی شمشیری پیوه بوو، کهس نه یزانی ئه و لاشه یه کییه هه تا خوشکه که ی هات به نیشانه یه ک له سهری نینۆکه کانیدا ناسیه وه.

پاشان پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم له چاله که هاته دهره وه و له مهیدانی جهنگه که دا هاوه لێ به ریز (که عبی کوپی مالیک) بینی و هاواری کرد: موسلمانان پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم زیندوو، چهند جار هاواری کرد خیرا (۳۰) کهس ئاگادار بوونه وه به ره و پرووی پیغه مبه ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم پوشتن، هاوه لآن هه موو دهنگیان بهر ز کرده وه پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم زیندوو، به لām پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فهرمووی بیده نگ بن، تا جاریکی تر گه له کۆمه کییان لێ نه که نه وه، موشریکه کان و زوژیک له هاوه لآن کوژبوونه وه، عومه ری کوپی خهتاب مه فرهزه ی دروست کرد پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم به شیوه یه کی سه ربازی و رپیکستن ورده ورده سه نگه ری خوئی گه یانده شاخی ئوحوود.

ئیت پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم هاواری له هاوه لآن کرد: وه رنه لām، ئه ی بهنده کانی خوا. هاوه لآن لێی کوژبوونه وه، به لām به داخه وه هه ندیک نه ک ههر کۆنه بوونه وه به لکو له خاکی جهنگه که دا رایانکرد، راکردن له جهنگ نه ک موسیبه ته، به لکو یه کیکه له تاوانه هه ره گه وره کان، وه کو: (زینا و رپیا و مالی هه تیو خواردن و سحر و کوشتنی خه لک به نا هه ق) هه رچی پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم بانگی کردن ئه وان ههر رایان ده کرد، به لām زور به ی له گه ل پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم چوونه سهر شاخی ئوحوود، ئه وانه یشی که بانگی کردن گوئیان له پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم بوو، به لām گوئیان پێ نه دا و گه پانه وه بۆ شاری مه دینه. خوای پهروه ردگار باسی ئه و راکردنه ی موسلمانان ده کات، ده فره موویتی:

﴿إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوَنَ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَجِكُمْ فَأَتَيْتُكُمْ عَمَّا بَعَثَ لَكُمْ تَحَزُنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَبَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (آل عمران)

واته: ئیتر ئهوه بوو که (به گیر هاتن و کشانه وه و شپزه و پهرشو بلأو بوون)، خوتان به کیوی ئوحد و دهووروبه ریدا هه لده گیرا، ئاورتان له کهس نه ده دایه وه له کاتیکدا پیغه مبه ریش له دواوه بانگی ده کردن، له لاکه ی تره وه: (ئه ی بهنده کانی خوا بگه رینه وه و رامه کهن)، جا ئه وه بوو ئیوه خه م و خه فه تتان خسته دل ی پیغه مبه ره وه (به نافه رمانیتان خوی گه وره ش) خه مو په ژاری خسته دل ی ئیوه وه (به ده نگوباسی برینداربوونی پیغه مبه ر و شه هیدبوونی) تاوه کو خه فه ت نه خۆن بۆ ئه وه ی له ده ستان چوو، ئه وه شی خوا تووشی کردوون به سه ری هیئان خواش ئاگاداره به و کار و کرده وانه ی ئه نجامی ده ده ن.

پیغه مبه ری خوا ﷺ خۆی له دامینی شاخه که دا وه ستابوو، سوپاکه ی ئه نارده به رزی شاخی ئوحد، له دهووره وه یه کتیک له گه وه سه رکرده کانی قوره یش پیغه مبه ری خوا ﷺ ی بین، به ناوی (ئوبه ی کوری خه له ف)، پیغه مبه ری خوا ﷺ که هه موو سوپاکه ی خسته سه ر شاخ، خۆی ده ستی کرد به پۆشتن، به لام ئه و موشریکه زانی پیغه مبه ری خواجه و له دامینی شاخه که دایه، هاواری کرد ئه ی موحه ممه د کهس له ده ستم پرزگارت ناکات، کهس له ده ستم پرزگارت ناکات، یه کتیک له هاوه لان گه راپه وه به وانی تری وت: ئه وه به زه ییتان به و کابرایه دا دیته وه، بۆ یه کیکتان نایکوژن؟

پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: وازی لئ بێن با لیم نزیك بێته وه، ئه وانی هه موو نارد، خۆیشی چاوه ری ئوبه ی کوری خه له فی کرد، که نزیك بوویه وه لئ پیغه مبه ری خوا ﷺ شمشیره که ی ده ره ئینا و زۆر به سووکی برینداری کرد، که چی ده یقیریشکاند و هاواری ئه کرد موحه ممه د کوشتمی، وه لاهی موحه ممه د کوشتمی، هه موو موشریکه کان لایان سه یر بوو، وتیان بۆ وا له خۆت ده که یت، زۆر برینیکی ساده یه له ملت، ئه وهنده ی ناوێت هاواری بۆ ده که یت، وتی: ئاخر ئیوه نازانن کاتی خۆی له مه که که پئی وتم: ئوبه ی من ده تکوژم، سویند به خوا به س شمشیره که یم به ربکه ویت، برینداریش نه یم ده مکوژیت! ۱۳۸

۱۳۸ - فقال النبي ﷺ دعوه، ولما دني من النبي تناول رسول الله ﷺ حربته وضربه قد خدشت فيه خدشا بسيطا جداً، وصرخ أبي بن خلف وصرع على الأرض، وقام يجري وهو يقول: قتلني والله محمد، واستعجب المشركون، وقالوا: ذهب والله فؤادك، والله ما بك من بأس، فهو خدش

ئهوهش حالی موشریک بوو که به ئاستهم شمشیره که ی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ بهرکهوت، له خاکه که کهوتوو پاشان رای کرد وتی: موحه ممه د کوشتمی، وه لّاهی موحه ممه د کوشتمی، ئه و قسه یه ی ئوبه ی کوری خه له ف ده لاله ته له سهر ئه وه ی چهنده بر وایان به قسه ی پیغه مبهر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ مه، ده یانزانی راستگوترین مروّقه، ئه وان ته نها له بهر بهرژه وهندی خو یان به درو یان ده خسته وه، ئاره زوو و هه وا و نه فس وای لیکرد بوون (له عنه تی خوایان لیبیت).

پاشه کسه ی سوپای ئیسلام بو سهر چپای ئوحد

پاشان پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ سهرکهوته سهر چپای ئوحد، پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ له چهنده لاهه بریندار بوو، که بو سهر چپاکه سهرکهوت زور شه کهت و ماندوو بوو، به ردیکی گه وه هاته ریگه ی نه ی توانی به سهریدا سهرکهوتی، له وکاته دا ته لحه ی کوری عوبه یدولّا به و هه موو ئازار و برینه یه وه هاته خزمه تی پیغه مبهر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ و کردیه کۆل، له کاتیکدا خو ی له (۳۹) جیگه وه بریندار کرابوو، پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ سهر خست، پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ هیز و توانای ته لحه ی بینی فهرمووی: "به راستی ته لحه تو در یخیت نه کرد"، خویشی که سیک بوو له و ده که سه ی موژده ی به هه شتیان پیدراوه، ههرکات باسی جهنگی ئوحد بکرایه، ئه بوبه کر ده یوت: هه موو کات و ساته کانی ته لحه خاوه نی بوو، ئه و پوژه در یخی نه کرد خوا لئی رازیبیت.

زانرا پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ له گه ل سوپاکه یدایه و زیندوو، پاشه کسه ی کردو ته سهر چپای ئوحد، خالیدی کوری وه لید و ئه بو سوفیان خو یان کو کرده وه بو هیرشیکی تر، به لام پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: (اللهم إنه لا ينبغي لهم أن يعلونا)^{۱۳۹} مه فرهزه که ی عومه ری کوری خه تاب دهستیان کرد به تیر هاویشتن، سوپاکه ی قوره یش به هیج شیوه یه ک نه یانتوانی یه ک هه نگاو به ره و چپاکه پیش بکه ون ناچار گه پانه وه، پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ و هاوه لّان خو یان باش قایم کرد له سهر چپاکه و له ناو بهرده کانداه شارگه یان دروست کرد و مانه وه.

بسیط، فقال إنه وقد قال لي بمكة: أما أقتلك فوالله لو بصرق علي لقتلني). السيرة النبوية، ابن كثير، ج ۵، ص ۸۳.

^{۱۳۹} سبل الهادي والرشاد في سيرة خير العباد، (ج ۴، ص ۲۱۰).

پاشان موشریکه کان گه پانه وه چوونه سهر تهرمی شه هیدانی موسلمانان و که له خاکی ئوحد دا شه هید بوون، ئافره تانی قورپیش گوچکه و لووتی هاوه لانیان ده پری و ده یانکرده ملوانکه و ده یانکرده ملیان، پاشان خیزانی ئه بو سوفیان چووه سهر تهرمی شیر خا و جگهره که ی دهرهینا و ویستی بیخوات، به لام نهیتوانی زور داخ له دل بوو، باوکی و مامی و براکه ی و کورپه که ی له جهنگی به دردا کوژرا بوون، کورپه که ی ناوی (هه نزه له ی کوری ئه بو سوفیان) بوو، ئه و کاره ی کردیان تیکدانی لاشه ی موسلمانان و یاریکردن به لاشه ی شه هیدانی به در، دهری ده خات که چه نده داخ له دل و رغن بوون به رانه بر به موسلمانان.

له دوا ی سهر که وتنی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ بۆ سهر چیا ی ئوحد خوین له سهری ده پویش به به رده وامی، هاوه لان ئاویان کرد به سهری موباره کی، به لام چاره ی نه بوو خوین ههر له سهری ده هات، پاشان فاتیمه ی کچی به شدار بوو له جهنگی ئوحد دا، هه سیریکی هینا و سوتاندی سوته که ی خسته سهر برینی پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ سوپاس بۆ خوا نه زیفی خوینی سهری پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ وه ستا.

موسلمانان له به ره به یانه وه جهنگیان کرد هه تاکوو نیوه پو، بۆ نوژی نیوه پو پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ نهیتوانی به پیوه نوژ بکات، به دانیشته وه نوژی کرد و هاوه لانیان هه موویان به دانیشته وه له دوا ی پیغه مبه ره وه صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ نوژیان کرد، (ئیقتیدا) یان به پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ کرد.

زوریک له موشریکه کان بریایان وابوو پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ کوژراوه، هه روه ها موسلمانان به شیکی له گه ل پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ بوون له کتوی ئوحد، به شیکی شه هید بوون، به شیکی تری له چیاکاندا خوین مه لاس دابوو، کومه لیک له موسلمانان بۆ شاری مه دینه رایان کرد، به لام به گشتی له تراژیدیایه کی زور خه مناکدا بوون، ئه بو سوفیان نزیک شاخی ئوحد بوویه وه زانی زوربه ی موسلمانان له ویدان، کومه لیک زوری موشریکه کانی له گه لدا بوو، ویستی قسه به موسلمانان بلتی، ده یویست دنیای بی له وه ی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ کوژراوه یان زیندوو. هاواری کرد وتی: ئایا موحه ممه دتان تیدایه؟

پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ ئاماژه ی کرد وه لامی مه دهنه وه بۆ ئه وه ی جیگه کانتان ئاشکرا نه بی.

پاشان ئه بو سوفیان وتی: ئه ی کورپه که ی ئه بو قووحافه تان تیدایه؟ مه به ستی ئه بو به کری سدیق بوو، به هه مان شیوه پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ ئاماژه ی بۆ کردن وه لامی مه دهنه وه، که س وه لامی نه دایه وه.

هه ر وازی نه هیتنا وتی: ئه ی عومه ر له ژياندايه؟

ده یزانی ئه و سَ که سایه تیه گرنگن، دوانیان وه زیری پیغه مبه رن صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم.

دیسان پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فہرمووی: هیچ وه لّامی مه ده نه وه.

ئہ بو سوفیان زیاتر سہرکەوت بۆ شاخەکە و وتی: ئه و سَ که سە ی ناوم هیتان بە سە که له ناوچوون، ئه وه ئامانجمان بوو، خو ئه گەر له ژياندا بوونایه وه لّامیان ده داوه.

که وای وت: عومه ری کوری خەتاب خو ی بۆ نه گیرا و هه لّسایه وه و وتی: ئه ی دوژمنی خوا ئه و سَ که سە ی ناوت بردن به کوێرایي چاوت هه رسیکیان زیندوون.

پاشان بۆ ئه وه ی زیاتر رقی موسلمانان هه لّسیتی وتی: ئه و لاشانه ی که شیواون له مردوو ه کانتان من فەرمانم پێ نه کردوون، به لّام پێم ناخۆش نییه و هیچ کاریگه ری له سهرم نییه، پاشان وتی: (هوبه ل) به رز راگرن، هاوه لّان بیده نگ بوون، پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فہرمووی: وه لّامی بده نه وه، فہرموویان: به چی وه لّامی بده ی نه وه؟

پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فہرمووی: بلّین: خوا ی ئیمه به رز و پیروژه و له سهرووی هه موو به رزه کانه وه یه.

ئہ بو سوفیان وتی: ئیمه خاوه نی (عوزا) ین ئیوه عوزاتان نییه.

پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فہرمووی: وه لّامی بده نه وه.

هاوه لّان وتیان چۆن وه لّامی بده ی نه وه؟

پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فہرمووی: بلّین: ئیمه خوا مان هه یه، ئیوه کیتان هه یه؟

ئہ بو سوفیان وتی: ئه و سہرکەوتنه به رامبه ر به دره، جه نگیش یان بۆ ئیوه یه یان بۆ ئیمه یه.

پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم به عومه ری فہرمو: بلّین، هه رگیز جه نگي ئیمه وه کو جه نگي ئیوه نییه، مردوو ه کانی ئیمه له به هه شتن، مردوو ه کانی ئیوه له دۆزه خ.

ئہ بو سوفیان: عومه ر تا لای من وه ره کارم پیتته!

پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فہرمووی: برۆ بزانه چی ده لّی، که عومه ر چوو، ئه بو

سوفیان وتی: عومه ر سویندت ده ده م به (الله) پێم بلّی: موحه ممه دمان کوشتوو ه؟

عومه ر فہرمووی: سوپاس بۆ خوا نه خیر، وا گوئی له قسه کانته.

ئەبو سوفيان: بەراستی عومەر تۆ پراستگۆی لای من تاكو كۆرەكەي (قمتە)، ئەو كەسە بوو كە وتی: موحەممەد كۆشت، ئەمەش مانای پێزی موسلمانانە تەنانت لای دوژمنەكانیشیان، بەم قسانە جەنگ كۆتایی ھات، ئەبو سوفيان سوپاكەي گەراندهوہ شاری مەككە.

شەھیدەکانی ئوحوود

لە نزیکي عەسردا موسلمانان لە چای ئوحوود دابەزین بۆ ئەوێ شەھیدەکانیان بنیژن، تراژیدیا و کارەسات بوو زۆر پەوشیکی ناخۆش بوو، بەلای لاشەي (۷۰) لە باشتەین موسلماناندا تێپەڕین کە شەھید بووبوون، لەخاکی مەیدانی جەنگدا لەوانە: (حەمزەي كۆری عەبدولموئەئیب، عەمری كۆری جەمووح، عەبدوڵلای كۆری حەرام، موسعەبی كۆری عومەیر، خەیسەمە) زۆریکی تر لە ھاوہلانی بەپێزی پێغەمبەري خوا ﷺ.

کە پێغەمبەري خوا بینی زۆر دلتەنگ بوون فەرمووی: ئەي پەرورەدگارم من شاھیدی ئەدەم ئەوانە شەھیدن، ھەرکەسێک لەم شەھیدانە و ھەر شەھیدیەک لەپێناوی زاتی بەرزت شەھید بووبێت ئەوا پۆژی قیامەت بەو جیگایەي کە پێکراوہ و خوێنی لێ دەچۆرێت، ئەو پۆژە پەنگی خوێنە و بۆنیشی بۆنی ميسک.^{۱۴۰}

پاشان ھەندێک لە ھاوہلان شەھیدەکانیان ھەلگرت بۆ ئەوێ بیانبەنەوہ بۆ شاری مەدینە و بیاننیزن، بەلام پێغەمبەري خوا ﷺ فەرمانی پێکردن کە ھەر لەخاکی ئوحوود دا بنیژن، بۆ ئەوێ پێویست بکات بیانشۆن و کفنیان بکەن، بەلکو بە جلەکانی خۆیانەوہ بیاننیزن، تەنھا بەرگی درع و قەلغانەکانیان لێ بکەنەوہ.

پێغەمبەري خوا ﷺ دوو دوو، سێ سێ، لە یەك گۆردا دەیشاردنەوہ، دەیفەرموو: کامیان زیاتر قورئانی لەبەرہ ئەو زووتر بخەنە ئێو گۆر، چەند جار دووبارەي کردەوہ دەیفەرموو: خوايە من شاھیدم لەسەر ئەو خەلکە لەپێناوی تۆدا شەھید بوون.

ئەگەر دوو لەھاوہلان دۆست و نزیک بووان، ئەوا بەیەكەوہ دەبخستە ئێو گۆر بۆ ھوونە: (عەبدوڵلای كۆری عەمری كۆری حەرام و عەمری كۆری جەمووح). کاتیك چووہ سەر تەرمی حەمزەي مامی زۆر بۆی گریا و زۆر خەفەتبار بوو، عەبدوڵلای كۆری مەسعود دەلێ: ھێچ کاتیك پێغەمبەري خوامان ﷺ نەبینیوہ بەو شێوہیە بگری.

^{۱۴۰} (أنا الشهيد على هؤلاء يوم القيامة ما من جريح يجرح في الله إلا الله يبعثه يوم القيامة وجرحه يشعب دما اللون لون الدم والريح ريح مسك) أخرجه الطبراني (۸۲/۱۹، رقم ۱۶۷) قال الهيثمي (۱۱۹/۶): رجاله رجال الصحيح. والبيهقي (۱۱/۴، رقم ۶۵۹۰).

پیغهمبه‌ری خوا ﷺ هه‌موو شه‌هیدانی پرووه و قبیله دانا و نوژی مردووی له‌سه‌ر کردن، پیغهمبه‌ری خوا ﷺ و هاوه‌لانی کاتیک موسعه‌بی کوری عومه‌یریان ده‌شارده‌وه جلوه‌رگه‌که‌ی هینده و ساده و کۆن و کورت بوو سه‌ری و پییه‌کانی نه‌ده‌شارده‌وه، تا ناچار پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: سه‌ری به‌جله‌کانی داپۆشن، قاچیشی به‌پووش و په‌لاش! له‌کاتیکدا کوری ده‌وله‌مهن‌دی شاری مه‌که‌که‌بوو، به‌هه‌ر جینگایه‌کدا برۆیشتایه‌ ده‌یانزانی موسعه‌ب به‌و جینگایه‌دا تپه‌ریووه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بۆنی زۆر خوۆشی به‌کار ده‌هینا و دایکی جل و به‌رگی له‌یه‌مه‌نه‌وه‌ بۆ ده‌کری، عه‌تری له‌شامه‌وه‌ بۆ ده‌کری، به‌لام له‌پیناوی خوادا شه‌هید بوو، به‌دنیاییه‌وه‌ خوای په‌روه‌ردگار له‌به‌ه‌شتدا له‌وانه‌ زیاتری پیده‌به‌خشی. هه‌موو ئه‌و په‌وشه‌ کاره‌ساتبار و پر ناسۆر و برینه‌ له‌به‌ر هه‌له‌یه‌کی موسلمانان بوو که غه‌نیمه‌ت و دونیا چوو ده‌لیان.

سوپاسگوزاری پیغهمبه‌ری خوا ﷺ په‌روه‌ردگاری

ماکان: له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو ناره‌حه‌تی و ئازاره‌ پیغهمبه‌ری خوا ﷺ هاوه‌لانی کوکرده‌وه، فه‌رمووی: به‌رێز بوه‌ستن، هه‌موو وه‌ک ریزی نوژی وه‌ستان پاشان پیتی فه‌رموون: سوپاسگوزاری خوای په‌روه‌ردگار ده‌که‌م.^{۱۴۱}

هه‌موو موسلمانان له‌دوایه‌وه ئامینان ده‌کرد بۆ دوعا‌کانی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی:

(اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ، اللَّهُمَّ لَا قَائِضَ لِمَا بَسَطْتَ، وَلَا بَاسِطَ لِمَا قَبَضْتَ، وَلَا هَادِيَ لِمَنْ أَضَلَّتَ، وَلَا مُضِلَّ لِمَنْ هَدَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُقَرَّبَ لِمَا بَاعَدْتَ، وَلَا مُبَاعِدَ لِمَا قَرَّبْتَ، اللَّهُمَّ ابْسُطْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ، وَرَحْمَتِكَ، وَفَضْلِكَ، وَرِزْقِكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ الْمُقِيمَ الَّذِي لَا يَحُولُ وَلَا يَزُولُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ يَوْمَ الْعِنَلَةِ، وَالْأَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ، اللَّهُمَّ إِنِّي عَائِدُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أَعْطَيْتَنَا وَشَرِّ مَا مَنَعْتَنَا، اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْإِيمَانَ وَزَيْنَهُ فِي قُلُوبِنَا، وَكَرِّهْ إِلَيْنَا الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ، وَاجْعَلْنَا مِنَ الرَّاشِدِينَ، اللَّهُمَّ تَوْفِّتْنَا مُسْلِمِينَ، وَأَحْيِنَا مُسْلِمِينَ، وَالْحَقُّنَا بِالصَّالِحِينَ غَيْرَ خَرَابَا وَلَا مَفْتُونِينَ، اللَّهُمَّ قَاتِلِ الْكَفْرَةَ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ رُسْلَكَ،

^{۱۴۱} (اسْتَوْوَا حَتَّى أَتْنِي عَلَى رَبِّي) أحمد (۱۵۰۶۶).

وَيُصْذَوْنَ عَنْ سَبِيلِكَ، وَاجْعَلْ عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ وَعَذَابَكَ، اللَّهُمَّ قَاتِلِ الْكُفْرَةَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ، إِلَهَ الْحَقِّ^{١٤٢}

هه موو ئه و دوعا و نزاiane بۆ سوپاسکردنی خوای پهروهردگار بوو، له هه موو کات و ساتیک، له کاتی موسیبهت و به لا و ناره حه تی و خو شی شادیدا، که خو ت به گهردن که چ و هه ژار ده که یت زه لیلی بن ده ستی خوای خو تدا.

خوای پهروهردگار ده یتوانی به سه ربازانیک موسلمانان به ئاسانی سه ربخات، به لام سونه تی ئه م که ونه یتکنادات. ئه وه ی که یاسای سه رکه و تنه ده بی پیاده بکری ت، خو ئه گهر سه ری پیچی یاساکانی کرا پیچه وانه که ی پرووده دا، دوعا که ی هه موو دژی ئه وانه بوو ک پیگری له دینی خوای گه وره ده که ن بلا و بیته وه.

گه رانه وه ی پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم بۆ شاری مه دینه

هه رچی داوام له نومیر کرد قسه م بۆ بکات، به لام ئه و نه ند ه گریا و ئه و نه ند ه خه فه تبار بوو، قسه ی بۆ نه ده کرا، ئیتمه یش شوین سوپا که ی پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم که و تین گه رانه وه بۆ شاری مه دینه، کاتیک پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم گه یشه شاری مه دینه خه لکی به و په ری خه فه تبارییه وه پیشوازیان لی کرد، به لام چ خه فه تبارییه ک.

هه موو ماله کانی شاری مه دینه ته عزییه بوو، شه هید و برینداری هه بوو، ئه وانه ی سه ره تا پیی گه یشتن و که سوکاریان شه هید بوو بوو سه ره خو شی لی کردن، یه که م که س: (حیمنه ی کچی جه حش) بوو، سه ره خو شی برا که ی لی کرد و داوای لیخو شبوونی بۆ کرد، پاشان به خیزانی (موسعه بی کوپی عومه یر) گه یشتن، به هه مان شیوه سه ره خو شی لی کرد و دوعای بۆ کرد، به لام خیزانی موسعه ب هاوار و واوه یلای لی هه لساو هاوای ده کرد، پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فه رمووی: به راستی بۆ ئافره ت هاوسه ره که ی پشت و په نایه.

له داویدا ئافره تیکی به نی دینار به پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم گه یشتن، هاوسه ره که ی و برا که ی و باوکی شه هید بوو بوون. سه ره خو شی هه موویانی لی کرد، پیش ئه وه ی ئه و ئافره ته به ریزه به پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم بگات، هاوه لان هه والی باوک و براو هاوسه ره که یان پیدا و سه ره خو شیان لی کرد، به لام ئه و به دوعای شتیکی تر دا ده گه را! که

^{١٤٢} أخرجه أحمد (٤٢٤/٣ رقم ١٥٥٣١) والبخار (١٧٥/٩ رقم ٣٧٢٤). وأخرجه أيضًا: النسائي في الكبرى (١٥٦/٦، رقم ١٠٤٤٥)، والطبراني (٤٧/٥، رقم ٤٥٤٩)، والحاكم (٢٦/٣، رقم ٤٣٠٨) وقال: صحيح على شرط الشيخين.

واتای خوښه ویستی ئیمان و پوځی بهرزی خواناسییه له دَل و دهرووندا، ئه و ئافره ته فهرمووی: ئه ی پڼغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ چونه؟ وتیان: ئه ی دایکی فلان سوپاس بۆ خوا ئه و باشه، وه کو ئه وه یه که تۆ پیت خوښه.

ئافره ته که فهرمووی: کوا با برۆم بۆلای ببینم، له دوا ی ئه وه ی پڼغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ ی بینی وتی: ماده م پڼغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ سه لامه ته هه موو به لاو موسیبه تیک ده ره ویته وه واته: له دوا ی پڼغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ هه موو شتیک بچووک و ساده یه. ئه مه ش هه ست و سوژی ئه و خه لکه بوو به رانه بر پڼغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ له گه ل ئه و هه موو خه ساره ته ی لێیان که وتبوو.

شیکارییه کی واقعی بۆ جهنگی ئوحد

پێویسته هه لوه سته یه ک بکهین له سه ر ئه و رووداوانه، من ئه و رووداوانه هه رگیز به شکست نازانم، وشه ی شکست یه کانگیر نییه له گه ل جهنگی ئوحد دا، ئه گه ر به چاو یکی ورد ته ماشای ئه و جهنگه بکهین موسلمانان شکستی جهنگیان نه خوارد، چونکه سوپای مه ککه هه یج جێیه کی موسلمانان داگیر نه کرد، سوپای ب نه ره تی له گه ل پڼغه مبهردا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ له مه بدانی جهنگدا مانه وه، هه ل نه هاتن بۆ شاری مه دینه، به لکو سه نگه ری دیکه یان گرت بۆ جووله یه کی دیکه، ئه وه قو ره یش بوو ئاماده ی جهنگی زیاتری تیدا نه بوو و گه رانه وه بۆ شاری مه ککه، ئه وانه ی له مه یدان دا بوون له گه ل پڼغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ جهنگیان کرد و هه ندیکیان شه هیدی بووه نسیبان، ته نانه ت سوپای مه ککه شوین سوپای موسلمانانی هه لاتوو نه که وتن، هه ول ی ئه وه شیان نه دا سه رکه ونه سه ر چپای ئوحد، له کاتیکدا ده یانزانی سوپای سه ره کی له ویدان و ژماره شیان که مه!

به پێوه ر به جهنگی به در موسلمانان (۷۰) دیلیان له کافره کان گرت، به لām موشریکی مه ککه نه یان توانی له مه بدانی جهنگدا یه ک دیل له موسلمانان بگرن، هه یج غه نیمه ت و ده سته که وتیکیان له موسلمانان نه گرت، وه کو سوپای سه رکه وتوو ی ئه و سه رده مه سی شه و و رۆژ له خاکی جهنگدا نه مانه وه، که پڼغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ له خاکی به در ئه نجامیدا، به لکو به په له گه رانه وه بۆ شاری مه ککه، چونکه کولتووری عه ره ب بوو ئه گه ر له جهنگدا سه رکه وتوو بوونایه ده مانه وه، بۆ ئه وه ی سوپای دۆراو بزانی ت هه یج ترس و بیمیکیان لێیان نییه، به لām ئه وه پرووی نه دا. پڼغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ له هه موو جهنگیکدا سی رۆژ یان زیاتر ده مایه وه، جاری وا هه بوو له خاکی دۆژمندا به مانگ ده مایه وه، پاشان موشریکه کان

بیریان لهوه نه کردهوه هتیرش بکه نه سهر شاری مه دینه، له کاتیکدا خالی بوو له سوپای موسلمانان.

له بهر ئه وه هۆکارانه ناو نانری شکستی موسلمانان، به لکو خوای گه وره ناوی ناوه موسیبهت، له جهنگه که دا به سهر موسلماناندا هات، به هۆکاری خوشه ویستی ژیا نی دونه، ئه مه ش بووه هۆکاری سه رلیشیواوی سوپاکه خوای گه وره ده فهرموویت:

﴿أَوَلَمْ أَصَبْتُكُمْ مُصِيبَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَلَيْسَ هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٦﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٧﴾﴾

[آل عمران]

واته: ئایا کاتیک به لکو ناخوشیه کتان تووش هات (له جهنگی ئو خود) دا بو ده لێن: ئه مه چی بوو، بو واما ن به سه رهات؟ له کو یوه ئه مه مان بو هات؟ (ئه ی بو له یادیان چوو له جهنگی به دردا) به راستی ئیوه دوو ئه وه نده تان به وان کرد، ئینجا پێیان بلێ: ئه وه به لایه له لایه ن خو تانه وه تووش تان هات، (کاتیک بیه فرمانی پیغه مبه رتان کرد و ته مای دونه له دلتان جوولا)، به راستی خوا ده سه لات ی به سه ره موو شتیکدا هه یه، (به نده چاکه کانی شی کاتیک هه له بکه ن تووشی به لایان ده کات)، ئه وه ش که تووش تان بوو له رۆژی به یه ککه یشتنی هه ردوو ئۆردوو که (له جهنگی ئو خود) دا ئه وه به فه رمان و ویستی خوا بوو، تا ئیمانی باوه رداران ده ربخات.

پاشان موسیبهت له هه فتا که سه که دا نییه که شه هید بوون، به لکو ئه وانه له با شترینی موسلمانان بوون پله ی شه هیدیان به ده ست هیتا و چوونه به هه شتی خوای گه وره، که له راستیدا ئاما نچ چوونه به هه شته، خوای په ره و ردگار هه لیبژاردن، خوای په ره و ردگار له باره ی شه هیده کانی ئو خود ده فهرموویت:

﴿... وَيَتَّخِذْ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ...﴾ [آل عمران]

واته: هه ندیکتان بکات به شایهت به پله ی شه هیدی بگهن.

ئهم موسیبه ته موسلمانانی تووشی شه لژان و سه رلیشیواوی کرد، جا زۆرجار ئه وه موسیبه ته له یه ک چرکه ساتدا رووبه پرووت ده بیته وه تووشی شه لژان و له ده ستدانی کۆنترۆل و پارسه نگیت ده کات.

جا موسلمانانیش له چرکه ساتیکدا تووشی ئه وه موسیبه ته بوون، پاره و غه نیمه ت و سه روه ت و سامان چوو له لایه وه، هه موو هاوکی شه که یان پیچه وانه کرده وه، پێشتر له پیناوی خوا دا ده ژین، له وه چرکه ساته دا گۆرا و بووه پیناوی غه نیمه ت و دونه، ئه وه موسیبه ته چوو

دلی هه ندیک له موسلمانان فهرمانی پیغه مبهری خویان صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم شکاند، له کاتیکدا شهش جار ئاراسته ی کردن جیگه ی خویان به جینه هیلن، پاشان ئه میره که یان بانگی کردن و بیرری خستنه وه که قسه ی پیغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم نه شکین، له کاتی سه ریجیه کان خالید ئه وه هه له ی قۆسته وه و توانی له وه جهوله یه دا تا راده یه ک سه رکه وتوو بیت، سوپای موسلمانان تووشی شله ژان بکات، پیغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم ده فهرموویت: وه لاهی سه باره ت به ئیوه له هه ژاری ناترسم، به لکو ده ترسم دنیا به سه رتاند زال بیت. خوی پهره وردگار وه سفی ئه وه حاله مان بو ده کات و ده فهرموویت:

﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُونَهُمْ بِأَذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَغَضِبْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرْسَلَكُمْ مَّا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ (آل عمران)

واته: سویند بیت خوا به لینی خوی بو ئیوه به پاستی برده سه ر، (له سه ره تای جهنگی ئو خود)، هه ر به مؤله ت و یارمه تی ئه وه دوژمنانتان به گیره ینا و تیکتان شکاندن، هه تا ئه وه کاته ی ساردی پرووی تیکردن بوو به کیشه تان له سه ر هه ندیک شت یاخی بوون (له فهرمانی پیغه مبهری خوا و سه نگه رتان چۆلکرد)، دوا ی ئه وه ی هه ندیک شتی نیشانندان هه زتان لی ده کرد، هه تانه دنیای ده ویت و هه تانه قیامه تی مه به سه ته، له وه ودوا ده ستی ئیوه ی کو تا کرد له (دوژمنان)، تا تاقیتان بکاته وه، سویند بیت به پاستی خوا چاوپۆشی لیکردن و لی تان خوشبو، خوا فه زل و ریژی هه یه بو ئیمانداران.

به لām هه ندیک له موسلمانان بوونه ئه وه به شه ی له پیناوی خوی گه وه ره بجهنگین، خو ئه م حاله ته له جهنگی به دردا دووباره بوویه وه به لām چونکه نه چوووه بواری سه ریچی خیرا گه رانه وه بو مه نه هج و رازی بوون به حوکی خوا و پیغه مبه ره که ی صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم، سووره تی ئه نفال ئایه تی یه ک باسی ئه وه رووداوه مان بو ده کات و ده فهرموویت:

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (الأنفال)

واته: ئه ی موحه ممه د پرسیارت لیده که ن له باره ی ده سته که وته کان، تو بلێ: هه موو ده سته که وته کان ه ی خوا و پیغه مبه رن، که واته: له خوا بترسن و چاکسازی له نیوانی خوتاندان بکه ن، (مه یه ل ن له سه ر ته ماعی دنیا نیوانتان بشیویت)، ئه گه ر ئیوه ئیماندارن فه رمانبه رداری خوا و پیغه مبه ره که ی بن.

ته نانهت عه بدوللای کوری مه سعود ده لئ: (تا ئه و ئایه ته دانه به زی نه مده زانی له نئو دلی هاوه لآن تیدا جیگای دنیا ده بیته وه)

(... مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ...) [آل عمران]

واته: هه تانه دنیای ده ویت و هه تانه قیامهت.

باشه بۆ نومیر؟

نومیر: باشه بۆچی به هۆکاری (٤٠) کهس سوپایه کی گه وره ی چهوت سه د کهسی تووشی ئه و موسیبه ته ببی، نه ده کرا ته نها ئه وانه ی سه زپیچی ده کهن ئه وان تووشی موسیبه ت بن؟

ماکوان: نا، ئه م هاوکیشه یه ته واو نییه، چونکه ئه و چهوت سه د کهسه به یه که وهن، یه ک ئامانجیان هه یه، لیره دا باسی فه رمان به چاکه و رپیگری له خراپه دپته ئاراهه، له کاتیکدا کۆمه لیک بوونه ته پایه و که پریان بۆ هاوړیکانیان دروست کرد که کۆله گه که پروخا سه قفی که پره کهیش به سه ر ئه وانی تر دا ده پرووخی، له بهر ئه وه ی هه موو به یه که وه ته واو که ری کاره کهن، ده بیته یه ک ئاراسته وه ربگرن، ده نا وه کو ئه وه یان لیدیت که به سه ر موسلمانانی ئوحد دا هات، ئه مه هه له ی یه که م بوو، ته نها ئه م هه له یان نه بوو، به لکو چه نندین هه له ی تر پروویدا.

هه له ی دووهم: به هۆکاری ئه وان چه فتا کهس شه هید بوو، لۆمه کردن له شه هید بوونه که دا نییه، به لکو لۆمه کردن له کاره هه له که دایه، که هۆکاره که ی ئه وان بوون، خو له جهنگی به دردا شه هید درا، به لām هۆکاری هه له نه بوو. به لکو له بهر گریدا بوون له خاکی جههاد و جهنگدا، شه هیدان یه کیکه له هۆکاری سه رکه وتن، له سوپای سه رکه وتوو په یوه ست به فه رمانی خوا و پیغه مبه ر ﷺ به لām به هۆکاری هه له ی ناو خو به راستی ئه وه پیویستی به هه لوهسته کردن هه یه له سه ری.

هه له ی سییه م: ئه وه بوو که تووشی نا ئومیدی و بیه یوایی ته واو بوون له ناو خاکی جهنگدا تا وایان لیها ت له جیگه ی خو یاندا دانیشن، بی ئومیدی و بیه یوایی پیشه ی مروقی کافره، خوی گه وره ده فه رمو ویت:

(قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ) [الحجر]

واته: ئایا کئ نا ئومید ده بی له ره حمه تی به خششه کانی په روهر دگاری، مه گه ر که ساتیک که گومرا و سه رگه ردانن.

هه رو هه ده فه رمو ویت:

﴿... وَلَا تَأْتِسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾

[یوسف]

واته: له سۆز و میهره بانی خوا ناو میبد مه بن، چونکه به راستی کهس له سۆز و میهره بانی خوا ناو میبد نابیت، جگه له کهسانی خوانه ناس و بیباوه.

ده بیت موسلمانان یه قینیان له هه وال و پرو پاگه نده کان بیت که دوژمن بلاوی ده کاته وه، نابیت به هه موو قسه یه ک پر و خین.

هه له ی چواره م: بریتی بوو له وه ی پیغه مبهری خوا ﷺ بانگی کردن ئه ی به نده کانی خوا وه رنه لای من، نه ک هه ر وه لامیان نه دایه وه به لکو رایان کرده وه بۆ شاری مه دینه، ئه مه ش یه کیکه له تاوانه گه وه رکان.

ئهم هه لانه ی باسم کرد له ئه نجامی موسیبه ته وه هات، هه موو ئه و موسیبه تانه ش له ئه نجامی تاوانیکه وه هات که له پیناسه و سیفاتی ئوممه تی موسلماناندا نییه، ئوممه تی ئیسلامی هه زی به دنیا نییه، به لکو هه زی له زووه دو ته قوایه، که خۆشه ویستی دونیاش هاته دلّه وه مروّف ترسۆک ده بن که ترسا ئیتر له مردن راده کات و دۆراوه. ئه مه ش فهرمووده ی پیغه مبهری خوایه ﷺ به (الوهن) باسی کردوه، پرسایان کرد ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ چیه؟

فهرمووی: خۆشویستی دنیا و رق بوونه وه له مردن، (حب الدنيا وکراهیه الموت) به ئه ندازه یه کی وا تووشی وه هن بوون به ته نها ئافره تیک ئالای موشریکه کانی به رز کرده وه، ئه وان رایانکرد به لام پیشر له پیناوی به هه شت خوی پهره رداردا بوو، هیچ پیاویک نه یتوانی ئالای کافران هه لگریت، هه موو بنه ماله ی عه بدوداریان له ناو برد به ئالاکه یانه وه، کافرانیش له ده وریدا ده جه ننگن، جا ئهم پیوه رانه پیویسته مروّف بیران لی بکاته وه، چونکه سه ره که وتن به ده ست پهره ردارگه و خوی پهره ردارگه یاسای بۆ داناوه، که گوێرایه ل بوویت سه رده که ویت که سه رپیچیت کرد به دلنیا ییه وه شکست خواردوو ده بیت، به لام سه ره پای ئه و هه موو کاره ساتانه، که چی خیری زۆری له ناواخنی خۆیدا هه لگرتبوو، ئه گه رچی (۷۰) که سیان لی شه هید بوو، به شیوه یه ک رایانکرده وه بۆ مه دینه هه ستیان به تاوان و که مته رخه می و زه لیلی کرد، به لام له گه ل ئه وه دا خیریکی زۆر له و هاوه له به ریزانه دا هه بوو، هه موو په شیمانی دایگرتن و وانه یه کی نوێ فیربوون بۆ جه نگی داها توویان.

حیکمه تی موسیبه تی ئوحد

ماکوان: ئەم موسیبه ته حیکمه تی زۆری له ناخی خۆیدا هه لگرتبوو، لهو پۆژه نارهحه ته دا حیکمه ت لهو موسیبه ته سه خته بریتی بوو له:

یه کهم: پاکز کردنه وهی پیزی موسلمانان، حیکمه ت و هه لباردن هه مووشی به قهزا و قه ده ری خوای پهروه ردگاره، گه و ره ترین نهی نی ژیان و ئیمان و زانست... هتد، جگه له خوا کهس له زانستی په نهان شارهزا نییه.

﴿وَمَا أَصْبَحُكُمْ يَوْمَ التَّقَى الْجَمْعَانِ فَيَاذَنَ اللَّهُ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْ قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَكُمْ هُمْ لِلْكَافِرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ﴾ [آل عمران]

واته: ئەوهش که تووشتان بوو له پۆژی بهیه که گه یشتنی هه ردوو ئوردوو که (له جهنگی ئوحد) دا ئەوه به فه رمان و ویستی خوا بوو، تا ئیمانی باوه رداران ده ربخات. دوو پووایی و ناله باری دوو پوووه کانیش ده ربخات، کاتیک پێیان و ترا وهرن بجهنگن له پێناوی خوا دا یان هیچ نه بی ت بهرگری له خو تان و مال و مندالتان بکه ن وتیان: ئەگه ر بمانزانیایه شه ر و جهنگ په یدا ده بی ت ئەوه شویتان ده که وتین و ده جهنگاین، ئەوانه ئەو پۆژه له کوفره وه نزیک ترن تا له ئیمان، به ده میان شتیک ده لێن له دل و ده روونیاندا نییه، خوایش زانیایه به وهی ده یشار نه وه.

که واته: را کردن له شه هید بوون و بریندار بوون هه موو ئەوهی پرویدا له ستراتیژی و قه ده رو ئەندازه گیری خوای گه و ره ده رنا چیت، هه مووی حیکمه تی تیدایه، پێش هه موو شتیک خوای پهروه رودگار مرؤف تووشی ئەشکه نجه و ئازار و نارهحه تی و زیندان و برسیتی و بێ پاره یی و ترس... هتد ده کات. بۆ ئەوهی مونا فیق له گه ل موسلمانانی راسته قینه جیابێته وه، خو ئەگه ر هه موو ژیا نی موسلمانان سه رکه وتن و غیره ت و سه ربه رزی بوایه، هه موو چاک و خرا پیک له خه لکی شوینی ده که وتن، به لام ئیبتیلا و نارهحه تی چاک له خراپ جیا ده کاته وه، موسلمانانی راسته قینه له خو شی و ناخو شیدا له سه ر خواناسی و دینداری و سوپاسگوزاری به رده وامه، به لام مونا فیق ته نها له خو شیدا له گه ل ئیمانداران و موسلمانان دایه، نموونه ی گه و ره ی مونا فقه کان عه بدوللای کوپی ئوبه ی کوپی سه لوول، له گه رمه ی جهنگدا خو ی و (۳۰۰) که سی له سوپای موسلمانان جیا کرده وه، ئەمهش له راستیدا گه و ره ترین خیر و باشه بوو، که ئەو کاره پرویدا خوای گه و ره ده فره موو ی ت:

﴿لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُضْعَوُا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمْعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ [التوبة]

واته: له کاتی ناره‌ه‌تی و ناهه‌مواری ئیمانداران، مونافیق زۆر به‌ده‌رده‌که‌وت به‌لام له‌کاتی به‌هیزی ئیمانداران خۆیان ده‌شارده‌وه، به‌واتای ئه‌وه‌ی موسلمانان خاوه‌نی هیزبوون، ئه‌وان وه‌لای خۆیان نیشان ده‌ده‌ن که دلسۆزن له‌گه‌ل خاواناساندا، به‌لام که ناره‌ه‌تی و لاوازی ږوو ده‌کاته موسلمانان ئه‌وا به‌ته‌واوه‌تی خۆیان ئاشکرا ده‌که‌ن له‌ دژی موسلمانان و گالته‌یان پێ ده‌که‌ن، هه‌روه‌کو چۆن له‌دونای ئه‌م‌ږودا مولحید و عه‌لمانی زۆره‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئوممه‌تی موسلمان زۆر لاوازن، که ئیمانداران بوونه‌ خاوه‌نی هیز ئه‌وان ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ کاری دوو‌ږوویی نېفایان و خۆیان وا ده‌رده‌خه‌ن که هاوکار و دلسۆزی موسلمانان، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌موو مونافیه‌که‌انی ده‌ناسی، به‌لام جه‌نابیان به‌هۆکاری وه‌حی ده‌یزانی، بۆ ئه‌وه‌ی له‌دوای خۆیه‌وه‌ تا ږوژی قیامه‌ت دوو‌ږوو ده‌ب‌ل مۆر‌اله‌کان بناسین، پێویسته‌ بنه‌مایه‌که‌مان له‌به‌رده‌ستدا ب‌ن چونکه‌ دوای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌حی نامینیت، ئه‌ویش ئه‌و بنه‌مای موسیبه‌ت و ناره‌ه‌تی به‌سه‌ر موسلماناندا هات، راسته‌وخۆ ئه‌وان خۆیان ده‌رده‌خه‌ن و یه‌که‌سه‌ر ده‌ناسرینه‌وه‌، به‌ئاشکرا و ب‌ن په‌رده‌ و دوو‌ږوویی قسه‌ی ناشیرین و دم‌ خوار ده‌که‌نه‌وه‌ له‌ موسلمانان، له‌نیو موسلمانان و ده‌وله‌تی ئیسلامیدا ئه‌وان به‌و شیوه‌یه‌ ده‌ناسرینه‌وه‌، ته‌ور و داسی ده‌ستی دوژمنان له‌دواوه‌ بۆ پشته‌ی ئیمانداران به‌کار ده‌هێرت.

دووهم: حیکمه‌تی ئه‌وه‌ی تیدا به‌دی هات که موسلمانان ده‌ب‌یت بزانیان تاوانکردن و لاساری کردن به‌مه‌نه‌ه‌ج و سه‌ره‌پێچی کردن تووشی چ موسیبه‌ت و سزا و به‌لایه‌کت ده‌کات، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموو‌یت:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ [النساء]

واته: نه‌خێر سویند به‌ په‌روه‌ردگار ئه‌وانه‌ی (لافی ږوا) لیده‌ده‌ن ږوا ناهینن، هه‌تا له‌هه‌موو کیشه‌یه‌که‌دا که ږووده‌دات له‌تیوانیاندا تۆ نه‌که‌ن به‌ دادوهر و گوێرايه‌لی تۆ نه‌که‌ن، دوای ئه‌وه‌ش ناب‌یت له‌ دل و ده‌روونیاندا هیچ ناره‌زاییه‌ک دروست ب‌یت، به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌ی داوه‌ریت له‌سه‌ر کردووه‌ و ده‌ب‌یت به‌ته‌واوه‌تی ته‌سه‌لم و پا‌زی بن.

راسته‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ به‌هۆکاری باسیکی تر بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هاتووه‌، به‌لام واتاکه‌ی گشتیه‌ و هه‌موو بواره‌که‌انی سه‌ره‌پێچی و تاوانکاری ده‌گرته‌وه‌، گومانی تیدا نییه‌ ده‌ب‌ن پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ حوکم و فه‌رمان بکات له‌هه‌موو ږووده‌که‌انی

ژیاغاندا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی فه‌رمانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌پێناوی به‌رژه‌وه‌ندی و ده‌ست که‌وته‌ بو‌ ئیمانداران به‌گشتی، خو‌ ئه‌گه‌ر گو‌ی بو‌ فه‌رمان و فه‌رمایشته‌کانی نه‌گیریت کاره‌ساتیان به‌سه‌ردیت به‌و شی‌وه‌یه‌ به‌سه‌ر مو‌سلمانانی ئو‌حود دا‌هات.

چونکه‌ کێشه‌ی ئه‌و کۆمه‌له‌ مو‌سلمانانه‌ی که‌ سه‌رپێچیان له‌ فه‌رمانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کرد به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ک خاوه‌نی هیچ بژارده‌یه‌کی تر نه‌بوون، به‌لام فه‌رمانه‌که‌یان وه‌لانا و غه‌نیمه‌تیان هه‌لبژارد.

خوا‌ی په‌روه‌ردگار‌یش ده‌فه‌رموو‌یت:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلًّا مُبِينًا﴾ [الأحزاب]

واته‌: بو‌ هیچ پیاو‌یکی ئیماندار یان ژن‌یکی ئیماندار نییه‌ کاتیک خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی فه‌رمان‌یک ده‌ربه‌کن ئه‌وان سه‌رپشک بن (له‌ ئه‌نجامدانی ئه‌و کاره‌)، ئه‌وه‌ی سه‌رپێچی بکات له‌ فه‌رمانی خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ئه‌وه‌ ئیتر به‌ ئاشکرا گو‌مرا و سه‌رلێشی‌واوه‌.

خو‌ ئه‌گه‌ر له‌ قسه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌رچووین ئه‌وه‌ به‌د‌ل‌ن‌یاییه‌وه‌ تووشی

﴿ضَلَّ ضَلًّا مُبِينًا﴾ ده‌بین، خوا‌ی په‌روه‌ردگار له‌ قورئاندا چه‌ندجار فه‌رمانی پێکردووین واز له‌ ڕیبا و کاری داو‌ین پێسی و ده‌ست پێسی و دزی...هتد، به‌لام خه‌لکی مو‌سلمان ئه‌نجامی ده‌دن. ئه‌مه‌ به‌د‌ل‌ن‌یاییه‌وه‌ سه‌رپێچیه‌ و تووشی ئه‌و هه‌موو نا‌ره‌حه‌تییه‌ ده‌بنه‌وه‌، له‌ ئه‌زموون و له‌به‌رچاوماندا پو‌ژانه‌ چ به‌لا و موسیبه‌ت و نا‌ره‌حه‌تی دی به‌سه‌ر مو‌سلماناندا به‌ده‌ستی خو‌یان.

سێیه‌م: حیکمه‌تی سه‌رنج ڕاکێشانی مو‌سلمانان بو‌ زوهد و د‌ل‌ وابه‌سته‌بوون به‌ ته‌قواو خواناسی، به‌ بجووک سه‌یرکردنی ژیا‌نی دنیا، سه‌روه‌ت و سامان نه‌چوونه‌ د‌ل‌، به‌ل‌کو ته‌نها له‌ده‌ستدا ب‌ی بو‌ سه‌رف کردنی له‌پێناوی خوا.

فه‌رموو‌ده‌ی خوا و پێغه‌مبه‌ری خوامان ﷺ زو‌ره‌ له‌سه‌ر زه‌م کردنی دنیا، دوور که‌وته‌وه‌ له‌ پو‌کن و له‌ هه‌ول‌دان بو‌ی کردنه‌ ئامانج، داواکاری هه‌ندیک له‌ مو‌سلمانان له‌ دنیا کاریگه‌ری و موسیبه‌تی له‌سه‌ر گشت سو‌پاکه‌ دروست کرد.

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموو‌یت: دنیا شیرین و سه‌وزه، (به‌گشتی به‌واتای خو‌شی و شادییه‌کان) خوا‌ی په‌روه‌ردگار ئیوه‌ی تیدا جێنشین کردووه‌، ته‌ماشاتان ده‌کات که

چی ده‌که‌ن و چ کاریک نه‌نجام ده‌ده‌ن، جا له خو‌شی و جوانی خو‌تان پیا‌ری‌زین و له ئافره‌تانی‌ش (که گه‌وره‌ترین شه‌هوه‌تی جوانی و خو‌شین) جا پا‌ری‌زگا‌ربن له دونیا و له ژنان، چونکه به‌که‌م فیتنه‌ی نه‌وه‌کانی ئیسرائیل له ئافره‌ت بوو (إن الدنيا حلوة خضرة وإن الله مستخلفكم فيها فناظر كيف تعملون فاتقوا الدنيا واتقوا النساء فأول فتنة بنی اسرائیل کانت فی النساء)^{۱۴۳}

به‌هه‌رحال هاوه‌لآمان بینی که وتیان: غه‌نیمه‌ت، غه‌نیمه‌ت، چی به‌سه‌ره‌ات.

چواره‌م: هه‌له‌ی نوخبه‌ی سه‌ره‌کی هه‌موو ئوممه‌ت ده‌گریته‌وه، ئه‌وه‌ی سه‌ری‌پچی کرد (۴۰) جه‌نگاوه‌ری سه‌ر شاخی رومات بوو، به‌لام کاریگه‌ری ته‌واوی له‌سه‌ر هه‌موو سوپاکه‌ دانا، لی‌ره‌دا گرنگی ئه‌مر به‌چاکه و ری‌گری له خراپه‌ دیته‌ ئاراوه‌ له‌ناو مو‌سلماناندا، هه‌رکات ئوممه‌تی ئیسلامی ویستی سه‌ر به‌رز بکاته‌وه، ده‌بی فه‌رمان به‌چاکه و ری‌گری له خراپه‌ له‌نیو کومه‌لگه‌دا په‌نگ بداته‌وه.

جا له کویدا بینیمان سه‌ری‌پچی یاخود خوار و خیتی و خراپه‌کاری هه‌یه، ده‌بی خه‌لکی حه‌کیم و لی‌زان خیرا پشکینی بو بکه‌ن، به‌خیرایی چاره‌سه‌ری هه‌له‌کان بکه‌ن، چونکه هه‌ر هه‌له‌یه‌کی کومه‌ل کاریگه‌ری له‌سه‌ر تاک دروست ده‌کات هه‌روه‌ها به‌ پی‌چه‌وانه‌وه، جا پی‌ویسته‌ مرو‌فی خواناس هه‌میشه له فه‌رمان به‌چاکه و ری‌گری له خراپه‌دا بی‌ت له‌گه‌ل نه‌فسی خو‌ی و مال و مندالی و دراوس‌ و خزم و که‌سوکاری...هتد.

پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ له نموونه‌یه‌کی زور نایابدا ئه‌و په‌وشه‌مان بو شیکاری ده‌کات، ده‌فه‌رمووی‌ت: نموونه‌ی ئه‌وانه‌ی فه‌رمان به‌چاکه ده‌که‌ن وه‌ک که‌سانیک وان له‌ناو که‌شتیه‌کدا ئه‌و که‌شتیه‌ دوو نه‌ومه، هه‌موو جا‌ری ئه‌وانه‌ی خواره‌وه بو هی‌تانی ئاو ده‌بی‌ت بر‌ونه نه‌ومی دووهم و ئاو له ده‌ریاکه هه‌لگوزن. پاشان ئه‌وانه‌ی خواره‌وه بی‌ریان کرده‌وه بو ئه‌وه‌ی خه‌لکی سه‌روه‌ه ئی‌زعاج نه‌که‌ن برپا‌ریاندا کونیک بکه‌نه که‌شتیه‌که بو ئه‌وه‌ی ئاو به‌ینن، ئیتر ئه‌وانه‌ی سه‌روه‌ه خو‌شیان نا‌ره‌حه‌ت نا‌که‌ن، پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمووی‌ت: خو ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی سه‌روه‌ه وازیان لی به‌ینن ئه‌وا هه‌مووی به‌یه‌که‌وه نقومی ده‌ریاکه ده‌بن ئه‌گه‌ر وتیان نابی‌ت و ری‌گریان لی‌کردن ئه‌وا هه‌موو پر‌زگاریان ده‌بی‌ت.^{۱۴۴}

^{۱۴۳} أخرجه مسلم (۲۰۹۸/۴، رقم ۲۷۴۸). وأخرجه أيضًا: أحمد (۲۲/۳، رقم ۱۱۱۸۵)، وعبد بن حميد (ص ۲۷۴، رقم ۸۶۷)، والبيهقي (۹۱/۷، رقم ۱۳۳۰۱).

^{۱۴۴} - (مَثَلُ الْقَائِمِ عَلَى خُدُودِ اللَّهِ وَالْوَاقِعِ فِيهَا كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهَمُوا عَلَى سَفِينَةٍ فَأَصَابَ بَعْضُهُمْ أَعْلَاهَا وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلَهَا فَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَوْا مِنَ الْمَاءِ مَرُّوا عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ فَقَالُوا لَوْ أَنَا خَرَقْنَا فِي نَصِينَا خَرَقًا وَلَمْ نُؤْذِ مَنْ فَوْقَنَا لَئِنْ يَتْرُكُوهُمْ وَمَا أَرَادُوا هَلَكُوا جَمِيعًا وَإِنْ أَخَذُوا عَلَى أَيْدِيهِمْ نَجَّوْا وَنَجَّوْا جَمِيعًا) البخاري (۲۳۶۱).

که‌واته: له‌پراستیدا دیدی ئه‌وان بۆ باشه و چاکه‌بوو، به‌لام له‌پراستیدا پریگه‌یه‌کی زۆر هه‌له‌ و خوار و خێچ هه‌لده‌بژێرن بۆ گه‌یشتن به‌ پریگه‌ی پراست، ئه‌گه‌ر فه‌رمان به‌چاکه‌ و پریگری له‌ خراپه‌ هه‌بوو ئه‌وا هه‌موو پزگاریان ده‌بیت، به‌لام ئه‌گه‌ر سه‌رپیچی و گوته‌دان به‌گوته‌پراپه‌لی نه‌ما و فه‌رمانکردن به‌چاکه‌ و پریگری له‌ خراپه‌ نه‌بوو ئه‌وا تووشی ئه‌و شکست و موسیبه‌ته‌ ده‌بن، که‌واته‌: پێویسته‌ ده‌ستی ئه‌وه‌ بگيریت که‌ پریگه‌ی هه‌له‌ به‌کارده‌هێنیت بۆ ئه‌وه‌ی که‌شتیه‌که‌ بگاته‌ جیگه‌ی ئامانجی دیاریکراو.

پێنجه‌م: حیکمه‌تی مانه‌وه‌ی ئه‌و سه‌رکردانه‌ی کوفر له‌و جه‌نگه‌دا هه‌یچان نه‌کوژران، له‌ناو نه‌چوون، چونکه‌ له‌داها‌توودا هه‌موو ئیمان ده‌هێنن، ئیسلامه‌تی و خواناسیشیان لێ ده‌رده‌چیت، له‌و قیادانه‌ی که‌ کافرن له‌ ئوحد دا جه‌نگ له‌دژی موسلمانان ده‌که‌ن (ئه‌بو سوفا‌نی کوپی چه‌رب، خالیدی کوپی وه‌لید، عیکریمه‌ی کوپی ئه‌بو جه‌هل، سه‌فو‌انی کوپی ئومه‌یه‌) که‌ هه‌موویان خه‌لکی به‌هێز و قیاده‌ی به‌هێزن، له‌دوا‌ییدا به‌ ئیسلام بوونیان هه‌زیان ده‌خه‌نه‌ سه‌ر هه‌یزی موسلمانان، یاخود هه‌یندی کچی عوتبه‌، ئافره‌تانی تر که‌ غمونه‌ ده‌بن بۆ گه‌پاندنی ئه‌حکامی ئیسلامی بۆ ئومه‌مه‌ته‌که‌ و پیاوانیش گه‌وره‌ترین سه‌رکرده‌ی سه‌ربازیان لێ ده‌رده‌چێ، له‌ جه‌نگی حونه‌ین و یه‌رمووک و فارس و رۆمدا.

له‌کاتی خۆیدا باسی قاره‌مانی ئه‌بو سوفا‌نی و خه‌زانی هه‌یندی کچی عوتبه‌ له‌جه‌نگی یه‌رمووکدا قاره‌مانانه‌یان تۆمار ده‌که‌ن بۆ وینه‌یه‌. مانه‌وه‌ و پراستی خوێنیان حیکمه‌تێکی زۆر گه‌وره‌یه‌ خ‌وای گه‌وره‌ ئاره‌زوو هه‌روه‌ها ویستی له‌سه‌ره‌.

شه‌شه‌م: ناساندنی حیکمه‌تی شه‌هیدبوونی شه‌هیدان و پله‌و پایه‌ و ئامانجیان له‌پێناوی خوا‌دا، خ‌وای گه‌وره‌ هه‌ندیک له‌ ئیمانداران هه‌لده‌بژێرت بۆ ئه‌وه‌ی شه‌هیدی بکات به‌ نسیبان، خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت:

﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمْ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ [التوبة]

واته‌: به‌پراستی خوا ما‌ل و گیانی له‌ ئیمانداران کڕیوه‌ به‌وه‌ی که‌ به‌هه‌شت بۆ ئه‌وانه‌ و به‌شیانه‌، ئه‌وانه‌ ده‌جه‌نگن له‌پێناو ئایینی خوا‌دا دوژمنانی ئایینی خوا ده‌کوژن یان ده‌کوژرێن و (شه‌هید ده‌کړن) ئه‌و پاداشت و به‌ئینه‌ به‌پراستی له‌سه‌ر خ‌وایه‌ و باسکراوه‌ له‌ ته‌ورات و ئینجیل و قورئان دا، جا ک‌ئ هه‌یه‌ به‌قه‌ده‌ر خوا به‌وه‌فا و به‌ ئه‌مه‌ک بیت، بۆ جیه‌جێکردنی به‌ئینه‌کانی؟ که‌واته‌: زۆر دلخۆش و کامه‌ران بن به‌و مامه‌له‌یه‌ی که‌ ئه‌نجامتان داوه‌، به‌و ک‌رین

و فروشتنه ی له سه ری پیکه وتوون بیگومان هر نه وه شه سه رفرازی و سه رکه وتنی نه پرواوه و بی سنوور.

جیهاد له پیتناوی خوادا ده شی به پاره و به خشی نی گیان بیت، به لام جیهادی به خشی نی سه روه ت و سامان ناگاته ئاستی شه هیدانی به خشی نی پوچ له پیتناوی خوای پهروه ردگارا، شه هید بوون له پیتناوی ئیسلام و دینه کهیدا شتی که هه روا ئاسان نییه، چونکه گیان و مالی به خت ده کات له پیتناوی خوادا، خوای موه تعال ده فره موویت:

﴿لَا يَسْتَفْزِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾ [التوبة]

به لام نه وانه ی باوه پریان به خوا و به پوژی دوایی هه یه موله ت ل ناخوازن، چونکه ئاماده ن مال و سامان و گیانیان به خت بکه ن له پیتناوی خوادا، خواش زانایه به خاوه ن ته قوا و پارێزکاران.

گه یشتن به پله ی شه هیدی هه روا ئاسان نییه، نه و که سه ی هه ز ده کات له پیتناوی خوادا بکوژریت له لای خوای موه تعال زور گه وره و به پریزه، به م به قوناغ به و پله و گه وره ییه ده گات.

پیغه مبه ری خوا ﷺ له وه لامی موعازی کوری جه به ل دا ده فره موویت: موعاز ده ئی: له گه ل پیغه مبه ردا هاوسه فره بووم لئی نزیک بووم، به یانییه گیان پرسیارم لیکرد به ده م ریگا رویشته وه پرسم: نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ ئاگادارم بکه وه له کاریک به هو ی نه و کاره وه پرومه به هه شت و له ئاگر دوور بکه ومه وه.

پیغه مبه ری خوا ﷺ فره مووی: نه ی موعاز پرسیا ری شتی کی زور گه وره ت کردوه، نه گه ر نه و ریگه یه هه لپزیریت ده تگه به نیتته خوای پهروه ردگار، نه ویش خوای پهروه ردگار به ته نهایی به رسته و هاوبه شی بو بریار مه ده، نوێزه کانت رابگره و بیانکه (مه به ست له فره زه کانه)، زه کات بده و له مانگی ره مه زان دا به پوژووبه، هه جی مالی خوای پهروه ردگار بکه، پاشان فره مووی: نه ی موعاز ده ته و ی پیت بلیم کام ده رگا ده رگا خیر و چاکه یه؟ پوژوو پارێزه ر و په رزینه بو تاوان (مه به ست سونه ته)، به خشین و هاوکاری تاوان و گوناخ ده کوژریتته وه، شه ونوێژ له نیوه شه ودا، پاشان نه م چهن د ئایه ته ی له سووره تی السجده ی خوینده وه:

يَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾ [السجدة]

واته: (ئەو ئىماندارە بەختەوەرانه) نىوانيان خوۆش نىيە لەگەڵ ڕاکيشان لە جىگە و نەرم و گەرمدا، (واته: بەنۆيژ و خواپەرستى بەشكى شەو دەبنە سەر)، ھەميشە نزا و پارانەوھيان پروو بە پەرورەدگاريانە، لە خەشم و قين و دۆزەخ دەترسن، ئاواتى پەزنامەندى بەھەشتيان ھەيە، لەو رزق و رۆزى و توانايەى پيمان بەخشيون دەبەخشن، جا ھىچ کەس لەو بەختەوەرانه نازانیت چى بۆ ھەلگىراوھ و شاراوھتەوھ لەناز و نىعمەتى جوړاو جوړ لای پەرورەدگارى، چاوان پتي گەش دەبنەوھ و بەدىتنى شاد دەبن، لە پاداشت و کارو کردەوھى پاک و چاکیاندا کە ئەنجاميان داوھ، ئايا ئەو کەسەى ئىماندار بووبیت وەک ئەو کەسەيە تاوانبار بووبیت؟ وەک يەک نين، بەلکو ئەوانەى ئيمانين ھيتاوھ و کردەوھ چاکەکانيان ئەنجامداوھ شوينيان باخچەکانى بەھەشتە، ھەر لەوى دادەبەزن لە پاداشتى کارو کردەوھى کە دەبانکرد.

پاشان فہرمووی: ئەی دەتەوی بزانى لەسەر ووی هەموویانەوه، واتە: کۆلەکەکەى، لوتکەکەى؟ موعاز وتى: بەلى، ئەي پێخەمبەرى خوا ﷺ، پێخەمبەرى خوا ﷺ، ئەي پێخەمبەرى خوا ﷺ، سەرتۆپ و کۆلەکەى چاکە و خێرکاری نوێژە، پاشان لوتکەى هەموویان جیهادە لە پێناوى خوا پاشان فەرمووی: ئەي کارىکت پى بلیم هەموو ئەوانەى تیدا کۆبووبیتەوه، وتم: ئەي پێخەمبەرى خوا ﷺ، بەدلىنایه وه.

دهستی برد بۆ زمانی موباره کی و فهرمووی: واز لهوه بهتته.

وتم: بۆلەسەر ئەوھەلپىچىنەوھەمان لەگەڵ دەکرێت کە قسەى بۆ دەکەين؟

پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋى: ئەي داىكت رۇپۇت بۇ بىكات ئەي نازانىت خەلكى بەھۇي قەسەي زىمانيان لە قىامەتدا لەسەر ناۋچاۋانىان رادە كىشىرېن بۇ دۆزەخ.^{۱۴۵}

١٤٥- (عَنْ أَبِي وَائِلٍ عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ قَالَ كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَأَصْبَحْتُ يَوْمًا قَرِيبًا مِنْهُ وَتَحَنَّنَ لِيَسِيرَ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ وَيُبَاعِدُنِي عَنِ النَّارِ قَالَ لَقَدْ سَأَلْتَنِي عَنْ عَظِيمٍ وَإِنَّهُ لَيْسَ بِعَمَلٍ عَلَى مَنْ يَسِرُّهُ اللَّهُ عَلَيْهِ تَعَبُدُ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ وَتَصُومُ رَمَضَانَ وَتَحُجَّ الْبَيْتَ ثُمَّ قَالَ أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى أَبْوَابِ الْخَيْرِ الصَّوْمُ جَنَّةٌ وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ وَصَلَاةُ الرَّجُلِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ قَالَ ثُمَّ تَلَا تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ حَتَّى بَلَغَ يَوْمَهُمُ الَّذِي لَمْ يَكُنُوا يَعْمَلُونَ ثُمَّ قَالَ أَلَا

کهواته: موسلمان تا ده گاته پری شه هادته ده بی پریه کی دوور بپریت ته گهر ته مه شای گفتوگوی پیغمبهری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم و موعاز بکهین له سهره تاوه به فره زه کان ده ست پیده کات چونکه شه هیدی ده ست ناکه ویت ته گهر پلهی فره زه کان نه بردریت، ئه ویش (نویر و پوژوو و زه کات و حه جه) دواى ئه وه بو هه ندیک له سونه ته کان رویشته، که ئاماژه ی بو چه سپاندنی ئیمان له دل و ده رووندا که مروفی موسلمان پوژوو سونه ته ده گریت و ده ستگیرویی خه لکی هه ژار ده کات و شه ونوژی هه یه، پاشان ئه و راهینه نه ی کرد ئاماده یه بو جهاد له پیناوی خوادا.

داواکردنی شه هیدیش به راستگویی ده بیت، به ئیخلاص له پیناوی خوادا به لام جهاد و کوشش و خه بات له پیناوی نیشتمان و نه ته وه... هتد، ناگاته پلهی شه هیدی.

پیغمبهری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم ده فره مویت: ئاره زوومه له پیناوی خواى پهروه ردگاردا بکوژریم پاشان زیندوو بکریمه وه، پاشان بکوژریمه وه و دیسان زیندوو بکریمه وه بو جاریکی تر بکوژریم هه م دیسان زیندوو بیه وه و بکوژریم (لَوَدِدْتُ اَنْیُّ اُقْتُلَ فِی سَبِيلِ اللّٰهِ ثُمَّ اُحْيَا ثُمَّ اُقْتُلُ ثُمَّ اُحْيَا ثُمَّ اُقْتُلُ ثُمَّ اُحْيَا ثُمَّ اُقْتُلُ) ^{۱۶۱} ئه م داواکردنی شه هاده تی پیغمبهری خوا به صلى الله عليه وعلى آله وسلم به چه ند جار ئه وه نده ئاواتی بو ده خوازی، هه ر جه نایبان بو منی پروون ده که نه وه، له فره مووده یه کی دیکه دا ده فره مویت: پیغمبهری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم فره مووی: ئه و که سه ی ده چیه به هه شت هه رگیز هه ز ناکات بیته وه بو ژبانی دنیا ته گهر خاوه نی هه موو سه ر زه وی بیت، ته نها شه هید ئاره زوومه نده بگه ریته وه بو دنیا ده جاری تر له پیناوی خواى گه وه دا شه هید بیت، چونکه ده زانیت خواى پهروه ردگار چ که رانه تیکی پی ده به خشیته.

(مَا أَحَدٌ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ يُحِبُّ أَنْ يَرْجَعَ إِلَى الدُّنْيَا وَلَهُ مَا عَلَى الْأَرْضِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا الشَّهِيدُ يَتَمَنَّى أَنْ يَرْجَعَ إِلَى الدُّنْيَا فَيُقْتَلَ عَشْرَ مَرَّاتٍ لِمَا يَرَى مِنَ الْكِرَامَةِ) ^{۱۶۷} داخو ده بیت چی بیت وای لی ده کات جاری تر هه ز بکات بو گه رانه وه بو مردن له پیناوی خوا و له م دنیا یه دا؟

پیغمبهری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم ده فره مویت: له بهر ئه وه ی شه هید خاوه نی چه ند تاییمه مه ندی و خه سه لته که بیکه اتوه له (V) خه سه لته:

أَخْبَرَكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ كُلِّهِ وَعَمُودِهِ وَذُرْوَةِ سَنَامِهِ قُلْتُ بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ وَذُرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ ثُمَّ قَالَ أَلَا أَخْبَرَكَ بِمَلَكَ ذَلِكَ كُلِّهِ قُلْتُ بَلَى يَا نَبِيَّ اللَّهِ فَأَخَذَ بِلِسَانِهِ قَالَ كُفَّ عَنْكَ هَذَا فَقُلْتُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَإِنَّا لَمُؤَاخِذُونَ بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ فَقَالَ تَكَلَّمَ أَفْئَكَ يَا مُعَاذُ وَهَلْ يَكُفُّ النَّاسَ فِي النَّارِ عَلَى وَجْهِهِمْ أَوْ عَلَى مَنَاحِرِهِمْ إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ (الترمذي (۲۶۱۶).

^{۱۶۱} صحيح البخاري ۷۹۹

^{۱۶۷} البخاري: ۲۶۶۲

۱- خوای گه وره له هه موو گوناچه کانی خوش ده بیټ، له گه ل ده رچوونی یه که م دلۆپه خوین له لاشه یدا.

۲- راسته وخو جیگه و شوینی خوای له به هه شتدا ده بین.

۳- پاریزراوه له عه زابی قه بر و گوړه فشار.

۴- خوای په روه ردگار له ترسی روژی قیامه ت ده پارژی.

۵- تاجیک یاخود مه دالیای ئیمان و شه هیدی پښ ده به خشریت.

۶- حوورو عه ینی لښ ماره ده کری.

۷- شه فاعه ت بو (۷۰) که س له که سه نزیکه کانی ده کات.

(للشهید عند الله سبع خصال، يغفر له في أول دفعة من دمه ويرى مقعده من الجنة، ويحلى حلة الإيمان ويزوج اثنتين وسبعين زوجة من الحور العين، ويجار من عذاب القبر، ويأمن من الفزع الأكبر، ويوضع على رأسه تاج الوقار الياقوتة منه خير من الدنيا وما فيها، ويشفع في سبعين إنساناً من أهل بيته)^{۱۴۸}

ئهو هه موو ئیمتيازه (خه لاته) که ده درېته شه هید ئه وهی که به پراستی خاوه نی ئیمان بیټ و گه یشتبیت به پله ی خواناسی هه ز به شه هید بوون ده کات، ئاواتی پښ ده خوازیټ کاتیک هاوه لان له گه ل پیغه مبه ردا بوون به و شیوه یه باسی شه هیدی و شه هاده تیان بو ده کرا، ئاره زوومه ند بوون له پیناوی خوای په روه ردگاردا بکوژرین، له ناو خاکی ئوحد دا چه ندین شه هید درا، به لام ئه وان گه یشتنه ئامانچ، له دونیادا ئامانچ و ئه وهی که ته مکینه هه موو که س پیټ ناگات، چونکه هه ندیک له سه رها و ناوه ندی ریکه شه هید ده کریښ، ئه وان ته نیا کارکردنیا له سه ره بویه ئامانچ ته نها کارکردنه، گه یشتنه به پله ی به رز له روژی قیامه تدا، چونکه دواړوژی پراستی و موسته قبه لی خه لکی قیامه ته.

^{۱۴۸} - أخرجه أحمد (۱۳۱/۴، رقم ۱۷۲۲۱)، والترمذي (۱۸۷/۴، رقم ۱۶۶۳)، وقال: حسن صحيح غريب. وابن ماجه (۹۳۵/۲، رقم ۲۷۹۹)، والبيهقي في شعب الإيمان (۲۵/۴، رقم ۴۲۵۴).

چه ند نمونه که له شه هیدانی ئو خود

ماکران: شه هیدانی ئو خود پیاوانیک بوون پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پهروه رده ی کردبوون، دونیا یان بو قیامت فروشتوو، به گرنه ترین نرخ ئه ویش پوخی خو یان بوو، به هه شتیان کری به خوینیان خوی پهروه دگار هه لیژاردن، پی شهنگن بو ئه وانه ی دوی خو یان، بو ئه وانه که به راستگو یی خوا و پیغه مبه ر و ئیسلامیان به گشتی خوش ده ویت، خوی پهروه دگار ده فره مو ویت:

﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ [النساء]

واته: ئه وه ی فره مان به رداری خوا و پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده کات جا ئه وانه له گه ل ئه وه که سانه دا ده بن (له به هه شتی به ریندا) که خوا ناز و نیعمه تی پژاندوو به سه ریاندا له پیغه مبه ران و راستگو یان و شه هیدان و پیاوچاکان ئای ئه وانه هاوه ل و هاوړی و هاوده میکی چاک و بیوینه ن.

جا که باسی شه هیدانی ئو خود ده که م گومانی تیدا نییه ده بیت له سه ید و گه وه ی شه هیدان ده ست پښ بکه م ئه ویش هه مزه ی کوری عه بدو لموته لیه -خوا لیتی رازی بڼ-، پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فره مو ویت: گه وه ی هه موو شه هیدان هه مزه یه (سید الشهداء حمزة).

یه که م: هه مزه ی کوری عه بدو لموته لیب -په زامه ندی خوی له سه ر بیت-

له سالی شه شه می پیغه مبه رایه تی موسلمان بووه، پیش ئیسلام ژیا نی هه موو له رابواردن و راو و به ندایه تی بو بت به کار ده هینا، ژیا نی قیمه تیکی ئه وتو ی نه بووه، به لام که موسلمان بوو له وه ی که گه وه یه ک بوو له گه وه کانی عه شیره تی خو ی له ناو قوړه یشدا، به لام به پیوانه کردن به وه ی بووه گه وه ی هه موو شه هیدانی سه ر زه ی پیشتی بو بچووک بووه، پوژی قیامت سه رکرده ی هه موو شه هیدانه، ژیا نی دوی موسلمان بوونی بریتی بوو له سهروه ری و جوانی و چ له به رپه چدانه وه ی سه رکرده کانی قوړه یش، ههروه ها له دو لی به نی هاشم یاخود له جهنگی به دردا، پاشان له جهنگی ئو خود دا.

ته نانه ت له جهنگی به دردا موشریکه کان وتیان: کییه ئه وه سه ربازه که راست و چه پی به چه رمی ئاژهل ته نیوه و په ریکی نه عامه ی له سه ر سینگه؟

وتیان: ئه وه هه مزه یه، ئه وانیش وتیان ئه وه ی له جهنگی به دردا پیمان کرا، ئه و پی کردین.

زۆری به‌خشی له‌پیناوی خوا زۆر ماندوو بوو گیان به‌خشر بوو، به‌راستی تاکیشه پله‌ی شه‌هیدی بۆ ئه‌و پله‌یه‌ هه‌ولێ زۆریدا به‌راستگۆیانه‌ تا خوای په‌روه‌ردگار کردیه‌ نسیبی، راستگۆیه‌ له‌گه‌ڵ خوای په‌روه‌ردگار راستی ده‌بینێته‌وه‌.

دووهم: موضعه‌بی کۆری عومه‌یر- په‌زامه‌ندی خوای له‌سه‌ر بێت-.

ئهم هاوه‌له‌ به‌ریزه‌ زۆر ڕێگه‌ی یری و ماندوو بوو له‌دوو ڕێگا که‌ تاگه‌یشته‌ پله‌ی شه‌هاده‌ت له‌پیناوی خوا، زۆر له‌میژه‌ موسلمان بوو خه‌بات و جیهادی زۆری کرد له‌شاری مه‌ککه‌، پاشان له‌ ولاتی حه‌به‌شه‌ دواي ئه‌وه‌ له‌شاری مه‌دینه‌ و له‌ جه‌نگی به‌درو ئوحوود دا، تا گه‌یشته‌وه‌ خزمه‌تی خوای په‌روه‌ردگاری به‌ راستگۆیی و سه‌راستی، خوای په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر موسعه‌ب ئایه‌تی دابه‌زاند ده‌فه‌رموویت:

﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا﴾^(١٤٩)

واته: مه‌رداتیکی زۆر هه‌ن له‌تیو ئیمانداران ئه‌و په‌یمانه‌ی داویانه‌ به‌خوا راستیان کرد له‌سه‌ری ژیان و پابه‌ند بوون و لایان نه‌دا ئی، جا هه‌یا نه‌ په‌یمانه‌که‌ی جیهه‌جی کرد و مرد له‌سه‌ری، هه‌شیانه‌ چاوه‌پوانه‌ به‌هیچ شیوه‌یه‌ک گۆران و لاری پووی تینه‌کردوون.

پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم خواحافیزی له‌ ته‌رمی موسعه‌ب کرد ئه‌و ئایه‌ته‌ی له‌سه‌ر خوینده‌وه‌:

﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا﴾^(١٤٩) [الأحزاب]

پاشان پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فه‌رمووی: له‌پۆژی قیامه‌تدا شایه‌تی ده‌ده‌م ئه‌وانه‌ شه‌هیدن، پاشان فه‌رمووی: وه‌رنه‌ سه‌ر گۆره‌کانیان و سه‌ردانیان بکه‌ن، فه‌رمووی: سویند به‌وه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته‌، تا پۆژی قیامه‌ت هه‌رکه‌س سلّوویان لێ بکات ئه‌مان وه‌لامی ده‌ده‌نه‌وه‌.^{١٤٩}

سه‌ردانیکردنی شه‌هیدانی ئوحوود سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوايه‌ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم هه‌میشه‌ سه‌ردانی کردوون و دوعای بۆ کردوون.

١٤٩ - (أشهد أن هؤلاء شهداء عند الله إلى يوم القيامة فأتوهم وزوروهم والذي نفسي بيده لا يسلم عليهم أحد إلى يوم القيامة إلا ردوا عليه) أخرجه الحاكم (٢٧١/٢، رقم ٢٩٧٧) وقال: صحيح على شرط الشيخين. وتعقبه الذهبي في التلخيص وقال: أحسبه موضوعاً، وقطن لم يرو له البخاري. وعبد الأعلى لم يخرجا له.

سَیِّهه: سه عیدی کوری په بیع-په زامه نندی خوی له سه ر بیت-.

ئو هاو له به پر زه خوا لئی پازیی هه له سه ر تاوه زور ئه رینی بیری ده کرده وه، کاتیک پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ ته شریفی هینایه مه دینه هاو له لانی کرده برا، ئه م هاو له به پر زه کرده برای عه بدو په حمانی کوری عه وفی موهاجیر و سه عدی کوری په بیعی ئه نساری، پیشنیاری کرد بو عه بدو په حمان نیوهی سه روه ته که ی خوی بداتی، دوو هاو سه ری هه یه یه کتیکان هه لبریزیت و بو ی ته لاق بدات و بیکاته خیزانی خوی، به لام عه بدو په حمان پازی نه بووه پتی فهرموو: (بارک الله في أهلک ومالک) کاتیک له جهنگی ئو خود به شدار بوو، جهنگیکی زور ئازایانه ی کرد زور دلسوزانه جیهادی کرد، تا گیانی خوی پیشککش به خوی په روه ردگار کرد.

له دوی جهنگه که پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: که سیک پروات هه وائی سه عدی کوری په بیع بو بزانییت، بزانییت له زیندووه کانه، یان مردووه کان؟ یه کتیک له ئه نساره کان وتی: من ئو کاره ئه نجام ددهم، به دوایدا گه را دوزیه وه له خاکدا که وتبوو به یم بریندار کرابوو، که سه که ده لئ: پیموت: پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ فهرمانی پیکردووم بزانه له زیندووه کانی یان له مردووه کانی، سه عدی کوری په بیع فهرمووی: من له مردووه کانم، به لام هه وائم بگه یه نه به پیغه مبهری صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ سلای لی ده که م، پتی بلئ: خوا جهزای بداته وه به وهی که هیناویه تی بو ئوممه ته که ی، پاشان هه وائم بگه یه نه به هوژه که م پشان بلئ: سه عدی کوری په بیع ده یوت: سلواتان لن بیت، هیچ عوزر و به هانه یه کتان نییه بو ئه وهی واز له پیغه مبهره که تان صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ بهینن، له گه لیدا هاوکار بن نابی بو چاوتروو کاتیکیش جیی بهیلن، پاشان که سه که ده لئ: یه شتا له لای نه رویشتبووم گیانی سپارد.

به راستی سه عدی کوری په بیع تا چرکه ساتی کو تایی که سیک راستگوو ئه رینی بوو، هانی ئیماندارانی دده بو جیهاد وتی: له لای خوی په روه ردگار هیچ عوزر و به هانه یه کتان نییه واز له پیغه مبهره که تان بهینن ئه گه ر بو چاوتروو کاتیکیش بی.^{۱۵۰}

چواره م: عه بدو لای کوری حه رام -په زامه نندی خوی له سه ر بیت-

۱۵۰ - (من رجل ينظر لي ما فعل سعد بن الربيع، وأخو بالحارث بن الخزرج في الأحياء أو في الأموات؟ فقال رجل من الأنصار: أنا أنظر لك يا رسول الله ما فعل، فنظر فوجده جريحاً في القتلى، به رمق، فقال له: إن رسول الله أمرني أن أنظر له في الأحياء أنت أم في الأموات، قال: فأنا في الأموات فأبلغ رسول الله عني السلام، وقل له: إن سعد بن الربيع يقول: جزاك الله عنا خير نا جزى نبياً عن أمته، وأبلغ قومك عني السلام وقل: إن سعد بن ربيع يقول لكم: أنه لا عذر لكم عند الله إن يخلص إلى نبيكم ومنكم عين تطرف، قال: ثم لم أبرح حتى مات) السيرة النبوية لابن إسحاق، ج ۱، ص ۱۱۸.

به‌ر له شه‌هید بوونی خۆی بۆمان ده‌گیرێته‌وه و ده‌لێ: پێش جه‌نگی ئوحوود خه‌ونم به (موبه‌شیری کوری عه‌بدولعه‌زیز) بینی، ئه‌و یه‌کیک بوو له شه‌هیده‌کانی جه‌نگی به‌در، ده‌لێ: پیتی وتم: تۆ له‌و رۆژانه‌ دێته‌ لامان، عه‌بدوللا ده‌لێ: منیش پێم وت: ئه‌ی تۆ له‌کوێ؟ له‌وه‌لامدا وتی: من له به‌هه‌شتم و له‌خۆشی و شادی به‌هه‌شتدا چۆنم بویت ده‌ژیم.

عه‌بدوللا ده‌لێ: له‌خه‌ونه‌که‌مدا پێموت: مه‌گه‌ر تۆ له‌جه‌نگی به‌دردا نه‌کوژرایت؟ له‌وه‌لامدا وتی: به‌لێ، به‌لام زیندوو کرامه‌وه، پاشان ده‌لێ: خه‌ونه‌که‌م بۆ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ گێرایه‌وه، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمووی: ئه‌ی باوکی جابر ئه‌وه نیشانه‌ی شه‌هاده‌ته. باوکی جابر له‌جه‌نگی ئوحوود یه‌که‌م که‌س بوو شه‌هید بوو، گه‌رایه‌وه لای په‌روه‌ردگار و راسته‌وخۆ بۆ به‌هه‌شت، بۆ لای هاوڕێ شه‌هیده‌کانی دیکه‌ی، هه‌ر عه‌بدوللای کوری حه‌رام بوو چووه‌ لای عه‌بدوللای کوری ئوبه‌ی کوری سه‌لوول پیتی وت: له‌گه‌ڵماندا بمێنه‌وه و مه‌گه‌رپه‌روه‌، به‌لام که‌ زانی هه‌ر ده‌گه‌رپه‌روه‌ پیتی وت: ئه‌ی خوای گه‌وره‌ ناشیرین‌ترت بکات وا له‌کاتی ته‌نگانه‌دا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ جێده‌هێلێت، پاشان ده‌ستی کرد به‌جه‌نگیک شیر ئاسا هه‌لمه‌تی ده‌برد، زۆری له‌موشریکه‌کان کوشت هه‌تا خۆی شه‌هید بوو.

پاشان پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمووی: ئه‌ی جابر بۆ وا به‌سه‌ر یه‌کدا تیکشکاوی؟ جابر وتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ باوکم شه‌هید بوو و منداڵیکی زۆری به‌جێهێشتوه، له‌گه‌ڵ قه‌رزیکی زۆر به‌سه‌رمه‌وه.

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمووی: موژده‌ت بده‌م چۆن گه‌رایه‌وه بۆ لای خوای گه‌وره‌؟

جابر وتی: به‌لێ، ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ.

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمووی: خوای په‌روه‌ردگار له‌گه‌ڵ هه‌یج که‌سدا قسه‌ی نه‌کردوه‌و خۆی پێشان بدات، باوکت خوای په‌روه‌ردگاری بینی، خوای په‌روه‌ردگار راسته‌وخۆ قسه‌ی له‌گه‌ڵ کرد و فهرمووی: ئه‌ی به‌نده‌ی خوا داوا و هیوا و ئومید بخوازه، به‌نده‌که‌یش وتی: خوای په‌روه‌ردگار زیندوو بکه‌وه با جاریکی دیکه‌یش له‌پێناوی تۆدا شه‌هید بێم، خوای په‌روه‌ردگار فهرمووی: (إنه سبق مني أنهم لا يرجعون) خوای په‌روه‌ردگار جاریکی تر سیسته‌می ژیان و مردن ناگۆرێت.

پاشان فهرمووی: خوا گیان هه‌والی شه‌هید بوونم بگه‌یه‌نه به‌خه‌لکی، پاشان خوای په‌روه‌ردگار ئایه‌تی (١٦٩) ی سوره‌تی آل عمران دا به‌زاند ده‌فهرمووی: وا په‌ی نه‌به‌ن به‌و که‌سانه‌ی له‌پێناوی خوادا شه‌هید ده‌بن ده‌مرن، به‌لکو زیندووون خوای په‌روه‌ردگار رۆژیان ده‌دات.

ته نانهت له دوای مردنیشی له قیامه تدا هه ره جهخت له سه ره ئه وه ده کاته وه، هانی موسلمانان ده دات بو جیهاد و خه بات و شه هیدی له پیناوی ئیسلام، له بهر ئه وهی هیچ پله و پایه یه کی دیکه ناگاته پله و پایه ی شه هیدی، مه گهر پیغه مبه ران - سه لامی خویان لیبت - پله و پایه ی ئه وانیان هه بن.^{۱۰۱}

پینجه م: خه یسه مه ی باوکی سه عد - په زامه ندی خوی له سه ره بیت -

له جهنگی به دردا خه یسه مه و سه عدی کوری به شدار بوون، به لام له وه جهنگه دا سه عد خوی په روه ردگار پله ی شه هیدی به نسیب کرد، بر دیه وه لای خوی و خستییه به هه شت، له نیتو خاکی ئو خودا شه ویک پیش جهنگ ده لیت: خه ونم به پیغه مبه ری خواوه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ بینی، سه عدی کوری له نیتو به هه شتدا بوو، له خۆشی و خواردنی به هه شتی ده خوارد، چه ند خۆش بوو به ئاره زووی خۆی له به رو بوومی به هه شتی ده خوارد، سه عدی کورم له خه وه که پیتی وتم: باوکه وه ره بو لامان بیرت ده که م هه ز ده که م لیره له به هه شتدا به یه که وه بین.

ئه ی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ دوام بو بکه، که هاو پیه تی سه عدی کورم بکه م له به هه شت دا، پاشان به پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ ی فه رموو: ته مه نم زۆره، پیری له لاشه و ئیسقانه کانی داوم، جا داوای دوای خیرت لی ده که م بو شه هیدی؟ پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ دوای بو کرد و له جهنگی ئو خودا شه هاده تی به ده ست هیتا.

شه شه م: عه مری کوری جه مووح - په زامه ندی خوی له سه ره بیت -

ئه م هاوه له به ریزه که سیکی شه ل بوو و ته مه نیشی هه بوو، چوار کوری له گه ل پیغه مبه ری خوا دا له جهنگه کان به شدار بوون، له گه نه چاو نه ترس و ئازاکان بوون، ئه میش هه زی ده کرد له جهنگ و جیهاد دا به شدار بیت و خۆی بو جهنگی ئو خودا ئاماده کرد، کوره کانی وتیان: باوکه پیویست ناکات تو بیت بو جیهاد، چونکه خوی په روه ردگار جیهادی له سه ره تو هه لگرتوو، ئیمه له جیاتی تو ده چین.

^{۱۰۱} - حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ الْحَرَامِيُّ وَيَحْيَى بْنُ حَبِيبٍ بْنُ عَرَبِيٍّ قَالَا حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ كَثِيرٍ الْأَنْصَارِيُّ الْحَرَامِيُّ قَالَ سَمِعْتُ طَلْحَةَ بْنَ خِرَاشٍ قَالَ سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ يَقُولُ لَمَّا قُتِلَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو بْنِ حَرَامٍ يَوْمَ أُحُدٍ لَقِيتَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا جَابِرُ أَلَا أَخْبَرُكَ مَا قَالَ اللَّهُ لِأَبِيكَ وَقَالَ يَحْيَى فِي حَدِيثِهِ فَقَالَ يَا جَابِرُ مَا لِي أَرَاكَ مُنْكَسِرًا قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ اسْتَشْهَدَ أَبِي وَتَرَكَ عِيَالًا وَدَيْنًا قَالَ أَفَلَا أَبَشَّرَكَ مَا لَقِيَ اللَّهُ بِهِ أَبَاكَ قَالَ بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ مَا كَلَّمَ اللَّهُ أَحَدًا قَطُّ إِلَّا مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ وَكَلَّمَ أَبَاكَ كَفَاحًا فَقَالَ يَا عَبْدِي مَنَ عَلَيَّ أُعْطِكَ قَالَ يَا رَبِّ تُخَيِّبُنِي فَأَقْتُلُ فِيكَ ثَانِيَةً فَقَالَ الرَّبُّ سُبْحَانَهُ إِنَّهُ سَبَقَ مِنِّي أَنَّهُمْ إِلَيْهَا لَا يَرْجِعُونَ قَالَ يَا رَبِّ فَأَبْلُغْ مَنْ وَرَائِي قَالَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ (ابن ماجه: ۱۹۰).

به‌لام عه‌مری کورپی جه‌مووح هات له‌لای پی‌تغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى اٰلِهٖ وَسَلَّمَ سکا‌لای تۆمار کرد، که کوره‌کانی ناهیلن بیت بۆ جه‌نگ، منیش ته‌مه‌نای شه‌هیدی ده‌که‌م و هه‌ز ده‌که‌م به‌م قاچه شه‌له‌وه برۆمه به‌هه‌شت.

پی‌تغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى اٰلِهٖ وَسَلَّمَ فه‌رمووی: تۆ جیهادت له‌سه‌ر نییه و خوای په‌روه‌ردگار مۆله‌تی داویت که جیهاد نه‌که‌یت، به‌لام پرووی کرده کوره‌کانی و وتی: واز له باوکتان به‌ینن به‌لکو خوای گه‌وره شه‌هیدی بکاته نسیمی.

ئه‌و رۆژه له‌گه‌ل پی‌تغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى اٰلِهٖ وَسَلَّمَ ده‌رجوو بۆ جه‌نگی ئو‌حود، به‌شدار بوو له‌جه‌نگه‌که‌دا و راستگو بوو له‌گه‌ل خۆیدا و خوای په‌روه‌ردگار شه‌هاده‌تی به‌قسمه‌ت کرد. کاره‌کی بۆ ئاسان بوو.

حه‌وته‌م: هه‌نزه‌له‌ی کورپی ئه‌بی عامر - په‌زامه‌ندی خوای له‌سه‌ر بیت-

ئه‌م هاوه‌له به‌پ‌ریزه زۆر موشتاقی جیهاد بوو، که بانگی جیهاد درا به‌په‌له خۆی کرد به‌نیو سوپای پی‌تغه‌مبه‌ری خوادا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى اٰلِهٖ وَسَلَّمَ، هه‌ر ئه‌و رۆژه خه‌زانی گواستبووه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی له‌جه‌نگه‌که‌دا به‌شدار بیت بیری چوو غوسل ده‌ربکات، کاتیک له ئو‌حود دا شه‌هید بوو فریشته‌کان شۆردیان ئیتر ناو نرا به‌وه‌ی فریشته‌کانی ئاسمان شۆردوویانه (غسیل الملائكة) پی‌تغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى اٰلِهٖ وَسَلَّمَ پرسپاری کرد بۆچی فریشته‌کان شۆردوویانه؟ چونکه پی‌تغه‌مبه‌ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى اٰلِهٖ وَسَلَّمَ بینی که فریشته‌کان ده‌یشۆرن (لقد رأیت الملائكة تغسله).

خه‌زانه‌که‌ی وتی: بۆ ئه‌وه‌ی فریای سوپاکه بکه‌ویت بۆ جه‌نگی ئو‌حود. له شه‌وی په‌رده‌یدا ده‌رجوو بۆ جیهاد و غوسلی ده‌رنه‌کرد، به‌لام به‌شه‌هیدی گه‌رایه‌وه بۆ لای خوای په‌روه‌ردگار.

هه‌شته‌م: عه‌بدو‌ل‌لای کورپی جه‌حش - په‌زامه‌ندی خوای له‌سه‌ر بیت-

ئه‌م هاوه‌له به‌پ‌ریزه له‌پ‌ریگه‌ی جیهادیکی دوور و درێژدا‌بوو، له‌شاری مه‌که‌که و له‌حه‌به‌شه و جیهاد له‌شاری مه‌دینه و له‌جه‌نگی ئو‌حود.

گفتوگۆیه‌کی زۆر نایاب پرویدا له‌نیوان سه‌عدی کورپی ئه‌بی وه‌قاس و عه‌بدو‌ل‌لای کورپی جه‌حش له‌پ‌رۆژی به‌دردا.

عه‌بدو‌ل‌لای به‌سه‌عدی وت: وه‌ره به‌یه‌که‌وه دوعا بکه‌ین له‌خوا بپارێینه‌وه، هه‌ردووکیان چوونه جی‌گایه‌ک دوور له‌سوپاکه دانیشتن، ده‌ستیان کرد به‌پارانه‌وه له‌خوای په‌روه‌ردگار، سه‌عد ده‌لی: له‌خوا پارامه‌وه له‌و رۆژه‌دا پروبه‌پرووی یه‌کیک بیه‌وه ئازا و قاره‌مانی موشریکه‌کان بیت، له‌هونه‌ری جه‌نگدا لێزان بیت به‌شمشیره‌که‌م بیکوژم، هه‌موو که‌ره‌سته‌ی جه‌نگه‌که‌ی به‌غه‌نیمه‌ت بۆخۆم بیه‌م.

پاشان عهبدووللای کوری جه حش دهستیکرد به پارانهوه و فهرمووی: خواپه گیان سبهینی پرووبه پرووی موشریکه کان بیمهوه، ئازا و قارهمانی ئهوان بیت له پیناوی تۆدا جهنگی له گه ل بکهه مکوژیت و لووت و گویم بپریت، ئه گهر گه پامهوه بو لات فهرمووت: کئی لووت و گوئی بریوی؟ منیش بلیم: له پیناوی زاتی تو و پیغه مبه ره کهت وام لی هاتوو، پاشان خوی پهروهردگار بلیت راست کرد. سهعد ده لی: دوعاکه ی عهبدووللا له هی من باشتر و هیزی زیاتر بو، له کوتایی نیوه پوڤا بینیم لووت و گوئی برابوو کرابوو به په تیکه وه.

ته ماشای ئه وه له ئۆسته نایاب و نوازه یه بکه، چۆن له پیناوی خوی گه وهردا به دوی شه هیدی دا ده گهریت و هه زده کات به خوی گه وه بگات. له وپه ری ئیخلاص و راستگوویی تا پله ی نایابی شه هاده که ی به دهست بهیئت، هه موو ئه و کارانهش بو ئه وه یه برواته به هه شتی خوی پهروهردگار.

نۆیه م: ئه صیره م - په زامه ندی خوی له سه ر بیت-

وهک پشتر ئامازم بو کرد تا ده گه یت به پله ی شه هیدی له پیناوی خوادا ده بی پێگه یه کی دوورو درپژت بری، زۆر له کات و سهروهت و سامانه کانت ببه خشیت، هه ولێکی یه کجار زۆر به دیت تا ده گه یته ئه و شه هاده ته، ئه ویش پیویستی به یه قین و ئیخلاص هه یه، پاشان داواکارییه کی به راستگوویی تا ئه و کاته ی خوی پهروهردگار ئه و شه هیدییه ده کاته نسیب و قسمه تت.

به لام زۆر جار خوی گه وه زۆر ئاسانی ده کات بو هه ندیک له به نده کانی نیعمه تی شه هیدی ده به خشیت زۆر به زوویی به برینی پێگه یه کی زۆر که م، زۆر جار له گوپانگارییه کی زۆر خیرا له ناو کوفره وه بو خانه ی ئیمان، پاشان راسته وخو بو پله ی شه هیدی.

بو نمونه ساحیر و جادوو بازه کانی فیرعه ون، زۆر روون و ئاشکرایه له قورئاندا له سه ربازگه ی کوفره وه بو سه ربازگه ی ئیمان و بو پله ی شه هیدی، دوی ئه وه ی راستییان زانی و ئیمانیا ن پیه ئنا، پاشان فیرعه ون له داری دان و هه موو شه هید بوون، خوی پهروهردگار له و باره وه ده فهرمووت:

﴿قَالُوا لَنْ نُؤْتِيَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ إِنَّا عَامِتًا رَبِّنَا لِیَغْفِرَ لَنَا خَطِئَنَا وَمَا أَكْرَهْتُمْ عَلَیْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ مُخِیرًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَبُوتُ فِيهَا وَلَا يَخْجَىٰ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ﴿١٥٢﴾

واته: جادووگه‌رانی تاوێک له‌وه‌وه‌ر به‌ باوه‌رێکی به‌تینه‌وه‌ وتیان: تازه هه‌رگیز باوی تو ناده‌ین به‌سه‌ر ئه‌و به‌لگه‌ و نیشانه‌دا که بۆمان هاتوو، سوێند به‌و زاته‌ی دروستی کردووین چیت له‌ ده‌ست دئی ئه‌نجامی بده‌ و درێخی مه‌که‌، به‌راستی تو هه‌ر ده‌توانیت ژبانی ئه‌و دونیایه‌مان لێ زه‌وت بکه‌یت، ئیمه‌ ئیتر به‌راستی باوه‌رمان هێناوه‌ به‌ په‌روه‌ردگارمان تاوه‌کو له‌ گوناوه‌کانمان خۆش بێت و له‌و جادووگه‌ریه‌ش که به‌زۆر پێت کردین، هه‌میشه‌ خوای گه‌وره‌ له‌هه‌موو که‌س چاکتره‌ و له‌هه‌موو که‌س پایه‌دارتر و به‌رده‌وامتره‌، ئیمه‌ دلنایین له‌وه‌ی ئه‌وه‌ی به‌ تاوانه‌وه‌ بگه‌رێته‌وه‌ لای په‌روه‌ردگاری بیگومان ئه‌وه‌ دۆزه‌خ بۆی ئاماده‌یه‌ نه‌ ده‌مریت تاییدا نه‌ ده‌ژیت، ئه‌و که‌سه‌ش به‌ ئیمانه‌وه‌ بگه‌رێته‌وه‌ لای و کرده‌وه‌ چاکه‌کانی به‌راستی ئه‌نجام دا‌بێت ئه‌وه‌ بۆ ئه‌وان پله‌و پایه‌ی به‌رزو بلند ئاماده‌یه‌.

به‌یانیه‌که‌ی ساحیر بوون ئیواره‌که‌ی شه‌هید

له‌ جه‌نگی ئوحود دا که‌سیک که‌ ناوی عه‌مر بوو به‌ ئه‌سیره‌م^{١٥٢} ناسرابوو، ئه‌و پڕۆژه‌ی که‌ سوپای ئوحود له‌ به‌یانیه‌که‌یدا ده‌رچوون ئه‌ویش هاته‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و موسلمان بوو، پیشت‌ر هه‌موو که‌سوکاره‌که‌ی موسلمان بووبوون ئه‌و ئیمانی نه‌ده‌هێنا، تا به‌ره‌به‌یانی ئوحود دوا‌ی نوێژی به‌یانی که‌ سوپاکه‌ ده‌رچوو ئه‌ویش ئیمانی هێنا و چوو هه‌میشه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ موسلمان بوونی خۆی راگه‌یاند، شمشیره‌که‌ی هه‌لگرت به‌ره‌و ئوحود که‌وته‌ پێ، ئه‌وه‌نده‌ به‌هێزبوو له‌ جه‌نگه‌که‌دا سه‌رنجی هه‌موو موجاهیده‌کانی به‌نی عه‌بدولئه‌شه‌ه‌لی پاکیشا، وتیان خۆ ئه‌وه‌ ئه‌سیره‌م جه‌نگ ده‌کات، ئیمه‌ کاتی به‌جێمان هێشت کافر بوو، چی هێناویه‌تی بۆ ئێره‌؟

پاشان هه‌ندێک له‌ هاوڕێ و که‌سوکاری هاتن بۆ لای و وتیان: ئه‌ی عه‌مر چی تو‌ی هێناوه‌ بۆ ئهم جه‌نگه‌؟ جه‌نگ ده‌که‌یت له‌پێناوی قه‌ومه‌که‌ت، یان له‌پێناوی ئیسلام؟ ئه‌سیره‌م وتی: به‌لکو له‌پێناو ئیسلام و خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌جه‌نگم، پاشان له‌ جه‌نگه‌که‌دا شه‌هید کرا و

گه رایه وه لای پهروه ردگاری، چوونه خزمهت پیغهمبهری خوا ﷺ باسی
ئه سیره میان بۆ گپرایه وه و فهرمووی: له ئه هلی به هه شته.

ئهو هورهیره -په زامه ندی خوی له سه ر بێت- له باره ی ئهو هاوه له کۆمیتتیکی ههیه و
ده لێ: ئهو له ژانیدا نوێژکی نه کردوه بۆ خوی پهروه ردگار، که چی خوی پهروه ردگار ئهو
پله به رزه ی پێ به خشی.

دهیه م: مه خه ی ریق -په زامه ندی خوی له سه ر بێت-

کاتیک پیغهمبهری خوا ﷺ سوپاکه ی بۆ ئوحوود ریکخست، مه خه ی ریقی
یه هوودی به هۆزه که ی خۆی وت: ئیوه موحه ممه د سه رناخه ن، سویند به خوا چاک ده زانن
سه رخستنی موحه ممه د حه قه له سه رتان.

یه هوودی هۆزه که ی وتیان: ئه مپۆ شه ممه یه و پۆژی پشوومانه، ئه ویش ده ستی دایه
شمشیره که ی و وتی: بۆمن شه ممه هیچ نییه، له دوا ی خۆی هه موو سه روه ته که ی دایه
پیغهمبهری خوا ﷺ به گه له که ی وتو چووه ئوحوود و شه هید بوو، ئه وه ی
دوو باره کرده وه له کاتی برینداربوونی وتی: هه موو سه روه ته که م بۆ موحه ممه د
ﷺ هه رچی لیده کات ئازاده، پیغهمبهری خوا ﷺ فهرمووی:
باشترین خه لکی یه هوود مه خه ی ریق (مخیریق خیر الیهود).

سبحان الله به پیچه وانه ی ئه وه وه بینیمان (قه زمان) له ئوحوود دا چ جهنگی کرد، ئالای
موشریکه کانی خسته سه ر زهوی، حهوت بۆ هه شت که سی لێ کوشتن، له دوا ییدا جهنگی
زۆر نایابی کرد موسلمانان زۆر خۆشحال بوون به ئازایه تی و توانا و هیزی، له جهنگه که دا
بریندار بوو، ئارامی نه گرت و خۆی به ده ستی خۆی خۆیکوشت، کاتیک پیغهمبهری خوا
ﷺ ئاگادار کرده وه فهرمووی: ئهو له ئاگردایه (قزمان من اهل النار).

ئهو که سه ده چیت به هه شت که له جیهاد دا ته نها دهیه وی ناوی خوا به رز رابگری،
ئه وانه ی تر له پێناو خاک و نه ته وه و ئال... هتد هیچی نابیت شه هید، شه هید وشه یه کی
ئیسلامیه ته نها موسلمانان به کاری ده هینن، یه که مجار پیغهمبهری خوا ﷺ بۆ
سومه یه ی دایکی عه ممار خوا لێیان پازیبی به کاری هینا.

ته نانه ت هیندی خیزانی ئه بو سو فیان وتی: سه یره به مردووه کانیان ده لێن شه هید، ئه وه ی
وشه که ی بردووه یاخود دزیوه به کاری ده هینیت بۆ مه رامی گلاوی خۆی، وه کو شه یتان
دهیه وی خه لکی پێ چه واشه بکات.

پیاویک هاته خزمهت پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی: که‌سیک له‌پیناوی
غه‌نیمه‌ت ده‌جه‌نگیت، که‌سیکی تر له‌پیناوی ئەوهی باسی بکه‌ن و له‌ناو خه‌لکدا ناسراو بیت،
که‌سیکی دیکه ده‌جه‌نگیت بۆ ئەوهی ئازایه و چاو نه‌ترسه، شۆرشگیره...هتد.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی: جه‌نگ له‌پیناوی خوادا ئەوهیه به‌ته‌نها
پایگرت و له‌پیناوی ئەودا جیهاد بکه‌یت (من قاتل لتكون كلمة الله هي العليا فهو في سبيل
الله).^{١٥٣}

ئهمه‌ش باسی خێرو چاکه‌ی ناو ئەو موسیبه‌ته‌ بوو که‌ خوا‌ی گه‌وره به‌سه‌ر موسلمانانیدا
هینا، ئەشیت زۆر خیری گه‌وره‌تریشی تیدا بیت به‌لام بۆ تیگه‌یشتنمان ئەوه‌نده به‌سه‌. مانای
ئەوه نییه که موسیبه‌ت هات ئیتر کۆتایی دونیایه.

چارەسەرى شكستى ئوحد بۆ شكۆى. موسلمانان

ماكان: ئەوانەى باسما كىردن شەھىدەكان بوون، ئەى داخۆ ھالى ئەوانە چۆن بىت كە رايان كىردوۋە بۆ شارى مەدىنە لەخاكى ئوھودا ھەلھاتن، پىغەمبەرى خوا ﷺ بانگى كىردن بەلام ئەوان ھەر ھەلاتن. مەنھەجى پەبانى ھات بۆ چارەسەرى ئەو كىشەيە، چۆن ئەو موسىبەتە چارەسەر دەكات؟

ئىنجا سورەتى (آل عمران) باسى ئەو واقىعەيە، فىرمان دەكات لەكاتى شكست چۆن چارەسەرى بىكەين، ئەگەرچى سەرپىچى شەرىعەت و مەنھەجىش كىرايىت ياخود تووشبوونى تاوانى گەورە ۋەكو پاكىردن و پشت ھەلكىردن لە مەيدانى جەنگدا، ئەو چارەسەرە خوائ پەرۋەردگار بەچەند ئاراستەيەك بۆى دەستىشان كىردوۋىن.

ئاراستەى يەكەم:

بەرزكىردنەۋەى بارى دەروونى موسلمانان و سەرنج پاكىشانان بۆ سەنتەرى ھىزەكەى تىياندا ھەيە بەبەردەوامى، خوائ گەورە دەفەرموۋىت:

﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ [آل عمران]

واتە: ئەى ئىمانداران كۆل مەدەن و سارد مەبنەۋە و خەفەت مەخۆن، چونكە ھەر ئىۋە سەرفراز و سەركەۋتوون، ئەگەر ئىماندارى چاك و راست و دروست بن.

ھەموو مروڤىك لايەنى چاكە و خراپەى ھەيە، سىروشتى مروڤ وايە خوائ گەورە بەو شىۋەيە دروستى كىردوۋە، لەم ئايەتەدا تەنھا باسى لايەنى ئەرىنى و چاكەى موسلمانان دەكات، راستە كەۋتوونەتە شكست و موسىبەت و قەيرانى گەورە، بەلام ئىۋە ھەر موسلمانن و ئىمانتان لەدەست نەداۋە، بىروات بەخوا و پىغەمبەر ﷺ و فرىشتە و كىتب و پۆزى دوايى ھەيە، ئەمەش لەدواى ھەموو گەلپىزان و پايزىك و مردنى زستان، بەلام خۆ بەھار دىتەۋە سەرلەنوئى قەدو پەلەكان چىرۆ دەكەنەۋە و ھاۋىن بەروبوومەكەى دەخۆن. كەۋاتە: مادەم ئىماندارى ھەلسانەۋە ئەستەم نىيە، تۆ خۆت ھەر بەرزى.

ۋانەزانىت دەۋلەتانى دونيا كە خاۋەنى تەكنەلۆژىي سەربازى و ھىزى گەورە و ئابوورى زەبەلاحن، بەلام ئوممەتى موھەممەد ﷺ خاۋەنى كەرەستەى ھەلسانەۋەى زۆرە. نەك ھەر زۆرە، بەلكو زۆر زۆرە و تواناى سىراتىزى ماددى و مروىي بەسە بۆ ھەلسانەۋەى ئوممەت.

ئه گهر خوای گه وره سهرت بخت ئه واکه ده توانیت دهست بنیته ریتگات، به لام به و
مه رجه ی سهرخستنی خوای په روه ردگار بیت، له و پیناوه دا هه نگاو هه لبنیت به گویره ی
شهرعه که ی، چونکه نایه ته که ی که ئاماژه م پیکرد په یمانی سهرله نوێ هه لسانه وه ی داوه.

ئاراسته ی پینجه م:

په روه رده کردنیان به میژوو و ئه زموونی گهلانی دیکه که له رووداوه کانیاندا چون
تیکشکاون، سهرله نوێ هه لسانه ته وه، خوای په روه ردگار له قورئان دا زور رووداوی بو باس
کردووین، پاشان ده فهرموویت:

﴿وَكَايْنٍ مِّنْ نَّبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ رِثْيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهْنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا
وَمَا اسْتَكْنَوْا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾ [آل عمران]

واته: چه نده ها پیغه مبه ر هه بوون که خواناس و پیاوچا کانی زور له گهلیدا بوون، دژ به
دوژمنان جه نگاون، جا ئه وانه ی هیچ کات سستی و بیتاقه تی و بیزاری پرووی تینه کردوون
به هو ی ئه وه ی که تووشیان هاتوو له پینا و ریبازی خوادا لاوازو به ییزو سهرشوریش نه بوون بو
دوژمنان، خوای گه وره ش ئه و ئارامگر و خوراگرانه ی خوش دهویت. خوای گه وره پینان
ده فهرموویت: ئه وه ی به سهر ئیوه دا هاتوو، به سهر گهلانی دیکه شدا هاتوو، بو هه لسانه وه
پیویسته موسلمانان بنه ماکانی هه لسانه وه بگره به ر.

ئاراسته ی شه شه م:

ئه وه ی فیرکردن ئه وه ی تووشی تو بووه به ناره حه تی، به هه مان شیوه و بگره زیاتریش
دوژمنه که ت تووشی بووه، له تو زیاتر ئازار ده چیژیت، خوای گه وره ده فهرموویت:

﴿إِن يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ
اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ [آل عمران]

واته: ئه گهر زام و سه ختی و ناخوشیه ک (له جهنگی ئو خود) دا تووشی ئیوه بووه، ئه و
خه لکه ی له (جهنگی به در) دا تووشی هه مان زام و سه ختی و ناخوشی هاتن، ئیمه ئه و
روژگارانه له ئیو خه لکیدا ده ستاو ده ست پیده که ی، (تا له جیهانی واقعیشدا) ئه وانه ی
باوهریان هیناوه به خوا دهریان بخت و هه ندیکتان به شایه ت به پله ی شه هیدی بگهن،
بینگومان خوا سته مکارانی خوش ناویت.

له‌روژی ئوحوود موشریه‌که‌کان (۳۷) که‌سیان لی کوژرا جگه له بریندار، ئه‌وه‌ش ژماره‌یه‌کی زۆره‌سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی له‌جه‌نگی ئوحوود دا (۷۰) که‌س ته‌نها له‌قیاداتیان کوژران، قورهباش قه‌یرانی سه‌رکرده‌ی بۆ دروست بوو.

ئاراسته‌ی هه‌وته‌م:

سوننه‌تی خوای گه‌وره له‌و که‌ونه دا وایه که هێز ده‌ستا و ده‌ست پێ ده‌کات، کێ هه‌ولی بۆ بدات بۆ ئه‌و ده‌بێت.

﴿... وَتِلْكَ آيَاتُ الْيَوْمِ نَدَاوَلَهَا بَيْنَ آلِ إِبْرَٰهٖمَ...﴾ [آل عمران]

ئیسلام و موسلمانانیش له‌ده‌ره‌وه‌ی ئه‌و یاسا که‌ونییه‌ نین، به‌لکو خوای گه‌وره وای داناهه کێ هه‌ول و کووشی زیاتر بکات ئه‌و ده‌بێته‌ خاوه‌نی.

ئاراسته‌ی هه‌شته‌م:

موسلمان ناتوانیت بلیت: من هه‌له‌ ناکهم و هه‌میشه‌ لاپه‌ره‌م سپییه، هه‌یچ گوناح و تاوانیک نه‌نجام ناده‌م، شتی وا نییه و هه‌رگیز روونادات. خوای په‌روه‌ردگار سروشتی مرو‌فی وا دروست کردووه تاوان ده‌کات، به‌لام باشتین مرو‌فه‌کان ئه‌وانه‌ن دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌له‌ ده‌که‌ن ته‌وبه‌ ده‌که‌ن و سوود له‌ ئه‌زموونی تاوانه‌که‌یان وه‌رده‌گرن و دووباره‌ی ناکه‌نه‌وه، خو ئه‌گه‌ر دووباره‌یش بوویه‌وه به‌هه‌مان پرۆسه‌ی تۆبه‌دا ده‌رواته‌وه، به‌په‌له‌ ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ لای په‌روه‌ردگار، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت:

﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾

[آل عمران]

واته: به‌په‌له‌ بن و پێشبرکێ بکه‌ن هه‌تا ده‌گه‌نه‌ لیخۆشبوونی په‌روه‌ردگارتان و به‌هه‌شتیک که‌ پانتاییه‌که‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وی گرتۆته‌وه و ئاماده‌ کراوه بۆ پارێزکاران. خوای په‌روه‌ردگار وه‌عد و په‌یمانی لیخۆشبوون به‌ موسلمانان ده‌دات.

﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحْشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ شَيْءٍ أَنْ يَقُولَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ غَنِيٌّ﴾ [آل عمران]

واته: ئەوانەش کە تاوان یاخود گوناچیک ئەنجام دەدەن یان ستم لەخۆیان دەکەن خوا دیتەوه یادیان ئەوسا داوای لێخۆشبوون دەکەن، جا جگە لە خوا کێ هەیه لە گوناخ خۆشییت، هەروەها لەسەر گوناخ و تاوانیان بەردەوام نابن.

هەروەها دەفەرموویت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَنِيمٌ﴾ [آل عمران]

واته: بێگومان ئەوانە ی پشیمان هەڵکرد (لە جەنگی ئوحد) لەکاتی بەیه کگە یشتنی هەردوو ئوردوو، ئەوانە تەنها شەیتان تووشی هەڵی کردن و لە خشتە ی بردن، بەهۆی هەندیک گوناخەوه کە ئەنجامیان داوو بەراستی خوا لێیان خۆشبوو، چونکە خوا لێخۆشبوو و ئارامگر و خۆراگر.

ئاراستە ی نوێەم:

مرۆف لەپوژی قیامەتدا لەسەر ئامانج لێرسینەوه ی لەگەڵدا ناکریت، بەلکو لەسەر کردار و کارەکانی کە ئەنجامی داوێ لێ دەپرسرێتەوه، خوای گەوره دەفەرموویت:

﴿لَا يَغْرَتُكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ مَتَّعَ قَلِيلًا ثُمَّ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ﴾ [آل عمران]

واته: (ئە ی ئیماندار) هەرگیز هیژ و دەسەلاتی ئەوانە ی بێباوەرن لە ولاتاندا تۆ لە خشتە نەبات، ئەمە هەمووی رابواردنێکی کەمە، لەوەودا شوێن و جێگە یان دۆزەخە کە ناخۆشترین جێگە و رێگە یە.

چونکە کافرو بێدین و موشریکەکان وا سەرکەوتن جەنگێک دوو جەنگ یان دە سأل تا سەد سأل، کۆتاییەکیان هەر دۆزەخە. کۆتایی سەرگەردانی و نەهامەتی بۆ ئەبەدی لە قیامەتدا بەو بەلایە ی خۆیاندا دەمێننەوه.

بەلام سەبارەت بە موسلمانان خوای گەوره دەفەرموویت:

﴿فَقَاتِلْهُمْ اِنَّهُمْ لَدُنِّيَا وَحُسْنُ ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ وَاللّٰهُ يَحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ﴾ [آل عمران]

واته: ئەوسا ئیتر خوا پاداشتی دونیای پێبه‌خشین (به‌سه‌رکه‌وتن و پایه‌داری) پاداشتی قیامه‌تیشی بۆ مسۆگەر کردن و خوا ئەو چاکه‌کارانه‌ی خوش ده‌وێت.

ئاراسته‌ی ده‌یه‌م:

ئاگاداریی موسلمان له‌ ته‌مه‌لی و دانیشتنی دوور و درێژ بۆ کارکردن، هیواش و گوێنه‌دان. مروّف ده‌بن هه‌میشه‌ له‌نیوان هیوا و ترسدا بیت، چۆن هه‌ره‌شه‌ هه‌یه‌ له‌سه‌ر تاوان و سه‌رپێچی، به‌هه‌مان شیوه‌ موژده‌ی پاداشت و پله‌و پایه‌ش هه‌یه‌، گوێپایه‌لی مه‌نه‌ه‌جی خوا و پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌میشه‌ سه‌رکه‌وتوت ده‌کات، پێچه‌وانه‌که‌ی سه‌رکه‌ردانییه‌. به‌م پێوه‌ره‌ پارسه‌نگه‌ کاری موسلمانان هه‌میشه‌ ئاسان ده‌بێت، له‌کاری پۆژانه‌ و ژيان و سیاسه‌ت...هتد.

به‌م شیوه‌یه‌ خوای گه‌وره‌ له‌ قورئاندا چاره‌سه‌ری ئەو شکسته‌ی بۆ کردن و ناوی نا به‌ موسیبه‌ت، سه‌رله‌نووی ده‌ستی گرته‌وه‌ بۆ هه‌ڵسانه‌وه‌، جێگه‌و مه‌کانه‌تیکی نوێی پێ به‌خشین و ئاماده‌یکردنه‌وه‌ بۆ سه‌رکه‌وتنیکی تر.

خۆ ئاماده کردن بۆ جهنگ، له پڕۆژای دووه می ئوحد جهنگی "حمراء الأسد"

له گه پانه وهی بۆ پڕۆژای دوای جهنگ پیغه مبهری خوا ﷺ بریاری ده رکرد بۆ ده رچوون به دوای سوپای قوره ییش، له ناوچهی (حمراء الأسد) نزیکه ی هه شت میل له شاری مه دینه وه دووره، پیغه مبهری خوا ﷺ زانی قوره ییش (۳۰) میل دوور که وتوونه ته وه، له گه ل ئه وه موو ئازار و بریندارییه ی پیغه مبهری خوا ﷺ له پڕۆژای دووه مدا، سوپاکه ی ئاماده کرد پهرتی کرده وه هه یج که سی دیکه جگه له وه (۷۰۰) که سه ی له سه ره تای جهنگی ئوحد له گه لیاندا بوون به سوپاکه وه بلیکنرین، ته نها ئه وانه ی دوینی به شدار بوون ئه وانه ده رده چن بۆ جهنگ.

ئه مه ش بریاریکی زۆر هه کیمانه و وردیینه بوو، بۆ ئه وه ی جاریکی دیکه متمان به بۆ سه ربازه کانی دروست بکاته وه، بۆ ئه وه ی پێیان بلی: من متمانم پێتانه، ئه گه رچی هه له ییش پروویدا، متمانم به توانا و هه یزی جهنگیان هه یه، ئه وه ی دوینی پروویدا درزیکی بچوو ک بوو له پیاوانی گه وره پرووده دات، له پرووبه پروو بوونه وه ی داهاتوودا ده توانن کۆنترۆلی جهنگه که بکه نه وه، وانه یه ک بده نه موشریکه کان که هه رگیز بیریان نه چه یته وه.

خوای په روهر دگار ده فهرمو ویت:

﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ۖ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّ لَهُمْ سُوءٌ وَأَتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾ [آل عمران]

واته: ئه وانه ی که خه لکی باوه پلاواز پێیان ده لێن: به پراستی خه لکی پیاوهر و خوانه ناس خو یان بۆ ئیوه کۆکردۆته وه، خو یان بۆ ئیوه مه لاس داوه لێیان بترسن (خۆتان تووشی به لا مه که ن) به لام ئه وان (واته ئیمانداران به و پرووپا گه نده یه) باوه پریان زیاتر دامه زرا و وتیان: خو امان به سه که یارمه تیده ر و یاریده ده ریکی چاکه. ئه و سا ئیتر مو سلمانان گه پانه وه هاوړی له گه ل فەزل و ناز و نيعمه تی خوا ییدا هه یج ناخۆشیه کیشیان بۆ پێش نه هات، چونکه شوینی په زامه ندی خوا که وتبوون و (هه ر ئه وه شیان مه به ست بوو) خوای گه وره ش هه ر خو ی خاوه ن فەزل و ریزیکی زۆر گه وره یه.

ئەبو سوفیان بیری لەوێ کردەوێ بگەرێتەوێ بۆ شاری مەدینە و داگیری بکات، موسلمانان دەرێکاتە دەرەوێ، چونکە پێغەمبەری خوا ﷺ زیندووێ و ئەبو بکر و عومەر هەردووکیان لە ژياندان، نەیان توانیوێ یەک دیل لە موسلمانان بگرن، وا خێرا گەراونەتەوێ بۆ مەککە بگرە هەرچی توانایان بوو بە کاریان هێناون، هیچ ئامانجێکی ستراتیژیان نەپێکاوێ.

هەربۆیە خێرا سوپاکە ی رێکخستەوێ، پێغەمبەری خوا ﷺ دەیزانی لە ئیستادا سوپاکە ی زۆر ماندو و لاوازی، بەلام پلانیکی زۆر نایابی بە کارهێنا لەخاکی حەمرە ئەلئەسەد دا، کە گەیشته ئەوێ پیاویکی نارد بەناوی (مەعبەدی کوری ئەبو مەعبەد) تا هەرپەشە و چاوترسینی قورەیش بکات، پویش و گەیشته نێو سوپای قورەیش ئەبو سوفیان بانگی کرد، لەگەڵ یەکترا کەوتنە قەسە و گفتوگو، ئەبو سوفیان وتی: بزانی چیت پێیە ئەو مەعبەد؟

مەعبەد وتی: موخەممەد لەگەڵ هاوێلەکانی دەرچوونە و بەدواتانەوێ، شتی وام نەدیوێ لە توورەیی خەریکە لەداخی ئێوێدا دەسووتین، چاویان ئاگری لێ دەبێتەوێ ژمارەیان یە کجارجۆر.

ئەبو سوفیان: ئەو مالوێران ئەوێ چی دەئیت؟ (زۆر ترسا) وا خۆم ئامادەکرد بگەرێمەوێ سەریان و هەموویان لەناو ببەم.

مەعبەد وتی: سوێند بەخوا من وای بەباش دەزانم کاری وا نەکەیت بەپەلە بگەرێتەوێ تا ئەوانیش هێمن ببەوێ کە جێ پێی وڵاخەکانتان ببینن گەراونەتەوێ، ئێر ئەبو سوفیان زۆر ترسا و بەپەلە گەرایەوێ بۆ شاری مەککە، خوای پەرەردگار راستی فەرمووێ:

﴿وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلُمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلُمُونَ كَمَا تَأْلُمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ [النساء]

لەبەرانبەر (لەشکری پێیاوێرانیوێ کە شەرتان پێ دەفرۆشن یان بەرپەستی لەرێگە ی بانگەوازی خوا) سستی و کەمتەرخەمی مەکەن و بکەوێ دوايان چونکە ئەگەر ئێوێ تیش و ئازار و ماندووییەتان بۆ پێش بێت بۆ ئەوانیش هەر پێش دێت، بەلام ئەوێ ئێوێ بەتەمان لەلایەن خواوێ دەستان بکەوێت ئەوان بەتەمای نین، خوا هەمیشە و بەردەوام زانا و بەتوانایە.

پێغەمبەری خوا ﷺ وەکو پێشە ی سوپای سەرکەوتوو سێ پوژ لە ناوچە ی (حەمرە الأسد) مایەوێ، چاوەروانی سوپای قورەیشی دەکرد، ئیستا ئەو لە جێگە ی سەرکەوتن دایە و چاوەروانی دوژمن دەکات، پاشان ئەبو سوفیان لە گەراونەوێدا بۆ شاری مەککە کاروانێکی (عەبدولقەیسی) پێگەیشته بەرەو شاری مەدینە دەرپویشته، ئەبو سوفیان وتی: وا

به موحه ممه د بلی: خو مان ئاماده کردوو جاریکی دیکه بیینه وه سهریان، تا خو ی و هاوه لانی له ناو بهین.

پاشان کاروانه که له ئه بو سوفیان رت بوو راستی نه کردو گه رایه وه بو شاری مه ککه، سواره کانی عه بدولقه یس گه یشتنه لای پیغه مبه ری خوا ﷺ ئه وه ی ئه بو سوفیان وتی گه یاندیان به پیغه مبه ر ﷺ ئه وانیش هه موو وتیان: خوی گه وره ئایه تی دابه زاند:

﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ الَّذِينَ قَالُوا لَكُمْ إِنَّا نَاسٌ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ۝ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ إِلَىٰ ديارِهِمْ فَأَمَّا دَاوُودُ فَتَوَلَّىٰ زُلَيْكَةَ الْمَلَائِكَةِ وَهُوَ فِي الْفَلَكِ الْمَعْلِيِّ فَأَسْكَنَتْهُ فِيهَا رَبُّهُ بِمَقَرٍّ يُدْعَىٰ بِهٖ ۝ وَأَمَّا يُسُفُّ بْنُ حَزْرَةَ فَلَمَّا تَوَلَّىٰ زُلَيْكَةَ الْمَلَائِكَةِ وَهُوَ فِي الْفَلَكِ الْمَعْلِيِّ فَأَسْكَنَتْهُ فِيهَا رَبُّهُ بِمَقَرٍّ يُدْعَىٰ بِهٖ ۝ وَأَمَّا يُسُفُّ بْنُ حَزْرَةَ فَلَمَّا تَوَلَّىٰ زُلَيْكَةَ الْمَلَائِكَةِ وَهُوَ فِي الْفَلَكِ الْمَعْلِيِّ فَأَسْكَنَتْهُ فِيهَا رَبُّهُ بِمَقَرٍّ يُدْعَىٰ بِهٖ ۝﴾ [آل عمران]

واته: ئه وانیه ی به ده م بانگه وازی خوا و پیغه مبه ره وه چوون دوی ئه وه ی تووشی ناخوشی و ئیش و زام بوون، بو ئه وانیه یان که چاکه یان کرد و پارێزکار بوون پاداشتی زور گه وره و بیسنوو ئاماده یه، ئه وانیه ی که خه لکی باوه ر لاواز پێیان ده لێن: به راستی خه لکی بیباوه ر و خوانه ناس خو یان بو ئیوه کو کردۆته وه، خو یان بو ئیوه مه لاس داوه لێیان بترسن (خو تان تووشی به لا مه که ن) به لام ئه وان (واته ئیمانداران به و پرپواگهنده یه) باوه ریان زیاتر دامه زراوه وتیان: خو اما ن به سه که یارمه تیده ر و یاریده ده ریکی چاکه. ئه وسا ئیتر موسلمانان گه رانه وه هاوپی له گه ل فه زل و ناز و نیعمه تی خوا ییدا، هیچ ناخوشیه کیشیان بو پیش نه هات، چونکه شوینی په زامه ندی خوا که وتبوون و (هه ر ئه وه شیان مه به ست بوو) خوی گه وره یش هه ر خوی خاوه ن فه زل و ریزیکی زور گه وره یه، ئه وه به راستی ته نها شه ی تانه یاوه ره کانی خوی ده ترسینیت، ئیوه ی ئیماندار لێیان مه ترسن، به لکو هه ر له من بترسن ئه گه ر ئیماندارن.

به م شیوه یه موسلمانان به بوچوونی شکسته وه به ره و شکوی ته واو رو یشتنه وه، به سه ره ربه رزیه وه رو لی جه نگاوه ریان بو گه راوه، له باری ده روونی روخوا وه بو باری ده روونی پر سه روهری، گه رانه وه بو دوخی قاره مان و سوارچاکانی خو یان. راسته موسیبه ت بوو، به لام خیرا چاره سه ریان کرد، به مه نه هجی په بان خوی موته عال که هیچ خێج و خواریه کی تیدا نییه.

﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ [فصلت]

واته: هيچ ناحه قى و نادروستى و ناته وانبيه ك پرووى تيناكات له هيچ كاتيكدا، په وانه كراوى زاتيكه كه خاوه نى حيكمه ت و داناييه شايه نى سوپاس و ستايشه.

هیژی ترسناکی دژی موسلمانان

ماکوان: له دواي گه پانه وهی موسلمانان له ناوچهی چه مراء نه سه د، نه بو سوفیان په یامی بو موسلمانان نارد، که له سالی ثابینه دا له دولی به دردا جهنگ ده که ین، له مانگی شه والی سالی (۴) ی کوچی، نه بو سوفیان نه و کاته ی ده ستیشان کرد، موسلمانان و موشریکه کان رازی بوون.

به لام له راستیدا موسیبه تی ئوحد هه ندی کاریگه ری خراپی به دواي خویدا هیئا، هه ندیک له هۆز و عه شیرته کانی عه ره ب ده سترژی زوریان کرده سهر موسلمانان، گومانی تیدا نییه ئوحد سومعه ی موسلمانانی که مکردبوو، ناره چه تترین و ناخوشتین قوناغی ژیا نی پیغه مبه ری خوا ﷺ نه و سئ ساله یه که به دواي یه کدا دین هه موو عه ره ب دژیان کو ده بنه وه، نه گه رچی له دواي جهنگی به در پیغه مبه ری خوا ﷺ و ده وله ته که ی توانای زوریان هه بوو به سهر نیوه دوورگی عه ره بیدا، نه گه رچی زورینه شی ههر موشریک بوون به لام گوپرایه ل بوون بو ده وله تی ئیسلامی له شاری مه دینه، نه نجامی جهنگی به در کاریگه ری له سهریان دانا بوو، موسلمانان له روی دینی و سهر بازیه وه سهر که وتوو بوون.

به لام دواي جهنگی ئوحد و نه و پرووداوانه ی پرویدا قوره ییش تا پاده یه ک سومعه ی بو گه راوه، له به رانه ردا جورته ت و ده مدیری و ده سترژی بو دوژمنه کانی موسلمانان دروست بوو که هیژ بکه نه سهر موسلمانان به چه ک پاشان له رویی راگه یاننده وه.

که ده لئین: راگه یانندن واته: هه وال و باسی قوره ییش و موسلمانان و کاریگه ری شاعیرانی سهرده م، هیئان و بردنی هه وال له لایه ن پوسته چییه کانی نه و سهرده مه، نه مه ش نه نجامه که ی به کوشتن و له ناوچوونی زوریک له هاوه لان کو تایی دیت، که خوینی پاکیان له پیناوی نه و دینه دا به خشیوه، خه لکی فرتوفیل و پیلانی دوزه خییان له دژدا ده گیرن، نه وانیش ئامانجیان خو شنوودی و کامه رانی و به هه شت بوو بو خه لکی به گشتی.

نه نجامی نه و جورته ته ی هۆزه کان بۆیان دروست بوو له سهر هاوه لان زور ترسناک بوو، سهره تا با ته ماشیه کی ره وشه که بکه ین دواي ئوحد، دوژمنانی ئوممه تی ئیسلامی پیکهاتوو له چوار هیژی سهره کی. به لام پیش نه وه ی باسی نه و چوار هیژه بکه م نومیر له لام نه ماوه نازانم له کوپیه و چی به سهر هاتوو، چوو بو کو؟ پرووداوه کانیش من به شه و به پروژ له ناویدا ده ژیم نامه ویت جیی بهیلم، ده مه ویت وه ک خو ی به جوانی پرووداوه کان پروومال بکه م. که واته: نومیر ههر ده دۆزمه وه گرنگه بۆمن شوین پرووداوه کان بکه وم، ده گه پیمه وه بو ناو ره وشه که نه و چوار هیژه بریتی بوون له:

هیزی یه‌که‌م: قوره‌یش و عهره‌به هاویه‌یمان‌ه‌کانی

قوره‌یش تا پاده‌یه‌ک ه‌یور بوویه‌وه به سه‌رکه‌وتنیکی کاتی له ئوحوود دا، به‌لام خوی بۆ موسلمانان مه‌لاس داوه و له پیلان و کیشه ده‌گه‌ریت بۆ موسلمانان، موسلمانانیش به‌برده‌وام هه‌موو ناوچه‌ی بازراگی شام له‌برده‌ستیاندايه، قوره‌یش ناتوانیت هه‌نگاو هه‌لبه‌یتته‌وه، بازراگی قوره‌یش له‌ژێر هه‌ره‌شه‌ی موسلماناندايه، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زیندوووه و سه‌رکردایه‌تی ده‌وله‌ته‌که‌ی ده‌کات، وه‌زیره‌کانی ئه‌بو‌به‌کر و عومه‌ر زیندوون، ئیداره‌ی ده‌وله‌ت به‌پێوه ده‌به‌ن له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان ﷺ.

هه‌رکات بیان‌ه‌وێ ده‌توانن هه‌لبه‌کوتنه سه‌ر نیوه‌دوو‌رگه‌ی عهره‌ب، به‌لام قوره‌یش ئارام بوویه‌وه له‌و ماوه‌یه، وه‌لێ دژی موسلمانان له‌سه‌ر ناگر ده‌کولان.

هیزی دووهم: دوو‌رووه‌کان

ئهمانه له‌ناوه‌وه‌ی شاری مه‌دینه‌دا بوون، ترسناکترین دوژمنی موسلمانان بوون، له‌دوای شکستی ئوحوود ده‌نگیان به‌رز کرده‌وه، زۆربه‌یان کوفری ئاشکرایان ده‌کرد، به‌ ئاشکرا دژی موسلمانان بوون، ئه‌وه‌شمان له‌بیر نه‌چیت عه‌بدو‌ل‌لای کوری ئوبه‌ی کوری سه‌لوول یه‌ک له‌سه‌ر سێ سوپاکه‌ی گه‌رانده‌وه بۆ شاری مه‌که‌که له‌ جه‌نگی ئوحوود دا. ئهمانه‌ درک و دالێ به‌پشتی موسلمانانه‌وه نووساون له‌نیو ده‌وله‌ته‌که‌دا ده‌ژین.

هیزی سێهه‌م: یه‌هوود

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زۆر به‌ ئاگایانه‌ مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ یه‌هوود دا ده‌کات، چونکه زۆر باش له‌ سروشتی یه‌هوود شاره‌زا بوو، ئه‌گه‌ر له‌ به‌نوو قه‌ینوقاع رزگاری بوو، به‌لام یه‌شتا دوو هۆزی گه‌وره‌ی یه‌هوود له‌شاری مه‌دینه‌دا ماون، به‌نو نه‌زیر و به‌نو قوره‌یزه. یه‌هوود به‌ غه‌در و خیانه‌ته‌وه ناسراون، ئه‌وه‌شمان له‌بیرت نه‌چیت به‌شیک له‌ هوکاره‌کانی جه‌نگی ئوحوود که‌عبی کوری ئه‌شه‌رف بوو هانی دان بۆ جه‌نگ، خوی له‌ هۆزی به‌نو نه‌زیر بوو.

هیژی چواره م: ئه عرابی ناوچه که به گشتی

هۆزه ده شته کییه کان به چواره وری شاری مه دینه دا زۆر بوون، ئه وانیش ده ستیان کرد به
فیل و خراپه کاری، دژی موسلمانان دواي جهنگی ئو خود.

چونکه ژيانی ده شته کییه کان له سه ر دزی و چه ته یی و پڙگری بوو، پڙغه مبه ری خوا
ﷺ له شاری مه ککه دا پڙگری له کاره قیزه ونه کانیان ده کات، گومانی تیدا نییه
ئه وانیش له گه راندان بۆ پروو خاندنی ئه و ده و له ته.

چوار پیلانی ترسناک

موسلمانان له دواى نه هامه تى ئو خود تووشى قهيرانى زور هاتن، خهريك بوو نهو بينا و ديواره پولاينهى پيغه مبهري خوا ﷺ دروستى كردبوو بيروختن.

﴿...وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ...﴾ [آل عمران]

واته: ده ستاوده سترکردنى ده سلات سوننه تىكى كه ونى خواى گه وره يه.

نهو قهيران و پيلان و فيلانه چى بوون تووشى موسلمانان بوونه وه، دووانيان موسلمانان زور سرکه وتووانه لى ده رچوون، به لام دوانى تريان زيانى زورى له موسلماناندا، له دواى جهنگى ئو خود له ماوهى مانگيکدا هه شتا هاوهل شه هيد کران.

پیلانی يه که م:

بانگه شهى هوژى نه سه د بوو بو جهنگ کردن دژى موسلمانان، سه رکرايه تى نهو بانگه وازه که سيک ده يکرد به ناوى (توله يچهى کورى خوه يلىدى نه سه دى) سوپايه کى زورى کوکرده وه، تا جهنگ دژى موسلمانان بکه ن.

پيغه مبهري خوا ﷺ سوپايه کى دژيان ناماده کرد، به سه رکرايه تى نهو سه له مه، نهو پيلانهى داينر شتبوو بو نهو سوپايه توانيان سرکه وتووبن به سه ريانداو توانى نهو سوپايه بلاوه پيکات کوکرده وهى سوپاي به نى نه سه د، سه رى نه گرت و فه شه لى هيتا، نه مه ش له سالى چوارى کوچيد ابوو.

پیلانی دووهم:

کوکرده وهى سوپاي (هوژى هوزهيل)، به سه رکرايه تى که سيکى جهنگزان به ناوى (خاليدى کورى سوفيانى هوزهيل)، هوژو عه شيرت و تيره کانى هوزهيل زور بوون، سوپايان بو سه ر موسلمانان کوکرده وه، خاليدى کورى سوفيان يه کيک بوو له سوارچاک و نازاکانى عه ره ب، پيغه مبهري خوا ﷺ هاوهل به ريزى (عه بدوللاى کورى ئونه يس) بو کوشتن و ئيغتال کردنى راسپارد.

عه بدوللا خوى ده گيرته وه و ده لى: پيغه مبهري خوا ﷺ ناردى به شوينمدا بو نه وهى نهو پياوه بکوژم، فهرمووى: هه والم پى گه يشتووه که (خاليدى کورى سوفيانى کورى

ئوبه یح)ی هوزه لی خه لک بۆ جهنگ له دژمان کۆده کاته وه، ئه و له جیگه یه کدا به ناوی عوره نه-یه برۆ بیکوژه، له ناوی بیه بۆ ئه وهی ئه و کاره ی سه رنه گریت.

عه بدوللا وتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم هه ندی نیشانه یم بۆ باس بکه بتوانم بیناسمه وه، پیغه مبه ر صلى الله عليه وعلى آله وسلم فهرمووی: که بینیت شیوه ی (پستی له خاکی بیتاوه ده چیت، هه مووی قلیشاوه) وه له رز ده تگریت (له شت ده له رزیت) عه بدوللا ده لئ: ده رچووم شمشیره کهم تیزکرد تا گه یستمه ناوچه ی عوره نه، له گه ل کۆمه لیکدا له جیگه یه ک مالیان دروست کردبوو بۆ ئافره ته کانی له گه لیدا بوون، پاشان ده لئ: کاتی نوژی عه سر بوو که چوومه ئه و جیگه یه بینیم ئه و وه سفه بوو که پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم بۆی باسکردبووم، (ده موچاوی قلیشاوو)، نزیکه که و تمه وه به لام له وه ترسام بکه ومه گفتوگو له گه لیدا نوژه کهم بفه وتیت، له کاتی قسه کردمان نوژه کهم له ده ست ده رچیت، بۆیه نوژم دابه ست، به ده م ریگه وه سوچه و رکووعم به سه ر ده برد، نوژی عه سرم کرد.

(ئهم شیوه نوژه ناوی نوژی (الطالب المطلوب) به و شیوه ی که عه بدوللا کوری ئونه یس کردی، پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم دانی پێدا نا که کاریکی چاکی کردوه)

ده لئ: دوا ی ئه وه ی له نوژه کهم ته واو بووم چوومه لای وتی: تۆ کیت؟ وتم یه کیک له پیاوه کانی عه ره ب، گوپیستی ئه وه بووم که پیاویک خه ریکی کۆکردنه وه ی سوپایه منیش بۆ ئه وه هاتووم؟

ئه ویش واته: خالیدی کوری سوفیان وتی: به لئ من ئه و که سه م و خه ریکی ئه و کاره م.

عه بدوللا ده لئ: ماوه یه ک له گه لیدا رویشتم، تا بردمه جیگه یه ک دهستم لێ گیر بوو، خوا ی گه وره بۆی ئاسان کردم و شمشیرم لێی ده رهینا و کوشتم، لاشه که یم جیهیشت و گه رامه وه لای پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم دوا ی هه ژده رۆژ، که پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم بینیمی فهرمووی: (ده موچاوی سه رکه وتنی پتوه دیاره)، منیش وتم: ئه ی پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم کوشتم، پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم فهرمووی: راست ده که یت.

پاشان پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم هه لسا منی له گه ل خۆیدا برد، چووه مالی خۆی و گۆچانیکی بۆ هینام، فهرمووی: ئه وه بگره با له لات بمیته وه. عه بدوللا ده لئ: به گۆچانه که مه وه چوومه وه، هه موو خه لک پرسیاریان ده کرد ئه و گۆچانه چییه؟ منیش ده مگوت: پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم پێداوم فهرمانی پیکردووم له گه ل خۆمدا هه لیبگرم، وتیان: ئه ی بۆ ناچی له پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم بپرسیت ئه و گۆچانه ی بۆچی پێداوی؟ ده لئ: چوومه خزمه ت پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم عه رزم کرد ئه و گۆچانه ت بۆچی پێداوم؟

پیغمبره خوا ﷺ فہرمووی: ئه وه به لگه و نیشانه به که له نیتوانی من و تودا بۆ قیامهت، بۆ ئه وهی کاتیک لپرسینه وهت له گه ل کرا خاوه نی ئه و نیشانه بیت، عه بدوللای کوری ئونه یس ده ل: هه میشه له گه ل شمشیره که مدا هه لمده گرت، تا ئه و رۆژه ی وه فاتی کرد و له گه لیدا خستیانه نیتو کفن و گوړه که یه وه. موسلمانان زۆر به باشی له و دوو قهیرانه دا ده رچوون، به لام دوو قهیرانه که ی تر زۆر خه مناک بوو.

پیلانی سییه م:

ئهم پرووداوه له مانگی سه فه ری سالی (٤) ی کوچی پروویدا، له دوا ی کوشتنی هوزه یل، مه به ستم خالیدی کوری سوفیانی هوزه یلیه، تیره که ی که له به نی لحيان-ه چوون بۆلای دوو هۆزی تر، به ناوی (عه زه ل و قاره) داوا له پیغمبره خوا ﷺ بکه ن چه ند که سیکیان بۆ بنیتریت تا فیتری دینداریان بکات، وتیان: ئه ی پیغمبره خوا ﷺ بکه ن کۆمه لیک له هاوه لانت بنیره تاکو قورئان و ئه حکامی شه رعیمان فیر بکه ن.

پیغمبره خوا ﷺ ده هاوه لی بۆ هه لباردن له شاره زاکانی دین و شه ریعه ت و قورئان (عاسمی کوری سابت) ی کرده ئه میری ده هاوه له که، به لام له پشتی ئه مه وه پیلان هه بوو بۆ فروشتنی هه ر ده هاوه له که به قوره یش، ئهم هاوه لانه گه یشتنه نزیک ی هۆزه که له جیگه یه ک پیتی ده وتری: (الرجیع) هۆزی هوزه یل له ویدا بۆیان دانیشتبوون، بۆ جه نگ و کوشتن و ئه سیر کردنیان، هه موو چوارده وریان به شمشیر گیرا، بۆ ئه وه ی جه نگیان له گه ل بکه ن، به لام به ئاشکرا وتیان: ئیمه نامانه ویت بتانکوژین، به لام به قوره یشتان ده فروشین و له به رانه ردا پاره وه رده گرین، به راشکاوانه ئامانجی خو یان وت، چونکه قوره یش وتوویه تی: هه رکه س له هاوه لانی موحه ممه دمان بۆ به نیتیت ئیمه ده یانکوژین له به رانه ر کوژراوه کا ئمان له به درو ئو حود، بۆ ئه وه ی یاری به لاشه یان بکه ین و لاشه یان بشیوینین.

عاسمی کوری سابت قبوولی نه کرد وتی: هیچ عه ه دو په یمانیک له گه ل موشریک نابه ستم، ده ستی کرد به جه ننگردن هه تاکو شه هید بوو له گه ل شه ش هاوه لی تر له ویدا شه هید بوون، به لام سێ دانیه یان به دیل گیران (زه یدی کوری ده سنه، خو به یی کوری عه دی و عه بدوللای کوری تارق) ئهم سێ هاوه له به ره و شاری مه که که بران له نزیک ناوچه ی زه هران (ظه ران) عه بدوللای کوری تاریق، ده ستی خو ی راپرسکاند و ده ستی دایه شمشیریک و جه نگی کرد، هه موو لپی کۆبوونه وه هه ر له ویدا به به رد شه هیدیان کرد و گوړه که ی له (زه هران) ه.

هه ردوو هاوه له که ی تر بردیان بۆ شاری مه که که و له وی له بازاری مه که دا فروشان به (به نوو حارس بن عامر بن نه وفل) کوشتیانه وه له جیاتی باوکی حه لیفه که ی که برای خو ی بوو

له دایکه وه. پاشان زهید فروشرايه سه فوانی کوری ئومه یه بو ئه وهی له بری باوکیدا بیکوژته وه، ههردووکیان له مانگی زولقیعه دا فروشان که مانگی که له مانگه هه پامکراوه کان، ههردووکیان زیندانی کران تا مانگی موچه پهم تهواو بوو، خوبه یب له مالتیکدا زیندانی کرابوو، ئافره تی ماله که گوپی له دهنگی ده بوو خوبه یب قورئانی ده خویند و ده گریا، ئافره ته که ناوی (ماریه) بوو خزمه تکاری حیجر بوو، جاریک هاته لای وتی: چیت دهوی بۆت بکه م؟

خوبه یب له وه لأمدا وتی: هیچ جوړه شهرباب و مه یه ک ناخۆمه وه ته نها ئاوی سازگارم بده ری پاشان خواردنی قومارم بو مه هیته، ئاگادارم بکه وه له و کاته ی ده یانه وی بیکوژن. ئافره ته که ئاگاداری کرده وه که ی ده یکوژن، هیچ ترسیکی نه بوو ته نها وتی: پیکم بده ن دوو رکات نوژ بکه م، وازیان لی هیئا و به په له دوو رکات نوژی کرد وتی: ئه گهر له بهر ئه وه نه بوايه ده یانوت: ده ترسیت نوژه که م دوو و دریژ ده کرده وه، پاشان به داریکه وه به ستیانه وه و له خاچیان دا، لییان پرسى: چه زت ده کرد موچه ممه د له جیکه ی تۆ بووايه، له وه لأمدا وتی: سویند به خوا حه زنا که م درکیک بچیت به قاچی موباره کیدا، (ئه بو سروعه کوری حارس کوری عامر) کوشتی و به شه هیدی گه رایه وه لای پهروه ردگاری.

ئه وهی سه رنجی منی راکیشاوه خۆشه ویستی بیۆینه ی هاوه لانه بو پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ که له سیداره دراوه بو کوشتن، له گه ل ئه وه شدا حه زنا کات پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ درکیک بچیت به قاچیدا له ماله که ی خۆیدا.

به هه مان شیوه له کاتی شه هیدکردنی زهیدی کوری ده سنه دا پرسیاریان لی کرد چه زت ده کرد پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ له شوینی تۆ بووايه، ئه ویش هه مان وه لآمی دایه وه. ئه بو سوفیان وتی: که سم نه دیوه به وینه ی هاوه لانی موچه ممه د خۆشیان بوویت، ئه و که سه ی زهیدی کوشت ناوی (نیستاس) بوو.

کاتیک ئه میره که یان له په جیع شه هید بوو، واته: (عاسمی کوری سابت) که سیک شه هیدی کرد ناوی هوزه یل بوو، ئه و کات ده یویست سه ری عاسم بپریت و بیات بو لای ئافره تیک به ناوی (سه لافه ی کچی سه عدی کوری شه هید)، ئه و ئافره ته نه زری کردبوو هه رکه سیک که لله سه ری عاسمی بو بیتیت پاره ی ده دات، ده یویست له که لله سه ری عاسم دا شهرباب و عاره ق بخواته وه، چونکه کوره که ی له جهنگی ئوحد دا به دهستی عاسم کوژرا بوو.

هوزه یل هه رچی هه ولیدا بو سه ربپینی عاسم نه یتوانی، کۆمه لیک زه رده واله ی لی پهیدا بوو ناچار وازی هیئاو وتی: دواپی ده گه ریمه وه سه ری، له دووره وه دانیش تا زه رده واله کان برۆن، ده لی: له پر هه وریک دامینی شوړکرد که چوومه جیگا که لاشه ی عاسم نه ما بوو!

له‌دوايیدا بۆ عومهری کوری خه‌تابیان گێرايه‌وه، ئه‌ویش فه‌رمووی: عاسم نه‌زری کردبوو هه‌تا له‌ژياندايه ده‌ستی به‌ر موشریکه‌کان نه‌که‌وێت، له‌ژيانیدا خۆی نه‌زهره‌کی برده سه‌ر له‌دوای مردنیشی خوای گه‌وره لاشه‌که‌ی پاراست و هه‌یج موشریکیک نه‌یتوانی یاری به‌لاشه‌ی بکات، مه‌لائیکه‌ت لاشه‌که‌یان برد. ئه‌وه‌ی باسم کرد پووداوی په‌جیع بوو که ده‌هاوه‌ل تیییدا بوونه قوربانی.

پیلانی چواره‌م:

تراژیدیایه‌کی بی‌ئینه‌یه کاره‌ساتی بیرى مه‌عونه، له‌مانگی سه‌فه‌ری سالی (٤)ی کۆچی، پیاویک به‌ناوی (ئهبو به‌رائی کوری عامری کوری مالیک) له‌ هۆزی عامر که هۆزیکی زۆر گه‌وره‌ن، ئه‌و پیاوه پیاویکی زمان لووس و دوو‌پوو خۆبه‌ره پیش بوو، چهند دیارییه‌کی بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هینا، پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ بانگه‌وازی کرد بۆ ئیسلام، موسلمان نه‌بوو داوای کاتی کرد، به‌لام به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وت: ئه‌ی موحه‌ممهد ﷺ ئه‌گه‌ر کۆمه‌لیک له‌ هاوه‌لانت بنێری بۆ ئێو هۆز و عه‌شیره‌ته‌که‌مان بانگه‌وازان بکه‌ن، هیوادارم وه‌لامیان بده‌نه‌وه. پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: ده‌ترسم شتیکیان لێ بکه‌ن، ئه‌بو به‌را وتی: من له‌خۆمیان ده‌گرم و ناهێلم که‌س زه‌فه‌ریان پێ ببات.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ رازی بوو (٧٠) هاوه‌لی شاره‌زا له‌ قورئان و شه‌ریعه‌ت و ئه‌حکام که‌ شه‌و و پۆژ خه‌ریکی خۆپنده‌وه‌ی زانستی ئیسلامی بوون به‌ ئه‌میرایه‌تی هاوه‌لی به‌پێژ: (مونزیری کوری عه‌مر و خه‌زهره‌جی) له‌ناویاندا هاوه‌لانی به‌پێژی وه‌کو: (حه‌رامی کوری میلحان) و (عامری کوری فه‌هیره‌)ی تێدا‌بوو، گه‌یشته‌ ئێو خاکی به‌نی عامر له‌لای بیریکی ئاو لایاندا، هه‌رامی کوری میلحانی نارد بۆ لای هۆزی به‌نی عامر که‌ ناوی سه‌روک هۆزه‌که‌ عامری کوری توفه‌یل بوو، ئه‌وان لای بیرى مه‌عونه چاوه‌ڕێیان کرد که‌ برا‌زای (ئهبو به‌رائی کوری عامری کوری مالیک) بوو، به‌لام عامری کوری توفه‌یل زۆر درنده‌و خراپه‌کار بوو، له‌دواوه‌ که‌سیکی دانا که‌ هه‌رام نامه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دایه، پمێکیان کرد به‌سکید و غه‌دریان لێ کرد و کوشتیان، به‌لام هه‌رام پیش گیان ده‌رچوونی خۆینه‌که‌ی دا له‌ ده‌موچاوی وتی: (سوێند به‌خوای که‌عه‌به‌ سه‌رکه‌وتم)، دوو‌جار دووباره‌ی کرده‌وه هه‌تا گیانی ده‌رچوو، ئه‌و که‌سه‌ی کوشتی ناوی (جه‌باری کوری سه‌لما) بوو، وتی: سه‌رکه‌وتنی چی من کوشتم!

پاشان جه‌بار زۆر له‌لای سه‌یر بوو هه‌ر په‌رسیاری له‌ قسه‌که‌ی میلحان ده‌کرد، بۆ وای وتووه‌! تا پێیان راگه‌یاند موسلمانان که‌ له‌پێناوی خوا‌دا ده‌مرن شه‌هید ده‌بن. ئه‌ویش گه‌یشته‌ به‌

پله ی سهرکه و تن، پاشان هوکاري پوښبيري ميلحان و وته که ی، وای ليکړد پرواته شاري مهدينه و موسلمان ببيت، هوکاري ئيسلام بوونی غه دره که ی بوو.

هوکاري چی بوو عامري کوري توفهیل بهم شيويه بهر خوردي له گهل نيردراوه که ی پيغهمبر کرد؟ هوکاره که ی ده گپ ته وه بو شاري مهککه، کاتيک پيغهمبري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ داوای دالده دانی له هوژه کانی عهر ب ده کرد، له نتيواندا داوای له بهنی عامر کرد، که عامري کوري توفهیل سه روک هوزيان بوو.

به پيغهمبري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ی وت: من له هه موو عهر ب دالده ت ده دم، به لام سی مهرجم هه یه:

یه که م: هه موو خه لکی ده شته کان بو تو.

دووهم: هه موو خه لکی گرد و شاخييه کان بو من.

سيه م: یان له دواي تو من خه ليفه ت بم، ياخود به غه ته فان جهنگت له گهل ده که م، بيگومان نهو سهرده مه پيغهمبري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه موو مهرجه کانی رت کرده وه، چونکه مهرجي جاهيلي بوون، نه ویش ههر نهو داخه له دلیدا بوو، بويه ههر نامه که ی پيغهمبري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه خوینده وه، خه لکی بهنی عامر و بهنی سوله يمي کوکرده وه، چوونه سهریان و هه موو یانیاں شهید کرد. ته نها هاوه ليک له ناویاندا ده رچوو، به ناوی (که عبي کوري زهید) نه ویش بريندار بوو، جتيان هيشت وایانزانی مردووه، پاشان دوو که سیان دوور که وتبوونه وه له حه فتا که سه که که بينیان بالنده ی گوشتخور به سهر لاشه کاندا کوپوونه ته وه نه وایش به په له گه رانه وه، یه کيک له وانه مونزیری کوري عوفيه بوو، جهنگی له گه لیاندا کرد تا نه ویش شهید بوو، که سی دووه م: (عه مری کوري ئوممه ييه) بوو به دیل گیرا، عامري کوري توفهیل له گهل خویدا بردی، که گه يشته وه لای بهنی عامر دایکی نه زری کردبوو بهنده یه ک نازاد بکات، ئیتر عه مری کوري ئوممه ييه له ريگه دا به ره و شاري مهدينه دوو که سی له هوژی بهنی کیلاب ههر له تیره ی بهنی عامر، هه ردووکیانی کوشت له حه قی هاوړپه کانی، به لام نه یزانی که عه هدیان له لای پيغهمبري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وه رگرتووه، که رووداوه که ی بو پيغهمبري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ گپرايه وه، پيغهمبري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: ده بن دیيه کانیان (به ده ل خوین) بده ی، چونکه په یمانیان لی وه رگرتووی.

نه وه په وشت به زری ئيسلام و موسلمانان و پيغهمبره که یانه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حه فتا که سیان به غدر و خیانه ت لی شهید کردوون، دوو که س له وان به هه له کوژراوه ده بیت خوینه که ی بده ن!

ئەوێش گەورەیی ئیسلام و بانگەوازه‌ی حەق و راستەکە‌ی لە جیهاندا بڵاوی دەکاتە‌وه، ئیسلام و پێغەمبەرە‌کە‌ی پە‌حمە‌تن بۆ هە‌موو جیهان.

ئە‌مه‌ش ئە‌و پلانه‌ی چه‌په‌له‌ بوو که‌ لە مانگی سه‌فه‌ری ساڵی (٤)ی کۆچیدا روویدا، هه‌فتا که‌س له‌ بیری مه‌عونه‌ و ده‌ که‌س له‌ ره‌جیع شه‌هید بوون، به‌ده‌ستی سێ هۆز که‌ بریتی بوون له‌ به‌نی (عامرو ره‌عل و زه‌کوان) پێغەمبە‌ری خوا ﷺ یه‌ک مانگ له‌هه‌موو نوێژه‌کاندا قنوو‌تی ده‌خوێند دو‌عای لێ‌ده‌کردن له‌ نوێژی جه‌ه‌رو نه‌ینیدا.

هه‌موو رووداوه‌که‌ له‌ یه‌ک مانگ روویدا کاریگه‌ری زۆری له‌سه‌ر موس‌لمانان و ده‌وله‌تی ئیسلامی دانا، پێش‌تریش له‌ جه‌نگی به‌در و ئوحود دا موس‌لمانان زۆریان لێ شه‌هید بوو.

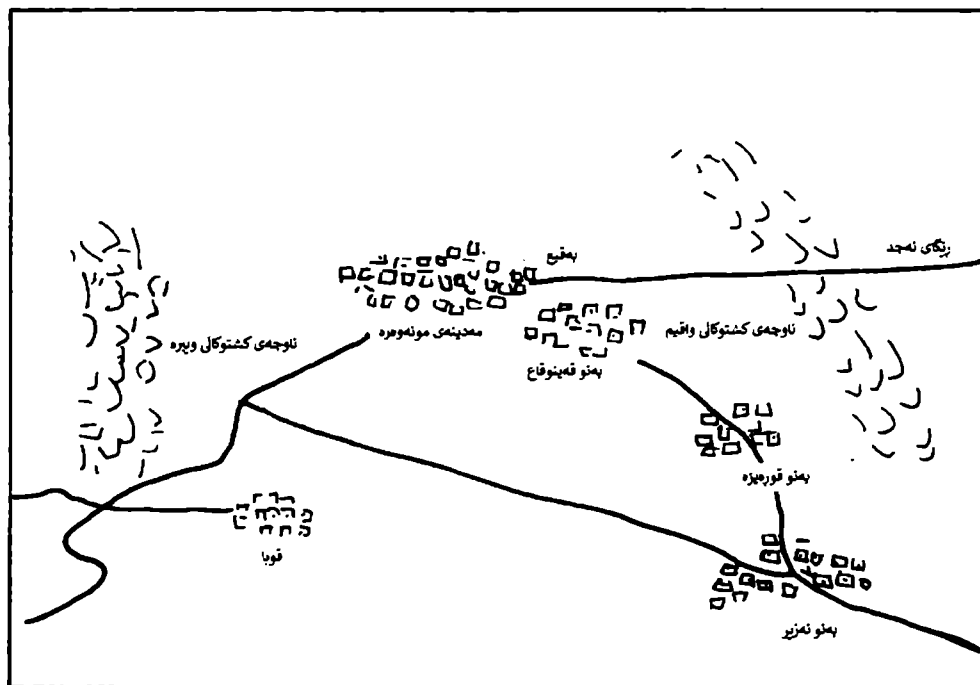
پیلانیکی نوئی بۆ کوشتنی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ له‌لایه‌ن جووله‌که‌وه

ماکوان له‌دوای پروداوه‌کانی په‌جیع و بیرى ماعوونه دوو که‌س به‌هه‌له‌ کوژران، پیغهمبه‌ری خوا ﷺ وه‌فدیکی له‌ کۆمه‌لیک له‌ هاوه‌لان رێکخست، که‌ ئه‌بو به‌کر و عومه‌ر و عه‌لی و کۆمه‌لیک بوون چوون بۆ لای به‌نوو نه‌زیر بۆ ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ئه‌و عه‌هدو په‌یمانیه‌ی که‌ له‌نیوانیاندا هه‌یه‌ هاوکارب، له‌دانی خوینی دووکه‌سه‌ کوژراوه‌که‌ به‌ناحق به‌ده‌ستی عه‌مری کوپى ئومه‌یه‌یه‌ی زه‌مری کوژرابوون به‌هه‌له‌، کاتیک پیغهمبه‌ری خوا ﷺ ته‌شریفی برد داوای هاوکاری کرد بۆ دانی خوینی دوو که‌سه‌ کوژراوه‌که‌ زۆر به‌رێزه‌وه‌ جووله‌که‌کانی به‌نوو نه‌زیر وتیان: به‌سه‌رچاو تۆ چیت پێ خۆشه‌ ئه‌ی ئه‌بو قاسم ئیمه‌ هاوکاریت ده‌که‌ین.

له‌کاتی قسه‌کانیدا پیلانیکیان دارشت له‌گه‌رانه‌وه‌ی پیغهمبه‌ردا ﷺ به‌ناو گه‌ره‌ک و قه‌لای به‌نوو نه‌زیر به‌ردیک له‌ سه‌ربانیکه‌وه‌ بخه‌نه‌ سه‌ر پیغهمبه‌ری خوا ﷺ له‌کاتی په‌ت بوونیدا. ئه‌یانزانی موسلمانان کاره‌سات دواى کاره‌سات تووشیان بووه‌، بۆیه‌ به‌هه‌لیان زانی سه‌روکی ده‌وله‌تی ئیسلامی که‌ پیغهمبه‌ری خوايه ﷺ بکوژن.

له‌تیو مه‌جلیسی پیلانه‌که‌دا وتیان: کى به‌هێزه‌ و به‌رده‌که‌ فری ده‌دا بۆ موحه‌ممده‌، رزگارمان بکات له‌ده‌ستی ئیتر پشوو بده‌ین؟ که‌سیک به‌ناوای (عه‌مری کوپى جه‌هاش) وتی: ئه‌و کاره‌ ئه‌نجام ده‌ده‌م پێش ئه‌وه‌ی عه‌مر به‌کاره‌که‌ هه‌لبستیت و پروات جووبره‌یل -سه‌لامی خواى لیبت- پیغهمبه‌ری خوا ﷺ ئاگادار کرده‌وه‌، پیغهمبه‌ری خوا ﷺ خێرا هه‌لسا و بى‌ قسه‌کردن و خواحافیزی له‌لایان رۆیشت و هاوه‌لان شوینی که‌وتن.

جوله که کانی چوارددهووری مه دینه

پیغه مبهری خوا ﷺ خیرا گه پایه وه بو نئو شاری مه دینه، هاوه لآن زوریان له لا سهیر بوو کهس نهیزانی چی پروویداوه، پیغه مبهری خوا ﷺ سوپای کۆکرده وه، خیرا پریاریدا که نابیت به نو نه زیر له شاری مه دینه دا بمینن. هاوه لآن هۆکاره که یان پرسى پیغه مبهری خوا ﷺ پرووداوه که ی بو گپرانه وه، پلانه که ی له لایه ن ئاسمانه وه بو ئاشکرا بوو.

سوپا ئاماده بوو به سه رکردایه تی هاوه لی لاوی خوین گهرم (موحه ممه دی کوری مه سلمه) ده بیت نه مریان پی بکات به زووترین کات شاری مه دینه جی به یلن و نه مینن، ماوه ی ده پۆزیان بو دانان، دواى ئه وه ده پۆژه ههر که سیگ له به نی نه زیر ببیزیت ده سته جی له گهردی ده دریت، له ماوه ی ئه وه ده پۆژه دا عه بدوللای کوری ئوبه ی کوری سه لولول سه روکی مونا فیه کان وه فدای ده نار که له شاری مه دینه ده رنه چن، ئه م هاوکاریان ده کات و پشتیان ده گریت و سه ریان ده خات.

خوا ی گه وه بو موسلمانانی ئاشکرا کردو فه رمووی:

﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَخُرُجْتُمْ مَعَهُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُؤْلَنَّ الْأَذْبَرُ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ﴿٢﴾ ﴾ [الحشر]

واته: ثایا سهرنجت نه داوه له وانهی دووړو بوون و بهرا بیواوه په کانیان له خاوه ن کتبه کان ده لاین: نه گهر ټیوه ده ربکړین ټیمه ش له گه لتاندا ده رده چین، هه رگیز دژ ټیوه به قسه ی که س ناکه ی، خو نه گهر جه ننگتان دژ بکړیت ټیمه پشتیوانیتان لی ده که ی، به مهرجیک خوا خو ی شایه ته که نه وانه دروژن، سویند به خوا نه گهر ده ربکړین له گه لیاندا ده رناچن، نه گهر جه نگیان دژ بکړیت پشتیوانیان لی ناکه نه گهر پشتیوانیشیان لی بکه ن، پاش تاو یک پشت هه لده که ن و سهرکه وتوو نابن.

دووړووه کان زور ترسناک و به دفر بوون له سهر موسلمانان و ده وله تی ئیسلامی، زور به ساده یی نه وانه کافرن و له بهرگی ئیماندا ده رده که ون، هه ربویه خوی په روه ردگار ده فهرمو ویت:

﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١﴾﴾ [النساء]

واته: به راستی دووړووه کان له چینی هه ره خواره وه ی ناو دوزه خن هه رگیز بو نه وان پشتیوانیتکت ده ستناکه ویت.

له کافر خراپتر سزا ده درین، سزایان له وان زیاتره، هه ندیک سیفاتی یه هوود هه یه پیویسته موسلمانان باش بیزانن، له خوا ناترسن که رزق و پژی و ژیانانی به ده سته، به لام له موسلمانان ده ترسن، خوی گه وره ده فهرمو ویت:

﴿وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَوَةٍ وَمِنْ الَّذِينَ أُشْرِكُوا يَوْمَ أَحْذَهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحِّجِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١﴾﴾ [البقرة]

واته: سویند بیت نه و جووله کانه ده بینیت که له هه موو خه لکی په روشتن بو دنیا و ژیانی دنیا، به هه رجوړیک بیت، هه تا بگره له هاوه لپه رست و موشریکه کانیش، هه ریه که له وانه ثاوات ده خوازیت که هه زار سال ته مه نی بیت، هه رچه نده وه نه بیت ته مه نی دریزیان له سزا پرزگاریان بکات، خوایش زور بینایه به و کرده وانه ی نه نجامی ده دن.

رهو شه که سه خته به لآم یه هوود خیانه تکاره و هه میشه وه کو مار خوئی مه لاس داوه، بۆ پتوه دانی موسلمانان، بۆیه پیغهمبه ری خوا ﷺ ناچار پرووبه پرویان بوویه وه، نه نجام هه رچی بیت ده بی به نی نه زیر له نیتو مه دینه دا به هیچ شتیه به ک بوونیان نه میتیت، خیانه تی گه وره یان کردووه، هه ولئی کوشتنی سه رۆکی ده وله ته که یان داوه، نه گه رچی له مانگی داهاتوو له شه عباندا سالی (۴)ی کۆچییه، موسلمانان خویان ئاماده کردووه بۆ پرووبه پرووونه وهی قوره ییش و په یمانیان دۆلی به دره وه کو سالی دووی کۆچی.

ده گه پریمه وه بۆ لای سه رۆکی به نی نه زیر حویه ی کوری ئه خته ب، که وه فدی عه بدوللای کوری ئوبه ی کوری سه لوولی بینی و په یمانی هاوکاری دابوون، وه لامی نارد بۆ پیغهمبه ری خوا ﷺ وتی: که ناچنه دهره وه و جهنگ ده که ن، ئنجا پیغهمبه ری خوا ﷺ خوئی و سوپای ئاماده کرد بۆ سه ریان، له شاری مه دینه دا شه ش رۆژ گه مارۆی دان، هاوه لی به ریز عه بدوللای کوری مه کتوومی کرده ئه میر و خوئی له به ره ی جهنگدا بوو، ئه م جهنگه له مانگی په بیعول ئه وه ل دا بوو، دوا ی ئه وه ی مونا فیه کان هه یچیان بۆ نه کردن و پاشه کشه یان کرد، نه یان توانی یه هوود سه ربخه ن، یه هوود ترس و بیم چوو له دلیان و خویان بۆ نه گیرا، یه کیک له سه ربازانی خوا ی گه وره (ترسه)، ده ینیریت بۆ دوزمنانی ئه و دینه، خوا فه رمانی کرد دارخورماکانیان بپر نه وه، له سه ر دارخورماکانه وه تیر بهاوین بۆ موسلمانان، هه ربۆیه فه رمانی کرد به سووتاندن و برینه وه یان له نزیک ی قه لاکانیان

چاره یان نه ما و خویان دا به ده سته وه، له ناو هه موو هوژی جووله که ی به نو نه زیر ته نها دوو که س موسلمان بوون، ئه ویش (یامین کوری عومه ی ر) له گه ل (ئه بو سه عد کوری وه هب)، جووله که کان داوایان له پیغهمبه ری خوا ﷺ کرد که شاری مه دینه جیده هیلن به س نه کورژین، پیغهمبه ری خوا ﷺ رازی بوو به و مه رجیه ی هه موو چه که کانیان دابنن، ته نها سه روه ت و سامانیان به وشتر به رن، هه موو پرویان کرده باکووری شاری مه دینه بۆ ناوچه ی خه ییهر، که زۆرت رین جووله که ی تیدا ده ژیا.

چوونی سوپا بۆ جهنگی بهدری دووهم

لهدوای دهرچوونی بهنو نهزیر پیغهمبهری خوا ﷺ چهند هیتیشیکی کرده سهر عهره بهکانی نهجد، نهوانه ی له بهنی عامر و قارله و عهزهل....هتد خیانه تیان کرد، ههموو ههلاتن سهرله نوێ سهرروهی و دهسهلات بۆ موسلمانان له ناوچه کهدا گهرايهوه، پاشان کاتی پهیمانی جهنگی بهدره، پریاریان وابوو قورپهیش و موسلمانان سالی (٤) ی کۆچی لهمانگی شهعبان ههردوو سوپا بۆ جهنگ بهیه کتر بگهن، ئهم جیگا و کات و پهیمانه ئه بو سوفیان داینا و پیغهمبهر ﷺ رازی بوو.

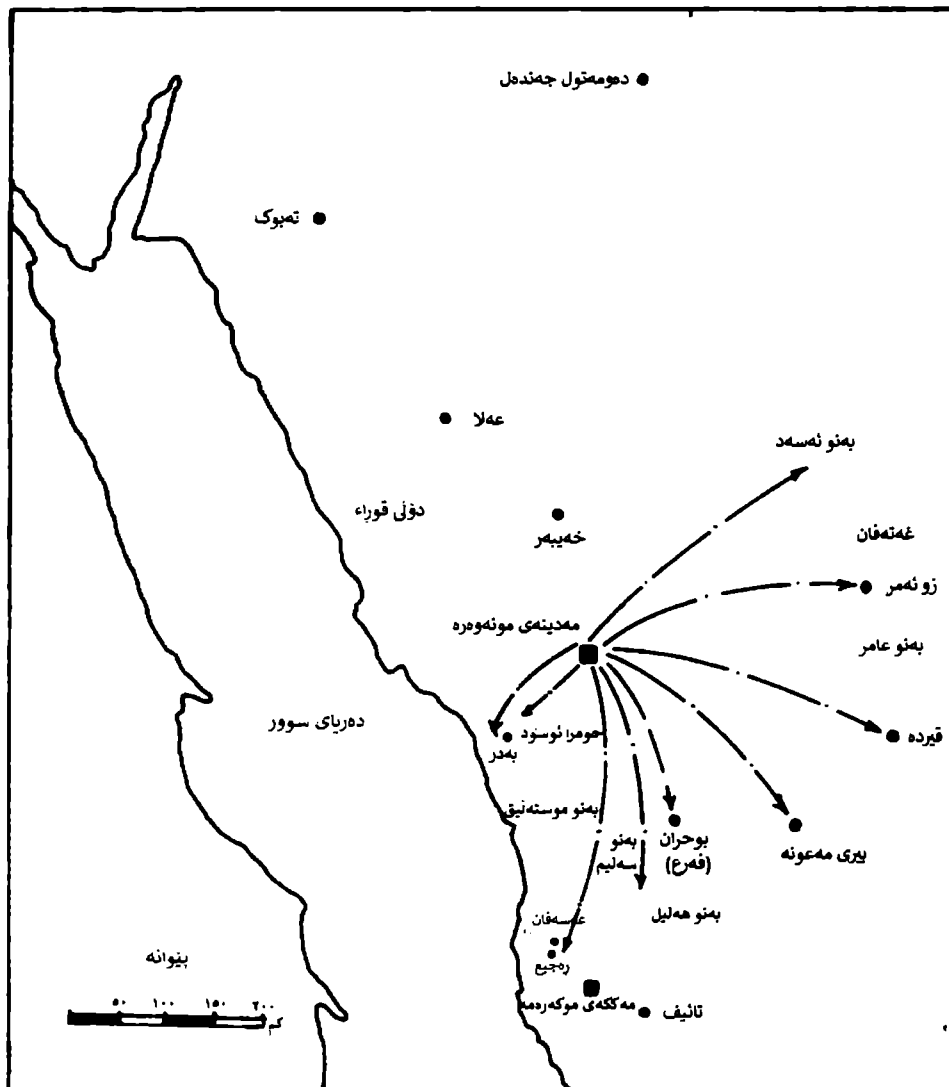
پیغهمبهری خوا ﷺ له کاتی خۆیدا دهرچوو به (١٥٠٠) موجاهیدهوه، له مانگی شهعبانی سالی (٤) ی کۆچی لهسهر شاری مه دینه، عهبدو للای کوری رهواحهی دانا، ئالای سوپاکه ی دایه عهلی کوری ئه بو تالیب که (١٠) سواری له گه لدا بوو، لهولاشه وه ئه بو سوفیان به (٢٠٠٠) سهربازی موشریکه وه له شاری مه ککه دهرچوون و (٥٠) سواری له گه لدا بوو، گه یشتنه ناوچه ی (زههران) لهویدا ئه بو سوفیان بیانویه کی دروستکرد بۆ گهراپانه وه ی سوپا که، سوپاکه ی گهراپانه وه شاری مه ککه به هه نهجه تی (بیانووی) ئه وه ی سالی باران و تیرا کردنی داره، هه ندیک بیانووی تر له خواردنه وه ی شیر، پاشان ئه هلی مه ککه که و تنه گالته کردن پێیان و ناویان نا سوپای دهرچوو بۆ خواردنه وه ی شیر گهراپانه وه، پاشان زانرا که پلانی ئه بو سوفیانه بۆ گهراپانه یان، توانای جهنگیان نه بوو، ته نها بۆ ئه وه ی دهرچوو که وه عه ده که ی خۆی بباته سهر و نه لێن: خاوه نی په یمان و گفتی خۆی نه بوو، ته نانه ت یه ک کهس له قیاداتی موشریک دژی بۆچوونه گالته جار یه که ی ئه بو سوفیان نه بوو، ههر (٢٠٠٠) سهربازه که گهراپانه وه بۆ شاری مه ککه ی پیرۆز. ئه بو سوفیان پیاوکی نارد بۆ نێو سوپای موسلمانان بۆ ئه وه ی قسه له گه ل پیغهمبهری خوا ﷺ بکات، به ناوی (نه عیم) بۆ ئه وه ی ترس بخاته دلی موسلمانان و پیغهمبهری خوا ﷺ بیانگه رێننه وه، گهراپانه وه ی موسلمانان بپیته بیانوو بۆ گهراپانه وه ی ئه بو سوفیان.

به لām پیغهمبهری خوا ﷺ ههر گوێ پێنه دا و گرنگی پێنه دا به ژماره ی سوپای دوژمن، قسه یه کی زۆر ئازایانه ی بۆ نه عیم کرد و فهرمووی: سویند به وه ی گیانی منی به دهسته، ئه گهر که سم له گه ل دهرنه چووا یه خۆم به ته نها دهرده چووم (لو لم یخرج معی أحد، لخرجت وحدي).

پیغهمبهری خوا ﷺ هه شت رۆژ له خاکی به دردا مایه وه، چاوه پروانی ئه بو سوفیانی ده کرد بۆ ئه وه ی ههموو عهره ب و قورپهیش بزائیت که موسلمانان ناترسن و

پروپاگاندەى سەرکەوتن دەکەن لە ئوچود دا، بەلام شلەژاتیکى کاتى بوو بۆ موسلمانان شکست نەبوو، وا خۆيان ئاماده کردوو بۆ جەنگ، ئەو قورەيشە ترسى لى نىشتوو تەواناى جەنگى نىيه.

چالاکی سەربازی پێغەمبەرى خوا ﷺ لە نێوان جەنگى بەنۆ قەینوقاع و جەنگى بەنۆ نەزیر

دوای به درى بچووک

بۆ ھەموو لایەك ئاشکرا بوو كە موسلمانان ھىچ ترسیکیان لە قورەیش نییە، بەلكو قورەیش ترسى لە موسلمانان ھەيە، ھەر لەخاکی بەدرەوہ پیغەمبەرى خوا ﷺ بۆ تەمیکردنى ھێرشى کردە سەر زۆریك لە ھۆز و تیرە و عەشیرەتەکانى عەرەب، (بەنو ئەسەد، زوولئەمر، مەقروھ، بیئر مەعونە، بووحران، بەنوو سولەیم، عەسفان، پەرەجیع) ھەرچەندە ھىچ پرووہ پرووہوونەوہیەکی ئەوتۆ پرووی نەدا، ھەموو ھۆز و تیرە و عەشیرەتەکان كە سوپای موسلمانانیاں دەبینی ھەلدەھاتن و جیگە و مەنزڵگەکانى خۆیان جێدەھێشت، ئەمەش وایکرد سەرلەنوێ موسلمانان ھەییەت و ھیزو ناوەندەکانى ھیز بێننەوہ لای دەولەتى ئیسلامی، سەرورەى تەواوەتى بۆ موسلمانان گەرايەوہ.

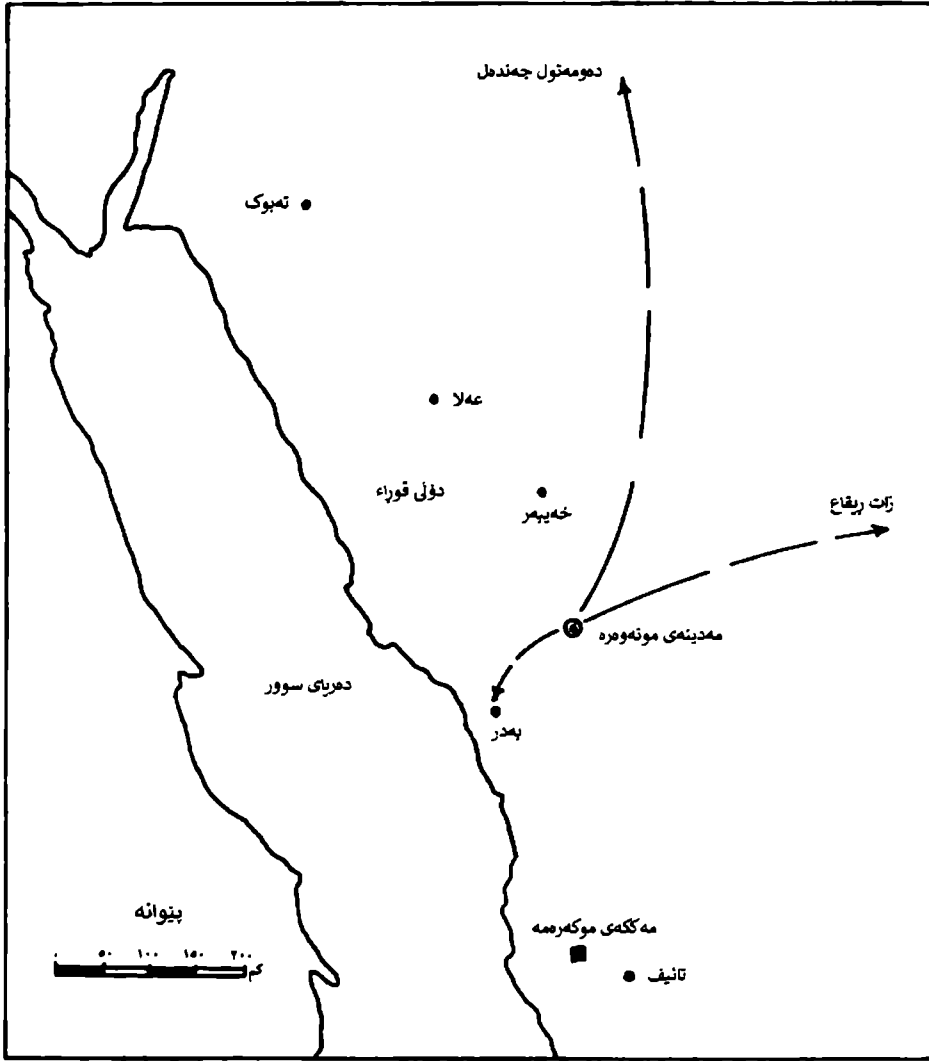
ئەو ماوہیە ئارامییەکی زۆر بە ناوچەکەوہ دەبینرا، موسلمانان ھیز و ئابووریان پەرەى سەند و دەستیانکرد بە بازرگانى، موسلمانان سوودیكى باشیان لە ئاسایشى ناوچەکە وەرگرت، قازانجى زۆر باشیان کرد لە بازرگانیکردن لە ڕیگەى شامەوہ.

جهنگى دەومەتول جەندەل

خەلکى ناوچەى نزىک شام بەتایبەت عەرەبەکانى (غەسان) خەلکىيان بۆ جەنگ دژى
موسلمانان کۆکردهوه، ئەگەرچى نىوان مەدینه و ناوچەى عەرەبە غەسانىيەکان (٤٥٠) کم بوو
سوپايان لىرەو لەوى کۆکردهوه بۆ هێرشکردنە سەر موسلمانان، هێز و دەزگای هەوالگری
پىغەمبەرى خوا ﷺ خێرا زانیان بەهەولێ عەرەبەکانى ئەو ناوچەى، پىغەمبەرى
خوا ﷺ سوپای ئامادەکرد کە پیکهاتبوون لە (٤٠٠) سەرباز و بەرەو ناوچەکە
پۆیشتن، لەناوچەى زاتول رىقاع و پاشان دەومەتول جەندەل، هەموویان رایان کردو سوپای
ئىسلام توانى هەولەکیان شکست پى بهێنیت و کوتایى بێنیت بە کۆکردنەوهى هێزیان و
پەرشو بلاوى کردنەوه، ئەم سەرکەوتنە دەنگدانەوهیەکی زۆرى لەنیو عەرەبدا دایەوه، دەنگى
موسلمانان لەهەموو جیگەکانى شام و فارس و رۆم دەبیسترا و دەوترا: دەولەتیکى بچووک لە
ناوچەکەدا دروست بوو، بەلام یەشتا دەنگدانەوهکە نەچۆتە ئاستى ئەوهى کە هێز و سوپای
بۆ ریکبخریت ترسیان لەسەر بێت دوو ئیمپراتۆریەتەکەى جیهان فارس و رۆم، بەلام
لەدوورەوه چاودێرى دەکړن و لیکۆلینهوه دەربارەیان دەکړت.

چالاکى سەربازى يىغەمبەرى خوا ﷺ لە نىوان چۆلکردنى بەنو نەزىر و جەنگى بەنو قورەيزە

لە نىو شارى مەدينەدا من دەگەریم و نومیرم لى ون بوو، هەرچى دەكەم نومیرم بۆ نادۆزىتەو، ناچمەو سەر ئەو رېگەيەى كە بەرەو دەوار و جىگاكانى ناو ئەوانم دەباتەو، هەر بەچار دەورمدا خول دەخۆم و بەدواى نومیردا دەگەریم.

زۆرم برسېوو ټاگام له کورپکي گهنج بوو چووبووه سهر دارخورمايه ک خورماي دهخوارد،
منيش هاوارم ليکړد ههنديک خورمايش بو من ههلده، پووشی خورماي بو ههلدام، چووم
هه لمگرتوه و دوورکه و تمه وه دهستم کرد به خواردنی خورماکه، ماوهيه کی پيچوو کوره
گهنجه کهم به دهست پياوکی نه نساريه وه بينی شمشيري خستبووه سهر ملی، تومس دزه و
خورماي دزيوه، منيش وامزانی خووی خاوهنی باخه کهيه، بهه رحال له دووره وه شوینی که و تم
تا برديه خرمهت پيغهمبهري خوا ﷺ و پتي وت: نهو دزه م گرتوه، خورماي
دزيوه! پيغهمبهري خوا ﷺ به پياوه کهي وت: نه گهر نهو گهنجه برسی بيت و
داوای خورمات لي بکات، دهیده يتي؟ پياوه نه نساريه که وتي: به لي نهی پيغهمبهري خوا
ﷺ دهیده من، پيغهمبهري خوا ﷺ فهرمووی: پرؤ سکی تير بکه با
دزی نه کات، منيش لهو کاته دا بيرم ده کرده وه که نهو گهنجه دزی کردووه دهستی ده پردريت،
به لام که پيغهمبهري خوا ﷺ بهو شيويه مامه لهی له گهل کرد نهو کات
تيگه يستم له نايه تي:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ [الانبیاء]

له شاری مه دینه دا گهرام پياوکی کاملم لي پهیدا بوو وتي: به داوای چیدا ده گهری؟
ماکوان: هاوړپه کم لي ون بووه، خه لکی نهو ناوچه يه ناوی نومیره، به داوای نهو دا
ده گهریم. پياوه که وتي: نومير زور نه خوشه له سهر جيگه يه، داوای کردووه من بيم بو لات.
ماکوان: ئي باشه ده با بگهرينه وه بو لای.
پياوه که وتي: ئاخر نومير له سهر جيگايه له مالی خو په تي له ميسر، نه ک له ژير ده وار
کاروانه کهیدا.

ماکوان: نهی تو کييت، من تيگه يستم که نهو گه راوه ته وه بو سهرده می خووی.
پياوه که وتي: من دوستی نزيکی نهوم ناوم (پراغيه) تا تو لهو ناوچه يه بيت منيش
له گهلندا ده بم.

ماکوان: خوشحالم به لام ماوهی چهنده شو و پرؤژيکه لهم ناوه دام و ماندووم، نه گهر
بکريت بگهرپه وه بو ژير دهواره که و پشويه ک بدهم.

له گهل پراغيه گه پامه وه بو ناوچه ي دهواره که و ماوهيه ک مامه وه، ديسان داوام له پراغيه
کرد من بويه لهم ناوچه يه م تنها بو گه رانه به شوين رووداوه کانی ژيانی پيغهمبهري خوا
ﷺ.

راغیب: به لّی ده زانم، منیش وه کو توّ به شوین پرووداوه کاند! ده گه پریم، پیشتخوشه ده چین و ته ماشای پروودا و رهوشه که ده کهین، ته گهر پیئتخوشبوو به یه که وه شیکاری بوّ ده کهین.
ماکوان: به خوشحالیه وه ده رچووین بوّ شاری مه دینه و هه رچاو ده گیرین و له پرووداوه کان ده گه پرین، له راغیم پرسی ئیستا پرووداوه کان چۆنه و له کویداين.

هه‌وڵی هاوپه‌یمانی هۆزه‌کانی عه‌ره‌ب

پا‌غیب: هه‌وڵ ده‌ده‌م با‌سی ره‌وشی ئیستای نا‌وچه‌که له‌پرووی سیاسی و سه‌ربازی و ئابوورییه‌وه‌ت بۆ بکه‌م، له‌ ئیستادا مونا‌فیه‌کان تا پاده‌یه‌ک ملکه‌چ بوون بۆ فه‌رمانی پی‌غه‌مبه‌ر و نا‌وێرن هیچ چالاکییه‌کیان هه‌بیت، چونکه ده‌وڵت زۆر به‌هێزه‌ به‌تاییه‌ت له‌دوای پرووداوی به‌دری دووهم و پرووداوه‌کانی ده‌ومه‌تول جه‌نده‌ل.

یه‌هوود خه‌ریکی چالاکین دژی موس‌لمانه‌کان به‌تاییه‌ت ئه‌وانه‌ی چوونه نا‌وچه‌ی خه‌یه‌ر له‌هۆزی به‌نو نه‌زیر، به‌لام هۆزیکی تری گه‌وره‌ی جووله‌که له‌شاری مه‌دینه ماوه به‌ناوی به‌نو قوره‌یزه (قريظة)، ئه‌وان په‌یمانیان به‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ دا‌بوو له‌سه‌ر وه‌فا و عه‌هدی خۆیان ده‌مێننه‌وه و هیچ جو‌ره سه‌رپی‌چییه‌ک نا‌که‌ن، پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌کو هاو‌لاتی شاری مه‌دینه مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵدا ده‌کردن، ئه‌وانیش له‌ هێزی موس‌لمانان ده‌ترسان.

سه‌رکرده سه‌ربازییه‌کانی به‌نو نه‌زیر به‌رده‌وام له‌ پیلانگێری دا‌بوون دژی موس‌لمانان به‌تاییه‌ت (سه‌لامی کو‌ری ئه‌بی حقه‌یق و حوویه‌ی کو‌ری ئه‌خته‌ب)، هه‌رگیز خێر له‌ یه‌هوود نا‌بینی، ترسان‌ترین خه‌ل‌کن دژی موس‌لمانان، ئه‌و هێز و کو‌بوونه‌وه گه‌وره‌یه‌ی خه‌یه‌ر له‌ هه‌وڵی زۆردا‌بوون بۆ له‌نا‌و‌بردنی موس‌لمانان.

قوره‌یش: له‌دوای نه‌هاتنی بۆ جه‌نگی به‌دری بچووک ترسی‌کی گه‌وره‌ی لێ‌نیشتبوو پا‌شان هه‌ستی به‌ خه‌ته‌ری‌کی گه‌وره ده‌کرد له‌سه‌ری، ده‌شیزانی توانای پرو‌به‌پرو‌بوونه‌وه‌ی موس‌لمانانی نییه‌.

له‌لایه‌کی تریشه‌وه بازرگانی له‌ پێگه‌ی شامه‌وه به‌ته‌واوی وه‌ستابوو، له‌دوای دروستبوونی ده‌وڵه‌تی ئیسلامی له‌شاری مه‌دینه، له‌هه‌مان کاتدا ئه‌و هۆز و عه‌شیره‌تانه‌ی له‌ده‌وری شاری مه‌دینه‌دا بوون هه‌ستی‌ان به‌خه‌ته‌ر و دله‌پاو‌کتی ده‌کرد له‌سه‌ریان، ئه‌مونه هۆزی: (غه‌ته‌فان، به‌نی سو‌له‌یم، هوزه‌یل و به‌نی له‌حیان) ئه‌و هۆزانه‌ بوون که غه‌دریان له‌ موس‌لمانان کرد‌بوو له‌بیری مه‌عونه و په‌جیع له‌گه‌ڵ هۆزی به‌نی فیراره که تیره‌یه‌ک بوون له‌ هۆزی به‌نی سو‌له‌یم، سه‌رکرده‌که‌یان به‌ناوی (عه‌یینیه‌ی کو‌ری حوسه‌ین) هه‌موو ئه‌مانه هێز کو‌دده‌که‌نه‌وه دژی موس‌لمانان هه‌موو ئه‌وانه‌ی با‌سم کرد کار بۆ نه‌هیشتن و له‌نا‌و‌بردنی موس‌لمانان ده‌که‌ن به‌گشتی.

پۆلی یه هوود له دروستکردنی هاوپه یمانی

راغیب: له رابردوودا موسلمانان که جهنگیان ده کرد له گهڵ هیزیک یاخود دوو هیزدا جهنگ ده کرا، عه رهب هه رگیز کۆنه بوونه وه جهنگ بکه، چونکه هه موو عه شیرهت و هۆز و تیره بوون، له ناو عه رهبدا هه رگیز نه بیستراوه هه موو به یه که وه جهنگ بکه، له میژووی عه رهبدا ته نها یه ک جار یه کیان گرتووه دژی فارس، عه رهب له وه جهنگدا سه رکهوت نه ویش ناوی جهنگی زیقار بوو، بیجگه له وه عه رهب هه میشه له بهرژه و هندی هۆز و تیره و عه شیره که ی خۆی کاری کردووه، بیرى له دامه زراندى ده ولهت و ئیمپراتۆریهت نه کردۆته وه.

به لām وا هه موو عه رهب به نیازی هاوپه یمانین دژی موسلمانان ئه مهش زۆر ترسناکه بۆ سه ر ده وله تی ئیسلامی، له هه مان کاتدا زۆر نامۆیه، به لām ئه وه ی به کاره که هه لسا و پۆلی سه ره کی تیدا بینى بریتى بوو له یه هوود. له گهڵ ئه وه ی خۆی به شداری جهنگ نه بوو، به لām پۆلی سه ره کی بۆ یه کگرتنى عه رهب دژی موسلمانان یه هوودی خه بهر بوو.

ماکان: راغیبی برام برۆا بکه له سه رده می پیغه مبه ر ﷺ تا ئه م سه رده مهش من تییدا ده ژیم ئه وه کاری یه هووده، له تیتستادا ویلایه ته یه کگرتووه کانی ئه مریکا به کار ده هیئت دژی هه موو ئه وانه ی که دوژمنی یه هوودن، خۆیشی له دووره وه ته ماشا ده کات.

راغیب: به لای وایه، زۆر لیزان و پرۆفیشنالن له و کاته دا یه هوود به گشتی له جهنگی عێراق و ئه فغان و خوارووی سوودان و هاندانی رووسیا بۆ لیدانی چیچان، زۆری تر به گشتی له پیلانی یه هوود و سه هیۆنییه ته.

کۆمه لیک له سه رکرده کانی یه هوودی خه بهر و به نی نه زیر ده رچوون بۆ هاندانی هه موو هۆز و تیره و عه شیره ته کانی عه رهب، سه ره تا چوونه لای قورپه یش وه فدی یه که میان بۆ لای ئه وان بوو چونکه دوژمنی سه ره کی موسلمانان. هانی قورپه یشیاندا بۆ جهنگ، ئاگاداری قورپه یشان کردووه ئه مجاره تیه به ته نها له گه لیان ناچه نگی، به لکو هه موو هۆزه کانی عه ره بتان له گه لدايه، بۆیه ناوئرا به جهنگی حیزبه کان (الأحزاب) واته: جهنگی هه موو به شه کانی عه رهب دژی موسلمانان، قورپه یش ده ستی کرد به کۆکردنه وه ی چوار هه زار سه ربازو سوپای ریکخست.

دواى قورپه یش وه فده که ی یه هوودی خه بهر و به نو نه زیر چوون بۆ لای هیزی (غه ته فان)، ئه گه رچی ئه وه هۆزه زۆر زۆر بوون له سه رمایه ی مروّف، به لām له موسلمانان ده ترسان. یه هوود هانیدان به وه ی ئه گه ر جهنگ له گه ل موسلماناندا بکه نه به رو بوومی سائیک له

کوشتوکالی خه‌بیه‌ریان پیده‌دات، سه‌رۆکه‌که‌یان پِشتر په‌یمانی له‌گه‌ڵ پِڤغه‌مبه‌ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم به‌ستبوو، به‌لام که‌ باسی به‌روبوومی خه‌بیه‌ر کرا خِیْرا په‌یمانی شکاند و ئاماده‌یی جه‌نگی له‌گه‌ڵیان ده‌ربړی، سه‌رۆکه‌که‌یان به‌ناوی: (عوینی‌ه‌ی کوپری حوسه‌ین) بوو، چونکه‌ خه‌بیه‌ر زۆر ده‌وله‌مه‌ند بوو له‌هه‌موو بواره‌کانی به‌روبووم.

غەتەفان كە زانىيان پارەى تىدايە شەش ھەزار لەوان ئامادەبوون بۆ جەنگ بە پارەى يەھوودى خەيىەر، جوولەكە ئەو ھەموو پارەيدا بۆ لەناوبردىنى مۇسلمانانان. ھەموو كۆمەلەكان كۆبوونەو ھە ناوئران بە (الأحزاب)، ۱۰ ھەزار سەربازيان كۆكردەو ھە بۆ سەر مۇسلمانان.

ئەم ھەوآلە ترسناکە گەيشتە شاری مەدينە، ژمارەيەکی يەكجار زۆر ئەویندە شاری مەككە خەلکیان کۆکردەو، لەو سەرەدەمەدا ئەگەر عەرەب (١٠٠٠) کەسی کۆکردبایەتەو شانازی پێوە دەکرد، بەلام ئەم ژمارە زۆرە بۆ سەر مۆسڵمانان! ئایا مۆسڵمانان چۆن پووبەپروویان دەبنەو؟ کە ھەوآلە کە گەيشتە ئيمانداران تەنھا ئيمانیان زيادی کرد زانیان کە کوفر بەک میللەتن، بۆیە ئيمان و خواناسیان زیاتر بوو لەجاران!

خواهی به‌روگردگار له‌باره‌یانه‌وه ده‌فهرمووئیت:

﴿وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا﴾ [الأحزاب]

واٲه: کاتیک ئیمانداران ٲه و هه موو دهسته و گرووه یان بینی و ٲیان: ئه مه ئه وه یه که خوا و ٲیغه مبه ره که ی صلی الله علیه وعلی الیه وسلم هه وائی ٲیډاوین، دیاره که خوا و ٲیغه مبه ره که ی صلی الله علیه وعلی الیه وسلم راستیان فه رموو له ٲیش هاتنیدا، بیگومان ئه و دژایه ٲیسه باوهړ و ملکه چی نه ٲی هیچی تری بۆ زیاد نه کردن.

بیشتر خوای په‌روه‌ردگار نا‌گاداری کرد‌بو‌ن‌و‌ه که له دژاندا هاوپه‌یمانی ده‌به‌س‌ترئ ئه‌وانیش وتیان: خوا و یت‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ راستیان کرد، خوای گه‌وره وه‌عدی سه‌رکه‌وتنی پ‌یدان. ئه‌و هه‌و‌آ‌له ترسناکه ترسناک‌ترین هه‌و‌آ‌ل بو‌و له‌ژانی شاری مه‌دینه و ده‌وله‌تی ئی‌سلامیدا ۱۰هه‌زار که‌س بو‌یان ک‌و‌بو‌ن‌و‌نه‌ته‌وه، به‌آ‌م موس‌لمانان زوو وه‌ریان گ‌رت و قورئان و یت‌غه‌مبه‌ره‌که‌یان هه‌بو‌و ده‌یان‌زانی خوای گه‌وره له‌یشتیانه و ده‌ستان ل‌ی به‌رنادا.

له‌لایه‌کی دیکه‌وه دوو‌پرووه‌کانی شاری مه‌دینه ئەژنۆیان شکا، خێرا وتیان چۆن ده‌توانین رووبه‌رووی ئەو هه‌موو سوپا زۆره‌ بینه‌وه، خوای به‌روه‌ردگار له‌باره‌یان‌ه‌وه ده‌فه‌رموو‌ت:

﴿وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾

[الأحزاب]

واته: کاتیکیش دوو پرووه کان ئەوانه‌ی دلیان نه‌خۆشی گومانی تیدابوو ده‌یانوت: به‌لێنی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ته‌نها بۆ خه‌له‌تانندن بوو، هه‌یچی تر نه‌بوو.

ئێتر دوو پرووه کان هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ بریاراندا له‌پاڵ موسلماناندا نه‌جه‌نگن، چونکه‌ برۆیان به‌خوا نییه‌ تا سه‌رکه‌وتنیان به‌نسیب بکات، له‌پراستیدا ترسناکترین خه‌لک له‌سه‌ر ئەو ئوممه‌تی ئیسلامیی، هیوا و ئاواتیان ئەوه‌یه‌ موسلمانان له‌ناو بچن، له‌ناو شاری مه‌دینه‌دا نه‌مێن.

به‌پراستی موسلمانان دوچار ی به‌لا و موسیبه‌تێکی دیکه‌ بوونه‌وه، ده‌بی خۆیان بۆ جه‌نگکردن له‌گه‌ڵ ده‌هه‌زار زالم و موشریک و کافر ئاماده‌ بکه‌ن که‌ به‌خوێنی سه‌ریان تینوون.

خۆ ئەگه‌ر خۆیان بگرن و ئارام بگرن له‌م قه‌یرانه‌دا ده‌رده‌چن، ئەسته‌مه‌ هه‌یج هه‌یزێکی دیکه‌ بتوانی پوو به‌پروویان بیه‌ته‌وه، ده‌بنه‌ خاوه‌نی سیاده‌ و سه‌روه‌ری و قسه‌ رویشتوو ده‌بن له‌ناو هه‌موو عه‌ره‌بدا.

ماکوان: له‌گه‌ڵ راغیب دا هه‌لاوی‌ردی باسه‌ کاغمان ده‌کرد له‌گه‌ڵ په‌وشه‌که‌دا، به‌داخه‌وه‌ منیش گه‌رامه‌وه‌ بۆ زیندانی خاچه‌رستانی پۆم له‌ ئیتالیا، به‌یانی بوو به‌ده‌نگی مامۆستا کرێکار به‌خه‌به‌ر هاتم بانگی به‌یانی ده‌فه‌رموو. له‌ژووری زیندانه‌که‌مه‌وه‌ هه‌لسام بۆ نوێژ، به‌لام زۆر خه‌فه‌تبار بووم، سه‌ره‌تا بۆ گه‌رانه‌وه‌م له‌ناو گه‌رموگۆری پرووداوه‌کان، ئاگام له‌نومێر نه‌بوو چی به‌سه‌ره‌اتوو هه‌مووی پۆژیک بوو راغیبم ناسیبوو. وه‌کو هه‌موو پۆژانی دیکه‌ی زیندان ژیاغمان به‌سه‌ر ده‌برد به‌خوێندنی قورئان و پیاسه‌ی حه‌وشه‌ و ئەوه‌ی پۆتیناتی زیندانه‌.

باقی پرووداوه‌کان له‌ به‌رگی سییه‌م ده‌خوێنیه‌وه‌.

پیرست

- سەرەتایەکی سەرەتایی ٤٣٩.....
- پروژەى براىەتى ئەنساڕ لەناو خۆياندا ٤٥٣.....
- پروژەى چارەسەرى کيشەى پەناھەندە ٤٥٦.....
- خالى يەکەم: نزیک کردنەوہى موھاجير و ئەنساڕ لە يەکترى و بەرزکردنەوہى ئاستى دەروون و ناخ لە نتيواندا. ٤٥٦.....
- خالى دووہم: کەفالتى براىەتى ٤٦٣.....
- خالى سێيەم: براىەتى لە پيناوى خوادا ٤٦٩.....
- خالى چوارەم: نووسينەوہى دەستور ٤٧٠.....
- خالى پينجەم: پروژەى نەھيشتنى بیکارى ٤٧٤.....
- خالى شەشەم: ئازادى تەواو بوۆ موھاجيرەکان لە شارى مەدينەدا ٤٧٦.....
- موسلمانانى دەرەوہى دەولەتى ئيسلام ٤٧٩.....
- موھاجيرەکانى حەبەشە ٤٧٩.....
- موسلمانانى ناو گەل و ھۆز و عەشيرەتەکانى دەرەوہى مەدينە ٤٨٠.....
- لاوازی دەسەلات و بپهتيزەکانى شارى مەککە لە موسلمانان ٤٨١.....
- مامەلە کردن و بەرخورد لەگەڵ کافرەکانى مەدينە ٤٨٣.....
- موشريکە ئەعرابيەکانى دەورى شارى مەدينە ٤٩٠.....
- موشريکى عەشيرەت و ھۆز و تيرە گەرەکانى دەرەوہى شارى مەدينە ٤٩٢.....
- دەولەتى ئيسلام و موشريکەکان ٤٩٨.....
- ھەولى قورەيش بوۆ لەناوبردنى دەولەتى ئيسلامى ٥٠٤.....
- جەنگى دەروونى دژى موسلمانان لە شارى مەدينەدا ٥١١.....
- جەنگى دابرينى پەيوەنديە ديپلۆماسيەکان ٥١٥.....

- ٦٣٦..... تا قیکردنه وه و چاککردنه وه ی ریزه کانی ئیمانداران
- ٦٤٠..... گۆرینی پرووگه (قیبله)
- ٦٤٤..... تاوان و سه رپنچیه کانی یه هوود به گشتی له سووره تی البقرة دا
- ٦٦٥..... پرووداوه کان پیش جهنگی به در
- ٦٦٧..... له بهرچی خوای پهروه ردگار جهنگی به در ی ناو ناوه به (الفرقان)
- ٦٦٩..... هوکاره کانی جهنگی به در
- ٦٧١..... سیمای سوپای موسلمانان له جهنگی به در
- ٦٧٢..... ریکا گۆرینی کاروانه که له لایه ن ئه بو سوفیانه وه
- ٦٧٢..... سیمای سوپای کافران
- ٦٧٣..... هاوکاری ئیبلیس بو کافران له جهنگی به در
- ٦٧٤..... ئه بوجه هل هاوشیوه ی ئیبلیس
- ٦٧٧..... ئه بو سوفیان داوا له قوره ش ده کات بکه رته وه مه ککه
- ٦٧٨..... سوپای ده وله تی مه ککه دووبه ره کی تیده که ویت
- ٦٨٠..... شوورا و پره نسپی پیاده کردن
- ٦٨٤..... وه سفو پیتناسه ی سوپای سه رکه وتوو
- ٦٩٢..... پۆژی به در
- ٦٩٣..... نزیک بوونه وه ی هه ردوو سوپاکه له یه کتری
- ٦٩٥..... وه رگرتنی رای سه رکرده سه ربازییه کانی نئو سوپای موسلمانان
- ٦٩٨..... ئارامی و هیمنی له سه ر سوپای موسلمانان
- ٧٠٠..... به ری به یانی له به دردا
- ٧٠٢..... دوعاکه ی ئه بو جه هل
- ٧٠٦..... ئاراسته کردنی سوپای موسلمانان، له لایه ن پتعه مبه ری خواوه ﷺ
- ٧٠٨..... په حم و سۆزی سه رکرده له گه ل جه نگاوه ره کانیدا

۷۰۹.....	ده‌ستپیکى جه‌نگى به‌در
۷۱۲.....	په‌رو‌ئ‌رده له‌سەر چوونه به‌ه‌ه‌شت
۷۴۴.....	چۆنیه‌تى کوشتنى ئەبو جه‌هل
۷۴۹.....	کارىگه‌رى جه‌نگى به‌در
۷۷۲.....	هه‌ولیکى تر له‌لایه‌ن ئەبو سوفیانی کورى چه‌ربه‌وه
۷۷۸.....	سه‌ره‌تای جه‌نگ له‌گه‌ل یه‌هوودى به‌نى قه‌ینووقاع
۷۸۰.....	فیقهى واقیعى ئیسلامى له‌ کارکردنى پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ
۷۸۱.....	دوو پرووه‌کان و یه‌هوودییه‌کان هه‌میشه‌ هاوکارن
۷۸۳.....	کاتى گونجاو بۆ بریاردانى جه‌نگ
۷۸۶.....	کوشتنى که‌عبى کورى ئەشه‌رف
۷۸۹.....	هه‌لۆیستى قوره‌یش له‌و ماوه‌دا
۷۹۱.....	قوره‌یش و کۆکردنه‌وه‌ى سوپا بۆ جه‌نگى موسلمانان
۷۹۳.....	خۆ ئاماده‌کردنى موسلمانان بۆ پرووبه‌پرووبونه‌وه
۷۹۹.....	گه‌رانه‌وه‌ى سوپای دووپرووه‌کان
۸۰۲.....	چوونه‌ نێو خاکی ئوحود
۸۰۲.....	گردى رومات (جبل الرماة)
۸۰۳.....	فه‌رمانه‌ سه‌ربازییه‌کانى پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ
۸۰۸.....	ده‌ستپیکى جه‌نگى ئوحود
۸۱۱.....	هه‌ولێ خالیدی کورى وه‌لید
۸۱۲.....	سه‌رکه‌وتنى موسلمانان له‌ جه‌وله‌ى یه‌که‌مى ئوحود دا
۸۱۴.....	له‌ شکۆى سه‌رکه‌وتنه‌وه‌ بۆ موسیبه‌ت و شکست
۸۲۱.....	هه‌والێ بڵاوبونه‌وه‌ى کوشتنى پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ
۸۲۴.....	پاشه‌کشه‌ى سوپای ئیسلام بۆ سه‌ر چیاى ئوحود

- شەھیدەکانی ئوحود ۸۲۷
- سوپاسگوزاری پىغەبەرى خوا ﷺ بۆ پەرورەدگارى ۸۲۸
- گەرانه‌وه‌ی پىغەمبەرى خوا ﷺ بۆ شارى مەدینە ۸۲۹
- شیکارییه‌کى واقیعی بۆ جەنگى ئوحود ۸۳۰
- حیکمەتى موسیبەتى ئوحود ۸۳۵
- چەند نمونەیه‌ک لە شەھیدانى ئوحود ۸۴۴
- بەیانیه‌کەى ساحیر بوون ئیوارەکەى شەھید ۸۵۱
- چارەسەرى شکستى ئوحود بۆ شکۆى مۆسلمانان ۸۵۴
- خۆ ئامادەکردن بۆ جەنگ، لەپڕۆژى دووهمى ئوحود جەنگى "حمراء الأسد" ۸۶۰
- هێزى ترسناکى دژى مۆسلمانان ۸۶۴
- هێزى یەكەم: قورەیش و عەرەبە ھاوپەیمانه‌کانى ۸۶۵
- هێزى دووهم: دوورپووه‌کان ۸۶۵
- هێزى سێهەم: یەهوود ۸۶۵
- هێزى چوارەم: ئەعرابى ناوچەکە بەگشتى ۸۶۶
- چوار پیلانى ترسناک ۸۶۷
- پیلانى یەكەم: ۸۶۷
- پیلانى دووهم: ۸۶۷
- پیلانى سێهەم: ۸۶۹
- پیلانى چوارەم: ۸۷۱
- پیلانتيكى نوێ بۆ کوشتنى پىغەمبەرى خوا ﷺ لەلایەن جوولەکەوه ۸۷۴
- چوونى سوپا بۆ جەنگى بەدرى دووهم ۸۷۸
- دواى بەدرى بچووک ۸۸۰
- جەنگى دەومەتول جەندەل ۸۸۱

٨٨٥..... ههولئ هلوپهيماني هۆزهكاني عهزهب

٨٨٦..... پۆلئ يههوود له دروستکردنئ هلوپهيماني

جەنابتان كىتىبى موعجىزەتان وەك يادگار يىكە بۆ
ئىمە بەجىھىشت، بەلام چىمان لىكرد...

خىستمانە پەرۋىيەكى سەوز و لەسەر تاخچەكانمان
دامان ناو، يان كاتىك ئازىزىكمان لى دەمرىت بۆي
دەخويتىن. موعجىزەت بۆ ئىمە بەجىھىشت تا
بىخويتىنەو، بىرى لىيكەينەو و رىگايەك بدۆزىنەو،
بەلام ئىمە تەنھا خويتىدمانەو و تەواومان كىرد و
پەيامەكەتمان پىنەگەيشت، ئىمە لە ئەركى تۆ
تىنەگەيشتىن و رىگاكەمان ون بوو، ئىمە
موعجىزەيەكى هىندە گەورەمان بەدەستەوئەيە كە
ئەگەر ئايىنى تر ھەيانبوايە چىيان بەم موعجىزە
نەدەكرد، بەلام ئىمە؟

كىتەبخانى حاجى قادىرى كۆيى

لقى يەكەم: بەرامبەر دەرگاي قەلا - بازارى پۇشنىبىرى
لقى دوووم: چوار پىانى شىخ مەحمود بەرامبەر مرگەوتى محمود غەلاف
۰۷۸۲۴۶۷۱۳۹۴ - ۰۷۵۰۴۶۷۱۳۹۴ /M.Ktebxana — ۲۰۰۰۰۰ —

Design: Braw Al-Majid

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM